

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 494

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

64e jaargang

8 december 2021

Inhoud

EUROPEES PARLEMENT

ZITTING 2021-2022

Vergaderingen van 24 en 25 maart 2021

AANGENOMEN TEKSTEN

I Resoluties, aanbevelingen en adviezen

RESOLUTIES

Europees Parlement

Donderdag 25 maart 2021

2021/C 494/01	Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de vormgeving van beleid inzake digitaal onderwijs (2020/2135(INI))	2
2021/C 494/02	Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de gevolgen van zwerfvuil op zee voor de visserij (2019/2160(INI))	14
2021/C 494/03	Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het cohesiebeleid en regionale milieustrategieën in het kader van de strijd tegen de klimaatverandering (2020/2074(INI))	26
2021/C 494/04	Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over een Europese datastrategie (2020/2217(INI))	37
2021/C 494/05	Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de uitvoering van Richtlijn 2009/81/EG betreffende aanbestedingen op defensie- en veiligheidsgebied, en van Richtlijn 2009/43/EG betreffende de overdracht van defensiegerelateerde producten (2019/2204(INI))	54
2021/C 494/06	Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de toepassing van Verordening (EU, Euratom) 2020/2092, het conditionaliteitsmechanisme voor de rechtsstaat (2021/2582(RSP))	61

NL

2021/C 494/07	Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de tenuitvoerlegging van de richtlijnen inzake luchtkwaliteit: Richtlijn 2004/107/EG en Richtlijn 2008/50/EG (2020/2091(INI))	64
2021/C 494/08	Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 inzake een nieuwe strategie EU-Afrika — een partnerschap voor duurzame en inclusieve ontwikkeling (2020/2041(INI))	80
2021/C 494/09	Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de ontwikkeling van een EU-strategie voor duurzaam toerisme (2020/2038(INI))	106
2021/C 494/10	Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het versterken van de internationale rol van de euro (2020/2037(INI))	118
2021/C 494/11	Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het evaluatieverslag van de Commissie over de toepassing van de algemene verordening gegevensbescherming, twee jaar na de inwerkingtreding (2020/2717(RSP))	129
2021/C 494/12	Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de Commissieverslagen 2019-2020 over Albanië (2019/2170(INI))	139
2021/C 494/13	Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de verslagen van de Commissie 2019-2020 over Kosovo (2019/2172(INI))	149
2021/C 494/14	Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de Commissieverslagen 2019-2020 over Noord-Macedonië (2019/2174(INI))	161
2021/C 494/15	Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de verslagen van de Commissie 2019-2020 over Servië (2019/2175(INI))	172

II Mededelingen

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Europees Parlement

Donderdag 25 maart 2021

2021/C 494/16	Besluit van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het verzoek om opheffing van de immuniteit van Livia Járóka (2020/2198(IMM))	186
2021/C 494/17	Besluit van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het verzoek om opheffing van de immuniteit van Jean-François Jalkh (2020/2110(IMM))	188

III Voorbereidende handelingen

Europees Parlement

Donderdag 25 maart 2021

2021/C 494/18	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het ontwerp van verordening van de Raad tot vaststelling van uitvoeringsmaatregelen voor het stelsel van eigen middelen van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 608/2014 (10045/2020– C9-0024/2021 — 2018/0132(APP))	191
---------------	---	-----

2021/C 494/19	<p>Besluit van het Europees Parlement om geen bezwaar te maken tegen de gedelegeerde verordening van de Commissie van 19 februari 2021 tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 640/2014 wat betreft de regels voor niet-nalevingen met betrekking tot de identificatie- en registratieregeling voor runderen, schapen en geiten en de regels voor de berekening van de hoogte van de administratieve sancties voor dieren die zijn aangegeven in het kader van steunregelingen voor dieren of diergebonden bijstandsmaatregelen (C(2021)00993 — 2021/2566(DEA))</p>	193
2021/C 494/20	<p>P9_TA(2021)0099</p> <p>Algemeen kader voor securitisatie en specifiek kader voor eenvoudige, transparante en gestandaardiseerde securitisatie om bij te dragen aan het herstel van de COVID-19-pandemie ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2402 tot vaststelling van een algemeen kader voor securitisatie en tot instelling van een specifiek kader voor eenvoudige, transparante en gestandaardiseerde securitisatie om bij te dragen aan het herstel van de COVID-19-pandemie (COM(2020)0282 — C9-0207/2020 — 2020/0151(COD))</p> <p>P9_TC1-COD(2020)0151</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 maart 2021 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2402 tot vaststelling van een algemeen kader voor securitisatie en tot instelling van een specifiek kader voor eenvoudige, transparante en gestandaardiseerde securitisatie om bij te dragen aan het herstel van de COVID-19-crisis</p>	195
2021/C 494/21	<p>P9_TA(2021)0100</p> <p>Wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft aanpassingen aan het securitisatiekader ter ondersteuning van het economisch herstel in respons op de COVID-19-pandemie ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft aanpassingen aan het securitisatiekader ter ondersteuning van het economisch herstel in respons op de COVID-19-pandemie (COM(2020)0283 — C9-0208/2020 — 2020/0156(COD))</p> <p>P9_TC1-COD(2020)0156</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 maart 2021 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft aanpassingen aan het securitisatiekader ter ondersteuning van het economisch herstel in respons op de COVID-19-crisis</p>	196
2021/C 494/22	<p>P9_TA(2021)0101</p> <p>Controle op de uitvoer, de tussenhandel, de technische bijstand, de doorvoer en de overbrenging van producten voor tweeërlei gebruik ***I</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot instelling van een EU-regeling voor controle op de uitvoer, de overbrenging, de tussenhandel, de technische bijstand en de doorvoer van producten voor tweeërlei gebruik (herschikking) (COM(2016)0616 — C8-0393/2016 — 2016/0295(COD))</p> <p>P9_TC1-COD(2016)0295</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 maart 2021 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad tot instelling van een Unieregeling voor controle op de uitvoer, de tussenhandel, de technische bijstand, de doorvoer en de overbrenging van producten voor tweeërlei gebruik (herschikking)</p>	197
2021/C 494/23	<p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het ontwerp van verordening van de Raad betreffende de berekening van de eigen middelen op basis van niet-gerecycled kunststof verpakkingsafval, de methoden en procedures voor de terbeschikkingstelling van die eigen middelen, de maatregelen om in de behoefte aan kasmiddelen te voorzien, en bepaalde aspecten van de eigen middelen op basis van het bruto nationaal inkomen (13142/2020 — C9-0018/2021 — 2018/0131(NLE))</p>	200

2021/C 494/24	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de ontwerpverordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG, Euratom) nr. 1553/89 betreffende de definitieve uniforme regeling voor de inning van de eigen middelen uit de belasting over de toegevoegde waarde (12771/2020 — C9-0364/2020 — 2018/0133(NLE))	204
2021/C 494/25	Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de algemene richtsnoeren voor de voorbereiding van de begroting 2022, afdeling III — Commissie (2020/2265(BUI))	207

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
- *** Goedkeuringsprocedure
- ***I Gewone wetgevingsprocedure, eerste lezing
- ***II Gewone wetgevingsprocedure, tweede lezing
- ***III Gewone wetgevingsprocedure, derde lezing

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de in de ontwerp tekst voorgestelde rechtsgrond)

Amendementen van het Parlement:

Nieuwe tekstdelen worden in ***vet cursief*** aangegeven. Geschrapte tekstdelen worden aangegeven met het symbool **■** of worden doorgestreept. Waar tekstdelen worden vervangen, wordt de nieuwe tekst in ***vet cursief*** aangegeven, terwijl de vervangen tekst wordt geschrapd of doorgestreept.

EUROPEES PARLEMENT

ZITTING 2021-2022

Vergaderingen van 24 en 25 maart 2021

AANGENOMEN TEKSTEN

Donderdag 25 maart 2021

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

RESOLUTIES

EUROPEES PARLEMENT

P9_TA(2021)0095

Het vormgeven van beleid inzake digitaal onderwijs

Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de vormgeving van beleid inzake digitaal onderwijs (2020/2135(INI))

(2021/C 494/01)

Het Europees Parlement,

- gezien de artikelen 165 en 166 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
- gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met name artikel 14,
- gezien artikel 2 van het Protocol bij het Verdrag van de Raad van Europa tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, over het recht op onderwijs,
- gezien Richtlijn (EU) 2019/790 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake auteursrechten en naburige rechten in de digitale eengemaakte markt en tot wijziging van Richtlijnen 96/9/EG en 2001/29/EG ⁽¹⁾,
- gezien de ontwerpresolutie van de Commissie cultuur en onderwijs van 22 september 2020 over de toekomst van het Europese onderwijs in de context van COVID-19,
- gezien zijn resolutie van 17 april 2020 over gecoördineerde EU-maatregelen om de COVID-19-pandemie en de gevolgen ervan te bestrijden ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 11 december 2018 over onderwijs in het digitale tijdperk: uitdagingen, kansen en lessen voor de ontwikkeling van EU-beleid ⁽³⁾,
- gezien zijn resolutie van 12 juni 2018 over de modernisering van het onderwijs in de EU ⁽⁴⁾,
- gezien zijn resolutie van 14 september 2017 over een nieuwe agenda voor vaardigheden voor Europa ⁽⁵⁾,
- gezien de conclusies van de Raad van 9 juni 2020 over het vormgeven van de digitale toekomst van Europa ⁽⁶⁾,
- gezien de conclusies van de Raad van 26 mei 2020 over Europese leraren en opleiders voor de toekomst ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ PB L 130 van 17.5.2019, blz. 92.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0054.

⁽³⁾ PB C 388 van 13.11.2020, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB C 28 van 27.1.2020, blz. 8.

⁽⁵⁾ PB C 337 van 20.9.2018, blz. 135.

⁽⁶⁾ PB C 202 I van 16.6.2020, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB C 193 van 9.6.2020, blz. 11.

Donderdag 25 maart 2021

- gezien de conclusies van de Raad van 18 november 2019 over de sleutelrol van leven lang leren-beleid om samenlevingen in staat te stellen om te gaan met de technologische en groene transitie ter ondersteuning van inclusieve en duurzame groei ⁽⁸⁾,
- gezien de aanbeveling van de Raad van 22 mei 2018 inzake sleutelcompetenties voor een leven lang leren ⁽⁹⁾,
- gezien de aanbeveling van de Raad van 22 mei 2017 inzake het Europees kwalificatiekader voor een leven lang leren en tot intrekking van de aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 tot vaststelling van een Europees kwalificatiekader voor een leven lang leren ⁽¹⁰⁾,
- gezien de conclusies van de Raad van 30 mei 2016 over het ontwikkelen van mediageletterdheid en kritisch denken door onderwijs en opleiding ⁽¹¹⁾,
- gezien de aanbeveling van de Raad van 19 december 2016 tot invoering van bijscholingstrajecten: nieuwe mogelijkheden voor volwassenen ⁽¹²⁾,
- gezien de conclusies van de Raad van 27 mei 2015 over de rol van voor- en vroegschoolse educatie en primair onderwijs bij het bevorderen van creativiteit, innovatie en digitale competentie ⁽¹³⁾,
- gezien de aanbeveling van de Raad van 20 december 2012 betreffende de validatie van niet-formeel en informeel leren ⁽¹⁴⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 30 september 2020 getiteld “Actieplan voor Digitaal Onderwijs 2021-2027: Onderwijs en opleiding herbronnen voor het digitale tijdperk” (COM(2020)0624) en het begeleidende werkdocument van de diensten van de Commissie (SWD(2020)0209),
- gezien de mededeling van de Commissie van 30 september 2020 over de totstandbrenging van de Europese onderwijsruimte tegen 2025 (COM(2020)0625),
- gezien de mededeling van de Commissie van 1 juli 2020 over een Europese vaardighedenagenda voor duurzaam concurrentievermogen, sociale rechtvaardigheid en veerkracht (COM(2020)0274),
- gezien de mededeling van de Commissie van 17 januari 2018 over het actieplan voor digitaal onderwijs (COM(2018)0022),
- gezien de mededeling van de Commissie van 14 november 2017 over de versterking van de Europese identiteit via onderwijs en cultuur (COM(2017)0673),
- gezien de mededeling van de Commissie van 30 mei 2017 over een goede start in het leven dankzij ontwikkeling van scholen en uitstekend onderwijs (COM(2017)0248),
- gezien de mededeling van de Commissie van 7 december 2016 over onderwijs verbeteren en moderniseren (COM(2016)0941),
- gezien het verslag van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) getiteld “Education responses to COVID-19: an implementation strategy toolkit”,
- gezien het verslag van de OESO getiteld “OECD Skills Outlook 2019: Thriving in a Digital World”,
- gezien het verslag van de Organisatie van de Verenigde Naties voor onderwijs, wetenschap en cultuur (Unesco) getiteld “Skills for a connected world”,
- gezien het verslag van het Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding van 4 juni 2020 getiteld “Digital gap during COVID-19 for VET learners at risk in Europe”,
- gezien artikel 54 van zijn Reglement,

⁽⁸⁾ PB C 389 van 18.11.2019, blz. 12.

⁽⁹⁾ PB C 189 van 4.6.2018, blz. 1.

⁽¹⁰⁾ PB C 189 van 15.6.2017, blz. 15.

⁽¹¹⁾ PB C 212 van 14.6.2016, blz. 5.

⁽¹²⁾ PB C 484 van 24.12.2016, blz. 1.

⁽¹³⁾ PB C 172 van 27.5.2015, blz. 17.

⁽¹⁴⁾ PB C 398 van 22.12.2012, blz. 1.

Donderdag 25 maart 2021

- gezien het advies van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken,
 - gezien het standpunt in de vorm van amendementen van de Commissie vrouwenrechten en gendergelijkheid,
 - gezien het verslag van de Commissie cultuur en onderwijs (A9-0042/2021),
- A. overwegende dat inclusief, rechtvaardig, voldoende gefinancierd en kwaliteitsvol onderwijs een belangrijke motor is voor de groene en de digitale transitie; overwegende dat onderwijs een investering in onze gemeenschappelijke toekomst is die bijdraagt aan de sociale cohesie, duurzame economische groei, het scheppen van banen en werkgelegenheid en zodoende bijdraagt aan een rechtvaardige samenleving; overwegende dat onderwijs een cruciaal instrument is voor individuele ontwikkeling en zelfontplooiing en de deelname aan het democratisch bestel bevordert;
- B. overwegende dat gelijkheid tussen vrouwen en mannen een kernwaarde van de EU is, als verankerd in de artikelen 8 en 19 VWEU;
- C. overwegende dat digitale technologieën de samenleving opnieuw vormgeven, waardoor digitale basisvaardigheden en digitale geletterdheid nu van essentieel belang zijn voor alle burgers;
- D. overwegende dat uit het eerste beginsel van de Europese pijler van sociale rechten (EPSR) het belang blijkt van het onderhouden en verwerven van vaardigheden teneinde “gelijke kansen en toegang tot de arbeidsmarkt” te waarborgen, en dat hierin is vastgesteld dat iedereen het recht heeft op “hoogwaardige en inclusieve voorzieningen voor onderwijs, opleiding en een leven lang leren om de vaardigheden te verwerven en te onderhouden die nodig zijn om ten volle aan het maatschappelijk leven te kunnen deelnemen en overgangen op de arbeidsmarkt met succes te kunnen opvangen”;
- E. overwegende dat de beheersing van transversale basisvaardigheden, zoals rekenvaardigheid, kritisch denken en sociaalcommunicatieve vaardigheden, een fundamentele voorwaarde is voor de verwerving van digitale vaardigheden en competenties; overwegende dat er tegelijkertijd in de toekomst steeds meer behoefte zal zijn aan digitale vaardigheden, zoals coderen, logistiek of robotica, en dat dit niet alleen gevolgen zal hebben voor het IT-onderwijs, maar voor het onderwijsprogramma in zijn geheel; overwegende dat met het Europees digitalecompetentiekader voor burgers het belang van zachte vaardigheden wordt erkend, met inbegrip van communicatieve vaardigheden en vaardigheden met betrekking tot samenwerking en het creëren van inhoud, die vaak worden onderwezen via de geesteswetenschappen, cultuurwetenschappen en sociale wetenschappen; overwegende dat een interdisciplinaire benadering van studies op het gebied van wetenschap, technologie, engineering, kunst en wiskunde (STEAM) kan leiden tot een beter, mensgericht ontwerp van digitale oplossingen;
- F. overwegende dat basisonderwijs op het gebied van cyberhygiëne, cyberveiligheid, gegevensbescherming en mediageletterdheid leeftijds- en ontwikkelingsgericht moet zijn om lerenden te helpen uitgroeien tot kritische leerlingen, actieve burgers, internetgebruikers en personen die vorm geven aan een democratische digitale samenleving, hen te helpen geïnformeerde beslissingen te nemen en zich bewust te zijn van de risico's van het internet en deze te kunnen ondervangen, zoals onlinedesinformatie, -intimidatie en -inbreuken in verband met persoonsgegevens; overwegende dat onderwijsprogramma's met betrekking tot cyberbeveiliging moeten worden opgenomen in de leerplannen;
- G. overwegende dat de digitale transformatie de arbeidsmarkt doet veranderen, waarbij volgens schattingen van de Commissie ⁽¹⁵⁾, in een aantal beroeps categorieën naar verwachting maar liefst 90 % van de banen in de toekomst een of andere vorm van digitale vaardigheden zal vereisen en 65 % van de kinderen die nu aan het basisonderwijs beginnen uiteindelijk een baan zal hebben die nu nog niet bestaat; overwegende dat er veel vraag is naar geavanceerde digitale vaardigheden, waardoor de nadruk waarschijnlijk meer zal komen te liggen op de STEAM-gebieden;
- H. overwegende dat de invloed van nieuwe technologieën, zoals robotica en artificiële intelligentie (AI), op de werkgelegenheid grondig moet worden onderzocht; overwegende dat het reeds duidelijk is dat digitale geletterdheid in hoog tempo aan het uitgroeien is tot een universele vaardigheid voor banen die zich vroeger niet of nauwelijks in het digitale domein bevonden, onder meer banen waarvoor handenarbeid vereist is; overwegende dat om- en bijscholing noodzakelijk zijn om mensen in staat te stellen zich aan te passen aan de veranderende behoeften en omstandigheden van een steeds sterker gedigitaliseerde arbeidsmarkt; overwegende dat de door COVID-19 aangejaagde verschuiving

⁽¹⁵⁾ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/7a51fb41-92ad-11e7-b92d-01aa75ed71a1/language-en>
<https://futureskills.pearson.com/research/assets/pdfs/technical-report.pdf>

Donderdag 25 maart 2021

naar telewerken nieuwe uitdagingen stelt op het gebied van digitale vaardigheden, communicatie en dergelijke meer; overwegende dat werkgevers voor hun werknemers in digitale opleidingen en digitale apparatuur moeten voorzien, waarbij naar behoren aandacht wordt besteed aan specifieke behoeften zoals behoorlijke faciliteiten voor personen met een handicap; overwegende dat de sector beroepsonderwijs en -opleiding een cruciale rol speelt bij de toerusting van toekomstige werknemers met de vaardigheden en kwalificaties die zij nodig hebben voor de zich ontwikkelende arbeidsmarkt;

- I. overwegende dat 42 % van de Europeanen nog steeds niet over digitale basisvaardigheden beschikt⁽¹⁶⁾ en dat er aanzienlijke verschillen bestaan tussen en binnen de lidstaten en op basis van sociaaleconomische status, leeftijd, geslacht, inkomen, opleidingsniveau en arbeidssituatie; overwegende dat slechts 35 % van de mensen in de leeftijdscategorie 55-74 jaar over digitale basisvaardigheden beschikt, tegenover 82 % in de leeftijdscategorie 16-24 jaar⁽¹⁷⁾, hetgeen betekent dat ouderen gevoeliger zijn voor digitale uitsluiting; overwegende dat de vaardighedenagenda ervoor moet zorgen dat 70 % van de 16- tot 74-jarigen tegen 2025 over digitale basisvaardigheden beschikt, een gemiddelde stijging van twee procentpunten per jaar ten opzichte van een jaarlijkse stijging van 0,75 procentpunten tussen 2015 en 2019; overwegende dat lerenden nooit op gelijke voet digitale vaardigheden kunnen opdoen, met zulke grote verschillen in het niveau van de basisvaardigheden;
- J. overwegende dat er nog steeds ongelijkheden bestaan in de toegang tot digitale infrastructuur en apparatuur, waarbij plattelands- en afgelegen gebieden en achtergestelde stedelijke gebieden vaak te lijden hebben onder slechte connectiviteit en huishoudens met lagere inkomens vaak geen toegang hebben tot computers; overwegende dat 10 % van de huishoudens in plattelandsgebieden van de EU geen toegang heeft tot vast internet en dat nog eens 41 % geen breedbanddekking heeft;
- K. overwegende dat er op het gebied van digitale vaardigheden een genderkloof van 11 % bestaat⁽¹⁸⁾; overwegende dat volgens Eurostat slechts een op de drie STEM-afgestudeerden een vrouw is, ondanks het feit dat 54 % van de studenten in het hoger onderwijs uit vrouwen bestaat; overwegende dat jongens en meisjes in het basisonderwijs dezelfde houding hebben ten opzichte van STEM-vakken, maar dat de interesse daarvoor bij meisjes vanaf 15 jaar begint af te nemen; overwegende dat minder dan 3 % van de tienermeisjes belangstelling heeft voor een baan als ICT'er;
- L. overwegende dat de genderverschillen in onderwijs en opleiding zich vertalen naar de werkplek: slechts 17 % van de banen in de ICT-sector wordt door vrouwen bekleed en het aandeel mannen dat in een digitale sector werkt ligt 3,1 keer hoger dan het aandeel vrouwen⁽¹⁹⁾; overwegende dat de genderkloof vooral duidelijk is in de AI-sector, waar wereldwijd slechts 22 % van de beroepsbeoefenaars vrouw is; overwegende dat dergelijke verschillen van invloed zijn op de mogelijkheden voor vrouwen om in goed betaalde, toekomstgerichte sectoren te werken en op vergelijkbare wijze de diversiteit binnen de digitale sector beperken, bijvoorbeeld met betrekking tot technologieontwerp;
- M. overwegende dat het belangrijk is inzicht te verwerven in de factoren die van invloed zijn op de onderwijs- en beroepskeuze van meisjes en vrouwen, met inbegrip van gendervooroordelen, en hen te motiveren om een STEM- en ICT-studie te volgen en in die gebieden carrière te maken; overwegende dat het in dat verband noodzakelijk is om oplossingen betreffende loopbaanbegeleiding verder te ontwikkelen;
- N. overwegende dat digitale technologieën een aanzienlijk potentieel bieden voor leerkrachten, opleiders, opvoeders en lerenden in alle onderwijssectoren en -situaties in termen van toegankelijke, open, sociale en gepersonaliseerde technologieën waarmee inclusievere leertrajecten tot stand kunnen worden gebracht; overwegende dat een slim gebruik van digitale technologieën, aangedreven door innovatieve onderwijsmethoden en empowerment van lerenden, burgers kan toerusten met kerncompetenties voor het leven, zoals creatief denken, nieuwsgierigheid en probleemoplossende vaardigheden; overwegende dat het gebruik van digitale technologieën nooit als een kostenbesparende maatregel mag worden beschouwd; overwegende dat in het onderwijsproces de vrijheid van leerkrachten om de beste combinatie van onderwijsmethoden en inhoud te kiezen centraal moet blijven staan;
- O. overwegende dat de interactie tussen leerkrachten en leerlingen van essentieel belang is voor het welzijn en de ontwikkeling van leerlingen en dat contactonderwijs daarom centraal moet blijven staan in het onderwijs; overwegende dat digitale instrumenten en technologieën de rol van de leerkracht niet kunnen vervangen, maar niettemin een reeks voordelen bieden die contactonderwijs kunnen aanvullen, onder meer in de vorm van hybride onderwijsmodellen;

⁽¹⁶⁾ Index van de digitale economie en samenleving (DESI), Verslag 2020, Europese Commissie.

⁽¹⁷⁾ DESI-verslag 2020.

⁽¹⁸⁾ Scorebord "Women in Digital" van de Europese Commissie uit 2019.

⁽¹⁹⁾ Mededeling van de Commissie van 5 maart 2020, getiteld "Een Unie van gelijkheid: strategie voor gendergelijkheid 2020-2025" (COM(2020)0152).

Donderdag 25 maart 2021

overwegende dat overmatig gebruik van technologische en digitale apparatuur problemen kan veroorzaken, zoals slaapttekort, verslaving, en een sedentaire levensstijl; overwegende dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan jongere kinderen en lerenden met speciale onderwijsbehoeften of met een handicap, voor wie onlineleren een bijzondere uitdaging vormt;

- P. overwegende dat digitale technologieën op een leeftijds- en ontwikkelingsgerichte wijze moeten worden ingevoerd waarbij de lerenden centraal staan; overwegende dat in digitale leerstrategieën rekening moet worden gehouden met onderzoek naar de effecten die een vroegtijdig gebruik van digitale technologie kan hebben op de ontwikkeling van jonge kinderen;
- Q. overwegende dat voor de ontwikkeling van digitale infrastructuur en technologieën in het onderwijs aanzienlijke overheidsinvesteringen nodig zijn, onder meer in IT-personeel in onderwijsinstellingen; overwegende dat particuliere investeringen ook in aanzienlijke mate bijdragen tot de ontwikkeling van oplossingen voor e-leren;
- R. overwegende dat toegang tot digitale infrastructuur, waaronder snel internet, en tot apparatuur en inhoud van hoge kwaliteit en aangepast aan de onderwijsbehoeften een fundamentele voorwaarde is voor digitaal leren; overwegende dat de COVID-19-pandemie en de plotse digitale transitie naar online- of afstandsonderwijs de digitale kloof in toegang en connectiviteit binnen en tussen de lidstaten hebben blootgelegd, met uiteenlopende gevolgen voor de verschillende onderwijssectoren; overwegende dat tijdens de COVID-19-lockdown in de lente van 2020 maar liefst 32 %⁽²⁰⁾ van de leerlingen en studenten in sommige lidstaten geen toegang had tot het internet en digitale instrumenten;
- S. overwegende dat de plotselinge verschuiving naar online- en afstandsleren ook heeft laten zien dat de onderwijsstelsels in de meeste delen van Europa hier niet op voorbereid waren en lacunes heeft blootgelegd ten aanzien van de digitale vaardigheden van leerkrachten, opvoeders, ouders en lerenden en van hun vermogen om digitale technologieën doeltreffend en veilig te gebruiken; overwegende dat vóór de crisis slechts 39 % van de leerkrachten in de EU van mening was goed of zeer goed voorbereid te zijn op het gebruik van digitale technologieën voor onderwijsdoeleinden, waarbij zich tussen de lidstaten onderling grote verschillen voordeden; overwegende dat leerkrachten niettemin hebben aangetoond dat zij zich kunnen aanpassen aan ingrijpende veranderingen binnen onderwijsstelsels, indien zij voldoende flexibiliteit en autonomie krijgen en optimaal gebruik maken van het innovatiepotentieel van online- en afstandsleren;
- T. overwegende dat de verschuiving naar online- en afstandsleren de bestaande ongelijkheden heeft aangescherpt, waardoor kansarme en kwetsbare lerenden, lerenden met speciale onderwijsbehoeften en lerenden met een handicap verder achterop zijn geraakt, het aantal voortijdige schoolverlaters in alle onderwijssectoren is toegenomen en duidelijk is geworden dat het in de digitale omgeving ontbreekt aan pastorale en sociale ondersteuning; overwegende dat ongelijkheden in de vroege kinderjaren op latere leeftijd een negatief effect hebben op de leerresultaten en de werkgelegenheidsvooruitzichten; overwegende dat het dringend noodzakelijk is de kwaliteit en inclusie van het onlineonderwijs te verbeteren;
- U. overwegende dat de COVID-19-pandemie ingrijpende veranderingen voor onze manier van leven zal inluiden en de noodzaak heeft onderstreept om volledig onderwijs van goede kwaliteit te verstrekken aan iedereen teneinde voorbereid te zijn op mogelijke crises in de toekomst, de veerkracht van het onderwijsstelsel op langere termijn te bevorderen en de grondslag te leggen voor een succesvolle digitale transitie;
- V. overwegende dat de inhoud van het onderwijs en de opzet van onderwijsstelsels een nationale bevoegdheid betreft, maar dat nieuwe uitdagingen niettemin vragen om een doeltreffende coördinatie en, waar nodig, beleid en instrumenten van de Europese Unie op het gebied van digitaal onderwijs voor de middellange en langere termijn als belangrijke dimensie van de Europese onderwijsruimte;
- W. overwegende dat de beschikbaarheid van hoogwaardig onlineonderwijs vaak niet als alternatief geldt, maar voor bepaalde groepen mensen de enige optie is, bijvoorbeeld voor mensen die voltijds werken of werkloos zijn in plattelands- of afgelegen gebieden, alsook voor personen met een handicap;
- X. overwegende dat onderwijs een investering in de toekomst is en een belangrijk instrument voor de ontwikkeling en zelfontplooiing van elk individu vormt; overwegende dat digitaal onderwijs kan helpen bij het aanpakken van uitdagingen zoals desinformatie, radicalisering, identiteits- en gegevensdiefstal, cyberpesten en onlineoplichting; overwegende dat onderwijs, opleiding en een leven lang leren een essentiële rol zullen spelen bij de rechtvaardige transitie naar de digitale economie;

⁽²⁰⁾ <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC122303>

Donderdag 25 maart 2021

Het bijgewerkte actieplan voor digitaal onderwijs: visie, governance, financiering en het meten van prestaties

1. benadrukt dat een op rechten gebaseerde benadering van digitaal onderwijs, die strookt met de Europese pijler van sociale rechten, het leidende beginsel moet zijn van het beleid inzake digitaal onderwijs om ervoor te zorgen dat het recht op inclusief en hoogwaardig onderwijs voor iedereen wordt gerealiseerd; benadrukt dat het herstel en de heropleving van het onderwijsbeleid na de pandemie nauw verbonden zijn met de andere uitdagingen waarmee de Unie en de wereld worden geconfronteerd, en beklemtoont dat het beleid inzake digitaal onderwijs moet worden gekoppeld aan andere beleidsterreinen om een inclusievere, genderevenwichtige, innovatievere en groenere samenleving te bevorderen;
2. is in dit verband ingenomen met het bijgewerkte actieplan voor digitaal onderwijs en het uitgebreide toepassingsgebied en de grotere ambitie ervan, met specifieke streefdoelen voor het aanpakken van met name hardnekkige lacunes met betrekking tot digitale vaardigheden, het bevorderen van hoogwaardig onderwijs op het gebied van computer en informatietechnologie, of betere connectiviteit in scholen, als volgende stap in de richting van een meer omvattende strategie voor digitale vaardigheden en onderwijs; is van mening dat het plan geslaagd zal zijn als digitaal onderwijs tegen het einde van het actieplan werkelijk een onderdeel van het onderwijsbeleid is geworden, met duidelijke, consequente en positieve resultaten op het gebied van beschikbaarheid, toegang, kwaliteit en rechtvaardigheid in de gehele Unie; erkent de verschillende uitgangspunten van de lidstaten in dit proces, waarmee rekening moet worden gehouden tijdens de uitrol van het plan;
3. looft de beslissing om het plan af te stemmen op het zevenjarig meerjarig financieel kader (MFK), aangezien dit een perspectief op de langere termijn mogelijk maakt en aansluit bij de relevante financieringsinstrumenten; onderstreept het belang van het plan voor de totstandbrenging van de Europese onderwijsruimte en, op zijn beurt, het belang van de Europese onderwijsruimte voor de verwezenlijking van het plan, dat moet zorgen voor transparantie en verantwoordingsplicht bij de uitvoering ervan;
4. merkt evenwel op dat de doeltreffende uitvoering van het plan ook afhangt van coördinatie tussen een brede waaier van programma's en tussen de lidstaten; verzoekt de Commissie om effectieve synergieën tussen de verschillende programma's te verzekeren en te zorgen voor consistentere en doeltreffendere coördinatie tussen alle relevante beleidsmaatregelen op het gebied van digitaal onderwijs op EU-niveau om versnippering tegen te gaan en overlappingsen tussen nationale en Europese financieringsinstrumenten en beleidsmaatregelen te voorkomen en op die manier het effect te vergroten;
5. wijst op de bijdrage van de Europese structuur- en investeringsfondsen, de Connecting Europe Facility, Horizon Europa, het Europees Solidariteitskorps, Creatief Europa en Erasmus+ aan de financiering voor de verschillende facetten van het plan; is ingenomen met het aanzienlijk verruimde budget voor het Erasmus+-programma en waarschuwt ervoor dit niet te overladen met nieuwe beleidsambities, aangezien de focus vooral moet liggen op het inclusiever maken van het programma;
6. wijst op het belang van de investeringsprioriteiten "Verbinden" en "Om- en bijscholing" in de herstel- en veerkrachtfaciliteit om de agenda voor digitaal onderwijs vooruit te brengen; spoort de lidstaten ertoe aan om minstens 10 % van de financiering van de faciliteit toe te wijzen aan onderwijs; herhaalt zijn standpunt dat de lidstaten ertoe moeten worden aangespoord de overheidsuitgaven voor onderwijs aanzienlijk te verhogen als erkenning van de sleutelrol die het onderwijs vervult bij de versterking van de groei, het scheppen van banen en het stimuleren van economische en sociale veerkracht; herinnert er tevens aan dat ten minste 20 % van de middelen die in het kader van de herstel- en veerkrachtfaciliteit zullen worden verstrekt, bestemd zijn voor de digitale transitie en dringt er bij de lidstaten op aan de middelen uit de faciliteit te gebruiken om de digitale capaciteit van de onderwijsstelsels te versterken en bijvoorbeeld te investeren in digitale infrastructuur voor scholen, leerlingen en kwetsbare groepen, met name in geïsoleerde gebieden;
7. onderstreept de waarde van door het Parlement opgezette proefprojecten en voorbereidende acties voor meer Uniebrede samenwerking, teneinde de onderwijskloven tussen lidstaten, regio's en plattelands- en stedelijke gebieden te dichten, bijvoorbeeld de nieuwe voorbereidende actie die gericht is op een betere toegankelijkheid van leermiddelen in gebieden en gemeenschappen met een lage connectiviteit of geringe toegang tot technologieën; verzoekt om succesvolle proefprojecten en voorbereidende acties te mainstreamen in programma's van de Unie; is in dit verband ingenomen met de opname van een actie inzake mediageletterdheid in het nieuwe programma Creatief Europa, waarin wordt voortgebouwd op het succesvolle proefproject "Media literacy for all" en de voorbereidende actie en dringt aan op voldoende financiële middelen om ervoor te zorgen dat de nieuwe actie doeltreffend is;
8. merkt op dat het nieuwe plan specifieke streefdoelen bevat om hardnekkige lacunes in het digitale onderwijs aan te pakken, bijvoorbeeld met betrekking tot connectiviteit, digitale vaardigheden en online leerinhoud; is ingenomen met de door de Commissie geplande tussentijdse herziening van het plan en met haar voornemen om meer gegevens te verzamelen; verzoekt de Commissie een uitgebreid monitoringsysteem te ontwikkelen voor alle beleidsmaatregelen met betrekking tot het digitaal onderwijs dat moet worden gebruikt voor het delen van goede praktijken in de EU en als input voor de tussentijdse herziening; herhaalt dat er een duidelijk tijdschema voor de uitvoering nodig is, evenals duidelijke

Donderdag 25 maart 2021

benchmarks en mijlpalen die zowel aan het Parlement als aan de Raad moeten worden voorgelegd; blijft ervan overtuigd dat het plan een duidelijkere governance- en coördinatiestructuur nodig heeft, waarbij het Parlement dient te worden betrokken, om de ontwikkelingen en prestaties voortdurend te monitoren; verzoekt de Commissie daarom om een forum op te zetten waarin de lidstaten, het Parlement en andere relevante belanghebbenden en deskundigen, met inbegrip van onderwijsaanbieders en maatschappelijke organisaties, worden samengebracht;

9. dringt er bij de Commissie op aan de rol en de zichtbaarheid van onderwijs, met inbegrip van digitaal onderwijs, in het kader van het Europees Semester te vergroten en in haar aandachtspunten verwijzingen naar de economische effecten van onderwijs op te nemen, zodat ook sociale doelstellingen en de kwaliteit van het onderwijsaanbod worden meegenomen; merkt op dat de lidstaten na de COVID-19-crisis een historisch hoge schuldenlast zullen hebben; merkt op dat het feit dat onderwijs in de nationale boekhouding als uitgaven wordt geclassificeerd, in voorgaande crises soms tot forse onderwijsbezuinigingen heeft geleid; benadrukt dat de digitale transitie in het onderwijs niet mogelijk is zonder aanzienlijke investeringen;

10. merkt op dat door de COVID-19-crisis duidelijk is geworden dat de lidstaten hun beleid en maatregelen inzake digitaal onderwijs doeltreffender moeten coördineren en beste praktijken moeten delen met behulp van een aanpak van het onderwijsbeleid waarbij meerdere belanghebbenden betrokken zijn, om ervoor te zorgen dat het inspeelt op de behoeften van de EU-burgers en dat het de lerenden centraal stelt; is derhalve ingenomen met de toezegging van de Commissie om een Europese digitale-onderwijs-hub op te richten als eerste stap in de richting van een proces van cocreatie en een systeem voor permanente monitoring dat nationale en regionale strategieën voor digitaal onderwijs met elkaar verbindt en waarbij belangrijke belanghebbenden en deskundigen, waaronder maatschappelijke organisaties, worden betrokken die verschillende benaderingen van binnen en buiten het reguliere onderwijs vertegenwoordigen; is van oordeel dat de nieuwe hub een kanaal biedt waarlangs de lidstaten de samenwerking tussen onderwijs- en opleidingsinstellingen moeten bevorderen om het aanbod van digitaal onderwijs te verbeteren; looft de ambitie om de hub te gebruiken om met het oog op een aanbeveling van de Raad een strategische dialoog met de lidstaten aan te gaan over de belangrijkste faciliterende factoren voor succesvol digitaal onderwijs; dringt er bij de Commissie op aan snel te werken om de datum van bekendmaking van de ontwerp-aanbeveling te vervroegen naar 2021;

11. verzoekt de Commissie om, met naleving van het subsidiariteitsbeginsel, toe te zien op de uitvoering op het nationale niveau en om de eerlijke vertegenwoordiging en de onafhankelijkheid binnen de hubs, de adviesdiensten en de raadpleging van belanghebbenden te waarborgen; verzoekt de Commissie om het Parlement ten volle te betrekken bij de uitbreiding van Europese en nationale hubs en adviesdiensten, en bij het aanduiden van relevante belanghebbenden; wijst de Commissie erop dat zij bij de ontwikkeling van het concept voor het Europees uitwisselingsplatform overlappingen met en duplicatie van de doelstellingen van de hub moet vermijden;

12. benadrukt dat het van belang is dat de Europese Unie als mondiaal referentiepunt fungeert op het gebied van hoogwaardig digitaal onderwijs, en verzoekt de Commissie nauw samen te werken met de relevante mondiale en regionale instellingen en belanghebbenden ter bevordering van de toegang tot hoogwaardig digitaal onderwijs wereldwijd;

13. onderstreept de centrale rol van onderzoek bij de uitvoering van het plan en het verwezenlijken van doeltreffend en passend digitaal onderwijs voor iedereen, en is verheugd dat de Commissie dit erkent; roept de Commissie en de lidstaten op meer te investeren in interdisciplinair onderzoek om de langetermijneffecten van digitalisering voor het leren en de doeltreffendheid van beleid inzake digitaal onderwijs te beoordelen, en aldus informatie te verstrekken voor de toekomstige opzet en uitvoering ervan, onder meer door te anticiperen op nieuwe soorten banen en vaardigheden en de onderwijscurricula dienovereenkomstig aan te passen; onderstreept dat er voortdurend onderzoek moet worden verricht naar de verschillende effecten van digitale technologieën op het onderwijs en de ontwikkeling van kinderen, met inbegrip van de domeinen onderwijswetenschappen, pedagogiek, psychologie, sociologie, neurowetenschappen en computerwetenschappen, teneinde een zo grondig mogelijk begrip op te doen van de manier waarop de hersenen van kinderen — en volwassenen — op de digitale omgeving reageren, alsook van de uitdagingen voor het digitaal onderwijs die daarmee gepaard gaan;

Een hoogwaardig digitaal onderwijsecosysteem stimuleren

14. onderstreept dat uit de COVID-19-pandemie is gebleken dat niet alle lerenden toegang hebben tot digitaal onderwijs, onderwijs op afstand en onlineleren en dat dus niet alle lerenden de voordelen daarvan kunnen genieten; merkt op dat er tussen en binnen de lidstaten lacunes bestaan en dat deze onevenredige gevolgen hebben voor mensen uit kansarme groepen en mensen die in plattelands- of afgelegen gebieden wonen; betreurt dat er in de Unie nog steeds een digitale kloof bestaat; betreurt dat de inspanningen om toegang te bieden tot kwaliteitsvol digitaal onderwijs in sommige lidstaten op niets zijn uitgelopen, waardoor te veel leerlingen gedurende maanden geen toegang hadden tot onderwijs; deelt de analyse van de Commissie dat snel en betrouwbaar internet en kwaliteitsvolle digitale apparatuur in onderwijsinstellingen,

Donderdag 25 maart 2021

niet-formele omgevingen en thuis absoluut noodzakelijk zijn voor doeltreffend digitaal onderwijs; wijst erop dat er tegelijkertijd bepaalde lidstaten zijn die een grote voorsprong hebben bij het aanbieden van digitale infrastructuur en apparatuur en bijgevolg ook bij het leveren van oplossingen voor digitaal onderwijs; beklemtoont dat absoluut voorrang moet worden gegeven aan het dichten van de digitale kloof en is van mening dat publiek-private partnerschappen — aangejaagd door de behoeften van de onderwijsinstellingen — sneller voor oplossingen kunnen zorgen;

15. benadrukt dat breedband als publiek goed moet worden gezien en dat de breedbandinfrastructuur voldoende moet worden gefinancierd om ervoor te zorgen dat deze universeel toegankelijk en betaalbaar is als kritieke stap om de digitale kloof te dichten; wijst voorts op het potentieel dat de uitrol van 5G mogelijk te bieden heeft en verzoekt de Commissie de mogelijke bijdragen van 5G aan digitale-onderwijsinitiatieven te onderzoeken; verzoekt om specifieke maatregelen en financieringsregelingen om de toegang te verbeteren voor alle onderwijsinstellingen, met name in afgelegen, landelijke en berggebieden met een lage connectiviteit en beperkte toegang tot opkomende technologieën zoals AI, robotica, blockchain, opensource, nieuwe educatieve apparaten of gamificatie, gelet op het toenemende belang en potentieel van deze technologieën;

16. is ingenomen met het feit dat in het plan de nadruk wordt gelegd op het ondersteunen van de connectiviteit van scholen en universiteiten via de Connecting Europe Facility en via inspanningen om de financieringsmogelijkheden van de EU beter bekend te maken; verzoekt de Commissie om nauw samen te werken met lidstaten, lokale overheden en belanghebbenden om ervoor te zorgen dat de EU-steun nauw aansluit op de nationale regelingen, in het bijzonder ter ondersteuning van kansarme groepen; verzoekt de Commissie om de steun niet alleen op scholen toe te spitsen zodat deze alle formele en niet-formele onderwijsinstellingen bereikt; wijst erop dat onderwijsinstellingen moeten kunnen profiteren van ondersteuning door beroepspersoneel dat toezicht houdt op netwerken en toepassingen en dat opleiding en bijstand verstrekt op het gebied van gegevensbescherming;

17. benadrukt dat het van belang is dat de Unie het voortouw neemt op het gebied van digitaal onderwijs door de toegang tot innovaties of technologieën voor leerkrachten, lerenden en ouders te vergemakkelijken; roept in dit verband op tot nieuwe initiatieven in het onderwijs door ten volle gebruik te maken van nieuwe technologieën, zoals AI en robotica, die tevens het bewustzijn zullen vergroten van de kansen en uitdagingen die hiermee in onderwijsomgevingen gepaard gaan; wijst erop dat er een ethische en mensgerichte benadering moet worden gewaarborgd voor het gebruik van AI en robotica; merkt op dat slim gebruik van AI de werklast van het personeel kan verlichten, de educatieve inhoud boeiender kan maken, het leren in een aantal disciplines kan vergemakkelijken en meer op de behoeften van individuele leerlingen afgestemde onderwijsmethoden kan ondersteunen; maakt zich zorgen over het gebrek aan AI-specifieke hogeronderwijsprogramma's en over het gebrek aan onderzoek in de Unie, waardoor het concurrentievoordeel van de EU dreigt te worden ondermijnd; vraagt meer overheidsinvesteringen in AI;

18. spoort de Europese Commissie en de lidstaten ertoe aan om scholen (leerkrachten en leerlingen) niet alleen van technische ondersteuning en een internetverbinding te voorzien, maar ook van de nodige ondersteuning met betrekking tot veilige en betrouwbare software en flexibele onderwijsmodellen en ondersteuning voor lerenden op afstand te bevorderen met behulp van middelen als bronnen en materialen in elektronische vorm, video's, mentorschap op afstand en gratis onlineopleidingen; wijst er in dat verband op dat lokale culturele en gemeenschapsinstellingen, zoals bibliotheken en musea, belangrijke aanbieders zijn van dergelijke digitale hulpmiddelen; waarschuwt voor de negatieve gevolgen van te grote afhankelijkheid van één ontwikkelaar van leermiddelen voor de pedagogische onafhankelijkheid en verzoekt de Commissie en de lidstaten die onafhankelijkheid van elke inmenging of elk belang te waarborgen; benadrukt het belang van een open en transparant ecosysteem voor digitaal onderwijs met betrekking tot inhoud, apparaten en technologieën; benadrukt dat open technologieën een gevoel van samenwerking met zich meebrengen en dat gratis opensourceoplossingen, het hergebruik van content in het openbaar domein en interoperabele hardware- en softwareoplossingen de toegang verbeteren en een evenwichtiger digitale ruimte tot stand brengen;

19. benadrukt dat de juridische en ethische beginselen inzake intellectuele eigendom moeten worden erkend, aangezien er meer educatieve digitale inhoud wordt gecreëerd en verspreid; is ingenomen met en hecht zijn goedkeuring aan het Netwerk intellectuele eigendom in het onderwijs, dat door het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie wordt beheerd en spoort ertoe aan dat lerenden en leerkrachten vaardigheden verwerven op het gebied van intellectuele eigendom; herinnert aan de in artikel 5 van Richtlijn (EU) 2019/790 vastgestelde uitzondering op het auteursrecht met betrekking tot het gebruik van werken en andere beschermde materialen in digitale en grensoverschrijdende onderwijsactiviteiten;

20. wijst op interessante innovatieve initiatieven die de onlineomgeving en -speelplaats veilig, interessant en leuk maken, in elke onderwijsfase; benadrukt dat het relevant is de pedagogische, cognitieve en psychologische benaderingen van onderwijs samen te brengen en de online- en offlineomgeving dienovereenkomstig aan te passen; wijst in dit verband op de aanpak die wordt voorgesteld in de Europese strategie voor voor- en vroegschoolse educatie en opvang;

Donderdag 25 maart 2021

21. herhaalt dat het van belang is leerkrachten, leerlingen en ouders te voorzien van hoogwaardige en toegankelijke digitale-onderwijsinhoud uit uiteenlopende bronnen en spoort de lidstaten ertoe aan financiële middelen te reserveren voor de verwerving van professionele en veilige digitale leermiddelen, ontwikkeld met behulp van Europese innovatie, met inbegrip van hoogwaardige onderwijsinhoud die samen met deskundigen is gecreëerd; roept de lidstaten op initiatieven te bevorderen die bedrijven en maatschappelijke organisaties in staat stellen hightechinnovaties te delen met de onderwijsgemeenschap;

22. is van mening dat de Unie een belangrijke rol kan spelen bij het ontwikkelen en beschikbaar maken van hoogwaardige onderwijsinhoud; is verheugd over het toenemende aantal platforms voor digitaal onderwijs dat wordt opgericht om toegang tot hulpmiddelen en het delen van goede praktijken mogelijk te maken, zoals eTwinning, het elektronisch platform voor volwassenenonderwijs in Europa (EPALE) en de School Education Gateway; verzoekt de Commissie dergelijke succesvolle initiatieven verder te bevorderen en op te schalen met behulp van relevante programma's zoals InvestEU en Erasmus+ en verzoekt de lidstaten het potentieel ervan beter te benutten; is van mening dat het Europees uitwisselingsplatform mogelijk als instrument kan dienen voor het waarborgen van een betere samenwerking tussen belanghebbenden en betrokkenen in de onderwijssector op Europees niveau, en verzoekt de Commissie haar geplande haalbaarheidsstudie snel af te ronden;

23. moedigt de lidstaten aan innovatie en digitale technologieën op slimme, leerdergerichte wijze te omarmen in hun onderwijs- en opleidingsstelsels, om in de toekomst te komen tot een doeltreffende benadering van “blended learning”; wijst echter op het fundamentele belang van contactonderwijs en beklemtoont dat digitale instrumenten moeten worden aangewend als aanvulling op en verdere verbetering van het klassikaal onderricht; is van mening dat de negatieve gevolgen van langdurige “schermtijd” voor het welzijn van lerenden moeten worden onderzocht; onderstreept dat de COVID-19-pandemie duidelijke lacunes in het onderwijs heeft blootgelegd die niet gemakkelijk kunnen worden gevuld met onlineleeren en die verder moeten worden aangepakt, met name in verband met schoolmaaltijden, pastorale ondersteuning en lichaamsbeweging;

Digitale vaardigheden en competenties ontwikkelen met het oog op de digitale transformatie

24. is van mening dat de inzet van digitale technologieën en de volledige benutting van het potentieel ervan hand in hand moeten gaan met het moderniseren van de huidige leerplannen en leer- en onderwijsmethoden; beklemtoont in dit verband dat het belangrijk is financiële steun te verlenen ten behoeve van opleidingscursussen voor leerkrachten; dringt er dan ook op aan om naarmate het plan wordt uitgerold meer aandacht te schenken aan het op toegankelijke wijze opleiden van leerkrachten en opvoeders, om ervoor te zorgen dat zij niet alleen digitale vaardigheden bezitten, maar die vaardigheden ook aan anderen kunnen aanleren; moedigt hiertoe investeringen in gespecialiseerde opleidingen voor het opdoen van vaardigheden voor digitaal onderwijs aan voor zowel leerkrachten als IT-professionals die een baan in het onderwijs ambiëren; wijst op de waarde van mentorschap als instrument voor opleiding en ontwikkeling; onderstreept de essentiële rol die Erasmus+ en lerarenmobiliteit vervullen bij het verwerven van vaardigheden; neemt nota van het potentieel van de toekomstige Teacher Academy en verzoekt de Commissie een duidelijk concept en een duidelijke begroting aan het Parlement voor te leggen; verzoekt om een pan-Europees initiatief om nieuwe pedagogische en beoordelingsmethoden te ontwikkelen voor de digitale omgeving, waarbij rekening wordt gehouden met specifieke digitale uitdagingen, zoals asynchroon leren, en met het belang van het bevorderen van een kritische kijk;

25. onderstreept dat ouders, gezinnen en begeleiders een steeds belangrijker rol spelen in het afstandslernen en over een goede internetverbinding, de correcte apparatuur, en digitale en technische vaardigheden moeten beschikken, en verzoekt om hun specifieke opleidingen en ondersteuningsmechanismen te geven; benadrukt dat gezinnen van digitale hulpmiddelen moeten worden voorzien teneinde de toegang tot afstandsonderwijs te vergroten en verzoekt de Commissie een onderzoek in verband met digitaal ouderschap⁽²¹⁾ uit te voeren teneinde in alle lidstaten een consistente en doeltreffende aanpak te ontwikkelen om ouders te helpen;

26. wijst op de uitdaging die wordt gesteld door schadelijke en illegale inhoud en activiteiten in de digitale omgeving, ook op het gebied van geestelijke gezondheid en welzijn, zoals online-intimidatie, met inbegrip van cyberdreigingen en cyberpesten, kinderpornografie en grooming, inbreuken op gegevensbescherming en schendingen van de privacy, gevaarlijke onlinespellen en desinformatie; is daarom bijzonder ingenomen met de toegenomen aandacht voor digitale en informatiegeletterdheid door middel van onderwijs en opleiding in het herziene plan; is van mening dat gezondheidswerkers, onderwijsinstellingen, het maatschappelijk middenveld en aanbieders van niet-formeel onderwijs, samen met ouders, een aan de leeftijd aangepast leerplan moeten ontwikkelen om lerenden in staat te stellen doordachte en passende keuzes te maken en schadelijk gedrag te voorkomen;

⁽²¹⁾ Digitaal ouderschap beschrijft de inspanningen en handelwijzen van ouders om de activiteiten van kinderen in digitale omgevingen te begrijpen, te ondersteunen en in goede banen te leiden, zodat ze het internet veilig kunnen gebruiken.

Donderdag 25 maart 2021

27. wijst erop dat het van essentieel belang is dat mensen beschikken over de instrumenten en vaardigheden om de verschillende dreigingen in de digitale omgeving te omzeilen en om met name desinformatie en nepnieuws te herkennen en daar kritisch mee om te gaan; is in dat verband ingenomen met de snelle aanname van het media-actieplan en de aandacht die daarbij op mediageletterdheid wordt gericht en verzoekt de Commissie om de praktijkcode betreffende onlinedesinformatie periodiek te evalueren en adequate maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de sociale media onlinedesinformatie bestrijden; kijkt uit naar de geplande richtsnoeren voor leerkrachten en onderwijzend personeel in verband met de bevordering van digitale geletterdheid en de aanpak van desinformatie; verzoekt de Commissie om ambitieuzer te zijn en in samenwerking met nationale en lokale belanghebbenden grootschalige campagnes rond digitale geletterdheid op te zetten; benadrukt het belang van de grootschalige promotie van bestaande initiatieven zoals de EU-programmeerweek en de Dag van een veiliger internet;

28. benadrukt dat alle ontwikkelingen op het gebied van digitaal onderwijs hand in hand moeten gaan met een solide kader voor gegevensbescherming en moeten voorkomen dat de gegevens van lerenden commercieel worden geëxploiteerd; benadrukt dat de hoogst mogelijke waarborgen van toepassing moeten zijn op de gegevens van minderjarigen, ook wanneer deze voor onderzoeks- en onderwijsdoeleinden worden gebruikt; verzoekt de Commissie om, in samenwerking met het Europees Comité voor gegevensbescherming (EDPB), de specifieke aard van onderwijsgegevens en de gegevens die betrekking hebben op leerlingen en lerenden te behandelen;

29. benadrukt dat traditionele, menselijke en zachte vaardigheden, zoals sociale en probleemoplossende vaardigheden, empathie en creativiteit, verder moeten worden gekoesterd in het kader van inspanningen om digitale vaardigheden en geletterdheid te onderwijzen, met name aan de hand van grootschalige campagnes voor digitale geletterdheid; beklemtoont het belang van de digitale dimensie van burgerschapsvorming en betreurt het beperkte ambitieniveau van het actieplan voor digitaal onderwijs wat betreft de bevordering van digitaal burgerschap;

30. wijst op de behoefte aan geavanceerde digitale vaardigheden en moedigt de lidstaten aan om nationale onderwijsprogramma's op te zetten die een toename van het aantal IT-studenten en afgestudeerde informatici moeten bevorderen; benadrukt dat dergelijke lessen kunnen worden ontwikkeld onder de paraplu van hightechbedrijven en universiteiten;

31. benadrukt het belang van groen onderwijs en onderwijs met betrekking tot het milieu, en roept op tot de ontwikkeling van speciaal ontwikkelde leerplannen in heel Europa waarin rekening wordt gehouden met de milieueffecten van digitaal onderwijs;

32. benadrukt, in overeenstemming met de kaderovereenkomst inzake digitalisering van de Europese sociale partners, dat bedrijven die nieuwe en opkomende technologieën uitrollen de verantwoordelijkheid hebben om alle betrokken werknemers passende om- en bijscholing te bieden zodat zij kunnen leren hoe zij digitale instrumenten moeten gebruiken, zich kunnen aanpassen aan de veranderende behoeften van de arbeidsmarkt en hun baan kunnen behouden; wijst op de rol van de sociale partners via collectieve overeenkomsten over de definitie en regulering van digitale vaardigheden en vervolgopleidingen, bij de aanwijzing van behoeften aan vaardigheden, de ontwikkeling van opleiding op de werkplek en de actualisering van de curricula voor onderwijs en opleiding; wijst op de nieuwe werkpraktijken als gevolg van de pandemie, zoals telewerken, en spoort de onderwijs- en opleidingsinstellingen en de werkgevers aan te voorzien in passende opleiding om mensen voor te bereiden op deze nieuwe werkomgeving;

33. onderstreept het belang van de beoordeling en monitoring van digitale vaardigheden en wijst in dat verband op de waarde van bestaande instrumenten zoals het Europees digitalecompetentiekader en de Selfie-tool voor zelfbeoordeling; is verheugd dat de Selfie-tool nu ook door leerkrachten te gebruiken is; verzoekt de Commissie het momenteel beperkte gebruik van dergelijke instrumenten op te schroeven;

34. wijst voorts op de behoefte aan betere, innovatievere erkenning, validering en certificering — en dus ook meeneembaarheid — van digitale vaardigheden, kwalificaties en accreditaties; betuigt zijn bijval voor het plan om een Europees getuigschrift van digitale vaardigheden te ontwikkelen als instrument om validering en meeneembaarheid te bevorderen overeenkomstig het Europees digitalecompetentiekader; herinnert eraan dat in nauwe samenwerking met de lidstaten een regeling moet worden ontwikkeld om dubbel werk en overlappingen met bestaande regelingen te voorkomen; verzoekt de Commissie het certificaat in Europass en mogelijk ook in de toekomstige Europese studentenpas te integreren;

35. is verheugd over de inspanningen van de Commissie om onderwijs en kwalificaties te digitaliseren, waaronder het nieuwe Europass-platform en de geplande Europass Digital Credentials Infrastructure; vestigt tegelijkertijd de aandacht op de noodzaak om de functionaliteit van het Europass-platform te verbeteren wat betreft het zoeken naar en ontvangen van het aanbod aan vacatures en cursussen, om relevante updates uit te voeren van de informatie op het platform over lopende cursussen, opleidingen, vacatures, en om de instellingen aan te wijzen die verantwoordelijk zijn voor dit proces; verzoekt de lidstaten het nieuwe Europass-platform beter te promoten in onderwijs- en opleidingsinstellingen, onder het personeel daarvan en bij werkgevers;

Donderdag 25 maart 2021

36. onderstreept dat de digitale hulpmiddelen, instrumenten en mechanismen op Unieniveau moeten worden verbeterd om voor iedereen meer kansen te creëren voor een leven lang leren en om de volledige, kwaliteitsvolle toegang tot cursussen en materiaal voor hoger onderwijs mogelijk te maken; neemt kennis van de ontwikkeling van een nieuwe, gemondialiseerde digitale omgeving en markt voor hoger onderwijs en van het feit dat organisaties voor hoger onderwijs in Europa relevant moeten blijven in deze omgeving en er moeten blijven gedijen; verzoekt de Commissie en de lidstaten tussen universiteiten synergieën tot stand te brengen via een Europese online-universiteit die als platform fungeert voor diverse, meertalige inhoud en programma's voor afstands- en onlineleren die in heel Europa beschikbaar zijn;

37. wijst op de cruciale rol die beroepsonderwijs en -opleiding en volwassenenonderwijs spelen voor het bieden van kansen op om- en bijscholing aan de hand van een benadering voor een leven lang leren; is ingenomen met de aanbeveling van de Raad inzake beroepsonderwijs en -opleiding voor duurzaam concurrentievermogen, sociale rechtvaardigheid en veerkracht en de daarin opgenomen algemene doelstellingen om het EU-beleid inzake beroepsonderwijs en -opleiding te moderniseren, de Europese samenwerking binnen dit proces te stroomlijnen en de governance ten aanzien van beroepsonderwijs en -opleiding te vereenvoudigen; verzoekt de Commissie een holistische benadering ten aanzien van beroepsonderwijs en -opleiding en volwassenenonderwijs te hanteren, die formele, niet-formele en informele leerprocessen bestrijkt en lerenden in staat stelt een groot aantal uiteenlopende vaardigheden te verwerven voor de digitale en groene transitie, bij te dragen aan sociale inclusie, actief burgerschap en persoonlijke ontwikkeling en die mensen in staat stelt zich aan te passen aan een evoluerende arbeidsmarkt; onderstreept het belang van de verwerving van groene vaardigheden;

38. onderstreept de problemen waar instellingen voor beroepsonderwijs en -opleiding, die gebruikmaken van praktijklessen, mee te kampen hebben bij het aanpassen aan de digitale omgeving; dringt aan op passende oplossingen en financiering teneinde de doeltreffende uitvoering van beroepsonderwijs en -opleidingen te waarborgen; is verheugd over de geplande uitbreiding van Digital Opportunity Traineeships tot lerenden in beroepsonderwijs en -opleiding en tot leerkrachten, opleiders en onderwijspersoneel;

39. wijst erop dat digitale vaardigheden een leven lang moeten worden bijgespijkerd en dat de beleidsmaatregelen daarom gericht moeten zijn op alle bevolkingsgroepen, niet alleen op de bevolking in de beroepsgeschikte leeftijd; beklemtoont dat dit een sectoroverschrijdende, holistische benadering van onderwijs vereist, op grond van de erkenning dat leren zowel binnen als buiten het verplichte onderwijs plaatsvindt en vaak in niet-formele en informele omgevingen gebeurt; vraagt derhalve om de ondersteuning van aanbieders van niet-formele leerprocessen teneinde de capaciteit en de middelen te vergroten die nodig zijn om digitaal onderwijs en digitale opleidingen te kunnen bieden die zowel toegankelijk als van hoge kwaliteit zijn; verzoekt de Commissie rekening te houden met de verschillende niveaus van technologische vooruitgang tussen de onderwijssectoren en -instellingen, en speciale aandacht te besteden aan moeilijker te bereiken gebieden en groepen bij het opstellen van aanbevelingen en richtsnoeren;

40. waarschuwt dat sociale ongelijkheden en ongelijkheden op het gebied van onderwijs in de vroege kinderjaren, op latere leeftijd vaak een negatief effect hebben op het opleidingsniveau en de werkgelegenheidsvooruitzichten; herhaalt dat hoogwaardig onderwijs toegankelijk moet zijn en dat er meer moet worden gedaan om kinderen vanaf jonge leeftijd digitale en mediavaardigheden te laten ontwikkelen; is ingenomen met de door de Europese Commissie aangekondigde Europese kindergarantie ter bestrijding van kinderarmoede; dringt er bij de lidstaten op aan een aanzienlijk bedrag uit de middelen van het Europees Sociaal Fonds (ESF+) in gedeeld beheer toe te wijzen aan de uitvoering van die garantie, om met name doelgerichte acties en structurele hervormingen te ondersteunen waarmee de blootstelling van kinderen aan armoede of sociale uitsluiting doeltreffend wordt aangepakt; herinnert eraan dat een lager opleidingsniveau vaak samengaat met beperkte digitale vaardigheden en is dan ook ingenomen met de aanbeveling in de versterkte jongerengarantie om mensen die werkloos zijn en geen onderwijs of opleiding volgen een beoordeling van hun digitale vaardigheden te laten ondergaan en een opleiding te laten volgen; wijst op het potentieel van het ESF+-programma ter ondersteuning van een leven lang leren;

41. hamert op de noodzaak om de digitale kloof te dichten en herinnert eraan dat bijzondere aandacht dient te worden geschonken aan gegarandeerde toegang tot digitaal onderwijs en digitale inhoud van goede kwaliteit en de verbetering van de digitale vaardigheid van laaggeschoolde volwassenen, personen met een handicap, personen uit kwetsbare of gemarginaliseerde groepen, ouderen en mensen die in plattelands- of in afgelegen gebieden wonen; wijst erop dat in 2018 slechts 4,3 % van de laaggeschoolde volwassenen een vorm van volwassenenonderwijs volgde;

42. betreurt dan ook dat er in het plan nog steeds geen maatregelen zijn genomen voor laaggeschoolde volwassen lerenden en ouderen; benadrukt dat dit gebrek aan maatregelen de essentiële dimensie van een leven lang leren van digitaal onderwijs ondermijnt en de inspanningen bemoeilijkt om ervoor te zorgen dat iedereen over essentiële vaardigheden in het leven beschikt; verzoekt de Commissie daarom samen te werken met nationale, regionale en lokale overheden om verdere maatregelen in te voeren voor het bevorderen van digitaal onderwijs voor volwassenen door deze vorm van onderwijs beschikbaar en toegankelijk te maken, zodat mensen die hun formele onderwijs hebben afgerond voorbereid zijn op een leven en loopbaan in de digitale omgeving en ervoor wordt gezorgd dat zij werkelijk kunnen profiteren van de digitale transitie en deze mee vorm kunnen geven;

Donderdag 25 maart 2021

43. benadrukt het belang van het ontwikkelen van beleid dat waarborgt dat personen met een handicap over dezelfde mogelijkheden voor en toegang tot hoogwaardig digitaal onderwijs beschikken; moedigt de lidstaten aan samen te werken met organisaties die personen met verschillende handicaps vertegenwoordigen om de uitdagingen en kansen van digitaal onderwijs te onderzoeken en bij de ontwikkeling van een doeltreffend digitaal onderwijsbeleid rekening te houden met de specifieke behoeften van personen met een handicap; dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan speciale functionaliteiten voor digitaal onderwijs die voor personen met een handicap zijn ontwikkeld en aangepast, in kaart te brengen en hierin te investeren; is van mening dat digitaal onderwijs enorme mogelijkheden biedt voor leerlingen met leerproblemen, aangezien deze vorm van onderwijs een op maat gemaakte pedagogische benadering van hun uiteenlopende vaardigheden mogelijk maakt; roept op tot meer investeringen teneinde deze groepen voldoende ondersteuning te bieden waar het hen nu vaak aan ontbreekt;

44. wijst op de noodzaak van gendermainstreaming in al het beleid betreffende onderwijs, vaardigheden en digitalisering en met name binnen het actieplan; is van mening dat digitaal onderwijs een sleutelrol moet spelen bij het vergroten van de deelname van meisjes en vrouwen in het digitale tijdperk; benadrukt dat de digitale genderkloof een economische, maatschappelijke en culturele kwestie is en verzoekt de Commissie en de lidstaten die kloof aan te pakken door middel van een meerlagig, holistisch beleid; verwelkomt het scorebord "Women in Digital" van de Commissie en onderstreept de noodzaak van de naar gender en leeftijd uitgesplitste verzameling van gegevens, die aldus inzicht in de digitale genderkloof kunnen opleveren;

45. beklemtoont dat het noodzakelijk is zich te richten op het verbeteren van de inclusie in het digitaal onderwijs van meisjes vanaf zeer jonge leeftijd; beklemtoont dat gezamenlijke inspanningen vereist zijn om meer meisjes ertoe aan te sporen en te motiveren om STEM- en STEAM-vakken te volgen en codeer-, computer- en ICT-cursussen te volgen op school en aan de universiteit; herhaalt dat de genderkloof in het onderwijs doorwerkt op de arbeidsmarkt en beklemtoont dat vrouwen moeten worden aangespoord aan het werk te gaan in de hightechsector en de digitale sector en dat de toegang tot die sectoren voor vrouwen moet worden vergemakkelijkt, waarbij ook de loonkloof tussen mannen en vrouwen moet worden gedicht met passende strategieën en financiering;

46. meent dat het van essentieel belang is om een positieve en inclusieve omgeving te creëren die vrouwelijke rolmodellen bevordert zodat meisjes worden gemotiveerd om STEM-, STEAM- en ICT-vakken te kiezen en om onbewuste vooroordelen en genderstereotypen in verband met opleiding- en loopbaankeuzes tegen te gaan; is van mening dat de particuliere sector een rol op zich moet nemen, in samenwerking met onderwijs- en opleidingsinstellingen, ngo's en andere maatschappelijke organisaties, bij de ontwikkeling van doeltreffende initiatieven en campagnes op dit gebied; wijst op de waarde van de taakgroep "Women in Digital" en het initiatief "Digital4Her" van de Commissie;

o

o o

47. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0096

De gevolgen van zwerfvuil op zee voor de visserij

Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de gevolgen van zwerfvuil op zee voor de visserij (2019/2160(INI))

(2021/C 494/02)

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie van 11 december 2019 getiteld “De Europese Green Deal” (COM(2019)0640),
- gezien de mededeling van de Commissie van 11 maart 2020 getiteld “Een nieuw actieplan voor een circulaire economie — Voor een schoner en concurrerender Europa” (COM(2020)0098),
- gezien de mededeling van de Commissie van 20 mei 2020 getiteld “EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 — De natuur terug in ons leven brengen” (COM(2020)0380),
- gezien de mededeling van de Commissie van 20 mei 2020 getiteld “Een “van boer tot bord”-strategie voor een eerlijk, gezond en milieuvriendelijk voedselsysteem” (COM(2020)0381),
- gezien de mededeling van de Commissie over de uitvoering van een nieuw en sterker strategisch partnerschap met de ultraperifere gebieden van de EU van 23 maart 2020 (COM(2020)0104),
- gezien artikel 78 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien Richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade ⁽¹⁾ (de milieuaansprakelijkheidsrichtlijn),
- gezien Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater ⁽²⁾,
- gezien Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ⁽³⁾,
- gezien Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid ⁽⁴⁾,
- gezien Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (kaderrichtlijn mariene strategie) ⁽⁵⁾,
- gezien Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen ⁽⁶⁾ (verordening inzake visserijcontrole),
- gezien Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand ⁽⁷⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ PB L 143 van 30.4.2004, blz. 56.

⁽²⁾ PB L 135 van 30.5.1991, blz. 40.

⁽³⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 164 van 25.6.2008, blz. 19.

⁽⁶⁾ PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 20 van 26.1.2010, blz. 7.

⁽⁸⁾ PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22.

Donderdag 25 maart 2021

- gezien Verordening (EU) nr. 508/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij ⁽⁹⁾ (EFMZV),
- gezien Richtlijn 2014/89/EU van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 tot vaststelling van een kader voor maritieme ruimtelijke planning ⁽¹⁰⁾ (richtlijn maritieme ruimtelijke planning),
- gezien Richtlijn (EU) 2015/720 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2015 tot wijziging van Richtlijn 94/62/EG betreffende de vermindering van het verbruik van lichte plastic draagtassen ⁽¹¹⁾,
- gezien Richtlijn (EU) 2018/850 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen ⁽¹²⁾,
- gezien Richtlijn (EU) 2018/851 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen ⁽¹³⁾,
- gezien Richtlijn (EU) 2018/852 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval ⁽¹⁴⁾,
- gezien Richtlijn (EU) 2019/883 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake havenontvangstvoorzieningen voor de afvalafgifte van schepen ⁽¹⁵⁾,
- gezien Richtlijn (EU) 2019/904 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de vermindering van de effecten van bepaalde kunststofproducten op het milieu ⁽¹⁶⁾,
- gezien de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling en de doelstellingen inzake duurzame ontwikkeling (SDG's) van de VN, met name SDG 14: "Behoud en maak duurzaam gebruik van oceanen, zeeën en maritieme hulpbronnen",
- gezien het verslag van het Milieuprogramma van de Verenigde Naties (UNEP) van 2005 getiteld "Marine Litter — An analytical overview",
- gezien het Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen (Marpol) van 1973, opgesteld door de Internationale Maritieme Organisatie (IMO), met inbegrip van bijlage V, die op 31 december 1988 in werking is getreden,
- gezien het verslag van het Europees Milieuagentschap van oktober 2020 getiteld "State of nature in the EU — Results from reporting under the nature directives 2013-2018",
- gezien de resultaten van het door het Interreg-programma voor het Atlantisch gebied van de Unie gefinancierde project "Bestrijding van zwerfvuil op zee in het Atlantisch gebied (CleanAtlantic)",
- gezien de door de Commissie visserij in juli 2018 aangenomen vrijwillige richtsnoeren voor de markering van vistuig van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de VN,
- gezien het actieplan van de IMO ter bestrijding van van schepen afkomstig plastic zwerfafval,
- gezien de conclusies van de Raad van 19 november 2019 over oceanen en zeeën met het oog op het formuleren van een internationale overeenkomst inzake verontreiniging door plastic,
- gezien het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu en de kustgebieden van de Middellandse Zee (het Verdrag van Barcelona), het Verdrag inzake de bescherming van de Zwarte Zee tegen verontreiniging (het Verdrag van Boekarest), het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu in het Oostzeegebied (het Verdrag van Helsinki) en het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan (het Oskar-Verdrag),
- gezien het regionaal plan inzake het beheer van zwerfvuil in het Middellandse Zeegebied,

⁽⁹⁾ PB L 149 van 20.5.2014, blz. 1.

⁽¹⁰⁾ PB L 257 van 28.8.2014, blz. 135.

⁽¹¹⁾ PB L 115 van 6.5.2015, blz. 11.

⁽¹²⁾ PB L 150 van 14.6.2018, blz. 100.

⁽¹³⁾ PB L 150 van 14.6.2018, blz. 109.

⁽¹⁴⁾ PB L 150 van 14.6.2018, blz. 141.

⁽¹⁵⁾ PB L 151 van 7.6.2019, blz. 116.

⁽¹⁶⁾ PB L 155 van 12.6.2019, blz. 1.

Donderdag 25 maart 2021

- gezien het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (UNFCCC), het Kyotoprotocol bij het UNFCCC en de Overeenkomst van Parijs,
 - gezien het VN-verdrag inzake biologische diversiteit (VBD),
 - gezien het VN-Verdrag inzake het recht van de zee (Unclos), dat op 16 november 1973 door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties is aangenomen,
 - gezien het mondiaal evaluatieverslag over biodiversiteit en ecosysteemdiensten van het intergouvernementeel platform voor wetenschap en beleid inzake biodiversiteit en ecosysteemdiensten (Intergovernmental Platform on Biodiversity and Ecosystem Services, IPBES) van 31 mei 2019,
 - gezien de ministeriële verklaring van 28 september 2020 van de ministers van Milieu, Maritieme Economie, Landbouw en Visserij van de lidstaten van de Oostzee en de commissaris voor Milieu, Oceanen en Visserij,
 - gezien het door de Mission Board for Healthy Oceans, Seas, and Coastal and Inland Waters van de Commissie op 22 september 2020 gepubliceerde verslag “Mission Starfish 2030: Restore our Ocean and Waters”,
 - gezien het speciaal verslag van de Intergouvernementele Werkgroep inzake klimaatverandering (IPCC) over de opwarming van de aarde met 1,5 °C, het vijfde evaluatierapport van de werkgroep en de bijbehorende samenvatting, het speciaal verslag van de IPCC over klimaatverandering en de bodem, alsook het speciaal verslag van de IPCC over de oceanen en de cryosfeer in een veranderend klimaat,
 - gezien het VN-Verdrag inzake de voorkoming van verontreiniging van de zee ten gevolge van het storten van afval en andere stoffen van 1972,
 - gezien zijn resolutie van 26 oktober 2017 over de toepassing van de milieuaansprakelijkheidsrichtlijn ⁽¹⁷⁾,
 - gezien zijn resolutie van 13 september 2018 over een Europese strategie voor kunststoffen in een circulaire economie ⁽¹⁸⁾,
 - gezien zijn standpunt van 4 april 2019 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 508/2014 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁹⁾,
 - gezien zijn resolutie van 28 november 2019 over de noodsituatie op het gebied van klimaat en milieu ⁽²⁰⁾,
 - gezien zijn resolutie van 15 januari 2020 over de Europese Green Deal ⁽²¹⁾,
 - gezien artikel 54 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie visserij (A9-0030/2021),
- A. overwegende dat het zwerfvuil op zee dat zichtbaar is op stranden, langs de kustlijn en aan het oppervlak een veel bredere verontreiniging verhuult, zowel van de waterkolom als van de zeebodem; overwegende dat dit afval grotendeels het gevolg is van activiteiten aan land (80 %), maar ook van activiteiten op zee, waar het verkeer van grote niet-vissersvaartuigen aanzienlijk is toegenomen;
- B. overwegende dat zwerfvuil op zee al het afval vormt dat al dan niet opzettelijk in het mariene milieu terecht komt, en dat onderscheiden/in kaart gebracht wordt aan de hand van de omvang (van nano- en micro- tot mega-afval) en aard (containers, volumineus afval op de bodem van de oceaan, kunststoffen, vistuig, wrakken van halfgezonken schepen, gevaarlijk afval zoals bommen en andere explosieve overblijfselen van oorlogshandelingen, textielvezels, microplastic etc.) ervan;
- C. overwegende dat 70 % van het afval dat in zee terecht komt, op de zeebodem landt, en dat de totale hoeveelheid van het op het wateroppervlak drijvende afval slechts 1 % vormt van al het plastic in zee; overwegende dat het nieuwste wetenschappelijk onderzoek uitwijst dat het verontreinigingsniveau door plastic in zee aanzienlijk wordt onderschat en dat er nog steeds grote hiaten bestaan in de oceanografische kennis; overwegende dat het van cruciaal belang is om onderzoek te doen naar de verspreiding van zwerfvuil op zee teneinde meer inzicht te krijgen in de omvang van mariene verontreiniging;

⁽¹⁷⁾ PB C 346 van 27.9.2018, blz. 184.

⁽¹⁸⁾ PB C 433 van 23.12.2019, blz. 136.

⁽¹⁹⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2019)0343.

⁽²⁰⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2019)0078.

⁽²¹⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0005.

Donderdag 25 maart 2021

- D. overwegende dat de wereldzeeën een doorlopend geheel vormen, waarbij een goede milieutoestand van de zeeën cruciaal is om hun veerkracht te waarborgen en ecosysteemdiensten zoals de opname van CO₂ en de productie van zuurstof te behouden, en dat veranderingen in de mariene en kustecosystemen hun rol als klimaatregulator kunnen verzwakken; overwegende dat zwerfvuil op zee een bedreiging vormt voor de visserijsector in het algemeen, aangezien alleen een schoon, gezond, productief en biologisch divers kust- en marien milieu kan voorzien in de langetermijnbehoeften van mensen in het algemeen en van vissers, schelp- en schaaldier vissers en visserijgemeenschappen in het bijzonder;
- E. overwegende dat zwerfvuil op zee een wereldwijde uitdaging is, omdat het geen grenzen kent en door stromingen en wind grote afstanden kan afleggen, wat gevolgen heeft voor gebieden en sectoren die ver verwijderd zijn van de plaats van herkomst van het zwerfvuil en niet verantwoordelijk zijn voor de productie ervan; overwegende dat er wereldwijd nog steeds een grote hoeveelheid afval rechtstreeks in zee wordt gestort; overwegende dat er een systematische aanpak van mariene verontreiniging moet komen door acties op alle niveaus — van plaatselijk tot internationaal — te ondersteunen;
- F. overwegende dat de verontreiniging van oceanen en zeeën door plastic zwerfvuil op zee, met name door microplastic, nog wordt versterkt doordat meteorologische verschijnselen ervoor zorgen dat microplastic zich kan verspreiden via lucht, regen en sneeuw, hetgeen leidt tot verontreiniging van voorheen nog ongerepte gebieden, zoals hooggebergten of het zuidpoolgebied, of zelfs het gebied boven de poolcirkel;
- G. overwegende dat er dagelijks 730 ton afval in de Middellandse Zee wordt gestort; overwegende dat in een rapport van het Wereldnatuurfonds (WNF) van juni 2019 wordt aangetoond dat er jaarlijks 11 200 ton in de natuur gestort plastic in de Middellandse Zee terecht komt; overwegende dat jaarlijks het equivalent van 66 000 vuilniswagens met plastic in de Middellandse Zee wordt gestort; overwegende dat de concentratie microplastic in de Middellandse Zee met 1,25 miljoen deeltjes per vierkante kilometer een recordniveau bereikt; overwegende dat de totale hoeveelheid plastic dat in de Middellandse Zee drijft, voor 90 % bestaat uit kleine deeltjes, wat neerkomt op circa 280 miljard drijvende deeltjes microplastic; overwegende dat een gemiddelde consument van schaal- en schelpdieren uit de Middellandse Zee per jaar gemiddeld 11 000 stukjes plastic binnenkrijgt; overwegende dat de Middellandse Zee hierdoor een van de sterkst verontreinigde zeeën ter wereld is;
- H. overwegende dat het verminderen van de productie van plastic en het overgaan op recycling en hergebruik van materiaal en producten de beste manier is om de hoeveelheid plastic zwerfvuil op zee terug te dringen;
- I. overwegende dat zwerfvuil op zee een oppervlak biedt waarop talrijke organismen en bacteriën zich kunnen hechten, wat de introductie van invasieve soorten die het evenwicht van de mariene ecosystemen kunnen verstoren, in de hand werkt; overwegende dat deze op het zwerfvuil aanwezige bacteriën ook door zeedieren kunnen worden opgenomen wanneer zij het afval voor voedsel aanzien;
- J. overwegende dat zwerfvuil op zee in morfologisch opzicht negatieve effecten heeft, met name op eilanden;
- K. overwegende dat zwerfvuil op zee zich met name ophoopt rond kleine afgelegen eilanden en in kustgebieden; overwegende dat de ultraperifere gebieden en de landen en gebieden overzee 80 % van de Europese mariene biodiversiteit herbergen, en dat hun economieën grotendeels afhankelijk zijn van visserij en toerisme;
- L. overwegende dat de wereldwijde verspreiding van zwerfvuil op zee ontwikkelingslanden raakt, met name kustgemeenschappen die afhankelijk zijn van visserij en die niet noodzakelijkerwijs over de capaciteit of de middelen beschikken om zichzelf effectief te beschermen;
- M. overwegende dat het probleem van afval op zee grotendeels verband houdt met slecht afvalbeheer op het land, zoals de verontreiniging van waterlopen en rivieren, slecht beheer van afvalwater, het illegaal storten of lozen op open terrein of in de buurt van waterlopen, zwerfvuil en afvloeiing bij onweer en regen, alsook het rechtstreeks in zee lozen van sneeuw van stoepen en straten;
- N. overwegende dat diffuse verontreinigingsbronnen, zoals al dan niet behandeld afvalwater dat chemische stoffen of farmaceutisch afval kan bevatten, water afkomstig uit neerslag of water dat afvloeit uit stedelijke gebieden of de landbouw, waarbij stikstof en fosfor vrijkomt, het mariene milieu bedreigen door eutrofiëring vanwege de hoge concentratie nutriënten, waarbij eutrofiëring op termijn kan leiden tot zuurstofgebrek op de zeebodem met als gevolg de uitbreiding van het aantal “dode zones”, dat sinds de jaren vijftig vertienvoudigd is, alsook tot overmatige aanwezigheid van het aantal cyanobacteriën en tot groene en rode algen, waardoor de mariene flora en fauna op grotere schaal verontreinigd raakt;
- O. overwegende dat slecht beheer van het waterzuiveringsnet risico's met zich meebrengt voor aquacultuurproducenten en oesterkwekers, die de kwaliteit van hun producten bedreigd zien door de aanwezigheid van virussen en bacteriën zoals norovirussen, hetgeen kan leiden tot een tijdelijk verbod op verkoop en distributie omdat deze producten niet geschikt zijn voor consumptie;

Donderdag 25 maart 2021

- P. overwegende dat uit de COVID-19-crisis is gebleken hoe slecht afvalbeheer op het land al snel tot nieuwe golven van mariene verontreiniging kan leiden, met name door het gebruik van wegwerpproducten zoals mondkapen en wegwerphandschoenen;
- Q. overwegende dat het plastic en het microplastic in zee grotendeels afkomstig zijn van het land;
- R. overwegende dat de enorme hoeveelheden plastic in zee ook voor de visserij grote gevolgen hebben, wat bij de ambachtelijke visserij steeds voelbaarder wordt en een economische belasting vormt;
- S. overwegende dat tabaksafval volgens de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) qua hoeveelheid het meest voorkomende type afval ter wereld is; overwegende dat volgens de Amerikaanse ngo Ocean Conservancy sigarettenpeuken bovenaan de lijst staan van de tien afvalproducten die bij internationale acties voor het schoonmaken van stranden het meest worden ingezameld; overwegende dat één enkele sigarettenpeuk er twaalf jaar over doet om te vergaan en bijna 4 000 chemische stoffen bevat; overwegende dat door elke sigarettenpeuk die in de zeeën en rivieren terecht komt, 500 liter water verontreinigd raakt;
- T. overwegende dat zwerfvuil op zee de veerkracht en productiviteit van met name de kwetsbaarste mariene ecosystemen ernstig ondermijnt, waarbij deze al door verschillende oorzaken sterk onder druk staan, bijvoorbeeld door klimaatverandering, vervuiling, illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij (IOO-visserij), overbevissing en toenemende activiteiten zoals vervoer over zee en toerisme;
- U. overwegende dat deze toenemende belastingen van mariene ecosystemen leiden tot achteruitgang van de biodiversiteit en verstikking van bentische organismen, en het gevaar met zich mee brengen dat ziekten zich verder verspreiden door de aanwezigheid van ziekteverwekkers die ontstaan door de ophoping van zwerfvuil op de zeebodem;
- V. overwegende dat de EU zich weliswaar in toenemende mate concentreert op de bestrijding van op zee verloren of achtergelaten vistuig, maar dat bepaald achtergelaten, verloren of anderszins uitgediend vistuig maanden of zelfs jaren actief blijft, wat blijkt uit het fenomeen “spooknetten”, en dat dit zonder enig onderscheid van invloed is op de gehele mariene fauna, met inbegrip van de visbestanden; overwegende dat IOO-visserij als een van de belangrijkste bronnen van spooknetten wordt gezien;
- W. overwegende dat zwerfvuil op zee een ernstige bedreiging vormt voor een aantal mariene diersoorten vanwege het risico op wurging, verstikking, verslikking, verwonding en verontreiniging, maar ook voor andere diersoorten, zoals zeevogels, waarvan sommige al in gevaar zijn of met uitsterven bedreigd worden;
- X. overwegende dat vissers — ook ambachtelijke vissers — en aquacultuurproducenten als eersten te maken krijgen met de gevolgen van zwerfvuil op zee omdat het hun activiteiten ernstig bedreigt: het zwerfvuil kan een obstakel vormen, verstrikt raken in vistuig, vistuig beschadigen of verloren doen gaan, motoren of koelsystemen van schepen kunnen erdoor geblokkeerd raken, het kan een gevaar vormen voor de veiligheid van zeelieden aan boord en het kan zeelieden voor extra werk plaatsen doordat zij vistuig moeten reinigen, hetgeen kan leiden tot aanzienlijke economische verliezen;
- Y. overwegende dat zwerfvuil op zee de kleinschalige ambachtelijke visserij harder treft dan de industriële visserij, aangezien kleine vissersvaartuigen een groter risico lopen op door zwerfvuil veroorzaakte schade aan schroeven, motoren of vistuig en de concentratie van zwerfvuil groter is in ondiepe zeegebieden, waar de ambachtelijke vloot voornamelijk actief is; overwegende dat zwerfvuil op zee ook gevolgen heeft voor de kwaliteit van de vangsten die hierdoor vervuild kunnen raken en onverkoopbaar worden, met nog meer financiële verliezen voor de visserij en aquacultuur tot gevolg;
- Z. overwegende dat de visserijsector al enige tijd fungeert als eerste verdedigingslinie tegen verontreiniging door zwerfvuil op zee; overwegende dat dit weliswaar slechts een kleine bijdrage aan een mondiale oplossing van het probleem is, maar dat vissers en aquacultuurproducenten al gedurende een langere periode een actieve en proactieve bijdrage leveren aan schonere zeeën;
- AA. overwegende dat berekeningen hebben uitgewezen dat de visserijsector door zwerfvuil op zee tussen de 1 en de 5 % inkomstenverliezen lijdt ⁽²²⁾;

⁽²²⁾ “Lost fishing gear: a trap for our ocean”, Europese Commissie.

Donderdag 25 maart 2021

- AB. overwegende dat slechts 1,5 % ⁽²³⁾ van het vistuig wordt gerecycled en dat het dringend noodzakelijk is voldoende economische steun te bieden voor de inzameling, recycling en reparatie van al het vistuig; overwegende dat de sector kan profiteren van nieuwe economische kansen door zich toe te spitsen op een circulaire economie die steunt op intelligent ontwerp, onderzoek en innovatie;
- AC. overwegende dat het aan land brengen van toevallig opgevist zwerfvuil door vissers en campagnes voor de inzameling van zwerfvuil op zee bijdragen aan de vermindering van het probleem en de hele gemeenschap ten goede komen;
- AD. overwegende dat de directe kosten voor de verwijdering van zwerfvuil op zee meestal wel worden vergoed, maar de personeelskosten, de kosten in verband met ruimtegebrek op schepen en de kosten in verband met de schade aan vistuig en motoren niet;
- AE. overwegende dat we niet van vissers en aquacultuurproducenten kunnen verwachten dat zij zwerfvuil op zee verzamelen zonder compensatiemechanisme dat is toegesneden op hun inspanningen; overwegende dat naar schatting 80 % van de vissers bereid is om deel te nemen aan programma's voor de inzameling van zwerfvuil op zee wanneer hiertoe ondersteuningsmechanismen worden ingevoerd ⁽²⁴⁾;
- AF. overwegende dat er reeds inzamelingsacties worden gehouden door vissers en visserijverenigingen en dat er inmiddels oplossingen bestaan voor hergebruik van zwerfvuil op zee, met name van zwerfvuil dat afkomstig is van de visserij;
- AG. overwegende dat de blauwe economie, die in 2030 naar verwachting verdubbeld is, een reële kans vormt voor de duurzame ontwikkeling van activiteiten op zee en in kustgebieden, met name door de ontwikkeling van infrastructuur met een positieve uitwerking, zoals kunstmatige riffen en andere innovaties die de effecten van riffen en reservaten nabootsen, hetgeen bijdraagt tot het herstel van ecosystemen;
- AH. overwegende dat de EU streeft naar een geïntegreerde benadering van activiteiten op zee; overwegende dat zwerfvuil op zee aangepakt moet worden door meer rekening te houden met de ruimtelijke dimensie van zee- en kustactiviteiten en door kustgemeenschappen en vissers hierbij te betrekken, aangezien visserij zich grotendeels afspeelt in kustgebieden en de strijd tegen zwerfvuil op zee recht moet doen aan de speciale kenmerken van lokale gemeenschappen;
- AI. overwegende dat de achteruitgang van mariene en kustecosystemen — wat ook het gevolg is van zwerfvuil op zee — een risico met zich meebrengt voor alle marktdeelnemers die actief zijn in kustgebieden en derhalve een gevaar vormt voor de duurzaamheid en aantrekkelijkheid van kustgemeenschappen;

Het wetgevingskader en bestuur inzake zwerfvuil op zee beter en doeltreffender maken

1. wijst erop dat er veel bestaande wetten in het spel zijn bij het gezond houden van mariene ecosystemen en de strijd tegen zwerfvuil op zee, en dat alleen een geïntegreerde en coherente aanpak met betrekking tot de Europese doelstellingen kan zorgen voor verbetering van het huidige rechtskader en meer inzicht in de omvang van cumulatieve druk; benadrukt dat het geïntegreerd maritiem beleid van de EU moet worden herzien om een strategischer kader in te voeren, onder meer voor zwerfvuil op zee, waarin alle wetten inzake afval en het mariene milieu zijn opgenomen;
2. onderstreept dat de communicatie en coördinatie tussen de lidstaten en tussen zeegebieden versterkt moeten worden om tot een geïntegreerde aanpak te komen waarmee vissersvaartuigen in elke haven van de Unie zwerfvuil kunnen aanlanden; verzoekt de lidstaten in dit verband dringend om onverwijld tenuitvoerlegging van Richtlijn (EU) 2019/883 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake havenontvangstvoorzieningen voor de afvalafgifte van schepen ⁽²⁵⁾; verzoekt de Commissie in dit kader uitvoeringshandelingen voor te leggen met criteria op basis waarvan “groene schepen” in aanmerking komen voor lagere bijdragen, en de juiste prikkels te ontwikkelen voor het afgeven van ingezameld zwerfvuil aan land, met inbegrip van een op de inspanningen van vissers toegesneden compensatiemechanisme alsook methodologische criteria voor het berekenen van de omvang en de hoeveelheid van het passief opgeviste afval, zodat de in de richtlijn vastgestelde doelstellingen met betrekking tot het terugdringen van zwerfvuil op zee zo spoedig mogelijk kunnen worden gehaald;

⁽²³⁾ “Lost fishing gear: a trap for our ocean”, Europese Commissie.

⁽²⁴⁾ <https://cetmar.org/resultados-cleanatlantic/>

⁽²⁵⁾ PB L 151 van 7.6.2019, blz. 116.

Donderdag 25 maart 2021

3. onderstreept de noodzaak om het Europees wetgevingskader te verbeteren door de financiële lasten voor vissers die toevallig zwerfvuil opvissen, te verlagen, zonder hen daarbij voor buitensporige bureaucratische lasten te plaatsen; wijst er bovendien op dat in de wetgeving inzake zwerfvuil op zee meer rekening moet worden gehouden met de sociale dimensie van het probleem;
4. herinnert eraan dat de maritieme dimensie in de nieuwe EU-strategieën dringend moet worden versterkt, met name in het kader van de Europese Green Deal, de biodiversiteitsstrategie, en de “van boer tot bord”-strategie;
5. beveelt aan om de bepalingen van de kaderrichtlijn mariene strategie te versterken door de indicatoren inzake de goede milieutoestand te harmoniseren, met name de indicatoren in verband met beschrijvend element 10: “zwerfvuil op zee”;
6. verzoekt de Commissie de kaderrichtlijn mariene strategie uit te breiden naar de ultraperifere gebieden;
7. roept ertoe op het kader van de richtlijn inzake maritieme ruimtelijke planning te verbeteren, zodat rekening kan worden gehouden met de ruimtelijke dimensie van de strijd tegen zwerfvuil op zee;
8. wijst erop dat het probleem van zwerfvuil op zee niet doeltreffend kan worden aangepakt op louter nationaal niveau, maar dat er samenwerking nodig is op alle niveaus, ook op mondiaal, Europees en regionaal niveau; roept de Commissie op zich in het kader van internationale VN-onderhandelingen over mariene biodiversiteit in te zetten voor een ambitieus governance-model dat de nationale bevoegdheden overstijgt, alsook voor erkenning van alle zeeën en oceanen als wereldwijd publiek goed, teneinde een nieuwe weg in te slaan die de individuele en collectieve verantwoordelijkheden boven de traditionele, in het zeerecht verankerde beginselen van vrijheid en soevereine rechten plaatst, waarmee de bescherming van de zee, ook tegen de schadelijke effecten van zwerfvuil, gewaarborgd wordt;
9. roept de EU ertoe op om internationale initiatieven te versterken, zoals het door het UNEP opgerichte wereldwijde partnerschap tegen zwerfvuil op zee, waarmee de SDG's kunnen worden verwezenlijkt, met name SDG 14 inzake behoud en duurzaam gebruik van oceanen, zeeën en maritieme hulpbronnen, en SDG 12 inzake verantwoorde consumptie en productie;
10. verzoekt de Commissie en de lidstaten om in de Milieuvergadering van de Verenigde Naties het voortouw te nemen bij de totstandbrenging van een ambitieuze, juridisch bindende overeenkomst inzake plasticvervuiling die de hele levenscyclus van plastic bestrijkt, met inbegrip van gedeelde mondiale doelstellingen voor het terugdringen van plasticvervuiling op zee en een visie op de overgang naar een veilige, circulaire economie voor plastic, alsook een effectieve wereldwijde regeling voor verloren vistuig ofwel spooknetten, die overal ter wereld een bedreiging vormen voor mariene activiteiten en ecosystemen;
11. benadrukt dat de Commissie en de lidstaten de strijd tegen IOO-visserij moeten opvoeren omdat IOO-visserij intrinsiek vervuילend is en bijdraagt tot zwerfvuil op zee en verslechtering van het mariene milieu, met name door het illegaal terugwerpen van vistuig;
12. onderstreept dat de Milieuvergadering van de VN in haar op de vergadering van 26 mei 2016 aangenomen resolutie 2/11 erop gewezen heeft dat de aanwezigheid van plastic zwerfvuil en microplastic in het mariene milieu een snel groter wordend mondiaal probleem is dat steeds zorgwekkender wordt en waarop zo snel mogelijk een wereldwijd antwoord moet komen, waarbij rekening wordt gehouden met de levenscyclus van producten;
13. verzoekt de Commissie en de lidstaten de verschillende wetgevingshandelingen, zoals de kaderrichtlijn mariene strategie, de richtlijn betreffende de vermindering van de effecten van bepaalde kunststofproducten op het milieu, de richtlijn inzake havenontvangstvoorzieningen en de kaderrichtlijn voor maritieme ruimtelijke planning, volgens eenzelfde tijdschema te coördineren, zodat de wetgeving op dit gebied coherenter wordt;
14. verzoekt de Commissie meer gegevens te verzamelen over de hoeveelheid en het type zwerfvuil in de Europese wateren en het effect daarvan op de visserij, en ook meer gegevens te verzamelen over de hoeveelheid, de kwantiteit en de kwaliteit van het aangelande, verwijderde en voor recycling geleverde afval, en deze gegevens te harmoniseren, met name via het programma “Fishing for Litter” (FFL), en daarbij ook de hoeveelheid, het materiaal en de soorten gevangen voorwerpen in aanmerking te nemen; verlangt dat de door de lidstaten verzamelde gegevens over het verlies, het in de handel brengen en de inzameling van vistuig en zwerfvuil op zee worden opgeslagen in een nationale databank of een databank per zeegebied, en dat deze gegevens in één verslag bijeengebracht worden, zodat het gemakkelijker wordt om zwerfvuil op zee in kaart te brengen en te bestrijden en om betere monitoring en evaluatie op Europees niveau te waarborgen;

Donderdag 25 maart 2021

15. benadrukt dat jaarlijks in kaart gebracht moet worden hoeveel zwerfvuil op zee is ingezameld in het kader van het "Fishing for Litter"-programma, waarbij dit per stroomgebied bekeken wordt, zodat informatie verkregen wordt over de herkomst van het ingezamelde zwerfvuil en inzamelingscampagnes versterkt worden; benadrukt dat dit moet aansluiten op de lopende lokaliseringswerkzaamheden; verzoekt de Commissie een jaarverslag op te stellen over de hoeveelheid zwerfvuil op zee dat via het "Fishing for Litter"-programma in de havens wordt aangeland, met vermelding van volumes, materialen en soorten opgeviste voorwerpen;

16. stimuleert de oprichting van samenwerkingsnetwerken tussen de regeringen van de lidstaten, visserijverenigingen, werknemersorganisaties, waterzuiveringsinstanties, belanghebbenden aan de kust, havens, ngo's en regionale vergaderingen om een bottom-up benadering op basis van dialoog en inclusie te versterken en praktische oplossingen voor werknemers in de visserijsector te bevorderen, zodat de regels doeltreffender worden toegepast en voldoende middelen beschikbaar worden gesteld voor het inzamelen, verwijderen en recyclen van zwerfvuil op zee;

17. benadrukt dat het noodzakelijk is dat alle belanghebbenden optimale praktijken uitwisselen, met inbegrip van burgers die de gevolgen van zwerfvuil op zee ondervinden, zodat de visserijsector aangemoedigd wordt om bij te dragen tot de bescherming van het mariene milieu, zwerfvuil op zee aan te pakken en daarmee het duurzame gebruik van zijn hulpbronnen te waarborgen; is ingenomen met initiatieven als het "Plan Marlimpo" (het project "Schone Zee") van het Ministerie van Zee van de regio Galicië (Spanje), waarmee beoogd wordt de hoeveelheid afval in kustgebieden te verminderen;

18. benadrukt dat bevordering van de betrokkenheid van alle mensen die werkzaam zijn in de visserijsector, en uitbreiding van de bestaande voorlichtings-, preventie- en opleidingsprojecten essentieel zijn om het wetgevingskader en de governance op het gebied van de inzameling, verwijdering en recycling van zwerfvuil op zee te verbeteren en doeltreffender te maken en de voortdurende uitwisseling van informatie op gang te brengen ter ondersteuning van de voorbereiding en actualisering van regelgeving dienaangaande;

19. vraagt alle andere belanghebbende partijen, in concreto de Adviescomités voor de visserij, om de terugdringing van zwerfafval in zee te ondersteunen met doeltreffende en efficiënte maatregelen; roept de Commissie en de lidstaten ertoe op de vrijwillige richtsnoeren voor de markering van vistuig van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de VN over te nemen teneinde verantwoordelijk beheer van vistuig te bevorderen, het opsporen van verloren vistuig te verbeteren en de duurzaamheid van de visserij te ondersteunen door het terugbrengen van de hoeveelheid achtergelaten, verloren en anderszins uitgediend vistuig, hetgeen tevens in overeenstemming is met de bepalingen van de verordening inzake visserijcontrole; verzoekt de Commissie om ondersteuning van de inspanningen om de markering en rapportage van verloren vistuig in de Europese wateren van de grond te krijgen, onder meer door via de Internationale Maritieme Organisatie internationale samenwerking te bevorderen, zodat deze bron van plasticvervuiling van de zee wordt aangepakt;

20. wijst erop dat beschermde mariene gebieden uitstekende laboratoria kunnen zijn voor de toepassing van oplossingen ter bestrijding van zwerfvuil op zee, doordat rekening kan worden gehouden met de samenwerking tussen activiteiten aan land en op zee en de samenwerking tussen de verschillende belanghebbenden op zee en aan land met betrekking tot de uitdagingen voor mariene en kustecosystemen kan worden ondersteund;

21. wijst erop dat de milieuaansprakelijkheidsrichtlijn weinig effectief is voor de aanpak van zwerfvuil op zee, onder meer vanwege het beperkte toepassingsgebied ervan en de moeilijkheden bij het opsporen en aansprakelijk stellen van vervuilers; herinnert eraan dat het Europees Parlement heeft verzocht om herziening van de milieuaansprakelijkheidsrichtlijn, waarbij rekening wordt gehouden met de beperkte doeltreffendheid ervan;

22. verzoekt de Commissie en de lidstaten om betere toepassing van het beginsel "de vervuiler betaalt";

Onderzoek naar en kennis over zwerfvuil op zee verbeteren

23. dringt er bij de Commissie op aan een belangrijke rol te spelen in het Decennium van Oceaanwetenschappen van de VN en ondersteuning te bieden aan digitalisering en het gebruik van artificiële intelligentie, zodat meer inzicht in de oceanen en de impact van zwerfvuil op zee kan worden verkregen;

24. benadrukt dat het vanwege het gebrek aan gegevens en onderzoek lastig is om exact te kwantificeren in welke mate de door zwerfvuil op zee veroorzaakte schade gevolgen heeft voor de visserijsector en welke negatieve economische consequenties zwerfvuil op zee voor vissers heeft; verzoekt de Commissie en de lidstaten dan ook meer middelen uit te trekken voor onderzoek en gegevensvergaring over de hoeveelheid en de verschillende typen afval in de Europese wateren en over de gevolgen ervan voor de visserij, de aquacultuur en ecosystemen, alsook solide maatregelen voor te stellen waarmee de impact van nano- en microplastic op zowel de visbestanden als de gezondheid van de mens wordt aangepakt en teruggebracht;

Donderdag 25 maart 2021

25. wijst erop dat de richtlijn inzake kunststofproducten voor eenmalig gebruik van toepassing is op het zwerfvuil dat gewoonlijk op stranden wordt aangetroffen; dringt er bij de Commissie op aan de bestaande maatregelen inzake kunststofproducten voor eenmalig gebruik uit te breiden en daarbij met name uit te gaan van de verwachte werkzaamheden uit hoofde van de kaderrichtlijn mariene strategie ten aanzien van afval in de waterkolom en op de zeebodem, alsook in overweging te nemen of voedselverpakkingen van geëxpandeerd polystyreen en verpakkingen van visserijproducten geleidelijk afgeschaft kunnen worden, hetgeen in overeenstemming is met het voornemen om kunststof voor eenmalig gebruik te vervangen door alternatieven die duurzaam zijn voor het milieu en voor de visserijsector;

26. verzoekt de Commissie de aanbevelingen te volgen die in het kader van Mission Starfish 2030 zijn opgesteld met betrekking tot de strijd tegen zwerfvuil op zee, en met name het voorstel inzake het markeren van vistuig met behulp van nieuwe lokalisatietechnologieën te beoordelen, zodat verloren vistuig kan worden gelokaliseerd en ingezameld, indien dit nodig en mogelijk is; onderstreept in dit verband dat de Commissie het markeren van vistuig dient te verbeteren naar aanleiding van de vrijwillige richtsnoeren voor de markering van vistuig van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de VN en benadrukt dat de Commissie erop toe moet zien dat vissers en aquacultuurexploitanten door middel van passende financieringsprogramma's bij de overgang worden begeleid;

27. verlangt betere rapportage over het verlies van vistuig op zee die meer informatie bevat, zoals de naam van het vaartuig, het gebruikte type vistuig, het tijdstip waarop en de plaats waar het vistuig is verloren, alsook de maatregelen die zijn genomen om het vistuig terug te vinden, zodat de vergaarde gegevens effectiever kunnen worden gebruikt bij de bestrijding van mariene verontreiniging door middel van transparante en betere uitwisseling van gegevens en optimale praktijken tussen de lidstaten en EU-agentschappen; benadrukt dat er nieuwe instrumenten moeten worden ontwikkeld voor het opsporen en volgen van verloren vistuig op zee en voor het registreren van gegevens over zwerfvuil op zee, zoals elektronische toepassingen die vissers helpen bij het registreren van gegevens en systemen voor het registreren en rapporteren van aanlandingen van marien afval, bijvoorbeeld door gebruik te maken van afvalontvangstbewijzen zoals voorzien in Richtlijn (EU) 2019/883, op grond waarvan havenexploitanten verplicht zijn dergelijke ontvangstbewijzen af te geven aan kapiteins van vaartuigen;

28. is ingenomen met Europese projecten zoals het door het Interreg-programma voor het Atlantisch gebied van de Unie gefinancierde "CleanAtlantic", dat ten doel heeft de kennis van en de capaciteiten voor het monitoren, voorkomen en verminderen van marien afval te vergroten en de gevolgen van marien afval beter onder de aandacht te brengen; dringt erop aan dat de 19 deelnemende partners uit Ierland, Frankrijk, Spanje en Portugal, en in het bijzonder de projectcoördinator, het Centro Tecnológico do Mar (Cetmar), hun werkzaamheden voortzetten en de resultaten van het project publiceren;

29. benadrukt dat de logistiek rond de inzameling van afval en vistuig dat het einde van zijn levensduur heeft bereikt, goed geregeld moet zijn, zodat vissers worden ondersteund bij hun grotendeels vrijwillige inspanningen; merkt op dat de uniforme opslag van vistuig aan boord van vaartuigen in zakken of containers en adequate voorzieningen in havens hier deel van moet uitmaken;

De ontwikkeling van een circulaire economie in de visserij en aquacultuur versnellen

30. benadrukt dat de impact van zwerfvuil op zee alleen verminderd kan worden door de circulaire economie op het land te verbeteren, onder meer door onnodig plastic en overbodige verpakkingen geleidelijk te verbieden en door afval om te zetten in hulpbronnen, en door in de visserij- en aquacultuursector een op de levenscyclus gebaseerde aanpak te volgen; is van mening dat de circulaire economie in de visserijsector zich moet ontwikkelen door meer ondersteuning van het zoeken naar oplossingen, van intelligent ontwerp van vistuig en van innovatie in technieken voor visserij en aquacultuur waarmee het lozen van afval kan worden beperkt en de aantrekkelijkheid van inzamelingsacties en de ontwikkeling van doeltreffende recyclingkanalen kunnen worden versterkt;

31. roept op tot ondersteuning van ecologisch ontworpen vistuig, zodat het praktisch, veilig en kostenefficiënt is; verlangt dat zo spoedig mogelijk richtsnoeren worden vastgesteld voor de ontwikkeling van geharmoniseerde normen voor een circulaire economie voor vistuig; steunt het markeren van in vistuig gebruikt materiaal door middel van productpaspoorten; steunt de bevordering van onderzoek en innovatie met het oog op de ontwikkeling van alternatief en milieuvriendelijk materiaal dat in vistuig wordt gebruikt, met inbegrip van polymeren; onderstreept in dit verband dat proefprojecten kunnen worden opgezet met het oog op het testen van verminderd materiaalgebruik, eenvoudiger en sneller te demonteren vistuig en de functionaliteit van vistuig, waarmee de transitie wordt ondersteund;

32. benadrukt dat het met het oog op de circulaire economie voor vistuig belangrijk is om vissers, de visserij en de aquacultuursector als geheel, start-ups, particuliere initiatieven en bedrijven, met inbegrip van fabrikanten van touw en netten uit derde landen, volledig te betrekken bij het zoeken naar nieuw materiaal, eco-ontwerpen, het ontwerpen van nieuw vistuig en het recyclen van vistuig; onderstreept bovendien dat het creëren van een sterker model voor synergie tussen de visserijsector en onderzoeksterreinen noodzakelijk is; verzoekt de Commissie met het oog hierop toekomstige projecten voor de circulaire economie op het gebied van vistuig te organiseren via de bestaande EU-financieringsprogramma's voor onderzoek en innovatie;

Donderdag 25 maart 2021

33. wijst erop dat het noodzakelijk is de toekomstige wetgevingsoplossingen voor het probleem van inzameling en verwijdering van zwerfvuil op zee te plannen in samenhang met de Europese Green Deal, zodat de ontwikkeling van de circulaire economie in de visserij- en aquacultuursector wordt versneld; dringt er in dit verband bij de lidstaten op aan snel werk te maken van de vaststelling van nationale minimuminzamelingspercentages voor vistuig dat plastic bevat, zoals overeengekomen in de richtlijn betreffende kunststoffen voor eenmalig gebruik; verzoekt de Commissie na te gaan of deze nationale plannen leiden tot grootschaliger inzameling en recycling van vistuig in vergelijking met de huidige niveaus, en in dit verband een passend en ambitieus plan op te stellen ter ondersteuning van de ontwikkeling van een circulaire economie in de visserijsector; benadrukt dat er een markt voor gerecycled vistuig bestaat, waardoor het mogelijk wordt het gebruik van gerecycled materiaal — samen met de bepalingen van het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur (EFMZVA) inzake programmering voor gedeeld beheer — wettelijk verplicht te stellen, hetgeen een belangrijke stimulans voor vissers zou zijn om in te zien welke waarde van hun bijdrage aan recycling heeft;

34. verlangt dat het EFMZV wordt aangewend ter ondersteuning van de visserij- en aquacultuursector bij het omschakelen naar duurzamer materiaal, met inbegrip van de aanschaf van nieuwe, technisch efficiëntere en minder vervuilende vaartuigen voor kleinschalige ambachtelijke vloten, met name in de ultraperifere gebieden;

35. verzoekt de Commissie in de gehele productieketen van vistuig en voor aquacultuur bestemd tuig stimulansen voor de circulaire economie te creëren door onderzoek te bevorderen en bedrijven die uitrusting recyclen en hergebruiken, te ondersteunen; verzoekt de Commissie met het oog hierop een speciaal fonds op te richten ter ondersteuning van lidstaten die productieketens voor gerecyclede en duurzame uitrustingen tot stand brengen, en daarbij terug te grijpen op middelen die bijvoorbeeld voorzien zijn in het kader van Next Generation EU of die afkomstig zijn uit naar aanleiding van inbreukprocedures aan lidstaten opgelegde boetes;

36. overwegende dat er op dit moment weliswaar aanzienlijke vorderingen zijn gemaakt door de inwerkingtreding van Richtlijn (EU) 2019/883, maar dat er nog tal van problemen en verschillen tussen de lidstaten bestaan op het gebied van havenontvangstvoorzieningen; overwegende dat deze voorzieningen in veel havens in de Unie — voor zover ze al bestaan — voor vissers nog altijd moeilijk vindbaar en slecht toegankelijk zijn; overwegende dat deze situatie de visserijsector belet en ontmoedigt om bij te dragen aan het schoonmaken van de zeeën;

37. ondersteunt de ontwikkeling en aanleg van efficiënte recyclingkanalen door uitbouw van de ontvangstvoorzieningen in alle Europese havens, zodat afval beter kan worden gescheiden; benadrukt dan ook dat de lidstaten meer inspanningen moeten leveren om de logistieke voorzieningen in havens te verbeteren door middel van een goed beheerde logistiek met betrekking tot afval en de inzameling van uitgediend vistuig, uniforme inzameling van het vistuig aan boord van schepen in zakken of containers, en het bieden van adequate voorzieningen in havens waarmee de juiste ontvangst- en opslagfaciliteiten voor het verloren vistuig en het ingezamelde mariene afval worden gewaarborgd, voldoende ruimte voor gescheiden opslag van verschillende soorten marien afval, voldoende personeel voor een correcte en veilige verwerking van aangeland afval en beschikbaarstelling van containers aan alle vaartuigen voor het inzamelen van zwerfvuil op zee; dringt erop aan inzameling aantrekkelijker te maken door vissers en aquacultuurproducenten door middel van op premies gebaseerde regelingen en financiële prikkels te ondersteunen bij het inzamelen, verwijderen en recyclen van opgevist zwerfvuil en bij het terugbrengen naar de haven van uitgediend vistuig en voor de aquacultuur bestemd tuig;

Programma's voor inzameling en beheer van zwerfvuil op zee

38. verzoekt de Commissie een actieplan op EU-niveau op te stellen ter bestrijding van zwerfvuil in de hydrosfeer van de Unie door vermindering van het afval aan de bron, vermindering van het gebruik en verbruik van plastic en bestrijding van de vervuiling van rivieren, waterlopen en kusten als gevolg van zwerfafval, hetgeen op gecoördineerde wijze drastisch kan worden verminderd; verzoekt tevens om het rechtstreeks lozen in zee van sneeuw afkomstig van straten en stoepen zoveel mogelijk te beperken, met name door alternatieve inzamelingsmethoden te ondersteunen bij extreme sneeuwval;

39. onderstreept dat modernisering van zuiveringsinstallaties en rioolstelsels dringend noodzakelijk is, zodat de gevolgen voor de aquacultuur en het mariene kustmilieu in het algemeen en het risico op verontreiniging van aquacultuurproducten in het bijzonder worden beperkt;

40. wijst erop dat het cruciaal is om het probleem van slecht afvalbeheer op het land aan te pakken, in het bijzonder de ontoereikende afvoer van afval in kuststeden, in steden die aan rivieren liggen, en in steden op eilanden;

Donderdag 25 maart 2021

41. verzoekt de Commissie zeevervoerders bewuster te maken van alle mogelijke interacties die zij met het mariene milieu kunnen hebben, met name bij het verkopen of leasen van vaartuigen;
42. dringt er bij de lidstaten op aan om gegevens te verzamelen, te monitoren en maatregelen te nemen om het probleem van slecht afvalbeheer op het land aan te pakken, rivieren en estuaria waarin zich grote hoeveelheden marien afval hebben opgehoopt, te zuiveren, en om wettelijke maatregelen in te voeren die verhinderen dat marien afval überhaupt in het milieu terecht komt; verlangt dat voldoende middelen beschikbaar worden gesteld om alle soorten van plastic afkomstige schadelijke stoffen op te ruimen;
43. herinnert eraan dat programma's voor de inzameling van zwerfvuil op zee verschillende activiteiten kunnen omvatten, zoals de inzameling van marien afval in rivieren, estuaria, baaien of havens, onderzoeksactiviteiten en het opsporen van hotspots op zee, en dat deze programma's kunnen worden uitgevoerd door vissers, het maatschappelijk middenveld en lokale autoriteiten; benadrukt dat inzamelingsprogramma's duurzaam moeten zijn, gebruik moeten maken van de juiste uitrusting voor het inzamelen van afval en zoveel mogelijk verdere emissies moeten vermijden, en dat het in het kader van deze programma's mogelijk moet zijn om samen te werken met actoren die kennis hebben van mariene ecosystemen, waarbij de strategische opsporing van afval noodzakelijk is voordat maatregelen worden genomen; onderstreept dat deze inzamelingsprogramma's niet alleen in het kader van EU-financieringsprogramma's kunnen worden uitgevoerd, maar ook op lokaal, regionaal en nationaal niveau in de lidstaten;
44. benadrukt dat slechts zeven lidstaten in het kader van het huidige EFMZV middelen hebben gebruikt voor de financiering van programma's voor de inzameling van zwerfvuil op zee, zoals het "Fishing for Litter"-programma, en dat de meeste acties die het mogelijk maken zwerfvuil op zee op te sporen, te verzamelen en te recyclen, bestaan uit vrijwillige initiatieven en programma's van vissers, het maatschappelijk middenveld en lokale overheden;
45. benadrukt dat vissers gestimuleerd moeten worden om afval in te leveren bij recyclingvoorzieningen met het oog op vermindering van de hoeveelheid afval van vissersvaartuigen, ook door middel van financiële prikkels en op premies gebaseerde regelingen ter aanmoediging van goede praktijken; onderstreept dan ook dat vissers gecompenseerd moeten worden voor de inzameling van verloren vistuig en ander zwerfvuil op zee, of ten minste toegang moeten hebben tot gratis afvalverwerkingsvoorzieningen in havens;
46. onderstreept dat vissers adequaat geschoold moeten zijn in de juiste behandeling van zwerfvuil op zee tijdens de inzameling, aanlanding, verwijdering en afgifte voor recycling, zodat de gezondheids- en veiligheidsrisico's tot een minimum beperkt blijven;
47. benadrukt dat versterking en verbreiding van bestaande goede praktijken ook het vereenvoudigen en stroomlijnen van administratieve procedures vereist voor alle vaartuigen die deelnemen aan "Fishing for Litter"-campagnes, ongeacht hun thuishaven of afmetingen; onderstreept in dit verband dan ook dat harmonisatie en een meer complementaire aanpak nodig zijn met betrekking tot de regels voor de aanlanding van marien zwerfvuil in de havens van de lidstaten dat via "Fishing for Litter"-acties is ingezameld;
48. dringt er bij de Commissie en de lidstaten dan ook op aan om vissers te ondersteunen bij de inzameling van verloren vistuig of ander zwerfvuil op zee, in het bijzonder plastic, door het bevorderen van optimale praktijken, het stimuleren van vrijwillige deelname aan initiatieven voor de inzameling van zwerfvuil op zee, en door het steunen van "Fishing for Litter"-programma's; verzoekt de lidstaten in dit verband een speciaal fonds voor het schoonmaken van de zeeën op te richten, dat wordt beheerd in het kader van het nieuwe EFMZVA of andere relevante begrotingslijnen, zodat de volgende maatregelen kunnen worden gefinancierd: 1) de inzameling van zwerfvuil op zee door vissers, 2) het bieden van geschikte voorzieningen voor de opslag van afval aan boord en het monitoren van passief opgevisst afval, 3) betere scholing van werknemers in de betreffende sectoren, 4) financiering van de kosten van afvalverwerking en van het voor het uitvoeren van deze programma's vereiste personeel, zodat stijgende kosten voor vrijwillig deelnemende vissers vermeden worden, en 5) investeringen in havens, zodat zij geschikte opvang- en opslagvoorzieningen kunnen bieden voor op zee ingezameld verloren vistuig en zwerfvuil;
49. verzoekt de Commissie bovendien een beoordeling uit te voeren van de sociale en economische bijdrage van vissers via "Fishing for Litter"-projecten, teneinde nauwkeuriger te kunnen kwantificeren welke bijdrage de visserijsector levert aan het schoonmaken van de zeeën;
50. verzoekt de Commissie verder te gaan dan de doelstellingen van Richtlijn (EU) 2019/883 door te onderzoeken en in economische termen te kwantificeren welke milieuschade door mensen geproduceerd zwerfvuil op zee veroorzaakt, en een "fonds voor zwerfvuil op zee" op te richten om het lozen van afval in zee te bestrijden, de schade voor de visserij te beperken en de zeeën en oceanen te beschermen;

Donderdag 25 maart 2021

51. verzoekt de Commissie bij de lidstaten aan te dringen op het juiste beheer en adequate afvoer van toevallig of tijdens vrijwillige inzamelingscampagnes opgevist zwerfvuil, zodat de verantwoordelijkheid en de kosten voor de inzameling, het beheer en de afvoer van dit zwerfvuil niet door de vissers worden gedragen en verdere aantasting van het milieu wordt voorkomen; benadrukt in dit opzicht dat effectieve systemen voor de inzameling en afvoer van afval moeten worden opgezet, waarbij tevens geschikte havenontvangstvoorzieningen aanwezig moeten zijn;

52. wijst erop dat het probleem van zwerfvuil op zee grensoverschrijdend is dat, met het oog op meer efficiëntie, gezamenlijk met Europese derde landen moet worden aangepakt; verzoekt de Commissie en de lidstaten een plan te ontwikkelen om gezamenlijk met alle aan de Middellandse Zee liggende landen de verontreiniging van de Middellandse Zee te bestrijden; verzoekt de Commissie de uitvoer van afval naar derde landen zo spoedig mogelijk een halt toe te roepen;

53. verzoekt de Commissie om — in het licht van de natuurlijke kwetsbaarheid van ultraperifere gebieden — een steunmechanisme op te zetten voor de inzameling van zwerfvuil op zee in deze gebieden, zodat zij kunnen beschikken over de infrastructuur voor de recycling van ingezameld afval;

54. verzoekt de Commissie bij de toetredingsonderhandelingen volledige tenuitvoerlegging van de wetgeving inzake afvalbeheer door de kandidaat-lidstaten te eisen, onder meer door de aanleg van geïntegreerde afvalbeheerinfrastructuur;

Verontreiniging door nano- en microplastic beter begrijpen en beperken

55. onderstreept dat de kennis van verontreiniging door nano- en microplastic en het effect ervan op het milieu, op de basis van de mariene voedselketen en uiteindelijk op de gezondheid van de mens moet worden vergroot, en dat er meer onderzoek nodig is om meer inzicht te krijgen in deze vorm van vervuiling; herinnert eraan dat deze ontoereikende kennis en het gebrek aan publiek bewustzijn ertoe kan leiden dat consumenten hun vertrouwen in de kwaliteit van visserij- en aquacultuurproducten verliezen;

56. verzoekt de Commissie en de lidstaten bewustmakingscampagnes over het probleem van mariene verontreiniging door plastic en microplastic te bevorderen, en wijst er daarbij op dat vissers vaak zelf ook de gevolgen van dit verschijnsel ondervinden, vooral in het geval van microplastic;

57. is ingenomen met de voorbereidende werkzaamheden van het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) ter beperking van opzettelijk toegevoegd microplastic in producten; verzoekt de Commissie ambitieus te werk te gaan bij de follow-up van dit voorstel met concrete en zo nodig juridische maatregelen, onder meer door het probleem van de verspreiding van micro- en nanoplastic in de waterkringloop te verkennen, met name micro- en nanoplastic dat onbedoeld in het milieu terecht komt, en maatregelen voor te stellen voor de stapsgewijze afschaffing ervan;

58. verzoekt de Commissie zich te richten op het probleem van verlies en verspreiding van microplastic — zoals plastic korrels — in het milieu langs de gehele toeleveringsketen, met name tijdens het vervoer over land en zee, en de bijkomende risico's op lozing;

o

o o

59. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0097

Cohesiebeleid en regionale milieustrategieën in het kader van de strijd tegen de klimaatverandering

Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het cohesiebeleid en regionale milieustrategieën in het kader van de strijd tegen de klimaatverandering (2020/2074(INI))

(2021/C 494/03)

Het Europees Parlement,

- gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), en met name de artikelen 3 en 21, het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), en met name de artikelen 4, 11, 173 tot en met 178, 191 en 194, en Protocol nr. 28 bij de Verdragen betreffende economische, sociale en territoriale samenhang,
- gezien de overeenkomst die op 12 december 2015 in Parijs is gesloten tijdens de 21e Conferentie van de partijen bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (COP21) (“Overeenkomst van Parijs”), en met name de artikelen 7, lid 2, en 1, lid 2, waarin de lokale, subnationale en regionale dimensies van de klimaatverandering en van klimaatactie worden erkend,
- gezien de op 25 september 2015 door de Algemene Vergadering van de VN aangenomen Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling, en met name de doelstellingen voor duurzame ontwikkeling (SDG’s),
- gezien de mededeling van de Commissie van 11 december 2019 over de Europese Green Deal (COM(2019)0640),
- gezien zijn resolutie van 14 maart 2019 over klimaatverandering — een Europese strategische langetermijnvisie voor een bloeiende, moderne, concurrerende en klimaatneutrale economie in overeenstemming met de Overeenkomst van Parijs ⁽¹⁾,
- gezien zijn resolutie van 28 november 2019 over de noodsituatie op het gebied van klimaat en milieu ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 15 januari 2020 over de Europese Green Deal ⁽³⁾,
- gezien zijn resolutie van 17 april 2020 over gecoördineerde EU-maatregelen om de COVID-19-pandemie en de gevolgen ervan te bestrijden ⁽⁴⁾,
- gezien de conclusies van de Europees Raad van 11 december 2020 over klimaatverandering,
- gezien het speciaal verslag van de Intergouvernementele Werkgroep inzake klimaatverandering (IPCC) over de opwarming van de aarde met 1,5 °C, het vijfde evaluatierapport (AR5) van de werkgroep en het bijbehorende samenvattend verslag, het speciaal verslag van de IPCC over de klimaatverandering en de bodem en het speciaal verslag van de IPCC over de oceanen en de cryosfeer in een veranderend klimaat,
- gezien de Indicator Assessment van het Europees Milieuagentschap, getiteld “Economic losses from climate-related extremes in Europe”, gepubliceerd op 20 december 2020,
- gezien het Algemeen milieuactieprogramma voor de Europese Unie voor de periode tot en met 2020, getiteld “Goed leven, binnen de grenzen van onze planeet”, het voorstel van de Commissie voor het Algemeen milieuactieprogramma voor de Europese Unie voor de periode tot en met 2030 en haar visie tot 2050,
- gezien het Verdrag van de Verenigde Naties inzake biologische diversiteit,
- gezien zijn resolutie van 16 januari 2020 over de 15e bijeenkomst van de Conferentie van de partijen bij het Verdrag inzake biologische diversiteit (COP15) ⁽⁵⁾,
- gezien het voorstel van de Commissie van 4 maart 2020 voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van klimaatneutraliteit en tot wijziging van Verordening (EU) 2018/1999 (Europese klimaatwet) (COM(2020)0080),

⁽¹⁾ PB C 23 van 21.1.2021, blz. 116.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2019)0078.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0005.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0054.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0015.

Donderdag 25 maart 2021

- gezien het voorstel van de Commissie van 14 januari 2020 voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van het Fonds voor een rechtvaardige transitie (COM(2020)0022) en haar gewijzigde voorstel van 28 mei 2020 (COM(2020)0460),
- gezien het voorstel van de Commissie van 28 mei 2020 voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de leenfaciliteit voor de overheidssector in het kader van het mechanisme voor een rechtvaardige transitie (COM(2020)0453),
- gezien het voorstel van de Commissie van 28 mei 2020 voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1303/2013 wat betreft uitzonderlijke extra middelen en uitvoeringsregelingen in het kader van de doelstelling “investeren in groei en werkgelegenheid” om bijstand te verlenen ter bevordering van het crisisherstel in de context van de COVID-19-pandemie en ter voorbereiding van een groen, digitaal en veerkrachtig herstel van de economie (REACT-EU) (COM(2020)0451),
- gezien Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad ⁽⁶⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 1301/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling en specifieke bepalingen met betrekking tot de doelstelling “Investeren in groei en werkgelegenheid”, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1080/2006 ⁽⁷⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 1304/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende het Europees Sociaal Fonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1081/2006 van de Raad ⁽⁸⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 1299/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende specifieke bepalingen voor steun uit het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling ter verwezenlijking van de doelstelling “Europese territoriale samenwerking” ⁽⁹⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 1300/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake het Cohesiefonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1084/2006 van de Raad ⁽¹⁰⁾,
- gezien het voorstel van de Commissie van 29 mei 2020 voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het InvestEU-programma (COM(2020)0403),
- gezien Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 ⁽¹¹⁾,
- gezien de studie van het Europees Parlement van 2021 getiteld “Cohesiebeleid en klimaatverandering”,
- gezien zijn resolutie van 13 juni 2018 over cohesiebeleid en de circulaire economie ⁽¹²⁾,
- gezien artikel 349 VWEU zoals uitgelegd door het Hof van Justitie in zijn Mayotte-arrest van 15 december 2015 (gevoegde zaken C-132/14 tot en met C-136/14) waarin wordt voorzien in de mogelijkheid specifieke afwijkende maatregelen te treffen voor de ultraperifere gebieden van de Europese Unie,
- gezien de mededeling van de Commissie van 5 maart 2020 over de EU-gendergelijkheidsstrategie voor 2020-2025 (COM(2020)0152),

⁽⁶⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 320.

⁽⁷⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 289.

⁽⁸⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 470.

⁽⁹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 259.

⁽¹⁰⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 281.

⁽¹¹⁾ PB L 198 van 22.6.2020, blz. 13.

⁽¹²⁾ PB C 28 van 27.1.2020, blz. 40.

Donderdag 25 maart 2021

- gezien artikel 54 van zijn Reglement,
 - gezien de adviezen van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, de Commissie vervoer en toerisme en de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling,
 - gezien het verslag van de Commissie regionale ontwikkeling (A9-0034/2021),
- A. overwegende dat de klimaatverandering een uitdaging is die grenzen overschrijdt en onmiddellijke en ambitieuze maatregelen op mondiaal en Europees niveau alsmede op nationaal, regionaal en lokaal niveau vereist om de opwarming van de aarde te beperken tot 1,5 °C boven het pre-industriële niveau en biodiversiteitsverlies op grote schaal te voorkomen; overwegende dat dringende maatregelen noodzakelijk zijn om de gemiddelde wereldwijde temperatuurstijging te beperken tot hooguit 2 °C boven het pre-industriële niveau, aangezien elk verlies van biodiversiteit een grote impact zal hebben, onder meer op de kwaliteit van de landbouwproductie;
- B. overwegende dat een stijging met 1,5 °C het maximum is dat de planeet kan verdragen; overwegende dat, mocht de temperatuur na 2030 verder stijgen, de mensheid te maken zal krijgen met nog meer droogtes, overstromingen, extreme hitte en armoede voor honderden miljoenen mensen en met de waarschijnlijke verdwijning van de meest kwetsbare bevolkingsgroepen en, in het ergste geval, het hele voortbestaan van de mensheid op lange termijn in gevaar komt, zoals aangegeven in het interinstitutioneel verslag van de EU getiteld “Challenges and Choices for Europe” (Uitdagingen en keuzes voor Europa);
- C. overwegende dat volgens het Europees Milieuagentschap klimaatgerelateerde extreme omstandigheden tussen 1980 en 2019 in de lidstaten van de EER economische verliezen hebben veroorzaakt ter waarde van naar schatting 446 miljard EUR; overwegende dat dit 11,1 miljard EUR per jaar is en dat de cumulatieve verliezen met correctie voor de inflatie goed zijn voor bijna 3 % van het bbp van de geanalyseerde landen;
- D. overwegende dat uit recente studies blijkt dat het aardopwarmingsvermogen (Global Warming Potential, GWP) van fossiel aardgas (methaan — CH₄) aanzienlijk hoger is dan eerder werd aangenomen;
- E. overwegende dat de opwarming van de aarde tijdens de huidige programmeringsperiode kan oplopen tot 1,5 °C boven het pre-industriële niveau, zodat onmiddellijke actie vereist is om de klimaatcrisis aan te pakken, in overeenstemming met het EU-beleid ter vermindering van de uitstoot van broeikasgassen, de Europese Green Deal, de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling van de VN en de Overeenkomst van Parijs van de VN;
- F. overwegende dat de transitie naar een klimaatneutrale economie uiterlijk in 2050 zowel een grote kans als een uitdaging vormt voor de Unie en haar lidstaten, regio's, steden, lokale gemeenschappen, bevolking, werknemers, bedrijven en sectoren; overwegende dat er niettemin een evenwicht moet worden gevonden tussen de ambitieuze klimaatdoelstellingen en het behoud van het concurrentievermogen van de economie, zonder afbreuk te doen aan de verwezenlijking van de 1,5 °C-doelstelling;
- G. overwegende dat voor het realiseren van deze doelstelling een algehele transformatie van de Europese maatschappij en economie vereist is, aangezien sommige sectoren een onomkeerbare vermindering van de productie zullen ondervinden in combinatie met banenverlies in economische activiteiten die gebaseerd zijn op de productie en het gebruik van fossiele brandstoffen, terwijl andere sectoren erin zullen slagen technologische alternatieven te vinden;
- H. overwegende dat duurzaamheid moet worden beschouwd als een evenwichtige aanpak die duurzame groei, sociale vooruitgang en het milieu samenbrengt;
- I. overwegende dat in het Interinstitutioneel Akkoord van 16 december 2020 ⁽¹³⁾ de algemene doelstelling is bepaald dat ten minste 30 % van het totale bedrag van de uitgaven uit de begroting van de Unie en het herstelinstrument voor de Europese Unie wordt besteed aan het ondersteunen van de klimaatdoelstellingen, en dat daarin een nieuw jaarlijks biodiversiteitsstreefcijfer is vastgesteld van 7,5 % vanaf 2024, met het oog op het realiseren van 10 % in 2026 en 2027;
- J. overwegende dat eilanden, met name kleine eilanden, en de ultraperifere gebieden de EU-gebieden zijn die het meest blootgesteld zijn aan en het kwetsbaarst zijn voor de gevolgen van de klimaatverandering en dat zij tijdens de transitie worden geconfronteerd met specifieke en bijkomende uitdagingen en kosten; overwegende dat de klimaatverandering

⁽¹³⁾ Interinstitutioneel Akkoord van 16 december 2020 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie betreffende begrotingsdiscipline, samenwerking in begrotingszaken en goed financieel beheer, alsmede betreffende nieuwe eigen middelen, met inbegrip van een routekaart voor de invoering van nieuwe eigen middelen (PB L 433 I van 22.12.2020, blz. 28).

Donderdag 25 maart 2021

en de vele gevolgen daarvan zich in de Europese regio's laten gevoelen op verschillende manieren, in verschillende mate en op verschillende momenten en dat het beheer van de transitie zal leiden tot aanzienlijke structurele veranderingen; overwegende dat burgers en arbeiders daarom op verschillende manieren zullen worden getroffen en dat niet alle landen zullen worden getroffen op dezelfde manier of adequaat zullen kunnen reageren; overwegende dat het bij de opstelling van een langetermijnvisie voor het platteland in Europa essentieel is te benadrukken dat de plattelandsgebieden moeten worden versterkt en aantrekkelijk moeten worden gemaakt als plaats om te wonen en te werken;

- K. overwegende dat eilanden, afgelegen en perifere regio's een enorm potentieel hebben voor de productie van hernieuwbare energie en strategische laboratoria zijn voor de uitvoering van innovatieve beleidsmaatregelen en technische oplossingen waarmee de energietransitie kan worden gerealiseerd, CO₂-emissies kunnen worden verminderd en de omschakeling naar een circulaire economie kan worden gestimuleerd;
- L. overwegende dat het cohesiebeleid niet alleen investeringsmogelijkheden biedt om te reageren op lokale en regionale behoeften via de Europese structuur- en investeringsfondsen (ESI-fondsen), maar ook voorziet in een geïntegreerd beleidskader om ontwikkelingsverschillen tussen de Europese regio's te verkleinen en hen te helpen de vele uitdagingen voor hun ontwikkeling aan te pakken, onder meer door middel van milieubescherming, hoogwaardige banen en eerlijke, inclusieve en duurzame ontwikkeling;
- M. overwegende dat de economische, sociale en territoriale ongelijkheden die het cohesiebeleid in de eerste plaats beoogt aan te pakken, ook beïnvloed kunnen worden door de klimaatverandering en de langetermijngevolgen daarvan, en dat de beleidsmaatregelen van de EU op het gebied van klimaat ook de doelstellingen van het EU-cohesiebeleid moeten ondersteunen;
- N. overwegende dat het cohesiebeleid van essentieel belang is voor het ondersteunen van minder ontwikkelde regio's of gebieden die te kampen hebben met natuurlijke en geografische nadelen, en die vaak als eerste de gevolgen van de klimaatverandering ondervinden, maar over minder middelen beschikken om haar aan te pakken;
- O. overwegende dat het cohesiebeleid een cruciaal instrument is voor de verwezenlijking van een eerlijke transitie naar een klimaatneutrale economie die niemand aan zijn lot overlaat; overwegende dat vrouwen en mannen verschillende gevolgen kunnen ondervinden van het groene beleid waarmee de klimaatverandering wordt aangepakt; overwegende dat ook moet worden gekeken naar de gevolgen voor kwetsbare en gemarginaliseerde groepen;
- P. overwegende dat de lokale en regionale overheden, maar ook andere relevante belanghebbenden, belangrijke actoren zijn voor het uitvoeren van het cohesiebeleid en het bieden van een doeltreffend antwoord op de urgente dreiging van de klimaatverandering; overwegende dat zij verantwoordelijk zijn voor een derde van de overheidsuitgaven en twee derde van de overheidsinvesteringen en dat het daarom van cruciaal belang is om mechanismen op te zetten zoals het Burgemeestersconvenant voor klimaat en energie, met als doel lokale en regionale overheden die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de klimaat- en energiedoelstellingen van de EU bij elkaar te brengen;
- Q. overwegende dat de klimaatcrisis nauw samenhangt met andere crises, zoals de biodiversiteitscrisis en de gezondheids-, sociale en economische crisis in verband met de COVID-19-pandemie; overwegende dat deze weliswaar parallel moeten worden aangepakt, maar dat elk van hen een verschillende en adequate benadering vereist;
- R. overwegende dat het Solidariteitsfonds van de Europese Unie (SFEU) sinds de oprichting ervan in 2002 bij meer dan 90 rampzalige gebeurtenissen is ingezet en meer dan 5,5 miljard EUR ter beschikking heeft gesteld in 23 lidstaten en één toetredingsland; overwegende dat in het kader van de EU-respons op de COVID-19-uitbraak het toepassingsgebied van het SFEU is uitgebreid tot ernstige noodsituaties op het gebied van de volksgezondheid en dat het maximumniveau van de voorschotten is verhoogd;
- S. overwegende dat bij de overgang naar een klimaatneutrale, duurzame en circulaire economie alle actoren van de samenleving moeten worden betrokken, met name de particuliere sector, de sociale partners en de burgers, naast de gekozen vertegenwoordigers, met inbegrip van de lokale en regionale overheden, en dat deze overgang moet worden ondersteund door degelijke, inclusieve sociale maatregelen om te zorgen voor een eerlijke en rechtvaardige transitie die bedrijven en het behoud en de creatie van banen ondersteunt, met name groene en blauwe kwaliteitsbanen;

Donderdag 25 maart 2021

- T. overwegende dat de lidstaten nationale energie- en klimaatplannen hebben goedgekeurd en dat de regio's dienovereenkomstig regionale plannen moeten indienen om emissieëmitigatie en -adaptatie te realiseren, teneinde een traject te bepalen naar klimaatneutraliteit uiterlijk in 2050;
- U. overwegende dat de transitie naar een klimaatneutrale economie uiterlijk in 2050 kan worden gerealiseerd door een combinatie van overheidsfinanciering op EU- en nationaal niveau en het creëren van de juiste voorwaarden voor particuliere financiering;
- V. overwegende dat energiebronnen op basis van fossiele brandstoffen, met name name vaste fossiele brandstoffen, de inspanningen om klimaatneutraliteit te realiseren, ondermijnen, en dat de Europese Unie daarom moet zorgen voor een coherent regelgevingskader om het gebruik van hernieuwbare energiebronnen, zoals zonne- en biomassa-energie in plaats van fossiele brandstoffen, verder te bevorderen; overwegende dat in dat opzicht het cohesiebeleid het "energie-efficiëntie eerst"-beginsel moet waarborgen, dat de energievraag en -voorziening doeltreffender beoogt te maken en in alle energiegerelateerde investeringen in het kader van het cohesiebeleid moet worden toegepast en geëerbiedigd; overwegende dat voor veel lidstaten het tijdelijke gebruik van energiebronnen op basis van aardgas tot 31 december 2025 van essentieel belang kan zijn voor het realiseren van een eerlijke energietransitie die niet schadelijk is voor de samenleving en die niemand aan zijn lot overlaat; overwegende dat regionale milieustrategieën gekoppeld moeten worden aan ambitieuze klimaatdoelstellingen die verder kunnen gaan dan de algemene doelstelling om uiterlijk in 2050 een klimaatneutrale EU tot stand te brengen, en dat zij uiterlijk op 31 december 2025 fossiele brandstoffen, met inbegrip van gasinfrastructuurprojecten, moeten uitfaseren, de vervanging ervan door duurzaam geproduceerde hernieuwbare energie, materialen en producten moeten ondersteunen, en hulpbronnefficiëntie en duurzame ontwikkeling in het algemeen moeten bevorderen, overeenkomstig de EFRO-Cohesiefonds-verordening⁽¹⁴⁾;
- W. overwegende dat regionale milieustrategieën het doel moeten dienen van volledige en stabiele werkgelegenheid in combinatie met maatschappelijke vooruitgang en non-discriminatie, om beter de gevolgen van de klimaatverandering aan te pakken en het verlies aan biodiversiteit te bestrijden;
- X. overwegende dat afvalbeheerplannen de beginselen van de circulaire economie moeten volgen en deel moeten uitmaken van de regionale milieustrategieplannen;
- Y. overwegende dat een meerlagig Europees governance-model op basis van een actief en constructief partnerschap tussen de diverse bestuursniveaus en belanghebbenden, essentieel is voor de transitie naar klimaatneutraliteit; overwegende dat gemeenschaps- en burgerinitiatieven de ecologische transitie en de bestrijding van de klimaatverandering in hoge mate kunnen steunen;
- Z. overwegende dat de macroregionale strategieën van de EU kunnen helpen om belangrijke sectoren en gebieden van samenwerking te identificeren tussen verschillende regio's die geconfronteerd worden met dezelfde uitdagingen zoals de klimaatverandering, matiging van en aanpassing aan de klimaatverandering, biodiversiteit, vervoer, afvalbeheer, grensoverschrijdende projecten en duurzaam toerisme;
1. onderstreept het feit dat het belangrijk is de klimaatverandering aan te pakken overeenkomstig de toezeggingen die de Unie in het kader van de Europese Green Deal heeft gedaan om de Overeenkomst van Parijs en de SDG's uit te voeren, met volledige inachtneming van de taxonomieverordening van de EU en rekening houdend met de sociale, economische en territoriale aspecten, teneinde een eerlijke transitie te waarborgen voor alle gebieden en hun bewoners, zonder dat er iemand aan zijn lot wordt overgelaten; wijst erop dat het in de taxonomieverordening opgenomen beginsel "geen ernstige afbreuk doen" moet worden verankerd voor alle investeringen;
2. is ingenomen met het voorstel van de Commissie voor de Europese klimaatwet, een hoeksteen van de Europese Green Deal, waarmee de doelstelling inzake klimaatneutraliteit voor 2050 wordt verankerd in wetgeving van de Unie, alsmede de noodzaak om deze te vertalen in concrete lokale acties die de beperkingen eerbiedigen en de troeven benadrukken van elk gebied, met inbegrip van de tussentijdse doelstellingen voor 2030 en 2040, zoals gevraagd door het Europees Parlement; wijst er in dit verband op dat de Europese Green Deal als doel heeft het natuurlijke kapitaal van de EU te beschermen, behouden en verbeteren en de gezondheid en het welzijn van de burgers te beschermen tegen milieugerelateerde risico's en effecten;

⁽¹⁴⁾ Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling en het Cohesiefonds (COM(2018)0372).

Donderdag 25 maart 2021

3. benadrukt dat de lokale en regionale overheden een duidelijk politiek engagement moeten aangaan om de klimaatdoelstellingen te verwezenlijken en onderstreept dat de meerlagige dialoog tussen de nationale, regionale en lokale overheden over de planning en uitvoering van de nationale klimaatmaatregelen moet worden geïntensiveerd, dat de lokale overheden rechtstreeks toegang moeten krijgen tot financiering en dat de voortgang van de genomen maatregelen moet worden gemonitord, en dat deze overheden dringend moeten worden uitgerust met de nodige financiële en administratieve instrumenten om deze doelstellingen te realiseren; is voorts van mening dat de regionale en lokale overheden een belangrijke rol moeten spelen in alle stadia van de planning, voorbereiding en uitvoering van projecten;
4. roept de nationale en regionale programmeringsinstanties op om bij de lopende voorbereiding van nationale en regionale programma's het transformerende effect van klimaat- en milieubescherming zo groot mogelijk te maken;
5. merkt op dat mogelijke beleidsaanpassingen met betrekking tot de uitvoering van de Overeenkomst van Parijs en de vijfjaarlijkse verslagen ervan in aanmerking moeten worden genomen op een wijze die passend is en aangepast aan het cohesiebeleid, zoals in de tussentijdse herziening van het EFRO en het CF;
6. verzoekt alle lokale en regionale overheden lokale en regionale klimaatstrategieën vast te stellen om de doelstellingen op EU-niveau om te zetten in concrete lokale doelstellingen, op basis van een holistische plaats- of gebiedsgerichte aanpak die een langetermijnvisie op de klimaattransitie en een beter gebruik van de financiële middelen in het kader van het cohesiebeleid mogelijk maakt; benadrukt dat de regionale milieustrategieën afvalbeheerplannen moeten omvatten;
7. wijst op de cruciale rol die het cohesiebeleid in synergie met ander beleid speelt bij de bestrijding van de klimaatverandering en de verwezenlijking van klimaatneutraliteit uiterlijk in 2050 en van de tussentijdse doelstellingen respectievelijk in 2030 en 2040, alsook op de rol van de lokale en regionale overheden bij een ingrijpende hervorming van het investeringsbeleid;
8. roept op tot inspanningen om te zorgen voor meer samenhang en coördinatie tussen het cohesiebeleid en ander EU-beleid om de integratie van klimaataspecten in het beleid te verbeteren, doeltreffender op hulpbronnen gebaseerde beleidsmaatregelen te ontwerpen, doelgerichte EU-financiering te verstreken en, bijgevolg, de uitvoering van de klimaatbeleidsmaatregelen in de praktijk te verbeteren;
9. herinnert eraan dat het klimaatbeleid ten dienste moet staan van het streven naar volledige en stabiele werkgelegenheid, met inbegrip van groene en blauwe banen en opleiding die kunnen bijdragen tot eerlijke maatschappelijke vooruitgang, en is van mening dat het klimaatbeleid de banen die het zwaarst door de klimaatverandering getroffen worden, moet beschermen door het creëren van nieuwe, groene banen, zodat werknemers niet uit de boot vallen wanneer bepaalde sectoren de overgang maken naar de groene economie; dringt er bij de lidstaten op aan voorrang te geven aan de strijd tegen de klimaatverandering, samen met de strijd voor inclusieve, duurzame ontwikkeling en sociale rechtvaardigheid en de strijd tegen armoede, energiearmoede en beleidsmaatregelen die een last vormen voor kwetsbare en gemarginaliseerde groepen; benadrukt in dit verband dat verdere maatregelen moeten worden gepland ter bestrijding van energiearmoede;
10. is ingenomen met het standpunt van de Europese Raad en zijn kennisneming van het standpunt van het Parlement dat de uitgaven van de EU in overeenstemming moeten zijn met de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs en het "berokken geen schade"-beginsel van de Europese Green Deal; herinnert er tevens aan dat in het nieuwe wetgevingskader voor het cohesiebeleid het beginsel "geen ernstige afbreuk doen" van de taxonomieverordening is opgenomen als een van de horizontale beginselen die van toepassing zijn op alle structuurfondsen;
11. benadrukt het feit dat duurzaamheid en de transitie naar een economie die veilig, klimaatneutraal, klimaatbestendig, meer hulpbronnenefficiënt, betaalbaar, circulair en sociaal evenwichtig is, cruciale elementen zijn om het concurrentievermogen van de economie van de Unie op lange termijn te waarborgen en de sociale cohesie in de Unie te beschermen, en zo bij te dragen aan de creatie van nieuwe investeringsmogelijkheden op het gebied van landbouw, handel, vervoer, energie en infrastructuur, veiligere en milieuvriendelijkere consumptie te bevorderen en onze leefomgeving en het welzijn van de Europese burgers te beschermen;
12. wijst erop dat het van het grootste belang is het beginsel van bestuur op verschillende niveaus en het partnerschapsbeginsel in het kader van het cohesiebeleid ten volle te eerbiedigen, met inbegrip van het genderperspectief, aangezien de lokale en regionale overheden rechtstreekse bevoegdheden hebben op het gebied van milieu en klimaatverandering, waarbij zij 90 % van de maatregelen voor aanpassing aan de klimaatverandering en 70 % van de maatregelen voor de beperking ervan ten uitvoer brengen; herinnert eraan dat zij ook acties kunnen ontwikkelen die gericht zijn op het bevorderen van klimaatvriendelijk gedrag onder burgers, onder meer op het gebied van afvalbeheer, slimme mobiliteit en duurzame huisvesting; dringt aan op een rechtvaardige en inclusieve transitie naar klimaatneutraliteit, met

Donderdag 25 maart 2021

speciale aandacht voor bewoners van plattelands- en afgelegen gebieden; erkent dat de gebieden die het zwaarst getroffen worden door de transitie naar klimaatneutraliteit moeten worden ondersteund, dat een toename van regionale ongelijkheden moet worden voorkomen en dat aan de werkende bevolking en lokale en regionale gemeenschappen meer zeggenschap moet worden gegeven; verzoekt dat overheden op alle niveaus hun uiterste best doen om bestuurlijke samenwerking te bevorderen, met inbegrip van verticale samenwerking tussen de verschillende bestuurslagen, interregionale, interstedelijke en grensoverschrijdende samenwerking, teneinde kennis en voorbeelden van beste praktijken op het gebied van klimaatveranderingsprojecten en -initiatieven die in het kader van het cohesiebeleid worden gefinancierd, uit te wisselen;

13. dringt aan op holistische regionale milieustrategieën om duurzame ontwikkeling te waarborgen en de gevolgen van klimaatverandering te verzachten door de energietransitie naar hernieuwbare energiebronnen, biodiversiteit en aanpassing aan de klimaatverandering te ondersteunen; is van mening dat deze regionale strategieën burgerparticipatie, lokaal geïnitieerde en eigen projecten moeten ondersteunen en samenwerking tussen de regio's moeten stimuleren, ook via grensoverschrijdende projecten; verzoekt de Commissie hieraan steun te verlenen en de samenwerking tussen de regio's en de uitwisseling van knowhow en beste praktijken te faciliteren; benadrukt hoe belangrijk het is het beginsel van partnerschap in de hele programmering, uitvoering en monitoring van het EU-cohesiebeleid aan te houden en een sterke samenwerking tussen regionale en lokale overheden, burgers, ngo's en belanghebbenden tot stand te brengen; benadrukt dat openbare raadplegingen grondig en zinvol moeten zijn en moeten zorgen voor een actieve en representatieve deelname van gemeenschappen en belanghebbenden aan het besluitvormingsproces teneinde de eigen inbreng in besluiten en plannen, initiatieven en de betrokkenheid bij acties te stimuleren; benadrukt het belang van lokaal geleide initiatieven en projecten die bijdragen tot klimaatneutraliteit;

14. is van mening dat het cohesiebeleid moet bijdragen aan de uitvoering van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen (SDG's), de Klimaatovereenkomst van Parijs, het Verdrag inzake biologische diversiteit en de Europese Green Deal teneinde de klimaatverandering aan te pakken met behulp van met name een doeltreffende, transparante, omvattende, resultaatgerichte en op prestaties gebaseerde methode voor het monitoren van de klimaatuitgaven, waarbij rekening wordt gehouden met de negatieve gevolgen van de klimaatverandering voor alle mensen en regio's in de EU; pleit ervoor die methode toe te passen in alle programma's van het meerjarig financieel kader en het Europees herstelplan, met name voor basisinfrastructuur in economische sleutelsectoren, zoals energieproductie en -distributie, vervoer, water- en afvalbeheer en openbare gebouwen; is van mening dat verdere maatregelen nodig kunnen zijn indien onvoldoende vooruitgang wordt geboekt bij de verwezenlijking van de klimaatdoelstellingen van de Unie;

15. onderstreept de sleutelrol van lokale en regionale overheden bij de totstandbrenging van een eerlijke transitie naar een klimaatneutrale economie voor iedereen, waarbij sociale, economische en territoriale cohesie centraal staan, en dringt aan op meer werkgelegenheid voor groene en blauwe investeringen en innovatie in het kader van het cohesiebeleid, alsook op een ruimer gebruik van op de natuur gebaseerde oplossingen; benadrukt dat er meer synergieën tussen de verschillende financieringsbronnen op EU-, nationaal en regionaal niveau nodig zijn, evenals sterkere koppelingen tussen overheidsfinanciering en particuliere financiering om de doeltreffendheid van de regionale milieustrategieën in de strijd tegen de klimaatverandering te verhogen; herinnert eraan dat dit proces niet mogelijk zou zijn zonder een grote aandacht voor vaardigheden; is van mening dat regionale milieustrategieën ook gericht moeten zijn op een verbetering van de bestuurlijke capaciteit van de lokale en regionale instellingen en op de ontwikkeling van hun potentieel om economisch, sociaal en territoriaal concurrentievermogen mogelijk te maken;

16. wijst erop dat gemeenschaps- en burgerinitiatieven de ecologische transitie en de matiging van en aanpassing aan de klimaatverandering in hoge mate kunnen ondersteunen, en dat plaatselijke actiegroepen en het Leader-programma de uitgelezen instrumenten kunnen zijn om dit te realiseren; spoort de lidstaten en regionale autoriteiten daarom aan om deze programma's te coördineren met hun regionale milieustrategieën;

17. benadrukt het belang van het concept van slimme dorpen om de klimaatgerelateerde uitdagingen in de Unie het hoofd te bieden en is ingenomen met de integratie van dit concept in het toekomstige GLB en het regionaal en cohesiebeleid van de Unie; dringt erop aan dat de lidstaten de benadering van slimme dorpen opnemen in hun operationeel programma voor de nationale en regionale uitvoering van het EU-cohesiebeleid, alsook in hun nationale strategische GLB-plannen, waarvoor zij nationale strategieën voor slimme dorpen moeten uitstippelen⁽¹⁵⁾; benadrukt de rol van de Leader/CLLD-benadering bij de uitvoering van "slimme dorpen"-strategieën, die sterk gericht moeten zijn op digitalisering, duurzaamheid en innovatie;

⁽¹⁵⁾ Artikel 72 ter (amendement 513) van het standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften inzake steun voor de strategische plannen die de lidstaten in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid opstellen (strategische GLB-plannen) en die uit het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) worden gefinancierd, en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad en van Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad (Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0287).

Donderdag 25 maart 2021

18. wijst erop dat de macroregionale strategieën van de EU moeten bijdragen tot samenwerking die gericht is op het oplossen van regionale kwesties in verband met de matiging van en aanpassing aan de klimaatverandering, en dat daarmee rekening moet worden gehouden wanneer de nieuwe programma's worden vastgesteld, aangezien een geïntegreerde aanpak en een strategische planning van het grootste belang zijn;

19. verzoekt om criteria op het gebied van milieu, sociaal beleid en behoud van natuurlijke rijkdommen in dezelfde mate in aanmerking te nemen als economische criteria bij de berekening van de subsidiabiliteit van een project als het gaat om projecten met betrekking tot het cultureel en natuurlijk erfgoed;

20. benadrukt dat steun moet worden verleend aan projecten die een brug slaan tussen wetenschap, innovatie en burgerschap, zoals het nieuw Europees Bauhausproject dat gericht is op de bestendigheid van cultuur en architectuur tegen de klimaatverandering;

21. herinnert eraan dat het succes van de regionale milieustrategieën ook afhangt van gedegen onderzoeks- en innovatiebeleid, ook op lokaal en regionaal niveau; moedigt de samenwerking aan tussen lokale overheden, onderzoeksinstituten en ondernemingen, zoals de initiatieven in het Europees Instituut voor innovatie en technologie en de kennis- en innovatiegemeenschappen (KIG's) van dit instituut;

22. verzoekt de Commissie toezicht te houden op de vooruitgang van de nationale regeringen en de lokale en regionale overheden bij de aanpak van de klimaatverandering op alle niveaus en hierover verslagen te publiceren, met behulp van een gemeenschappelijke norm voor alle lidstaten, alsook de onderlinge verbanden te beoordelen tussen milieumaatregelen en de economie; benadrukt dat de lokale en regionale overheden op nationaal niveau daadwerkelijk moeten worden betrokken bij de beoordeling van het klimaatveranderingsbeleid in het kader van het Europees Semester; benadrukt het feit dat de doeltreffendheid en complementariteit van de ESI-fondsen alsmede andere programma's en instrumenten van de EU, zoals het Elfpo, het EFMZV, LIFE, Horizon Europa en Creatief Europa, bij de aanpak van de klimaatverandering moeten worden vergroot; spoort de lidstaten aan voor deze complementariteit te zorgen aan de hand van een ambitieuze territoriale toepassing van hun nationaal herstelplan, waarbij alle relevante actoren in de regio's worden betrokken; verzoekt de lidstaten voorts een regelmatig geactualiseerd scorebord uit te brengen waarmee de territoriale effecten van nationale en Europese herstelmaatregelen worden gemeten, met bijzondere aandacht voor de bijdrage van die maatregelen aan de bestrijding van klimaatverandering;

23. steunt het akkoord inzake het meerjarig financieel kader voor de periode 2021-2027 dat tot doel heeft schadelijke subsidies te vermijden, de volledige afschaffing tegen uiterlijk 2025 van zowel directe als indirecte subsidies voor fossiele brandstoffen te ondersteunen, en te zorgen voor een algemene financiering en programmaprioriteiten die de klimaatnoodtoestand weerspiegelen en bijdragen tot de mainstreaming van klimaatmaatregelen en tot de verwezenlijking van een algemeen streefcijfer van ten minste 30 % van de begrotingsuitgaven van de EU ter ondersteuning van de klimaatdoelstellingen, wat betekent dat ten minste 547 miljard EUR van de nieuwe financiële middelen van de EU beschikbaar moet worden gesteld voor de groene transitie; benadrukt het belang van de naleving bij de uitvoering van het cohesiebeleid van beginselen zoals de duurzameontwikkelingsdoelstellingen van de VN, een eerlijke en sociaal inclusieve transitie, een wettelijk bindende klimaatgerelateerde uitgavendoelstelling van 30 % en een streefdoel van 10 % voor uitgaven voor biodiversiteit tegen het einde van de programmeringsperiode; benadrukt daarom dat de vaststelling van een transparante, alomvattende en betekenisvolle traceermethode kan worden overwogen en dat deze, indien nodig, bij de tussentijdse herziening van het MFK kan worden aangepast, zowel voor klimaatgerelateerde als voor biodiversiteitsgerelateerde uitgaven;

24. is ingenomen met beleidsdoelstelling 2 (PO2) van de voorgestelde nieuwe verordening gemeenschappelijke bepalingen⁽¹⁶⁾ die tot doel heeft te komen tot een Europa dat groen, veerkrachtig en koolstofarm is en dat de overgang maakt naar een koolstofneutrale economie, door de bevordering van een schone en eerlijke energietransitie, groene en blauwe investeringen, de circulaire economie, de matiging van en aanpassing aan de klimaatverandering, risicopreventie en risicobeheersing; herinnert eraan dat de thematische concentratie van PO2 in het kader van het EFRO het best op regionaal niveau kan worden toegepast om rekening te houden met de verschillende regionale specifieke kenmerken op het gebied van klimaat;

25. is ingenomen met het tijdens de dialoog bereikte akkoord om het Fonds voor een rechtvaardige transitie aan te vullen met extra middelen, onder meer met aanvullende middelen uit NextGenerationEU, en de twee extra pijlers van het mechanisme voor een rechtvaardige transitie, namelijk een specifieke regeling in het kader van InvestEU en een leenfaciliteit voor de overheidssector die zal bijdragen tot het verlichten van de sociaal-economische gevolgen van de transitie naar

⁽¹⁶⁾ Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds Plus, het Cohesiefonds, en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en de financiële regels voor die fondsen en voor het Fonds voor asiel en migratie, het Fonds voor interne veiligheid en het Instrument voor grensbeheer en visa (COM(2018)0375).

Donderdag 25 maart 2021

klimaatneutraliteit voor de kwetsbaarste regio's in de Unie; benadrukt dat het Fonds voor een rechtvaardige transitie een nieuw instrument zal zijn voor het ondersteunen van gebieden die het zwaarst door de transitie naar klimaatneutraliteit worden getroffen en voor het voorkomen van een toename van de regionale verschillen; betreurt evenwel dat het extra bedrag dat de Commissie voorstelt met meer dan twee derde is verlaagd — van 30 naar 10 miljard EUR — in het kader van het akkoord in de Raad over NextGenerationEU; benadrukt dat deze verlaging afbreuk doet aan de verwezenlijking van de kerndoelstellingen van het fonds en bijkomende druk legt op de nationale begrotingen; verzoekt de lidstaten deze middelen zo snel mogelijk te programmeren, en verzoekt de betrokken lidstaten bij de verdeling van de middelen bijzondere aandacht te besteden aan de ultraperifere gebieden, aangezien deze zwaar getroffen worden door de klimaatverandering en blootgesteld zijn aan natuurrampen zoals orkanen, vulkaanuitbarstingen, droogte, overstromingen en de stijging van de zeespiegel;

26. is ingenomen met het programma REACT EU, aangezien het de crisisrespons- en crisisherstelmaatregelen voortzet en uitbreidt met aanvullende middelen voor de bestaande cohesiebeidsprogramma's;

27. herhaalt dat de specifieke kenmerken van alle regio's, zoals gedefinieerd in artikel 174 VWEU, in het transitieproces volledig tot uiting moeten komen zodat geen enkele regio achterblijft, met name door zich te richten op plattlandsgebieden, gebieden die industriële transitie doormaken en regio's die kampen met ernstige en aanhoudende natuurlijke of demografische belemmeringen, teneinde de algehele harmonieuze ontwikkeling van deze gebieden te waarborgen; acht het in dit verband noodzakelijk om bij een eventuele herziening van de richtsnoeren inzake staatssteun de specifieke kenmerken van de regio's zoals opgesomd in artikel 174 VWEU te evalueren; benadrukt dat de lokale en regionale overheden ten volle gebruik moeten maken van alle financieringsinstrumenten (uit de Europese begroting en van andere Europese financiële instellingen zoals de EIB) om de klimaatcrisis te bestrijden en om de lokale gemeenschappen veerkrachtiger te maken, waarbij de weg wordt vrijgemaakt voor het herstel na de COVID-19-pandemie; benadrukt in het bijzonder dat aanvullende instrumenten moeten worden opgezet die directe toegang geven tot de EU-middelen, zoals stedelijke innovatieve acties uit hoofde van het EFRO (art. 8 van Verordening (EU) nr. 1301/2013) of het toekomstige Stedelijk Europa na 2020-initiatief uit hoofde van de EFRO-Cohesiefonds-verordening (art. 10), met name voor de projecten met betrekking tot de Green Deal;

28. is van mening dat innovatieve, inclusieve en duurzame oplossingen om plattlandsgebieden als woon- en werkplek te versterken en aantrekkelijker te maken een sleutelement moeten zijn in de uitvoering van het cohesiebeleid;

29. herinnert eraan dat de ultraperifere gebieden op grond van artikel 349 VWEU een bijzondere regeling genieten teneinde maatregelen op maat van hun specifieke kenmerken te treffen; verzoekt de vereiste financiële middelen aan die regio's toe te wijzen om een groene transitie te verwezenlijken en zich te kunnen aanpassen aan de gevolgen van de klimaatverandering waardoor zij vanwege hun kwetsbaarheid in het bijzonder worden getroffen; roept eveneens op tot de oprichting van een waarnemingscentrum voor duurzame ontwikkeling en de groene transitie in de ultraperifere gebieden teneinde goede praktijken te inventariseren en duurzame oplossingen te ontwikkelen voor de strijd tegen de klimaatverandering, die zouden kunnen worden doorgevoerd in en afgestemd op de andere regio's van de Europese Unie;

30. maakt zich zorgen over de economische verliezen ten gevolge van natuurgevaren en de schade aan door de EU gefinancierde infrastructuurprojecten die door weers- en klimaatgerelateerde extremen is veroorzaakt; dringt aan op de ondersteuning van activiteiten en infrastructuurprojecten die voldoen aan de klimaat- en milieunormen en die beter bestand zijn tegen natuurgevaren;

31. benadrukt de sleutelrol van eilanden, met name kleine eilanden, en ultraperifere en perifere/afgelegen gebieden bij de transitie naar klimaatneutraliteit als innovatielaboratoria voor de ontwikkeling van schone energie, slimme mobiliteit, afvalbeheer en de circulaire economie, als hun volledige potentieel wordt benut dankzij adequate instrumenten, ondersteuning en financiering, zodat zij een cruciale rol kunnen spelen bij onderzoek naar klimaatverandering en biodiversiteit; herinnert eraan dat zij toegang moeten hebben tot voldoende economische middelen en adequate opleiding om geïntegreerde, sectorgebonden en innoverende interventies te kunnen uitvoeren op het gebied van duurzame infrastructuur en lokale economische ontwikkeling; onderstreept het potentieel aan hernieuwbare energie van de perifere en ultraperifere gebieden, dat verband houdt met hun geografische en klimatologische kenmerken;

32. benadrukt dat moet worden voortgebouwd op de resultaten van initiatieven als New Energy Solutions Optimised for Islands (NESOI), het "Smart Islands"-initiatief en Clean Energy for EU Islands (CE4EUI), waarin eveneens eilanden met de status van landen en gebieden overzee (LGO) zijn opgenomen, om te zorgen voor een functionele overgang tussen de programmeringsperioden 2014-2020 en 2021-2027; verzoekt de Commissie in dit verband gebruiksvriendelijke richtsnoeren voor regionale en lokale overheden op te stellen zodat zij de kans krijgen geconsolideerde beste praktijken inzake de energietransitie en de decarbonisatie van economieën te erkennen en deze te benutten; is ingenomen met het memorandum van Split, waarin de leidende rol van eilandgemeenschappen in de energietransitie wordt erkend; onderstreept in dit verband het belang van de uitwisseling van beste praktijken en van de bevordering van wederzijds leren;

Donderdag 25 maart 2021

33. onderstreept dat regionale milieustrategieën ook de productie van hernieuwbare energie en een efficiënt gebruik van hulpbronnen in de landbouw-, voedings- en bosbouwsector moeten ondersteunen en dat daarbij rekening moet worden gehouden met het concurrentievermogen van deze sectoren; stelt voor dat de betrokken overheden voorrang geven aan alle opties voor de productie van hernieuwbare energie die goed zijn voor het milieu, de regionale economie en de bewoners van de desbetreffende gebieden; benadrukt dat in regionale milieustrategieën speciaal aandacht moet worden besteed aan steun voor het vervangen van fossielebrandstofintensieve materialen door hernieuwbare materialen en biomaterialen afkomstig uit de bos- en landbouw, aangezien deze twee sectoren enerzijds koolstof uitstoten maar anderzijds ook als koolstofputten fungeren; beklemtoont dat duurzaam bosbeheer dicht bij de natuur van cruciaal belang is voor een aanhoudende absorptie van broeikasgassen uit de atmosfeer en bovendien zorgt voor de levering van hernieuwbare en klimaatvriendelijke grondstoffen voor houtproducten die koolstof opslaan en fossiele materialen en brandstoffen kunnen vervangen; onderstreept dat de driedelige rol van bossen (put, opslag en vervanging) bijdraagt tot het terugdringen van koolstofemissies in de atmosfeer terwijl de bossen kunnen doorgroeien en in vele andere diensten blijven voorzien, en dat bossen daarom een integraal onderdeel van regionale milieustrategieën moeten uitmaken;

34. benadrukt dat alle sectoren vertegenwoordigd moeten zijn en ondersteund moeten worden in de transitie naar klimaatneutrale industriële processen, waardoor ze niet alleen bijdragen tot de duurzaamheid van de Unie maar ook zorgen voor het behoud van het internationale concurrentievermogen en voor de economische, sociale en territoriale samenhang tussen de verschillende Europese regio's; benadrukt de strategische rol van hernieuwbare, duurzame en gedecentraliseerde energie bij de ontwikkeling van de regio's van de EU en hun ondernemingen, in het bijzonder kmo's; is van mening dat doeltreffende regionale milieustrategieën ook voordelig zullen zijn voor de toerismesector aangezien zij de aantrekkelijkheid van veel Europese regio's als duurzame bestemmingen kunnen helpen verbeteren en in het algemeen een nieuwe vorm van verantwoord en duurzaam toerisme kunnen bevorderen;

35. benadrukt dat de vermindering van het bodemverbruik, met name de bodemafdekking, in aanmerking moet worden genomen als een belangrijk beslissingscriterium bij de uitvoering van het cohesiebeleid en de regionale milieustrategieën, teneinde het potentieel en de diverse functies van de bodem in de strijd tegen de klimaatverandering (water- en CO₂-opslag, filtering, buffering en materiaalomzetting, voedselzekerheid, productie van biogebaseerde hulpbronnen) op de best mogelijke manier in stand te houden;

36. benadrukt het feit dat de energiebelastingrichtlijn⁽¹⁷⁾ moet worden herzien in overeenstemming met het beginsel dat de vervuiler betaalt, teneinde uiterlijk in 2025 duurzame energiebronnen te bevorderen ten koste van fossiele brandstoffen, met bijzondere aandacht voor de sociale gevolgen;

37. beklemtoont dat gendermainstreaming volledig moet worden toegepast en geïntegreerd als een horizontaal beginsel in alle activiteiten, beleidsmaatregelen en programma's van de EU, ook in het cohesiebeleid;

38. is ingenomen met de presentatie van de "renovatiegolfstrategie" als een van de cruciale strategieën die ertoe bijdragen dat Europa in 2050 klimaatneutraal zal zijn; beklemtoont dat energiearmoede moet worden aangepakt met behulp van een programma voor de renovatie van gebouwen dat gericht is op kwetsbare huishoudens en huishoudens met een laag inkomen, als onderdeel van een bredere Europese strategie voor armoedebestrijding;

39. dringt erop aan dat in het kader van het geactualiseerde actieplan voor de circulaire economie verder steun wordt verleend voor de overgang naar een circulaire economie die gericht is op hergebruik en reparatie om hulpbronnenefficiëntie te bevorderen en duurzame consumptie te stimuleren, door de consumenten via verplichte etikettering te informeren over de duurzaamheid en repareerbaarheid van producten, als aanvulling op het aanbieden van een passend regelgevingskader en een reeks concrete, alomvattende en ambitieuze maatregelen om de circulaire economie op EU-niveau te stimuleren; benadrukt dat het creëren en versterken van regionale economische kringlopen, met name op basis van materialen van biologische oorsprong uit de land- en bosbouw, van centraal belang is voor het genereren van duurzame groei en groene banen; onderstreept dat het dringend nodig is de beginselen van de circulaire economie verder te ondersteunen en de afvalhiërarchie prioriteit te geven; dringt aan op de uitwerking van lokale plannen voor de circulaire economie en op het feit dat de door lokale en regionale overheden geplaatste overheidsopdrachten groen en ambitieus moeten zijn wat betreft duurzaamheid van producten en diensten om zo de veerkracht van het bedrijfsleven en de strategische autonomie van de Europese Unie te versterken;

⁽¹⁷⁾ Richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit (PB L 283 van 31.10.2003, blz. 51).

Donderdag 25 maart 2021

40. vraagt om meer te investeren in duurzame mobiliteit zoals spoorwegen en duurzame stedelijke mobiliteit voor groenere steden met een betere levenskwaliteit voor de burgers;
 41. is ingenomen met de inspanningen van de Europese Investeringsbank (EIB) om haar beleid inzake kredietverstrekking op het gebied van energie te herzien en 50 % van haar verrichtingen te besteden aan klimaatactie en ecologische duurzaamheid; verzoekt de EIB zich in te zetten voor de duurzame transitie naar klimaatneutraliteit en daarbij bijzondere aandacht te besteden aan de regio's die het sterkst door de transitie worden getroffen;
 42. dringt aan op een sterke betrokkenheid van micro-, kleine en middelgrote ondernemingen (mkmo's) bij het transitieproces, alsook bij het ontwerp en de uitvoering van de regionale milieustrategieën aangezien deze actoren niet alleen sterk verweven zijn met de lokale economie, maar ook door de beleidsmaatregelen van de Green Deal zullen worden getroffen; acht het van essentieel belang dat mkmo's bijstand krijgen om de kansen van de milieutransitie aan te grijpen via op maat gesneden ondersteuning van bij- en nascholing;
 43. verzoekt de Commissie de hoogst mogelijke klimaatambitie als ijkpunt te gebruiken voor de beoordeling van ontwerpuitslagenplannen;
 44. wijst op het voorstel van de Commissie in de EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 dat steden met meer dan 20 000 inwoners plannen voor stedelijke vergroening moeten voorbereiden voor de aanleg van biodiverse en toegankelijke stadsbossen, parken en tuinen, stadsboerderijen, groene daken en muren en met bomen omzoomde straten; herhaalt de positieve impact die een dergelijke maatregel kan hebben op het stedelijke microklimaat en de gezondheid, met name voor kwetsbare groepen; moedigt deze actie aan en dringt erop aan beleids-, regelgevings- en financieringsinstrumenten te mobiliseren om deze actie ten uitvoer te leggen;
 45. dringt aan op de invoering van doeltreffende regionale en interregionale samenwerkingsmechanismen op het gebied van de preventie van natuurrampen, met inbegrip van reactie-, beheers- en wederzijdse hulpverleningscapaciteit in geval van rampen;
 46. dringt aan op een grotere rol voor het cohesiebeleid bij de ondersteuning van risicopreventie-inspanningen om zich aan te passen aan de huidige en toekomstige gevolgen van de klimaatverandering op regionaal en lokaal niveau;
 47. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, het Comité van de Regio's en de lidstaten.
-

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0098

Een Europese datastrategie

Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over een Europese datastrategie (2020/2217(INI))

(2021/C 494/04)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 173 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), dat betrekking heeft op het concurrentievermogen van de industrie van de EU en waarin onder meer wordt verwezen naar optreden dat erop gericht is de betere benutting van het industriële potentieel op het gebied van innovatie en technologische ontwikkeling te stimuleren,
- gezien artikel 114 VWEU,
- gezien de artikelen 2 en 16 VWEU,
- gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (het “Handvest”),
- gezien de mededeling van de Commissie van 21 oktober 2020 over een strategie inzake opensourcesoftware voor de periode 2020-2023 (C(2020)7149),
- gezien de mededeling van de Commissie van 19 februari 2020 getiteld “Een Europese datastrategie” (COM(2020)0066) en het eindverslag van de deskundigengroep op hoog niveau over het delen van gegevens tussen bedrijven en overheden getiteld “Towards a European strategy on business-to-government data sharing for the public interest”,
- gezien de aanvangseffectbeoordeling van de Commissie van 2 juli 2020 getiteld “Legislative framework of the governance of common European data spaces”,
- gezien de mededeling van de Commissie van 17 april 2020 getiteld “Richtsnoeren in verband met gegevensbescherming voor apps ter ondersteuning van de bestrijding van de COVID-19-pandemie” ⁽¹⁾,
- gezien Aanbeveling (EU) 2020/518 van de Commissie van 8 april 2020 over een gemeenschappelijke toolbox voor het gebruik van technologie en gegevens om de COVID-19-crisis te bestrijden en te boven te komen, met name wat mobiele applicaties en het gebruik van geanonimiseerde mobiliteitsgegevens betreft ⁽²⁾,
- gezien Richtlijn (EU) 2019/1024 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 inzake open data en het hergebruik van overheidsinformatie ⁽³⁾ (richtlijn open data),
- gezien het voorstel van de Commissie van 6 juni 2018 tot vaststelling van het programma Digitaal Europa voor de periode 2021-2027 (COM(2018)0434),
- gezien de mededeling van de Commissie van 25 april 2018 getiteld “Naar een gemeenschappelijke Europese gegevensruimte” (COM(2018)0232) en het begeleidend werkdocument van de diensten van de Commissie (SWD(2018)0125),
- gezien Aanbeveling (EU) 2018/790 van de Commissie van 25 april 2018 betreffende de toegang tot en de bewaring van wetenschappelijke informatie ⁽⁴⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 10 mei 2017 getiteld “over de tussentijdse evaluatie van de uitvoering van de strategie voor de digitale interne markt — Een connectieve digitale interne markt” (COM(2017)0228) en het begeleidend werkdocument van de diensten van de Commissie (SWD(2017)0155),
- gezien de mededeling van de Commissie van 10 januari 2017 getiteld “Bouwen aan een Europese data-economie” (COM(2017)0009) en het begeleidend werkdocument van de diensten van de Commissie (SWD(2017)0002),

⁽¹⁾ PB C 124 I van 17.4.2020, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 114 van 14.4.2020, blz. 7.

⁽³⁾ PB L 172 van 26.6.2019, blz. 56.

⁽⁴⁾ PB L 134 van 31.5.2018, blz. 12.

Donderdag 25 maart 2021

- gezien de mededeling van de Commissie van 14 september 2016 getiteld “Connectiviteit voor een competitieve digitale eengemaakte markt — Naar een Europese gigabitmaatschappij” (COM(2016)0587) en het begeleidend werkdocument van de diensten van de Commissie (SWD(2016)0300),
- gezien de mededeling van de Commissie van 19 april 2016 getiteld “De digitalisering van het Europese bedrijfsleven — De voordelen van een digitale eengemaakte markt ten volle benutten” (COM(2016)0180) en het begeleidend werkdocument van de diensten van de Commissie (SWD(2016)0110),
- gezien de mededeling van de Commissie van 19 april 2016 getiteld “Europees cloudinitiatief — Bouwen aan een concurrentiële data- en kennis economie in Europa” (COM(2016)0178) en de begeleidende werkdocumenten van de diensten van de Commissie (SWD(2016)0106 en SWD(2016)0107),
- gezien Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming, AVG) ⁽⁵⁾,
- gezien Verordening (EU) 2018/1807 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 inzake een kader voor het vrije verkeer van niet-persoonsgebonden gegevens in de Europese Unie ⁽⁶⁾,
- gezien Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad ⁽⁷⁾ (richtlijn wetshandhaving),
- gezien de mededeling van de Commissie van 6 mei 2015 getiteld “Strategie voor een digitale eengemaakte markt voor Europa” (COM(2015)0192) en het begeleidend werkdocument van de diensten van de Commissie (SWD(2015)0100),
- gezien de mededeling van de Commissie van 2 juli 2014 getiteld “Naar een bloeiende data-economie” (COM(2014)0442) en het begeleidend werkdocument van de diensten van de Commissie (SWD(2014)0214),
- gezien Richtlijn 2010/40/EU van het Europees Parlement en de Raad van 7 juli 2010 betreffende het kader voor het invoeren van intelligente vervoerssystemen op het gebied van wegvervoer en voor interfaces met andere vervoerswijzen ⁽⁸⁾ (ITS-richtlijn) en de gedelegeerde handelingen ervan,
- gezien Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie) ⁽⁹⁾ (e-privacyrichtlijn),
- gezien het gezamenlijk Europees stappenplan voor de opheffing van de inperkingsmaatregelen in verband met COVID-19 van 15 april 2020,
- gezien de gemeenschappelijke verklaring van de lidstaten over clouddiensten van de volgende generatie voor ondernemingen en de overheidssector in de EU van 15 oktober 2020,
- gezien de conclusies van de Raad van 9 juni 2020 over het vormgeven van de digitale toekomst van Europa ⁽¹⁰⁾,
- gezien de conclusies van de Raad van 7 juni 2019 over de toekomst van een sterk gedigitaliseerd Europa na 2020 — Versterking van het digitale en economische concurrentievermogen in de hele Unie en van de digitale cohesie,

⁽⁵⁾ PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1

⁽⁶⁾ PB L 303 van 28.11.2018, blz. 59.

⁽⁷⁾ PB L 119 van 4.5.2016, blz. 89.

⁽⁸⁾ PB L 207 van 6.8.2010, blz. 1.

⁽⁹⁾ PB L 201 van 31.7.2002, blz. 37.

⁽¹⁰⁾ PB C 202 I van 16.6.2020, blz. 1.

Donderdag 25 maart 2021

- gezien het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 16 juli 2020 in zaak C-311/18 (*Schrems II*),
 - gezien zijn resolutie van 17 april 2020 over gecoördineerde EU-maatregelen om de COVID-19-pandemie en de gevolgen ervan te bestrijden ⁽¹¹⁾,
 - gezien zijn resolutie van 12 februari 2019 over een alomvattend Europees industriebeleid inzake artificiële intelligentie en robotica ⁽¹²⁾,
 - gezien zijn resolutie van 1 juni 2017 over de digitalisering van de Europese industrie ⁽¹³⁾,
 - gezien zijn resolutie van 10 maart 2016 getiteld “Naar een bloeiende data-economie” ⁽¹⁴⁾,
 - gezien zijn resolutie van 13 maart 2018 over een Europese strategie voor coöperatieve slimme vervoerssystemen ⁽¹⁵⁾,
 - gezien zijn resolutie van 15 januari 2019 over autonoom rijden in het Europees vervoer ⁽¹⁶⁾,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité inzake de mededeling van de Commissie getiteld “Bouwen aan een Europese data-economie” ⁽¹⁷⁾,
 - gezien de bevindingen van de jaarlijkse index van de digitale economie en samenleving van 11 juni 2020,
 - gezien het rapport van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) van 5 juni 2020 getiteld “Building back better: a sustainable, resilient recovery after COVID-19”,
 - gezien artikel 54 van zijn Reglement,
 - gezien de adviezen van de Commissie interne markt en consumentenbescherming, de Commissie vervoer en toerisme, de Commissie juridische zaken, de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, de Commissie landbouw en plattelandontwikkeling en de Commissie cultuur en onderwijs,
 - gezien het verslag van de Commissie industrie, onderzoek en energie (A9-0027/2021),
- A. overwegende dat de digitalisering de economie, de samenleving en het dagelijks leven van burgers blijft transformeren en dat gegevens, waarvan het aantal om de 18 maanden verdubbelt, de kern zijn van deze transformatie; overwegende dat het volume van de wereldwijd opgeslagen gegevens naar verwachting zal toenemen van 33 zettabytes (ZB) in 2018 tot 175 ZB in 2025 ⁽¹⁸⁾; overwegende dat deze processen in de toekomst alleen maar zullen versnellen;
- B. overwegende dat digitalisering niet alleen een economische kans biedt, maar ook relevant is voor de veiligheid, geopolitieke veerkracht en strategische autonomie van de Unie;
- C. overwegende dat de EU behoefte heeft aan interoperabele, flexibele, schaalbare en betrouwbare IT-architectuur die de meest innovatieve applicaties kan ondersteunen; overwegende dat artificiële intelligentie (AI) wereldwijd en in Europa tot de strategische technologieën voor de 21e eeuw behoort ⁽¹⁹⁾; overwegende dat er in de EU ook behoefte is aan adequate infrastructuur, met name krachtige hardware om applicaties uit te voeren en gegevens op te slaan;
- D. overwegende dat gegevens een essentiële hulpbron zijn voor duurzaam economisch herstel, groei en het scheppen van hoogwaardige banen; overwegende dat datagestuurde technologieën een kans kunnen bieden om de blootstelling van mensen aan schadelijke en gevaarlijke arbeidsomstandigheden te verminderen en maatschappelijke vooruitgang te bevorderen, en een sleutelrol kunnen spelen bij de overgang naar groene en klimaatneutrale samenlevingen en bij het stimuleren van het mondiale concurrentievermogen van Europa en zijn bedrijven;

⁽¹¹⁾ Aangenomen teksten P9_TA(2020)0054

⁽¹²⁾ PB C 449 van 23.12.2020, blz. 37.

⁽¹³⁾ PB C 307 van 30.8.2018, blz. 163.

⁽¹⁴⁾ PB C 50 van 9.2.2018, blz. 50.

⁽¹⁵⁾ PB C 162 van 10.5.2019, blz. 2.

⁽¹⁶⁾ PB C 411 van 27.11.2020, blz. 2.

⁽¹⁷⁾ PB C 345 van 13.10.2017, blz. 130.

⁽¹⁸⁾ Mededeling van de Commissie van 19 februari 2020 over een Europese datastrategie, blz. 2.

⁽¹⁹⁾ Als gesteld in zijn resolutie van 12 februari 2019 inzake een alomvattend Europees industriebeleid inzake artificiële intelligentie en robotica.

Donderdag 25 maart 2021

- E. overwegende dat de Europese datastrategie in overeenstemming moet zijn met de kmo-strategie en de industriële strategie, aangezien zij onder meer zal bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van het industriebeleid en ten goede zal komen aan Europese bedrijven, met inbegrip van kmo's, en hen zal helpen om de digitale transitie met succes het hoofd te bieden; overwegende dat er nog steeds een kloof gaapt tussen grote ondernemingen en kmo's op het gebied van geavanceerde digitale technologieën; overwegende dat stimulering van het gebruik van gegevens en verbetering van de toegang tot en de beschikbaarheid van gegevens, in combinatie met meer rechtszekerheid, een concurrentievoordeel kunnen opleveren voor micro-ondernemingen, kmo's en start-ups, zodat zij de vruchten van de digitale transitie kunnen plukken;
- F. overwegende dat door de openbare sector en overheden gegenereerde gegevens op nationaal en lokaal niveau een hulpmiddel zijn dat kan dienen als een krachtige aanjager voor de bevordering van economische groei en de schepping van nieuwe banen, die kan worden benut bij de ontwikkeling van AI-systemen en gegevensanalyse, om bij te dragen aan een sterkere, meer concurrerende en meer onderling verbonden industrie;
- G. overwegende dat er diverse initiatieven zijn om de participatie van vrouwen en diversiteit in ICT te stimuleren; overwegende dat er nog steeds een genderkloof is in alle domeinen van de digitale technologie, waarbij AI en cyberveiligheid behoren tot de gebieden waar de kloof het grootst is; overwegende dat deze genderkloof concrete gevolgen heeft voor de ontwikkeling van AI, die voornamelijk ontworpen is door mannen, waardoor stereotypen en vooroordelen worden bestendigd en bevorderd;
- H. overwegende dat de Commissie in haar mededeling over een Europese datastrategie aangeeft dat de ecologische voetafdruk van ICT naar schatting tussen 5 % en 9 % van het wereldwijde elektriciteitsverbruik en meer dan 2 % van de wereldwijde broeikasgasemissies vertegenwoordigt; overwegende dat de digitale sector een aanzienlijk potentieel heeft om bij te dragen aan de vermindering van de wereldwijde koolstofemissies; overwegende dat volgens een studie van het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek van de Commissie over AI uit 2018 datacentra en datatransmissie tussen 3 % en 4 % van het totale elektriciteitsverbruik van de Unie kunnen uitmaken; overwegende dat de Commissie een toename verwacht van het verbruik van datacentra met 28 % tussen 2018 en 2030 ⁽²⁰⁾; overwegende dat 47 % van de digitale koolstofemissies wordt veroorzaakt door consumentenapparatuur, zoals computers, smartphones, tablets en andere geconnecteerde voorwerpen; overwegende dat het noodzakelijk is de ecologische voetafdruk van digitale technologie, met name de hoeveelheid elektrisch en elektronisch afval, zoveel mogelijk te beperken;
- I. overwegende dat de Unie dringend actie moet ondernemen om de voordelen van gegevens te benutten door een concurrerende, innovatievriendelijke, ethisch duurzame, mensgerichte, betrouwbare en veilige gegevensmaatschappij en -economie op te bouwen waar de mensenrechten, de grondrechten, de arbeidsrechten, de democratie en de rechtsstaat worden geëerbiedigd en waar gestreefd wordt naar de totstandbrenging van een nieuwe, open en inclusieve kenniseconomie, in samenwerking met het onderwijssysteem en de culturele ondernemingen, die het recht op hoogstaand onderwijs en ondernemerschap, met name onder de nieuwe generaties, waarborgt en die maatschappelijke vernieuwing en nieuwe bedrijfsmodellen bevordert; overwegende dat investeringen in vaardigheden op het gebied van de cloud en big data bedrijven die technologie nog niet hebben omarmd, kunnen helpen om het roer om te gooien; overwegende dat bedrijven die worden geacht op het gebied van technologie voorop te lopen, permanent op de hoogte moeten blijven van de laatste vernieuwingen om hun concurrentievoordeel niet te verspelen;
- J. overwegende dat cloudmarkten (d.w.z. infrastructuur als dienst (IaaS), platform als een dienst (PaaS) en software als dienst (SaaS) worden gekenmerkt door een hoge mate van marktconcentratie, waardoor start-ups, kmo's en andere Europese spelers in de data-economie een concurrentienadeel kunnen ondervinden; overwegende dat de Commissie moet zorgen voor concurrerende markten door middel van interoperabiliteit, portabiliteit en open infrastructuur, en waakzaam moet blijven ten aanzien van mogelijk misbruik van marktmacht door dominante actoren;
- K. overwegende dat het Europees aardobservatiesysteem, Copernicus, moet dienen als een voorbeeld van de sociaal-economische voordelen die grote hoeveelheden vrijelijk en openbaar beschikbare gegevens kunnen opleveren voor EU-burgers en -bedrijven;
- L. overwegende dat het gebruik van persoonsgegevens en gemengde industriële gegevens te allen tijde moet stroken met de bepalingen van de algemene verordening gegevensbescherming en de e-privacyrichtlijn; overwegende dat volgens de Eurobarometer 46 % van de Europeanen graag een actievere rol zou willen spelen om zeggenschap te krijgen over wie hun persoonlijke informatie gebruikt, onder meer met betrekking tot hun gezondheid, energieverbruik en winkelgewoonten;

⁽²⁰⁾ Oostenrijks milieuagentschap en Borderstep-instituut: definitief onderzoeksrapport, samengesteld voor de Commissie in november 2020, met als titel "Energy-efficient Cloud Computing Technologies and Policies for an Eco-friendly Cloud Market".

Donderdag 25 maart 2021

- M. overwegende dat artikel 8, lid 1, van het Handvest en artikel 16, lid 1, VWEU bepalen dat eenieder recht heeft op bescherming van de hem betreffende persoonsgegevens;
- N. overwegende dat het Handvest ook bepaalt dat iedereen het recht heeft op vrijheid van meningsuiting, met inbegrip van het recht op een eigen mening en op het ontvangen en verspreiden van informatie en ideeën zonder inmenging van de overheid en over de grenzen heen;
- O. overwegende dat de verwerking van de gegevens van werknemers steeds complexer wordt; overwegende dat werknemers in steeds meer contexten interageren met technologieën, applicaties, software, volgapparatuur, sociale media en apparatuur aan boord van voertuigen waarmee hun gezondheid, biomedische gegevens, communicatie en interacties met anderen, alsook hun mate van aandacht en concentratie, of hun gedragingen, van nabij worden gevolgd; overwegende dat werknemers en vakbonden nauwer betrokken moeten worden bij het ontwerp van deze gegevensverwerking; overwegende dat alleen artikel 88 van de AVG betrekking heeft op werkgelegenheid;
- P. overwegende dat initiatieven voor het delen van gegevens tussen bedrijven (“business-to-business”, B2B) en tussen bedrijven en overheden (“business-to-government”, B2G) kunnen dienen om maatschappelijke en milieuproblemen aan te pakken; overwegende dat stimulansen voor het delen van gegevens onder meer billijke compensatie, de uitwisseling van beste praktijken en programma’s voor publieke erkenning kunnen omvatten;
- Q. overwegende dat een adequate handhaving moet worden nagestreefd, met bijzondere aandacht voor de aspecten doelbinding en gegevensminimalisering; overwegende dat de bescherming van de persoonlijke levenssfeer een prioriteit moet blijven; overwegende dat er niet-persoonsgebonden gegevens en gegevens uit de openbare sector zijn die respectievelijk overeenstemmen met Verordening (EU) 2018/1807 inzake het vrije verkeer van niet-persoonsgebonden gegevens en de richtlijn open data;
- R. overwegende dat gezondheid een bijzonder gevoelige sector is voor de verwerking van persoonsgegevens en overwegende dat persoonsgegevens over de gezondheid van patiënten niet mogen worden doorgegeven zonder hun volledige en geïnformeerde toestemming; overwegende dat het met name op het gebied van de gezondheid bijzonder belangrijk is een hoog niveau van bescherming van de rechten van personen te waarborgen en de beginselen van gegevensbeperking en -minimalisering te eerbiedigen;
- S. overwegende dat een gemeenschappelijke Europese datastrategie voordelen moet opleveren voor de Europese vervoers- en toeristische sector en moet bijdragen aan de transitie naar een veilig, duurzaam en efficiënt vervoerssysteem, terwijl voldoende interoperabiliteit wordt gewaarborgd met andere sectoren;
- T. overwegende dat het delen van gegevens in de vervoerssector gericht is op het verbeteren van het vervoersmanagement en aldus van de veiligheid, duurzaamheid, gegevensminimalisering en efficiëntie zowel van het passagiers- als van het goederenvervoer;
- U. overwegende dat de Unie reeds begonnen is stappen te ondernemen om te reguleren hoe gegevens in de vervoerssector moeten worden gebruikt en opgeslagen, onder meer met Verordening (EU) 2020/1056 inzake elektronische informatie over goederenvervoer⁽²¹⁾, Richtlijn (EU) 2019/1936 betreffende het beheer van de verkeersveiligheid van weginfrastructuur⁽²²⁾, Verordening (EU) 2019/1239 tot instelling van een Europees maritiem éénloketsysteem⁽²³⁾ en het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2015/757 om op gepaste wijze rekening te houden met het wereldwijde systeem voor de verzameling van gegevens inzake stookolieverbruik door schepen (COM(2019)0038);
- V. overwegende dat de Unie een actieve rol moet spelen op het wereldtoneel om ervoor te zorgen dat er regels en normen worden vastgesteld die gestoeld zijn op haar waarden;
- W. overwegende dat ten minste 20 % van de financiering in het kader van de faciliteit voor herstel en veerkracht beschikbaar zal worden gesteld voor digitale infrastructuur en capaciteit, hetgeen een impuls zal geven aan de digitale transitie van de Unie en aldus de data-economie zal ondersteunen;

Algemeen

1. is ingenomen met de mededeling van de Commissie over een Europese datastrategie; is van mening dat de strategie een conditio sine qua non zal zijn voor de levensvatbaarheid van Europese bedrijven en hun mondiale concurrentievermogen en voor de vooruitgang van universiteiten, onderzoekscentra en beginnende AI, en dat zij een cruciale stap zal vormen op weg naar de opbouw van een datamaatschappij op basis van rechten en waarden van de EU en het bepalen van

⁽²¹⁾ PB L 249 van 31.7.2020, blz. 33.

⁽²²⁾ PB L 305 van 26.11.2019, blz. 1.

⁽²³⁾ PB L 198 van 25.7.2019, blz. 64.

Donderdag 25 maart 2021

de voorwaarden voor en het vaststellen van de leidende rol van de Unie in de data-economie, die zal leiden tot betere diensten, duurzame groei en hoogwaardige banen; beschouwt het waarborgen van vertrouwen in digitale diensten en in veilige slimme producten als essentieel voor de groei en het slagen van de digitale eengemaakte markt, en vindt dat dit zowel bij overheidsbeleid als bij bedrijfsmodellen centraal moet staan;

2. merkt op dat de COVID-19-crisis de rol en de noodzaak van hoogwaardige, realtime databanken en het delen van informatie en gegevens, alsmede het bestaan van tekortkomingen in de infrastructuur en de interoperabiliteit van de oplossingen tussen de lidstaten duidelijk heeft gemaakt; benadrukt de gevolgen van de digitale transformatie en de beschikbaarheid van een breed scala aan technologieën voor de economie en de samenleving van de Unie; is ingenomen met de toezegging om sectorale gegevensruimten tot stand te brengen; acht het van cruciaal belang om vaart te zetten achter de totstandbrenging van een gemeenschappelijke Europese ruimte voor gezondheidsgegevens, naast andere initiatieven;

3. onderstreept dat toekomstige gegevenswetgeving moet worden ontworpen om technologische ontwikkeling, innovatie, gegevenstoegang, interoperabiliteit en grensoverschrijdende gegevensportabiliteit te vergemakkelijken; dringt er in dit verband bij de Commissie op aan de bestaande wetgeving te evalueren en in kaart te brengen om te beoordelen welke aanpassingen en aanvullende vereisten nodig zijn om de datamaatschappij en -economie te ondersteunen en eerlijke concurrentie en juridische duidelijkheid voor alle betrokken actoren te waarborgen; dringt erop aan dat de Unie een voortrekkersrol speelt bij de totstandbrenging van een internationaal kader voor gegevens, met inachtneming van de internationale regels;

4. dringt erop aan dat de Commissie voorafgaand een effectbeoordeling uitvoert over de vraag of de digitale data-economie wijzigingen of aanpassingen van het bestaande rechtskader inzake intellectuele-eigendomsrechten vereist met het oog op het bevorderen van innovatie inzake en de acceptatie van nieuwe digitale technologieën; is ingenomen met het voornemen van de Commissie om de richtlijn databanken te herzien ⁽²⁴⁾ en de toepassing van Richtlijn (EU) 2016/943 (bescherming van bedrijfsgeheimen) verder te verduidelijken ⁽²⁵⁾;

5. is van mening dat het vrije verkeer van gegevens in de Unie het grondbeginsel moet blijven en onderstreept de cruciale rol ervan voor het benutten van het volledige potentieel van de data-economie; wijst erop dat de aanzienlijke toename van de hoeveelheid beschikbare gegevens, met name als gevolg van slimme geconnecteerde voorwerpen en een verruiming van de toegang tot en het gebruik van gegevens, gepaard kan gaan met uitdagingen op het gebied van gegevenskwaliteit, vooroordelen, bescherming en beveiliging of oneerlijke handelsvoorwaarden die zullen moeten worden aangepakt; is van mening dat verwezenlijking van de doelstellingen van de datastrategie niet mag leiden tot verstoring van concurrerende markten in de Unie;

6. herinnert eraan dat de verwerking van persoonsgegevens, inclusief de overdracht ervan, te allen tijde in overeenstemming moet zijn met het acquis van de Unie inzake gegevensbescherming en dat dit door elke toekomstige sectorale of gebruiksgeschikte wetgeving moet worden geëerbiedigd;

7. wijst erop dat alle toekomstige voorstellen in verband met de verwerking van persoonsgegevens onderworpen zijn aan toezicht door de gegevensbeschermingsautoriteiten overeenkomstig de AVG, om te waarborgen dat bij innovatie ook rekening wordt gehouden met de gevolgen voor de rechten van de burgers; vraagt dat met de wetsteksten wordt voortgebouwd op de bestaande wetgeving, met name de AVG, en dat zij hiermee in overeenstemming zijn;

8. wijst erop dat de bestaande richtlijnen, zoals de ITS-richtlijn, niet mogen worden afgezwakt door een overkoepelende reeks regels, en dat het faciliteren van een omgeving waarin gegevens gedeeld worden, de komende jaren voor de EU van cruciaal belang zal zijn; verzoekt de Commissie om het delen van gegevens, met name op het gebied van kaartverkoop- en boekingsystemen, op te nemen in de komende herziening van de ITS-richtlijn;

Waarden en beginselen

9. is van mening dat de Unie moet streven naar gegevensgovernance in de hele EU en naar een mensgerichte datamaatschappij en -economie op basis van waarden van de Unie als privacy, transparantie en eerbiediging van de grondrechten en fundamentele vrijheden, en dat zij haar burgers in staat moet stellen zinnige beslissingen te nemen over de gegevens die door hen worden geproduceerd of die op hen betrekking hebben;

10. benadrukt dat personen de volledige controle moeten hebben over hun gegevens en meer ondersteuning moeten krijgen bij het afdwingen van hun gegevensbeschermings- en privacyrechten in verband met de door hen gegenereerde gegevens; wijst op het recht op gegevensportabiliteit en op het recht van de betrokkene op inzage, rectificatie en wissing van

⁽²⁴⁾ PB L 77 van 27.3.1996, blz. 20.

⁽²⁵⁾ PB L 157 van 15.6.2016, blz. 1

Donderdag 25 maart 2021

gegevens als bedoeld in de AVG; verwacht dat toekomstige voorstellen het genot en de zinnige uitoefening van deze rechten zullen ondersteunen; beklemtoont dat overeenkomstig het beginsel van doelbinding in de AVG de vrije uitwisseling van gegevens beperkt moet blijven tot niet-persoonsgegevens, bijvoorbeeld industriële of commerciële gegevens, of veilig, doeltreffend en onomkeerbaar geanonimiseerde persoonsgegevens, ook in geval van gemengde datasets; benadrukt dat elk misbruik van gegevens, onder meer door grootschalig toezicht, uitgesloten moet worden;

11. merkt op dat een behoorlijk geconstrueerde datamaatschappij en -economie zo ontworpen moet worden dat zij ten goede komt aan alle consumenten, werknemers, ondernemers, start-ups en kmo's, alsook onderzoekers en lokale gemeenschappen, de arbeidsrechten moet eerbiedigen, hoogwaardige werkgelegenheid moet creëren zonder de arbeidsomstandigheden te verslechteren en de levenskwaliteit van EU-burgers moet verbeteren, en de bestaande digitale kloven moet verkleinen zonder er nieuwe te creëren, met name voor kwetsbare groepen en personen met een handicap op het gebied van vaardigheden en toegang tot digitale instrumenten;

12. dringt er bij de Commissie op aan consumenten mondiger te maken, met bijzondere aandacht voor bepaalde groepen consumenten die als kwetsbaar worden beschouwd; is van oordeel dat industriële data en data van burgers kunnen helpen bij het ontwikkelen van innovatieve digitale en duurzame oplossingen voor producten en diensten die ten goede komen aan de Europese consumenten;

13. beklemtoont dat de toename van de hoeveelheid, ontwikkeling, deling, opslag en verwerking van industriële en openbare gegevens in de Unie een bron van duurzame groei en innovatie is waarvan gebruik moet worden gemaakt, met inachtneming van de wetgeving van de Unie en de lidstaten, onder andere op het gebied van gegevensbescherming, mededinging en intellectuele-eigendomsrechten; merkt op dat gegevens steeds meer gewaardeerd worden door de markt; is van mening dat economische groei kan worden bewerkstelligd door te zorgen voor een gelijk speelveld en een concurrerende, eerlijke markteconomie met meerdere marktdeelnemers, en tegelijkertijd te zorgen voor interoperabiliteit en toegang tot gegevens voor actoren van elke omvang, om de onevenwichtigheden op de markt tegen te gaan;

14. onderstreept dat de datastrategie duurzaamheid, de Green Deal en de klimaatdoelstellingen van de Unie, inclusief klimaatneutraliteit uiterlijk in 2050, alsmede een veerkrachtig herstel van de economie en de sociale cohesie van de Unie moet ondersteunen en hiertoe moet bijdragen; wijst erop dat ICT een positieve rol kan spelen bij de vermindering van de koolstofemissies in veel sectoren; dringt aan op maatregelen om de koolstofvoetafdruk van de ICT-sector te verkleinen door te zorgen voor energie- en hulpbronnenefficiëntie, niet in de laatste plaats gezien de exponentiële groei van gegevensverwerking en de milieueffecten hiervan, en herinnert in dit verband aan de doelstellingen van de Unie om de uitstoot van broeikasgassen tegen 2030 terug te dringen;

Gegevensbeheer en -ruimten

15. steunt de creatie van een kader voor gegevensbeheer en gemeenschappelijke Europese gegevensruimten, die onderworpen moeten zijn aan EU-regels en betrekking moeten hebben op transparantie, interoperabiliteit, delen, inzage, overdraagbaarheid en beveiliging van gegevens, met het oog op het verbeteren van de doorstroming en het hergebruik van niet-persoonsgebonden gegevens of persoonsgegevens die volledig in overeenstemming zijn met de AVG en veilig geanonimiseerd zijn zowel in industriële als in publieke omgevingen en tussen en binnen specifieke sectoren;

16. benadrukt dat het model voor gegevensbeheer, inclusief gemeenschappelijke Europese gegevensruimten, gebaseerd moet zijn op een gedecentraliseerde omgeving voor de exploitatie van gegevens, om de creatie en ontwikkeling te ondersteunen van interoperabele en veilige data-ecosystemen; benadrukt dat deze ruimten het potentieel moeten benutten van bestaande en toekomstige gegevensruimten of regelingen voor het delen van gegevens, die georganiseerd kunnen zijn op gedistribueerde of gecentraliseerde wijze;

17. is van mening dat gegevensbeheerdiensten en gegevensarchitectuur die ontworpen zijn voor de opslag, het gebruik, het hergebruik en het beheer van gegevens essentiële bestanddelen zijn van de waardeketen van de Europese digitale economie; erkent dat een groot deel van de gegevensverwerking zal evolueren naar edge processing, bijvoorbeeld in slimme, geconnecteerde objecten; steunt de verdere invoering van gedecentraliseerde digitale technologieën, waarmee individuen en organisaties gegevensstromen naar eigen goedgevoel kunnen beheren, bijvoorbeeld distributed-ledgertechnologieën; benadrukt dat de kosten en vaardigheden in verband met de toegang tot en de opslag van gegevens bepalend zijn voor de snelheid en de grondigheid waarmee en de schaal waarop digitale infrastructuren en producten worden ingevoerd, met name voor kmo's en start-ups;

18. roept op tot de oprichting van een deskundigengroep onder leiding van de Commissie, die de Commissie kan helpen en adviseren om gemeenschappelijke richtsnoeren inzake gegevensbeheer voor de hele EU vast te stellen, teneinde interoperabiliteit en het delen van gegevens in de EU tot een realiteit te maken; verzoekt de Commissie ernaar te streven om

Donderdag 25 maart 2021

de lidstaten, relevante agentschappen en andere organen en belanghebbenden, zoals burgers, het maatschappelijk middenveld en het bedrijfsleven, op regelmatige wijze bij haar activiteiten te betrekken, teneinde het governancekader te verbeteren; benadrukt dat het van groot belang is de bij de data-economie betrokken regelgevers te coördineren;

19. benadrukt dat in gemeenschappelijke Europese gegevensruimten voorrang moet worden gegeven aan cruciale economische sectoren, de overheidssector en andere gebieden van algemeen belang; steunt de oprichting van bijkomende gegevensruimten in de toekomst; verzoekt de Commissie de versnippering op de eengemaakte markt en de ongerechtvaardigde verschillen tussen de in de lidstaten geldende regels aan te pakken om de ontwikkeling van gemeenschappelijke gegevensruimten in de EU te garanderen;

20. merkt op dat de gemeenschappelijke Europese gegevensruimten toegankelijk moeten zijn voor alle marktdeelnemers, zowel commerciële als niet-commerciële, met inbegrip van start-ups en kmo's, en gebruik moeten maken van samenwerkingsmogelijkheden met kmo's, onderzoeksinstituten, overheidsdiensten en het maatschappelijk middenveld, en tegelijkertijd de rechtszekerheid van procedures voor gegevensgebruik voor particuliere en publieke actoren van elke omvang moeten vergroten; acht het van essentieel belang elk risico van ongeoorloofde toegang tot gemeenschappelijke Europese gegevensruimten te voorkomen en instrumenten te creëren om mogelijk wangedrag tegen te gaan; benadrukt het belang van cyberbeveiliging, inclusief samenwerking met het Agentschap van de Europese Unie voor cyberbeveiliging (Enisa) en het EU-kenniscentrum voor cyberbeveiliging;

21. verzoekt de Commissie en de lidstaten met klem interoperabele sectorale gegevensruimten tot stand te brengen volgens gemeenschappelijke richtsnoeren, wettelijke voorschriften en protocollen voor het delen van gegevens om te voorkomen dat er silo's ontstaan en om sectoroverschrijdende innovatie mogelijk te maken; benadrukt dat bij het beheer van sectorale gegevensruimten rekening moet worden gehouden met de vereisten en procedures die zijn vastgesteld in de sectorale wetgeving; benadrukt dat elke speler die in de EU actief is en van de Europese gegevensruimten gebruikmaakt, de EU-wetgeving moet naleven;

22. spoort de Commissie aan gemeenschappelijke Europese gegevensruimten te gebruiken om het vertrouwen te vergroten, gemeenschappelijke normen en voorschriften vast te stellen en de creatie aan te moedigen van goed vormgegeven applicatieprogramma-interfaces (API's), in combinatie met degelijke authenticatiemechanismen, en het gebruik te overwegen van vooraf overeengekomen, duidelijk gespecificeerde en tijdsgebonden testomgevingen (zogenaamde "sandboxes") voor het testen van innovaties, nieuwe bedrijfsmodellen en nieuwe instrumenten voor gegevensbeheer en -verwerking, zowel in de openbare als in de particuliere sector;

23. is van mening dat goed vormgegeven API's essentiële toegang tot gegevens en interoperabiliteit in gegevensruimten zouden bieden en geautomatiseerde interoperabiliteit in real time tussen verschillende diensten en binnen de overheidssector mogelijk zouden maken; verzoekt de Commissie en de lidstaten de toegang van personen tot doeltreffende rechtsmiddelen in het kader van de AVG verder te verbeteren, de interoperabiliteit en gegevensoverdraagbaarheid van digitale diensten te waarborgen, en API's met name te gebruiken om gebruikers in staat te stellen platforms met elkaar te verbinden en om de keuze aan verschillende soorten systemen en diensten te vergroten;

24. merkt op dat actoren in de particuliere en de openbare sector, met name kmo's en start-ups, moeten worden geholpen om de gegevens die zij genereren en bezitten, in kaart te brengen en te benutten; dringt aan op maatregelen om gegevens beter vindbaar te maken teneinde gegevensruimten te voeden door het faciliteren, cureren, catalogiseren en vormen van algemeen aanvaarde taxonomieën en het opschonen van routinegegevens; verzoekt de Commissie te zorgen voor richtsnoeren, instrumenten en financiering uit bestaande programma's om de vindbaarheid van metagegevens binnen gegevensruimten te verbeteren; wijst op initiatieven zoals het Nordic Smart Government-programma, dat beoogt kmo's in staat te stellen gegevens vrijwillig, automatisch en in real time te delen door middel van een gedecentraliseerd digitaal ecosysteem;

25. herinnert aan de belangrijke rol van databemiddelaars als structurele facilitatoren voor de organisatie van gegevensstromen; is ingenomen met de plannen van de Commissie voor de classificatie en certificering van intermediairs met het oog op de totstandbrenging van interoperabele en niet-discriminerende data-ecosystemen; verzoekt de Commissie te zorgen voor interoperabiliteit door minimumcriteria tussen databemiddelaars te ontwikkelen; dringt er bij de Commissie op aan samen te werken met Europese en internationale normeringsorganisaties om lacunes in de gegevensnormalisatie op te sporen en te dichten;

26. onderstreept dat aandacht moet worden besteed aan de specifieke kwesties die zich kunnen voordoen met betrekking tot de toegang tot en de verwerking van consumentengegevens, in het bijzonder van bepaalde groepen consumenten die als kwetsbaar worden beschouwd, waaronder minderjarigen, ouderen en personen met een handicap; verzoekt de Commissie daarom te garanderen dat de rechten van alle consumenten te allen tijde worden geëerbiedigd en dat alle consumenten in gelijke mate profiteren van de voordelen van de totstandbrenging van de eengemaakte markt voor

Donderdag 25 maart 2021

gegevens; onderstreept dat wanneer de verwerking van gegevens gemengde datasets omvat, deze datasets moeten worden verwerkt in overeenstemming met de toepasselijke wetgeving, met inbegrip van de richtsnoeren van de Commissie bij Verordening (EU) 2018/1807 inzake het vrije verkeer van niet-persoonsgebonden gegevens;

27. benadrukt het belang van het tot stand brengen van gemeenschappelijke Europese gegevensruimten, met het oog op het waarborgen van het vrije verkeer van niet-persoonsgebonden gegevens over grenzen heen en tussen sectoren, om de datastromen tussen bedrijven, de academische wereld, relevante belanghebbenden en de publieke sector te verbeteren; verzoekt de lidstaten in dit verband Verordening (EU) 2018/1807 volledig na te leven zodat gegevens in de EU kunnen worden opgeslagen en verwerkt zonder ongerechtvaardigde belemmeringen en restricties;

28. wijst erop dat het soms onmogelijk en vaak zeer moeilijk en duur is om persoonlijke en niet-persoonsgebonden gegevens, zoals industriële gegevens, van elkaar te scheiden, met als gevolg dat veel gegevens tot op heden ongebruikt blijven; herinnert er in dit verband aan dat datasets waarin beide soorten gegevens onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, altijd behandeld worden als persoonsgegevens, ook wanneer de persoonsgegevens slechts een klein deel van de dataset vormen; dringt er bij de Commissie en de Europese gegevensbeschermingsautoriteiten op aan verdere richtsnoeren te verstrekken voor de rechtmatige verwerking van gegevens en praktijken inzake het gebruik van gemengde datasets in industriële omgevingen, met volledige inachtneming van de AVG en Verordening (EU) 2018/1807; is van mening dat het gebruik van privacybeschermingstechnologie moet worden aangemoedigd om de rechtszekerheid voor bedrijven te vergroten, onder meer door middel van duidelijke richtsnoeren en een lijst van criteria voor effectieve anonimisering; benadrukt dat de controle over dergelijke gegevens altijd bij het individu berust en automatisch moet worden beschermd; verzoekt de Commissie te overwegen een wetgevingskader en een duidelijke definitie van horizontale en transversale persoonlijke gegevensruimten naast andere gegevensruimten vast te stellen, en de uitdaging van gemengde datasets verder te verduidelijken; verzoekt de Commissie burgers en bedrijven te empoweren, bijvoorbeeld via betrouwbare bemiddelaars zoals MyData-operators, die gegevensoverdrachten met toestemming van de eigenaar faciliteren en voldoende details verstrekken over de toestemmingen; benadrukt dat digitale identiteiten, die het essentiële fundament vormen van een betrouwbare data-economie met meerdere spelers, verder moeten worden ontwikkeld; verzoekt de Commissie daarom Verordening (EU) nr. 910/2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt te herzien en een wetgevingsvoorstel⁽²⁶⁾ te publiceren voor een betrouwbare en beveiligde Europese e-ID; verzoekt de Commissie ook te onderzoeken of organisaties en dingen, zoals sensoren, een digitale identiteit moeten krijgen om het grensoverschrijdende gebruik van vertrouwensdiensten, die essentieel zijn voor de data-economie met meerdere spelers, te vergemakkelijken;

29. wijst op het potentieel om de kwaliteit van de rechtshandhaving te verbeteren en eventuele bias tegen te gaan, door betrouwbare gegevens te verzamelen en deze ter beschikking te stellen van het publiek, het maatschappelijk middenveld en onafhankelijke deskundigen; herinnert eraan dat elke toegang van rechtshandavingsinstanties tot door de overheid of particulieren bewaarde persoonsgegevens in gegevensruimten gebaseerd moet zijn op het recht van de EU en de lidstaten, strikt beperkt moet blijven tot wat noodzakelijk en evenredig is en gepaard moet gaan met adequate waarborgen; onderstreept dat het gebruik van persoonsgegevens door overheidsinstanties alleen mag worden toegestaan onder streng democratisch toezicht en met extra waarborgen tegen misbruik;

30. merkt op dat de uitwisseling van gegevens tussen de lidstaten op het gebied van justitie en binnenlandse zaken belangrijk is voor de versterking van de veiligheid van de Europese burgers en dat hiervoor voldoende financiële middelen moeten worden uitgetrokken; benadrukt echter dat er meer waarborgen nodig zijn met betrekking tot de wijze waarop de agentschappen voor justitie en binnenlandse zaken persoonlijke informatie en persoonsgegevens verwerken, gebruiken en beheren in hun voorgestelde gegevensruimten;

31. steunt het voornemen van de Commissie om de ontwikkeling te bevorderen van negen gemeenschappelijke Europese gegevensruimten voor de (maak)industrie, de Green Deal, mobiliteit, gezondheid, financiën, energie, landbouw, openbaar bestuur en vaardigheden; vraagt dat deze ruimten met spoed worden ontwikkeld; is voorstander van de mogelijkheid om het concept van gemeenschappelijke Europese gegevensruimten uit te breiden tot andere sectoren;

32. benadrukt dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan bepaalde sectoren zoals de gezondheidszorg; deelt het standpunt van de Commissie dat EU-burgers veilige toegang moeten hebben tot een uitgebreid elektronisch dossier met gegevens over hun gezondheid, en dat zij de controle moeten behouden over hun persoonlijke gezondheidsgegevens en

⁽²⁶⁾ PB L 257 van 28.8.2014, blz. 73.

Donderdag 25 maart 2021

deze veilig moeten kunnen delen met gemachtigde derden, waarbij elke ongeoorloofde toegang verboden is overeenkomstig de wetgeving inzake gegevensbescherming; benadrukt dat verzekeringsmaatschappijen of andere dienstverleners die toegang hebben tot informatie die in e-gezondheidstoepassingen is opgeslagen, de uit deze toepassingen verkregen gegevens niet mogen gebruiken om te discrimineren, ook niet bij het vaststellen van prijzen, omdat dit zou indruisen tegen het grondrecht van toegang tot gezondheidszorg;

33. herinnert eraan dat de verwerking van bijzondere categorieën persoonsgegevens op grond van artikel 9 van de AVG in beginsel verboden is, op bepaalde strikte uitzonderingen na, waarvoor specifieke verwerkingsvoorschriften gelden en waarbij het altijd verplicht is het effect op de gegevensbescherming te beoordelen; wijst erop dat onrechtmatige of onbeveiligde verwerking van gevoelige gegevens rampzalige en onomkeerbare gevolgen kan hebben voor de betrokkenen;

34. is ingenomen met het voorstel van de Commissie om een Europese interne markt voor gegevens tot stand te brengen, met inbegrip van een gemeenschappelijke Europese ruimte voor mobiliteitsdata, en erkent het enorme economische potentieel daarvan;

35. wijst erop dat deze Europese gegevensruimte van bijzonder belang zal zijn voor de Europese vervoers- en logistieke sector, aangezien zij het potentieel heeft om goederen- en passagiersstromen efficiënter te organiseren en te beheren en beter en doelmatiger gebruik te maken van infrastructuur en hulpmiddelen in het hele trans-Europees vervoersnetwerk (TEN-T);

36. onderstreept voorts dat deze Europese gegevensruimte ook zou zorgen voor een betere zichtbaarheid in de bevoorradingsketen, het realtimebeheer van verkeers- en goederenstromen, interoperabiliteit en multimodaliteit, alsook voor een vereenvoudiging en vermindering van de administratieve lasten in het hele TEN-T, met name op grensoverschrijdende trajecten;

37. benadrukt dat het delen van gegevens de efficiëntie van het verkeersbeheer en de verkeersveiligheid voor alle vervoerswijzen zou kunnen verbeteren; benadrukt de potentiële voordelen van het delen van gegevens, zoals realtimenavigatietechnologie om druk verkeer te mijden en realtime-informatie over vertragingen in het openbaar vervoer, voor het besparen op extra werktijd, het vergroten van de efficiëntie en het vermijden van knelpunten;

38. stelt voor dat de Commissie bij de totstandbrenging van een regelgevingskader voor interoperabele gegevensuitwisseling in het spoorvervoer Verordening (EU) nr. 454/2011 van de Commissie betreffende de technische specificatie inzake interoperabiliteit van het subsysteem telematicatoepassingen ten dienste van passagiers van het trans-Europees spoorwegsysteem⁽²⁷⁾ en Verordening (EU) nr. 1305/2014 van de Commissie betreffende de technische specificatie inzake interoperabiliteit van het subsysteem telematicatoepassingen voor goederenvervoer van het spoorwegsysteem in de Europese Unie herziet⁽²⁸⁾;

39. is ingenomen met de steun van de Commissie voor de totstandbrenging van een gemeenschappelijke Europese gegevensruimte voor de landbouw; herinnert aan het potentieel van landbouwgegevens en van ruime toegang ertoe om de duurzaamheid, het concurrentievermogen en het hulpbronnengebruik in de hele agrovoedings- en bosbouwketen te vergroten, bij te dragen tot de ontwikkeling van innovatieve en duurzame technieken, de toegang tot relevante informatie voor consumenten te verbeteren en voedselverspilling en de ecologische voetafdruk van de sector te verminderen; dringt er bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaten op aan de ontwikkeling van instrumenten voor gegevensverzameling en -verwerking voor subsectoren van de landbouw en gegevens over de in- en uitvoer van onder meer landbouwproducten te bevorderen en daarin te investeren;

40. verzoekt de Commissie na te gaan in hoeverre het mogelijk is om gemeenschappelijke Europese gegevensruimten voor de culturele en creatieve sector in het algemeen en voor cultureel erfgoed tot stand te brengen, en welke voordelen dat zou kunnen opleveren; wijst erop dat de culturele sector over een aanzienlijke hoeveelheid herbruikbare gegevens beschikt, die in combinatie met andere bronnen, zoals open gegevensbronnen en gegevensanalyse, culturele instellingen zouden kunnen helpen;

41. vraagt dat er een Europese gegevensruimte voor toerisme wordt gecreëerd om alle actoren in de sector, met name kmo's, te helpen om enorme hoeveelheden gegevens te benutten bij het uitvoeren van beleid en projecten op regionaal en lokaal niveau, waardoor het herstel en de digitalisering zullen worden bevorderd;

⁽²⁷⁾ PB L 123 van 12.5.2011, blz. 11.

⁽²⁸⁾ PB L 356 van 12.12.2014, blz. 438.

Donderdag 25 maart 2021

42. steunt het initiatief van de Commissie om een strikt gedefinieerde, EU-brede aanpak van gegevensaltruïsme te ontwikkelen en een duidelijke definitie van en regels voor gegevensaltruïsme vast te stellen in overeenstemming met de EU-beginselen inzake gegevensbescherming, met name doelbinding, die vereist dat gegevens worden verwerkt voor “welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden”; staat achter het voorstel van de Commissie dat gegevensaltruïsme altijd afhankelijk moet zijn van geïnformeerde toestemming en te allen tijde moet kunnen worden herroepen; onderstreept dat gegevens die in het kader van gegevensaltruïsme worden verstrekt, bedoeld zijn om te worden verwerkt met het oog op het algemeen belang en niet mogen worden gebruikt om louter commerciële belangen na te streven;

43. dringt erop aan in het kader voor gegevensbeheer het beginsel “gegevens voor het algemeen belang” te bevorderen en daarbij te allen tijde de rechten van EU-burgers te beschermen;

44. beklemtoont dat niemand onder druk mag worden gezet om zijn gegevens te delen, en dat beslissingen niet mogen worden gekoppeld aan rechtstreekse voordelen voor wie ervoor kiest zijn persoonsgegevens te laten gebruiken;

Gegevenswet, toegang en interoperabiliteit

45. dringt er bij de Commissie op aan een gegevenswet voor te stellen om in alle sectoren een grotere en eerlijke gegevensstroom tussen bedrijven onderling (B2B), tussen bedrijven en de overheid (B2G), tussen de overheid en bedrijven (G2B) en tussen overheden (G2G) aan te moedigen en mogelijk te maken;

46. moedigt de Commissie aan om een cultuur van gegevensuitwisseling en vrijwillige regelingen voor gegevensuitwisseling te bevorderen, zoals de toepassing van beste praktijken, billijke contractuele modelovereenkomsten en veiligheidsmaatregelen; merkt op dat vrijwillige gegevensuitwisseling mogelijk moet worden gemaakt door een solide wetgevingskader dat vertrouwen schept en bedrijven aanmoedigt om gegevens beschikbaar te stellen aan anderen, met name over de grenzen heen; dringt er bij de Commissie op aan de gebruiksrechten te verduidelijken, met name in B2B- en B2G-marktomgevingen; dringt er bij de Commissie op aan bedrijven te stimuleren om hun gegevens uit te wisselen, ongeacht of deze oorspronkelijk, afgeleid of medegegeneerd zijn, eventueel door middel van een beloningssysteem en andere stimulansen, met inachtneming van bedrijfsgeheimen, gevoelige gegevens en intellectuele-eigendomsrechten; moedigt de Commissie aan om samenwerkingsbenaderingen voor het delen van gegevens en gestandaardiseerde gegevensovereenkomsten te ontwikkelen teneinde de voorspelbaarheid en betrouwbaarheid te verbeteren; benadrukt dat, teneinde misbruik van dergelijke gegevens te beperken, in contracten duidelijke verplichtingen en aansprakelijkheidsbepalingen moeten worden opgenomen voor de toegang tot gegevens en de verwerking, het delen en de opslag ervan;

47. merkt op dat onevenwichtigheden op de markt als gevolg van de concentratie van gegevens de concurrentie beperken, de drempels voor markttoegang verhogen en de toegang tot en het gebruik van gegevens op ruimere schaal verminderen; merkt op dat contractuele overeenkomsten tussen bedrijven niet noodzakelijk een adequate toegang tot gegevens voor kmo's garanderen door de ongelijke onderhandelingsmacht of deskundigheid; merkt op dat er specifieke omstandigheden zijn, zoals systematische onevenwichtigheden in de waardeketens van B2B-gegevens, waarin de toegang tot gegevens verplicht moet worden gesteld, bijvoorbeeld door gebruik te maken van goed geformuleerde API's die eerlijke toegang voor spelers van elke omvang waarborgen of door mededingingsregels toe te passen om oneerlijke of illegale B2B-praktijken tegen te gaan; wijst erop dat dergelijke onevenwichtigheden zich in verschillende sectoren voordoen;

48. verzoekt de Commissie en de lidstaten na te gaan welke rechten en plichten de actoren hebben wat betreft toegang tot gegevens die zij hebben helpen genereren en hen daar beter bewust van te maken, met name het recht om toegang te krijgen tot gegevens, om gegevens over te dragen, om er bij een andere partij op aan te dringen gegevens niet langer te gebruiken, of om gegevens te corrigeren of te verwijderen, en tevens de houders van die rechten te identificeren en de aard van die rechten af te bakenen; verzoekt de Commissie te verduidelijken in hoeverre actoren het recht hebben te profiteren van de economische waarde die wordt gecreëerd door toepassingen die zijn ontwikkeld met gebruikmaking van gegevens die zij hebben helpen genereren;

49. vindt het belangrijk te garanderen dat juridische en technische ondersteuning voor bedrijven, met name micro-ondernemingen, kmo's en start-ups, zowel op nationaal als op EU-niveau wordt gefaciliteerd, bijvoorbeeld in de context van de Europese digitale-innovatiehubs in het kader van het programma Digitaal Europa, met het oog op een beter gebruik en een betere uitwisseling van gegevens en een betere naleving van de AVG; meent dat de toegang tot gezamenlijk gegenereerde gegevens moet worden verleend op een manier die de grondrechten eerbiedigt, een gelijk speelveld ondersteunt en betrokkenheid van de sociale partners, zelfs op bedrijfsniveau, bevordert; benadrukt dat dergelijke toegangsrechten technisch mogelijk moeten worden gemaakt en moeten worden verleend door gestandaardiseerde interfaces;

Donderdag 25 maart 2021

50. verzoekt alle EU-instellingen en de lidstaten alsook de lokale en regionale overheden het goede voorbeeld te geven en te voorzien in realtimediensten en beleid dat op realtimegegevens gebaseerd is; benadrukt dat digitalisering overheidsdiensten de kans biedt om onnodige administratieve lasten te verminderen en verkokering binnen overheidsorganen en -instanties aan te pakken met het oog op een efficiënter beheer van niet-persoonsgebonden gegevens, dat de ontwikkeling en verlening van overheidsdiensten ten goede zal komen;

51. pleit voor meer en beter secundair gebruik van veilig geanonimiseerde persoonsgegevens en gebruik van ontwikkelde privacyverbeterende en -beschermende technologieën, met name bij G2B- en G2G-uitwisselingen, om innovatie en onderzoek te stimuleren en diensten in het openbaar belang te verbeteren; benadrukt dat er instrumenten nodig zijn om ervoor te zorgen dat dergelijk secundair gebruik altijd volledig in overeenstemming is met de EU-wetgeving inzake gegevensbescherming en privacy; benadrukt dat toegang tot gegevens niet in de weg staat aan privacy;

52. benadrukt voorts dat elk gebruik van geaggregeerde persoonsgegevens afkomstig van sociale media ofwel moet voldoen aan de AVG, ofwel werkelijk onomkeerbaar geanonimiseerd moet zijn; verzoekt de Commissie beste praktijken voor anonimiseringstechnieken en nader onderzoek naar de-anonimiseringsprocessen en de bestrijding ervan te bevorderen; verzoekt het Europees Comité voor gegevensbescherming (EDPB) zijn richtsnoeren op dit gebied te actualiseren; toont zich terughoudend ten aanzien van het gebruik van anonimisering als techniek om de privacy te beschermen, aangezien volledige anonimisering in bepaalde gevallen praktisch onmogelijk is;

53. benadrukt de rol van de publieke sector bij het bevorderen van een innovatieve en concurrerende data-economie; benadrukt dat aanbieder- en technologische lock-in moet worden voorkomen als het gaat om door de overheid verzamelde gegevens of door particuliere entiteiten verzamelde gegevens van algemeen openbaar belang; vraagt dat in het kader van openbare aanbestedingsprocedures en financieringsprogramma's wordt gezorgd voor latere toegangsrechten tot gegevens en voor interoperabiliteits- en overdraagbaarheidsvereisten op basis van gemeenschappelijke technische normen; steunt het gebruik van open standaarden, opensourcesoftware en -hardware, opensourceplatforms en, in voorkomend geval, open, goed vormgegeven API's in een streven om interoperabiliteit te bewerkstelligen; wijst erop dat de toegang van kmo's en met name start-ups tot openbare aanbestedingen in het kader van de digitalisering van overheidsdiensten moet worden beschermd en bevorderd om de totstandbrenging van een dynamische en concurrerende Europese digitale sector te bevorderen;

54. benadrukt dat het delen van gegevens moet leiden tot meer concurrentie, en moedigt de Commissie aan om een gelijk speelveld te waarborgen op de interne markt voor gegevens;

55. verzoekt de Commissie om voor B2G-gegevensuitwisseling nader te bepalen onder welke omstandigheden en voorwaarden en met welke stimulansen de particuliere sector moet worden verplicht om gegevens te delen met de openbare sector, bijvoorbeeld omdat dit noodzakelijk is voor de organisatie van gegevensgestuurde overheidsdiensten; benadrukt dat regelingen voor verplichte B2G-gegevensuitwisseling, bijvoorbeeld in geval van overmacht, een duidelijk afgebakend toepassingsgebied en een duidelijk tijdschema moeten hebben en gebaseerd moeten zijn op duidelijke regels en verplichtingen om oneerlijke concurrentie te voorkomen;

56. vraagt om een betere coördinatie tussen de lidstaten om B2G-gegevensuitwisseling en grensoverschrijdende gegevensstromen tussen sectoren te vergemakkelijken, door middel van een dialoog tussen overheden en belanghebbenden, met als doel een gezamenlijke methode voor het verzamelen van gegevens vast te stellen op basis van de beginselen van vindbaarheid, toegankelijkheid, interoperabiliteit en herbruikbaarheid; verzoekt de Commissie na te gaan welke mogelijkheden er zijn voor gegevenscuratie op grote schaal;

57. herinnert de Commissie en de lidstaten eraan de richtlijn open data volledig uit te voeren, de uitvoering ervan te verbeteren wat betreft de kwaliteit en de publicatie van gegevens, en de doelstellingen ervan te eerbiedigen bij de onderhandelingen over de uitvoeringshandeling betreffende hoogwaardige datasets; wenst dat deze datasets onder meer een lijst van vennootschaps- en handelsregisters omvatten; onderstreept de maatschappelijke baten van het bevorderen van betere toegang tot overheidsgegevens op een wijze die de bruikbaarheid ervan in de hele Unie vergroot; verzoekt de Commissie een sterke link te leggen tussen deze hoogwaardige datasets en de komende gegevenswetgeving en de invoering van de gemeenschappelijke Europese gegevensruimten;

58. benadrukt dat het zowel voor de economie als voor de samenleving van belang is dat overheidsgegevens op grote schaal worden hergebruikt, en dat die gegevens zoveel mogelijk realtime of ten minste up-to-date moeten zijn en gemakkelijk toegankelijk en verwerkbaar moeten zijn dankzij machineleesbare en gebruikersvriendelijke formaten; moedigt de Commissie aan om met de lidstaten samen te werken om het delen van niet-gevoelige, door de overheidssector

Donderdag 25 maart 2021

gegenereerde datasets in machineleesbare formaten nog meer te vergemakkelijken dan door de richtlijn open data wordt vereist, hetzij — zo mogelijk — gratis, hetzij kostendekkend, en richtsnoeren uit te vaardigen voor een gemeenschappelijk model voor het delen van gegevens overeenkomstig de voorschriften van de AVG; moedigt de Commissie aan om, met behoud van de flexibiliteit bij het updaten van de hoogwaardige datasets, het toepassingsgebied van de richtlijn open data uit te breiden tot andere overheidsdatasets en uit te gaan van het beginsel dat overheidsgegevens impliciet transparant zijn, teneinde de lidstaten aan te moedigen om bestaande digitale ruwe gegevens in realtime te openbaar te maken;

59. wijst erop dat de snelle ontwikkeling van moderne digitale oplossingen voor vervoer en toerisme, zoals autonome voertuigen en intelligente vervoerssystemen (ITS), alleen mogelijk is als er gemeenschappelijke, uniforme en gestructureerde, machineleesbare gegevensformaten op Europees niveau worden vastgesteld die zijn gebaseerd op open registratienormen;

60. verzoekt de Commissie een vrijwillig, open en interoperabel register van milieu-, sociale en governancegegevens (ESG-gegevens) over de prestaties van bedrijven op het gebied van duurzaamheid en verantwoordelijkheid in kaart te brengen en op te zetten, dat van cruciaal belang is om duurzame investeringen te waarborgen en de transparantie van de duurzaamheid en verantwoordelijkheid van bedrijven zou verbeteren, zodat zij beter kunnen aantonen welke maatregelen zij hebben genomen om de doelstellingen van de Green Deal te verwezenlijken; verzoekt de Commissie na te gaan welke gegevensverzamelingen essentieel zijn voor de ecologische transitie, en steunt met name de openstelling van particuliere gegevens wanneer dit gerechtvaardigd is voor publieke onderzoeksdoeleinden;

Infrastructuur

61. verzoekt de Commissie en de lidstaten om, met het oog op de versterking van de technologische soevereiniteit van de Unie, onderzoek en innovatie te bevorderen en te werken aan technologieën die open samenwerking, het delen van gegevens en analyse vergemakkelijken, en te investeren in capaciteitsopbouw, projecten met een grote impact, innovatie en de uitrol van digitale technologieën, met inachtneming van het beginsel van technologische neutraliteit;

62. benadrukt dat de huidige COVID-19-crisis tekortkomingen en kwetsbaarheden op digitaal gebied aan het licht heeft gebracht, zowel op het niveau van de Unie als op het niveau van de lidstaten; verzoekt de Commissie en de lidstaten de digitale kloof tussen en binnen de lidstaten effectief te blijven aanpakken door de toegang tot hogesnelheidsbreedband, netwerken met zeer hoge capaciteit en ICT-diensten te verbeteren, ook in de meeste perifere en landelijke bewoonde gebieden, en zo de cohesie en de economische en sociale ontwikkeling te bevorderen; wijst op de potentiële rol van satellietconnectiviteit in zeer afgelegen gebieden;

63. herinnert eraan dat het succes van de gegevens- en AI-strategieën van de Unie afhangt van het bredere ICT-ecosysteem, van het dichten van de digitale kloof, van het versnellen van technologische ontwikkelingen op onder meer het internet der dingen (IoT), AI, cyberbeveiligingstechnologie, glasvezel, 5G, 6G, kwantum- en edgecomputing, robotica, “distributed ledger”-technologieën zoals blockchain, digitale tweelingen, high-performance computing, beeldverwerkings-technologie en intelligente connectiviteit aan de edge, bijvoorbeeld via grootschalige open oproepen voor projecten waarbij edge en het IoT worden gecombineerd; onderstreept dat technologische vooruitgang op basis van gegevensverwerking en de onderlinge verbondenheid van digitale producten en diensten vergezeld moeten gaan van juridisch bindende ethische normen om bedreigingen voor de privacy en de gegevensbescherming te beperken;

64. erkent het huidige succes van de Gemeenschappelijke Onderneming Europese high-performance computing; beschouwt deze als een belangrijk instrument voor informatie- en gegevensuitwisseling tussen wetenschappers en onderzoekers en, meer in het algemeen, tussen particuliere en overheidsactoren; is ingenomen met het voorstel van de Commissie om de leidende rol van Europa op het gebied van supercomputing en kwantumcomputing te behouden en te bevorderen;

65. benadrukt dat de digitale sector een aanzienlijk potentieel heeft om bij te dragen tot de vermindering van de wereldwijde koolstofemissies; merkt op dat de sector naar schatting verantwoordelijk is voor meer dan 2 % van de wereldwijde broeikasgasemissies; benadrukt dat de voortdurende expansie van de sector gepaard moet gaan met aandacht voor energie- en hulpbronnefficiëntie om de gevolgen voor het milieu tegen te gaan; merkt op dat nieuwe technologische oplossingen zoals glasvezel (in vergelijking met koper) en energie-efficiënte programmering een veel kleinere koolstofvoetafdruk opleveren; benadrukt dat het gebruik en de circulariteit van kritieke grondstoffen moeten worden verbeterd en dat elektronisch afval moet worden verminderd en gerecycled;

66. benadrukt dat datacentra een groeiend aandeel hebben in het wereldwijde elektriciteitsverbruik, dat nog zou kunnen toenemen als er geen actie wordt ondernomen; neemt nota van het voornemen van de Commissie om tegen 2030 zeer energie-efficiënte, duurzame en klimaatneutrale datacenters te ontwikkelen; steunt de bevordering van innovatieve en best beschikbare oplossingen, minder verspilling en groene technieken voor gegevensopslag, met bijzondere aandacht voor de

Donderdag 25 maart 2021

synergieën tussen stadsverwarming en -koeling en het gebruik van de afvalwarmte die vrijkomt bij het koelen van datacenterfaciliteiten, met als doel de impact van datacentra op het milieu, de hulpbronnen en het energieverbruik te beperken; dringt aan op meer transparantie naar de consument toe over de CO₂-uitstoot van de opslag en het delen van gegevens;

67. vraagt de Commissie en de lidstaten concurrerende markten te bevorderen en tegelijkertijd het Europese bedrijfsleven te versterken, en de ontwikkeling van een Europees cloudaanbod te ondersteunen; is ingenomen met de initiatieven van de European Cloud Federation, zoals de European Alliance for Industrial Data and Cloud en financieringsinitiatieven, alsook met het GAIA-X-project, die tot doel hebben een gefedereerde gegevensinfrastructuur te ontwikkelen en een ecosysteem tot stand te brengen dat schaalbaarheid, interoperabiliteit en zelfbeschikking van gegevensverstreckers door ontwerp mogelijk maakt, zodat organisaties of personen zelfbeschikking en controle over hun eigen gegevens hebben; is voorstander van concurrerende EU-markten op het gebied van IaaS, PaaS en SaaS en bij de ontwikkeling van gespecialiseerde en nicheclouddiensten en -toepassingen; dringt er bij de Commissie op aan waakzaam te blijven voor mogelijk misbruik van marktmacht door dominante marktdeelnemers die actief zijn op oligopolistische markten in de Unie, waardoor de concurrentie of de keuze van de consument zou kunnen worden beperkt; benadrukt dat cloudinfrastructuren moeten steunen op de beginselen van vertrouwen, openheid, veiligheid, interoperabiliteit en overdraagbaarheid; benadrukt dat de beginselen van gegevensportabiliteit, voor zover nodig, een oplossing moeten bieden voor de verschillen in infrastructuur en praktijk van IT-aanbieders, opdat de gegevens van gebruikers effectief worden overgedragen; merkt op dat gebruikers mogelijk niet precies dezelfde configuratie en service krijgen wanneer zij hun gegevens van de ene aanbieder naar de andere overdragen;

68. vraagt de Commissie om, in samenwerking met de lidstaten, vaart te zetten achter de ontwikkeling van een pakket regels op het gebied van clouddiensten dat beginselen voor het aanbieden van concurrerende clouddiensten in de Unie zal vaststellen, een solide kader zal vormen om meer duidelijkheid te scheppen en de naleving van de voorschriften voor clouddiensten te vergemakkelijken, en onder meer dienstverleners zal verplichten bekend te maken waar gegevens worden verwerkt en opgeslagen, en er tegelijk voor zal zorgen dat gebruikers soevereiniteit over hun gegevens hebben; merkt op dat dit pakket regels gebruikers ook in staat moet stellen hun gegevens via interoperabele interfaces naadloos te migreren naar andere dienstverleners; meent dat dit pakket regels moet beogen technologische lock-in te voorkomen, met name bij overheidsopdrachten; is van mening dat het gebruik van de "CEN workshop agreements" (CWA's) op specifieke gebieden, zoals clouddiensten, een manier is om op efficiëntere wijze geharmoniseerde normen te ontwikkelen; benadrukt dat de keuze van een cloudaanbieder weliswaar bij de bedrijven en consumenten ligt, maar dat alle cloudoperators die in de EU gevestigd zijn of handelen, de EU-regels, -normen en -standaarden moeten volgen en dat er toezicht moet worden gehouden op de naleving; merkt op dat het indien een EU-exploitant gebruikmaakt van clouddiensten die zich in een niet-EU-land bevinden, van belang is ervoor te zorgen dat bij geschillen, onder meer over intellectuele eigendom, een hoog niveau van rechtsbescherming geldt;

69. steunt de werkzaamheden van de Commissie om de herziening van de horizontale en verticale mededingingsrichtsnoeren aan te grijpen om nieuwe instrumenten in te voeren om buitensporige marktconcentratie, die inherent is aan gegevensmarkten, tegen te gaan, onder meer door permanente monitoring van risicomarkten en zo nodig met voorafgaande regelgeving;

70. benadrukt het belang van vertrouwen en een robuuster cyberbeveiligingskader voor een stabiele data-economie, naast een beveiligingscultuur bij entiteiten die grote hoeveelheden gegevens verwerken; benadrukt het belang van ultramoderne onderliggende digitale infrastructuur en verzoekt de Commissie en de lidstaten samen te investeren opdat die volledig wordt uitgerold; vraagt om steun voor de verdere ontwikkeling van technologie voor het veilig delen van gegevens, bijvoorbeeld via veilige multipartycomputing en versleutelingstechnologie; dringt er bij de Commissie op aan oplossingen en normen voor cyberbeveiliging voor te stellen die geschikt zijn voor marktspelers van elke omvang, met inbegrip van micro-ondernemingen en kmo's; steunt de gezamenlijke en gecoördineerde aanpak van de EU-toolbox voor 5G-cyberbeveiliging en de veilige uitrol van 5G in de EU;

71. verzoekt de Commissie audits van de gevoeligheid voor misbruik, de kwetsbaarheid en de interoperabiliteit van infrastructuur voor gegevensuitwisseling te bevorderen; vestigt de aandacht op de aanzienlijke en snel stijgende kosten die cyberaanvallen met zich meebrengen; herinnert eraan dat een grotere connectiviteit cyberdreigingen en cybercriminaliteit kan doen toenemen, evenals cyberterrorisme en het risico op natuurlijke en technologische ongevallen, zoals die welke gevolgen hebben voor handelsgeheimen; is in dit verband verheugd over het voorstel van de Commissie tot herziening van

Donderdag 25 maart 2021

Richtlijn (EU) 2016/1148 inzake de beveiliging van netwerk- en informatiesystemen ⁽²⁹⁾ en een nieuw EU-kenniscentrum voor cyberbeveiliging om de cyberweerbaarheid te verbeteren en doeltreffender op cyberaanvallen te reageren;

72. benadrukt dat de veilige invoering van producten en diensten in door gegevens aangedreven, consumentgerichte en industriële Europese IoT-ecosystemen gepaard moet gaan met beveiliging door ontwerp en privacy door ontwerp; moedigt het gebruik van instrumenten ter verbetering van de transparantie aan; steunt de ambitie van de Commissie om een digitaal “productpaspoort” te ontwikkelen;

73. benadrukt dat het belangrijk is dat de bevoegde markttoezichtautoriteiten wanneer zij redenen hebben om aan te nemen dat er mogelijk sprake is van illegale praktijken, over de nodige bevoegdheden beschikken om toegang te krijgen tot relevante gegevens, met volledige inachtneming van Verordening (EU) 2019/1020 ⁽³⁰⁾, teneinde hun optreden te versterken en te zorgen voor voldoende controle van de productveiligheid en de gegevensbeveiliging; benadrukt dat de veiligheid en de bescherming van de geraadpleegde gegevens door de toezichtautoriteiten moeten worden gewaarborgd;

74. dringt erop aan dat de tenuitvoerlegging van de vervoerswetgeving wordt gemonitord, met name Verordening (EU) 2020/1056, Richtlijn (EU) 2019/1936 en Verordening (EU) 2019/1239, om ervoor te zorgen dat bedrijven worden gesteund, digitalisering wordt gestimuleerd en de gegevensuitwisseling tussen bedrijven en overheidsdiensten (B2A) en in B2C-, B2B-, B2G- en G2B-settings wordt verbeterd;

Onderzoek, vaardigheden, deskundigheid en AI

75. erkent het potentieel van toegang tot gegevens om programma's voor wetenschappelijk onderzoek en onderwijs te versnellen; is verheugd over het werk dat de Commissie verzet om het delen van gegevens voor onderzoeks- en onderwijsdoeleinden mogelijk te maken; is ingenomen met de ontwikkeling van de Europese openwetenschapscloud als open, vertrouwde en verenigde Europese omgeving om onderzoeksgegevens grensoverschrijdend op te slaan, te delen en te hergebruiken; pleit voor de bevordering van door de overheid gefinancierde onderzoeksgegevens volgens het beginsel “zo open als mogelijk, zo gesloten als nodig”; wijst op de waarde van strategische partnerschapsovereenkomsten tussen universiteiten om de samenwerking op de verschillende gebieden van gegevenswetenschap verder te bevorderen;

76. onderstreept dat het van belang is een hoog niveau van algemene digitale geletterdheid te bereiken en bewustmaking van het publiek te bevorderen; benadrukt dat het groeipotentieel van de Unie afhangt van de vaardigheden van haar bevolking en arbeidskrachten; verzoekt de lidstaten daarom bijzondere aandacht te besteden aan software-engineering, het aantrekken van ICT-talent en datageletterdheid voor iedereen, teneinde Europese knowhow op te bouwen die gericht is op technologieën van de volgende generatie en de allernieuwste technologieën; benadrukt dat rechtshandavings- en justitieel personeel over adequate digitale vaardigheden moet beschikken, aangezien deze van cruciaal belang zijn voor de digitalisering van het rechtsstelsel in de lidstaten; merkt op dat de Commissie in het actieplan voor digitaal onderwijs ambitieuze doelstellingen voor digitale vaardigheden in de EU heeft voorgesteld, en wijst erop dat de uitvoering, ontwikkeling en prestaties van dit actieplan nauwlettend moeten worden gemonitord;

77. onderstreept dat concurrerende toegang tot gegevens en het faciliteren van het grensoverschrijdend gebruik van gegevens van het grootste belang zijn voor de ontwikkeling van AI, die berust op de beschikbaarheid van meer en kwalitatief hoogwaardige gegevens om niet-persoonlijke datasets te creëren waarmee algoritmen kunnen worden opgeleid en hun prestaties kunnen worden verbeterd;

78. benadrukt dat bij de uitvoering van de Europese datastrategie een evenwicht moet worden gevonden tussen het bevorderen van een ruimer gebruik en een ruimer delen van gegevens en het beschermen van intellectuele-eigendomsrechten en bedrijfsgeheimen, maar ook van grondrechten zoals privacy; onderstreept dat de gegevens die worden gebruikt voor het trainen van AI-algoritmen soms berusten op gestructureerde gegevens zoals databanken, auteursrechtelijk beschermde werken en andere creaties die bescherming van intellectuele eigendom genieten en doorgaans niet als gegevens worden beschouwd;

⁽²⁹⁾ PB L 194 van 19.7.2016, blz. 1.

⁽³⁰⁾ PB L 169 van 25.6.2019, blz. 1.

Donderdag 25 maart 2021

79. merkt op dat het gebruik van auteursrechtelijk beschermde inhoud als gegevensinput moet worden beoordeeld in het licht van de huidige regels en de uitzondering voor tekst- en datamining waarin de richtlijn inzake auteursrechten voorziet⁽³¹⁾, alsook naburige rechten in de digitale eengemaakte markt; verzoekt de Commissie richtsnoeren te verstrekken voor hoe het voorbehouden van rechten op gecentraliseerde wijze voor iedereen openbaar beschikbaar zal worden gemaakt;

80. stelt dat de Commissie verder moet nagaan of de huidige wettelijke kaders in het burgerlijk procesrecht moeten worden gewijzigd om de bestaande investeringsbelemmeringen voor particuliere investeerders te verminderen; verzoekt de Commissie in dit verband om snel en passend gevolg te geven aan de resolutie van het Europees Parlement van 4 juli 2017 betreffende gemeenschappelijke minimumnormen voor burgerlijk procesrecht⁽³²⁾;

81. wijst erop dat moet worden voorkomen dat allerlei vooroordelen, met name gendervooroordelen, onbedoeld tot uiting komen in op algoritmen gebaseerde toepassingen; moedigt daartoe de transparantie van algoritmen, AI-systemen en het ontwerp van toepassingen aan;

82. herinnert eraan dat EU-burgers krachtens de AVG het recht hebben om uitleg te krijgen over en bezwaar aan te tekenen tegen door algoritmen genomen besluiten, teneinde de onzekerheid en ondoorzichtigheid te verminderen, en dat er bijzondere aandacht moet worden besteed aan welzijn en transparantie in het beroepsleven;

83. is van mening dat hoewel de huidige aansprakelijkheidsbeginselen en technologie-neutrale aansprakelijkheidsregels in het algemeen geschikt zijn voor de digitale economie en de meeste nieuwe technologieën, er toch een aantal gevallen zijn, bijvoorbeeld die met betrekking tot exploitanten van AI-systemen, waar nieuwe of aanvullende aansprakelijkheidsregels nodig zijn om de rechtszekerheid te vergroten en te voorzien in een passende compensatieregeling voor de betrokkenen in het geval van onrechtmatig gebruik van gegevens;

84. dringt er bij de Commissie op aan een uitgebreide beoordeling uit te voeren van soortgelijke juridische leemten met betrekking tot de aansprakelijkheid voor gegevens, zoals voor door al dan niet door AI veroorzaakte schade als gevolg van tekortkomingen in of de onnauwkeurigheid van datasets, en aanpassingen van de huidige aansprakelijkheidsregelingen te evalueren voordat zij nieuwe wetgevingsvoorstellen presenteert;

85. verzoekt de Commissie beste praktijken in het onderwijs op het gebied van wetenschap, technologie, engineering en wiskunde (STEM) te bevorderen, met bijzondere aandacht voor gendergelijkheid en inspraak en banen voor vrouwen in de technologiesector;

86. is ingenomen met Digitaal Europa, Horizon Europa, het ruimtevaartprogramma, de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen en de Europese digitale-innovatiehubs, die het Europese bedrijfsleven zullen helpen om mee te blijven met de mogelijkheden die de digitale transitie biedt; onderstreept het belang van de financiering die in het kader van Horizon Europa is uitgetrokken voor kwantumonderzoek; herinnert voorts aan de rol die de herstel- en veerkrachtfaciliteit moet spelen om bij te dragen tot de digitale agenda;

87. dringt aan op openbare en private financiering, met name voor micro-ondernemingen en kmo's, om de digitale transitie te ondersteunen en het potentieel van de data-economie ten volle te benutten en digitale technologieën en vaardigheden te integreren; onderstreept dat een gelijk speelveld voor micro-ondernemingen en kmo's niet alleen toegang tot gegevens inhoudt, maar ook de nodige vaardigheden om gegevens te analyseren en er inzichten aan te ontlenuen;

88. vraagt de sociale partners het potentieel van digitalisering, gegevens en AI te onderzoeken om de duurzame productiviteit te verhogen en tegelijk de rechten van de werknemers te eerbiedigen, het welzijn en de inzetbaarheid van de werknemers te verbeteren en te investeren in bijscholing, omscholing, outskilling, een leven lang leren en digitale vaardigheden; merkt op dat bewustmaking, educatie en transparantie rond datagestuurde technologieën belangrijk zijn om de EU-burgers in staat te stellen deze technologieën te begrijpen en deel uit te maken van de eerlijke toepassing ervan; onderstreept dat werknemers het recht moeten hebben om te weten waar en hoe hun gegevens worden verzameld, gebruikt, opgeslagen of gedeeld; vraagt dat disproportionele en ongepaste controle op het werk wordt voorkomen; is van mening dat de nationale vakbonden meer moeten worden betrokken bij het formuleren van aanbevelingen en richtsnoeren inzake gegevensbescherming en privacy op het werk;

⁽³¹⁾ PB L 130 van 17.5.2019, blz. 92.

⁽³²⁾ PB C 334 van 19.9.2018, blz. 39.

Donderdag 25 maart 2021

Mondiale regelgeving

89. vindt dat de bestaande mondiale regelgeving inzake het gebruik van gegevens ontoereikend is; verzoekt de Commissie een vergelijkende analyse te maken van het regelgevingskader voor gegevens in derde landen; merkt op dat Europese bedrijven die in bepaalde derde landen actief zijn, steeds vaker te maken krijgen met ongerechtvaardigde belemmeringen en digitale beperkingen; verzoekt de Commissie en de lidstaten om samen met gelijkgestemde derde landen hun inspanningen in internationale en multilaterale fora en tijdens bilaterale en handelsbesprekingen op te voeren om overeenstemming te bereiken over nieuwe internationale ethische en technische normen voor het gebruik van nieuwe technologieën, zoals AI, het IoT, 5G en 6G, die de waarden, grondrechten, beginselen, regels en normen van de Unie moeten bevorderen en ervoor moeten zorgen dat haar markt concurrerend blijft en blijft openstaan voor de rest van de wereld; benadrukt dat internationale regels en normen nodig zijn om wereldwijde samenwerking te bevorderen met het oog op een sterkere gegevensbescherming en veilige en passende gegevensoverdrachten, met volledige inachtneming van de wetten en normen van de EU en de lidstaten;

90. benadrukt dat het doorgeven van persoonsgegevens aan andere jurisdicties altijd moet geschieden overeenkomstig de bepalingen van de AVG, de richtlijn wetshandhaving en het Handvest, dat voorafgaand aan elke doorgifte rekening moet worden gehouden met de aanbevelingen en richtsnoeren van het EDPB, en dat dergelijke doorgiften alleen kunnen plaatsvinden als er een toereikend niveau van bescherming van persoonsgegevens is;

91. pleit voor vrij verkeer van gegevens tussen de Unie en derde landen, op voorwaarde dat wordt voldaan aan gegevensbeschermings-, privacy-, veiligheids- en andere duidelijk omschreven, naar behoren gerechtvaardigde en niet-discriminerende belangen van het overheidsbeleid, bijvoorbeeld via adequaatheidsbesluiten; is van mening dat vrij verkeer van gegevens over de grenzen heen nodig is om het potentieel van de data-economie ten volle te benutten, en benadrukt dat het in stand houden van de gegevensstroom een hoeksteen van de Europese doelstellingen moet blijven; is voorstander van het verlenen van toegang tot gemeenschappelijke Europese gegevensruimten aan belanghebbenden die volledig voldoen aan alle relevante Uniewetgeving; verzoekt de Commissie om samen met de lidstaten te onderhandelen over nieuwe regels voor de mondiale digitale economie, met inbegrip van een verbod op ongerechtvaardigde eisen inzake gegevenslokalisatie; herinnert eraan dat het belangrijk is vooruitgang te boeken met de onderhandelingen over e-handel in de Wereldhandelsorganisatie en vraagt dat er ambitieuze en alomvattende hoofdstukken over digitale handel worden opgenomen in de vrijhandelsovereenkomsten van de EU; steunt de actieve rol en deelname van de Unie aan andere internationale fora voor internationale samenwerking op het gebied van digitalisering, zoals de VN, de OESO, de Internationale Arbeidsorganisatie en de Unesco;

o

o o

92. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0102

Aanbestedingen op defensie- en veiligheidsgebied en overdracht van defensiegerelateerde producten: uitvoering van de betreffende richtlijnen

Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de uitvoering van Richtlijn 2009/81/EG betreffende aanbestedingen op defensie- en veiligheidsgebied, en van Richtlijn 2009/43/EG betreffende de overdracht van defensiegerelateerde producten (2019/2204(INI))

(2021/C 494/05)

Het Europees Parlement,

- gezien Richtlijn 2009/81/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen door aanbestedende diensten van bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten op defensie- en veiligheidsgebied, en tot wijziging van Richtlijnen 2004/17/EG en 2004/18/EG ⁽¹⁾ (“richtlijn betreffende aanbestedingen op defensiegebied”),
 - gezien Richtlijn 2009/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende de vereenvoudiging van de voorwaarden voor de overdracht van defensiegerelateerde producten binnen de Gemeenschap ⁽²⁾ (“richtlijn inzake de overdracht van defensiegerelateerde producten”),
 - gezien het verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2016 betreffende de tenuitvoerlegging van Richtlijn 2009/81/EG inzake aanbestedingen op het gebied van defensie en veiligheid, om te voldoen aan artikel 73, lid 2, van die richtlijn (COM(2016)0762),
 - gezien het verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2016, getiteld “Toetsing van Richtlijn 2009/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende de vereenvoudiging van de voorwaarden voor de overdracht van defensiegerelateerde producten binnen de Gemeenschap” (COM(2016)0760),
 - gezien het bericht van de Commissie van 30 november 2016, getiteld “Richtsnoeren inzake de gunning door regeringen aan regeringen van opdrachten op defensie- en veiligheidsgebied (artikel 13, onder f), van Richtlijn 2009/81/EG van het Europees Parlement en de Raad)” (C(2016)7727),
 - gezien Aanbeveling (EU) 2018/624 van de Commissie van 20 april 2018 over grensoverschrijdende markttoegang voor onderaannemers en kleine en middelgrote ondernemingen in de defensiesector ⁽³⁾,
 - gezien de mededeling van de Commissie inzake richtsnoeren voor coöperatieve aanbestedingen op defensie- en veiligheidsgebied (Richtlijn 2009/81/EG betreffende overheidsopdrachten op defensie- en veiligheidsgebied) ⁽⁴⁾,
 - gezien de studie van de Parlementaire Onderzoeksdiensten (DG EPRS) uit september 2020, getiteld “EU Defence Package: Defence Procurement and Intra Community Transfers Directives”,
 - gezien artikel 54 van zijn Reglement en artikel 1, lid 1, onder e), van en bijlage 3 bij het besluit van de Conferentie van voorzitters van 12 december 2002 betreffende de procedure inzake het verlenen van toestemming voor het opstellen van initiatiefverslagen,
 - gezien het advies van de Commissie buitenlandse zaken,
 - gezien het verslag van de Commissie interne markt en consumentenbescherming (A9-0025/2021),
- A. overwegende dat de richtlijn betreffende aanbestedingen op defensiegebied tot doel heeft te voorzien in eerlijke en transparante regels voor aanbestedingen op defensiegebied om te waarborgen dat bedrijven in de defensiesector in de lidstaten toegang kunnen krijgen tot de defensiemarkt in andere lidstaten;

⁽¹⁾ PB L 216 van 20.8.2009, blz. 76.

⁽²⁾ PB L 146 van 10.6.2009, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 102 van 23.4.2018, blz. 87.

⁽⁴⁾ PB C 157 van 8.5.2019, blz. 1.

Donderdag 25 maart 2021

- B. overwegende dat de richtlijn inzake de overdracht van defensiegerelateerde producten tot doel heeft de werking van de Europese markt voor defensie-uitrusting (EDEM) te verbeteren, de integratie van de EU-defensietoeveringsketen te bevorderen en de continuïteit van de aanvoer te verzekeren door de regels en procedures voor de overdracht van defensiegerelateerde producten binnen de EU te vereenvoudigen;
- C. overwegende dat beide richtlijnen tot doel hebben de interne markt voor defensiegerelateerde producten te stimuleren en het concurrentievermogen van de EDEM te versterken;
- D. overwegende dat de richtlijnen van het defensiepakket nodig zijn voor de verdere ontwikkeling van een gemeenschappelijke Europese veiligheids- en defensiecultuur op basis van de gedeelde waarden en doelen van de Unie en met eerbiediging van het specifieke karakter van het veiligheids- en defensiebeleid van de lidstaten;
- E. overwegende dat de Commissie in haar toetsing van 2016 concludeerde dat de doelstellingen van de richtlijn betreffende aanbestedingen op defensiegebied slechts deels waren behaald, aangezien hierdoor in eerste instantie wel de concurrentie, transparantie en non-discriminatie op de EU-markt voor aanbestedingen op defensiegebied groter werden, maar dat een veel consistentere gebruik van de richtlijn door de lidstaten nodig was om deze doelstellingen volledig te behalen;
- F. overwegende dat de studie van het DG EPRS uitwees dat de richtlijn betreffende aanbestedingen op defensiegebied onvoldoende effect heeft gehad op de Europeïsering van defensiewaardeketens;
- G. overwegende dat de toetsing van de Commissie uit 2016 aantoonde dat verschillen in de omzetting van de richtlijn inzake de overdracht van defensiegerelateerde producten grote barrières voor een doeltreffende toepassing opwierpen, wat resulteerde in een langzame of onvolledige toepassing in de lidstaten, een algemeen gebrek aan harmonisatie bij de eisen en procedures van de lidstaten en sterk uiteenlopende voorwaarden en beperkingen in de algemene overdrachtsvergunningen die de lidstaten publiceren;
- H. overwegende dat kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) naast de algemene markttoegangsbelemmeringen (geografische afstanden, taalbarrières en te weinig kennis van de grensoverschrijdende markten) in de defensiesector ook nog eens worden geconfronteerd met extra administratieve hindernissen, zoals de continuïteit van de aanvoer, de ingewikkelde onderaannemingsbepalingen en de hoge certificeringskosten;
- I. overwegende dat kmo's bij hun deelname aan openbare aanbestedingsprocedures voor grote uitdagingen staan;
- J. overwegende dat een belangrijke reden voor het gebrek aan deelname van kmo's het gebrek aan grensoverschrijdende toegang tot toeleveringsketens is; overwegende dat defensietoeveringsketens een substantiële nationale focus hebben, waardoor kmo's die willen toetreden tot defensietoeveringsketens in andere Europese landen voor nog meer uitdagingen komen te staan; overwegende dat fabrikanten van de oorspronkelijke uitrusting om financiële redenen bovendien nog steeds alleen kmo's waarmee ze reeds een werkrelatie hebben als onderaannemers contracteren;
- K. overwegende dat er een alomvattend en holistisch concept voor een Europese markt voor defensie-uitrusting moet worden ontwikkeld, waarin alle bestaande elementen, zoals het industrieel ontwikkelingsprogramma voor de Europese defensie (EDIDP), de voorbereidende actie inzake defensieonderzoek (PADR), het Europees Defensiefonds (EDF), de permanente gestructureerde samenwerking (PESCO), het gemeenschappelijk standpunt inzake wapenuitvoer, de verordening betreffende producten voor tweërlei gebruik⁽⁵⁾, de twee richtlijnen van het defensiepakket van 2009 en toekomstige initiatieven, bijvoorbeeld voor gemeenschappelijke regels voor de continuïteit van de aanvoer, formeel met elkaar moeten worden verbonden;
- L. overwegende dat zonder een samenhangend beleid en inspanningen om de verschillende elementen van het beleid met elkaar te verbinden, het risico bestaat dat maatregelen op EU-niveau zullen leiden tot nieuwe marktverstoringen en andere uiterst inefficiënte processen en beleidsmaatregelen in de defensiesector;

⁽⁵⁾ Verordening (EG) nr. 428/2009 van de Raad van 5 mei 2009 tot instelling van een communautaire regeling voor controle op de uitvoer, de overbrenging, de tussenhandel en de doorvoer van producten voor tweërlei gebruik (PB L 134 van 29.5.2009, blz. 1).

Donderdag 25 maart 2021

De werking van de interne markt voor defensieproducten verbeteren door een betere uitvoering en handhaving van het defensiepakket

1. herhaalt zijn steun voor de ambities zoals geformuleerd in de richtlijnen van het defensiepakket, die zijn vastgesteld ter bevordering van verdere integratie van de EU-toeleveringsketen op defensiegebied en van het wederzijds vertrouwen en de transparantie tussen de lidstaten, gelijke behandeling en het algemene concurrentievermogen van de Europese defensie-industrie;
2. benadrukt dat de doeltreffende tenuitvoerlegging van de richtlijnen een stap is in de richting van de ambitie van de EU op het gebied van strategische autonomie en een Europese defensie-unie; beklemtoont dat de richtlijnen het defensiebeleid van de EU coherenter kunnen maken en de ontwikkeling van een Europese defensie-industrie kunnen bevorderen, op voorwaarde dat de lidstaten een gemeenschappelijke visie en eenzelfde strategische kijk op Europese defensie-initiatieven hebben;
3. betreurt de aanhoudende versnippering van de interne markt voor defensieproducten, die nog steeds leidt totodeloze overlappingsen en de verveelvoudiging van inefficiënte defensie-uitgaven door de lidstaten;
4. is ingenomen met de positieve trends die de progressieve uitvoering van de richtlijn betreffende aanbestedingen op defensiegebied laat zien, te weten het groeiende aantal aankondigingen van een opdracht en aankondigingen van een gegunde opdracht door lidstaten en het stijgende aandeel aanbestedingen die via Tenders Electronic Daily (TED) worden uitgeschreven; benadrukt echter dat zeer veel uitgaven voor overheidsopdrachten nog buiten de richtlijn om worden gedaan en dat een zeer hoog percentage opdrachten nog steeds nationaal worden gegund; benadrukt tevens dat de procedures niet vlot toegankelijk zijn voor kmo's;
5. onderstreept dat het stelselmatige gebruik van de uitsluitingsbepalingen door de lidstaten, vooral van de uitsluitingsbepalingen in artikel 346 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), de volledige en correcte uitvoering van de richtlijn betreffende aanbestedingen op defensiegebied zou kunnen ondermijnen;
6. herinnert aan de interpretatierichtsnoeren van de Commissie met betrekking tot de voorwaarden waaronder artikel 346 VWEU kan worden ingeroepen bij overheidsopdrachten op defensiegebied, die erop gericht zijn mogelijk oneigenlijk gebruik, misbruik en onjuiste interpretatie van deze bepaling door de lidstaten te voorkomen; verzoekt de lidstaten zich strikt te houden aan de interpretatierichtsnoeren van de Commissie, en vraagt de Commissie ervoor te zorgen dat deze interpretatierichtsnoeren consequent en volledig worden toegepast en gehandhaafd;
7. pleit voor het correcte gebruik van vrijstellingen en compensatievereisten bij defensieaankopen, die eerlijke concurrentie op de Europese markt voor defensie-uitrusting beperken, en meer in het bijzonder voor een beter toezicht op en handhaving van het correcte gebruik van de vrijstelling voor verkoop tussen overheden, in overeenstemming met de richtsnoeren van de Commissie van 2016 over de verkoop tussen overheden en de toepassing van de richtlijn betreffende aanbestedingen op defensiegebied; dringt er in dit verband op aan dat de lidstaten systematisch en uitgebreid rapporteren met consistente, accurate en vergelijkbare gegevens over hun gebruik van vrijstellingen, teneinde de controle op en de tenuitvoerlegging van de relevante richtsnoeren van de Commissie te verbeteren; is van mening dat de Commissie haar verantwoordelijkheid moet opnemen bij het monitoren van de noodzaak en evenredigheid van de uitsluitingen waarop de lidstaten zich beroepen bij het gunnen van hun overheidsopdrachten buiten het toepassingsgebied van de richtlijn betreffende aanbestedingen op defensiegebied, en dat zij niet hoofdzakelijk mag afgaan op klachten die vanuit de sector worden ingediend; verzoekt de Commissie daarom met klem haar inspanningen op te voeren en doortastende en proactieve maatregelen te nemen om misbruik van uitzonderingen te voorkomen, en ook een assertiever handavingsbeleid te voeren, met name door te zorgen voor doeltreffende inbreukprocedures;
8. is van mening dat het nog steeds nodig is veel aandacht te besteden aan de doeltreffende uitvoering en handhaving van de richtlijn betreffende aanbestedingen op defensiegebied; is van mening dat de lidstaten zich hiertoe moeten concentreren op het waarborgen van gelijke behandeling, transparantie en concurrentie en op de toegang tot overheidsopdrachten in deze sector, en dat de Commissie zich moet richten op de tenuitvoerlegging van gemeenschappelijke meldingsvoorschriften en op de verstrekking aan de lidstaten van aanvullende richtsnoeren en informatie voor de toepassing van de bepalingen van de richtlijn;

Donderdag 25 maart 2021

9. verzoekt de lidstaten de richtlijn betreffende overheidsopdrachten op defensiegebied correct toe te passen, en vraagt de lidstaten met een grote defensie-industrie om leiderschap te tonen door het goede voorbeeld te geven;
10. is van mening dat met het oog op kwaliteitsvolle en flexibele aanbestedingen bepaalde aspecten van de uitvoering van de richtlijn betreffende aanbestedingen op defensiegebied kunnen worden verbeterd, zoals het gebruik door de lidstaten van de openbare procedure, innovatiepartnerschappen of andere nieuwe procedures waarin Richtlijn 2014/24/EU⁽⁶⁾ voorziet, en moedigt de lidstaten aan deze richtlijn waar mogelijk zo consistent mogelijk toe te passen; is echter van mening dat de richtlijn betreffende aanbestedingen op defensiegebied en de richtlijn inzake de overdracht van defensiegerelateerde producten op dit moment geen herziening behoeven, aangezien het bestaande regelgevingskader volstaat, op voorwaarde dat dit op de juiste manier wordt uitgevoerd, gebruikt en gehandhaafd;
11. verzoekt de Commissie daarom toezicht te houden op de tenuitvoerlegging van de richtlijnen, de transparantie ervan te verbeteren en de lidstaten richtsnoeren te verstrekken om te zorgen voor een consistente en volledige handhaving ervan en zo de doelstellingen ervan volledig te verwezenlijken, aangezien het gebrek aan wederkerigheid ontmoedigend kan zijn voor lidstaten met een hogere mate van uitvoering;
12. merkt met betrekking tot de richtlijn inzake de overdracht van defensiegerelateerde producten op dat het gebruik van nieuwe tools, waaronder de algemene overdrachtsvergunningen, vrij laag is in vergelijking met de individuele overdrachtsvergunningen, die eigenlijk door de nieuwe tools moesten worden vervangen;
13. merkt verder op dat certificeringen minder snel en in mindere mate dan verwacht werden opgepikt en dat er nog steeds obstakels voor een doeltreffende toepassing van de richtlijn inzake de overdracht van defensiegerelateerde producten bestaan, te weten weinig kennis van de beschikbare tools in deze richtlijn (zeker bij kmo's) en van de mogelijkheden die op de interne markt bestaan, gebrek aan kennis van het systeem dat lidstaten voor hun uitvoercontroles gebruiken en gebrekkige harmonisatie bij de uitvoering van algemene overdrachtsvergunningen, die een doeltreffende toepassing van de richtlijn danig in de weg staan;
14. is dan ook van mening dat de hoofddoelstellingen van de richtlijn inzake de overdracht van defensiegerelateerde producten slechts gedeeltelijk gehaald zijn, met name de doelstelling om het verkeer van defensiegerelateerde producten binnen de interne markt te versoepelen en om een efficiënte interne markt, een grotere continuïteit van de aanvoer en meer concurrentie te verwezenlijken;
15. onderstreept het belang van een echte interne markt voor de overdracht van defensiegerelateerde producten binnen de EU, waar nationale autoriteiten weten welke producten worden overgedragen en naar wie, en waar uitvoervergunningen en andere uitvoerbeperkingen tot een minimum zijn teruggebracht;
16. merkt in dit verband de vooruitgang op die de Commissie heeft geboekt met haar aanbevelingen over het toepassingsgebied en de voorwaarden van algemene overdrachtsvergunningen;
17. verzoekt de Commissie de uitvoering van de richtlijn inzake de overdracht van defensiegerelateerde producten in specifieke lidstaten te verbeteren door er bij de nationale autoriteiten op aan te dringen dat zij uitstaande problemen oplossen;
18. vraagt om de verdere ontwikkeling van contacten en uitwisselingen tussen de nationale overdrachtcontrolegemeenschappen in de EU om de bestaande diversiteit van de overdrachtcontrolepraktijken en het gebrek aan vertrouwen tussen lidstaten aan te pakken, evenals om de aanwijzing van nationale enige contactpunten voor met intra-Unie-overdrachten samenhangende aangelegenheden;
19. verzoekt de lidstaten de aanbevelingen van de Commissie over het toepassingsgebied en de voorwaarden van algemene overdrachtsvergunningen ter harte te nemen en geen extra voorwaarden voor overdrachten met een algemene overdrachtsvergunning toe te voegen, wat in strijd zou zijn met de voorwaarden in de aanbevelingen of deze zou ondermijnen; onderstreept de noodzaak om vertalingen van de nationale regelingen inzake de verlening van vergunningen voor overdrachten te verstrekken, en dit in ieder geval in het Engels; vraagt de Commissie de lidstaten ten volle te ondersteunen en bij te staan in de ontwikkeling van geharmoniseerde algemene en individuele overdrachtsvergunningen voor EDIDP- en EDF-projecten;
20. is ingenomen met de bepalingen van de richtlijn inzake de overdracht van defensiegerelateerde producten die gericht zijn op het bevorderen van coöperatieve aanbestedingen op het gebied van defensie, en verzoekt de lidstaten gebruik te maken van alle samenwerkingsmogelijkheden die de richtlijn biedt, in een echte geest van solidariteit, met name in het kader van het EDIDP en het toekomstige EDF;

⁽⁶⁾ PB L 94 van 28.3.2014, blz. 65.

Donderdag 25 maart 2021

21. verzoekt de Commissie haar aanbevelingen over het toepassingsgebied en de voorwaarden van algemene overdrachtsvergunningen met prioriteit op te volgen, onder meer door de mogelijkheid te onderzoeken of deze aanbevelingen niet in bindende bepalingen kunnen worden omgezet, met een progressieve harmonisatie als overkoepelende doelstelling voor de komende jaren;
22. verzoekt de Commissie en de lidstaten meer te doen om de bekendheid van de tools en voordelen van de richtlijn inzake de overdracht van defensiegerelateerde producten te vergroten, vooral onder kmo's;
23. wijst op het strategisch kompas dat bedoeld is voor het uitvoeren van een dreigingsanalyse op EU-niveau; is van mening dat het defensiepakket een van de bouwstenen van dat kompas moet zijn en tot het uitvoercontrolebeleid moet bijdragen;
24. roept de Commissie en de lidstaten op de kwaliteit, transparantie, consistentie en beschikbaarheid van gegevens te verbeteren en te overwegen specifieke statistische classificatiecodes op te stellen om het toezicht op de tenuitvoerlegging van deze twee richtlijnen te vergemakkelijken en zinvol toezicht mogelijk te maken;
25. wijst op de tussen de lidstaten uiteenlopende aantallen publicaties van aankondigingen van een opdracht op TED; benadrukt het belang van gegarandeerde toegankelijkheid en bruikbaarheid van het onlineregister van gecertificeerde defensiegerelateerde ondernemingen (CERTIDER); onderstreept de noodzaak om systematisch gegevens over intra-EU-overdrachten beschikbaar te stellen, waaronder kwantitatieve data en een uitsplitsing naar categorieën vergunningen, om defensie- en bewapingsactiviteiten beter te kunnen overzien; merkt op dat die ongelijkheden ertoe bijdragen dat er een gebrek aan betrouwbare gegevens bestaat en een verstoring van de interne markt kunnen veroorzaken, en dat het gebrek aan wederkerigheid lidstaten met een hogere uitvoeringsgraad kan ontmoedigen;
26. verzoekt de Commissie de haalbaarheid van gemeenschappelijk gestandaardiseerde administratieve formulieren te onderzoeken, met als doel om de administratieve lasten voor bedrijven te verminderen, met name voor kmo's, en een Europees aanpak voor overdrachten van defensiegerelateerde producten te ontwikkelen;
27. verzoekt de Commissie daadkrachtig op te treden bij de handhaving van de richtlijnen en meer gebruik te maken van haar recht krachtens artikel 258 VWEU om een inbreukprocedure in te leiden; vraagt de Commissie om inbreukprocedures in te leiden in plaats van alleen te reageren op door de sector ingediende klachten;

Marktversnippering tegengaan en de participatie van kmo's vergroten

28. merkt op dat kmo's bij de richtlijn betreffende aanbestedingen op defensiegebied minder vaak opdrachten binnenhalen dan bij algemene EU-aanbestedingen; merkt verder op dat de onderaannemingsbepalingen in de richtlijn duidelijk niet regelmatig en structureel door de autoriteiten van de lidstaten zijn gebruikt; constateert dat sommige lidstaten deze bepalingen complex en niet gebruiksvriendelijk vinden, wat deels de beperkte impact van de richtlijn verklaart, en dat het daarom nodig is dat kmo's worden aangemoedigd om aan dit proces deel te nemen en dat de procedures worden vereenvoudigd;
29. wijst erop dat certificeringsprocessen worden gezien als duur, langdurig en belastend en daardoor noch toegankelijk, noch aantrekkelijk zijn voor kmo's;
30. verzoekt de lidstaten systematisch gevolg te geven aan de aanbeveling van de Commissie inzake grensoverschrijdende markttoegang voor onderaannemers en kmo's in de defensiesector, zoals de vereisten inzake de kwaliteit van informatie, de opsplitsing van opdrachten in kavels of de verlichting van de administratieve lasten die voortvloeien uit de aanbestedingsprocedure;
31. is daarom van mening dat de doelstelling om de participatie van kmo's te vergroten slechts gedeeltelijk is gehaald;
32. is van mening dat de bepalingen in de richtlijn betreffende aanbestedingen op defensiegebied inzake mededinging tussen onderaannemers weinig of geen impact hadden op de grensoverschrijdende toegang van onderaannemers en kmo's in de defensiesector; verzoekt de lidstaten na te gaan of hun interne procedures de grensoverschrijdende deelname van kmo's mogelijk maken en hun toegang tot en deelname aan aanbestedingen op het gebied van defensie en beveiliging vereenvoudigen;
33. merkt op dat een aantal kmo's die actief zijn in defensiemarkten betrokken zijn bij tweeërlei gebruik, terwijl vele gespecialiseerd zijn in specifieke defensiegerelateerde activiteiten en daardoor sterk afhankelijk zijn van militaire en defensiegerelateerde ondernemingen;

Donderdag 25 maart 2021

34. verzoekt de Commissie haar werk voort te zetten en de oorzaken van de lage participatie door kmo's grondig te onderzoeken;
35. verzoekt de Commissie te overwegen een bijgewerkte kaart op te stellen met gegevens over relevante kmo's, waarin niet alleen de bescherming van gevoelige gegevens en intellectuele eigendom wordt gewaarborgd, maar ook hun industriële en technologische capaciteiten worden geschetst, en die publiekelijk toegankelijk is voor hoofdcontractanten uit andere lidstaten om kmo's te identificeren met de relevante capaciteiten die nodig zijn voor specifieke projecten, en andere doeltreffende instrumenten voor te stellen die de deelname van kmo's aan overheidsopdrachten kunnen vergroten;
36. verzoekt de Commissie de toegang van kmo's tot financiering te verbeteren;
37. is van mening dat maatregelen van de lidstaten de grensoverschrijdende markttoegang voor kmo's en onderaannemers in de defensiesector aanzienlijk kunnen verbeteren; verzoekt de lidstaten dan ook de aanbevelingen van de Commissie zoveel mogelijk op te volgen;
38. verzoekt de lidstaten systematischer gebruik te maken van bestaande EU-tools, zoals het Enterprise Europe Network, om de grensoverschrijdende activiteiten van kmo's te steunen;

Verwezenlijking van een open Europese markt voor defensie-uitrusting (EDEM)

39. is van mening dat een betere uitvoering van de richtlijnen van cruciaal belang is voor de verwezenlijking van de overkoepelende doelstelling om de werking van de interne markt voor defensieproducten te verbeteren en om bij te dragen tot de totstandbrenging van een open EDEM;
40. verzoekt de Commissie te werken aan het doen toenemen van het gebruik van het wetgevingskader inzake de overdracht van defensiegerelateerde producten, het verbeteren van de beschikbaarheid van algemene overdrachtsvergunningen in de hele EU en het aanpakken van de beperkte toepassing van de certificeringsregeling, wat de ontwikkeling van de EDEM kan versnellen en tegelijkertijd de werking van de interne markt voor defensieproducten moet verbeteren;
41. verzoekt de Commissie specifieke maatregelen te nemen om tussen de lidstaten meer vertrouwen te wekken ten aanzien van defensie en beveiliging, zodat ze meer met elkaar samenwerken en er een echte interne markt voor defensieproducten ontstaat;
42. is van mening dat een doeltreffende tenuitvoerlegging van de richtlijnen ook de doeltreffendheid zou vergroten van de defensie-initiatieven die de afgelopen jaren zijn gestart, met name PESCO, de gecoördineerde jaarlijkse evaluatie inzake defensie (CARD), het EDF en het herziene vermogensontwikkelingsplan (CDP), die samen de coöperatieve planning, ontwikkeling, aanbesteding en exploitatie van defensievermogens kunnen stimuleren; verzoekt de lidstaten de EDEM te stimuleren door samen aan projecten in het kader van PESCO en het EDF te werken; merkt in dit verband op dat de lessen en goede praktijken die tot nu toe uit de uitvoering van het defensiepakket naar voren zijn gekomen, tussen de lidstaten onderling gedeeld moeten worden zodat de ongelijke uitvoering meer genivelleerd kan worden;
43. onderstreept dat een meer samenhangende interpretatie en consistente uitvoering van het gemeenschappelijk standpunt van de EU over wapenuitvoer, met inachtneming van de acht EU-criteria inzake wapenuitvoer, noodzakelijk zijn om de versnippering van de interne defensiemarkt van de EU te beperken en de samenhang van haar buitenlands beleid te versterken; dringt aan op maatregelen om eventuele mazen tussen de richtlijn inzake de overdracht van defensiegerelateerde producten, het gemeenschappelijk standpunt en de verordening betreffende producten voor tweërlei gebruik weg te werken;
44. verzoekt de lidstaten zich politiek bereid te betonen om de defensieaankopen en de O&O-samenwerking binnen de EU op te voeren en gebruik te maken van gezamenlijke O&O en aankopen op het gebied van defensie teneinde de interoperabiliteit tussen hun legers te vergroten;
45. pleit voor hernieuwde inspanningen om hardnekkige hiaten en vertragingen op het gebied van technologie en innovatie in de EDTIB aan te pakken, teneinde de toenemende Europese afhankelijkheid van ingevoerde defensieproducten te verminderen; benadrukt dat de Commissie een integrale strategie voor EU-brede continuïteit van de aanvoer moet voorstellen om een betrouwbare en veelzijdige Europese markt voor defensie-uitrusting en een efficiënte defensiesector op te bouwen;
46. benadrukt dat de samenwerking op defensiegebied tussen de EU en het VK niet onder de handels- en samenwerkingsovereenkomst valt en beveelt aan een passende analyse uit te voeren van de gevolgen die de brexit zal hebben voor de EU-markt voor defensie-uitrusting;

Donderdag 25 maart 2021

47. is van mening dat de EDEM sinds de inwerkingtreding van de twee richtlijnen veel veranderingen heeft ondergaan; verzoekt de Commissie de efficiëntie van de beschikbare tools tegen het licht van die veranderingen te analyseren;

o

o o

48. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0103

Toepassing van Verordening (EU, Euratom) 2020/2092: het conditionaliteitsmechanisme gekoppeld aan de eerbiediging van de rechtsstaat**Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de toepassing van Verordening (EU, Euratom) 2020/2092, het conditionaliteitsmechanisme voor de rechtsstaat (2021/2582(RSP))**

(2021/C 494/06)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 2, artikel 3, lid 1 en lid 3, tweede alinea, artikel 4, lid 3, en artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU),
 - gezien artikel 13, artikel 14, lid 1, artikel 16, lid 1, artikel 17, lid 1 en lid 3, tweede alinea, en artikel 17, lid 8, van het VEU,
 - gezien de artikelen van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) die betrekking hebben op de eerbiediging, bescherming en bevordering van democratie, de rechtsstaat en grondrechten in de Unie, waaronder de artikelen 234, 265, 310, 317 en 319,
 - gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
 - gezien het kaderakkoord van 20 november 2010 over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie ⁽¹⁾,
 - gezien Verordening (EU, Euratom) 2020/2092 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2020 betreffende een algemeen conditionaliteitsregime ter bescherming van de Uniebegroting ⁽²⁾,
 - gezien het verslag over de rechtsstaat 2020 van de Commissie van 30 september 2020 (COM(2020)0580),
 - gezien zijn resolutie van 17 december 2020 over het meerjarig financieel kader 2021-2027, het Interinstitutioneel Akkoord, het herstelinstrument voor de Europese Unie en de verordening inzake de rechtsstaat ⁽³⁾,
 - gezien de conclusies van de Europese Raad van 11 december 2020,
 - gezien de conclusies van de Europese Raad van 21 juli 2020,
 - gezien zijn resolutie van 23 juli 2020 over de conclusies van de buitengewone Europese Raad van 17 tot en met 21 juli 2020 ⁽⁴⁾,
 - gezien de toespraak van de voorzitter van de Commissie, Ursula von der Leyen, in de plenaire vergadering van het Europees Parlement over de conclusies van de bijeenkomst van de Europese Raad van 10-11 december 2020 ⁽⁵⁾,
 - gezien Verordening (EU, Euratom) 2020/2223 van het Europees Parlement en de Raad van 23 december 2020 tot wijziging van Verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 wat betreft samenwerking met het Europees Openbaar Ministerie en de doeltreffendheid van de door het Europees Bureau voor fraudebestrijding uitgevoerde onderzoeken ⁽⁶⁾, die in werking is getreden op 17 januari 2021,
 - gezien artikel 132, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de Unie berust op de in artikel 2 van het VEU verankerde waarden, namelijk eerbied voor de menselijke waardigheid, vrijheid, democratie, gelijkheid, de rechtsstaat en eerbiediging van de mensenrechten, waaronder de rechten van personen die tot minderheden behoren;

⁽¹⁾ PB L 304 van 20.11.2010, blz. 47.

⁽²⁾ PB L 433 I van 22.12.2020, blz. 1.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0360.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0206.

⁽⁵⁾ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/nl/speech_20_2442

⁽⁶⁾ PB L 437 van 28.12.2020, blz. 49.

Donderdag 25 maart 2021

- B. overwegende dat Verordening (EU, Euratom) 2020/2092 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2020 betreffende een algemeen conditionaliteitsregime ter bescherming van de Uniebegroting (“verordening inzake conditionaliteit met betrekking tot de rechtsstaat”) in werking is getreden op 1 januari 2021 en sindsdien van toepassing is;
- C. overwegende dat overeenkomstig artikel 17, lid 1, VEU de Commissie “[toeziet] op de toepassing van zowel de Verdragen als de maatregelen die de instellingen krachtens deze Verdragen vaststellen”;
- D. overwegende dat overeenkomstig artikel 234 VWEU het Europees Parlement het recht heeft te stemmen over een motie van afkeuring van de Commissie;
- E. overwegende dat overeenkomstig artikel 319 VWEU het Europees Parlement “op aanbeveling van de Raad (...) aan de Commissie kwijting [verleent] voor de uitvoering van de begroting”;
- F. overwegende dat de toepasselijkheid, het doel en de werkingssfeer van de verordening inzake conditionaliteit met betrekking tot de rechtsstaat in deze verordening duidelijk zijn omschreven;
1. herhaalt zijn standpunt zoals vastgesteld in zijn resolutie van 17 december 2020; benadrukt dat de verordening inzake conditionaliteit met betrekking tot de rechtsstaat in werking is getreden en in al haar onderdelen verbindend is voor alle vastleggings- en betalingskredieten in alle lidstaten en voor de EU-instellingen; onderstreept het belang van de rechtstreekse toepasselijkheid van de verordening sinds 1 januari 2021, met name in het kader van de uitbetaling van de middelen van de Next Generation EU, die zal plaatsvinden in een vroeg stadium van de begrotingscyclus;
 2. merkt op dat inbreuken die zich hebben voorgedaan vóór de inwerkingtreding van de verordening ook aanleiding kunnen geven tot de vaststelling van maatregelen uit hoofde van de verordening, zolang zij blijven bestaan en voort op voldoende rechtstreekse wijze gevolgen hebben of dreigen te hebben voor het goed financieel beheer van de Uniebegroting of de bescherming van de financiële belangen van de Unie;
 3. benadrukt het belang van de bescherming van de financiële belangen van de Unie en het belang van de eerbiediging van de rechtsstaat; benadrukt dat er een duidelijk verband bestaat tussen de eerbiediging van de rechtsstaat en een doeltreffende uitvoering van de Uniebegroting overeenkomstig de beginselen van goed financieel beheer;
 4. herinnert eraan dat overeenkomstig artikel 2 van de verordening inzake conditionaliteit met betrekking tot de rechtsstaat onder “de rechtsstaat” wordt verstaan: “de in artikel 2 VEU verankerde waarde van de Unie”, die “de beginselen [omvat] van legaliteit hetgeen een transparant, controleerbaar, democratisch en pluralistisch wetgevingsproces impliceert, van rechtszekerheid, van het verbod op willekeur van de uitvoerende macht, van effectieve rechtsbescherming, met inbegrip van toegang tot de rechter, door onafhankelijke en onpartijdige gerechten, ook ten aanzien van de grondrechten, van de scheiding der machten, en van non-discriminatie en gelijkheid voor de wet”; herinnert er voorts aan dat “de rechtsstaat wordt begrepen met inachtneming van de andere waarden en beginselen van de Unie die zijn verankerd in artikel 2 VEU”;
 5. herinnert eraan dat overeenkomstig artikel 5 van de verordening inzake conditionaliteit met betrekking tot de rechtsstaat “de Commissie verifieert of het toepasselijke recht is nageleefd en (...) zo nodig alle passende maatregelen [neemt] om de Uniebegroting te beschermen”;
 6. herinnert eraan dat de Commissie “volkomen onafhankelijk” is en dat de leden van de Commissie “instructies [vragen noch aanvaarden] van enige regering”, overeenkomstig artikel 17, lid 3, VEU en artikel 245 VWEU; herinnert er voorts aan dat overeenkomstig artikel 17, lid 8, VEU “de Commissie (...) verantwoording [aflegt] aan het Europees Parlement”;
 7. is van mening dat de situatie met betrekking tot de eerbiediging van de beginselen van de rechtsstaat in sommige lidstaten onmiddellijk onder de loep moet worden genomen; dringt er bij de Commissie op aan ten volle gebruik te maken van haar onderzoeksbevoegdheden voor elk geval van een mogelijke schending van de beginselen van de rechtsstaat door een lidstaat die voldoende rechtstreeks gevolgen kan hebben of dreigen te hebben voor het goed financieel beheer van de Uniebegroting;
 8. herinnert eraan dat de herziene OLAF-verordening voorziet in samenwerking met het Europees Openbaar Ministerie en de middelen van OLAF versterkt om zijn eigen onderzoeken uit te voeren, met name door de regels voor de coördinatie diensten fraudebestrijding in de lidstaten en de samenwerking tussen OLAF en de nationale bevoegde instanties vóór, tijdens en na een onderzoek aan te scherpen;

Donderdag 25 maart 2021

9. benadrukt dat de Commissie verplicht is het Europees Parlement en de Raad onverwijld in kennis te stellen van elke kennisgeving aan de lidstaten indien zij redelijke gronden heeft om aan te nemen dat aan de in de verordening vastgestelde voorwaarden voor de vaststelling van maatregelen is voldaan; stelt met teleurstelling vast dat sinds de inwerkingtreding van de verordening geen schriftelijke kennisgeving aan een lidstaat is verzonden, ondanks grote bezorgdheid over de schendingen van de rechtsstaat die zijn vastgesteld in het verslag van de Commissie over de rechtsstaat van 2020, die van invloed zijn op het goed financieel beheer van de Uniebegroting en die door de lidstaten niet worden opgelost; merkt op dat de Commissie op grond van de andere in de wetgeving van de Unie vastgestelde procedures de begroting van de Unie niet doeltreffender kan beschermen;
10. verzoekt de Commissie het Parlement regelmatig op de hoogte te houden van alle lopende onderzoeken in verband met schendingen van de beginselen van de rechtsstaat die voldoende rechtstreeks gevolgen kunnen hebben of dreigen te hebben voor het goed financieel beheer van de Uniebegroting, zoals haar plicht is uit hoofde van de verordening inzake conditionaliteit met betrekking tot de rechtsstaat en het Interinstitutioneel Kaderakkoord tussen het Europees Parlement en de Commissie;
11. verzoekt de Commissie in haar jaarverslag over de rechtsstaat een specifiek onderdeel op te nemen met een analyse van gevallen waar schendingen van de beginselen van de rechtsstaat in een bepaalde lidstaat voldoende rechtstreeks gevolgen kunnen hebben of dreigen te hebben voor het goed financieel beheer van de Uniebegroting;
12. herinnert eraan dat alleen het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ-EU) bevoegd is om de verordening geheel of gedeeltelijk nietig te verklaren; bevestigt nogmaals dat het Parlement de geldigheid van de verordening zal verdedigen voor het HvJ-EU in de zaken C-156/21 en C-157/21, en zal verzoeken om een versnelde procedure; herinnert er echter aan dat overeenkomstig artikel 278 VWEU een bij het HvJ-EU ingesteld beroep geen schorsende werking heeft;
13. benadrukt dat de toepassing van de verordening inzake conditionaliteit met betrekking tot de rechtsstaat niet afhankelijk kan worden gesteld van de vaststelling van richtsnoeren, en dringt er bij de Commissie op aan verdere vertraging bij de toepassing van de verordening te voorkomen; herinnert eraan dat richtsnoeren de intentie van de medewetgevers niet mogen ondermijnen; merkt op dat de Commissie begonnen is met het opstellen van richtsnoeren voor de toepassing van de verordening; vraagt dat, indien de Commissie dergelijke richtsnoeren nodig acht, deze zo spoedig mogelijk en uiterlijk op 1 juni 2021 worden aangenomen, en dringt erop aan dat vóór de aanneming ervan overleg wordt gepleegd met het Parlement;
14. wijst erop dat, als de Commissie haar verplichtingen uit hoofde van deze verordening niet nakomt en zij het Parlement niet uiterlijk op 1 juni 2021 als hierboven bedoeld informeert, het Parlement dit als verzuim zal beschouwen en aansluitend overeenkomstig artikel 265 VWEU tegen de Commissie stappen zal ondernemen;
15. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad en de lidstaten.
-

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0107

Tenuitvoerlegging van de richtlijnen inzake luchtkwaliteit

Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de tenuitvoerlegging van de richtlijnen inzake luchtkwaliteit: Richtlijn 2004/107/EG en Richtlijn 2008/50/EG (2020/2091(INI))

(2021/C 494/07)

Het Europees Parlement,

- gezien de Overeenkomst die op de 21e Conferentie van de Partijen bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (COP21) op 12 december 2015 in Parijs is aangenomen (de Overeenkomst van Parijs),
- gezien de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling en de doelstellingen inzake duurzame ontwikkeling (SDG's) van de VN,
- gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 191,
- gezien Richtlijn 2008/50/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa ⁽¹⁾,
- gezien Richtlijn 2004/107/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2004 betreffende arseen, cadmium, kwik, nikkel en polycyclische aromatische koolwaterstoffen in de lucht ⁽²⁾,
- gezien Richtlijn (EU) 2016/2284 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2016 betreffende de vermindering van de nationale emissies van bepaalde luchtverontreinigende stoffen, tot wijziging van Richtlijn 2003/35/EG en tot intrekking van Richtlijn 2001/81/EG (NEC-richtlijn) ⁽³⁾,
- gezien Uitvoeringsbesluit 2011/850/EU van de Commissie van 12 december 2011 houdende uitvoeringsbepalingen van Richtlijnen 2004/107/EG en 2008/50/EG van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de onderlinge uitwisseling van informatie en de verslaglegging over de luchtkwaliteit ⁽⁴⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 11 december 2019 over de Europese Green Deal (COM(2019)0640),
- gezien de mededeling van de Commissie van 17 mei 2018, getiteld “Een Europa dat beschermt: schone lucht voor iedereen” (COM(2018)0330),
- gezien het voorstel van de Commissie van 4 maart 2020 voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van klimaatneutraliteit en tot wijziging van Verordening (EU) 2018/1999 (Europese klimaatwet) (COM(2020)0080),
- gezien de geschiktheidscontrole van de Commissie van de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit (2008/50/EG, 2004/107/EG) van 28 november 2019 (SWD(2019)0427),
- gezien het verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2020 over de vooruitgang bij de uitvoering van Richtlijn (EU) 2016/2284 betreffende de vermindering van de nationale emissies van bepaalde luchtverontreinigende stoffen (COM(2020)0266),
- gezien het verslag van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's van 8 januari 2021, getiteld “De tweede “Vooruitzichten voor schone lucht”” (COM(2021)0003),

⁽¹⁾ PB L 152 van 11.6.2008, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 23 van 26.1.2005, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 344 van 17.12.2016, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 335 van 17.12.2011, blz. 86.

Donderdag 25 maart 2021

- gezien de routekaart van de Commissie voor de aanvangseffectbeoordeling ten behoeve van de herziening van de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit,
- gezien het EU-beleid betreffende gezondheid en veiligheid op het werk, in het bijzonder de mededeling van de Commissie van 10 januari 2017, getiteld “Veiliger en gezonder werk voor iedereen — Modernisering van de wetgeving en het beleid van de EU inzake veiligheid en gezondheid op het werk” (COM(2017)0012), en Richtlijn 2004/37/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico’s van blootstelling aan carcinogene of mutagene agentia op het werk ⁽⁵⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 14 oktober 2020, getiteld “Een EU-strategie om methaanemissies terug te dringen” (COM(2020)0663),
- gezien Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) ⁽⁶⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 14 oktober 2020, getiteld “Strategie voor duurzame chemische stoffen — Op weg naar een gifvrij milieu” (COM(2020)0667) en de resolutie van het Europees Parlement van 10 juli 2020 over de strategie voor duurzaam gebruik van chemische stoffen ⁽⁷⁾,
- gezien zijn resolutie van 13 maart 2019 over een Europa dat beschermt: schone lucht voor iedereen ⁽⁸⁾,
- gezien zijn resolutie van 28 november 2019 over de noodsituatie op het gebied van klimaat en milieu ⁽⁹⁾,
- gezien het verkennend advies van het Comité van de Regio’s van 2 juli 2020 over “De toekomst van het EU-beleid inzake schone lucht in het kader van de ambitie om de vervuiling tot nul terug te brengen” ⁽¹⁰⁾,
- gezien Speciaal verslag nr. 23/2018 van de Europese Rekenkamer van 11 september 2018, getiteld “Luchtverontreiniging: onze gezondheid nog steeds onvoldoende beschermd”,
- gezien Verslag 09/2020 van het Europees Milieuagentschap (EEA) van 23 november 2020, getiteld “Air Quality in Europe — 2020 report”,
- gezien de Europese uitvoeringsanalyse van de Onderzoeksdienst van het Europees Parlement van 18 januari 2021, getiteld “EU policy on air quality: implementation of selected EU legislation” en bijlage I hierbij, getiteld “Mapping and assessing local policies on air quality. What air quality policy lessons could be learnt from the COVID-19 lockdown?”,
- gezien de studie van zijn beleidsondersteunende afdeling Economische Zaken, Wetenschapsbeleid en Levenskwaliteit van januari 2021, getiteld “Air Pollution and COVID-19”,
- gezien de studie van zijn beleidsondersteunende afdeling Economische Zaken, Wetenschapsbeleid en Levenskwaliteit voor de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, van 18 maart 2019, getiteld “Sampling points for air quality — Representativeness and comparability of measurement in accordance with Directive 2008/50/EC on ambient air quality and cleaner air for Europe”,
- gezien de resolutie van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) van 26 mei 2015, getiteld “Health and the environment: addressing the health impact of air pollution”,
- gezien artikel 54 van zijn Reglement, alsmede artikel 1, lid 1, onder e), van en bijlage 3 bij het besluit van de Conferentie van voorzitters van 12 december 2002 betreffende de procedure inzake het verlenen van toestemming voor het opstellen van initiatiefverslagen,

⁽⁵⁾ PB L 158 van 30.4.2004, blz. 50.

⁽⁶⁾ PB L 334 van 17.12.2010, blz. 17.

⁽⁷⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0201.

⁽⁸⁾ PB C 23 van 21.1.2021, blz. 23.

⁽⁹⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2019)0078.

⁽¹⁰⁾ PB C 324 van 1.10.2020, blz. 35.

Donderdag 25 maart 2021

- gezien het advies van de Commissie vervoer en toerisme,

- gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid (A9-0037/2021),

- A. overwegende dat schone lucht essentieel is voor de menselijke gezondheid, de kwaliteit van leven en het milieu en in de SDG's is aangemerkt als mondiale prioriteit voor de gezondheid;

- B. overwegende dat luchtverontreiniging geen grenzen kent en dat er sprake is van een beduidende uitwisseling van luchtverontreinigende stoffen tussen de lidstaten, alsook tussen EU-landen en derde landen, zoals werd vastgesteld in de tweede "Vooruitzichten voor een schone lucht"; overwegende dat de schadelijke gevolgen van slechte luchtkwaliteit in veel gevallen een lokaal probleem zijn geworden voor de lidstaten, die geen maatregelen kunnen nemen met betrekking tot emissiebronnen buiten hun grondgebied;

- C. overwegende dat luchtverontreiniging het grootste milieurisico voor de gezondheid in Europa vormt ⁽¹¹⁾, dat regio's en sociaal-economische en leeftijdsgroepen in ongelijke mate treft, en volgens de meest recente schattingen van het Europees Milieuagentschap van de gezondheidseffecten van blootstelling aan luchtverontreiniging bijna 400 000 gevallen van voortijdige sterfte per jaar veroorzaakt; overwegende dat concentraties van fijnstof 2,5 (PM_{2,5}) in 2018 leidden tot circa 379 000 gevallen van voortijdige sterfte als gevolg van langdurige blootstelling in de EU-28; overwegende dat de geschatte effecten in de EU van blootstelling aan NO₂- en O₃-concentraties in 2018 respectievelijk neerkwamen op circa 54 000 en 19 400 gevallen van voortijdige sterfte per jaar ⁽¹²⁾;

- D. overwegende dat luchtverontreiniging verband houdt met aandoeningen aan de luchtwegen, hart- en vaatziekten, beroertes en kanker, waarbij in recente studies ook negatieve gevolgen worden genoemd voor de vruchtbaarheid, zwangerschap en pasgeboren baby's, alsook dementie ⁽¹³⁾, structurele veranderingen in de hersenen van kinderen, de ziekte van Alzheimer, systematische ontstekingen en cognitieve stoornissen ⁽¹⁴⁾, en sterfte als gevolg van diabetes ⁽¹⁵⁾; overwegende dat het totale aantal gevallen van voortijdige sterfte ten gevolge van luchtverontreiniging sinds 1990 met meer dan 50 % is gedaald ⁽¹⁶⁾;

- E. overwegende dat er aanwijzingen zijn dat blootstelling aan luchtverontreiniging de gezondheidseffecten van mensen die besmet worden met COVID-19 negatief kan beïnvloeden, hoofdzakelijk door schade aan de luchtwegen en het immuunsysteem, en eiwitexpressie die het virus de mogelijkheid bieden om cellen binnen te dringen ⁽¹⁷⁾;

- F. overwegende dat volgens het tweede verslag van de Commissie over "Vooruitzichten voor een schone lucht" het aantal voortijdige sterfgevallen als gevolg van luchtverontreiniging in 2030 waarschijnlijk 55 % lager zal liggen dan in 2005 als de lidstaten alle maatregelen uitvoeren die door de huidige EU-wetgeving inzake luchtverontreiniging worden voorgeschreven;

⁽¹¹⁾ Wereldgezondheidsorganisatie, "Ambient Air Pollution: A global assessment of exposure and burden of disease", Wereldgezondheidsorganisatie, Genève, 2016.

⁽¹²⁾ Verslag 09/2020 van het EEA van 23 november 2020, getiteld "Air Quality in Europe — 2020 report",

⁽¹³⁾ Chen, H. et al., "Living near major roads and the incidence of dementia, Parkinson's disease, and multiple sclerosis: a population based cohort study", *The Lancet*, Vol. 389, No 10070, Elsevier Ltd., 2017, blz. 718-726.

⁽¹⁴⁾ Guxens, M. et al., "Air Pollution Exposure During Fetal Life, Brain Morphology, and Cognitive Function in School-Age Children", *Biological Psychiatry*, Vol. 84, No 4, Elsevier Inc., 2018, blz. 295-303.

⁽¹⁵⁾ Lim, C. C. et al., "Association between long-term exposure to ambient air pollution and diabetes mortality", *US Environmental Research*, Vol. 165, Elsevier Inc., 2018, blz. 330-336.

⁽¹⁶⁾ EEA, "Air pollution: how it affects our health", EEA, Kopenhagen, 2020, <https://www.eea.europa.eu/themes/air/health-impacts-of-air-pollution>

⁽¹⁷⁾ Studie van de beleidsondersteunende afdeling Economische Zaken, Wetenschapsbeleid en Levenskwaliteit van het Europees Parlement van januari 2021, getiteld "Air Pollution and COVID-19. Including elements of air pollution in rural areas, indoor air pollution, vulnerability and resilience aspects of our society against respiratory disease, social inequality stemming from air pollution".

Donderdag 25 maart 2021

- G. overwegende dat de stedelijke bevolking het sterkst wordt blootgesteld aan luchtverontreiniging, en dat slechts een op de tien personen in een stad woont die voldoet aan de richtsnoeren inzake luchtkwaliteit van de WHO⁽¹⁸⁾; overwegende dat momenteel 75 % van de bevolking van de EU in stedelijke en voorstedelijke gebieden woont⁽¹⁹⁾;
- H. overwegende dat 98 % van de stedelijke bevolking in de EU wordt blootgesteld aan ozonniveaus die de WHO-richtsnoeren overschrijden; overwegende dat 77 % van de bevolking van de EU-28 wordt blootgesteld aan PM_{2,5}-niveaus die de WHO-richtsnoeren overschrijden⁽²⁰⁾;
- I. overwegende dat “The Lancet Planet Health” op 19 januari 2021 een studie publiceerde over de beoordeling van de effecten van luchtverontreiniging op de sterftcijfers in bijna duizend Europese steden⁽²¹⁾; overwegende dat werd vastgesteld dat de tien steden waar NO₂- en PM_{2,5}-verontreiniging tot het laagste sterftcijfer leiden vooral in Noord-Europa liggen; overwegende dat de uitdagingen op het gebied van luchtkwaliteit sterk variëren per plek, en dat de belangrijkste oorzaak van problemen uiteenloopt van verwarmingssystemen tot vervoer; overwegende dat er ondanks de economische groei sprake is van een algehele verbetering van de luchtkwaliteit ten opzichte van 1990;
- J. overwegende dat luchtverontreiniging aanzienlijke menselijke en economische kosten met zich meebrengt, zoals een lagere levensverwachting, hogere medische kosten, lagere arbeidsproductiviteit, de teloorgang van ecosystemen, verlies aan biodiversiteit en klimaatverandering; overwegende dat de kosten van luchtverontreiniging voor de maatschappij, de gezondheidszorg en de economie in Europa in totaal tussen de 330 en 940 miljard EUR per jaar bedragen, terwijl de kosten van alle maatregelen voor de verbetering van de luchtkwaliteit 70 tot 80 miljard EUR per jaar belopen⁽²²⁾; overwegende dat de kosten van niets doen, waaronder de schadelijke gevolgen van luchtverontreiniging voor de gezondheid van burgers, de economie en de maatschappij, de kosten van actief optreden ruimschoots te boven gaan, ondanks dat daarvoor diverse beleidsmaatregelen nodig zijn; overwegende dat volgens schattingen van de Commissie de volledige uitvoering van de bestaande EU-wetgeving betreffende de luchtkwaliteit nettovoordelen oplevert die tot 2030 kunnen oplopen tot 42 miljard EUR per jaar, met name door lagere sterfte- en ziektecijfers⁽²³⁾;
- K. overwegende dat de EU in de periode tussen 1990 en 2018 dalingen in de emissies van alle verontreinigende stoffen in de lucht heeft geregistreerd; overwegende dat de grootste daling zich voordeed bij zwaveloxiden (SOx), die met 90 % afnamen, gevolgd door vluchtige organische stoffen met uitzondering van methaan (NMVOS) en stikstofoxiden (NOx), die respectievelijk grofweg met 60 % en 55 % afnamen; overwegende dat de emissies van fijnstof (PM_{2,5}) sinds 1990 met ongeveer de helft zijn gedaald, en de emissies van ammoniak (NH₃) met grofweg een kwart⁽²⁴⁾; overwegende dat de NH₃-emissies sinds 2010 gelijk zijn gebleven;
- L. overwegende dat volgens de laatste beschikbare gegevens over 2018 tien lidstaten hun NH₃-emissies in minder dan twee jaar met meer dan 10 % moesten terugbrengen en dat respectievelijk zes en vijf lidstaten hun PM_{2,5}- en NO_x-emissies met 30 % of meer moesten verlagen om te voldoen aan de emissieplafonds voor 2020, zoals vastgelegd in de NEC-richtlijn⁽²⁵⁾;

⁽¹⁸⁾ Wereldgezondheidsorganisatie, “Ambient Air Pollution: A global assessment of exposure and burden of disease”, Wereldgezondheidsorganisatie, Genève, 2016.

⁽¹⁹⁾ Eurostat-verslag van 7 september 2016, getiteld “Urban Europe — Statistics on cities, towns and suburbs”.

⁽²⁰⁾ Verslag 09/2020 van het Europees Milieuagentschap (EEA) van 23 november 2020, getiteld “Air Quality in Europe — 2020 report”,

⁽²¹⁾ Khomenko, S. et al., “Premature mortality due to air pollution in European cities: a health impact assessment”, *The Lancet Planetary Health*, Elsevier Inc., 2021.

⁽²²⁾ Europese uitvoeringsanalyse van de Onderzoeksdienst van het Europees Parlement van 18 januari 2021, getiteld “EU policy on air quality: implementation of selected EU legislation”, blz. 26.

⁽²³⁾ Amann, M. et al., *Support to the development of the Second Clean Air Outlook — Specific Contract 6 under Framework Contract ENV. C.3/FRA/2017/0012 (Final Report)*, Europese Commissie, Brussel, 2020.

⁽²⁴⁾ Eurostat, *Air pollution statistics — emission inventories*, Eurostat, Luxemburg, 2020, www.ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Air_pollution_statistics_-_emission_inventories&oldid=403107

⁽²⁵⁾ COM(2021)0003.

Donderdag 25 maart 2021

- M. overwegende dat luchtverontreiniging leidt tot milieudegradatie en aanzienlijke schadelijke effecten heeft op natuurlijke ecosystemen en de biodiversiteit, waaronder eutrofiëring, verzuring en schade aan vegetatie ten gevolge van ozon op leefniveau, de water- en bodemkwaliteit en de ecosysteemdiensten die ze ondersteunen, alsook op het klimaat, en daarmee ook schade aan de bebouwde omgeving en het cultureel erfgoed kan veroorzaken; overwegende dat de verontreinigende stoffen in de lucht die momenteel de meeste schade toebrengen aan ecosystemen O_3 , NH_3 en NO_x zijn; overwegende dat luchtverontreiniging er momenteel debet aan is dat circa twee derde van het oppervlak van de ecosystemen in de EU wordt blootgesteld aan eutrofiëring;
- N. overwegende dat de depositie van stikstofverbindingen, die in de lucht worden uitgestoten als NO_x en NH_3 , kan leiden tot eutrofiëring, d.w.z. een overmaat aan nutriënten; overwegende dat zowel stikstofverbindingen als zwavelverbindingen verzurende effecten kunnen hebben; overwegende dat zowel eutrofiëring als verzuring ecosystemen op het land en in het water kan aantasten en kan leiden tot veranderingen in de diversiteit van soorten en invasies van nieuwe soorten; overwegende dat verzuring ook kan leiden tot het vrijkomen van giftige metalen in water of bodem, waardoor het risico toeneemt dat deze worden opgenomen in de voedselketen;
- O. overwegende dat hoge niveaus van O_3 plantencellen beschadigen en de voortplanting en groei van planten belemmeren, met een lagere opbrengst van landbouwgewassen, de groei van bossen en de biodiversiteit als gevolg; overwegende dat de veranderende klimatologische omstandigheden en de toenemende uitstoot van koolstofdioxide (CO_2) en andere verontreinigende stoffen, zoals reactieve stikstof, de reactie van vegetatie op O_3 verandert; overwegende dat deze modificatoren de hoeveelheid O_3 beïnvloeden die door bladeren wordt opgenomen, waardoor de schaal van de effecten op de plantengroei, de gewasopbrengsten en ecosysteemdiensten verandert ⁽²⁶⁾;
- P. overwegende dat giftige verontreinigende metalen, zoals lood (Pb), kwik (Hg) en cadmium (Cd), behalve voor mensen ook schadelijke effecten kunnen hebben voor planten en dieren, en dat zelfs als de concentraties daarvan in de atmosfeer laag zijn, deze stoffen toch bijdragen aan de depositie en ophoping van giftige metalen in de bodem, sedimenten en organismen; overwegende dat giftige metalen en persistente organische verbindingen, afgezien van hun giftigheid voor het milieu, zich ook in dieren en planten kunnen ophopen (bioaccumulatie), en zelfs in steeds grotere hoeveelheden (biomagnificatie), wat betekent dat de concentraties daarvan in de weefsels van organismen hoger in de voedselketen toenemen;
- Q. overwegende dat er een aanzienlijke daling heeft plaatsgevonden van de luchtverontreinigende emissies van het wegvervoer, ondanks een toename van het personen- en vrachtvervoer sinds 1990; overwegende dat het wegvervoer nog steeds de belangrijkste veroorzaker is van NO_x -emissies (d.w.z. 39 % van de totale NO_x -emissies in de EU) en de op een na grootste bron van zwarte koolstof (26 %) en emissies van lood (16 %) is in de EU; overwegende dat het wegvervoer de voornaamste bron van luchtverontreiniging in stedelijke gebieden is vanwege de emissies van voertuigen (uitlaatgerelateerde emissies), alsook vanwege de slijtage van remmen en banden (niet-uitlaatgerelateerde emissies); overwegende dat dieselveertuigen verantwoordelijk zijn voor ongeveer 75 % van de totale kosten van luchtverontreiniging die verband houden met het wegvervoer in Europa ⁽²⁷⁾;
- R. overwegende dat de landbouw de op twee na belangrijkste bron van primaire PM_{10} -emissies in de EU is, als uiteengezet door het EEA; overwegende dat NH_3 -emissies in de landbouw bijdragen aan periodes van hoge PM -concentraties die zich in het voorjaar in heel Europa voordoen, alsook aan schadelijke gevolgen voor de gezondheid op korte en lange termijn ⁽²⁸⁾; overwegende dat de methaanemissies van de landbouw een belangrijke precursor van ozon op leefniveau zijn en schadelijke gevolgen hebben voor de menselijke gezondheid;

⁽²⁶⁾ Regionaal kantoor van de WHO voor Europa in Kopenhagen, "Air Quality Guidelines for Europe", *European Series*, Vol. 2, Wereldgezondheidsorganisatie, Genève, 2000.

⁽²⁷⁾ Verslag 09/2020 van het Europees Milieuagentschap (EEA) van 23 november 2020, getiteld "Air Quality in Europe — 2020 report".

⁽²⁸⁾ Op indicatoren gebaseerde beoordeling van het EEA van 23 februari 2018, getiteld "Emissions of primary $PM_{2.5}$ and PM_{10} particulate matter".

Donderdag 25 maart 2021

- S. overwegende dat de sector energieproductie en -distributie meer dan de helft van de SO_x-emissies⁽²⁹⁾ en een vijfde van de NO_x-emissies⁽³⁰⁾ veroorzaakt in de 33 landen die lid zijn van het EEA;
- T. overwegende dat steenkool- en bruinkoolcentrales in hoge mate bijdragen aan kwikemissies in de EU en dat 62 % van de kwikemissies van de industrie in de EU van kolengestookte centrales afkomstig is⁽³¹⁾; overwegende dat kwik een gevaarlijke neurotoxine is die zelfs bij een relatief geringe mate van blootstelling schadelijk is voor het zenuwstelsel;
- U. overwegende dat in 2005 de emissies van zwaveldioxide (SO₂) van de internationale scheepvaart in de zeeën rond Europa (de Oostzee, de Noordzee, het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan, de Middellandse Zee en de Zwarte Zee) naar schatting 1,7 miljoen ton per jaar bedroegen, die van NO₂ 2,8 miljoen ton en die van PM_{2,5} 195 000 ton⁽³²⁾; overwegende dat in een wetenschappelijke studie in opdracht van de Commissie is geconcludeerd dat de maritieme NO_x-emissies zonder verdere maatregelen binnen tien jaar hetzelfde niveau zullen bereiken als de NO_x-emissies op het land⁽³³⁾;
- V. overwegende dat het beleidskader van de EU inzake de kwaliteit van de buitenlucht weliswaar goed gestructureerd is, maar dat de EU-wetgeving inzake de luchtkwaliteit in gebouwen gefragmenteerd is; overwegende dat er mogelijk een meer holistische beleidsaanpak van de EU voor luchtverontreiniging nodig is, waarmee gewaarborgd kan worden dat de wetgeving betreffende de luchtkwaliteit, de gezondheid en veiligheid op het werk, chemische stoffen en gebouwen een samenhangend geheel vormt en elkaar wederzijds versterkt, met name om de veiligheid van werknemers en het grote publiek ten opzichte van gevaarlijke stoffen in consumentenproducten te waarborgen;
- W. overwegende dat dertien van de achttien lopende inbreukprocedures tegen achttien lidstaten zijn ingeleid wegens PM₁₀-emissies die boven de EU-grenswaarden liggen, elf wegens NO₂-emissies en één wegens SO₂-emissies, terwijl er zes extra inbreukprocedures lopen omdat de monitoringvoorschriften niet zijn opgevolgd; overwegende dat er met ingang van 2005 aan de grenswaarden voor PM₁₀ en SO₂ voldaan had moeten zijn;
- X. overwegende dat voor 2019 zeventien lidstaten overschrijdingen van de EU-luchtkwaliteitsnormen voor NO₂ hebben gemeld, veertien lidstaten overschrijdingen voor PM₁₀, vier lidstaten overschrijdingen voor PM_{2,5} en één voor SO₂;
- Y. overwegende dat het in de huidige situatie beter is om landen meer ondersteuning te bieden (technologische, logistieke en financiële ondersteuning en richtsnoeren) om de uitvoering van de bestaande wetgeving te verbeteren;
- Z. overwegende dat een plaatselijke rechtbank heeft besloten dat de overheid van het Brussels Gewest, waar de EU-instellingen zijn gevestigd, wettelijk verplicht is binnen zes maanden systemen voor het meten van de luchtkwaliteit aan te leggen langs de drukste wegen, zoals de Wetstraat, waarmee de concentraties moeten worden gemeten van NO₂, PM₁₀ (fijnstof met een doorsnede van maximaal 10 µm) en PM_{2,5} (fijnstof met een doorsnede van maximaal 2,5 µm);
- AA. overwegende dat de meerderheid van de burgers in de EU van mening is dat de overheidsmaatregelen ter verbetering van de luchtkwaliteit ontoereikend zijn, en dat meer dan 70 % van de bevolking in de EU verwacht dat de EU aanvullende maatregelen voorstelt⁽³⁴⁾; overwegende dat de verbetering van de luchtkwaliteit ook gekoppeld is aan een mentaliteitsverandering in de samenleving, hetgeen niet zozeer wordt bereikt met nieuwe wetgeving als wel door middel van voorlichtingscampagnes over de voordelen van beleid inzake luchtkwaliteit;

⁽²⁹⁾ Gegevensvisualisatie van het EEA van 18 juni 2015, getiteld "Sector share of sulphur oxides emissions": https://www.eea.europa.eu/data-and-maps/daviz/sector-share-of-sulphur-oxides-emissions#tab-chart_1

⁽³⁰⁾ Gegevensvisualisatie van het EEA van 18 juni 2015, getiteld "Sector share of nitrogen oxides emissions": https://www.eea.europa.eu/data-and-maps/daviz/sector-share-of-nitrogen-oxides-emissions#tab-chart_1

⁽³¹⁾ EEA-verslag van 19 september 2018, getiteld "Mercury in Europe's environment. A priority for European and global action".

⁽³²⁾ Camppling, P. et al., *Specific evaluation of emissions from shipping including assessment for the establishment of possible new emission control areas in European Seas*, Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek NV, Mol, 2013.

⁽³³⁾ Cofala, J. et al., *The potential for cost-effective air emission reductions from international shipping through designation of further Emission Control Areas in EU waters with focus on the Mediterranean Sea*, Internationaal Instituut voor Toegepaste Systeemanalyse, Laxenburg, 2018.

⁽³⁴⁾ SWD(2019)0427.

Donderdag 25 maart 2021

Een deels doeltreffend instrument dat verbetering behoeft

1. onderkent dat de drie pijlers van het EU-beleid inzake luchtkwaliteit met succes hebben bijgedragen aan de gestage verlaging van emissies en concentraties van luchtverontreinigende stoffen in Europa; benadrukt dat de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit weliswaar doeltreffend waren wat betreft de vaststelling van gemeenschappelijke EU-normen voor de luchtkwaliteit en het gemakkelijker verzamelen en uitwisselen van informatie over de luchtkwaliteit, maar dat daarmee de luchtverontreiniging en de nadelige gevolgen daarvan voor de gezondheid, de levenskwaliteit en het milieu slechts gedeeltelijk zijn verminderd; vestigt de aandacht op het feit dat een groot aantal lidstaten de huidige luchtkwaliteitsnormen nog altijd niet volledig naleeft en onvoldoende maatregelen heeft genomen om de luchtkwaliteit te verbeteren en de overschrijdingen tot een minimum te beperken, zelfs nadat de Commissie inbreukprocedures had ingeleid en er gerechtelijke bevelen waren uitgevaardigd om de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit na te leven;
2. benadrukt dat zich in de meeste delen van Europa een stijging heeft voorgedaan in het aantal aan luchtverontreiniging gerelateerde aandoeningen, zoals astma, neurotoxiciteit en aandoeningen die veroorzaakt worden door hormoonontregende stoffen, die niet alleen een rechtvaardiging vormen voor de volledige toepassing van de Europese wetgeving, maar ook voor snelle en doeltreffende inbreukprocedures door de Commissie in het geval van niet-naleving door de lidstaten;
3. onderkent dat luchtverontreiniging geen grenzen kent en dat er sprake is van een aanzienlijke uitwisseling van luchtverontreinigende stoffen tussen de lidstaten, alsook tussen EU-landen en derde landen, zoals vastgesteld in de tweede "Vooruitzichten voor een schone lucht"; wijst erop dat de lidstaten niet in staat zijn maatregelen te nemen met betrekking tot emissiebronnen buiten hun grondgebied; spoort de Commissie aan rekening te houden met de complexe aard van luchtverontreiniging (bijv. de vorming van secundaire zwevende deeltjes, de verplaatsing van luchtverontreiniging binnen de EU en wereldwijd) bij het opstellen van nieuw beleid inzake de luchtkwaliteit, om te zorgen voor een geïntegreerde en holistische benadering;
4. merkt op dat de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit gebaseerd zijn op luchtkwaliteitsnormen die inmiddels vijftien tot twintig jaar oud zijn en dat sommige daarvan veel minder streng zijn dan de huidige richtsnoeren van de WHO, de geschatte referentieniveaus op basis van een verhoogd risico op kanker voor de rest van het leven en de niveaus die worden voorgesteld op basis van het meest recente wetenschappelijke bewijs ten aanzien van de impact op de menselijke gezondheid en het milieu; is verheugd over de toezegging die in de Europese Green Deal is gedaan om de luchtkwaliteitsnormen te herzien, en verzoekt de Commissie de waarden voor PM_{10} , $PM_{2,5}$, SO_2 en O_3 af te stemmen op de WHO-richtsnoeren en de waarden voor benzeen (C_6H_6) en benzo(a)pyreen (BaP) op de referentieniveaus van de WHO, door middel van wetgevende wijzigingen in de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit naar aanleiding van een uitgebreide effectbeoordeling van gezondheids-, milieu-, maatschappelijke en economische aspecten; benadrukt dat de WHO-richtsnoeren momenteel worden herzien en dat deze op het punt staan te worden gepubliceerd; wijst erop dat de luchtkwaliteitsnormen van de EU moeten worden geactualiseerd zodra de nieuwe WHO-richtsnoeren beschikbaar zijn, en dat er een verplichting moet worden opgenomen om de normen periodiek te herzien op basis van het meest recente wetenschappelijke en technische bewijs, teneinde deze af te stemmen op de regelmatig bijgewerkte WHO-richtsnoeren; verzoekt de Commissie tevens rekening te houden met de nieuwste kritieke belasting voor de bescherming van ecosystemen als vastgesteld in het Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand;
5. benadrukt dat, volgens gegevens die door het Europees Milieuagentschap zijn verzameld en ondanks de daling van de PM_{10} -emissies, het grootste deel van de stedelijke bevolking in Europese landen tussen 2000 en 2015 blootgesteld werd aan concentraties die boven de jaarlijkse richtwaarden in de richtsnoeren van de WHO lagen; verzoekt de Commissie wetgeving voor te stellen indien er sprake is van lacunes en daarnaast onderzoek te doen naar de mogelijke bijkomende voordelen voor andere verontreinigingsbronnen, bijvoorbeeld geluidshinder; verzoekt de Commissie onderzoek te doen naar de gevolgen van luchtverontreiniging in gebouwen en de mogelijke wetgevingsmaatregelen die kunnen worden genomen voor alle relevante bronnen van luchtverontreiniging in gebouwen;
6. beveelt aan de herziene luchtkwaliteitsnormen en monitoringvoorschriften in voorkomend geval en op basis van een beoordeling van het meest recente wetenschappelijke bewijs ook toe te passen op andere niet-gereguleerde verontreinigende stoffen met bewezen negatieve gevolgen voor de gezondheid en het milieu in de EU, zoals ultrafijnstof, zwarte koolstof, kwik en ammoniak; wijst op de ambitie van de EU om de transitie naar een gezonde planeet te leiden, en herinnert eraan dat zij, teneinde wereldleider te worden, het goede voorbeeld moet geven door onder meer ambitieuze kwaliteitsnormen voor alle verontreinigende stoffen in de lucht vast te stellen en te handhaven;
7. merkt op dat het overgrote deel van de inbreukprocedures die door de Commissie zijn ingeleid betrekking hebben op de overschrijding van grenswaarden, waaruit blijkt dat grenswaarden het meest afdwingbare element van de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit vormen; verzoekt de Commissie een voorstel te doen om de huidige streefwaarden (O_3 , As, Cd, Ni en BaP) te vervangen door grenswaarden; wijst erop dat door de toepassing van jaarlijkse normen piekconcentraties van verontreinigende stoffen vaak onopgemerkt blijven, met name in het geval van $PM_{2,5}$;
8. verzoekt de Commissie een lijst op te stellen van stoffen of verbindingen die om gezondheidsredenen een bron van zorg zijn voor het publiek of de wetenschappelijke wereld ("de aandachtstoffenlijst"), zoals microplastics, om de follow-up mogelijk te maken van nieuwe kennis over de relevantie van deze nieuwe verbindingen en stoffen voor de menselijke gezondheid, en van de meest geschikte benaderingen en methoden voor de monitoring daarvan;

Donderdag 25 maart 2021

Meten van de luchtverontreiniging

9. benadrukt dat erop moet worden toegezien dat de lidstaten de luchtkwaliteit op passende locaties en bij emissiebronnen meten om te voorkomen dat de luchtverontreiniging wordt onder- of overschat en om representatieve resultaten te verkrijgen; verzoekt de lidstaten hun monitoringnetwerken te verbeteren om de kennis van de verontreinigingsgraad op hun grondgebied te vergroten, en de doeltreffendheid van hun monitoringnetwerken voor de luchtkwaliteit te beoordelen teneinde de structurele en conjuncturele luchtverontreinigingsgraad vast te stellen en te werken aan oplossingen; verzoekt de Commissie de verplichtingen van de richtlijn in dit opzicht te handhaven en erop toe te zien dat de bemonsteringspunten vergelijkbaar en representatief voor een specifiek gebied zijn, onder meer door de lidstaten van meet af aan te ondersteunen bij de verwezenlijking van een combinatie van vaste meetlocaties en modellering, eventueel aangevuld met passieve bemonsteringspunten om representatieve resultaten te waarborgen en systematische tekortkomingen te voorkomen, alsook door deskundigen op te leiden en aan te werven, te zorgen voor een grotere nauwkeurigheid bij de inspectie, controle en monitoring, en een platform op te zetten voor de uitwisseling van goede werkmethoden; benadrukt dat er voortdurend nieuwe deskundigen moeten worden opgeleid, waaronder ook de omscholing valt van personen met ervaring in andere domeinen die actief willen worden op dit vakgebied, alsmede van werkloze jongeren; benadrukt dat het feit dat de lidstaten zelf de meetlocaties kunnen kiezen waarvan zij de gegevens doorgeven aan het EMA ook kan leiden tot de mogelijke onderschatting van de concentraties van luchtverontreinigende stoffen;

10. is verheugd dat de lidstaten een netwerk voor het monitoren van de luchtkwaliteit hebben opgericht op basis van gemeenschappelijke criteria die in de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit zijn gedefinieerd, met meer dan 4 000 meetstations en 16 000 bemonsteringspunten; merkt op dat de bepalingen inzake de locaties meerdere criteria omvatten en een mate van flexibiliteit bieden die de verificatie kan bemoeilijken en die vaak leidt tot situaties waarin monitoringnetwerken in steden gegevens genereren die geen informatie verschaffen over de locaties waar zich de hoogste concentraties verontreinigende stoffen in de lucht voordoen, waardoor het risico ontstaat dat overschrijdingen van grenswaarden onopgemerkt blijven; dringt er bij de Commissie op aan door middel van een uitvoeringshandeling overeenkomstig artikel 28 van Richtlijn 2008/50/EG de lidstaten onverwijld te voorzien van richtsnoeren over de wijze waarop zij hun monitoringnetwerken moeten inrichten; verzoekt de Commissie, in het kader van de voorstellen voor de herziene richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit, de verplichte regels voor het plaatsen van meetstations en bemonsteringspunten te herzien en nieuwe verplichte regels vast te stellen, zoals de mogelijkheid voor de Commissie om de plaatsing van aanvullende meetpunten te eisen wanneer dat noodzakelijk is om de luchtverontreiniging beter te meten of het voorschrijven van een minimumaantal meetstations per type emissiebron (vervoer, industrie, landbouw of woningen);

11. is van mening dat een doeltreffender monitoringnetwerk voor de luchtkwaliteit ook in staat moet zijn de gevolgen te meten van belangrijke emissiebronnen op de luchtkwaliteitsnormen in omliggende dorpen en beschermde ecosystemen, alsmede meer informatie moet kunnen verschaffen over de verschillende verontreinigende stoffen die worden geanalyseerd;

12. verzoekt de Commissie ofwel met maatregelen te komen ter ondersteuning van investeringen door de lidstaten in betere monitoringsnetwerken, de aanleg van meetstations, het opleiden en aanwerven van deskundigen en analisten, ofwel steun te bieden voor strengere toezichts-, controle- en monitoringsprocedures;

13. stelt voor een combinatie van vaste meetlocaties en modellering te gebruiken, mogelijk aangevuld met passieve bemonstering, aangezien de grote variabiliteit van luchtverontreinigende stoffen moeilijk in kaart kan worden gebracht met vaste meetlocaties; benadrukt dat bemonstering kan worden aangevuld met modellering van de luchtkwaliteit; wijst er dan ook op dat modellering voor luchtkwaliteit (met een passende ruimtelijke resolutie) in de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit duidelijker moeten worden opgenomen in het proces voor de beoordeling van de luchtkwaliteit; onderstreept het belang van realtimegegevens over de luchtkwaliteit; wijst erop dat de Commissie er altijd naar moet streven de meest recente technische meetsystemen, normen en standaarden te gebruiken;

14. wijst erop dat de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit weliswaar een aantal bepalingen bevatten die ten doel hebben emissies te verminderen op plekken waar mensen het sterkst onder luchtverontreiniging lijden of waar de concentraties het hoogst zijn, maar dat er behoefte is aan aanvullende richtsnoeren van de Commissie betreffende de situering van de bemonsteringspunten op macroschaal om de tenuitvoerlegging van deze specifieke bepalingen te verbeteren; merkt op dat minder bevoorrechte sociaaleconomische groepen meer worden blootgesteld aan luchtverontreiniging, omdat zij vaker in de buurt van bronnen van zware verontreiniging wonen, vaker in gebieden wonen met veel verkeer en industrie en ook binnenshuis aan meer verontreiniging worden blootgesteld, bijvoorbeeld omdat zij hun huis verwarmen met vaste brandstoffen van lage kwaliteit; wijst er in dit verband op dat het nodig is dat de EU-wetgeving beter wordt afgestemd op de feitelijke blootstelling van mensen aan luchtverontreiniging en dringt er bij de Commissie op aan om de luchtkwaliteitsindexen uit te breiden met nieuwe indicatoren, zoals de bevolkingsdichtheid rond meetstations en bemonsteringspunten, om criteria vast te stellen voor de blootstelling van de bevolking in het algemeen en bepalingen inzake de representativiteit van meetlocaties, en om de bestaande beste praktijken op dit gebied te delen, zoals de

Donderdag 25 maart 2021

vaststelling van prioritair gebieden voor de verbetering van de luchtkwaliteit; benadrukt evenwel dat deze nieuwe indicatoren een aanvulling moeten vormen op en geen vervanging mogen zijn van grenswaarden, omdat gebleken is dat grenswaarden tot nu toe de best te handhaven normen zijn, en wijst er voorts op dat in heel Europa dezelfde normen voor de luchtkwaliteit moeten gelden;

De lering die getrokken kan worden uit de COVID-19-crisis

15. merkt op dat de COVID-19-pandemie heeft laten zien dat de menselijke gezondheid en de gezondheid van ecosystemen onlosmakelijk samenhangen; benadrukt dat bij het uitstippelen van nieuw beleid rekening moet worden gehouden met de lering die uit de COVID-19-pandemie is getrokken met betrekking tot luchtverontreiniging;

16. merkt op dat de lockdownmaatregelen ter beperking van de verspreiding van de pandemie hebben geleid tot een zeer grote tijdelijke afname van verkeersbewegingen en industriële bedrijvigheid, die resulteerde in een ongekende afname van emissies en luchtverontreiniging in heel Europa, waarbij de concentraties verontreinigende stoffen ruim onder de wettelijke limieten en de door de WHO aanbevolen niveaus uitkwamen, waarmee de impact van menselijke activiteiten op het milieu duidelijk werd aangetoond; pleit ervoor dat alle maatregelen geanalyseerd worden om de gevolgen ervan duidelijk in kaart te brengen; wijst er met bezorgdheid op dat permanente en langdurige blootstelling aan luchtverontreiniging de impact van respiratoire virussen zoals COVID-19 kan verergeren; vreest dat de luchtverontreiniging weer zal oplopen naar de niveaus van voor de lockdowns of zelfs nog verder zal oplopen en wijst erop dat lokale maatregelen die tot doel hebben luchtverontreiniging te bestrijden, niet opgeschort of geschrapt mogen worden; wijst erop dat een aanzienlijke vermindering van de luchtverontreiniging op de lange termijn grote voordelen zal hebben voor de menselijke gezondheid en voor de landbouw en natuurlijke ecosystemen; onderstreept daarom dat de bestrijding van luchtverontreiniging centraal moet staan in het EU-herstelplan en dat bindende EU-luchtkwaliteitseisen en een doeltreffende handhaving daarvan essentieel zijn om de gezondheid van burgers te waarborgen en hun weerstand tegen toekomstige dreigingen voor de gezondheid te verbeteren; dringt er bij de lidstaten op aan om in het kader van hun beleid inzake schone lucht ambitieuzere doelen vast te stellen en in dit kader onder meer gericht gebruik te maken van de financiering uit de faciliteit van de Unie voor herstel en veerkracht;

17. merkt op dat de COVID-19-crisis heeft aangetoond dat een vermindering van het gemotoriseerd verkeer en veranderingen in mobiliteitspatronen doeltreffend zijn om de luchtverontreiniging in steden terug te dringen; is daarom van mening dat goede praktijken, zoals boodschappen doen bij winkels in de buurt, vrijwillig telewerken, elektronische administratie en flexibele werktijden, moeten worden bevorderd;

Het bevorderen van doeltreffende lokale beleidsmaatregelen inzake luchtkwaliteit

18. wijst erop dat er vooral sprake is van duidelijke dalingen van de luchtverontreiniging als verschillende beleidsmaatregelen in combinatie met elkaar worden genomen, en meent dan ook dat een samenhangende aanpak in de hele Unie bij het ontwerpen en uitvoeren van lokaal beleid fundamenteel is voor het welslagen daarvan; onderstreept dat het om beleidscoherentie te realiseren ook nodig is dat er tussen de verschillende autoriteiten wordt samengewerkt, en verzoekt de Commissie en de lidstaten derhalve om nauw samen te werken met nationale, regionale en lokale overheden; verzoekt de lidstaten coherente langetermijnstrategieën voor schonere lucht te ontwikkelen; dringt er bij de Commissie op aan om in de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit nieuwe wettelijke bepalingen op te nemen waarmee voorkomen wordt dat lokaal beleid en aantoonbaar doeltreffende beleidsmaatregelen ter verbetering van de luchtkwaliteit zonder grondige beoordeling of evaluatie worden teruggedraaid;

19. is ingenomen met de door de Commissie uitgevoerde geschiktheidscontrole van de luchtkwaliteitsrichtlijnen, die in 2019 werd gepubliceerd; verzoekt de Commissie na te gaan hoe snel en efficiënter kan worden samengewerkt met nationale, regionale en lokale autoriteiten om de naleving van de wetgeving inzake luchtkwaliteit te bevorderen, onder meer door middel van EU-financiering; verzoekt de Commissie te voorzien in technische bijstand en deskundigheid voor nationale, regionale en lokale autoriteiten die problemen ondervinden bij het handhaven en uitvoeren van wetgeving inzake luchtkwaliteit;

20. spoort de lidstaten en lokale en regionale overheden aan strategische en empirisch onderbouwde plannen voor duurzame stedelijke mobiliteit op te stellen en uit te voeren, met het oog op een gecoördineerde planning van beleid, stimulansen en subsidies die gericht zijn op de verschillende sectoren en vervoerswijzen, en investeringen in duurzaam en toegankelijk openbaar vervoer, maatregelen om het bestaande wagenpark te vernieuwen, investeringen in technologieën met betrekking tot schone vervoerswijzen en mobiliteit als dienst, evenals in infrastructuur voor actieve, gedeelde en emissievrije mobiliteit, lage-emissiezones, heffingsregelingen voor voertuigen en vraaggerelateerde maatregelen om het bewustzijn van het publiek te vergroten, en communicatieactiviteiten over de rol van de EU bij het aanpakken van luchtverontreiniging;

Donderdag 25 maart 2021

21. wijst erop dat de leefomgeving in steden gezonder moet worden gemaakt en dat de luchtverontreiniging in steden flink naar beneden moet worden gebracht; dringt er bij de lokale autoriteiten op aan te werken aan duurzame stedelijke planning en in dat kader onder meer maatregelen te nemen voor het realiseren van groene zones, voetgangerszones en autovrije zones in steden, en lopen en fietsen te bevorderen, en te werken aan toegankelijk openbaar vervoer en duurzame gedeelde-mobiliteitsoplossingen, waarbij er tevens voor gezorgd moet worden dat deze vervoerswijzen en het gemotoriseerd verkeer goed naast elkaar kunnen bestaan; wijst erop dat brede, goed onderhouden en goed begaanbare trottoirs en fietspaden, met name als deze langs belangrijke woon-werktrajecten liggen en goed geïntegreerd zijn in het bestaande wegennetwerk, mits veilig gescheiden van de rijbanen voor auto's, een impuls kunnen geven aan actief reizen, zoals fietsen en lopen; dringt er bij de nationale, regionale en lokale autoriteiten op aan om ambitieus beleid ter zake vast te stellen; is van mening dat "15 minuten-steden", waarin woningen, werkplekken, openbare voorzieningen en winkels lopend of met het openbaar vervoer binnen 15 minuten bereikbaar zijn, de kern moeten vormen van de stadsplanning op lange termijn; dringt er bij de Commissie op aan een jaarlijkse onderscheiding in het leven te roepen voor de steden of regio's die de beste maatregelen hebben genomen — met zichtbare effecten en concrete resultaten — om luchtverontreiniging terug te dringen, om lokale en nationale overheden aan te sporen actiever en efficiënter te werk te gaan, en deze maatregelen op Europees niveau te bevorderen;

22. wijst erop dat de recente strategie voor duurzame en slimme mobiliteit van de Commissie streeft naar het uitbreiden van de verschillende wijzen van collectief vervoer, lopen en fietsen en geautomatiseerde, geconnecteerde en multimodale mobiliteit, om verontreiniging door en congestie van het vervoer, met name in steden, aanzienlijk te verminderen en de gezondheid en het welzijn van de burgers te verbeteren;

23. roept op tot passende investeringen in een uitgebreide fietsinfrastructuur, met name in stedelijke gebieden, om de veiligheid van alle kwetsbare weggebruikers te waarborgen en fietsen als een efficiënte en gezonde vervoerswijze voor woon-werkverkeer aantrekkelijker te maken; wijst erop dat vlotte intermodaliteit tussen het spoor en de fiets moet worden gewaarborgd om in duurzaam woon-werkverkeer tussen stad en platteland te voorzien; pleit hiertoe voor uitbreiding van het EuroVelo-netwerk;

24. herinnert eraan dat het openbaar vervoer, vooral in plattlandsgebieden, vaak te onaantrekkelijk, onregelmatig en te duur is;

Het effect van het EU-beleid inzake luchtkwaliteit

25. is verheugd over de aankondiging van het actieplan van de Commissie om de vervuiling tot nul terug te brengen; herinnert eraan dat er een nauw verband bestaat tussen natuurbehoud en luchtkwaliteit en benadrukt dat luchtverontreiniging een probleem is dat een holistische benadering vereist, omdat luchtverontreiniging bijdraagt aan verzuring en eutrofiëring en daarom schadelijk is voor het leven in de bodem en in het water; waarschuwt dat nieuwe maatregelen nutteloos zijn als de luchtkwaliteit geen prioriteit krijgt en niet geïntegreerd wordt in alle EU-beleidsmaatregelen en EU-wetgeving inzake emissiebronnen, waaronder met betrekking tot klimaat, energie, vervoer, industrie, landbouw en afvalbeheer, een en ander in overeenstemming met de laatste wetenschappelijke bewijzen, waarbij tegenstrijdigheden worden vermeden en gezorgd wordt voor betere synergieën tussen alle beleidsterreinen; verzoekt de Commissie en de lidstaten om op alle gebieden en op alle niveaus nauwer samen te werken, en alle technische oplossingen te overwegen om de emissies op een technologisch neutrale manier te verminderen, om lokale overheden te helpen ambitieuze plannen te ontwikkelen om de uitstoot tot nul terug te brengen en voor schonere lucht te zorgen, ondanks het feit dat dit met uitdagingen gepaard gaat;

26. wijst op het steeds duidelijker wordende verband tussen luchtverontreiniging en klimaatverandering, zoals blijkt uit de toenemende ozonconcentraties in verband met hogere temperaturen en het feit dat er steeds vaker hittegolven voorkomen; is van mening dat een holistische aanpak van luchtverontreiniging goed samengaat met een beoordeling per geval van de specifieke kenmerken van afzonderlijke verontreinigende stoffen, zoals ozon, een kleurloos gas met een prikkelende geur, dat geen primaire verontreinigende stof is en waarvan de preventie om maatregelen vraagt die de hoeveelheid precursoren (NO_x en VOS) op lange termijn verminderen;

27. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan de doeltreffendheid van alle emissiewetgeving te evalueren en deze wetgeving aan te scherpen en tegelijkertijd te zorgen voor een doeltreffende tenuitvoerlegging ervan; onderstreept dat het verminderen van emissies aan de bron de enige doeltreffende manier is om schone lucht te waarborgen; wijst erop dat de meeste lidstaten hun emissiereductieverbintenissen voor 2020 en 2030 uit hoofde van de NEC-richtlijn niet zullen nakomen; wijst op de noodzaak van strengere maatregelen ter verlagings van de emissies in alle sectoren, met name de sector

Donderdag 25 maart 2021

wegvervoer en de sector zeevervoer, de luchtvaart, industriële installaties, gebouwen, de landbouw en de energiesector; wijst erop dat de EU-normen inzake luchtkwaliteit en emissies ook deel moeten uitmaken van het handelsbeleid van de Unie, om de overdracht van emissies naar landen buiten de EU te voorkomen, omdat dat het effect van grensoverschrijdende luchtverontreiniging op de luchtkwaliteit in de EU nog zou vergroten; pleit ervoor dat er passende financiële steun uit bestaande EU-fondsen toegekend wordt voor de verwezenlijking van doelstellingen op het gebied van schone lucht, ter ondersteuning van de acties van de lidstaten op dit gebied;

28. verzoekt de Commissie om snel inbreukprocedures in te leiden om de naleving van de emissiereductieverbintenissen uit hoofde van de NEC-richtlijn te waarborgen; wijst erop dat EU-maatregelen ter vermindering van de emissies in alle sectoren erop gericht moeten zijn de uitstoot en de vervuiling van deze sectoren tot nul terug te brengen; dringt aan op een beleidsaanpak die in overeenstemming is met de wetgeving inzake de uitstoot van broeikasgassen en verontreinigende gassen;

29. betreft het flexibiliteitsmechanisme zoals voorgesteld voor artikel 5 van de NEC-richtlijn in het verslag van de Commissie, getiteld “De tweede “Vooruitzichten voor schone lucht””; wijst erop dat in 2018 elf lidstaten een verzoek hebben ingediend om hun nationale emissieplafonds aan te passen; dringt er bij de Commissie op aan om het gebruik van de mogelijkheid tot aanpassing van de emissie-inventarissen tot een strikt minimum te beperken, en na te gaan of de lidstaten maatregelen hebben genomen om mogelijke onvoorziene emissies van bepaalde sectoren te compenseren alvorens zij om een aanpassing van emissie-inventarissen verzoeken;

30. benadrukt dat methaanemissies niet gereguleerd worden in het kader van EU-wetgeving inzake luchtverontreiniging en evenmin specifiek gereguleerd worden in het kader van het EU-klimaatbeleid; is ingenomen met de onlangs gepubliceerde “EU-strategie om methaanemissies terug te dringen”, en spoort de Commissie aan om zich daadkrachtig in te zetten voor de beperking van methaanemissies, in het bijzonder de emissies die afkomstig zijn van de landbouw en afval;

31. stelt met bezorgdheid vast dat de emissies van de meeste luchtverontreinigende stoffen in de Europese Unie weliswaar een dalende lijn laten zien, maar dat de uitstoot van ammoniak (NH₃), met name door de landbouwsector, blijft stijgen, wat het moeilijk maakt voor de EU-lidstaten om aan de EU-normen inzake luchtverontreiniging te voldoen; benadrukt dat 50 % van de gezondheidseffecten van luchtvervuiling veroorzaakt wordt door ammoniakemissies in stedelijke gebieden en dat dit komt doordat ammoniak een belangrijke precursor voor de vorming van fijnstof is; verzoekt de Commissie en de lidstaten om hun nationale strategische plannen in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid te gebruiken om luchtverontreiniging door de landbouw te bestrijden; verzoekt de Commissie en de lidstaten om ook onderzoek te doen naar de mogelijkheden om deze emissies te beperken via de richtlijn inzake industriële emissies ⁽³⁵⁾;

32. wijst erop dat de Europese Green Deal ten doel heeft de milieu-impact van de EU te beperken en dat gezien de belangrijke bijdrage die de industrie levert aan de druk op het milieu, de industrie ook een gepaste bijdrage moet leveren om deze overkoepelende doelstelling te verwezenlijken; uit zijn bezorgdheid over de trend om nieuwe industriële installaties te bouwen met een capaciteit die net onder de drempels van de richtlijn inzake industriële emissies ligt om ze op deze manier opzettelijk buiten het toepassingsgebied van deze richtlijn te houden; is in dit verband ingenomen met de aangekondigde herziening van de richtlijn inzake industriële emissies, die ten doel zal hebben de vervuiling door grote industriële inrichtingen beter aan te pakken, industriële activiteiten met de minste negatieve milieugevolgen te bevorderen en ervoor te zorgen dat het EU-beleid op het gebied van milieu, klimaat, energie en de circulaire economie ten volle wordt geëerbiedigd; verzoekt de Commissie de lidstaten te verplichten gegevens over naleving en vergunningen openbaar te maken;

33. acht het in dit verband wenselijk om ook andere sectoren in het toepassingsgebied van deze richtlijn op te nemen, het aantal afwijkingen in het kader van deze richtlijn tot een minimum te beperken, de huidige beste beschikbare technologieën te herzien, industriële activiteiten te bevorderen die de minste schadelijke milieueffecten hebben en daarbij een consistent resultaatgerichte aanpak te volgen, en in de richtlijn bepalingen op te nemen ter stimulering van verbeteringen in de vergunningsfase of in het kader van referentiedocumenten over de beste beschikbare technieken;

34. spoort lokale overheden aan om, onder meer in het kader van hun luchtkwaliteitsplannen, voorlichtingscampagnes op te zetten en stimuleringsregelingen in te voeren voor de renovatie van gebouwen en de vervanging van oude, inefficiënte en vervuilende systemen voor de verwarming en koeling van woningen, omdat een groot deel van de luchtverontreiniging afkomstig is van dergelijke systemen die stoffen uitstoten die gevaarlijk zijn voor de gezondheid; is van mening dat stadsverwarming op basis van duurzame oplossingen een goed alternatief kan zijn voor verspreide en zeer inefficiënte individuele verwarmingssystemen;

⁽³⁵⁾ Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (PB L 334 van 17.12.2010, blz. 17).

Donderdag 25 maart 2021

35. merkt op dat energieopwekking met vaste brandstoffen in de nabije toekomst in Europa de belangrijkste bron van kwikemissies zal zijn; is in dit verband ingenomen met het feit dat ten minste tien EU-lidstaten hebben toegezegd steenkool uit te faseren; roept de andere EU-lidstaten op steenkool als energiebron uiterlijk tegen 2030 uit te faseren;

36. wijst erop dat de aan de vervoerssector gerelateerde emissies van de meeste verontreinigende stoffen de afgelopen decennia weliswaar sterk zijn afgenomen, maar dat we in de EU toch nog altijd een aantal probleemzones kennen, met name in stedelijke gebieden, waar bijna één op de zes inwoners nog altijd wordt blootgesteld aan concentraties van luchtverontreiniging die boven de EU-luchtkwaliteitsnormen voor bepaalde verontreinigende stoffen liggen; benadrukt dat hoge niveaus van aan de vervoerssector gerelateerde luchtverontreiniging met name een risico vormen voor de gezondheid van mensen die in stedelijke gebieden en nabij vervoersknooppunten wonen;

37. herinnert eraan dat het wegvervoer de belangrijkste bron van NO_x in Europa is; verzoekt de Commissie strikte EU-normen voor de uitstoot van luchtverontreinigende stoffen door auto's te ontwikkelen (nieuwe Euro 7-normen voor lichte voertuigen en Euro VII-normen voor zware voertuigen), op een technologisch neutrale manier en zonder onderscheid te maken naar brandstoffen; benadrukt dat de nieuwe testprocedures voor voertuigen moeten worden herzien om ervoor te zorgen dat meer onder de wetgeving vallende verontreinigende stoffen gemeten worden, om de nauwkeurigheid en de doeltreffendheid van deze procedures te verbeteren en bestaande mazen te dichten, om ervoor te zorgen dat ook onder werkelijke rijomstandigheden aan de emissienormen wordt voldaan;

38. benadrukt dat het van cruciaal belang is de markt voor emissiearme en emissievrije voertuigen te stimuleren en de lidstaten richtinggevend aanbevelingen aan te reiken om hen aan te moedigen een breed scala aan stimulansen voor emissievrije en emissiearme voertuigen in te voeren, waarbij ervoor gezorgd moet worden dat dergelijke stimulansen erop gericht zijn het gebruik van voertuigen met de laagste werkelijke emissies te bevorderen; benadrukt dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van oplaadinfrastructuur, onder meer in particuliere en overheidsgebouwen overeenkomstig de richtlijn betreffende de energieprestatie van gebouwen⁽³⁶⁾, en de aantrekkelijkheid van emissiearme en emissievrije voertuigen essentieel zijn om ervoor te zorgen dat de consument voor een dergelijk voertuig kiest;

39. is van mening dat de luchtkwaliteit in probleemzones alleen kan worden verbeterd als we de transitie maken naar een duurzamer en minder verontreinigend vervoerssysteem en een mobiliteitsinfrastructuur die gericht is op het terugdringen van de verkeerscongestie, met name in stedelijke gebieden, waarbij alle beschikbare middelen zo doeltreffend mogelijk worden ingezet en rekening wordt gehouden met de meest recente wetenschappelijke inzichten en de jongste technologische innovaties; verzoekt de Commissie de lidstaten bij te staan bij het uitvoeren van regelmatige kwaliteitscontroles van hun vervoersinfrastructuur om vast te stellen op welke gebieden de infrastructuur moet worden ontlast en/of verbeterd, en bij het nemen van passende maatregelen op deze gebieden om van luchtkwaliteit een prioriteit op zich te maken, onder meer door gebruik te maken van de beschikbare EU-financiering en door doelgericht gebruik te maken van de belangrijkste financieringsmechanismen, zoals het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en het Cohesiefonds;

40. wijst nogmaals op het belang van een substantiële “modal shift” van vervoer over de weg naar minder verontreinigende vervoersvormen zoals gecombineerd vervoer, binnenscheepvaart en vervoer per spoor, waarbij in 2021 met name kan worden geprofiteerd van het Europees Jaar van de spoorwegen; onderstreept in dit verband dat het belangrijk is de infrastructuur voor het vervoer over het spoor dringend te verbeteren en te moderniseren door het Europees beheersysteem voor het spoorverkeer (ERTMS) volledig uit te rollen, knelpunten weg te nemen en ontbrekende verbindingen aan te leggen, in het bijzonder in het kader van het trans-Europees vervoersnetwerk, en de mogelijkheden voor intermodaal en multimodaal vervoer verder te vergemakkelijken en te bevorderen; is van mening dat deze benadering voor de laatste kilometers en middellange afstanden moet worden gecombineerd met een absoluut efficiënter en duurzamer wegvervoer;

41. benadrukt dat de doeltreffendste manier om de luchtverontreiniging door het wegvervoer te verminderen erin bestaat de overgang van conventionele brandstoffen naar schonere alternatieve brandstoffen te bevorderen, zoals beschreven in Richtlijn 2014/94/EU⁽³⁷⁾ betreffende de uitrol van infrastructuur voor alternatieve brandstoffen; is van mening dat de komende herziening van Verordening (EU) 2019/631⁽³⁸⁾ tot vaststelling van CO₂-emissienormen voor nieuwe personenauto's en nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen het gebruik van emissiearme en emissievrije voertuigen zal versnellen;

⁽³⁶⁾ Richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de energieprestatie van gebouwen (PB L 153 van 18.6.2010, blz. 13).

⁽³⁷⁾ Richtlijn 2014/94/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2014 betreffende de uitrol van infrastructuur voor alternatieve brandstoffen (PB L 307 van 28.10.2014, blz. 1).

⁽³⁸⁾ Verordening (EU) 2019/631 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 tot vaststelling van CO₂-emissienormen voor nieuwe personenauto's en nieuwe lichte bedrijfsvoertuigen, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 443/2009 en (EU) nr. 510/2011 (PB L 111 van 25.4.2019, blz. 13).

Donderdag 25 maart 2021

42. verzoekt de Commissie en de lidstaten ervoor te zorgen dat de emissienormen van de huidige wetgeving beter worden gehandhaafd, en meer bekendheid te geven aan de mogelijkheden om tweedehandsauto's in overeenstemming te brengen met de milieunormen, bijvoorbeeld door nieuwe onderdelen te monteren;

43. benadrukt dat gecombineerd vervoer van goederen bijdraagt aan het reduceren van emissies van de vervoerssector, doordat van wegvervoer wordt overgestapt op vervoerswijzen met lagere emissies en bijvoorbeeld gebruik wordt gemaakt van emissievrije riviercorridors;

44. wijst erop dat rekening moet worden gehouden met de structurele beperkingen die de invoering van alternatieve vervoerswijzen in ultraperifere gebieden en op eilanden kunnen bemoeilijken; dringt er bij de Commissie en de overheden van ultraperifere gebieden op aan na te denken over een actieplan dat gericht is op stimulansen en specifieke financiering voor het vervoer in deze gebieden;

45. wijst erop dat in de EU jaarlijks 50 000 sterfgevallen het gevolg zijn van luchtverontreiniging door de scheepvaart en dat deze vorm van luchtverontreiniging dus verder moet worden teruggedrongen⁽³⁹⁾; benadrukt dat de EU passende en doeltreffende maatregelen moet nemen om het zeevervoer te reguleren; wijst erop dat havensteden die te maken hebben met meer vervuiling door scheepvaart, kranen, cruises en diverse transportvoertuigen hun luchtkwaliteit alleen kunnen verbeteren als zij al deze aspecten aanpakken; merkt bezorgd op dat de schadelijke effecten van scheepsvervoer op de luchtkwaliteit blijven toenemen als de sector blijft groeien; verzoekt de Commissie om zo snel mogelijk haar toezegging na te komen om regelgeving vast te stellen inzake de toegang van de meest vervuilende schepen tot havens en aangemeerde schepen te verplichten gebruik te maken van aanwezige oplaad- en tankvoorzieningen, zoals walstroom, om de uitstoot van luchtverontreinigende stoffen te verminderen en zo de kustgebieden en hun inwoners te beschermen; verzoekt de Commissie en de lidstaten om voor alle Europese havens normen voor nuluitstoot bij aanlegplaatsen in te voeren;

46. benadrukt dat emissiebeheersgebieden belangrijke instrumenten zijn ter beperking van de luchtverontreiniging door de scheepvaart, en een bijdrage leveren aan de bestrijding van klimaatverandering en de beperking van de schadelijke effecten van deze verontreiniging op de menselijke gezondheid en de mariene biodiversiteit; dringt er daarom op aan de emissiebeheersgebieden uit te breiden tot alle zeeën van de EU; verzoekt de lidstaten de emissiebeheersingsgebieden in hun territoriale wateren streng te controleren;

47. wijst op het effect van de luchtvaart op luchtverontreiniging en op de negatieve gevolgen van die luchtverontreiniging voor de gezondheid; herinnert er in dit verband aan dat de levering van elektriciteit aan vliegtuigen tijdens stilstand op luchthavens de luchtkwaliteit kan verbeteren en dringt er daarom bij de lidstaten op aan ervoor te zorgen dat in hun nationale beleidskaders rekening wordt gehouden met de noodzaak om een elektriciteitsvoorziening op luchthavens te installeren overeenkomstig Richtlijn 2014/94/EU;

Luchtkwaliteitsplannen

48. merkt op dat luchtkwaliteitsplannen, die op grond van de richtlijn door een lidstaat moeten worden opgesteld als zij de luchtkwaliteitsnormen niet kunnen naleven, vaak ondoeltreffend zijn in die zin dat de daarmee beoogde resultaten niet worden bereikt; verzoekt de Commissie om zo spoedig mogelijk door middel van een uitvoeringshandeling overeenkomstig artikel 28 van Richtlijn 2008/50/EG een reeks minimumvereisten en beste praktijken vast te stellen voor zowel het opstellen van luchtkwaliteitsplannen als de tenuitvoerlegging daarvan, om ervoor te zorgen dat in de luchtkwaliteitsplannen maatregelen met streefdata worden opgenomen die toereikend zijn om de problemen op het gebied van verontreiniging aan te pakken; verzoekt de Commissie om ervoor te zorgen dat er voldoende financiering beschikbaar is om de geplande maatregelen uit te voeren en te waarborgen dat gebruik wordt gemaakt van betrouwbare methodes om de reductie ten gevolge van de uitvoering van de maatregelen te meten; is van mening dat het feit dat het opstellen van luchtkwaliteitsplannen momenteel zoveel tijd in beslag neemt de effectiviteit van deze plannen in gevaar brengt en vindt dat deze plannen gerichter moeten zijn en zich moeten concentreren op resultaatgerichte maatregelen voor de korte en middellange termijn, waarmee emissies uit de belangrijkste verontreinigingsbronnen worden aangepakt; wijst erop dat de doeltreffendheid en de algehele acceptatie van deze maatregelen zou toenemen als de lidstaten hun maatregelen zouden harmoniseren en beter op elkaar zouden afstemmen; wijst op de belangrijke rol van gemeentelijke en lokale autoriteiten bij het opstellen en uitvoeren van luchtkwaliteitsplannen, gezien het lokale karakter van de oorzaken en gevolgen van luchtverontreiniging;

⁽³⁹⁾ J. Brandt, J.D. Silver en L.M. Frohn, *Assessment of Health-Cost Externalities of Air Pollution at the National Level using the EVA Model System*, wetenschappelijk rapport nr. 3 van 2011, CEEH.

Donderdag 25 maart 2021

49. merkt op dat de lidstaten jaarlijkse verslagen publiceren over alle verontreinigende stoffen die onder de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit vallen en dat die verslagen openbaar zijn en dat zij jaarlijks verslag uitbrengen aan de Commissie overeenkomstig artikel 27 van Richtlijn 2008/50/EG; betreurt echter dat de lidstaten op grond van de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit niet verplicht zijn om bij de Commissie verslag uit te brengen over de uitvoering van de luchtkwaliteitsplannen en evenmin verplicht zijn om hun plannen bij te werken als er nieuwe maatregelen worden vastgesteld of als er onvoldoende vooruitgang wordt geboekt; wijst er voorts op dat de Commissie de ingediende luchtkwaliteitsplannen en de maatregelen daarin niet analyseert en verder ook geen feedback geeft; merkt op dat een behoorlijke en kritische feedback op de ingediende luchtkwaliteitsplannen de lidstaten zou kunnen helpen om betere luchtkwaliteitsplannen te ontwerpen met doeltreffender maatregelen, waarmee voorkomen zou kunnen worden dat de luchtkwaliteitsnormen niet worden nageleefd; verzoekt de Commissie om een transparanter en responsiever systeem vast te stellen voor de uitwisseling van informatie, alsmede een verplichting om jaarlijks verslag uit te brengen over de uitvoering van luchtkwaliteitsplannen en een procedure voor de evaluatie van ingediende luchtkwaliteitsplannen, om te waarborgen dat de maatregelen van de lidstaten de luchtkwaliteit snel en doeltreffend verbeteren;

50. wijst erop dat er op lokaal en regionaal niveau voldoende deskundigheid en middelen beschikbaar moeten zijn voor het opstellen van luchtkwaliteitsplannen en voor het selecteren, uitvoeren en evalueren van maatregelen ter verbetering van de luchtkwaliteit; wijst in dit verband op de noodzaak van voorlichting over beschikbare financiering, technische middelen en flexibele trajecten die aangepast kunnen worden aan de situatie op lokaal en regionaal niveau;

Handhaving van de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit

51. wijst erop dat er per februari 2021 31 inbreukprocedures aanhangig zijn tegen in totaal 20 staten over de uitvoering van de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit; wijst erop dat sommige van deze inbreukprocedures al sinds 2009 lopen en dat er ondanks de inbreukprocedures nog steeds sprake is van overschrijdingen van de concentratieniveaus van luchtverontreiniging in de lidstaten; is van mening dat de voortdurende en structurele overschrijdingen van de luchtkwaliteitsnormen door lidstaten erop duiden dat het de lidstaten aan de wil ontbreekt om doeltreffender maatregelen ter bescherming van de volksgezondheid en het milieu vast te stellen en dat de huidige handhavingprocedure ondoeltreffend is; dringt er bij de Commissie op aan de huidige handhavingprocedure voor de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit te herzien;

52. is bezorgd over de gebrekkige handhaving van de NEC-richtlijn; wijst erop dat er sinds 2010 geen inbreukprocedures zijn ingeleid wegens overschrijding van de bij de NEC-richtlijn vastgestelde plafonds, ondanks het feit dat drie lidstaten nog nooit NH₃-emissies hebben gemeld die onder hun plafonds lagen;

53. verzoekt de Commissie om, zodra zij ontdekt dat de EU-wetgeving inzake luchtkwaliteit niet wordt nageleefd, juridische stappen te nemen en zaken snel voor te leggen aan het Europees Hof en sancties op te leggen als zij inbreuken constateert; verzoekt de Commissie om op gezette tijden duidelijke en omvattende overzichten te verstrekken van lopende inbreukprocedures en om zonder vertragingen de correspondentie met de betrokken lidstaten openbaar te maken; verzoekt de Commissie om de noodzakelijke middelen beschikbaar te stellen om in gevallen van niet-naleving door de lidstaten snel ingrijpen mogelijk te maken;

54. herinnert er bovendien aan dat de Europese Rekenkamer in haar Speciaal verslag nr. 23/2018 over luchtverontreiniging eveneens verwijst naar het grote aantal inbreukprocedures met betrekking tot grenswaarden voor luchtkwaliteit en naar enorme lacunes in de uitvoering van wetgeving inzake luchtkwaliteit in de hele Unie; merkt op dat deze uitvoeringslacunes steeds groter worden, niet in het minst vanwege de structureel voorkomende grote vertragingen in de diverse fasen van de inbreukprocedures, die in totaal doorgaans tussen zes en acht jaar duren; is van mening dat de termijn van twee jaar waarover de Commissie beschikt om een kennisgeving over het overschrijden van grenswaarden te doen, te lang is om een tijdige handhaving te waarborgen;

55. verzoekt de lidstaten de uitvoering van de bestaande wetgeving te verbeteren, overeenkomstig de uitspraken van het Hof van Justitie van de Europese Unie;

Donderdag 25 maart 2021

Verbetering van de voorlichting aan en de bewustmaking en betrokkenheid van burgers

56. is van mening dat voorlichting aan en bewustmaking van de burgers essentieel zijn als het gaat om de aanpak van luchtverontreiniging, en is van oordeel dat de rechtstreekse betrokkenheid van de burgers bij maatregelen ter verbetering van de luchtkwaliteit daardoor bevorderd wordt; vestigt de aandacht op het feit dat de lidstaten, regio's en steden luchtkwaliteitsindexen op uiteenlopende wijzen definiëren en dat er voor sommige verontreinigende stoffen momenteel geen gegevens of alarmprempels beschikbaar zijn; dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan een gestandaardiseerd systeem voor de classificatie van de luchtkwaliteit vast te stellen dat in de gehele EU van toepassing is; verzoekt de Commissie, de lidstaten en de bevoegde regionale en lokale autoriteiten om programma's op te zetten ter bevordering van investeringen gericht op de verbetering van de luchtkwaliteit;

57. benadrukt dat de lidstaten weinig informatie verstrekken over de mogelijke gezondheidseffecten van luchtverontreiniging en dat de informatie die zij verstrekken onduidelijk is en bovendien moeilijk toegankelijk voor het publiek; wijst erop dat de praktische uitvoering door de lidstaten van hun verplichtingen uit hoofde van de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit verbeteringen laat zien wat betreft de informatievoorziening aan burgers over de staat van de luchtkwaliteit; dringt aan op verdere harmonisatie van de informatie over de luchtkwaliteit op alle geografische schaalniveaus die in alle lidstaten en regio's beschikbaar is voor het publiek, en dringt er tevens op aan dat juiste informatie over de luchtkwaliteit in realtime en op eenvoudige wijze toegankelijk is; verzoekt de Commissie, de lidstaten en de bevoegde regionale en lokale autoriteiten om voorlichtings- en bewustmakingscampagnes op te zetten over onderwerpen zoals de verschillende soorten verontreinigende stoffen in de lucht en de gevolgen daarvan voor de menselijke gezondheid of de actuele niveaus van luchtverontreiniging in het betreffende gebied, en deze campagnes ook te richten op kwetsbare groepen, en om ranglijsten bekend te maken van de luchtkwaliteitszones die de meeste dan wel de minste vooruitgang hebben geboekt; is van mening dat bewustmakingscampagnes waarin aandacht wordt besteed aan de zeer schadelijke effecten van luchtvervuiling en/of de installatie van informatiepanelen over de luchtkwaliteit in de buurt van bronnen van luchtverontreiniging, de bewustmaking van en informatievoorziening aan de burgers kunnen verbeteren en gedragsveranderingen teweeg kunnen brengen die bijdragen tot verbetering van de luchtkwaliteit;

58. verzoekt de Commissie en de lidstaten om instrumenten in te voeren en te bevorderen waarmee burgers worden aangemoedigd een bijdrage te leveren aan de uitvoering van de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit, zoals een online hulpmiddel en/of app, te ontwikkelen door de lidstaten, die burgers informeert over de luchtkwaliteit en de effecten daarvan op de menselijke gezondheid, die burgers de mogelijkheid biedt te vragen om meetstations of bemonsteringspunten, waarmee melding kan worden gedaan van schending van luchtkwaliteitsnormen of waarmee feedback aan de Commissie kan worden gestuurd over problemen die verband houden met de maatregelen van de lidstaten ter verbetering van de luchtkwaliteit;

59. benadrukt dat maatschappelijke organisaties, milieuactivisten en onderzoeksjournalisten, vanwege hun nabijheid tot de burger en hun directe toegang tot lokale informatie, een cruciale rol spelen bij het bevorderen en controleren van de uitvoering van wetgeving inzake luchtkwaliteit en daarom volledig bij raadplegingsprocedures betrokken moeten worden;

60. dringt er bij de Commissie op aan de richtlijnen betreffende de luchtkwaliteit bij te werken door er expliciete bepalingen in op te nemen die het recht van burgers op toegang tot de rechter waarborgen, in overeenstemming met het Verdrag van Aarhus, en verzoekt de Raad de uitvoering ervan te vergemakkelijken, wat met name van belang is als de Raad optreedt in zijn hoedanigheid van wetgever;

Overige aanbevelingen

61. verzoekt de Commissie na te denken over de mogelijkheid om de luchtkwaliteit in gebouwen afzonderlijk of als onderdeel van de wetgeving inzake duurzame gebouwen te reguleren, en in ieder geval regels te stellen betreffende de luchtkwaliteit in besloten ruimten in openbare gebouwen en winkelpanden;

62. vindt het essentieel dat er een algemene analyse wordt uitgevoerd van de resultaten van het monitoringnetwerk en dat er jaarlijks een verslag wordt opgesteld, waarin, omdat het hier gaat om het publiek domein, ook ruimtelijke en temporele gegevensanalyses worden opgenomen en beoordelingen van de gevolgen voor de kwaliteit van leven en ecosystemen, en waarin ook aanbevelingen worden gedaan voor maatregelen om vastgestelde structurele of incidentele luchtverontreiniging aan te pakken;

63. is van mening dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat het voorbeeld dat bepaalde steden geven met hun beste praktijken door andere steden wordt gevolgd, vooral door rampenplannen of noodplannen op te stellen die zo snel mogelijk in werking moeten worden gesteld als hoge concentraties verontreinigende gassen en deeltjes worden verwacht die gevaarlijk zijn voor de volksgezondheid of als er daadwerkelijk sprake is van dergelijke hoge concentraties;

64. benadrukt dat de arbeidsomstandigheden van werknemers in de vervoerssector moeten worden verbeterd door werknemers die dagelijks worden blootgesteld aan een hoog niveau van luchtverontreiniging en giftige dampen beter te beschermen en door te investeren in hun omscholing, bijscholing en opleiding;

Donderdag 25 maart 2021

65. benadrukt dat innovatie en onderzoek op het gebied van emissiearme en emissieverlagende technologieën kan bijdragen aan verlaging van de emissies in alle sectoren; dringt er bij de Commissie op aan het beginsel van technologieneutraliteit te eerbiedigen; wijst erop dat er behoefte is aan innovatieve oplossingen, zoals filtersystemen in voertuigen en op straat, vernieuwing van het wagenpark en vergelijkbare initiatieven;

66. moedigt de Commissie en de lidstaten aan ervoor te zorgen dat het luchtkwaliteitsbeleid innovatie en het concurrentievermogen in de betrokken sectoren waarborgt en tegelijkertijd de ambitie heeft om alle verontreiniging tot nul terug te dringen;

67. verzoekt de Commissie en de lidstaten ondersteuning te blijven bieden aan fora en overleg met andere landen te blijven stimuleren in het kader van de inspanningen die erop gericht zijn doeltreffende oplossingen te vinden en de uitvoering van Europees, nationaal en lokaal beleid dat streeft naar aanvaardbare luchtkwaliteitsnormen mogelijk te maken;

o

o o

68. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de regeringen en parlementen van de lidstaten.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0108

Een nieuwe strategie EU-Afrika

Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 inzake een nieuwe strategie EU-Afrika — een partnerschap voor duurzame en inclusieve ontwikkeling (2020/2041(INI))

(2021/C 494/08)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 21 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en artikel 208 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien de VN-top over duurzame ontwikkeling van 25, 26 en 27 september 2015 en het op 25 september 2015 door de Algemene Vergadering van de VN aangenomen einddocument, getiteld: “Onze wereld transformeren: programma voor duurzame ontwikkeling tot 2030”, evenals de zeventien doelstellingen voor duurzame ontwikkeling (SDG's),
- gezien de Addis Abeba-actieagenda van 2015 voor financiering van ontwikkeling,
- gezien de nieuwe Europese consensus inzake ontwikkeling “Onze wereld, onze waardigheid, onze toekomst”, die werd ondertekend op 7 juni 2017,
- gezien de Overeenkomst van Parijs inzake klimaatverandering uit 2015 de “Overeenkomst van Parijs”),
- gezien de Agenda 2063 van de Afrikaanse Unie (AU), aangenomen op 31 januari 2015 tijdens de gewone zitting van de vergadering van staats- en regeringshoofden van de Afrikaanse Unie in Addis Ababa,
- gezien de gezamenlijke strategie EU-Afrika, die op 9 december 2007 te Lissabon werd vastgesteld,
- gezien de Verklaring van Abidjan, het resultaat van de vierde Jeugdtop Afrika-EU, aangenomen op 11 oktober 2017,
- gezien de conclusies van de vijfde top Afrikaanse Unie-Europese Unie, die op 29 en 30 november 2017 plaatsvond in Abidjan,
- gezien de mededeling van de Commissie van 12 september 2018 getiteld “Een nieuwe Afrikaans-Europese alliantie voor duurzame investeringen en banen: ons partnerschap voor investeringen en banen naar een hoger niveau tillen” (COM(2018)0643),
- gezien de conclusies van de vier taskforces voor de digitale economie, energie, vervoer en landbouw die in het kader van de nieuwe alliantie werden opgesteld,
- gezien de gezamenlijke mededeling van de tiende bijeenkomst van het college van commissarissen van de Europese Commissie en de Commissie van de Afrikaanse Unie van 27 februari 2020,
- gezien de gezamenlijke mededeling van de Europese Commissie en de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid van 9 maart 2020 getiteld “Globale strategie voor samenwerking met Afrika” (JOIN(2020)0004), en de conclusies van de Raad over het onderwerp van 30 juni 2020,
- gezien het Afrikaans Handvest van de rechten van de mens en de volkeren en het protocol van Maputo,
- gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
- gezien het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989,
- gezien het EU-actieplan inzake mensenrechten en democratie 2020-2024,
- gezien het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap van 13 december 2006,
- gezien de Europese strategie inzake handicaps 2010-2020 en de versterkte Europese agenda voor de rechten van gehandicapten 2020-2030,
- gezien de strategie van de Afrikaanse Unie voor gendergelijkheid en het versterken van de positie van vrouwen voor de periode 2018-2028, die werd aangenomen in juli 2016,

Donderdag 25 maart 2021

- gezien het EU-genderactieplan (GAP II — “Gendergelijkheid en de empowerment van vrouwen: het leven van meisjes en vrouwen via de externe betrekkingen van de EU veranderen, 2016-2020”),
- gezien de overeenkomst ter oprichting van de Afrikaanse continentale vrijhandelszone (AfCFTA),
- gezien het verslag uit 2019 van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de VN getiteld “The State of the World’s Biodiversity for Food and Agriculture”, en het verslag “State of the World’s Forests” uit 2016,
- gezien het mondiaal evaluatieverslag over biodiversiteit en ecosysteemdiensten van het intergouvernementeel platform voor wetenschap en beleid inzake biodiversiteit en ecosysteemdiensten (IPBES) uit mei 2019,
- gezien het kader van Sendai voor rampenrisicovermindering 2015-2030, dat op 18 maart 2015 door de VN werd aangenomen,
- gezien de speciale verslagen van de Intergouvernementele Werkgroep inzake klimaatverandering (IPCC) getiteld “Global Warming of 1.5 °C”, “Climate Change and Land” en “Ocean and Cryosphere in a Changing Climate”,
- gezien de mededeling van de Commissie van 11 december 2019, getiteld “De Europese Green Deal”(COM(2019)0640),
- gezien de EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030, die gepubliceerd is op 20 mei 2020,
- gezien de VN-verklaring over de rechten van landbouwers en andere mensen die werkzaam zijn in plattelandsgebieden,
- gezien het besluit van de Algemene Vergadering van de VN om de periode 2019-2028 uit te roepen tot het decennium van de familiale landbouw,
- gezien het werkdocument van de diensten van de Commissie van 2 mei 2017 getiteld “Digital4Development: mainstreaming digital technologies and services into EU Development Policy” (SWD(2017)0157),
- gezien het op 17 december 2018 aangenomen mondiaal pact inzake vluchtelingen van de Verenigde Naties,
- gezien het op 19 december 2018 aangenomen mondiaal pact inzake veilige, ordelijke en reguliere migratie van de Verenigde Naties,
- gezien het Verdrag van de Afrikaanse Unie betreffende de bescherming en ondersteuning van intern ontheemden in Afrika (Verdrag van Kampala),
- gezien het door de VN uitgeroepen Internationaal decennium voor mensen van Afrikaanse afkomst (2015-2024), en in het bijzonder de pijler genaamd “Erkenning”,
- gezien de mededeling van de Commissie van 15 mei 2013, getiteld “Eigen verantwoordelijkheid voor de lokale autoriteiten in de partnerlanden met het oog op beter bestuur en doeltreffender ontwikkelingsresultaten” (COM(2013)0280),
- gezien het jaarverslag 2019 van de Raad van de Europese Unie aan de Europese Raad over de EU-doelstellingen inzake ontwikkelingshulp,
- gezien zijn resolutie van 16 november 2017 over de strategie EU-Afrika: een stimulans voor ontwikkeling ⁽¹⁾,
- gezien zijn resolutie van 6 oktober 2015 over de rol van de lokale overheden van de ontwikkelingslanden bij ontwikkelingssamenwerking ⁽²⁾,

⁽¹⁾ PB C 356 van 4.10.2018, blz. 66.

⁽²⁾ PB C 349 van 17.10.2017, blz. 11.

Donderdag 25 maart 2021

- gezien zijn resolutie van 13 november 2018 getiteld “Digitalisering voor ontwikkeling: armoede terugdringen via technologie”⁽³⁾,
 - gezien zijn resolutie van 19 juni 2020 over de antiracisedemonstraties na de dood van George Floyd⁽⁴⁾,
 - gezien zijn wetgevingsresolutie van 27 maart 2019 over een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het instrument voor nabuurschapsbeleid, ontwikkeling en internationale samenwerking (NDICI)⁽⁵⁾,
 - gezien zijn eerdere resoluties over de betrekkingen tussen de EU en de staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan (ACS-landen), met name die van 4 oktober 2016⁽⁶⁾, 14 juni 2018⁽⁷⁾ en 28 november 2019⁽⁸⁾,
 - gezien artikel 54 van zijn Reglement,
 - gezien de adviezen van de Commissie buitenlandse zaken, de Commissie internationale handel, de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, de Commissie landbouw en plattelandontwikkeling en de Commissie cultuur en onderwijs,
 - gezien het verslag van de Commissie ontwikkelingssamenwerking (A9-0017/2021),
- A. overwegende dat de volgende top EU-AU het partnerschap een nieuwe impuls zou moeten geven en dat hieruit een gezamenlijke strategie met concrete acties voor de aanpak van onze gemeenschappelijke uitdagingen en kansen zou moeten voortkomen, in overeenstemming met de internationale toezeggingen die zijn gedaan in het kader van de Agenda 2030 en de Overeenkomst van Parijs;
- B. overwegende dat het cruciaal is dat landen meer investeren in de systematische verzameling van nauwkeurige en vergelijkbare uitgesplitste gegevens teneinde te kunnen bepalen op welke terreinen sprake is van welke intersectionaliteiten en hoe hierop kan worden ingespeeld, en te analyseren of de resultaten van de acties die worden ondernomen in het kader van deze strategie voor iedereen, ook voor degenen met de grootste achterstand, positieve effecten hebben; overwegende dat gegevens overeenkomstig SDG 17.18 moeten worden uitgesplitst naar inkomen, geslacht, leeftijd, ras, etniciteit, migratiestatus, handicap en geografische locatie;
- C. overwegende dat de belangen en prioriteiten van Afrika, zoals omschreven in het kader van de Agenda 2063, bij de hervorming van onze betrekkingen centraal moeten staan;
- D. overwegende dat de bevolking van Afrika tot de jongste ter wereld behoort en dat meerdere van de meest fragiele staten ter wereld in Afrika kunnen worden gevonden; overwegende dat elke maand ongeveer een miljoen Afrikanen de arbeidsmarkt betreden;
- E. overwegende dat de toegevoegde waarde die de EU inbrengt in haar partnerschap met Afrika zal afhangen van haar vermogen om intercontinentale dialoog te combineren met een contextgevoelige benadering waarin rekening wordt gehouden met de diverse lokale en regionale specifieke kenmerken, de gevoeligheden van partnerlanden en bestaande sociale structuren, en van haar wens om samen met Afrika een visie voor de lange termijn te ontwikkelen op basis van gedeelde waarden, wederzijdse belangen en een frisse inzet op multilateralisme;
- F. overwegende dat toegang tot fatsoenlijke arbeids- en leefomstandigheden op lokaal niveau essentieel is om de migratietendens af te zwakken;
- G. overwegende dat 49 % van de invoer vanuit Afrika naar de EU in 2018 uit grondstoffen bestond; overwegende dat de winningssector de grootste aanjager van directe buitenlandse investeringen in Afrika is;
- H. overwegende dat veiligheid, de rechtstaat en goed bestuur randvoorwaarden zijn voor economische groei en investeringen; overwegende dat economische groei en investeringen duurzaam moeten zijn en gepaard moeten gaan met maatregelen om ongelijkheid te bestrijden door middel van herverdelingsbeleid, de versterking van menselijk kapitaal, rechtvaardigheid, politieke participatie, socialezekerheidsstelsels en maatregelen om de SDG's uit te voeren;

⁽³⁾ PB C 363 van 28.10.2020, blz. 27.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0173.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2019)0298.

⁽⁶⁾ PB C 215 van 19.6.2018, blz. 2.

⁽⁷⁾ PB C 28 van 27.1.2020, blz. 101.

⁽⁸⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2019)0084.

Donderdag 25 maart 2021

- I. overwegende dat vrede en veiligheid essentiële voorwaarden zijn voor duurzame ontwikkeling op de lange termijn en de bevordering van stabiliteit en sterke instellingen op lokaal, regionaal en nationaal niveau, en noodzakelijk zijn om de leefomstandigheden te verbeteren en betere resultaten te leveren met betrekking tot de SDG's;
- J. overwegende dat de opbouw van staatsstructuren een prioriteit is in politiek fragiele en bestuurlijk zwakke Afrikaanse staten, hetgeen betekent dat hun begrotingscapaciteit moet worden ontwikkeld;
- K. overwegende dat 94 miljoen kinderen jonger dan vijf in Afrika ten zuiden van de Sahara nooit zijn geregistreerd, 51 miljoen in Oost- en Zuid-Afrika en 43 miljoen in West- en Centraal-Afrika; overwegende dat het recht om te worden erkend als persoon voor de wet een cruciale stap is om levenslange bescherming te kunnen garanderen en een randvoorwaarde is om alle andere rechten te kunnen uitoefenen; overwegende dat een geboortekte een bewijs is van de juridische identiteit van een persoon, waarmee kan worden voorkomen dat de persoon stateeloos wordt verklaard en de drager bescherming kan zoeken tegen geweld en uitbuiting;
- L. overwegende dat gendergelijkheid een prioriteit moet zijn voor het toekomstige partnerschap EU-Afrika en derhalve moet worden geïntegreerd in alle componenten van de strategie EU-Afrika; overwegende dat vrouwen en jongeren dikwijls tegen obstakels aanlopen die hun volledige ontplooiing in de weg staan en vaker worden geconfronteerd met seksueel en gendergerelateerd geweld, hiv-besmetting, ongewenste zwangerschap, schoolverlaten en beperkte toegang tot financiering en ondernemerschap;
- M. overwegende dat in Afrika momenteel 390 miljoen mensen onder de armoedegrens leven, tegen een achtergrond van een gebrekkige inclusiviteit die tot ongelijkheden leidt; overwegende dat de COVID-19-pandemie de kwetsbaarheid van Afrika, die verband houdt met weinig economische diversificatie, een beperkte mobilisatie van binnenlandse middelen, illegale financiële stromen, een grote afhankelijkheid van de export van grondstoffen en volatiele grondstofprijzen, heeft verergerd; overwegende dat de nieuwe economische crisis als gevolg van de COVID-19-pandemie waarschijnlijk zal leiden tot meer ongelijkheid en armoede en dat de indirecte consequenties ervan — die zich met name uiten in voedselonzekerheid, een daling van inkomens, van geldovermakingen uit het buitenland en van de levensstandaard, en een dreigende schuldencrisis — reeds hun tol eisen;
- N. overwegende dat COVID-19 de aandacht heeft gevestigd op tekortkomingen in de gezondheidsstelsels en voedselsystemen en op de dringende behoefte om gezondheidsstelsels en voedselsystemen te ontwikkelen die mensgericht, universeel en veerkrachtig zijn en op mensenrechten zijn gestoeld; overwegende dat dergelijke crises in de komende decennia mogelijk veel vaker zullen voorkomen als gevolg van klimaatverandering en biodiversiteitsverlies; overwegende dat de kans groot is dat de vorderingen die zijn gemaakt met betrekking tot drie belangrijke bestaande epidemieën — hiv, tuberculose en malaria — door de pandemie tot stilstand zullen komen of zelfs teniet zullen worden gedaan, waardoor het noodzakelijk is innovatieve, geïntegreerde benaderingen toe te passen en tegelijkertijd de getroffen gemeenschappen te betrekken en de positie van het maatschappelijk middenveld te versterken, zodat de personen kunnen worden bereikt die levensreddende diensten behoeven;
- O. overwegende dat contacten tussen de twee continenten moeten worden aangemoedigd op alle niveaus en tussen alle sectoren van de samenleving;
- P. overwegende dat de Raad voor Vrede en Veiligheid van de Afrikaanse Unie klimaatverandering in 2019 heeft aangemerkt als grote bedreiging voor de veiligheid;
- Q. overwegende dat het Afrikaanse continent bijzonder hard wordt getroffen door de negatieve effecten van klimaatverandering en de diverse bronnen van lucht-, bodem- en waterverontreiniging; overwegende dat Afrika investeringen behoeft voor aanpassing aan de klimaatcrisis maar de nadruk in de gezamenlijke mededeling van 9 maart 2020 juist ligt op de beperking van de klimaatverandering; overwegende dat een geslaagde klimaatalliantie tussen Afrika en de EU een nieuwe drijvende kracht kan worden in de wereldwijde klimaatdiplomatie;
- R. overwegende dat de Algemene Vergadering van de VN op 20 december 2017 een resolutie heeft aangenomen op grond waarvan 2019-2028 werd uitgeroepen tot het decennium van de familiale landbouw;

Donderdag 25 maart 2021

- S. overwegende dat de toegang tot energie in Afrika ten zuiden van de Sahara tot de laagste ter wereld behoort; overwegende dat slechts ongeveer de helft van de Afrikaanse bevolking elektriciteit heeft en slechts een derde toegang heeft tot schone brandstoffen om te koken; overwegende dat grofweg 600 miljoen personen geen elektriciteit hebben en 890 miljoen personen met traditionele brandstoffen koken;
- T. overwegende dat particuliere financiering ook cruciaal is om opties voor gedecentraliseerde hernieuwbare energie te kunnen bieden; overwegende dat met particuliere investeringen, gedecentraliseerde hernieuwbare energie en bedrijfsmodellen op basis van financiering op maat voor consumenten (bijv. "pay-as-you-go" en mobiel geld) kan worden gezorgd voor toegang tot energie in grote delen van Afrika, met name in de landen ten zuiden van de Sahara waar de toegang tot energie tot de laagste ter wereld behoort;
- U. overwegende dat door middel van de bescherming, instandhouding en waardering van cultureel erfgoed en de culturele en creatieve sectoren de werkgelegenheid kan worden gestimuleerd, de positie van jongeren en vrouwen kan worden versterkt en kan worden bijgedragen aan een veerkrachtige en tolerante samenleving waarin cultuurverschillen worden gerespecteerd, en dat ongelijkheden kunnen worden verminderd en bruggen kunnen worden geslagen tussen verschillende gemeenschappen;

Naar een hervormde strategie met Afrika

1. is ingenomen met de gezamenlijke mededeling van 9 maart 2020 en beschouwt deze als een stap in de richting van een daadwerkelijk geopolitiek partnerschap; onderstreept dat Europa en Afrika in geografisch opzicht dicht bij elkaar liggen en sterke historische, culturele en sociaaleconomische banden hebben, die nog eens worden versterkt nu er steeds meer gedeelde uitdagingen en strategische belangen zijn; benadrukt dat de EU en haar lidstaten de grootste partners van Afrika zijn op het gebied van handel, investeringen, ontwikkelingshulp (ODA), humanitaire hulp en veiligheid;
2. herinnert eraan dat in Afrika meer dan één miljard mensen wonen en dat meer dan de helft van de mondiale bevolkingsgroei er in 2050 naar verwachting zal plaatsvinden, terwijl zes van de tien snelst groeiende economieën ter wereld zich in Afrika bevinden; beklemtoont dat de betrekkingen van de EU met Afrika van essentieel belang zijn voor de toekomst van beide continenten en dat zij voor hun welvaart sterk van elkaar afhankelijk zijn; onderstreept dat menselijke ontwikkeling, de verwezenlijking van de SDG's en de uitbanning van armoede de kern moeten vormen van de betrekkingen tussen de EU en Afrika;
3. pleit er nogmaals voor tussen de Europese Unie en de Afrikaanse Unie een waar "partnerschap tussen continenten" te smeden; benadrukt dat tijdens de aankomende top tussen de EU en de AU, die in 2021 moet plaatsvinden, de basis moet worden gelegd voor een strategisch win-win- en op resultaten gericht partnerschap dat een afspiegeling vormt van de belangen van beide partijen en de banden tussen de twee continenten versterkt;
4. pleit voor de opbouw van een daadwerkelijk partnerschap tussen gelijken, op basis van het internationale recht en internationale verdragen, overeenkomsten en normen, die verder gaat dan een donor-ontvangerrelatie; beklemtoont hoe belangrijk het is om contacten te onderhouden met Afrikaanse partners, met inbegrip van het Afrikaanse maatschappelijk middenveld en de Afrikaanse diaspora, en de routekaart voor het partnerschap en de verantwoordelijkheden van elke partij duidelijk af te bakenen op basis van een duidelijke evaluatie van de uitvoering van eerdere gezamenlijke overeenkomsten;
5. merkt op dat het potentieel van Afrika steeds meer belangstelling wekt van tal van spelers op het wereldtoneel en is bezorgd dat Afrika op veel gebieden een nieuw strijdperk voor concurrerende grootmachten is geworden; beklemtoont dat de EU een van de eerste actoren was die op het Afrikaanse continent bijstand hebben geboden, en dat de destructieve beleidsmaatregelen van andere actoren daarentegen de Afrikaanse landen schaden en ook voor de EU nadelig uitpakken; onderstreept dat de EU in haar politieke en economische betrekkingen met derde landen de bevordering van de grondrechten centraal stelt, evenals de steun voor democratische instellingen en de handhaving van de democratische verantwoordingsplicht; meent dat derde actoren zoals China andere doelstellingen nastreven die soms ook van invloed zijn op de EU; onderstreept dat onze doelstelling erin bestaat de weerbaarheid en onafhankelijkheid van onze Afrikaanse partners te versterken; betreurt het dan ook dat het optreden van andere actoren, en met name van China en Rusland, gericht is op de nastreving van de eigen geopolitieke belangen en op toenemend unilaterisme; benadrukt dat de eigen voordelen van deze actoren ten koste gaan van de Afrikaanse soevereiniteit en de Europese veiligheid; verzoekt de EU haar optreden te coördineren met alle landen die daadwerkelijk geïnteresseerd zijn in de voorspoedige en positieve langetermijnontwikkeling van het Afrikaanse continent op basis van de volledige eerbiediging van de mensenrechten, mediavrijheid en verantwoordingsplicht, transparant en reactief bestuur en de bestrijding van corruptie, aangezien deze

Donderdag 25 maart 2021

elementen van essentieel belang zijn voor de waarborging van een stabiele en inclusieve politieke, sociale en economische omgeving in Afrika; verzoekt de EU met een strategische langetermijnrespons op het Chinese “Nieuwe Zijderoute”-initiatief (“Belt and Road Initiative”) te komen die gestoeld is op onze gedeelde waarden, alsook op de door onze Afrikaanse burens geformuleerde prioriteiten en behoeften; beklemtoont dat de EU en haar lidstaten bronnen van stabiliteit en betrouwbaarheid moeten worden in de regio; is van mening dat de Europese Unie een grotere geopolitieke rol moet spelen in Afrika en betrekkingen tot stand moet brengen die aan iedereen ten goede komen;

6. is van mening dat de rol van Noord-Afrikaanse landen in het partnerschap moet worden vergroot en dat trilaterale samenwerking moet worden bevorderd teneinde de Noord-Zuid- en Zuid-Zuid-samenwerking een nieuwe impuls te geven en de continentale benadering samenhangender te maken;

7. is van mening dat dit partnerschap een afspiegeling moet vormen van de nieuwe prioriteiten van Afrikaanse landen naar aanleiding van de uitbraak van de COVID-19-pandemie; staat achter de respons van de EU op de crisis aan de hand van de “Team Europe”-aanpak en beschouwt dit als een primaire en echte uitdrukking van wereldwijde solidariteit en Europese waarden;

8. benadrukt dat de schadelijke effecten van de coronaviruscrisis beide continenten ertoe moeten aanzetten om zich te verbinden tot een partnerschap dat volledig rekening houdt met de consequenties ervan en het pad effent voor een duurzaam en inclusief herstel waarin de nadruk ligt op menselijke ontwikkeling, met name op onderwijs en betere gezondheidsstelsels — zodat nieuwe pandemieën kunnen worden voorkomen, gedetecteerd en er passend op kan worden gereageerd en zodat sneller kan worden gereageerd op bestaande pandemieën — en op gendergelijkheid, duurzame groei, snellere transitie, waaronder groene en digitale, en goed bestuur;

9. herinnert aan de verplichtingen die de internationale gemeenschap is aangegaan met betrekking tot de verwezenlijking van de zeventien doelstellingen voor duurzame ontwikkeling, waarbij de beginselen van de Agenda 2030 moeten worden geëerbiedigd; is van mening dat het partnerschap tussen Afrika en de EU in doorslaggevend mate zal bepalen of die verplichtingen worden nagekomen en moet zijn gebaseerd op een strategische en transversale benadering waarin alle SDG's worden geïntegreerd en hun onderlinge verbondenheid wordt onderkend;

10. wijst erop dat de AU en de EU samen het politieke gewicht van 81 landen vertegenwoordigen en onderstreept het belang van partnerschap in het multilaterale systeem; verzoekt beide partijen hun samenwerking in multilaterale forums te intensiveren en pleit voor een nauwe, inclusieve en systematische coördinatie voorafgaand aan alle belangrijke evenementen met betrekking tot mondiaal bestuur;

11. wijst op de belangrijke rol die de Afrikaanse Unie en Afrikaanse staten spelen in multilaterale organisaties, met name in de Verenigde Naties, waar 28 % van de leden Afrikaanse staten zijn; onderstreept dat de doelstelling van de EU om de internationale, op regels gebaseerde orde en het multilaterale stelsel te versterken inhoudt dat moet worden gepleit voor meer rechtvaardigheid en gelijke vertegenwoordiging van Afrika in internationale bestuursorganen; vraagt de EU in het bijzonder het verzoek van Afrika te steunen om de VN-veiligheidsraad uit te breiden zodat het continent er permanent in is vertegenwoordigd;

12. benadrukt dat de invloed van de EU voortvloeit uit het feit dat zij ultraperifere gebieden heeft in de Atlantische en de Indische Oceaan en dat deze ultraperifere gebieden sterke historische, economische en culturele banden hebben met diverse Afrikaanse landen; pleit voor een betere integratie van de ultraperifere gebieden in hun regio's en voor een intensievere samenwerking met Afrikaanse landen op gebieden van wederzijds belang, met name milieu en migratie;

13. benadrukt dat moet worden voortgebouwd op de lessen die zijn getrokken uit de gezamenlijke strategie EU-Afrika en dat moet worden gewaarborgd dat de nieuwe gezamenlijke strategie volledig in overeenstemming is met en een aanvulling vormt op de “Afrikaanse pijler” van de toekomstige overeenkomst voor de periode na Cotonou en ander bestaand EU-beleid, zodat het ontwikkelingsbeleid van de EU meer samenhang vertoont; wijst erop dat moet worden gegarandeerd dat de uitvoering van het partnerschap tussen continenten wordt afgestemd op de lokale, nationale en regionale omstandigheden en specifieke behoeften;

14. is van mening dat een holistisch partnerschap tussen continenten bovendien verdere regionalisering mogelijk moet maken; geeft nogmaals aan dat de EU regionale integratie (in een context waarin de COVID-19-pandemie de kwetsbaarheid van wereldwijde toeleveringsketens heeft blootgelegd) en organisaties in Afrika zal blijven ondersteunen; sluit zich aan bij het standpunt dat de EU flexibele benaderingen van land tot land en op subregionaal niveau moet blijven hanteren waarmee zij haar inzet en ondersteuning toesnijdt op de specifieke behoeften en omstandigheden van alle landen in de vijf regio's van Afrika; pleit ervoor het diverse regionale beleid van de EU inzake Afrikaanse subregio's te actualiseren; betreurt het dat de totstandbrenging van een ruimte van gedeelde welvaart, stabiliteit en vrijheid met de landen van het Zuidelijk Nabuurschap 25 jaar na de start van het Europees-mediterraan partnerschap nog altijd verre van voltooid is;

Donderdag 25 maart 2021

15. beklemtoont hoe belangrijk de AU is voor de integratie van het Afrikaanse continent, met name voor de handel binnen Afrika, die moet worden gestimuleerd; onderstreept dat deze integratie duidelijk moet worden afgebakend en moet worden gebaseerd op de behoeften van de Afrikaanse samenlevingen; wijst erop dat voor een sterk partnerschap niet alleen een sterke EU, maar ook een sterke Afrikaanse Unie nodig is; verzoekt de EU integratie-inspanningen op regionaal en continentaal niveau, evenals de institutionalisering en versterking van de Afrikaanse Unie te ondersteunen door haar afhankelijkheid van externe financiering te verminderen en haar bestuursstructuur te verbeteren en door beste praktijken te delen en technische en financiële bijstand te verlenen; is ingenomen met het voorstel voor een pan-Afrikaans programma in het kader van het nieuwe instrument voor nabuurschapsbeleid, ontwikkeling en internationale samenwerking (NDICI), dat bedoeld is om de problemen van het gehele Afrikaanse continent aan te pakken;

16. is zeer verheugd dat de voorzitter van de Commissie, Ursula von der Leyen, heeft laten blijken de betrekkingen met Afrika tijdens haar mandaat centraal te willen stellen; is ingenomen met de recente werkbezoeken van de leiders van de EU-instellingen aan Addis Abeba; pleit ervoor deze contacten op het hoogste politieke niveau te versterken en regelmatig te laten plaatsvinden; is van mening dat regelmatige gezamenlijke toespraken van de leiders van de Afrikaanse Unie en de Europese Unie de zichtbaarheid van en het publieke bewustzijn omtrent het partnerschap in de respectieve nationale media zouden vergroten en het belang zouden aantonen dat beide continenten eraan toekennen in hun politieke agenda's; is van mening dat deze toespraken feedback op de uitvoering van het partnerschap, de betrokkenheid van belanghebbenden bij het proces, vorderingen met betrekking tot de SDG's en het bespreken van de voor beide continenten belangrijke kwesties mogelijk moeten maken;

17. beklemtoont dat het Afrikaanse en het Europese maatschappelijk middenveld, met inbegrip van ngo's, lokale overheden, de particuliere sector, de diaspora, parlementariërs uit beide regio's, jongeren, minderheden en religieuze gemeenschappen, moet worden betrokken bij de formulering en evaluatie van nieuwe en bestaande strategieën zodat een mensgericht en inclusief partnerschap tot stand kan worden gebracht dat voor iedereen toegankelijk is;

18. onderstreept dat de EU zich op transparante wijze moet inspannen om het maatschappelijk middenveld te betrekken door te zorgen voor kansen, financiële middelen en het kader dat noodzakelijk is om de participatie van vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld op alle niveaus, met inbegrip van lokale spelers en spelers aan de basis, mogelijk te maken; beklemtoont dat bij de totstandbrenging van een mensgericht partnerschap niet alleen de betrokkenheid van deze maatschappelijke actoren belangrijk is, maar ook de inzet van de EU om alle vormen van racisme, rassendiscriminatie, vreemdelingenhaat en verwante intolerantie, binnen en buiten haar grenzen, te bestrijden;

19. pleit voor systematische, transparante en empirisch onderbouwde monitoring door alle belanghebbenden, met inbegrip van het maatschappelijk middenveld en gemeenschappen, lokale overheden en nationale parlementen in Europa en Afrika, van de uitvoering van de strategie en de eerbiediging van de beginselen van beleidssamenhang voor ontwikkeling en beleidscoherentie voor duurzame ontwikkeling;

20. wijst op het belang van parlementaire diplomatie en is van mening dat parlementaire vergaderingen, zoals de Paritaire Parlementaire Vergadering ACS-EU en het Pan-Afrikaanse Parlement, een fundamentele rol spelen in de versterking van de politieke dialoog tussen de EU en Afrika; benadrukt de belangrijke rol van het Europees Parlement bij het monitoren van en het toezicht op de doelmatige uitvoering van het partnerschap; wijst op de vele parlementaire vergaderingen en missies van het Parlement en pleit voor het versterken van de parlementaire dimensie van de betrekkingen tussen de EU en de AU door middel van regelmatige missies in het kader waarvan belangrijke parlementaire commissies bijeen kunnen komen met hun Afrikaanse evenknieën en ideeën kunnen uitwisselen;

21. is van mening dat de rol van de diaspora bij het slaan van bruggen en de bevordering van wederzijds begrip tussen twee continenten door middel van kennisoverdracht, investeringen en geldovermakingen, fundamenteel is, en dat de EU de participatie van de diaspora in beleidsvorming mogelijk moet maken door structuren te smeden die haar betrokkenheid bij sociale en politieke aangelegenheden garanderen; verzoekt de Commissie te analyseren hoe het best kan worden samengewerkt met de diaspora in het kader van de brede strategie met Afrika, onder meer door bij de aanpak van gezamenlijke uitdagingen synergieën tussen interne en externe financieringsinstrumenten te benutten;

22. wijst erop dat de geldovermakingen van de diaspora essentieel zijn voor lokale economieën; waarschuwt dat de geldovermakingen naar Afrika volgens de Wereldbank in 2020 naar verwachting met ongeveer 20 % zullen dalen door de COVID-19-crisis, met name in de minste ontwikkelde landen waar zij een vitale inkomstenbron vormen voor arme huishoudens; verzoekt de EU en de Afrikaanse landen daarom te werken aan een verlaging van de kosten van geldovermakingen naar minder dan 3 % tegen 2030, in overeenstemming met SDG 10.c;

Donderdag 25 maart 2021

23. wijst erop dat het welslagen van het partnerschap zal afhangen van de financiering die ervoor wordt uitgetrokken; pleit voor massieve steun voor Afrika in het kader van het toekomstige NDICI en wijst erop dat de EU-landen nog steeds de grootste donoren zijn in Afrika; betreurt het dat veel lidstaten de doelstelling om 0,7 % van hun bni aan ontwikkelingshulp te besteden niet hebben gehaald en dat sommige lidstaten hun bijdrage in het kader van ontwikkelingshulp zelfs hebben verlaagd;
24. benadrukt dat in het hernieuwde partnerschapskader concrete acties moeten worden voorzien om een grotere mobilisatie van binnenlandse middelen in Afrikaanse landen te bevorderen, zoals steun voor de bestrijding van corruptie en de ontwikkeling van eerlijke en doelmatige belastingstelsels, en het aanpakken van belastingontduiking en -ontwijking, zodat de betrekkingen tussen de EU en Afrika steeds minder zijn gebaseerd op een donor-ontvanger-relatie en Afrikaanse landen beter in staat zijn duurzame ontwikkeling te bewerkstelligen;
25. pleit ervoor in de EU-begroting meer fondsen afkomstig uit nieuwe eigen middelen, met inbegrip van een belasting op financiële transacties, beschikbaar te stellen voor ontwikkelingssamenwerking;
26. herinnert eraan dat het beginsel van eigen verantwoordelijkheid inhoudt dat ontwikkelingsbeleid en -programma's pas een slaagkans hebben als zij door de ontwikkelingslanden worden geleid en op landspecifieke situaties en behoeften zijn toegespitst; benadrukt dat het in dit kader van belang is samen te werken met het maatschappelijk middenveld en lokale gemeenschappen, teneinde rekening te kunnen houden met de behoeften en kwetsbaarheden van mensen;
27. roept op tot de totstandbrenging van bewakingsmechanismen en het waarborgen van volledige transparantie en verantwoordingsplicht met betrekking tot EU-financiering;
28. hamert op het feit dat de hulp van de EU er niet toe mag bijdragen dat conflicten langer duren of dat het roofzuchtige gedrag van autocratische regimes, dat de oorzaak is van tal van sociaal-economische problemen en politieke conflicten in Afrika, wordt bevorderd; beklemtoont dat het nastreven van gemeenschappelijke belangen en samenwerking moet stroken met het internationaal recht, de fundamentele waarden van de EU en de ondersteuning van de democratie, goed bestuur en de mensenrechten;
29. verzoekt de EU-instellingen en de lidstaten coherenter en eendrachtiger op te treden in hun betrekkingen met het Afrikaanse continent en derhalve hun beleid onderling af te stemmen, met bijzondere aandacht voor inspanningen om kaders voor economische kansen en werkgelegenheid tot stand te brengen;
30. is van mening dat bij een partnerschap alle 27 landen van de EU en alle 55 landen van de AU moeten zijn betrokken; pleit voor volledige betrokkenheid van alle EU-lidstaten teneinde de zichtbaarheid van het partnerschap en de waarde ervan onder Europeanen en partnerlanden te vergroten, zodat beter kan worden gecommuniceerd over gezamenlijke acties en ambities;

Partners voor menselijke en economische ontwikkeling

31. pleit ervoor menselijke ontwikkeling centraal te zetten in de strategie teneinde te garanderen dat niemand achterblijft, waarbij prioriteit dient te worden toegekend aan de bestrijding van armoede, ongelijkheid en discriminatie, en democratie, de rechtstaat, goed bestuur en mensenrechten voor iedereen moeten worden gewaarborgd, met bijzondere aandacht voor de meest gemarginaliseerde en kwetsbare bevolkingsgroepen; onderstreept dat ook prioriteit moet worden toegekend aan toegang tot elementaire sociale diensten als voedsel, water en sanitair, kwalitatief hoogwaardige gezondheidsstelsels en kwalitatief hoogwaardig onderwijs en aan sociale bescherming en milieubescherming;
32. is van mening dat het fundamenteel is om fatsoenlijke arbeidsomstandigheden te garanderen, de sociale rechten te versterken, sociale en arbeidsdialogen te verbeteren, kinderarbeid en dwangarbeid uit te bannen en werkplekken gezonder en veiliger te maken;
33. benadrukt uitdrukkelijk dat functionerende overheidsinstellingen, autoriteiten en infrastructuur een belangrijke rol vervullen en is van mening dat, wanneer zij ontbreken, dit een belangrijke belemmering vormt voor ontwikkeling, vooruitgang en vrede; onderstreept dat veiligheid, stabiliteit en uiteindelijk welvaart en duurzame ontwikkeling in de betrokken regio's alleen kunnen worden bereikt als een allesomvattende strategie wordt gevolgd; onderstreept het belang van democratische hervormingen, goed bestuur en de opbouw van staatsstructuren voor duurzame ontwikkeling; wijst erop dat door de rechtstaat te bevorderen, corruptie te bestrijden en de toegang tot de rechter te vergemakkelijken een aanzienlijke bijdrage kan worden geleverd aan de uitoefening van grondrechten door burgers in beide continenten;
34. wijst erop dat een aantal landen weliswaar nog kampen met corruptie en het ontbreken van goed bestuur en sociale en politieke vrijheden, maar dat veel landen een begin hebben gemaakt met de transitie naar hervorming en democratie; herinnert eraan dat landen die deze transitie doormaken bijzonder kwetsbaar zijn en moeten kunnen rekenen op de EU wanneer zij steun vragen; pleit daarom voor goed gecoördineerde steun en bijstand voor die landen bij het opbouwen van

Donderdag 25 maart 2021

meer veerkrachtige staten en maatschappijen, teneinde het door hun bevolking geuite streven naar positieve verandering te handhaven en te steunen; beveelt aan dat de vicevoorzitter van de Europese Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid (VV/HV) speciale ad-hoccontactgroepen opzet om EU-brede steun aan individuele transitielanden te stroomlijnen en faciliteren; is van mening dat er meer moet worden gedaan om inclusieve politieke meerpartijenstelsels en verantwoordelijk democratisch bestuur in Afrika, met name in fragiele staten, te bevorderen door werkgroepen bestaande uit burgers en overheden en parlementair toezicht te faciliteren, onder meer door gebruik te maken van technologieplatformen, teneinde de inbreng van burgers over beleidskwesties te verzamelen en beste praktijken te stimuleren aan de hand van peer-to-peer gedachtewisselingen om de verantwoordingsplicht en aanspreekbaarheid van de overheid te verbeteren, hetgeen fundamenteel is om tot duurzame ontwikkeling te komen, mondiale uitdagingen aan te pakken en het risico van grotere instabiliteit te beperken;

35. onderstreept dat het belangrijk is vrije en eerlijke verkiezingen met concurrerende kandidaten en geloofwaardige verkiezingsprocessen te ondersteunen; steunt de coördinatie tussen de EU en de AU inzake verkiezingswaarnemingsmissies en de bijstand met het oog op de versterking van de capaciteit van de AU om verkiezingswaarneming op de lange termijn te organiseren die beantwoordt aan de internationale normen, alsook bilaterale samenwerking met de respectieve landen en hun maatschappelijke organisaties, met als doel te komen tot inclusieve, transparante en geloofwaardige verkiezingen in Afrika; wijst daarom op de talrijke verkiezingswaarnemingsmissies van de EU, die sterk worden ondersteund door het Europees Parlement; spoort de EU, Europese ngo's, politieke partijen en maatschappelijke organisaties ertoe aan nauw samen te werken met hun Afrikaanse tegenhangers, met inbegrip van ambtenaren, om een stevige politieke dialoog op te zetten met behulp van de ontwikkeling van thematische beleidsmaatregelen, om krachtige praktijken voor democratisch bestuur te stimuleren, de vertegenwoordiging en inclusie van gemarginaliseerde bevolkingsgroepen te verbeteren en de deelname van het maatschappelijk middenveld en burgers aan het openbare leven op alle niveaus te bevorderen;

36. waardeert de geleverde inspanningen om Afrika's eigen mechanismen en regelgeving inzake de bescherming van de mensenrechten te versterken, zoals het Afrikaans Handvest van de rechten van de mens en de volkeren en de bijbehorende protocollen, het Afrikaans handvest inzake democratie, verkiezingen en bestuur, de Afrikaanse Commissie voor de rechten van de mens en volken en het Afrikaans Hof voor de Rechten van de Mens en Volken; stelt het op prijs dat dergelijke mechanismen en regelgeving voorzien in aanhoudende bijstand voor de Afrikaanse partners bij de aanpassing van hun eigen mensenrechteninstrumenten en -mechanisme aan internationaal erkende beginselen, wetten en normen;

37. wijst op de belangrijke rol die het Internationaal Strafhof vervult bij de bestrijding van straffeloosheid en het in ere houden van de waarden van vrede, veiligheid, gelijkheid, billijkheid, rechtvaardigheid en genoegdoening; vraagt de EU en Afrikaanse staten het Statuut van Rome en het Internationaal Strafhof te blijven steunen; verzoekt alle Afrikaanse staten die dit nog niet hebben gedaan het Statuut van Rome te ondertekenen en te ratificeren;

38. beklemtoont hoe belangrijk het is om in eerste instantie de belangen van het kind in overweging nemen en om het recht op een zorgeloze jeugd en het recht op welzijn voor alle kinderen te bevorderen; pleit ervoor urgent aandacht te besteden aan kinderen die in moeilijke en gemarginaliseerde omstandigheden leven, met name in Afrika ten zuiden van de Sahara en in een aantal andere conflict- of extreem arme gebieden, en wier grondrechten, zoals het recht op toegang tot onderwijs, elementaire gezondheidszorg en, meer in het algemeen, het recht op een kindertijd, maar al te vaak worden geschonden; verzoekt daarom om de volledige toepassing van het Verdrag inzake de rechten van het kind;

39. wijst erop dat de Afrikaanse bevolking de afgelopen 30 jaar is verdubbeld en dat deze sterke demografische groei zich de komende decennia naar verwachting zal voortzetten; beklemtoont daarom hoe belangrijk het is om een gezamenlijke AU-EU-strategie te ontwikkelen die kinderen en jongeren centraal zet in het partnerschap en rekening houdt met de conclusies van de Jeugdtop die in 2017 plaatsvond;

40. beklemtoont dat de positie van jongeren het best kan worden versterkt door mogelijkheden voor hen te ontwikkelen en bevorderen om hogerop te komen, in het bijzonder in de vorm van arbeids- en ondernemingskansen en mogelijkheden om deel te nemen aan democratische processen en besluitvorming; is van mening dat deze strategie moet zorgen voor meer mogelijkheden voor jongerenuitwisselingen en in het bijzonder vrijwilligerswerk, waarbij in het kader van voorgestelde contacten en projecten prioriteit moet worden toegekend aan de zeventien SDG's;

41. verzoekt de instellingen van de Europese Unie en de Afrikaanse Unie stagemogelijkheden voor jonge Europeanen te creëren in de landen van de Afrikaanse Unie en voor jonge Afrikanen in de Europese Unie, zodat zij kunnen worden opgeleid op het gebied van de respectieve integratieprocessen;

Donderdag 25 maart 2021

42. verzoekt de EU universele toegang te bevorderen voor alle jongeren, in al hun diversiteit, met inbegrip van tienermeisjes en meisjes met een handicap, tot voor jongeren geschikte gezondheidsdiensten, waaronder diensten met betrekking tot seksuele en reproductieve gezondheid en hiv, die rechtvaardig, toegankelijk, betaalbaar en op hun behoeften afgestemd zijn, ook in conflictsituaties en humanitaire crises;
43. wijst erop dat door het ontbreken van betrouwbare registers van de burgerlijke stand in sommige Afrikaanse staten veel burgers wettelijk niet bestaan en derhalve geen burgerrechten, democratische uitdrukkingsmogelijkheden of stemrecht hebben; beklemtoont dat de demografische statistieken hierdoor minder betrouwbaar en relevant zijn;
44. beklemtoont hoe belangrijk het is om te investeren in concrete EU-initiatieven waarmee wordt beoogd Afrikaanse nationale registers van de burgerlijke stand te versterken en te garanderen dat deze diensten toegankelijk en vertrouwelijk zijn, en Afrikaanse overheden te helpen met investeringen in veilige en innovatieve technologische oplossingen om de registratie van geboorten te vergemakkelijken overeenkomstig SDG 16.9;
45. is van oordeel dat prioriteit moet worden toegekend aan gendergelijkheid en de versterking van de positie van vrouwen en meisjes en dat deze aspecten in alle dimensies van het partnerschap moeten worden verwerkt; verzoekt zijn evenknieën derhalve de rol van vrouwen in en hun bijdrage aan de economie en maatschappij te bevorderen, en hierbij hun burger- en wettelijke rechten, met inbegrip van het recht op eigendom en het recht om actief te zijn in verschillende economische en politieke sectoren, te erkennen; juicht de sterkere politieke vertegenwoordiging van vrouwen in een aantal Afrikaanse landen toe; stelt echter vast dat vrouwen in een aantal landen op het Afrikaanse continent nog steeds ondervertegenwoordigd zijn; beklemtoont dat de eerbiediging en volledige verwezenlijking van de mensenrechten van vrouwen de grondslag vormen van een democratische samenleving; is bijgevolg van oordeel dat deze grondrechten en doelstellingen moeten worden verwezenlijkt om een echt democratische samenleving tot stand te brengen;
46. is van mening dat in het kader van het onlangs gepresenteerde GAP III met name de inspanningen moeten worden geïntensiveerd om een eind te maken aan gendergerelateerd geweld, vrouwenbesnijdenis en gedwongen huwelijken; verzoekt de Commissie synergieën te garanderen tussen het partnerschap EU-Afrika en GAP III teneinde gendergelijkheid te verwezenlijken; pleit ervoor in het partnerschap EU-Afrika bijzondere aandacht te besteden aan de deelname van vrouwen aan besluitvorming; pleit voor een gezamenlijke routekaart met de doelstellingen die moeten worden verwezenlijkt op het gebied van vrouwenrechten;
47. onderstreept dat alomvattende seksuele voorlichting met name cruciaal is om gendergelijkheid te bevorderen, schadelijke gendernormen te veranderen en seksueel, gendergerelateerd en huiselijk geweld, evenals ongewenste zwangerschappen en hiv-infecties, te voorkomen;
48. benadrukt dat de toegang tot en de eerbiediging van seksuele en reproductieve gezondheid en rechten cruciale aspecten zijn van het partnerschap EU-Afrika; wijst erop dat dringend aandacht moet worden besteed aan het feit dat de gevolgen van de coronacrisis hebben geleid tot een verdere beperking van de toegang tot diensten en voorlichting op het gebied van seksuele en reproductieve gezondheid en de discriminatie van en het geweld tegen vrouwen hebben verergerd; verzoekt de Commissie prioriteit toe te kennen aan seksuele en reproductieve gezondheid en rechten in het nieuwe partnerschap EU-Afrika en zich in te zetten voor de bevordering, bescherming en uitoefening van het recht van elke persoon om volledige controle te hebben en vrij en verantwoord te beslissen over kwesties in verband met hun seksualiteit en seksuele en reproductieve gezondheid en rechten, zonder discriminatie, dwang of geweld;
49. merkt op dat personen met een handicap nog steeds het slachtoffer worden van meerdere vormen van discriminatie; pleit ervoor de rechten van personen met een handicap in Afrika in de hele strategie en in alle financiële instrumenten die worden gemobiliseerd te integreren, en verzoekt om hun actieve participatie in de samenleving en systematische betrokkenheid bij de formulering en uitvoering van strategieën waarmee wordt beoogd hun inclusie, met name op het gebied van onderwijs, ondernemerschap en de digitale transformatie, te bevorderen; is van mening dat dit alleen kan worden bereikt aan de hand van een zinvolle betrokkenheid van maatschappelijke organisaties, waaronder organisaties van personen met een handicap;
50. uit zijn bezorgdheid over het geweld en de discriminatie, in het bijzonder met betrekking tot toegang tot gezondheidszorg, waarvan LGBTI-persoonen nog steeds het slachtoffer worden en verzoekt de twee continenten zich meer in te spannen om hun rechten te beschermen;
51. herinnert aan de essentiële rol van het maatschappelijk middenveld, met inbegrip van lokale ngo's, en de vrijheid van meningsuiting en de pers voor een goedwerkende democratie; wijst erop dat de meervoudige rollen en bijdragen van maatschappelijke organisaties moeten worden erkend en bevorderd; vraagt de twee continenten een kader te garanderen dat maatschappelijke organisaties in staat stelt deel te nemen aan de formulering en evaluatie van beleid op de verschillende niveaus van besluitvorming;

Donderdag 25 maart 2021

52. beklemtoont dat er een belangrijke rol is weggelegd voor een vrije en geanimeerde media- en perssector en herinnert eraan dat dit van cruciaal belang is voor een goed geïnformeerd publiek dat zijn eigen prioriteiten kan vastleggen en om de weerbaarheid tegen nepnieuws te vergroten; moedigt verdere Afrikaanse inspanningen op het gebied van mediavrijheid en steun voor journalisten aan en onderstreept dat de vrije pers een belangrijke rol speelt in de bestrijding van corruptie en het toezicht op overheden en hun verantwoordingsplicht;

53. wijst erop dat gezondheid een noodzakelijke voorwaarde voor menselijke ontwikkeling is en dat het recht op gezondheid een grondrecht is; onderstreept dat volledige aandacht moet worden besteed aan de multidimensionale aard van gezondheid; benadrukt het belang van een veilige omgeving voor de bescherming van de volksgezondheid en is van mening dat de "één gezondheid"-benadering in alle componenten van het toekomstige partnerschap moet worden geïntegreerd;

54. benadrukt dat er een echte partnerschap moet worden opgezet op het gebied van gezondheid waarmee wordt beoogd gezondheidsstelsels te versterken door de rol van gemeenschappen te vergroten; onderstreept dat de opbouw van de capaciteiten van landen de basis moet vormen voor de bevordering van universele toegang tot adequate, toegankelijke en betaalbare gezondheidszorg voor iedereen door een betere publieke verlening van gezondheidsdiensten;

55. benadrukt voorts dat in dit partnerschap de nadruk moet liggen op onderzoek en ontwikkeling op het gebied van wereldwijde gezondheid en de intensivering van de samenwerking tussen de EU en Afrika op het gebied van gezondheidsonderzoek en -innovatie, zodat de lokale Afrikaanse en Europese productiecapaciteit voor gezondheidsproducten, medische apparatuur en geneesmiddelen een gezamenlijke impuls kan worden gegeven; dringt er met dit doel voor ogen bij de EU op aan Afrikaanse landen, met name de minst ontwikkelde, te helpen met een doelmatige benutting van de bewegingsruimte met het oog op de bescherming van de volksgezondheid waarin de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom (Trips-overeenkomst) voorziet, zoals dwanglicenties en parallelle invoer; moedigt netwerkvorming tussen Afrikaanse en Europese wetenschappelijke gemeenschappen en uitwisselingen van expertise en ervaring aan, en benadrukt dat het fenomeen van namaakgeneesmiddelen moet worden aangepakt;

56. benadrukt dat toegang tot water, sanitair en sanitaire diensten een essentiële randvoorwaarde is voor elke maatregel om de volksgezondheid te verbeteren en de overdracht van ziekten tegen te gaan, en een essentieel element moet vormen van de samenwerking tussen de EU en Afrika; dringt erop aan dat de inspanningen op het gebied van waterbeheer en -governance, de bouw van infrastructuur en de bevordering van en voorlichting over hygiëne moeten worden geïntensiveerd; pleit voor gerichte verbeteringen in de toegang tot deze diensten, met name voor de meest kwetsbare bevolkingsgroepen en bevolkingsgroepen die lijden onder discriminatie;

57. wijst op de baten voor de volksgezondheid van routinematige kinderimmunisatie en pleit voor de verdere versterking van programma's op het gebied van immunisatie; benadrukt dat de coronaviruscrisis heeft aangetoond dat de toegang tot vaccins en behandeling moet worden gewaarborgd, en verzoekt de twee continenten nauw samen te werken om te garanderen dat iedereen hiervan kan profiteren;

58. uit zijn bezorgdheid over het feit dat er steeds meer onderling verbonden crises ontstaan op gebieden als gezondheid, voedsel, milieu en veiligheid, en dat de situatie naar verwachting zal verslechteren door klimaatverandering en biodiversiteitsverlies, en vestigt daarom de aandacht op het belang van een alomvattende versterking van de weerbaarheid van mensen en ecosystemen en van sectoroverschrijdende crisispreventie en -paraatheid, toezicht en beheers- en responscapaciteiten in de toekomstige strategie en de gecombineerde strategie voor de toekomstige respons op wereldwijde pandemieën; pleit ervoor zorgvuldiger aandacht te besteden aan modellen van sociale bescherming universeel inkomen en de formalisering van de informele economie, en onderstreept het belang van de bevordering van fatsoenlijk werk en sociale dialoog; moedigt aan dat de toegang tot onderwijs, opleiding en arbeid wordt bevorderd in situaties die worden gekenmerkt door fragiliteit, crisis en langdurige crisis, aangezien dit belangrijke factoren zijn voor stabiliteit en het waarborgen van bestaanszekerheid;

59. beklemtoont dat inclusief, toegankelijk en kwalitatief hoogwaardig onderwijs een grondrecht en een essentiële voorwaarde is voor kindbescherming en de empowerment van meisjes in het bijzonder, onder meer in noodsituaties;

60. herinnert eraan dat Afrika een van de grootste jonge bevolkingen ter wereld heeft, hetgeen tot enorme uitdagingen leidt op het gebied van onderwijs, maar tegelijkertijd een troef is voor de toekomstige ontwikkeling van het continent; wijst op de belangrijke rol die onderwijs speelt door de rol van burgers in de maatschappij vorm te geven en duurzame economische groei en werkgelegenheid te stimuleren; beklemtoont dat analfabetisme en een gebrek aan hoogwaardig onderwijs en gekwalificeerde professionals een belemmering vormen voor duurzame ontwikkeling; beklemtoont dat onderwijs voor iedereen een horizontale en holistische kwestie is die van invloed is op elke dimensie van de SDG's; beklemtoont het belang van SDG 4.1, gericht op gratis en kwalitatief lager en middelbaar onderwijs gedurende 12 jaar voor iedereen;

Donderdag 25 maart 2021

61. is van mening dat onderwijs een prioriteit moet zijn bij ontwikkelingshulp, in het bijzonder in de minst ontwikkelde landen, en een belangrijke pijler van het partnerschap Afrika-EU; pleit ervoor in het kader van het nieuwe partnerschap prioriteit toe te kennen aan het opleiden van leraren en het versterken van onderwijsstructuren, met name in fragiele en door conflicten geteisterde landen; verzoekt om actie om voortijdig schoolverlaten tegen te gaan, met name in plattelandsgebieden, in het bijzonder door te zorgen voor adequate schoolkantines en sanitaire diensten; pleit voor de bevordering van beroepsopleiding; verzoekt staten aanzienlijk te investeren in infrastructuur en digitalisering zodat zoveel mogelijk kinderen uit plattelands- en stedelijke gebieden zich in het onderwijssysteem kunnen integreren;

62. benadrukt dat de belemmeringen moeten worden weggenomen waarmee meisjes worden geconfronteerd wanneer zij toegang willen krijgen tot onderwijs en opleiding die kwalitatief hoogwaardig, veilig en inclusief zijn, op alle niveaus en in alle situaties, met inbegrip van conflict- en humanitaire settings; beklemtoont dat "inclusief" onderwijs betekent dat het recht van alle kinderen, ongeacht hun geslacht, sociaaleconomische status, culturele achtergrond en godsdienst, op gelijke toegang tot onderwijs volledig wordt geëerbiedigd, met bijzondere aandacht voor gemarginaliseerde gemeenschappen en kinderen met een handicap;

63. beklemtoont dat er sterkere connecties nodig zijn tussen onderwijs, de ontwikkeling van vaardigheden en werk teneinde de volledige participatie van jongeren op de arbeidsmarkt mogelijk te maken, met name door digitale en groene vaardigheden standaard op te nemen in lesprogramma's; onderstreept dat kwalitatief hoogwaardig technisch en beroepsopleiding en kwalitatief hoogwaardige technische beroepsopleidingen cruciaal zijn voor de jongerenwerkgelegenheid en moeten worden aangemoedigd; pleit ervoor dialoog met de particuliere sector te bevorderen om aan te moedigen dat opleidingen worden afgestemd op de behoeften van de arbeidsmarkt;

64. pleit voor netwerkvorming tussen Afrikaanse en Europese universiteiten en voor het versnellen van kennisuitwisseling; verzoekt om meer mobiliteit tussen Noord en Zuid en tussen Zuid en Noord op het gebied van beroepsopleiding, beurzen en academische uitwisselingsprogramma's voor jongeren in Afrika en de EU, bijvoorbeeld via Erasmus en Erasmus voor jonge ondernemers, waarmee wordt beoogd nieuwe ondernemers te helpen de nodige vaardigheden te verwerven om een bedrijf te runnen;

65. betreurt dat in de mededeling van de Commissie de dimensie van het buitenlandse cultureel beleid en de veelbelovende mogelijkheden dankzij een verdiepte culturele samenwerking tussen Europa en Afrika niet aan de orde komen; beklemtoont het belang van culturele dialoog tussen Europa en Afrika en is van mening dat via culturele betrekkingen en interculturele dialoog vertrouwen kan worden gekweekt en een gevoel van samenhang kan worden bevorderd binnen het partnerschap; pleit voor coördinatie tussen de diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen van de lidstaten, EU-delegaties en Europese en lokale belanghebbenden, en met het netwerk van nationale culturele instellingen van de EU voor de uitvoering van gemeenschappelijke projecten en gezamenlijke acties in derde landen, op basis van de beginselen van culturele betrekkingen, met bijzonder aandacht voor het kweken van wederzijds vertrouwen en begrip door middel van dialogen van mens tot mens tussen Europa en Afrika;

66. wijst erop dat met culturele samenwerking binnen de EU en met partnerlanden een wereldorde wordt bevorderd die is gebaseerd op vredeshandhaving en het bestrijden van extremisme en radicalisering door middel van interculturele en interreligieuze dialoog over democratie, de rechtstaat, vrijheid van meningsuiting, mensenrechten en fundamentele waarden;

67. benadrukt dat het Afrikaanse erfgoed en de Afrikaanse culturele identiteit, geschiedenis en kunst moeten worden bevorderd; pleit ervoor culturele goederen terug te geven aan Afrikaanse landen en de randvoorwaarden tot stand te brengen voor de permanente restitutie van Afrikaans erfgoed aan Afrika; verzoekt de EU en Afrika een "cultuur van herdenking" tot stand te brengen waarbinnen beide continenten overblijfselen van het koloniale verleden in de huidige betrekkingen kunnen aanmerken en kunnen onderhandelen over passende maatregelen om die weg te nemen;

68. wijst op de rijke linguïstische diversiteit van het Afrikaanse continent; verzoekt de EU en de lidstaten deze diversiteit in hun toekomstige betrekkingen te beschermen; beklemtoont nogmaals hoe belangrijk het is nauw samen te werken met UNESCO om de bescherming van de culturele en linguïstische diversiteit te waarborgen en gemeenschappelijke gronden voor samenwerking te vinden;

Partners voor een duurzame en inclusieve groei

69. wijst erop dat de Europese Unie sterke economische banden heeft met Afrikaanse staten en dat deze banden in de toekomst verder moeten worden versterkt om te zorgen voor een productieve transformatie van de regio en voor het opbouwen van veerkracht; wijst erop dat China zijn aanwezigheid in Afrika heeft versterkt, terwijl de EU-lidstaten slechts zeer selectieve belangstelling voor handel met en investeringen in Afrikaanse landen hebben getoond, wat verklaart waarom het handelsvolume tussen de EU en de meeste Afrikaanse landen nog steeds relatief beperkt is; benadrukt dat de EU haar

Donderdag 25 maart 2021

economische partnerschap met Afrika op een geheel andere leest moet schoeien, wat betekent dat zij een nieuwe visie moet ontwikkelen waarin de EU en Afrika een voor beide partijen voordelig duurzaam partnerschap ontwikkelen, waarbij de economische, commerciële en handelsbetrekkingen worden geheroriënteerd naar solidariteit en samenwerking, en waarbij een eerlijke en ethische handel wordt gewaarborgd; onderstreept dat wezenlijke duurzame ontwikkeling in alle Afrikaanse landen een basisvoorwaarde voor dit partnerschap is; benadrukt in dit verband de noodzaak om investeringen te doen en gerichte steun te verlenen en de beleidscoherentie voor ontwikkeling te waarborgen;

70. onderstreept zijn overtuiging dat Afrika, een continent dat rijk is aan natuurlijke hulpbronnen, met dynamische en zich ontwikkelende economieën met een hoog groeipercentage, een toenemende middenklasse en een jonge en creatieve bevolking, een kansrijk continent is dat bij verschillende gelegenheden heeft aangetoond dat economische vooruitgang en ontwikkeling mogelijk zijn;

71. benadrukt hoe belangrijk het is rekening te houden met alle structurele oorzaken van en externe factoren die bijdragen aan de onveiligheid en armoede in Afrika door iets te doen aan de onderliggende oorzaken van conflicten, honger, klimaatverandering, ongelijkheid, gebrek aan basisvoorzieningen en ongeschikte landbouwmodellen, en door politieke en inclusieve oplossingen voor conflicten te bevorderen en een alomvattende benadering toe te passen waarin bijzondere aandacht uitgaat naar het verlichten van het lijden van de meest kwetsbare segmenten van de bevolking;

72. wijst erop dat het belangrijk is de binnenlandse productie- en fabricagecapaciteit te versterken, omdat dit de afhankelijkheid van buitenlandse invoer zou helpen verlagen; onderstreept dat Afrika een industriële en infrastructurele transformatie behoeft die alleen mogelijk is door middel van grote duurzame investeringen waarbij publiek-private samenwerkingsverbanden een haalbare optie vormen om ontwikkeling te bevorderen; merkt op dat het Europees Fonds voor duurzame ontwikkeling (EFDO) investeringen moet financieren die inclusieve en duurzame economische en sociale ontwikkeling bevorderen, op basis van toegankelijkheid en het beginsel "universal design for all", waarbij de tekortkomingen waarvan sprake is in de minst ontwikkelde landen moeten worden onderkend;

73. beklemtoont dat investeringen van de particuliere sector de lokale markt en bevolking ten goede moeten komen en gericht moeten zijn op segmenten die nauwelijks toegang hebben tot financiering, zodat de inclusiviteit van financiering voor gemarginaliseerde groepen kan worden gewaarborgd, bijvoorbeeld door middel van directe investeringen in lokale micro-, kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) en bedrijfsmodellen van de sociale economie, met name familiebedrijven;

74. pleit voor sterke monitoring- en evaluatiemechanismen om te garanderen dat deze doelstellingen worden verwezenlijkt; onderstreept dat het versterken van de positie van het maatschappelijk middenveld, teneinde een maatschappelijke partner bij de investeringen te betrekken, een essentieel aspect is van het beleid van de EU ten aanzien van en met de Afrikaanse landen;

75. wijst nogmaals op de bevindingen uit het recente beoordelingsverslag van het EFDO, die duiden op een gebrek aan bewijs voor het ontwikkelingspotentieel, de additionaliteit en de verantwoordelijkheid van landen met betrekking tot mechanismen voor gemengde financiering;

76. is ingenomen met het initiatief "pact met Afrika" van de G20, dat in 2017 werd opgestart ter bevordering van particuliere investeringen in Afrika, met inbegrip van investeringen in infrastructuur, en acht dit een geschikt platform om uitgebreide, gecoördineerde en landspecifieke hervormingsagenda's naar voren te brengen; is tevreden dat tot dusver twaalf Afrikaanse landen zich hebben aangesloten bij het initiatief;

77. onderstreept dat bij de samenwerking tussen de EU en Afrika op het gebied van handel en economie prioriteit moet worden toegekend aan regionale integratie op het Afrikaanse continent; verzoekt de Unie haar steun voor Afrikaanse integratiestrategieën te intensiveren en te garanderen dat er sprake is van consistentie tussen de continentale, regionale en nationale niveaus waarop deze worden uitgevoerd;

78. verzoekt de Commissie de ambities van Afrika voor een continentale vrijhandelszone te ondersteunen; is ingenomen met de oprichting van het Afrikaanse continentale vrijhandelszone (AfCFTA) en onderstreept het enorme potentieel ervan als instrument om handel binnen Afrika en regionale integratie te bevorderen en de toegang van Afrika tot wereldwijde markten te verbeteren; onderstreept dat de AfCFTA mogelijkheden zou moeten bieden voor integratie die ten goede komt aan alle Afrikaanse bevolkingsgroepen, ook de meest gemarginaliseerde; wijst erop dat er qua ontwikkeling verschillen bestaan tussen Afrikaanse landen, waarmee rekening moet worden gehouden zodat de ongelijkheden niet groter worden; is van mening dat bij de steun van de EU aan de AfCFTA de nadruk moet liggen op de ontwikkeling van regelgevingskaders om een "race naar de bodem" met betrekking tot sociale en milieunormen te vermijden; is van mening dat de AfCFTA en de lopende inspanningen op het gebied van regionale integratie goede mogelijkheden bieden om het internationale investeringsregime in evenwicht te brengen door het meer verantwoord en rechtvaardig te maken en ervoor te zorgen dat het bijdraagt aan duurzame ontwikkeling;

Donderdag 25 maart 2021

79. benadrukt dat er in Afrika behoefte bestaat aan de oprichting en diversificatie van intracontinentale waardeketens zodat meer toegevoegde waarde kan worden gegenereerd in de Afrikaanse staten zelf; onderstreept de noodzaak om technische bijstand te bieden met betrekking tot grenssamenwerking en andere technische kwesties met het oog op de ontwikkeling van de regionale waardeketen; constateert dat er nog steeds aanzienlijke obstakels voor dit soort handel bestaan ten gevolge van tarifaire en niet-tarifaire belemmeringen, alsook ten gevolge van de gebrekkige infrastructuur en hoge transactiekosten; wijst derhalve op de noodzaak om fors te investeren in de vervoersinfrastructuur om de handel binnen Afrika te bevorderen;

80. benadrukt dat de EU en de Afrikaanse Unie een gemeenschappelijk belang hebben bij een stabiel en gereguleerd multilateraal handelssysteem waarvan de Wereldhandelsorganisatie (WTO) de centrale pijler vormt;

81. wijst erop dat het een van de grootste uitdagingen voor de ontwikkelingslanden is om via economische diversificatie op te klimmen in de mondiale waardeketen; dringt erop aan dat de EU geen handelsbeleid voert dat Afrikaanse landen in het algemeen verbiedt uitvoerheffingen op grondstoffen in te stellen, voor zover dit in overeenstemming is met de WTO-regels;

82. wijst erop dat vrije en eerlijke handel met het Afrikaanse continent cruciaal is om duurzame ontwikkeling te kunnen bevorderen en armoede te kunnen bestrijden; verzoekt de Commissie om het maatschappelijk middenveld op alle niveaus bij de politieke dialoog te betrekken, met name bij de voorbereiding, monitoring en evaluatie van handelsovereenkomsten; benadrukt dat economische partnerschapsovereenkomsten (EPO's) en het stelsel van algemene tariefpreferenties (SAP) belangrijke instrumenten zijn voor de handelsbetrekkingen tussen de EU en Afrika; dringt er echter bij de Commissie op aan afwijkende perspectieven met betrekking tot EPO's te erkennen en concrete oplossingen te zoeken om tegemoet te komen aan de punten van zorg van Afrikaanse landen, met name met betrekking tot hun prioriteit om regionale waardeketens te ontwikkelen en de handel binnen Afrika een impuls te geven; verzoekt nogmaals om een grondige analyse van de effecten van EPO's;

83. roept op tot het systematisch opnemen van bindende en afdwingbare mechanismen voor de tenuitvoerlegging van de hoofdstukken over mensenrechten, arbeids- en milieunormen in alle huidige en toekomstige EPO's, waarbij het benadrukt dat de overeenkomsten moeten aansluiten bij het ontwikkelingsbeleid en de SDG's, met name wat betreft hun effect op ontbossing, klimaatverandering en biodiversiteitsverlies;

84. merkt op dat Afrikaanse landen, hoewel zij meer dan 50 % van de begunstigden van het SAP uitmaken, goed zijn voor minder dan 5 % van de invoer van de EU in het kader van het SAP; verzoekt de Commissie economische spelers in de begunstigde landen bij te staan, onder meer om de oorsprongsregels goed toe te passen en technische belemmeringen weg te nemen; betreurt dat het SAP tot dusver niet heeft bijgedragen aan de economische diversificatie van de begunstigde landen in Afrika; verzoekt de Commissie opnieuw te overwegen om de lijst met producten die onder de SAP-verordening vallen, uit te breiden⁽⁹⁾;

85. verzoekt de Commissie om, gezien het bewezen groeiende risico op de verspreiding van zoönotische pathogenen in Afrika, bij te dragen aan de toepassing in Afrikaanse landen van strengere sanitaire en fytosanitaire normen, mede met betrekking tot dierenwelzijn, door middel van samenwerking en dialoog op het gebied van regelgeving;

86. wijst erop dat particuliere investeringen en publiek-private partnerschappen essentieel zijn voor de verwezenlijking van de SDG's en voor de ontwikkeling van de lokale particuliere sector, dat ze verenigbaar moeten zijn met de mensenrechten, normen inzake fatsoenlijk werk en milieunormen, en ook met de internationale klimaatdoelstellingen en de groene transitie, en dat er in de eerste plaats mee tegemoet moet worden gekomen aan de financieringsbehoeften van zeer kleine ondernemingen en kmo's; is in dit verband ingenomen met de inspanningen van de Commissie om van de "Afrikaans-Europese alliantie" een centrale pijler van de economische betrekkingen tussen beide continenten te maken;

87. merkt op dat kmo's en familiebedrijven een belangrijke rol spelen in de ontwikkeling van lokale economieën; wijst erop dat kmo's een belangrijke aanjager zijn van werkgelegenheid en dat in Afrika meer dan 95 % van de bedrijven kmo is; is van mening dat in de strategie prioriteit moet worden toegekend aan ondernemerschap en toegang tot financiering, en dat tegelijkertijd een betrouwbaar zakelijk klimaat tot stand moet worden gebracht; is voorts van mening dat steun voor de lokale particuliere sector doorslaggevend zal zijn in het herstel na COVID-19; wijst op de kansen van het Uitvoerend Agentschap voor kleine en middelgrote ondernemingen (Easme) van de EU om de samenwerking tussen bedrijven te bevorderen en joint ventures met Afrikaanse ondernemingen te promoten, hetgeen niet alleen de zichtbaarheid van zakelijke kansen verder zou doen toenemen, maar ook de broodnodige toegang tot financiering en technologie via een overdracht van knowhow zou bevorderen;

⁽⁹⁾ Verordening (EU) nr. 978/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 houdende toepassing van een schema van algemene tariefpreferenties en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 732/2008 van de Raad (PB L 303 van 31.10.2012, blz. 1).

Donderdag 25 maart 2021

88. beklemtoont dat een partnerschap Afrika-EU met betrekking tot de particuliere sector sterke bepalingen inzake verantwoorde financiering moet omvatten; herinnert eraan dat nog steeds aanzienlijke vorderingen moeten worden gemaakt om misbruik door bedrijven te voorkomen en benadrukt daarom dat waarborging van de eerbiediging van de beginselen van maatschappelijk verantwoord ondernemen, mensenrechten en ecologische due diligence duidelijk moet worden aangemerkt als topprioriteit van het partnerschap EU-Afrika;

89. benadrukt dat Europese bedrijven verantwoordelijkheid dragen voor hun toeleveringsketens; verzoekt de Commissie om een ambitieus wetgevingsvoorstel betreffende bindende verplichtingen op het gebied van mensenrechten en sociale rechten voor bedrijven uit de EU op het gebied van mensenrechten en milieubescherming voor te stellen; dringt er bij de Commissie op aan om bij de ontwikkeling van dergelijke voorstellen ervoor te zorgen dat deze van toepassing zijn op de gehele toeleveringsketen en voldoen aan de OESO-richtsnoeren inzake sociale verantwoordelijkheid en mensenrechten in de handel en dat zij verenigbaar zijn met de WTO-regels, en dat de voorstellen na een zorgvuldige beoordeling functioneel worden bevonden en van toepassing zijn op alle actoren op de markt, met inbegrip van kmo's, en bepalingen bevatten die de toegang van benadeelde partijen tot de rechter faciliteren;

90. benadrukt dat particuliere investeringen met een hefboomeffect een aanvulling moeten vormen op, en niet in de plaats mogen komen van, de toezegging van ontwikkelde landen om 0,7 % van hun bruto nationaal inkomen (bni) aan ontwikkelingshulp te besteden, waarbij 0,15-0,2 % moet worden gereserveerd voor de minst ontwikkelde landen;

91. is van oordeel dat de strategie EU-Afrika ook maatregelen moet omvatten voor de verlening van bijstand aan Afrikaanse landen zodat zij hun minerale rijkdommen kunnen omzetten in reële ontwikkelingsresultaten; pleit voor de beoordeling van de doeltreffendheid van de bestaande maatregelen, onder meer met het oog op de bedenkelijke exploitatie van Afrika door China en Rusland; verzoekt de Commissie en de Afrikaanse partners van de EU de maatregelen die vereist zijn op grond van de verordening inzake conflictmineralen⁽¹⁰⁾ probleemloos in te voeren en onverwijld de lijst bekend te maken van bedrijven buiten de EU die de vereisten van die verordening niet naleven; vestigt de aandacht op de sterke punten van Europa (transparantie, hoogwaardige goederen en diensten, en democratisch bestuur) en vertrouwt erop dat de aantrekkingskracht van die fundamentele waarden een overtuigend alternatief biedt voor autoritaire modellen;

92. merkt op dat het belangrijk is de visie voor de mijnbouw in Afrika uit te voeren die in 2009 door Afrikaanse staatshoofden en regeringsleiders werd goedgekeurd ter waarborging van de transparante, billijke en optimale exploitatie van delfstoffen;

93. herinnert eraan dat de mijnbouwsector een belangrijke rol speelt in de economie van verschillende Afrikaanse landen en gekoppeld is aan een ongelijke onderlinge afhankelijkheid van hulpbronnen in vergelijking met Europa, die gecorrigeerd moet worden door de illegale uitstroom van belastinginkomsten en royalty's in de mijnbouwsector aan te pakken met behulp van de transparantierichtlijn⁽¹¹⁾ en de jaarrekeningrichtlijn⁽¹²⁾;

94. geeft uiting aan zijn bezorgdheid over het groeiende aantal zaken van geschillenbeslechting tussen investeerders en staten (ISDS) die tegen Afrikaanse staten worden aangespannen, met name door Europese bedrijven; roept de regeringen en bedrijven in de EU op om af te zien van het gebruik van ISDS en om een einde te maken aan het grote aantal ISDS-zaken dat tegen Afrikaanse landen is aangespannen;

95. is van mening dat dit partnerschap ondernemerschap onder vrouwen en jongeren in plattelands- en stedelijke gebieden moet stimuleren en dat het met dit doel voor ogen essentieel is gelijke toegang tot economische en productieve middelen zoals financiële diensten en landrechten te bevorderen; pleit voor de ontwikkeling van uitwisselingen tussen Afrikaanse en Europese vrouwelijke ondernemers via platforms die netwerkvorming, het delen van ervaring en de productie van gezamenlijke projecten mogelijk maken;

96. wijst erop dat de positie van vrouwen kan worden versterkt door middel van krachtige bepalingen betreffende gender en handel in handelsovereenkomsten; verzoekt de Commissie in dit verband om de Afrikaanse Unie bij te staan bij de tenuitvoerlegging van haar strategie voor gendergelijkheid en empowerment, en om maatregelen vast te stellen die bijdragen aan de verwezenlijking van gendergelijkheid bij de uitvoering van haar handelsovereenkomsten met Afrikaanse landen;

⁽¹⁰⁾ Verordening (EU) 2017/821 van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2017 tot vaststelling van verplichtingen inzake passende zorgvuldigheid in de toeleveringsketen voor Unie-importeurs van tin, tantaal en wolfram, de overeenkomstige ertsen, en goud uit conflict- en hoogrisicogebieden (PB L 130 van 19.5.2017, blz. 1).

⁽¹¹⁾ Richtlijn 2013/50/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 (PB L 294 van 6.11.2013, blz. 13).

⁽¹²⁾ Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 19).

Donderdag 25 maart 2021

97. wijst op de enorme begrotingsbeperkingen van Afrika waardoor het continent de sociaaleconomische consequenties van de pandemie niet goed kan opvangen; wijst erop dat sommige Afrikaanse landen meer geld uitgeven aan de aflossing van schulden dan aan gezondheidszorg; is van mening dat zorgvuldig aandacht moet worden besteed aan het verminderen van onhoudbare schuldenlasten die tot gevolg hebben dat niet voldoende kan worden geïnvesteerd in publieke diensten en welvaartsbevorderende maatregelen; neemt kennis van de aankondiging van de G20 over een tijdelijk moratorium op schuldaflossingen voor de zwakste ontwikkelingslanden, als een eerste stap in de goede richting; herhaalt zijn oproep aan particuliere schuldeisers om onder vergelijkbare voorwaarden aan het initiatief deel te nemen en moedigt de G20, het Internationaal Monetair Fonds (IMF) en de Wereldbank, alsook de multilaterale ontwikkelingsbanken, aan om verder te gaan met de schuldverlichting en de mogelijkheden voor de opschorting van de aflossing van schulden verder te onderzoeken; pleit in bredere zin voor het opzetten van een multilateraal mechanisme voor het herschikken van schulden om de effecten van de crisis te kunnen opvangen en met het oog op de financieringsvereisten van de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling; benadrukt dat maatregelen voor schuldverlichting moeten worden gekoppeld aan extra ontwikkelingshulp en dat prioriteit moet worden toegekend aan op subsidies gebaseerde financiering als standaardoptie, met name voor de minst ontwikkelde landen;

98. wijst erop hoe belangrijk het is Afrikaanse landen te ondersteunen bij het vergroten van hun vermogen om binnenlandse middelen te mobiliseren, teneinde de investeringen in universele, publieke basisvoorzieningen te vergroten; wijst erop dat het bedrag aan illegale financiële stromen, in totaal ongeveer 50 miljard USD per jaar, twee keer zo hoog is als de ontwikkelingshulp die Afrikaanse landen ontvangen en dat deze stromen dramatische gevolgen hebben voor de ontwikkeling en het bestuur van het continent; verzoekt de EU de Afrikaanse partners te helpen het bestuur te verbeteren, corruptie te bestrijden, de transparantie omtrent hun financiële en belastingstelsels te vergroten en adequate regelgevings- en monitoringmechanismen op te zetten;

99. raadt de EU en AU aan de bestaande nationale en internationale anticorruptie-instrumenten efficiënter te gebruiken en te handhaven, en nieuwe technologieën en digitale diensten in te zetten; verzoekt de EU een streng regelgevingskader inzake corruptie vast te stellen;

Partners voor een Green Deal AU-EU

100. herinnert eraan dat Afrikaanse landen en hun bevolking bijzonder hard worden getroffen door de negatieve effecten van klimaatverandering; wijst erop dat in 2019 volgens het Centrum voor Onderzoek van de Epidemiologie bij Rampen (CRED) nagenoeg 16,6 miljoen Afrikanen werden getroffen door extreme weersomstandigheden, wat neerkomt op 195 % meer dan in 2018; onderstreept dat klimaat en milieubescherming centraal moeten staan binnen het partnerschap, in overeenstemming met de Overeenkomst van Parijs en het Verdrag inzake biologische diversiteit waartoe de EU zich heeft verbonden; herinnert aan zijn verzoek om 45 % van de begroting van het toekomstige NDICI aan deze doelstellingen te wijden;

101. uit zijn bezorgdheid over het feit dat klimaatverandering stappen voorwaarts qua menselijke ontwikkeling teniet kan doen en ongunstig is voor de ontwikkelingsvooruitzichten van fragiele Afrikaanse lagelonenlanden, en waarschuwt dat dit destabilisatie, geweld en conflict tot gevolg kan hebben; beklemtoont dat de EU Afrikaanse landen concrete, voorspelbare en verantwoordelijke financiële en technische langetermijnondersteuning moet bieden zodat zij hun strategieën voor aanpassing aan de klimaatverandering (onder meer door middel van projecten op het gebied van duurzame landbouw, op ecosystemen gebaseerde aanpassing en duurzame steden) en voor beperking van de klimaatverandering, met bijzondere aandacht voor rampenpreventie en achtergestelde gemeenschappen, kunnen versterken;

102. onderstreept de cruciale rol van waterdiplomatie, aangezien het risico bestaat dat water als gevolg van de klimaatverandering een nog schaarsere hulpbron wordt; onderstreept dat er doeltreffendere klimaatdiplomatie nodig is om de samenhang tussen het binnenlands, buitenlands en internationaal klimaatbeleid te bevorderen;

103. pleit ervoor Afrikaanse landen met EU-steun te helpen hun nationaal bepaalde bijdragen (NDC's) te verwezenlijken en hun ambitieniveau in dit opzicht te verhogen in het kader van de Overeenkomst van Parijs en het kader van Sendai, en hierbij te garanderen dat ze over toereikende financiering beschikken voor aanpassing aan en beperking van de klimaatverandering, verliezen en schade en voor hun nationale biodiversiteitsstrategieën en actieplannen; benadrukt dat het toekomstige partnerschap EU-Afrika, om te waarborgen dat dergelijke steun doelmatig is, moet zijn gebaseerd op de beginselen van gemeenschappelijke maar gedifferentieerde verantwoordelijkheid en beleidscoherentie voor duurzame ontwikkeling, terwijl moet worden gewaarborgd dat de groene transitie rechtvaardig en inclusief is;

104. benadrukt dat aanpassingsstrategieën een overstap op een model van op de natuur gebaseerde oplossingen moet aanmoedigen in Afrikaanse landen; pleit voor het bevorderen van een inclusieve betrokkenheid van belanghebbenden bij onder meer de ontwikkeling en uitvoering van NDC's, nationale aanpassingsplannen en nationale plannen voor landbouwinvesteringen;

Donderdag 25 maart 2021

105. beklemtoont het unieke perspectief en de specifieke behoeften van kleine insulaire ontwikkelingslanden op het gebied van aanpassing aan en beperking van de klimaatverandering;

106. beklemtoont voorts dat een genderdimensie moet worden geïntegreerd in klimaatmaatregelen met het oog op de specifieke consequenties die klimaatverandering en aantasting van het milieu hebben voor vrouwen en meisjes; verzoekt de Afrikaanse en Europese partners in het toekomstige partnerschap EU-Afrika meer aandacht te besteden aan de rol die vrouwen kunnen spelen door hun gemeenschappen naar duurzamere praktijken te leiden en deel te nemen aan besluitvorming inzake aanpassing aan en beperking van de klimaatverandering;

107. verzoekt om de spoedige oprichting van een “Green Deal-diplomatie” met een taskforce voor de externe dimensie daarvan, die, aan de hand van een benadering op meerdere niveaus waarbij diverse belanghebbenden, waaronder lokale overheden en maatschappelijke organisaties, worden betrokken, aanbevelingen moet opstellen voor een Green Deal AU-EU; is van mening dat deze deal met name de vaststelling moet bevorderen van regelgevingskaders die de transitie naar een groene economie, de ontwikkeling van een circulaire economie en het scheppen van banen in duurzame sectoren mogelijk maken;

108. onderstreept het belang van regionale samenwerking en samenwerking via technische bijstand en de uitwisseling van informatie en goede praktijken; beklemtoont het belang van een betere communicatie omtrent toekomstige risico's met betrekking tot het klimaat en rampen en van de bevordering van de legale overdracht van klimaatvriendelijke technologieën; verzoekt de EU hiertoe de vaststelling te bevorderen van een verklaring inzake intellectuele eigendomsrechten en klimaatverandering, vergelijkbaar met de Verklaring van Doha uit 2001 over de Trips-overeenkomst en volksgezondheid;

109. onderstreept de noodzaak van een duurzaam innovatiebeleid en van projecten die Afrikaanse landen in staat stellen een “sprong voorwaarts” te maken en oudere technologieën die meer vervuilen achter zich te laten met het specifieke doel van ecologische en sociale duurzaamheid, en roept in dit verband op tot een onderzoek naar de wijze waarop een dergelijke sprong voorwaarts kan bijdragen aan deze doelstellingen in de Afrikaanse staten;

110. wijst erop dat Afrika een uitzonderlijke biodiversiteit herbergt; uit zijn ernstige bezorgdheid over de overexploitatie van natuurlijke hulpbronnen en de effecten van een verminderde biodiversiteit op de niveaus van weerbaarheid; is met name gealarmeerd over de toenemende ontbossing in Afrika; herinnert eraan dat de vernietiging van de Afrikaanse tropische bossen een onomkeerbaar verlies is van biodiversiteit en koolstofopslagcapaciteit, alsook van de habitat en leefwijzen van de inheemse gemeenschappen die in de bossen wonen; herinnert eraan dat bossen aanzienlijk bijdragen tot de verwezenlijking van de klimaatdoelstellingen, de bescherming van de biodiversiteit en het voorkomen van woestijnvorming en extreme bodemerose;

111. pleit ervoor rekening te houden met het verband tussen volksgezondheid en biodiversiteit, in overeenstemming met de “één gezondheid”-benadering; is verheugd over de aankondiging van het NaturAfrica-initiatief, waarmee wordt beoogd wilde dieren en ecosystemen te beschermen, en de herziening van het actieplan tegen de handel in wilde dieren; benadrukt dat het NaturAfrica-initiatief moet worden ontwikkeld in onderling overleg met alle belanghebbenden, met bijzondere aandacht voor de rechten van lokale gemeenschappen, inheemse volkeren en vrouwen; is van mening dat het initiatief Afrikaanse overheden en de lokale bevolking moet helpen de belangrijkste rechtstreekse oorzaken van biodiversiteitsverlies en aantasting van het milieu holistisch en systematisch aan te pakken, onder meer door goed beheerde netwerken van beschermde gebieden ondersteuning te bieden; dringt er bij de EU en Afrika op aan de rechten van inheemse volkeren op eigendom en beheer van hun land en natuurlijke rijkdommen, zoals neergelegd in de Verklaring over de rechten van inheemse volken van de VN en Verdrag nr. 169 van de Internationale Arbeidsorganisatie, te erkennen en beschermen en het beginsel van vrije, voorafgaande en geïnformeerde toestemming te eerbiedigen;

112. pleit ervoor voldoende middelen toe te wijzen voor de uitvoering van de aanbevelingen van de studie van de Commissie uit 2015 getiteld “Larger than elephants: Inputs for an EU strategic approach to wildlife conservation in Africa” en de studie uit 2019 getiteld “Study on the interaction between security and wildlife conservation in sub-Saharan Africa”;

113. is van mening dat instandhoudingsinspanningen die bijvoorbeeld zijn gericht op bossen, wilde dieren en mariene en kustecosystemen moeten worden geïntensiveerd door regelgevingskaders, voldoende middelen en wetenschappelijke gegevens te benutten, en dat zij gepaard moeten gaan met acties om ecosystemen te herstellen en beheren; verzoekt de EU en Afrika tijdens de 15e Conferentie van de Partijen bij het Verdrag inzake biologische diversiteit een voortrekkersrol te spelen bij de sluiting van een ambitieuze mondiale overeenkomst;

Donderdag 25 maart 2021

114. wijst erop dat oceanen de grootste bronnen van eiwitten wereldwijd zijn; wijst erop hoe belangrijk het is toe te werken naar een betere governance van oceanen, onder meer met betrekking tot de ontwikkeling van visserij en duurzame aquacultuur en een blauwe economie, aangezien dat vectoren van ontwikkeling zijn; beklemtoont dat het ondernemen van actie tegen illegale, niet-aangegeven en niet-gereguleerde visserij een prioriteit moet zijn zodat de milieueffecten kunnen worden beperkt en de duurzaamheid van visbestanden en het inkomen van vissers kunnen worden gewaarborgd;

115. verzoekt de Commissie specifiek toezicht te houden op activiteiten die verband houden met industriële visserij, aangezien deze een bedreiging kunnen vormen voor de bestanden die beschikbaar zijn voor de lokale bevolking die gebruikmaakt van traditioneel visgerei en de goede ecologische status van visbestanden kunnen verstoren;

116. wijst erop dat Afrika de minst geëlektrificeerde regio ter wereld is en benadrukt dat de toegang tot energie op het Afrikaanse continent niet uniform is; merkt op dat toegang tot betaalbare, betrouwbare, duurzame en moderne energie essentieel is voor economische en sociale ontwikkeling, ook in plattelandsgebieden; pleit ervoor het potentieel van Afrika voor de productie van hernieuwbare energie te ontwikkelen;

117. moedigt de EU en de lidstaten derhalve aan samenwerking met Afrikaanse partners in de sectoren energie en klimaat te bevorderen en intensiveren overeenkomstig de doelstellingen van de Green Deal; moedigt de Commissie aan met een ambitieus plan te komen voor de uitvoering van een partnerschap voor duurzame energie; merkt in dit kader op dat hernieuwbare energie en energie-efficiëntie cruciale elementen zijn om de kloof met betrekking tot de toegang tot energie op het Afrikaanse continent te dichten en tegelijkertijd te garanderen dat de koolstofdioxide-uitstoot voldoende wordt verminderd; verzoekt de EU en de respectieve Afrikaanse landen mogelijkheden voor wederzijds gunstige energiepartnerschappen voor de productie van waterstof uit hernieuwbare energiebronnen te benutten;

118. benadrukt hoe belangrijk het is investeringen te kanaliseren naar een koolstofvrije economie door hernieuwbare energiebronnen te ontwikkelen en de overdracht van technologie te bevorderen, met inbegrip van gedecentraliseerde energieproductie, kleinschalige hernieuwbare energie en technologieën op basis van zonne-energie waarmee tegemoet kan worden gekomen aan de lokale vraag naar energie, onder meer met betrekking tot infrastructuur en connectiviteit;

119. onderstreept dat de verstedelijking van het Afrikaanse continent mogelijkheden biedt om stedelijke planning anders vorm te geven en oplossingen voor duurzame steden toe te passen, dat op dit gebied een intensievere dialoog moet worden gevoerd met lokale en regionale overheden en dat meer moet worden samengewerkt en beste praktijken moeten worden uitgewisseld tussen de twee continenten, in het bijzonder met betrekking tot groene infrastructuur, op ecosystemen gebaseerde benaderingen, afvalbeheer en sanitaire systemen, waarbij extra moeite moet worden gedaan om jongeren en gemarginaliseerde groepen te betrekken; pleit ervoor de ontwikkeling te ondersteunen van duurzaam stedelijk vervoer waarmee wordt beoogd de inclusie en toegankelijkheid in gemeenschappen te verbeteren, met inbegrip van vervoer naar scholen en medische centra;

Partners voor een duurzame en veerkrachtige landbouw

120. wijst erop dat de landbouw- en de levensmiddelensector in cruciaal zijn voor de economie en voor het bieden van behoorlijke en duurzame arbeidskansen op het platteland; onderstreept het feit dat het hierbij in de meeste gevallen gaat om kleine bedrijven en familiebedrijven; wijst erop dat het belangrijk is te zorgen voor een bevordering en verbetering van de maatregelen en hulpmiddelen ter ondersteuning van een verbetering van de kwaliteit en spreiding van de producten, een duurzame modernisering van de landbouwpraktijken, veilige arbeidsomstandigheden en maatregelen ter vergroting van de weerbaarheid van boeren; is van mening dat de ontwikkeling van een duurzame landbouwsector en van plattelandsgebieden centraal moet staan in de betrekkingen tussen de EU en Afrika;

121. verwelkomt het feit dat in het nieuwe partnerschap EU-Afrika wordt gepleit voor de ontwikkeling van milieuvriendelijke landbouwpraktijken; wijst erop dat het vermogen van de agro-ecologie om de economische, ecologische en sociale duurzaamheidsaspecten te combineren is erkend in belangrijke IPPC- en IPBES-rapporten en in de door de Wereldbank en de FAO geleide Internationale beoordeling van landbouwkennis, wetenschap en technologie voor ontwikkeling (IAASTD); benadrukt dat het belangrijk is zowel in nationaal beleid als in internationale fora agro-ecologie, agrobosbouw, lokale productie en duurzame voedselsystemen te bevorderen met bijzondere aandacht voor de ontwikkeling van korte toeleveringsketens, zodat voedsel- en voedingszekerheid voor iedereen kan worden gegarandeerd en de duurzame productiviteit en weerbaarheid tegen klimaatverandering van de landbouwsector kunnen worden vergroot;

122. roept de EU op om rekening te houden met de conclusies van de Taskforce voor het Afrikaanse platteland betreffende de noodzaak van investeringen in voedselketens in Afrika, waarbij de nadruk moet liggen op producten met een toegevoegde waarde; verzoekt de EU en de lidstaten actief samen te werken met Afrikaanse partners om synergieën tot stand te brengen tussen het beleid met betrekking tot de strategie EU-Afrika en het Green Deal-beleid, in het bijzonder de externe dimensie van de “van boer tot bord”-strategie;

Donderdag 25 maart 2021

123. onderstreept het feit dat het gebruik van pesticiden in de intensieve landbouw in Afrika gevolgen kan hebben voor de gezondheid van werknemers die weinig toegang hebben tot opleidingen op het gebied van gewasbescherming en gezondheidszorg, en bovendien milieuschade kan aanrichten; dringt aan op onderwijs en opleiding op het gebied van duurzame gewasbeschermingsmethoden en alternatieven voor pesticiden en op een minimale blootstelling aan gevaarlijke stoffen; hekelt het feit dat de EU twee maten twee gewichten hanteert met betrekking tot pesticiden, door toe te staan dat gevaarlijke stoffen die in de EU verboden zijn, worden uitgevoerd naar Afrikaanse landen en andere derde landen; vraagt daarom een wijziging van de huidige EU-regels om deze juridische incoherentie weg te nemen, in overeenstemming met het Verdrag van Rotterdam van 1998 en de Green Deal;

124. is ernstig bezorgd over de grote afhankelijkheid van Afrikaanse staten van de invoer van voedingsproducten, met name uit de Europese Unie, met name wanneer deze invoer bestaat uit gesubsidieerde producten waarvan de lage prijs schadelijke concurrentie vormt voor kleinschalige landbouw in Afrika;

125. is bezorgd over de door het gemeenschappelijk landbouwbeleid gesteunde uitvoer van Europees melkpoeder naar West-Afrika, die sinds de afschaffing van de melkquota door de EU in 2015 is verdrievoudigd en rampzalige gevolgen heeft voor lokale veehouders en boeren, die hiermee niet kunnen concurreren; verzoekt de Commissie om samen met de Afrikaanse regeringen en belanghebbenden naar oplossingen voor dit probleem te zoeken;

126. wijst erop dat de honger en voedselonzekeerheid wereldwijd weer toenemen en dat deze trend zich zal doorzetten tenzij spoedig actie wordt ondernomen, en dat Afrika wat betreft de doelstelling om honger in 2030 uit te bannen (SDG 2) absoluut niet op schema ligt; wijst erop dat het uitbannen van alle vormen van ondervoeding en SDG 2 als prioriteiten moeten worden beschouwd in het nieuwe partnerschap, en dat hierbij bijzondere aandacht moet uitgaan naar personen in de meest kwetsbare situaties;

127. benadrukt dat COVID-19 en de hieruit voortvloeiende economische crisis en sluiting van grenzen, sprinkhanenplagen en woestijnvorming de toch al problematische situatie met betrekking tot voedsel in Afrika hebben verslechterd en de kwetsbaarheden van het wereldwijde voedselsysteem hebben blootgelegd; onderstreept het potentieel van lokale en regionale markten om de huidige tekortkomingen van het voedselsysteem te corrigeren;

128. pleit ervoor bij de inspanningen op het gebied van landbouw in het kader van het partnerschap EU-Afrika prioritaire aandacht te besteden aan het waarborgen van het recht van Afrikaanse landen op voedselsoevereiniteit, het vergroten van hun voedselzekerheid en het vergroten van hun capaciteit om tegemoet te komen aan de voedingsbehoeften van hun bevolking;

129. onderstreept hoe belangrijk het is het platteland te transformeren en lokale, regionale en transparante waardeketens te versterken teneinde duurzame banen te creëren, mensenrechtenschendingen te voorkomen en klimaatverandering te beperken; benadrukt dat jongeren en vrouwen moeten worden ondersteund, in het bijzonder door middel van opleiding, toegang tot krediet en toegang tot markten; pleit ervoor hen te betrekken bij het formuleren van landbouwbeleid en collectieve acties via organisaties van kleine producenten te steunen;

130. benadrukt de essentiële rol die Afrikaanse vrouwen spelen in landbouw- en plattelandseconomieën op het Afrikaanse continent, in het bijzonder met betrekking tot voedselveiligheid; herinnert eraan dat het werk in de landbouw in Afrika bijna voor de helft wordt verricht door vrouwen, terwijl vrouwelijke landbouwers vaak kleinschalige of zelfvoorzieningslandbouw beoefenen, zonder de nodige toegang tot informatie, kredieten, land, middelen of technologie; pleit ervoor stappen voorwaarts te maken met betrekking tot de erfrechten van vrouwen en meisjes en verzoekt de EU partnerlanden op dit gebied te ondersteunen, met name wat betreft de erkenning van de volledige rechten van vrouwen op grondbezit;

131. benadrukt dat vrouwen die werkzaam zijn in de zelfvoorzienende landbouw als gevolg van de krachtige bescherming van nieuwe plantensoorten op grond van het Internationaal Verdrag tot bescherming van kweekproducten (UPOV) in handelsakkoorden, met bijkomende belemmeringen bij het behoud van de voedselsoevereiniteit worden geconfronteerd;

132. wijst erop dat het belangrijk is kleine landbouwbedrijven, nomadische veeteelt en andere traditionele/lokale voedselsystemen te ondersteunen zodat zij weerbaarder worden en beter kunnen bijdragen aan de voedselzekerheid, het duurzaam beheer van hulpbronnen en het behoud van de biodiversiteit;

133. pleit ervoor aandacht te besteden aan spanningen tussen gevestigde landbouwgemeenschappen en nomadische gemeenschappen, met name in regio's met overlappende etnisch-religieuze conflicten;

134. onderstreept het belang van onderzoek en innovatie om duurzame landbouwpraktijken en productieve landbouwecosystemen en voedselsystemen in droge gebieden aan te moedigen; pleit er in dit opzicht voor in het kader van een rechtvaardige transitie de Afrikaanse traditionele kennis meer te benutten, met name op het gebied van landbouwpraktijken, visserij en de bescherming van bossen, zodat de positie van Afrikaanse volkeren en lokale gemeenschappen kan worden versterkt;

Donderdag 25 maart 2021

135. moedigt uitwisselingen van kennis en beste praktijken aan tussen Europese en Afrikaanse landbouwers en, in het bijzonder, contacten tussen jonge landbouwers, vrouwen en vertegenwoordigers van plattelandsgemeenten op het gebied van duurzame productiemethoden en bescherming van biodiversiteit, onder meer via verenigingen;

136. is ingenomen met het voorstel van de Taskforce voor het Afrikaanse platteland met betrekking tot de instelling van een Europees-Afrikaans jumelageprogramma waarin landbouworganen van EU-lidstaten en van partnerlanden in Afrika worden gekoppeld, met als doel het uitwisselen van duurzame beste praktijken en het bevorderen van betrekkingen tussen sterk betrokken, soortgelijke partners;

137. benadrukt dat het belangrijk is dat in het partnerschap EU-Afrika wordt ingegaan op de bescherming en bevordering van het recht van lokale gemeenschappen op toegang tot en beheer van natuurlijke hulpbronnen als land en water; hekelt het feit dat landroof in Afrika schering en inslag is; herinnert eraan dat dit een gewelddadige praktijk is die voedselsoevereiniteit ondermijnt en het voortbestaan van Afrikaanse plattelandsgemeenschappen bedreigt; benadrukt het belang van de introductie van een inclusief proces gericht op de waarborging van de effectieve deelname van maatschappelijke organisaties en lokale gemeenschappen in de ontwikkeling, uitvoering en monitoring van beleidsmaatregelen en acties met betrekking tot landroof; vraagt dat in alle projecten ter bescherming van landrechten, inclusief in het kader van handel, de vrijwillige richtsnoeren voor een verantwoord beheer van grondbezit, visgronden en bossen in het kader van de nationale voedselzekerheid (VGGT) worden nageleefd en dat maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat projecten niet de landrechten in gevaar brengen van kleine boeren;

138. betreurt het gebrek aan erkenning van het strategisch belang van weidegrond, dat ongeveer 43 % van het Afrikaanse grondoppervlak vormt en dus een belangrijke koolstofput vormt; roept de Commissie op tezamen met lokale gemeenschappen en lokale belanghebbenden een strategie te ontwikkelen om volledig gebruik te maken van dit potentieel door middel van duurzaam begrazingsbeheer, bijvoorbeeld door veehouders;

139. stelt vast dat bijvoorbeeld beweidingsrechten en gemeenschapsweiden traditionele landgebruiksrechten vormen, die op gewoonterecht berusten en niet op gesecuritiseerde eigendomsrechten; benadrukt evenwel het feit dat bescherming van deze gewoonterechtelijke rechten van essentieel belang is voor de plattlandsbevolking;

Partners voor de bevordering van inclusie en ontwikkeling via digitalisering

140. benadrukt dat de digitale transformatie enorme kansen biedt om sprongen voorwaarts te maken met betrekking tot de toegang tot onderwijs, opleiding, werk en gezondheidszorg, de modernisering van de landbouwsector, het vermogen van de publieke sector om digitale diensten zoals e-ID, e-gezondheid en e-overheid te leveren en de deelname aan politieke besluitvorming, mensenrechten en de vrijheid van meningsuiting, maar dat deze transformatie ook de democratie kan ondermijnen, een bedreiging kan vormen voor de burger- en mensenrechten en tot meer ongelijkheid kan leiden; benadrukt dat de digitale transformatie moet bijdragen aan betaalbare, gelijkwaardige en inclusieve toegang tot het internet en het gebruik en de ontwikkeling van diensten op basis van digitale technologie die voldoen aan de relevante internationale en nationale normen en richtsnoeren;

141. benadrukt dat naar behoren rekening moet worden gehouden met de digitale kloof; onderstreept dat prioriteit moet worden toegekend aan internetverbindingen voor de meerderheid van de gemarginaliseerde Afrikaanse gemeenschappen zodat kan worden voorkomen dat er een enorme kloof ontstaat tussen de bevolking op het platteland en in steden; is van mening dat het noodzakelijk is de digitale genderkloof te dichten teneinde een daadwerkelijk inclusieve digitale transformatie mogelijk te maken; moedigt vrouwen en meisjes aan hun potentieel met betrekking tot nieuwe technologie volledig te ontwikkelen;

142. wijst op de negatieve effecten die onlinegeweld tegen vrouwen en meisjes en seksistische haatzaaiende uitlatingen, cyberpesten, vreemdelingenhaat, desinformatie en stigmatisering kunnen hebben op de sociale inclusie en verzoekt Afrikaanse en Europese partners dergelijke kwesties binnen het partnerschap EU-Afrika aan te pakken; benadrukt dat moet worden gegarandeerd dat digitaal onderwijs en digitale geletterdheid holistisch zijn en dat onder meer aandacht wordt besteed aan "soft skills" en transversale vaardigheden als kritisch denken en intercultureel begrip;

143. benadrukt dat de productie van elektronisch afval wereldwijd uitdagingen oplevert voor de uitvoering van de Agenda 2030, met name op het gebied van gezondheid en milieu; verzoekt de EU en Afrika zich nog meer in te spannen om verantwoorde investeringen te bevorderen om de productie van elektronisch afval tot een minimum te beperken, het illegaal dumpen en de onjuiste verwerking van elektronisch afval te voorkomen, een efficiënt gebruik van hulpbronnen en recycling te bevorderen en werkgelegenheid te scheppen in de opknop- en recyclingsectoren;

144. ondersteunt de digitalisering en modernisering van het openbaar bestuur van Afrikaanse staten, met name met het oog op de ontwikkeling van betrouwbare registers van de burgerlijke stand, het verstrekken van beveiligde identiteitsbewijzen, en de bevordering van de uitwisseling van gegevens; benadrukt dat alle uitgewisselde gegevens onder de betreffende gegevensbeschermings- en privacywetgeving moeten vallen; verzoekt de EU nauw samen te werken met de Afrikaanse staten bij het ontwikkelen van mondiale normen voor gegevensbescherming, hetgeen zal helpen om de criminaliteit aan te pakken en elkaars economieën te versterken;

Donderdag 25 maart 2021

145. beklemtoont dat innovatie noodzakelijk is om de duurzameontwikkelingsdoelstellingen en de groene transitie te verwezenlijken; dringt erop aan dat onderzoek en innovatie, evenals de toegankelijkheid en bruikbaarheid van digitale diensten, met het partnerschap worden ondersteund om cohesie en sociale inclusie te bevorderen; herinnert er echter aan dat er geen sprake kan zijn van een digitale transformatie zonder toegang tot energie en dat de onregelmatige aanlevering van energie in plattelandsgebieden een aanzienlijke belemmering vormt voor de toegang tot digitale diensten;

146. benadrukt dat de COVID-19-crisis een gedwongen versnelling van de digitale transformatie in Afrika in werking heeft gezet; staat positief tegenover het streven van de AU een digitale interne markt op te zetten; verzoekt de EU de ontwikkeling van een Afrikaanse digitale industrie en de vaststelling van een passend regelgevingskader voor de ontwikkeling van onlinehandel en gegevensbescherming op basis van de hoogst mogelijke normen te ondersteunen, door technische bijstand te bieden, investeringen in digitale infrastructuur en ondernemerschap te stimuleren en partnerschappen met betrokken overheids-, economische, academische, wetenschappelijke en maatschappelijke actoren te versterken;

147. wijst erop dat er volgens het VN-rapport over de duurzameontwikkelingsdoelstellingen uit 2019 nog altijd veel uitdagingen op het gebied van toegang tot voeding, energie, water en sanitaire voorzieningen, onderwijs en gezondheidszorg moeten worden aangepakt om de SDG's te bereiken, met name in Afrika; is van mening dat met financiële ondersteuning en investeringen primair tegemoet moet worden gekomen aan elementaire menselijke behoeften, hetgeen een randvoorwaarde blijft voor de uitbanning van armoede en het verhogen van het welzijn, met name in een tijdperk waarin publieke middelen steeds schaarser zijn door concurrerende behoeften op gebieden als gezondheid en onderwijs;

148. onderstreept dat de verzameling van nauwkeurige en vergelijkbare uitgesplitste gegevens en statistische analyses, waarbij gegevens worden beschermd en privacyrechten worden geëerbiedigd, cruciaal is voor weloverwogen besluitvorming op nationaal en gedecentraliseerd niveau, met name op het gebied van landbouw, beheer van natuurlijke hulpbronnen en governance en gezondheid;

149. onderstreept dat men moet profiteren van de digitale transformatie om de uitwisseling tussen de twee continenten, in het bijzonder tussen jongeren en het maatschappelijk middenveld, te bevorderen door middel van platforms;

150. verzoekt de EU en Afrikaanse staten hun gezamenlijke inspanningen te intensiveren om te garanderen dat de digitale economie sociaal en ecologisch duurzaam is, en bij te dragen aan de verwezenlijking van de doelstelling om een moderne, eerlijke en efficiënte standaard voor de belastingheffing van de digitale economie vast te stellen;

Partners voor een wederzijds voordelige mobiliteit en migratie

151. erkent dat de migratiebewegingen zowel in Europa als Afrika complexe uitdagingen en kansen met zich meebrengen voor de welvaart en ontwikkeling van beide continenten en beklemtoont dat de samenwerking op dit gebied moet worden geïntensiveerd; wijst erop dat de Europees-Afrikaanse betrekkingen de afgelopen jaren werden gedomineerd door de migratiekwestie, en dat dit de manier waarop de twee continenten elkaar zien wellicht negatief heeft beïnvloed; benadrukt dat migratie een instrument voor wederzijdse duurzame ontwikkeling in beide regio's is;

152. wijst erop dat 80 % van alle internationale migranten die afkomstig zijn uit Afrikaanse staten, binnen het Afrikaanse continent migreert; merkt op dat Afrikaanse landen een groot deel van het totale aantal wereldwijde vluchtelingen en intern ontheemden opvangen, en dat de kwetsbare situatie van deze personen nog verder is verslechterd door de COVID-19-crisis; pleit ervoor de verantwoordelijkheid voor vluchtelingen wereldwijd te delen;

153. is van mening dat de menselijke dimensie van migratie moet worden onderstreept en dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan de kansarmere groepen migranten; pleit voor de vaststelling van een partnerschap EU-Afrika inzake migratie en mobiliteit waarin de menselijke waardigheid van vluchtelingen en migranten centraal staat en dat is gebaseerd op de beginselen van solidariteit, gedeelde verantwoordelijkheid en volledige eerbiediging van de mensenrechten, het internationaal en EU-recht, nationale wetgeving en de wetgeving inzake vluchtelingen;

154. wijst erop dat specifieke maatregelen moeten worden getroffen om migranten te beschermen tegen overlijden, verdwijning, scheiding van hun gezin en om schending van hun rechten te voorkomen, onder meer door middel van maatregelen die zijn gericht op de toepassing van het beginsel van non-refoulement en de inachtneming van de belangen van het kind;

155. onderstreept dat met behulp van toereikende financiering de onderliggende oorzaken van irreguliere migratie en gedwongen ontheemding, zoals politieke instabiliteit, armoede, een gebrek aan veiligheid en voedselveiligheid, geweld en de negatieve effecten van klimaatverandering, moeten worden aangepakt;

Donderdag 25 maart 2021

156. is van mening dat het succes van de partnerschap zal afhangen van aanzienlijke verbeteringen in de mogelijkheden voor mobiliteit tussen de verschillende gelederen van de Afrikaanse en Europese samenlevingen en dat het partnerschap duurzaam moet worden vormgegeven om een “braingain” in plaats van een “braindrain” teweeg te brengen; is van mening dat een efficiënter visumbeleid en meer financiering voor het Erasmus +-programma hieraan een nuttige bijdrage zouden kunnen leveren;

157. benadrukt het belang van een daadwerkelijk circulair migratiebeleid op basis waarvan zowel geschoolde als ongeschoolde arbeiders kunnen profiteren van de uitwisseling van vakkennis en mobiliteit tussen de EU en Afrika, zodat mensen kunnen terugkeren naar hun land van herkomst; steunt de prioritering van in aanmerking komende aanvragen voor werkvergunningen uit landen van herkomst en doorreis naar Europa (bijvoorbeeld via ambassades of online), teneinde te ontmoedigen dat migranten hun toevlucht zoeken tot irreguliere migratiekanalen en de druk op het asiel- en migratiestelsel te verlichten;

158. wijst erop dat de mobiliteit van werknemers kan bijdragen tot een oplossing voor de demografische uitdagingen van de EU en de tekorten en de kloof tussen vraag en aanbod op de arbeidsmarkt; pleit voor de ontwikkeling van veilige en legale migratiekanalen en de bevordering van een meer geharmoniseerde en alomvattende langetermijnbenadering van arbeidsgerelateerde migratie op Europees niveau, op basis van een partnerschap waarvan beiden partijen op de lange termijn kunnen profiteren; beklemtoont hoe belangrijk het is de dialoog tussen de EU en Afrika inzake migratie en mobiliteit en het partnerschap tussen de EU en Afrika inzake migratie, mobiliteit en werkgelegenheid te versterken;

159. veroordeelt mensensmokkel en mensenhandel met klem; dringt aan op het inspannen van de inspanningen om criminele netwerken van smokkelaars op te sporen en bestrijden en beveelt aan met Afrikaanse landen samen te werken om mensensmokkel tegen te gaan; roept in dit verband op tot een uitgebreide multidisciplinaire aanpak en samenwerking op alle niveaus met de lokale overheden, met inbegrip van samenwerking op het gebied van internationale rechtshandhaving; is van mening dat de strijd tegen mensenhandelaars en -smokkelaars gezamenlijk door beide partijen moet worden gevoerd, met de hulp van onder andere Europol;

160. verzoekt de EU en de Afrikaanse staten samen te werken ten behoeve van de totstandbrenging van een doeltreffende en verrijkende voorlichtingscampagne over de risico's en gevaren die samengaan met mensenhandel en migrantensmokkel teneinde te voorkomen dat mensen hun leven in gevaar brengen door op irreguliere wijze naar de EU te reizen;

161. benadrukt dat een coherent optreden op EU-niveau nodig is om te garanderen dat samenwerking om irreguliere migratie tegen te gaan of op het gebied van geïntegreerd grensbeheer geen negatieve gevolgen heeft voor bestaande kaders van regionale mobiliteit op het Afrikaanse continent of voor de mensenrechten; herinnert eraan dat in elk partnerschap inzake migratie en mobiliteit rekening moet worden gehouden met de twee mondiale pacts inzake migratie en vluchtelingen (het mondiaal pact inzake migratie (GCM) en het mondiaal pact inzake vluchtelingen (GCR));

162. is van mening dat de versnippering van de nationale regelgevingen inzake arbeidsmigratie in de EU en de complexe en zeer bureaucratische procedures het gebruik van legale migratiekanalen in de Unie ontmoedigen; raadt aan om in het kader van het partnerschap EU-Afrika een geharmoniseerde en niet-bureaucratische Europese aanvraagprocedure in te voeren;

163. herinnert aan het belang van het opzetten van specifieke en gemeenschappelijke Europese zoek- en reddingsoperaties teneinde het verlies aan mensenlevens op zee te voorkomen;

164. verzoekt de EU haar inzet op het gebied van hervestiging en andere legale kanalen voor mensen die internationale bescherming behoeven te vergroten en eveneens meer politieke en financiële toezeggingen te doen om Afrikaanse partners te helpen een duurzame aanpak te ontwikkelen voor vluchtelingen, interne ontheemden en stateloze personen, in het bijzonder door samen te werken met de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) en andere VN-agentschappen om de ontwikkelingsamenwerking te versterken en directe ondersteuning te bieden aan humanitaire organisaties die vluchtelingen dicht bij huis opvangen;

165. beveelt aan regionale mechanismen voor de bescherming van ontheemden in het kader van rampen en klimaatverandering te harmoniseren, in overeenstemming met de Agenda voor de bescherming van personen die buiten de eigen landsgrenzen ontheemd werden door rampen en klimaatverandering, het platform voor ontheemding door rampen en het Verdrag van Kampala;

166. onderstreept dat het van belang is eerlijke en toegankelijke asielprocedures te waarborgen voor mensen die internationale bescherming behoeven, zowel in de Europese Unie als in de Afrikaanse staten, en om het beginsel van non-refoulement te eerbiedigen in overeenstemming met het internationaal recht en het EU-recht; is van oordeel dat de volledige bescherming van mensenlevens, de menselijke waardigheid en de mensenrechten moet zijn gewaarborgd in elke overeenkomst met landen van herkomst en doorreis;

Donderdag 25 maart 2021

167. onderstreept het belang van doeltreffendheid, billijkheid en eerlijke rechtsgang in het terugkeerbeleid en bij de afgifte van consulaire laissez-passers en de sluiting van overnameovereenkomsten, met een voorkeur voor vrijwillige terugkeer; benadrukt eveneens dat de rechten en de waardigheid van mensen volledig moeten worden beschermd en gerespecteerd; pleit voor een nauwe betrokkenheid van de EU in de periode voorafgaand aan en na de terugkeer om de duurzame herintegratie van terugkeerders te faciliteren;

168. moedigt verdere samenwerking met de IOM en andere VN-agentschappen aan om vluchtelingen en intern ontheemden aanvullende steun te verlenen;

169. merkt op dat het aantal verwijzingen naar migratie, en met name naar het beperken van irreguliere migratie, in het onderhandelingsmandaat van de EU voor de post-Cotonou-overeenkomst sterk is toegenomen, terwijl in het onderhandelingsmandaat van de ACP-landen de nadruk juist ligt op de uitbanning van armoede, de bevordering van legale migratie, het belang van geldovermakingen uit het buitenland, de noodzaak van vrijwillige terugkeer en overname en het vermijden dat ontwikkelingshulp wordt gebruikt om restrictieve grenscontroles af te dwingen; verzoekt de Commissie rekening te houden met de prioriteiten van Afrikaanse landen op het gebied van migratie zodat een echt “partnerschap tussen gelijken” kan worden gesmeed;

Partners voor veiligheid

170. merkt op dat het, om langdurige conflicten te kunnen oplossen, noodzakelijk is dat humanitaire en ontwikkelingsactoren en -partners met een hoge mate van lokale legitimiteit en geloofwaardigheid gezamenlijke acties ondernemen; verzoekt de EU derhalve in haar respons een benadering toe te passen waarin humanitaire hulp en ontwikkeling worden gekoppeld, met bijzondere aandacht voor plaatselijke inbreng;

171. is verheugd dat de EU vrede en veiligheid in Afrika beschouwt als belangrijke voorwaarden voor duurzame ontwikkeling en dat zij zich ertoe heeft verbonden “haar steun aan Afrika in samenwerking met de internationale gemeenschap aanzienlijk op te voeren”; is het ermeê eens dat de kwestie van veiligheid in Afrika van groot belang is voor de ontwikkeling van het continent, met ondersteuning van regionale en internationale organisaties, en dat de Afrikaanse staten hun veiligheid vooral in eigen hand hebben; verzoekt de EU derhalve haar inspanningen voort te zetten om samen met haar Afrikaanse partners te werken aan de verdere ontwikkeling van een Afrikaanse vredes- en veiligheidsarchitectuur (APSA) en zo vrede en stabiliteit tot stand te brengen op de lange termijn en de crises en conflicten op het continent het hoofd te bieden door middel van een geïntegreerde aanpak waarbij gebruik wordt gemaakt van alle beschikbare hulpmiddelen, met inbegrip van steun voor capaciteitsopbouw in Afrika op het gebied van veiligheid en defensie, militaire operaties, civiele missies, vredesopbouw- en demilitarisatieprojecten, met inachtneming van de internationale mensenrechten, het internationaal humanitair recht en de onafhankelijkheid en soevereiniteit van de Afrikaanse landen, evenals steun voor initiatieven van de AU en regionale organisaties zoals Ecowas en de G5-Sahel; spoort de lidstaten ertoe aan deel te nemen aan EU-missies en -operaties en is ingenomen met bilaterale inspanningen die bijdragen aan de vrede en stabiliteit op het continent; verzoekt de Raad in dit verband met klem onverwijld zijn goedkeuring te hechten aan de Europese Vredesfaciliteit opdat bredere bijstand kan worden geboden aan Afrikaanse partners in regio's die door conflicten worden geteisterd; vestigt de aandacht op het belang van multilaterale samenwerking binnen de driehoek AU-EU-VN op het gebied van lokale, regionale en internationale veiligheid, alsook op de rol van maatschappelijke organisaties bij inspanningen voor de vredeshandhaving en -opbouw; herinnert er in dit verband aan dat de hervorming van de veiligheidssector en van justitie, evenals goed bestuur, democratische verantwoordingsplicht en de bescherming van burgers noodzakelijke voorwaarden zijn voor regeringen en veiligheidstroepen om het vertrouwen van de bevolking te winnen; vestigt voorts de aandacht op civiel-militaire samenhang en onderstreept dat deze twee componenten van missies in het kader van het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid (GVDB-missies) beter op elkaar moeten worden afgestemd; staat achter de steeds proactiever wordende aanpak van samenwerkende regionale veiligheidsorganisaties ter verwezenlijking van de volledige operationalisering van de APSA, die de Afrikaanse Unie en regionale organisaties de nodige instrumenten biedt om conflicten te voorkomen, te beheersen en op te lossen; looft in het bijzonder initiatieven zoals de G5-Sahel, die een steeds belangrijker spilfunctie vervult bij de invoering van beslissende maatregelen door Afrikaanse landen om de vrede en veiligheid in hun eigen nabuurschap te waarborgen; verzoekt de Commissie en de lidstaten daarom de politieke, financiële, operationele en logistieke steun aan de G5-Sahel te verhogen; beklemtoont dat er enkel een goed niveau van veiligheid en ontwikkeling kan worden bereikt mits de Afrikaanse landen beschikken over toereikende capaciteiten in alle essentiële sectoren, in de eerste plaats veiligheid en defensie; verzoekt de EU de initiatieven voor ontwikkeling en veiligheid waarbij zij betrokken is op het Afrikaanse continent te coördineren als onderdeel van een geïntegreerde strategie die goed bestuur, democratie, mensenrechten, de rechtsstaat en gendergelijkheid omvat en waarin bijzondere aandacht wordt besteed aan de kwetsbaarste regio's en regio's waar de spanningen het hoogst zijn; is ingenomen met de samenwerking tussen de Europese Unie en

Donderdag 25 maart 2021

Afrika in de strijd tegen terrorisme en gewapende groeperingen, in overeenstemming met het internationaal recht; pleit in het kader van beleidsmaatregelen ter bestrijding van terrorisme voor de vaststelling van transparantere besluitvormingsprocessen, de betere naleving van een op mensenrechten gebaseerde aanpak, en meer oog voor de gemeenschappen die door deze maatregelen worden getroffen;

172. onderstreept dat de Sahel vanuit strategisch en veiligheidsoogpunt een belangrijke rol speelt; is in dit verband zeer ingenomen met de oprichting van de G5-Sahel in 2014, alsook met de oprichting van de gemeenschappelijke strijdkrachten van de G5-Sahel in 2017 om de veiligheidsbedreigingen in de regio aan te pakken;

173. beklemtoont dat de EU dringend iets moet doen aan het escalerende terroristische oproer in het noorden van Mozambique dat zich door heel zuidelijk Afrika dreigt te verspreiden, als gevolg waarvan reeds meer dan 1 000 doden zijn gevallen en ongeveer 200 000 mensen zijn ontheemd; verzoekt de VV/HV met klem Mozambique en zijn burgers de steun van de EU aan te bieden; beklemtoont dat het uitblijven van een reactie van de EU ertoe kan leiden dat andere internationale spelers de leidende rol op zich nemen die de EU op het continent tracht te vervullen;

174. uit zijn bezorgdheid over het feit dat Botswana, Ghana, Uganda en Zimbabwe op de zwarte lijst van de EU staan van landen die hun systeem voor de bestrijding van witwassen en van financiering van terrorisme niet op orde hebben; verzoekt deze landen dan ook onverwijld de nodige stappen te ondernemen om ervoor te zorgen dat hun systemen voldoen aan de vereisten op grond van de wetgeving en dat deze wetgeving naar behoren wordt uitgevoerd (Gedelegeerde Verordening (EU) 2020/855 van de Commissie ⁽¹³⁾); is verheugd dat Ethiopië en Tunesië na de doorvoering van een aantal hervormingen van de lijst zijn geschrapt;

175. wijst erop dat de mandaten van GVDB-missies breed zijn en onder meer gericht zijn op de bevordering van hervormingen van de veiligheidssector en justitie, de versterking van militaire en politieopleidingen en de verbetering van het toezicht; onderstreept dat het communicatiebeleid van GVDB-missies en de algemene strategische planning van de EU dringend moeten worden verbeterd om het optreden van de EU en haar streven naar de waarborging van de veiligheid en het welzijn van de Afrikaanse bevolking beter zichtbaar te maken;

176. vestigt de aandacht op de bijzondere rol die religieuze instanties regelmatig in Afrika spelen als bemiddelaars bij conflicten en stelt dat, met name in conflictgebieden, de dialoog met deze instanties moet worden aangegaan en met hen moet worden samengewerkt, aangezien een interreligieuze dialoog kan bijdragen aan de vrede en verzoening;

177. stelt vast dat de gezamenlijke mededeling erop gericht is de steun van de EU voor vredesinspanningen in Afrika te versterken door middel van een gestructureerdere en strategischere vorm van samenwerking waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan de regio's in Afrika waar de spanningen het hoogst zijn; vraagt dat prioriteit wordt toegekend aan specifieke strategieën voor conflictregio's; spoort de EU en haar lidstaten aan de lasten te blijven delen met internationale organisaties en partners, waaronder met bondgenoten en Afrikaanse landen die betrouwbare bondgenoten zijn in de strijd tegen terrorisme, zoals Kenia, Marokko, Nigeria, Ghana en Ethiopië; pleit voor de versterking van de betrekkingen van de EU met deze sleutellanden; vraagt de EU de Afrikaanse partners, onder meer met behulp van de Europese Vredesfaciliteit en de GVDB-missies, bijstand te blijven verlenen voor de opbouw van de capaciteit van hun strijdkrachten en veiligheidsinstellingen, zodat zij doeltreffende en duurzame wetshandhavingsdiensten kunnen verlenen aan hun burgers; vraagt de EU zich daarbij te richten op een geïntegreerde aanpak van conflicten en crises, waarbij de EU in alle stadia van de conflictcyclus optreedt, van conflictpreventie, -respons en -beheer tot conflictoplossing;

178. wijst erop dat de steun van de EU voor de veiligheidssector tot doel heeft Afrikaanse inbreng in veiligheids- en defensieaangelegenheden aan te sporen; is van mening dat de Afrikaanse Unie en de Afrikaanse staten belangrijke actoren zijn waarmee de EU op betekenisvolle wijze samenwerkt om gezamenlijk te zorgen voor duurzame ontwikkeling en menselijke veiligheid; is in dit verband zeer ingenomen met de plannen van de Afrikaanse Unie om 3 000 soldaten te sturen

⁽¹³⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) 2020/855 van de Commissie van 7 mei 2020 tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1675 tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad, wat betreft de toevoeging van de Bahama's, Barbados, Botswana, Cambodja, Ghana, Jamaica, Mauritius, Mongolië, Myanmar/Birma, Nicaragua, Panama en Zimbabwe aan de tabel in punt I van de bijlage, en de schrapping van Bosnië en Herzegovina, Ethiopië, Guyana, Laos, Sri Lanka en Tunesië uit die tabel (PB L 195 van 19.6.2020, blz. 1).

Donderdag 25 maart 2021

om de G5-Sahel te steunen en beschouwt dit als een teken dat de AU en de EU inderdaad soortgelijke veiligheidsdoelstellingen nastreven, die gestoeld zijn op een gezamenlijk streven en gezamenlijke verantwoordelijkheden; is in dit verband verheugd over de opmerkingen die VV/HV Borrell op 28 mei 2020 ten overstaan van de VN-Veiligheidsraad heeft gemaakt toen hij sprak over het vinden van Afrikaanse oplossingen voor Afrikaanse problemen;

179. spreekt eens te meer zijn steun uit voor de vredeshandhavingmissies van de VN op het Afrikaanse continent en verzoekt de voornaamste spelers, met name de Verenigde Staten, Rusland, China en het Verenigd Koninkrijk, de handen ineen te slaan met de EU om te bemiddelen, en de samenwerking en duurzame vrede op het hele Afrikaanse continent te bevorderen; herhaalt in dit verband dat de EU bereid is meer bij te dragen aan VN-missies en de coördinatie tussen de verschillende VN- en EU-missies te bevorderen;

180. is ingenomen met de sterke daling van de piraterij voor de kusten van Oost- en West-Afrika ten gevolge van internationale inspanningen voor de maritieme veiligheid die dienen als precedent voor de Europese, Afrikaanse en trans-Atlantische veiligheidssamenwerking;

181. acht het belangrijk dat de EU zich blijft inspannen om veerkrachtiger staten en samenlevingen op te bouwen met behulp van capaciteitsopbouw en hervormingen van de veiligheidssector, onder meer via de Europese Vredesfaciliteit en haar GVDB-missies, en legt de nadruk op een geïntegreerde aanpak van conflicten en crises, waarbij zij in alle stadia van de conflictcyclus optreedt;

182. wijst erop dat transnationale georganiseerde misdaad, burgerlijke onlusten en binnenlandse misdaad een bedreiging vormen voor fragiele staten en staten in de nasleep van een conflict, die moeite hebben om hun burgers de nodige veiligheid te verschaffen; onderstreept in dit verband het belang van een goed opgeleide nationale en regionale politiemacht; merkt op dat de politie in de realiteit echter vaak niet beschikt over de correcte opleiding en uitrusting en, belangrijker nog, niet altijd de nodige verbondenheid heeft met de lokale bevolking noch haar vertrouwen geniet; beklemtoont derhalve dat het belangrijk is professionele politiediensten op te bouwen en te versterken, en pleit voor geïntensiveerde conceptuele, logistieke en bestuurlijke ondersteuning, onder meer voor het mechanisme van de Afrikaanse Unie voor politiesamenwerking (AFRIPOL), dat in Algiers is gevestigd en in 2014 werd opgestart; is van mening dat samenwerking op dit gebied ook de capaciteit van de vredeshandhavingmissies zal ruggensteunen en het politieonderdeel van de APSA zal bevorderen;

183. merkt op dat de informatiesfeer in Afrika steeds meer onder de invloed komt van de mondiale tegenstanders van de EU; vraagt in dit verband aan de EDEO en de Commissie om iets te doen aan het problematische ontbreken van de Europese stem in de Afrikaanse samenlevingen, valse berichtgeving tegen te gaan en de Europese aanpak en democratische waarden sterker naar voren te brengen; merkt op dat dit een betere strategische communicatie vereist die gericht is op belangrijke regio's en landen, alsook de oprichting van een speciale eenheid die voor dergelijke activiteiten verantwoordelijk is in nauwe samenwerking met de EU-delegaties;

184. onderstreept het gevaar van de verspreiding van onwettige handvuurwapens en wijst erop dat deze niet gedocumenteerde en meestal illegaal in bezit gehouden wapens niet alleen de veiligheid van gemeenschappen bedreigen, maar ook worden gebruikt door gevaarlijke transnationale criminele netwerken die zich bezighouden met verschillende vormen van smokkel, waaronder van wapens, mensen en illegale drugs;

185. dringt aan op de voortzetting van de jaarlijkse gezamenlijke overlegvergaderingen van het Politiek en Veiligheidscomité van de Europese Unie en het Politiek en Veiligheidscomité van de Afrikaanse Unie met als doelstelling de samenwerkingsgebieden uit te breiden naar gezamenlijke bezoeken op het terrein, gezamenlijke vergaderingen, de ontwikkeling van gezamenlijke inzichten en analyses van crisissituaties en het onderzoeken van mogelijkheden voor gezamenlijke vroegtijdige actie als beste middel om een werkbaar strategisch partnerschap tot stand te brengen;

186. herinnert eraan dat in Afrika het hoogste aantal vredesoperaties (PSO's) ter wereld plaatsvindt en dat Afrika hieraan de meeste troepen en politie bijdraagt; wijst erop dat de PSO's in heel Afrika aangepast dienen te worden aan de nieuwe realiteit van COVID-19 om zowel de burgers als de werknemers van de PSO's toereikend te beschermen; wijst op de noodzaak van toereikende financiering voor deze missies gezien de angst voor een dreigende economische crisis en een verlaging van de beschikbare financiering;

187. vraagt de EU ervoor te zorgen dat de GVDB-missies op een effectieve, verantwoorde en robuuste wijze worden gepland met doeltreffende operaties en sterkere mandaten, gekoppeld aan de substantiële politieke bereidheid om conflicten op te lossen in plaats van ze te bevriezen;

Donderdag 25 maart 2021

188. spoort de EDEO ertoe aan zijn aanwezigheid in de EU-delegaties op het hele continent te vergroten, met name in belangrijke lidstaten van de AU, om de bilaterale en regionale betrekkingen van de EU verder te intensiveren en passend van gedachten te wisselen met de relevante belanghebbenden; onderstreept dat dergelijke nauwe banden de grondslag zijn voor passende en goed gestructureerde algemene partnerschappen, evenals toegesneden responsen; verzoekt de EDEO zijn media- en communicatiestrategie aanzienlijk te verbeteren teneinde niet alleen de bewustmaking van de inspanningen van de EU in de respectieve regio's te bevorderen, maar ook de bewustmaking bij en ondersteuning van EU-burgers voor een hechtere samenwerking tussen de EU en Afrika aan te wakkeren;

189. wijst erop dat het belangrijk is de strategie EU-Afrika te coördineren met de VN, de NAVO, de OESO en andere gelijkgestemde landen, zoals de Verenigde Staten, Canada, het Verenigd Koninkrijk en Japan;

o

o o

190. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0109

EU-strategie voor duurzaam toerisme

Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de ontwikkeling van een EU-strategie voor duurzaam toerisme (2020/2038(INI))

(2021/C 494/09)

Het Europees Parlement,

- gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), met name artikel 195,
- gezien artikel 349 VWEU, waarin een specifieke regeling voor de ultraperifere gebieden vastgelegd is,
- gezien artikel 174 VWEU,
- gezien zijn resolutie van 19 juni 2020 over toerisme en vervoer in en na 2020 ⁽¹⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 13 mei 2020 over toerisme en vervoer in en na 2020 (COM(2020)0550) en de goedkeuring van het pakket inzake toerisme en vervoer,
- gezien de mededeling van de Commissie van 27 mei 2020, getiteld “Het moment van Europa: herstel en voorbereiding voor de volgende generatie” (COM(2020)0456) en het begeleidende werkdocument van de diensten van de Commissie “Identifying Europe’s recovery needs” (SWD(2020)0098),
- gezien het verslag van de Commissie van 11 juni 2020 over de blauwe economie in de Unie,
- gezien zijn resolutie van 24 oktober 2019 over de negatieve gevolgen van het faillissement van Thomas Cook voor het toerisme in de EU ⁽²⁾,
- gezien de conclusies van de Raad van 27 mei 2019 over het concurrentievermogen van de toeristische sector als motor voor duurzame groei, banen en sociale cohesie in de EU voor het volgende decennium,
- gezien de mededeling van de Commissie van 11 december 2019 over de Europese Green Deal (COM(2019)0640),
- gezien zijn resolutie van 14 november 2018 over het meerjarig financieel kader voor de jaren 2021-2027 — Standpunt van het Parlement met betrekking tot een akkoord ⁽³⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 22 mei 2018 getiteld “Een nieuwe Europese agenda voor cultuur” (COM(2018)0267),
- gezien de mededeling van de Commissie van 24 oktober 2017 over een nieuw en sterker strategisch partnerschap met de ultraperifere gebieden van de EU (COM(2017)0623),
- gezien Besluit (EU) 2017/864 van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2017 over een Europees Jaar van het Cultureel Erfgoed (2018) ⁽⁴⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 20 februari 2014 “Een Europese strategie voor meer groei en werkgelegenheid in kust- en maritiem toerisme” (COM(2014)0086), en het werkdocument van de diensten van de Commissie van 30 maart 2017 over nautisch toerisme (SWD(2017)0126),

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0169.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2019)0047.

⁽³⁾ PB C 363 van 28.10.2020, blz. 179.

⁽⁴⁾ PB L 131 van 20.5.2017, blz. 1.

Donderdag 25 maart 2021

- gezien de mededeling van de Commissie van 2 juni 2016 over een Europese agenda voor de deeleconomie (COM(2016)0356), en de resolutie hierover van het Europees Parlement van 15 juni 2017 ⁽⁵⁾,
 - gezien de Europese pijler van sociale rechten ⁽⁶⁾,
 - gezien de Verklaring van Cork 2.0 van 5 en 6 september 2016,
 - gezien zijn resolutie van 29 oktober 2015 over nieuwe uitdagingen en concepten voor de bevordering van toerisme in Europa ⁽⁷⁾,
 - gezien zijn resolutie van 8 september 2015 “Naar een geïntegreerde aanpak van cultureel erfgoed voor Europa” ⁽⁸⁾,
 - gezien de mededeling van de Commissie van 30 juni 2010 getiteld “Europa, toeristische topbestemming in de wereld — een nieuw beleidskader voor het toerisme in Europa” (COM(2010)0352),
 - gezien zijn resolutie van 27 september 2011 over Europa, toeristische topbestemming in de wereld — een nieuw beleidskader voor toerisme in Europa ⁽⁹⁾,
 - gezien zijn resoluties van 25 oktober 2011 over mobiliteit en inclusie van mensen met een handicap en de Europese strategie voor mensen met een handicap 2010-2020 ⁽¹⁰⁾ en van 18 juni 2020 over de Europese strategie inzake handicaps post-2020 ⁽¹¹⁾,
 - gezien artikel 54 van zijn Reglement,
 - gezien het advies van het Europees Comité van de Regio's van 18 september 2020 “Naar een duurzamer toerisme voor steden en regio's in de EU”,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 18 september 2020 over toerisme en vervoer in en na 2020,
 - gezien de adviezen van de Commissie cultuur en onderwijs en de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling,
 - gezien het verslag van de Commissie vervoer en toerisme (A9-0033/2021),
- A. overwegende dat toerisme een horizontale economische activiteit is met verstrekkende gevolgen voor het milieu en het klimaat en voor de economie van de EU als geheel en met name voor de economische groei, werkgelegenheid en sociale en duurzame ontwikkeling van de regio's;
- B. overwegende dat de toeristische industrie direct en indirect werkgelegenheid biedt aan 27 miljoen personen, wat neerkomt op 11,2 % van de totale werkgelegenheid in de EU en in 2019 goed was voor 10,3 % van het bruto binnenlands product (bbp) van de EU; overwegende dat toerisme bijdraagt tot de bevordering van een evenwichtige regionale structuur en een positief effect heeft op regionale ontwikkeling en dat het zou moeten bijdragen tot het behoud van de biodiversiteit, het maatschappelijk welzijn en de economische zekerheid van lokale gemeenschappen;
- C. overwegende dat de waardeketen van het toerisme een van de belangrijkste door de Commissie vastgestelde Europese industriële ecosystemen is en een complex karakter heeft en bestaat uit de vier sleutelsectoren vervoer, accommodatie, ervaring en bemiddeling; overwegende dat het succes van de industrie bepaald wordt door de mate van invloed tussen deze sectoren; overwegende dat toerisme van invloed is op klimaatverandering door bij te dragen aan 8 % procent van de wereldwijde CO₂-emissies ⁽¹²⁾; overwegende dat de toeristische sector een grote diversiteit aan diensten en beroepen omvat; overwegende dat de sector voornamelijk gedomineerd wordt door kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) waarvan de activiteit werkgelegenheid en rijkdom genereert in regio's die daar afhankelijk van zijn;

⁽⁵⁾ PB C 331 van 18.9.2018, blz. 125.

⁽⁶⁾ PB C 428 van 13.12.2017, blz. 10.

⁽⁷⁾ PB C 355 van 20.10.2017, blz. 71.

⁽⁸⁾ PB C 316 van 22.9.2017, blz. 88.

⁽⁹⁾ PB C 56 E van 26.2.2013, blz. 41.

⁽¹⁰⁾ PB C 131 E van 8.5.2013, blz. 9.

⁽¹¹⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0156.

⁽¹²⁾ “The carbon footprint of global tourism”, *Nature Climate Change*, mei 2018.

Donderdag 25 maart 2021

- D. overwegende dat in 2018 51,7 % van de toeristische accommodaties in de EU in kust- en maritieme gebieden lagen, die bijzonder kwetsbaar zijn voor de effecten van klimaatverandering, waarvan 32,9 % in plattelandsgebieden; overwegende dat de ultraperifere regio's worden gekenmerkt door hun afgelegen ligging, insulaire karakter en sterke economische en sociale afhankelijkheid van de toerisme- en vervoerssector, waardoor ze nog kwetsbaarder zijn voor de gevolgen van de COVID-19-pandemie;
- E. overwegende dat de toerisme- en de vervoerssector tot de sectoren behoren die het zwaarst getroffen zijn door COVID-19; overwegende dat er in de EU minstens 6 miljoen banen op de tocht staan, wat met name gevolgen heeft voor seizoensarbeiders en werknemers in kwetsbare situaties; overwegende dat de reisbeperkingen die in antwoord op de pandemie zijn opgelegd het wereldwijde en Europese toerisme hard blijven raken, waarbij uit de meest recente gegevens van de Wereldorganisatie voor Toerisme (UNWTO) blijkt dat de bezoeken in het internationale toerisme in de eerste acht maanden van 2020 met 70 % zijn gedaald; overwegende dat de Commissie in het kader van Next Generation EU een basisinvesteringsbehoefte voor het toeristische ecosysteem van 161 miljard EUR heeft vastgesteld, wat neerkomt op 22 % van de totale investeringskloof in de EU; overwegende dat de COVID-19-crisis alle vervoersmodaliteiten zwaar heeft getroffen, met name de luchtverbindingen en een afname van luchtdiensten heeft veroorzaakt, wat er in sommige gevallen toe heeft geleid dat er routes verloren zijn gegaan; overwegende dat dit laatste met name gevolgen heeft gehad voor de ultraperifere en insulaire regio's van de EU, waar toegankelijkheid en connectiviteit van cruciaal belang zijn; overwegende dat de COVID-19-crisis miljoenen passagiers en consumenten in onzekerheid heeft gelaten met betrekking tot hun rechten, met ingewikkelde en vaak niet ingewilligde verzoeken om terugbetaling; overwegende dat herstel van het consumentenvertrouwen van essentieel belang is voor de toekomst van de sector;
- F. overwegende dat in artikel 195 van het VWEU is bepaald dat de Unie moet zorgen voor aanvulling van het optreden van de lidstaten in de toeristische sector, in het bijzonder door het concurrentievermogen van de ondernemingen in de Unie in de sector te bevorderen; overwegende dat de lidstaten voor gemeenschappelijke uitdagingen staan en dezelfde kansen hebben in de toeristische sector, zoals het voorkomen en beheersen van crises, de stappen die worden gezet in de richting van de digitale en groene transitie, sociaaleconomische en ecologische duurzaamheid, het scheppen van hoogwaardige banen, beroepsopleidingen voor werknemers, en ondersteuning van kmo's;
- G. overwegende dat de maatregelen ten behoeve van de toeristische en reisindustrie het meest doeltreffend zijn wanneer deze worden genomen in het kader van een gecoördineerde EU-strategie waarbij rekening wordt gehouden met de nationale en regionale behoeften en bijzonderheden;
- H. overwegende dat de sector zich toelegt op een versnelde uitvoering van maatregelen en acties die de duurzaamheid en de veerkracht vergroten en bijdragen tot het verkleinen van de ecologische voetafdruk en op verwezenlijking van de doelstellingen van de Europese Green Deal, met name klimaatneutraliteit tegen uiterlijk 2050;
- I. overwegende dat er vooruitgang wordt geboekt op het gebied van de zachte mobiliteit en de bijbehorende routes, teneinde zo tegemoet te komen aan de wensen van Europese consumenten wat betreft groenere toeristische verblijven dichterbij de natuur;
- J. overwegende dat een efficiënt, veilig, multimodaal en duurzaam openbaarvervoersysteem een positieve bijdrage zou leveren aan de economie op de gebieden toerisme, recreatieve reizen en horeca, aangezien het duurzame en flexibele oplossingen voor mobiliteit in de gehele EU mogelijk maakt, en daarbij helpt de natuurlijke ecosystemen en lokale stedelijke en natuurlijke omgevingen in stand te houden;
- K. overwegende dat het Europees Jaar van de Spoorwegen een ideaal kader zou moeten zijn voor initiatieven waarmee duurzaam toerisme kan worden versterkt om bij te dragen tot de aantrekkelijkheid van toeristische bestemmingen;
- L. overwegende dat de ontwikkeling van het trans-Europees vervoersnetwerk (TEN-T) en van de verbinding ervan met stedelijke, lokale en kustgebieden een cruciale rol zal spelen bij het aanbieden van duurzame alternatieve flexibele vervoersoplossingen voor reizen en toerisme;
- M. overwegende dat nieuwe tendensen in het toerisme zich voornamelijk hebben voorgedaan als gevolg van de digitalisering, inclusief alternatieve vormen van toerisme, zoals ecotoerisme, agrotourisme, plattelandstoerisme en medisch toerisme;

Heropbouwen: COVID-19-impactresponsplannen

1. benadrukt dat de COVID-19-uitbraak de toerismesector in de EU volledig heeft stilgelegd, waardoor het bijbehorende ecosysteem onder ongekende druk is komen te staan; benadrukt dat voortdurende financiële ondersteuning op korte termijn van essentieel belang is voor het voortbestaan van de sector, met name in het licht van de tweede en derde golf van de pandemie; is niettemin van mening dat de huidige crisis de Commissie en de lidstaten ertoe moet aanzetten het belang

Donderdag 25 maart 2021

van de toeristische sector ten volle te erkennen, deze volledig in de Europese en nationale ontwikkelingsplannen op te nemen, de kwaliteit van het aanbod van de sector te verbeteren om het duurzamer en voor iedereen toegankelijk te maken, en de al zo lang noodzakelijke publieke en particuliere investeringen in de digitalisering en algemene modernisering van de sector te doen;

2. verzoekt de lidstaten onverwijld gemeenschappelijke en gecoördineerde criteria voor veilig reizen toe te passen, zoals vastgesteld door de Raad in zijn aanbeveling betreffende een gecoördineerde benadering van de beperking van het vrije verkeer⁽¹³⁾, en daarbij de uitrol van het EU-reisformulier te vergemakkelijken, zo mogelijk digitaal, met volledige inachtneming van gegevensbescherming; benadrukt het belang van vrijwillige, interoperabele en geanonimiseerde contacttracers- en waarschuwingsapps, gebruik makend van de gateway voor interoperabiliteit van de Commissie, waarbij de gegevens niet mogen worden gebruikt voor commerciële of rechtshandavingsdoeleinden, en gemeenschappelijke hygiëncriteria vast te stellen voor de belangrijkste vervoershubs;

3. verzoekt het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding (ECDC) toezicht te houden op en tijdig een kleurgecodeerde kaart met de landen en regio's van de Unie, inclusief eilanden — indien er voldoende informatie beschikbaar is — te publiceren om reizigers en bedrijven een gecoördineerd en efficiënt antwoord te kunnen bieden; verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat deze kaart via nationale omroeporganisaties wordt verspreid, zodat ook burgers met weinig tot geen breedbandtoegang worden bereikt;

4. verzoekt de lidstaten, overeenkomstig de aanbevelingen van de Commissie over COVID-19-teststrategieën⁽¹⁴⁾ en de richtsnoeren van het ECDC en het Europese Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart, een gemeenschappelijk en niet-discriminerend EU-testprotocol voor testen voor vertrek aan te nemen, dat betrouwbaar en betaalbaar dient te zijn, inclusief sneltesttechnologieën, PCR-tests en overige; dringt erop aan dat quarantaine alleen moet worden opgelegd als er geen andere opties zijn en dat de duur ervan moet worden beperkt tot een minimumaantal dagen, dat in de hele Unie moet worden geharmoniseerd; benadrukt dat een beperking van de vrijheid van verplaatsing evenredig, tijdelijk en duidelijk aan de COVID-19-uitbraak gekoppeld moet zijn; wijst erop dat, om het protocol correct toe te passen, alle lidstaten met EU-financiering moeten worden ondersteund; spoort de lidstaten aan tot het coördineren van het beheer van testen in de verschillende fasen van de reisperiode;

5. verzoekt de lidstaten zo spoedig mogelijk een gemeenschappelijk vaccinatiebewijs te ontwikkelen en een systeem voor de wederzijdse erkenning van vaccinatieprocedures voor medische doeleinden, dat tegelijkertijd met de distributie van de vaccins moet worden uitgerold, waarbij het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer en het recht op gegevensbescherming moeten worden gewaarborgd; is van mening dat wanneer vaccins ter beschikking van het publiek zijn gesteld en er voldoende wetenschappelijk bewijs is dat gevaccineerde personen het virus niet overdragen, het vaccinatiebewijs voor reisdoeleinden beschouwd moet worden als een alternatief voor PCR-tests en quarantainemaatregelen, waarbij de huidige sanitaire maatregelen, zoals het dragen van mondklappers en het in acht nemen van sociale afstand, nog steeds moeten worden nageleefd; benadrukt dat het noodzakelijk en belangrijk is de vrijheid van verkeer in de EU te herstellen en te zorgen voor een geleidelijke terugkeer naar de normaliteit in de vervoer- en de toeristische sector;

6. is ingenomen met het portaal “Re-open EU” en spoort de lidstaten ertoe aan de Commissie te voorzien van begrijpelijke informatie over de invoering of opheffing van toekomstige beperkingen van het vrije verkeer zodra het besluit tot de veranderingen is genomen, om ervoor te zorgen dat het portaal betrouwbaar is voor reizigers; dringt er bij de Commissie op aan een mobiele applicatie te presenteren om de informatie beter te verspreiden, en realtime-informatie te blijven verstrekken over de status aan de grenzen en over de vervoers- en toeristische diensten die in de EU-landen beschikbaar zijn, met inbegrip van informatie over de maatregelen inzake volksgezondheid en veiligheid en andere relevante informatie; is van mening dat de lidstaten dit EU-portaal moeten aanvullen met informatie over contactpunten op de respectieve bestemmingen, bijv. in de vorm van een openbare website en een informatiebalie;

7. dringt er bij de Commissie op aan om een speciale EU-voorlichtingscampagne over reizen en toerisme op te zetten die erop gericht is het reizen binnen de EU te bevorderen en het vertrouwen van burgers in reizen en toerisme tijdens COVID-19 te herstellen door middel van een “EU-toerismemerk”;

8. verzoekt de Commissie en de lidstaten een gemeenschappelijk kleurcodesysteem en gemeenschappelijke criteria voor reizen naar derde landen in te voeren door wederzijdse erkenning van vergelijkbare beschermende gezondheids- en sanitaire maatregelen tegen COVID-19, met name in de luchtvaart- en de cruisesector; verzoekt de Commissie en de lidstaten een

⁽¹³⁾ Aanbeveling (EU) 2020/1475 van de Raad van 13 oktober 2020 betreffende een gecoördineerde aanpak van de beperking van het vrije verkeer in reactie op de COVID-19-pandemie (PB L 337 van 14.10.2020, blz. 3).

⁽¹⁴⁾ Aanbeveling (EU) 2020/1595 van de Commissie van 28 oktober 2020 betreffende de COVID-19-teststrategieën, met inbegrip van het gebruik van snelle antigeentests (PB L 360 van 30.10.2020, blz. 43).

Donderdag 25 maart 2021

systeem voor vroegtijdige waarschuwing op te zetten dat toeristen met behulp van nieuwe technologieën op gebruikersvriendelijke wijze waarschuwt voor potentiële gezondheidsrisico's op bestemmingen in derde landen; verzoekt de Commissie en de lidstaten touroperators te steunen bij het organiseren van reiservaringen in geselecteerde gebieden in derde landen, met volledige inachtneming van de strenge gezondheidsprotocollen die het besmettingsrisico tot een minimum beperken;

9. verzoekt de Commissie met klem een EU-hygiëncertificeringszegel in te voeren, dat zou moeten worden ontwikkeld door het ECDC en de lidstaten en dat toeristische activiteiten zou moeten certificeren, waarbij naleving van de minimale hygiënevoorschriften voor de preventie en beheersing van het COVID-19-virus en andere mogelijke infecties wordt gewaarborgd; is van mening dat dit zegel gericht moet zijn op Europese gezondheidsnormen die ertoe bijdragen dat het consumentenvertrouwen in de toeristische sector wordt hersteld en dat deze sector weer nieuw elan krijgt, zonder administratieve rompslomp voor micro-ondernemingen en kmo's;

10. betreurt dat Next Generation EU niet voorziet in rechtstreekse financiering van de toeristische sector en verzoekt de lidstaten en de regionale en lokale autoriteiten de toerisme- en de vervoerssector op te nemen in hun herstelplannen en in het REACT-EU-initiatief, met inachtneming van milieu- en sociale normen; benadrukt dat hoewel het belangrijk is dat acties in het kader van de Faciliteit voor herstel en veerkracht met terugwerkende kracht in aanmerking komen om de sector te steunen en faillissementen tegen te gaan, zij niet volstaan; dringt er bij de Commissie op aan om specifieke maatregelen te ontwikkelen voor Europese regio's waar het toerisme een belangrijkere rol speelt in het bbp, alsook voor eilanden en ultraperifere regio's; benadrukt in dit kader dat de financiële steun uit de EU-fondsen die wordt verspreid onder de lidstaten in het kader van de COVID-19-pandemie, niet altijd terecht komt bij touroperators die urgente behoefte hebben aan directe financiering om hun zakelijke activiteiten te kunnen voortzetten;

11. verzoekt de Commissie en de lidstaten tijdelijk verlaagde btw-tarieven voor de reis- en toerismesector in te stellen, gecombineerd met een speciaal economisch stimuleringspakket voor toerisme en vervoer, voor alle micro-ondernemingen en kmo's voor de periode 2020-2024, zodat het aantal faillissementen tot een minimum kan worden beperkt en banen in de Europese toeristische sector kunnen worden behouden, waarbij de investeringen worden aangewend om de transitie naar een digitaal en duurzamer toeristisch ecosysteem te bevorderen;

12. dringt er bij de lidstaten en de regionale autoriteiten op aan toerisme als een horizontale prioriteit op te nemen in hun beleidsprogramma's, hun strategieën voor slimme specialisatie en partnerschapsovereenkomsten voor 2021-2027 om toeristische projecten te financieren;

13. verzoekt de Commissie uitvoering te geven aan de voorbereidende actie inzake "een Europees crisisbeheersmechanisme voor het toerisme", om, tezamen met het Parlement, het hoofd te kunnen bieden aan toekomstige crises om toeristische bestemmingen te helpen crisispreventieplannen op te stellen, noodmaatregelen en paraatheidsplannen en acties;

14. verzoekt de Commissie om met het Parlement samen te werken en het Parlement regelmatig te informeren over de geboekte vorderingen wat betreft de ontwikkeling van proefprojecten en voorbereidende acties en de bevoegde parlementaire commissie en de leden van het Europees Parlement die de projecten in gang hebben gezet bij het proces te blijven betrekken;

Hernieuwde focus: governancebeleid binnen het Uniekader

15. verzoekt de Commissie een nieuw model te ontwikkelen voor governance tussen EU-instellingen, waarbij de organisatorische, financiële en personele structuur wordt versterkt door een apart directoraat op te richten dat zich specifiek bezighoudt met toerisme, voorzien van voldoende financiële middelen, met het oog op een integrale en efficiënte aanpak van het toerisme, waarbij de heropleving van het toerisme in Europese regio's wordt bevorderd en bedrijven worden geholpen om de nodige acties en maatregelen uit te voeren ten einde essentiële doelstellingen te halen op de gebieden duurzaamheid en innovatie, zodat hun concurrentievermogen en aantrekkelijkheid worden vergroot;

16. verzoekt de Commissie bovendien om rekening te houden met de eventuele synergieën tussen de verschillende DG's gezien de horizontale aard van het toerisme, op gebieden als landbouw, vervoer, cultuur, maritieme, regionale ontwikkeling, werkgelegenheid en klimaat;

17. roept op om tijdens de conferentie over de toekomst van Europa een discussie te starten om ertoe bij te dragen dat toerisme een gedeelde bevoegdheid van de EU wordt, in plaats van alleen een aanvullende bevoegdheid, zoals momenteel het geval is; benadrukt dat de Verdragen momenteel voorzien in grote flexibiliteit voor EU-beleid op het gebied van toerisme, waar niet optimaal gebruik van gemaakt wordt door de Commissie; dringt er daarom bij de Commissie op aan optimaal gebruik te gaan maken van de Verdragen om een allesomvattend Europees toerismebeleid te ontwikkelen op weg naar de totstandbrenging van de Europese Unie voor toerisme;

Donderdag 25 maart 2021

18. betreurt dat het meerjarig financieel kader (MFK) 2021-2027 geen specifieke begrotingslijn omvat voor duurzaam toerisme, waardoor de Commissie zich zou committeren aan de uitvoering van het Europees toerismebeleid dat is goedgekeurd door het Europees Parlement in zijn resolutie over toerisme en vervoer in en na 2020; merkt op dat deze begrotingslijn de financiële steun die via bestaande EU-fondsen voor de reis- en toerismesector beschikbaar is, niet zou overlappen of vervangen; betreurt het dat toerisme nog niet is opgenomen als onafhankelijke doelstelling in de verordeningen inzake de Europese structuur- en investeringsfondsen of in het programma voor de interne markt;

19. verzoekt de Commissie een EU- toezichtsmechanisme op te zetten voor de uitvoering van steun aan micro-ondernemingen en kmo's, met de nadruk op liquiditeit en het zorgen voor EU-toegevoegde waarde en transparantie om hen aanzienlijk beter in staat te stellen om gebruik te maken van de middelen en financiële instrumenten van de EU teneinde modernisering en de uitvoering van innovatieve en duurzame projecten te bevorderen, en daarbij te zorgen voor verantwoordingsplicht en administratieve vereenvoudiging;

20. complimenteert de Commissie met de organisatie van de Europese Toerismeconferentie 2020 en vraagt haar dit jaar nog te komen met een actieplan en tijdig een EU-strategie voor duurzaam toerisme in overeenstemming met de Digitale Agenda, de Green Deal, en de duurzameontwikkelingsdoelstellingen van de VN te ontwikkelen, ter vervanging van die van 2010, om de positie van Europa als belangrijkste bestemming te behouden; herinnert eraan dat de beroepsbeoefenaars in de toeristische sector bij de uitwerking van deze strategie geraadpleegd moeten worden; benadrukt dat er concrete actie nodig is om de huidige crisis te overwinnen en dat er alternatieve vormen van toerisme moeten worden bevorderd zoals cultureel en duurzaam toerisme, agrotourisme, wildlifetourisme, ecotourisme en andere ervaringen, waarbij het milieu wordt geëerbiedigd alsmede het cultureel erfgoed van de plaatselijke bevolking om overtoerisme te vermijden;

21. neemt het standpunt in dat, aangezien toerisme een wereldwijde industrie is, het van het grootste belang is om de dialoog en de samenwerking met de Wereldorganisatie voor Toerisme (UNWTO) te bevorderen op basis van het memorandum van overeenstemming dat het Parlement en de UNWTO in 2018 hebben ondertekend;

22. verzoekt de Commissie de EU-Gids voor financiële steun te actualiseren en hierin een link op te nemen naar een nationaal contactpunt dat de toegang tot informatie voor micro-ondernemingen en kmo's vergemakkelijkt, door middel van een éénloketsysteem of online-instrument met steun en begeleiding van de lidstaten, indien nodig; dringt er bij de Commissie op aan onder bedrijven en kmo's in de toeristische sector meer bekendheid te geven aan deze gids;

23. verzoekt de Commissie om in het volgende MFK een Europees agentschap voor toerisme op te richten en een kortetermijnoplossing uit te werken door een afdeling toerisme op te richten in een van de bestaande uitvoerende agentschappen, met name het Uitvoerend Agentschap voor kmo's (Easme) of het toekomstige Europees Uitvoerend Agentschap voor gezondheid en digitaal beleid;

het Europees agentschap voor toerisme moet onder meer verantwoordelijk zijn voor:

- het voorzien van de EU en haar lidstaten van een feitelijk overzicht en gegevens voor beleidsmakers, zodat zij weloverwogen strategieën kunnen ontwikkelen op basis van verzamelde en geanalyseerde gegevens inzake toerisme, met inbegrip van de mogelijke sociale, economische en milieueffecten daarvan;
- het opzetten van een crisisbeheersingsmechanisme om ervoor te zorgen dat de toeristische sector voldoende voorbereid is op toekomstige crises, wanneer de nationale respons ontoereikend is gebleken;
- het verlenen van technische en administratieve ondersteuning aan micro-ondernemingen en kmo's om hun mogelijkheden te vergroten om toegang te krijgen tot en gebruik te maken van financiering en financiële instrumenten van de EU;
- het ondersteunen van het toeristische ecosysteem door bijvoorbeeld goede praktijken uit te wisselen om met kennis van zaken beslissingen te nemen over de verbetering van het toerismebeleid;
- het promoten van het Europese merk in derde landen en aandacht richten op de diversificatie van het Europese toerismeproduct;

Donderdag 25 maart 2021

Versterken: overgang naar een duurzaam, verantwoord en slim toerisme

24. merkt op dat bij duurzaam toerisme rekening moet worden gehouden met huidige en toekomstige economische, sociale en milieueffecten, en moet worden tegemoetgekomen aan de behoeften van bezoekers, de sector, het milieu en lokale gemeenschappen⁽¹⁵⁾; herinnert eraan dat de toerisme- en reissector wereldwijd een ecologische voetafdruk creëert; benadrukt dat duurzame en flexibele oplossingen voor multimodaal vervoer moeten worden bedacht en dat beleid moet worden ontwikkeld voor het behoud van natuurlijk erfgoed en biodiversiteit, met inachtneming van de sociaaleconomische authenticiteit van gastgemeenschappen, waarbij duurzaamheid wordt gewaarborgd en sociaaleconomische voordelen worden geboden aan alle belanghebbenden;

25. verzoekt de Commissie snel een stappenplan voor duurzaam toerisme op te stellen dat innovatieve maatregelen bevat om de klimaat- en ecologische voetafdruk van de sector te verkleinen door duurzamere vormen van toerisme te ontwikkelen, het aanbod te diversifiëren, nieuwe initiatieven voor samenwerkingsinitiatieven te stimuleren en nieuwe digitale diensten te ontwikkelen;

26. verzoekt de lidstaten om in overleg met belanghebbenden en het maatschappelijk middenveld duurzame actieplannen op het gebied van toerisme op Europees, nationaal en regionaal niveau uit te werken die in overeenstemming zijn met een toekomstig Europees stappenplan voor duurzaam toerisme, en ten volle gebruik te maken van de NextGenerationEU-fondsen om de transitie-actieplannen voor het toerisme te financieren;

27. benadrukt dat de COVID-19-pandemie heeft geleid tot een verschuiving van de vraag van reizigers naar veilig, schoon en meer duurzaam toerisme; benadrukt dat lokale ambachtsactiviteiten, agrotourisme, plattelandstourisme en ecotourisme integrerend deel uitmaken van duurzaam toerisme, met nadruk op ontdekking van de natuur en plattelandsgebieden in Europa langs wandel-, fiets- of ruiterroutes die voor iedereen toegankelijk zijn;

28. spoort de Commissie ertoe aan het Europees systeem van toerisme-indicatoren (ETIS) in werking te stellen, deze van een permanente bestuursstructuur te voorzien, en toe te passen op toeristische bestemmingen, met statische indicatoren en realtimegegevens ten behoeve van hun beheer en evaluatie, in samenwerking met de regio's; benadrukt dat het ETIS-scorebord tot doel heeft toezicht te houden op de economische, sociale en milieueffecten van het toerisme;

29. verzoekt de Commissie zich te buigen over de belemmeringen voor het verkrijgen van het milieukeurmerk en het toepassingsgebied van dit keurmerk uit te breiden naar andere toeristische diensten, als aanvulling op het EU-milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS) voor toerisme, en mechanismen te ontwikkelen om deze certificeringsregelingen en touroperators die deze certificeringen hebben verkregen, te ondersteunen en te promoten;

30. verzoekt de lidstaten, nationale organen voor toerisme en de sector de criteria voor en de toepassing van bestaande kwaliteitskeurmerken in de Unie beter onderling af te stemmen en de Commissie aan te moedigen haar coördinerende rol te blijven spelen en lokale initiatieven te ondersteunen;

31. prijst de Commissie voor de instelling van de werkgroep duurzaam toerisme en verzoekt de werkgroep haar werkzaamheden te hervatten en het Europees Handvest voor duurzaam en verantwoord toerisme van 2012 te herzien om de deelname aan en de toepassing van optimale werkwijzen op nationaal, regionaal en lokaal niveau te bevorderen; is van mening dat de werkgroep duurzaam toerisme als referentie kan dienen voor een Europees netwerk van belanghebbenden op het gebied van duurzaam toerisme, nieuwe instrumenten en initiatieven kan voorstellen om de economische, sociale en ecologische effecten van aan toerisme verwante activiteiten te beoordelen, reizigers erbij te betrekken en zowel reizigers als toeristische ondernemingen in staat te stellen hun ecologische voetafdruk te begrijpen;

32. wijst op het belang van het statistisch kader voor het meten van de duurzaamheid van toerisme van de Wereldorganisatie voor Toerisme (UNWTO Statistical Framework for Measuring the Sustainability of Tourism), dat tot doel heeft statistieken over de economische, milieu- en sociale aspecten van duurzaam toerisme te integreren;

33. wijst erop dat het gebrek aan nauwkeurige, kwantitatieve en kwalitatieve metrische gegevens over de effecten van toerisme op duurzaamheid een belemmering vormt voor de besluitvorming van publieke en particuliere actoren; verzoekt Eurostat een referentiekader te ontwikkelen voor de verzameling van gegevens met betrekking tot duurzaamheid, overtoerisme, ondertoerisme, en criteria inzake arbeidsomstandigheden, en pleit voor een actualisering van Verordening (EU) nr. 692/2011⁽¹⁶⁾; wijst op de enorme mogelijkheden van big data en actuele gegevens namelijk over de herkomst van en soort boekingen, verblijfsduur, gemiddelde uitgaven uitgesplitst naar categorie, en bezettingsgraad, om inzicht te krijgen in de ontwikkeling van toeristenstromen en veranderingen in de vraag, het aanbod aan te passen en adequaat beleid uit te voeren;

⁽¹⁵⁾ UNWTO en het milieuprogramma van de Verenigde Naties, *Making Tourism More Sustainable — A Guide for Policy-Makers*, 2005.

⁽¹⁶⁾ Verordening (EU) nr. 692/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 2011 betreffende Europese statistieken over toerisme en tot intrekking van Richtlijn 95/57/EG van de Raad (PB L 192 van 22.7.2011, blz. 17).

Donderdag 25 maart 2021

34. is ingenomen met de Europese datastrategie en het voorstel van de Commissie voor een wet inzake gegevensbeheer; verzoekt de Commissie het toerisme op te nemen in het governancekader voor gemeenschappelijke gegevensruimten, de activiteiten van onlineboekingsplatforms en online reisbemiddelaars beter te reguleren, toeristische ondernemingen in staat te stellen zich volledig toe te leggen op innovatie en digitalisering, aangezien de laatstgenoemde elementen van cruciaal belang zijn voor het moderniseren van de gehele sector alsook voor het ontwikkelen van nieuwe diensten en een breder hoogwaardig aanbod; verzoekt de Commissie voorts het poolen van gegevens voor toerisme en regionale starterscentra en business accelerators voor toeristische ondernemingen te bevorderen, onderzoek en innovatie te gebruiken om de vele kmo's in de sector te helpen de gegevens die zij produceren te verzamelen, te verwerken en te gebruiken, zodat zij de gegevens-economie ten volle kunnen benutten en duurzame oplossingen kunnen toepassen;

35. merkt op dat steeds meer aankopen van toeristische producten en diensten online plaatsvinden; erkent de grotere rol van deeleconomieplatforms als tussenschakel en hun verdiensten op het gebied van innovatie en duurzaamheid; is ingenomen met de voorstellen van de Commissie voor een wet inzake digitale diensten en een wet inzake digitale markten, en benadrukt de noodzaak te zorgen voor een gelijk speelveld tussen online- en offlinebedrijven, om marktverstoringen te vermijden en gezonde concurrentie te behouden, met name wat betreft het onderscheid tussen collega's en professionele dienstverleners; wijst in dit veranderende klimaat op de impact die onlinerecensies en -beoordelingen hebben op toeristische ervaringen;

36. acht het net zo belangrijk om te zorgen voor samenwerking tussen kennis- en innovatiegemeenschappen in de voedings- en de culturele sector; is van mening dat bevordering van de marktkennis, betere kwalificaties, een efficiënter beheer, partnerschappen op het terrein en gerichte netwerkmogelijkheden, alsook de ontwikkeling van innoverende maatregelen voor de toekomst, belangrijke succesfactoren voor agrotourisme zijn; is ook van mening dat betere samenwerking en coördinatie tussen de belanghebbenden, een grotere betrokkenheid van de lokale overheden bij het toerisme- en marktonderzoek en professionele communicatie- en marketingstrategieën noodzakelijk zijn om de sociale, economische en ecologische prestaties van agrotourisme te verbeteren;

37. verzoekt de Commissie het recht van lokale autoriteiten te eerbiedigen om regels vast te stellen tegen schadelijke gevolgen van overtoerisme;

38. merkt op dat toerisme nauw samenhangt met mobiliteit en dat de lidstaten, met financiële steun van de EU, meer moeten investeren in de transitie naar schonere brandstoffen, in emissiearme en emissievrije voertuigen, waar mogelijk, in toegankelijke vervoerswijzen, ook voor gehandicapten en personen met beperkte mobiliteit in alle vervoerswijzen, en ter ondersteuning van mobiliteit als dienst en platforms die de interoperabiliteit en intermodaliteit van ticketsystemen garanderen om transnationale en intermodale deur-tot-deurtickets aan te bieden;

39. is van mening dat bij toeristische mobiliteit prioriteit moet worden gegeven aan het gebruik van de meest duurzame transportmiddelen die een kleinere koolstofvoetafdruk hebben; herinnert eraan dat alle lidstaten over een moderne, veilige en duurzame vervoersinfrastructuur moeten beschikken, teneinde reizen in de EU te vergemakkelijken en ultraperifere, perifere, afgelegen gebieden en eilanden toegankelijker te maken voor intra-Europees en internationaal toerisme en de territoriale cohesie te versterken; wijst erop dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan ontbrekende grensoverschrijdende verbindingen en het wegwerken ervan en aan de inachtneming van de termijnen (2030 en 2050) voor de voltooiing van het TEN-T;

40. wijst erop dat het Europees Jaar van de spoorwegen de gelegenheid kan zijn om het publiek bewust te maken van duurzaam toerisme en van de nieuwe grensoverschrijdende routes die de Europese burgers dankzij de spoorverbindingen kunnen ontdekken; verzoekt de Commissie daarom het spoorwegnetwerk in Europa te verbeteren; prijst het initiatief DiscoverEU van de Unie, dat vooral jongeren de kans biedt Europa te ontdekken door middel van leer- en culturele ervaringen en de bevordering van het lokale culturele erfgoed;

41. wijst op het belang van cultuur en het cultureel erfgoed voor Europees toerisme; roept de lidstaten derhalve op voldoende financiering toe te wijzen aan cultuur en culturele erfgoedlocaties, zonder daarbij hun intrinsieke waarde als onderdeel van ons cultureel erfgoed dat moet worden beschermd, met name tegen klimaatverandering en overtoerisme, uit het oog te verliezen;

42. benadrukt dat het noodzakelijk is de weerbaarheid van cultureel erfgoed te onderzoeken en wijst op de band tussen duurzaam toerisme en cultureel erfgoed; is van mening dat cultureel toerisme kan dienen als katalysator om het wederzijds begrip bij de EU-burgers te vergroten door hen in staat te stellen het Europese culturele erfgoed in al zijn verscheidenheid te ontdekken; beklemtoont dat rekening moet worden gehouden met de ervaringen die zijn opgedaan tijdens het Europees Jaar van het cultureel erfgoed; wijst erop dat er op EU-, nationaal en lokaal niveau veel initiatieven hebben plaatsgevonden om duurzaam toerisme te bevorderen door cultureel erfgoed in het beleid op het gebied van milieu, architectuur en

Donderdag 25 maart 2021

ruimtelijke ordening te integreren; is van mening dat het industrieel erfgoed van regio's in transitie moet worden beschermd om nieuwe economische en professionele mogelijkheden in die gebieden mogelijk te maken; wijst nogmaals op de noodzaak om alle actoren voor te lichten over bescherming van erfgoed, onder meer over de risico's van illegale handel in cultuurgoeederen; merkt op dat bij een reflectie over duurzaam toerisme ook moet worden ingegaan op de kwestie van werken en cultuurgoeederen die in tijden van oorlog zijn geroofd, gestolen of illegaal zijn verworven; spoort ertoe aan te streven naar excellentie op het gebied van duurzaam cultureel toerisme; verzoekt de lidstaten maatregelen te treffen om samenwerking tussen deskundigen op het gebied van cultureel toerisme te stimuleren en in deze sector samenwerking en uitwisseling van beste praktijken te bevorderen;

43. is van mening dat het programma van Culturele Routes dat is opgestart door de Raad van Europa zal helpen om de verscheidenheid van de Europese geschiedenis extra onder de aandacht te brengen en cultureel erfgoed te promoten; merkt op dat het belangrijk is toeristische attracties met elkaar te verbinden; is van mening dat het programma een groot potentieel heeft voor kleine ondernemingen, interculturele dialoog en transnationale samenwerking, en dat het zich verder moet ontwikkelen door steeds meer in te zetten op duurzaamheid in toerisme, met inbegrip van de bescherming van cultureel erfgoed;

44. verzoekt de Commissie mogelijke synergieën met EuroVelo en de 17 corridors daarvan te onderzoeken, met name door de financiële steun daarvoor te verhogen, met het oog op de bevordering van fietstoerisme in Europa; verzoekt de Commissie om de reconversie van in onbruik geraakte spoortrajecten te stimuleren, onder meer door fiets-treinprojecten te ondersteunen, en om de intermodaliteit van fiets en trein actief te ondersteunen; stelt voor om fietsarrangementen te promoten in combinatie met andere duurzame aanbiedingen; is van mening dat grensoverschrijdende routes voor buitenactiviteiten, waaronder plattelands-, berg- of nautisch toerisme, die via specifieke door EU-fondsen gesteunde netwerken worden gepromoot, een essentiële rol kunnen spelen in het verbinden van verschillende regio's van de lidstaten, waarmee toeristenstromen op efficiënte wijze worden omgeleid en duurzaam toerisme wordt bevorderd, terwijl kansen worden gecreëerd om toerisme in minder ontwikkelde regio's te stimuleren;

45. dringt er bij de Commissie op aan een nieuw Europees programma voor inclusief toerisme voor te stellen, voortbouwend op het model van het Calypso-initiatief, in het kader waarvan lidstaten hun sociaal kwetsbare burgers nationale toeristenvouchers verstrekken die kunnen worden gebruikt in deelnemende horecabedrijven in andere lidstaten die ook over een programma voor sociaal toerisme voor hun bevolking beschikken; merkt op dat tal van lidstaten zulke programma's met zeer goede resultaten uitvoeren en meent dat het een uiterst positieve zaak zou zijn om deze regelingen op EU-niveau interoperabel te maken;

46. verzoekt de Commissie de resultaten van het proefproject getiteld "Smart Tourism Destinations" en de hoofdlijnen voor de uitvoering daarvan te presenteren, waarbij innovatie wordt gekoppeld aan de bescherming van Unesco-locaties, natuurgebieden, traditionele lokale specialiteiten en culturele centra;

47. verzoekt de lidstaten en de Commissie de Europese hoofdstad van slim toerisme tot een permanent project te maken, met bredere en eerlijkere criteria, ter bevordering van de plaatselijke economie en lokale toeleveringsketens; vraagt om meer inspanningen om de mogelijkheden voor duurzame mobiliteit in heel Europa geleidelijk uit te breiden;

48. complimenteert de Commissie met de Access City Award en verzoekt om de uitvoering van vergelijkbare initiatieven op nationaal en regionaal niveau;

49. prijst de Commissie voor de 14 acties van de Strategie voor kust- en maritiem toerisme en verzoekt haar de resultaten te presenteren, aangezien deze gebruikt kunnen worden om financiering te kanaliseren naar infrastructuur (havens en jachthavens), logistieke en operationele ondersteuning en het gebruik van hernieuwbare energie; benadrukt de noodzaak het maritieme ecosysteem te respecteren, een dialoog tussen de lidstaten, regionale en lokale overheden, vertegenwoordigers van individuele sectoren, het maatschappelijk middenveld en andere belanghebbenden te stimuleren en de duurzame ontwikkeling van kust- en maritiem toerisme te bevorderen; verzoekt de Commissie om in overleg met de lidstaten maatregelen te treffen ter ondersteuning van de cruisesector, die nog steeds zwaar getroffen wordt door de COVID-19-pandemie, en de operationele herstart daarvan te vergemakkelijken, met inachtneming van sociale en milieunormen;

50. verzoekt de Europese Commissie initiatieven voor nautisch en kusttoerisme te ontwikkelen met betrekking tot de erkenning van de kwalificaties van schippers en btw-regels op boten, in jachthavens en op ankerplaatsen, de seizoensgebondenheid aan te pakken, grensoverschrijdende routes, zoals een netwerk van routes voor nautisch toerisme, te bevorderen en informatie openbaar te maken over de stand van zaken met betrekking tot het proefproject getiteld "Charter of good practices for a sustainable cruise tourism";

51. moedigt de Commissie aan om lokale actoren die werken in plattelands- en kustgebieden te betrekken bij activiteiten betreffende inkomensdiversificatie middels nieuwe toeristische producten, diensten of ervaringen, bij het opstellen van nieuwe initiatieven en bij het zoeken naar synergieën tussen bestaande initiatieven; moedigt inspanningen aan om

Donderdag 25 maart 2021

producenten uit de primaire sector (landbouw, veeteelt en visserij) bij deze initiatieven te betrekken en te verkennen of deze initiatieven kunnen worden gebruikt om hun producten op de markt te brengen en hun culturele of gastronomische tradities te verspreiden;

52. benadrukt de potentiële arbeidskansen in plattelandsgebieden voor legaal verblijvende onderdanen van derde landen, waardoor hun sociale en economische inclusie wordt bevorderd;

53. wijst op de positieve bijdrage van plattelandstoerisme aan het behoud van kleinschalige en gevarieerde landbouw, het aanpakken van sociale ongelijkheden en het scheppen van arbeidskansen voor vrouwen, waarbij het aandeel vrouwen in de sector in de EU ongeveer 50 % bedraagt, hetgeen bijdraagt tot generatievernieuwing en het tegengaan van ontvolking;

54. benadrukt, gezien de demografische veranderingen en het toenemende bewustzijn van het publiek omtrent gezondheid, de noodzaak om het gezondheidstoerisme, in het bijzonder spa- en wellnesstoerisme, als een afzonderlijke sector met grote concurrentie- en innovatiepotentieel te betrekken bij toekomstige maatregelen om het toerisme in Europa te ontwikkelen;

Heroverwegen: de toekomst van de toeristische sector vormgeven

55. benadrukt de noodzaak om de toeristische sector te ondersteunen bij de uitvoering van de beginselen van de circulaire economie, door bijvoorbeeld het aanbod van klimaatneutrale producten waarbij van schone energie gebruikgemaakt wordt, te vergroten, het gebruik van schadelijke chemische stoffen en wegwerpplastics te verminderen, de energie-efficiëntie van gebouwen te verbeteren door de renovatie van het toeristisch gebouwenbestand te stimuleren, processen voor hergebruik van regenwater en huishoudelijk afvalwater in te voeren en recycling van afval te vergemakkelijken;

56. verzoekt de Commissie met klem in het eerste halfjaar van 2021 met een analyse per land te komen van de aangevraagde staatssteun voor de toeristische sector en van de EU-financiering die gebruikt is voor het tegengaan van de effecten van COVID-19, met inbegrip van de toepasselijkheid van het SURE-programma; verzoekt de Commissie SURE te consolideren en te verlengen tot eind 2022 gezien de sociaaleconomische problemen waarmee de lidstaten worden geconfronteerd;

57. roept de Commissie en de lidstaten op de situatie van werknemers in de door de COVID-19-crisis getroffen toeristische sector aan te pakken en de mogelijkheid te overwegen om binnen het raamwerk van het actieplan voor de Europese pijler van sociale rechten een Europees kader op te zetten voor de gehele waardeketen van de sector, in nauwe samenwerking met de sociale partners en het bedrijfsleven, door middel van een constructieve dialoog over de arbeidsomstandigheden in de sector, die wordt gekenmerkt door seizoensgebondenheid en deeltijdse en atypische vormen van werkgelegenheid; benadrukt dat de toegang tot sociale bescherming moet worden gewaarborgd;

58. verzoekt de Commissie samen met de Europese Investeringsbank specifieke steun in het leven te roepen voor het koolstofvrijmaken van de toeristische sector, voor innovatieve en digitaliseringsprojecten, en voorwaarden vast te stellen voor de toegang van micro-, kleine en middelgrote ondernemingen tot InvestEU, met het oog op de verwerving van nieuwe vaardigheden en het scheppen van meer hoogwaardige werkgelegenheid; benadrukt de noodzaak van een betere coördinatie tussen de EU en het lokale niveau om de kwestie van toegang tot financiering op te lossen; wijst erop dat nieuwe technologieën, zoals kunstmatige intelligentie, robotica en virtual of augmented reality, een significante impact zullen hebben op de toeristische sector; merkt op dat voor hun toepassing toereikende financiering nodig is van toeristische inrichtingen, met name micro-ondernemingen en kmo's;

59. verzoekt de Commissie nieuwe programma's voor te stellen ter ondersteuning van de innovatie van de toeristische sector aan de hand van ontwerp-denken;

60. verzoekt de Commissie samen met de lidstaten de huidige optimale praktijken van nationale, regionale en lokale autoriteiten, de overgang naar naadloze intermodaliteit binnen het vervoer en de ontwikkeling van doorreistickets voor het reizen per trein te steunen; herinnert aan het belang van moderne naadloze TEN-V-netwerken en snelle grensoverschrijdende hogesnelheidsdiensten in heel Europa teneinde de mogelijkheden van internationaal collectief duurzaam vervoer te benutten om toerisme in elk jaargetijde duurzamer te maken; herinnert er in dit verband aan dat de stedelijke knooppunten en het openbaar vervoer, die een belangrijk onderdeel vormen van de ervaringen van toeristen en het dagelijks leven van de burgers in toeristische bestemmingen, moeten worden versterkt;

61. verzoekt de Commissie een e-visum in te voeren, evenals een rondreisvisum en andere maatregelen die de legale binnenkomst van bezoekers in de Unie mogelijk maken;

Donderdag 25 maart 2021

62. meent dat de promotie van het Europees toeristisch merk in derde landen gericht moet zijn op de diversificatie van het toeristisch product, om een grotere verscheidenheid aan toeristen aan te trekken en het marktaandeel te vergroten, en tegelijkertijd belangrijke bestemmingen te promoten die een alternatief vormen voor massatoerisme; wijst op de aantrekkelijkheid van pan-Europese toeristische producten en diensten, zoals transnationale reistrajecten;

63. wijst op de enorme bijdrage van sport aan Europees toerisme en wijst op de mogelijkheden die uit sportevenementen en -activiteiten voortvloeien zonder daarbij het belang van het verbeteren van de duurzaamheid van grote evenementen uit het oog te verliezen; wijst op het belang van de gastronomie, gastronomische routes en de hotel-, restaurant- en cafésector (horeca) van Europa voor de toeristische sector; wijst op het belang van gezondheids- en kuuroordtoerisme en verzoekt de Commissie toeristische initiatieven te bevorderen die gezondheidskosten kunnen helpen verlagen door middel van preventieve maatregelen en lagere consumptie van farmaceutische middelen; is van oordeel dat de promotie van het merk Europees toerisme gericht moet zijn op de diversificatie van het aanbod van de Unie op het vlak van cultureel en natuurerfgoed, gastronomie en gezondheid, in samenwerking met de bestemmingen en touroperators;

64. dringt er bij de Commissie op aan een voorstel uit te werken over geografische aanduidingen voor niet-landbouwproducten, mede gezien de uitkomsten van de openbare raadpleging van 2014, waaruit blijkt dat het toerisme met een dergelijke erkenning geholpen zou zijn doordat men een product direct in verband brengt met een gebied;

65. verzoekt de Commissie om artistieke en traditionele ambachtelijke beroepen, die als uiting van de regionale Europese identiteit en tradities staan voor het beste wat "Made in Europe" te bieden heeft, ook in de context van de toeristische sector te promoten door deze ambachten officieel te erkennen als onderdeel van het Europees cultureel erfgoed;

66. verzoekt de Commissie de pakketreizenrichtlijn⁽¹⁷⁾ te evalueren en zo nodig te herzien en de onderhandelingen in de Raad over de herziening van Verordening (EG) nr. 261/2004 betreffende de rechten van luchtvaartpassagiers⁽¹⁸⁾ weer op gang te brengen, teneinde met de gevolgen van de recente crisis rekening te houden, rechtsonzekerheid in de toekomst te voorkomen en de bescherming van consumentenrechten te waarborgen; verzoekt de Commissie de mogelijkheid te onderzoeken om de bepalingen inzake bescherming bij insolventie te versterken door een preventieve aanpak toe te voegen om bedrijven en kmo's in een vroeger stadium te ondersteunen en werknemers te beschermen in het geval van systeemshokken en/of insolventie;

67. verzoekt de Commissie op basis van de ervaringen met de COVID-19-crisis en vergelijkbare regelingen in de lidstaten, een Europese reisgarantieregeling vast te stellen teneinde financiële liquiditeit voor bedrijven, terugbetaling van reizigers, alsook de vergoeding van de kosten van repatriëring te waarborgen, in combinatie met een billijke vergoeding van eventuele schade in het geval van een faillissement;

68. verzoekt de Commissie één enkel platform tot stand te brengen voor de ontwikkeling van programma's die erop gericht zijn de geleterdheid van leidinggevenden van micro-ondernemingen en kmo's op het gebied van digitale innovatie te vergroten, waardoor zij over de vaardigheden beschikken om het welvaartscheppende potentieel van hun bedrijven volledig te benutten; meent dat regelmatige opleiding en de omscholing van de bestaande arbeidskrachten in de toeristische sector van cruciaal belang zijn, met specifieke nadruk op digitale vaardigheden en innovatieve technologieën; verzoekt de Commissie een EU-stappenplan te ontwikkelen voor de bijscholing van werknemers in de sector, met inbegrip van een EU-financieringsregeling hiervoor;

69. merkt op dat tussen verschillende landen vaardigheden en kwalificaties niet altijd geharmoniseerd zijn en dat wederzijdse erkenning ontbreekt; verzoekt de Commissie daarom opties te evalueren om de regels en de wetgeving in dit opzicht te harmoniseren;

70. dringt er bij de Europese Commissie op aan samen met sectorale verenigingen en in overeenstemming met de beste praktijken aanbevelingen te formuleren en financiële ondersteuning te bieden voor de organisatie van evenementen met betrekking tot handel en toerisme, beurzen, congressen en toerisme in verband met evenementen op het gebied van kunst en amusement, zoals concerten en festivals;

71. verzoekt de Commissie goede praktijken met betrekking tot het beroep van reisleader te publiceren en deze met belanghebbenden en de lidstaten te delen om de problemen in deze sector aan te pakken; is van mening dat professionele reisleaders een cruciale rol spelen bij de promotie van cultureel erfgoed in synergie met het lokale gebied, de tradities en de specifieke kenmerken daarvan; is daarom van mening dat dit beroep voldoende bescherming moet genieten op de

⁽¹⁷⁾ PB L 326 van 11.12.2015, blz. 1.

⁽¹⁸⁾ PB L 46 van 17.2.2004, blz. 1.

Donderdag 25 maart 2021

arbeidsmarkt om hoogwaardige diensten te waarborgen en tegelijkertijd open en eerlijke concurrentie in stand te houden; verzoekt de Commissie het gebrek aan wederzijdse erkenning in de sector te onderzoeken om na te gaan waar de Unie de nodige verbeteringen kan aanbrengen;

72. wijst op het belang van toegankelijkheid van reizen en toeristische diensten voor iedereen, waaronder kinderen, ouderen, ongeacht hun economische situatie of mogelijke kwetsbaarheden; verzoekt de Commissie zich in te zetten om de mogelijk bredere toepassing en erkenning van de EU-gehandicaptenkaart te vergemakkelijken; beklemtoont dat toegankelijk toerisme voor iedereen alleen kan worden verwezenlijkt met de juiste combinatie van door de lidstaten uitgevoerde wettelijke normen, innovatie en technologische ontwikkelingen, personeelsopleiding, voorlichting en adequate promotie en communicatie, en dat in de hele toeleveringsketen van de toerismesector; wijst in dit opzicht op het belang van Europese netwerken waar publieke en particuliere belanghebbenden kunnen samenwerken en beste praktijken kunnen uitwisselen; verzoekt de Commissie en de lidstaten voorts om de huidige ontwikkeling van de norm van de Internationale Organisatie voor normalisatie inzake toegankelijke toeristische diensten actief te bevorderen en na goedkeuring te zorgen voor de snelle en correcte uitvoering ervan, terwijl ze eveneens waarborgen dat dienstverleners de relevante toegankelijkheidsnormen naleven die reeds van toepassing zijn of momenteel worden ingevoerd en informatie verschaffen over de toegankelijkheid van hun diensten;

73. verzoekt de Commissie te komen met een gestandaardiseerd seinsysteem voor interactieve feedback over de toegankelijkheid van bestemmingen door ondernemingen en toeristen en het gebruik ervan door de toerismesector te bevorderen;

74. verzoekt de Commissie bij het opstellen en beoordelen van de impact van de toerismewetgeving overeenkomstig artikel 349 VWEU rekening te houden met de bijzondere kenmerken en extra beperkingen van de ultraperifere gebieden, aangezien deze regio's voor hun economische, sociale en culturele ontwikkeling sterk afhankelijk zijn van toerisme; waarschuwt in deze context voor de noodzaak van adequate financiering om de toegankelijkheid van de ultraperifere regio's te waarborgen; verzoekt de Commissie voorts rekening te houden met het klimaat en de digitale transitie in de ultraperifere gebieden;

75. verzoekt de Commissie bijzondere aandacht te besteden aan berggebieden, eilanden en insulaire regio's en plattelandsgebieden, en onderstreept het belang van een goed gestructureerde institutionele samenwerking met alle betrokken regionale actoren, alsook met het Comité van de Regio's;

76. moedigt de Commissie en de lidstaten aan om de mobiliteit te waarborgen in de gebieden met een dubbel en driedubbel insulair karakter, gezien de plotse daling van het aanbod; benadrukt de mogelijkheid om veilige corridors voor het reisverkeer met de ultraperifere regio's en eilanden op te zetten teneinde het natuurlijke isolement ervan te helpen doorbreken;

77. benadrukt dat het EU-beleid inzake plattelandontwikkeling bijdraagt tot de versterking van de agrovoedingssector van de EU, ecologische duurzaamheid en het welzijn van plattelandsgebieden;

o

o o

78. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0110

Versterking van de internationale rol van de euro

Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het versterken van de internationale rol van de euro (2020/2037(INI))

(2021/C 494/10)

Het Europees Parlement,

- gezien de bijdrage van de Commissie aan de Europese Raad en de Eurotop van 5 december 2018 getiteld “Naar een sterkere internationale rol van de euro” (COM(2018)0796),
- gezien het werkdokument van de diensten van de Commissie van 12 juni 2019 getiteld “Strengthening the international role of the euro — Results of the Consultations” (SWD(2019)0600),
- gezien de aanbeveling van de Commissie van 5 december 2018 over de internationale rol van de euro op het gebied van energie (C(2018)8111) en het begeleidende werkdokument van de diensten van de Commissie (SWD(2018)0483),
- gezien de Overeenkomst van Parijs die is aangenomen in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (UNFCCC) en de duurzameontwikkelingsdoelstellingen (SDG's),
- gezien Uitvoeringsbesluit (EU) 2020/1308 van de Commissie van 21 september 2020 waarbij voor een beperkte periode wordt bepaald dat het regelgevingskader voor centrale tegenpartijen in het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland gelijkwaardig is, in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, en met name overwegingen 5 en 6 daarvan,
- gezien de jaarlijkse evaluatie van de Europese Centrale Bank (ECB) van 9 juni 2020 over de internationale rol van de euro,
- gezien zijn resolutie van 12 april 2016 inzake de rol van de EU in het kader van de internationale financiële, monetaire en regelgevende instellingen en organen ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 8 oktober 2020 over de verdere ontwikkeling van de kapitaalmarktenunie (KMU): de toegang tot kapitaalmarktfinanciering verbeteren, met name voor kmo's, en de deelname van kleine beleggers bevorderen ⁽³⁾,
- gezien zijn verslag van 18 september 2020 met aanbevelingen aan de Commissie over digitaal geldwezen: opkomende risico's in verband met cryptovaluta — uitdagingen inzake regelgeving en toezicht op het gebied van financiële diensten, instellingen en markten ⁽⁴⁾,
- gezien zijn resolutie van 13 november 2020 over het investeringsplan voor een duurzaam Europa — Financiering van de Green Deal ⁽⁵⁾,
- gezien zijn resolutie van 19 juni 2020 over de bankenunie — jaarverslag 2019 ⁽⁶⁾,
- gezien zijn resolutie van 12 februari 2020 over de Europese Centrale Bank — jaarverslag 2018 ⁽⁷⁾,
- gezien de toespraak over de Staat van de Unie van september 2020 ⁽⁸⁾,
- gezien het verslag van de ECB van oktober 2020 over een digitale euro ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ PB L 306 van 21.9.2020, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 58 van 15.2.2018, blz. 76.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0266.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0265.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0305.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0165.

⁽⁷⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0034.

⁽⁸⁾ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/nl/SPEECH_20_1655

⁽⁹⁾ https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/Report_on_a_digital_euro~4d7268b458.en.pdf

Donderdag 25 maart 2021

- gezien het aangepast werkprogramma van de Commissie voor 2020 ⁽¹⁰⁾ (COM(2020)0440),
- gezien de studie in opdracht van zijn Commissie economische en monetaire zaken (ECON) van september 2020 met als titel “Post-COVID-19 Global Currency Order: Risks and Opportunities for the Euro” ⁽¹¹⁾,
- gezien werkdocument 26760 van de NBER-reeks van Ethan Ilzetzki (London School of Economics), Carmen M. Reinhart (Harvard University) en Kenneth S. Rogoff (Harvard Kennedy School) van februari 2020, getiteld “Why is the euro punching below its weight?” ⁽¹²⁾,
- gezien de bijdrage van *Bruegel* van 5 juni 2020 met als titel “Is the COVID-19 crisis an opportunity to boost the euro as a global currency?” ⁽¹³⁾,
- gezien de studie verricht door zijn directoraat-generaal Intern Beleid van de Unie (DG IPOL) van 13 februari 2019 met als titel “Euro at 20: Background reader — collection of studies and assessments” ⁽¹⁴⁾,
- gezien de keynote speech van de voorzitter van de Europese Raad, Charles Michel, van 5 maart 2020 over de internationale rol van de euro aan het Centrum voor Europese Beleidsstudies ⁽¹⁵⁾,
- gezien de opmerkingen van voorzitter Charles Michel na afloop van de vergaderingen van de Europese Raad van 13 december 2019 ⁽¹⁶⁾,
- gezien de diepgaande analyse van juni 2020 op verzoek van zijn Commissie economische en monetaire zaken, als onderdeel van de Monetary Dialogue Papers, met als titel “The International Role of the Euro: State of Play and Economic Significance” ⁽¹⁷⁾,
- gezien de inleidende verklaring van ECB-voorzitter Christine Lagarde van 8 juni 2020 tijdens de hoorzitting bij zijn Commissie economische en monetaire zaken ⁽¹⁸⁾,
- gezien de toespraak van 7 juli 2020 gehouden door Fabio Panetta, directielid van de ECB, getiteld “Unleashing the euro’s untapped potential at global level” ⁽¹⁹⁾,
- gezien de studie van Barry Eichengreen, University of California, Berkeley van april 2010 met als titel “Managing a Multiple Reserve Currency World” ⁽²⁰⁾,
- gezien het blogbericht van *Bruegel* van 3 december 2018, getiteld “The international role of the euro” ⁽²¹⁾,
- gezien de studie van de Onderzoeksdienst van het Europees Parlement (EPRS) van januari 2020, getiteld “Economic and Budgetary Outlook for the European Union” ⁽²²⁾,
- gezien de briefing van de EPRS van 2 juli 2019, met als titel “Towards unified representation for the euro area within the IMF” ⁽²³⁾,

⁽¹⁰⁾ https://ec.europa.eu/info/publications/2020-commission-work-programme-key-documents_nl

⁽¹¹⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/652751/IPOL_STU\(2020\)652751_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/652751/IPOL_STU(2020)652751_EN.pdf)

⁽¹²⁾ https://scholar.harvard.edu/files/rogoff/files/nber26760_why_is_euro_punching_below_its_weight.pdf

⁽¹³⁾ <https://www.bruegel.org/2020/06/is-the-covid-19-crisis-an-opportunity-to-boost-the-euro-as-a-global-currency/>

⁽¹⁴⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/624431/IPOL_STU\(2019\)624431_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/624431/IPOL_STU(2019)624431_EN.pdf)

⁽¹⁵⁾ <https://www.consilium.europa.eu/nl/press/press-releases/2020/03/05/keynote-speech-at-europe-s-next-stage-at-the-centre-for-european-policy-studies-ideas-lab-2020/pdf>

⁽¹⁶⁾ <https://www.consilium.europa.eu/nl/press/press-releases/2019/12/13/remarks-by-president-charles-michel-after-the-european-council-meetings-on-13-december-2019/>

⁽¹⁷⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2020/648806/IPOL_IDA\(2020\)648806_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2020/648806/IPOL_IDA(2020)648806_EN.pdf)

⁽¹⁸⁾ <https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2020/html/ecb.sp200608~4225ba8a1b.nl.html>

⁽¹⁹⁾ <https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2020/html/ecb.sp200707~3eebd4e721.nl.html>

⁽²⁰⁾ https://eml.berkeley.edu/~eichengr/managing_multiple_res_curr_world.pdf

⁽²¹⁾ <https://www.bruegel.org/2018/12/the-international-role-of-the-euro/>

⁽²²⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/646139/EPRS_STU\(2020\)646139_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/646139/EPRS_STU(2020)646139_EN.pdf)

⁽²³⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2019/637969/EPRS_BRI\(2019\)637969_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2019/637969/EPRS_BRI(2019)637969_EN.pdf)

Donderdag 25 maart 2021

- gezien de briefing van oktober 2020 van de afdeling Ondersteuning economische governance van DG IPOL, met als titel “Guidance by the EU supervisory and resolution authorities on Brexit” ⁽²⁴⁾,
 - gezien de gegevens van het Internationaal Monetair Fonds (IMF) over de valutasamenstelling van officiële deviezenreserves (COFER) ⁽²⁵⁾,
 - gezien Eurostat News Release nr. 84/2020 van 19 mei 2020, getiteld “The 2017 results of the International Comparison Program” ⁽²⁶⁾,
 - gezien Eurostat News Release nr. 137/2020 van 16 september 2020, getiteld “Euro area international trade in goods surplus EUR 27.9 bn” ⁽²⁷⁾,
 - gezien artikel 54 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken (A9-0043/2021),
- A. overwegende dat de euro in zijn twintigjarig bestaan een positief symbool is geworden van de eenheid, integratie en economische sterkte van Europa en van de positie van Europa in de wereld, en een kanaal voor de verspreiding van Europese waarden als democratie, vrije markten en internationale samenwerking;
- B. overwegende dat de euro de officiële munteenheid van de eurozone is, waarvan momenteel 19 van de 27 EU-lidstaten lid zijn, en door een meerderheid van de burgers in alle lidstaten van de eurozone als gemeenschappelijke munt wordt gesteund ⁽²⁸⁾; overwegende dat Bulgarije, Kroatië en Denemarken hun respectieve valuta's hebben verankerd aan de euro via het wisselkoersmechanisme (ERM II) en overwegende dat de euro tevens de officiële valuta ⁽²⁹⁾ of de “de facto”-valuta ⁽³⁰⁾ van bepaalde niet-EU-gebieden is; overwegende dat de beslissing van ontwikkelingslanden om hun valuta's aan de euro te koppelen van invloed kan zijn op hun economieën en op hun langetermijnvooruitzichten voor duurzame ontwikkeling;
- C. overwegende dat de euro, ondanks de economische omvang van de eurozone en haar invloed op de wereldhandel, veel minder dan de Amerikaanse dollar wordt gebruikt als internationale reservevaluta ⁽³¹⁾, als factuurvaluta ⁽³²⁾ en als valuta voor internationale deviezentransacties en schuldeffecten ⁽³³⁾, maar verhoudingsgewijs nagenoeg evenveel wordt gebruikt voor het verrichten van internationale betalingen; overwegende dat de euro nog steeds de op een na belangrijkste munteenheid in het internationale monetaire systeem is;
- D. overwegende dat het mondiale potentieel van de euro nog niet volledig is gerealiseerd en dat de voordelen van de euro ongelijk zijn verdeeld over de lidstaten van de eurozone;
- E. overwegende dat volgens de samengestelde index van de ECB voor de internationale rol van de euro de euro als internationale valuta al in 2005 zijn piek beleefde, de internationalisering van de euro vervolgens een omgekeerde trend heeft laten zien en de euro sindsdien niet meer de status heeft bereikt die hij voorheen had; overwegende dat de COVID-19-crisis het pleidooi voor een grotere internationale rol van de euro nieuw momentum heeft gegeven;

⁽²⁴⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2020/651369/IPOL_BRI\(2020\)651369_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2020/651369/IPOL_BRI(2020)651369_EN.pdf)

⁽²⁵⁾ <https://data.imf.org/?sk=E6A5F467-C14B-4AA8-9F6D-5A09EC4E62A4>

⁽²⁶⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10868691/2-19052020-BP-EN.pdf/bb14f7f9-fc26-8aa1-60d4-7c2b509dda8e>

⁽²⁷⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10569467/6-16092020-AP-EN.pdf/861498a9-16ca-3fd1-6434-aee64bfa7192>

⁽²⁸⁾ Volgens de Flash Eurobarometer 481 van november 2019 is de steun voor de euro toegenomen: twee derde van de respondenten denkt dat het hebben van de euro een goede zaak is voor hun land, wat in 13 lidstaten hoger is dan in 2018 (en in vier lidstaten lager).

⁽²⁹⁾ De euro wordt als officiële valuta gebruikt, op grond van een formele regeling met de Europese Unie, door het Vorstendom Monaco, de Republiek San Marino, de Staat Vaticaanstad en het Vorstendom Andorra, evenals door Saint-Pierre-en-Miquelon en het eiland Saint-Barthélemy, beide Franse overzeese gebieden die niet tot de EU behoren.

⁽³⁰⁾ De euro is de facto nationale valuta geworden in Kosovo en Montenegro, ter vervanging van de Duitse mark.

⁽³¹⁾ Volgens de gegevens over de valutasamenstelling van officiële deviezenreserves (COFER) van het IMF van 30 september 2020 bedroeg het aandeel van de wereldwijd in euro aangehouden reserves in 2020 20,27 %, tegen 61,26 % in Amerikaanse dollar en 2,05 % in renminbi.

⁽³²⁾ Bij 30 % van alle mondiale goederenhandelstransacties wordt de euro gebruikt als factuurvaluta, maar ten opzichte van de Amerikaanse dollar is het gebruik ervan nog altijd beperkt bij transacties waarbij de eurozone niet is betrokken.

⁽³³⁾ Volgens het rapport van de ECB van juni 2020 over de internationale rol van de euro was het aandeel van de euro in het totaal van de uitstaande internationale schuldeffecten ultimo 2019 22 %, na een gestage daling sinds halverwege de jaren 2000, terwijl het aandeel van de VS is blijven stijgen, tot circa 64 %.

Donderdag 25 maart 2021

- F. overwegende dat een versterkte internationale rol van de euro de EU in staat zal stellen het welzijn van Europese burgers te verbeteren, zoals bedoeld in artikel 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), en een internationaal bestel dat is gebaseerd op intensievere multilaterale samenwerking en goed mondiaal bestuur te bevorderen, zoals bedoeld in artikel 21 VEU; overwegende dat de beleidsmaatregelen die worden genomen teneinde de internationale rol van de euro te versterken de algemene doelstellingen van de Unie, met inbegrip van duurzame ontwikkeling, volledige werkgelegenheid en industriebeleid, moeten nastreven, alsmede moeten zijn gericht op het verbeteren van de sociale veerkracht, de interne samenhang en de werking van de eurozone, en mondiale economische betrekkingen moeten bevorderen die stroken met de doelstellingen van de Europese Green Deal, de Overeenkomst van Parijs, de SDG's en de Europese pijler van sociale rechten;
- G. overwegende dat de huidige geopolitieke verschuivingen en uitdagingen voor de internationale handel — onder meer de verstoring van waardeketens, technologische ontwikkelingen, de digitale transformatie, de opkomst van China als economische macht en de recente geopolitieke uitdagingen die aan het multilateralisme worden gesteld — kunnen leiden tot een multipolaire wereldeconomie, en op die manier de weg kunnen bereiden voor een mogelijke verschuiving naar een multivalutareservesysteem waarin de euro aan marktdeelnemers overal ter wereld aanvullende valutakeuzes zou kunnen bieden en een verlaging van de mondiale financiële risico's mogelijk zou kunnen maken;
- H. overwegende dat een grotere internationale rol van de euro en een groter gebruik ervan als reservevaluta de financiële autonomie van de eurozone zouden vergroten, de eurozone zouden beschermen tegen het gebruik van valuta's als instrument van buitenlands beleid door regeringen van derde landen en de EU beter in staat zouden stellen om zelf haar mondiaal beleid te bepalen;
- I. overwegende dat de EU de integriteit van haar financiële infrastructuur en de onafhankelijkheid van haar marktdeelnemers en van mondiale netwerken voor financiële transacties moet beschermen tegen unilateralisme in het buitenlands beleid en mogelijke extraterritoriale sancties door rechtsgebieden van derde landen en dat zij tegelijkertijd de doeltreffende handhaving van haar eigen sanctiebeleid moet waarborgen;
- J. overwegende dat het besluit om een valuta te gebruiken uiteindelijk wordt bepaald door de voorkeuren van marktdeelnemers, en dat het vertrouwen in de stabiliteit van een munteenheid een cruciale factor is die hun keuze beïnvloedt en dat dit een belangrijk criterium is aan de hand waarvan centrale banken en overheden beslissen over de samenstelling van hun internationale reserves; overwegende dat de mate waarin een specifieke valuta wordt gebruikt door externe actoren verband houdt met de integriteit en de interne samenhang van het rechtsgebied dat die valuta uitgeeft; overwegende dat de stabiliteit van een munteenheid mede wordt bepaald door de stabiliteit van de instellingen die die munteenheid schragen en dat er meer Europese integratie nodig is teneinde de institutionele en politieke stabiliteit die het fundament onder de euro vormt te versterken;
- K. overwegende dat de rol van internationale munteenheden wordt bepaald door een combinatie van diverse factoren; overwegende dat landen met dominante valuta's historisch gezien worden gekarakteriseerd door een grote en groeiende economie, vrij verkeer van kapitaal, de bereidheid om een internationale rol te spelen, stabiliteit, het vermogen om te voorzien in een groot en elastisch aanbod van veilige activa, goed ontwikkelde financiële markten en aanzienlijke geopolitieke aanwezigheid; overwegende dat, op de lange termijn, de aantrekkelijkheid van een gegeven munteenheid eveneens wordt bepaald door de vitaliteit van de economie van het rechtsgebied van uitgifte; overwegende dat de omvang van de economie van de eurozone en het vrije verkeer van kapitaal voldoen aan de basisvoorwaarden voor een versterking van de internationale rol van de euro, maar dat daar tegenover staat dat de financiële en kapitaalmarkten nog te zeer gefragmenteerd zijn, de zwaar op banken leunende fiscale architectuur van de eurozone nog niet is voltooid en de beschikbaarheid van activa van hoge kwaliteit voor mondiale beleggers ontoereikend is;
- L. overwegende dat een sterke internationale valuta het voor een rechtsgebied mogelijk maakt grote hoeveelheden schuldinstrumenten uit te geven die in markten wereldwijd als risicovrij worden beschouwd en te profiteren van het zogeheten "exorbitant voorrecht", seigniorage en het vermogen om staatsobligaties tegen lage rentetarieven uit te geven, en dat een sterke internationale valuta ondernemingen bovendien in staat stelt te profiteren van de stabiliteit die voortvloeit uit het feit dat zij internationale transacties in hun eigen munteenheid kunnen verrichten;
- M. overwegende dat de internationale rol van de euro op lange termijn in hoge mate zal afhangen van het ondernemingsklimaat in de eurozone en de deugdelijkheid van het begrotingsbeleid van de lidstaten van de eurozone; overwegende dat voor het economisch herstel na afloop van de pandemie degelijk monetair en begrotingsbeleid vereist is, zowel op EU-niveau als op het niveau van de lidstaten van de eurozone; overwegende dat er een goede mix van monetair en begrotingsbeleid nodig is om een diepere en stabielere economische en monetaire unie (EMU) op te bouwen, hetgeen noodzakelijk is om de invloed van de euro en de voordelen van de euro voor de lidstaten van de eurozone te vergroten;

Donderdag 25 maart 2021

- N. overwegende dat de eurozone voor grote uitdagingen staat, met name in verband met de klimaatverandering, cyberbeveiliging, het witwassen van geld en terrorismefinanciering, evenals voor geopolitieke uitdagingen, waaronder de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk (VK) uit de EU;
- O. overwegende dat het VK sinds 31 januari 2020 geen lidstaat van de EU meer is; overwegende dat de terugtrekking van het VK uit de EU structurele veranderingen met zich meebrengt voor het financieel stelsel van de EU en voor de stabiliteit van dat stelsel, zodat het nu meer dan ooit nodig is om de kapitaalmarkten van de EU verder te integreren en te verbeteren om hen aantrekkelijk, concurrerend, weerbaar en duurzaam te maken, en derhalve marktversnippering te voorkomen en de kapitaalmarkten in staat te stellen op wereldniveau te concurreren en een op de wereld en op samenwerking gerichte mentaliteit voor te staan; overwegende dat er nauwlettend op moet worden toegezien dat een polycentrisch financieel en kapitaalmarktenstelsel dat mogelijk zal ontstaan als gevolg van de terugtrekking van het VK niet leidt tot versnippering van financiële markten; overwegende dat het voor het versterken van de internationale rol van de euro van het grootste belang is dat de EU minder afhankelijk wordt van marktinfastructuren van het Verenigd Koninkrijk;
- P. overwegende dat het mondiaal herstel ongelijk, onzeker en onvolledig blijft verlopen en dat lockdownmaatregelen als reactie op de COVID-19-pandemie het economisch herstel verder onder druk zetten, met mogelijke gevolgen voor de positie van de mondiale valuta's;
- Q. overwegende dat het economisch herstel na afloop van de pandemie een snelle uitvoering vereist van het herstelplan NextGenerationEU, dat een Europese begrotingsrespons vormt waarbij structurele tekortkomingen worden aangepakt en beleidsmaatregelen worden genomen die de duurzame groei en het concurrentievermogen bevorderen, waarbij de focus ligt op i) de rechtvaardige groene transitie, ii) de digitale transformatie, iii) economische cohesie, productiviteit en concurrentievermogen, iv) sociale en territoriale cohesie, v) institutionele weerbaarheid en vi) beleidsmaatregelen voor de volgende generatie en het opbouwen van vertrouwen bij investeerders; overwegende dat dergelijke beleidsmaatregelen relevant kunnen zijn om de euro overal ter wereld stabiel en aantrekkelijker te maken en om de economische en financiële autonomie van Europa te versterken; overwegende dat een zinvolle budgettaire stimulans — met inbegrip van een gezamenlijke Europese inspanning — in combinatie met een monetair beleid dat is gericht op prijsstabiliteit, de contracyclische leencapaciteit van de EU zal versterken en daardoor een positief effect zal hebben op de internationale positie van de euro; overwegende dat de voortijdige intrekking van een budgettaire stimulans en het gebrek aan coördinatie van begrotingsmaatregelen het sociale en economische herstel van de Unie zouden kunnen ondermijnen, de reeds bestaande verschillen in de eurozone zouden kunnen vergroten, hetgeen de samenhang en integriteit van de eurozone zou kunnen ondermijnen, en de aantrekkelijkheid van de euro als internationale munt zouden kunnen verzwakken;
- R. overwegende dat het herstelplan NextGenerationEU van 750 miljard EUR een historische kans biedt om de internationale rol van de euro te versterken door bij te dragen aan een toename van de mondiale liquiditeit, contracyclische uitgaven te ondersteunen en de Europese economische coördinatie te faciliteren; overwegende dat de uitgifte van obligaties die gepaard gaat met de instelling van het herstelfonds beleggers wereldwijd de mogelijkheid zal geven om blootstelling aan de eurozone als geheel te verkrijgen en tevens een echte rentecurve voor de eurozone zal creëren;
- S. overwegende dat het pandemie-noodaankoopprogramma van de ECB een doorslaggevend element is voor het handhaven van prijsstabiliteit en zal zorgen voor stabiele financieringsbronnen voor de economie van de eurozone;
- T. overwegende dat een efficiënt en ontwikkeld financieel stelsel, op basis van een grote verscheidenheid aan financiële instrumenten, goed ontwikkelde kapitaalmarkten en liquide, veilige activa, de internationale rol van de muntunie kan versterken;
- U. overwegende dat in sommige strategische markten veel Europese ondernemingen de euro nog steeds niet kiezen als referentievaluta voor hun prijsstelling en handelstransacties;
- V. overwegende dat voor nieuwe bevoegdheden om tijdelijk schuldinstrumenten voor het herstel uit te geven, onder meer groene en sociale obligaties — die van de EU 's werelds grootste emittent van dergelijke schuldinstrumenten zouden kunnen maken — toereikende uitvoerings- en handhavingcapaciteiten nodig zijn, evenals krachtige normen voor de transparantie en traceerbaarheid van de opbrengsten van de uitgifte van groene obligaties, teneinde te voorkomen dat de geloofwaardigheid van de euro als munteenheid voor veilige activa op lange termijn wordt ondergraven;

Donderdag 25 maart 2021

- W. overwegende dat de pandemie de digitale transformatie van de financiële wereld heeft versneld; overwegende dat het voor een sterke internationale rol van de euro belangrijk is dat digitale financiering en betalingen verder worden ontwikkeld, met toonaangevende Europese spelers die een leidende rol spelen; overwegende dat een digitale euro de Europese munteenheid beter geschikt voor de digitale wereld zal maken en ervoor zal zorgen dat de euro meer zal worden gebruikt voor het verrichten van digitale betalingen en gemakkelijker in het gebruik, minder kostbaar en efficiënter zal worden;
- X. overwegende dat uit in opdracht van de Commissie economische en monetaire zaken van het Europees Parlement uitgevoerde studies blijkt dat het bredere gebruik van een internationale munt voordelen met zich meebrengt, maar ook mondiale verantwoordelijkheid, afhankelijkheid en kosten, waarmee rekening moet worden gehouden bij de ontwikkeling van een ambitieus monetair beleid dat van de euro een meer concurrerende munteenheid maakt;
- Y. overwegende dat marktgestuurde verschuivingen naar een sterkere internationale rol van de euro een sterke geïntegreerdheid aan open en vrije internationale markten vereisen, ondersteund door doelgerichte beleidsmaatregelen, zowel op EU-niveau als op het niveau van de lidstaten, die dit vergemakkelijken, die zijn afgestemd op dit doel en die deel uitmaken van een omvattend stappenplan;

Voordelen en uitdagingen van het versterken van de internationale rol van de euro

1. herinnert aan de in de Verdragen vastgelegde verplichting voor elke lidstaat, uitgezonderd Denemarken, om de eenheidsmunt in te voeren wanneer voldaan is aan de convergentiecriteria van Maastricht; is verheugd over de toetreding van Bulgarije en Kroatië in het ERM II in juli 2020 en is voorstander van de vaststelling van een snelle streefdatum voor de invoering van de euro in beide landen; spoort de Europese Commissie in dit verband aan om een analyse te maken van de mogelijke effecten van de verdere uitbreiding van de eurozone op het proces om de internationale rol van de euro te versterken;
2. wijst erop dat de eenheidsmunt niet kan worden teruggedraaid; benadrukt dat de euro niet alleen een monetair, maar ook een politiek project is;
3. is van mening dat hoewel niet alle effecten van de internationalisering van de euro eenvoudig kunnen worden gekwantificeerd, het versterken van de internationale rol van de euro op het gebied van het gebruik ervan als internationale reservevaluta en factuurvaluta en als valuta voor internationale deviezen-, schuld- en leningmarkten zowel op korte als op lange termijn voordelen kan opleveren; merkt echter op dat dit ook risico's en verantwoordelijkheden met zich meebrengt en dat die in aanmerking moeten worden genomen wanneer marktkrachten worden aangevuld met beleidsmaatregelen; benadrukt met name dat een sterkere internationale valutastatus van de euro het gebruik van de euro als internationale reservevaluta kan vergroten, een exorbitant voorrecht kan bieden, externe financierings- en transactiekosten van valutatransacties kan verlagen en de kosten en risico's voor Europese ondernemingen en huishoudens kan doen afnemen; beklemtoont dat een sterkere internationale rol van de euro geleidelijk zal leiden tot diepere, meer liquide en beter geïntegreerde Europese financiële markten, waardoor die minder kwetsbaar worden voor wisselkoersschokken, hetgeen de toegang tot financiering voor Europese ondernemingen en overheden betrouwbaarder zal maken; benadrukt dat een sterkere internationale valutastatus van de euro bovendien de autonomie van het monetair beleid zou kunnen verbeteren, de wereldwijde verspreiding ervan zou kunnen bevorderen en het monetair beleid van de EU minder afhankelijk zou kunnen maken van exogene economische en financiële overloopeffecten, alsmede de liquiditeit van het monetair stelsel zou kunnen verbeteren, de handelskosten zou kunnen verlagen en de marktefficiëntie en de weerbaarheid van de eurozone tegen financiële schokken zou kunnen versterken, hetgeen op zijn beurt zou bijdragen aan de monetaire en financiële stabiliteit van de EU en een soepele correctie van macro-economische onevenwichtigheden zou mogelijk maken; is van mening dat een versterkte internationale rol van de euro het vermogen van de EU om onafhankelijk van mondiale ontwikkelingen haar eigen beleidskoers te bepalen, zal vergroten; neemt echter kennis van het feit dat sommige studies erop wijzen dat een sterkere rol van een valuta kan leiden tot verliezen op het gebied van seigniorage, overwaardering van de valuta, grotere volatiliteit van de kapitaalstroom tijdens periodes van mondiale spanningen en toegenomen mondiale verantwoordelijkheden;
4. benadrukt dat een meer prominente rol van de euro op internationaal niveau de weerbaarheid van het internationale financiële stelsel zou kunnen vergroten, marktdeelnemers meer keuzemogelijkheden zou kunnen geven en de internationale economie minder kwetsbaar zou kunnen maken voor schokken die voortvloeien uit de sterke afhankelijkheid van veel sectoren van één enkele valuta; is van mening dat de verdere internationalisering van de euro een belangrijke factor zou kunnen worden bij het leggen van de fundamenten voor een gerevitaliseerd internationaal monetair stelsel, dat zal blijven steunen op een beperkt aantal valuta's, maar evenwichtiger en houdbaarder zal worden;
5. is van mening dat het in het strategische langetermijnbelang van de eurozone en zijn leden is om zo veel mogelijk voordeel te halen uit de euro, en met name uit de versterkte internationale rol ervan; benadrukt dat om die voordelen in de praktijk te realiseren, goed georkestreerde beleidsinspanningen op Europees en nationaal niveau nodig zijn, met bijdragen van de ECB, de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad (GAR), de Europese toezichthoudende autoriteiten (ETA's) en de Europese Investeringsbank (EIB);

Donderdag 25 maart 2021

6. wijst erop dat de Unie met het oog op de versterking van de internationale rol van de euro de nog onafgewerkte infrastructuur voor de gemeenschappelijke munteenheid verder moet ontwikkelen en moet voltooiën en grotere vooruitgang moet boeken op het gebied van de cruciale functies ervan;
7. herhaalt dat de economische en monetaire unie (EMU), de bankenunie en de kapitaalmarktenunie (KMU) moeten worden uitgediept en voltooid, teneinde het internationale concurrentievermogen van de Europese markten en de stabiliteit en de aantrekkelijkheid van de euro en uiteindelijk de strategische autonomie van de Unie te versterken;
8. wijst op de voortgang die is geboekt bij de totstandbrenging van een bankenunie, en neemt kennis van de overeenstemming die in de Eurogroep is bereikt over de hervorming van het Europees Stabiliteitsmechanisme en het naar voren halen van de inwerkingtreding van het gemeenschappelijk achtervangmechanisme voor het gemeenschappelijk afwikkelingsfonds; is ingenomen met de lopende evaluatie door de Commissie van het crisisbeheer- en depositoverzekeringskader teneinde de doelmatigheid, evenredigheid en algehele samenhang van het kader voor het beheer van bankencrisis in de EU te vergroten;
9. neemt kennis van het verzoek van de Eurotop van 11 december 2020 aan de Eurogroep om te voorzien in een stappenplan, met inbegrip van een tijdschema, voor alle elementen die nodig zijn om de bankenunie te voltooiën; herinnert eraan dat de bankenunie nog steeds een depositoverzekeringstelsel ontbeert, evenals een mechanisme dat ervoor zorgt dat er liquiditeit kan worden verstrekt aan banken die zich in afwikkeling bevinden; wijst er derhalve op dat voltooiing van de bankenunie, en met name de invoering van een goed opgezet stelsel dat bankdeposito's in de EU garandeert en beschermt en de voltooiing van het mechanisme voor de afwikkeling van falende banken, de internationale rol van de euro zal versterken;
10. is van mening dat een "veilige portefeuille"-benadering en de versterking van de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad via een hervorming van het afwikkelingskader en het opzetten van een Europees depositoverzekeringstelsel zullen bijdragen aan de totstandbrenging van een eengemaakte markt voor Europese banken en de vicieuze cirkel tussen een lidstaat en zijn eigen financiële stelsel zullen doorbreken, hetgeen in euro luidende activa aantrekkelijker zal maken en de internationale rol van de euro zal versterken;
11. onderstreept dat de internationale rol van de euro ook zou profiteren van het benutten van het potentieel van een van de grootste bronnen van meerwaarde van de EU: de interne markt; pleit met het oog hierop voor de voltooiing van de interne markt;
12. wijst erop dat de voltooiing van de KMU de rol van de euro op de internationale markt zou versterken, aangezien diepe en liquide binnenlandse, financiële en in euro luidende kapitaalmarkten van cruciaal belang zijn voor een munteenheid teneinde de internationale status ervan te bereiken en uit te breiden; benadrukt dat vooruitgang tijdens de ontwikkeling van de KMU ten goede zou komen aan de weerbaarheid tegen en de onafhankelijkheid van mondiale ontwikkelingen en dat dit in euro luidende activa aantrekkelijker zou maken; betreurt dat de kapitaalmarkten van de eurozone onderontwikkeld zijn en volgens nationale grenzen zijn gesegmenteerd, met kleinschalige markten tot gevolg; moedigt de versterking aan van de samenwerking op het gebied van de belasting van financiële producten; vraagt om vermindering van nationale keuzemogelijkheden en vrijheden teneinde grensoverschrijdende belemmeringen weg te nemen en vraagt dat er inspanningen worden geleverd teneinde te beginnen met een geleidelijke minimumharmonisatie van de nationale insolventieregels; is van mening dat de Unie na de terugtrekking van het VK uit de EU geen middel onbeproefd mag laten om haar mondiale concurrentievermogen te versterken en moet voortbouwen op haar sterke punten om een aantrekkelijke markt te worden voor Europese en internationale ondernemingen en beleggers; erkent in dat verband de rol die de euro mogelijk zou kunnen spelen bij het verzachten van de gevolgen van de terugtrekking van het VK voor het Ierse eiland;
13. beklemtoont dat er voor de bevordering van de groei en de productiviteit duurzame, billijke en gedegen economische en budgettaire structurele beleidsmaatregelen op zowel EU-niveau als het niveau van de lidstaten nodig zijn, die berusten op de naleving van geloofwaardige begrotingsregels om de stabiliteit en de integriteit van de euro te bewaken; is in dat verband ingenomen met het in het herstellepakket NextGenerationEU uiteengezette plan om gebruik te maken van een begrotingsimpuls, met name een lening van 750 miljard EUR op de kapitaalmarkten om het herstel na de COVID-19-pandemie te financieren en de groene en digitale transitie te ondersteunen; is van mening dat de faciliteit voor herstel en veerkracht de werking van de momenteel versnipperde markt voor staatschulden kan verbeteren, de voltooiing van de bankenunie kan vergemakkelijken en de voortgang naar de kapitaalmarktenunie kan ondersteunen; is voorts ingenomen met de uitgifte van obligaties voor een bedrag van 100 miljard EUR in het kader van het Europees instrument voor tijdelijke steun om het risico op werkloosheid in noodsituaties te beperken (SURE); merkt op dat de recente ervaring met de uitgifte in het kader van SURE heeft bevestigd dat er bij beleggers veel belangstelling bestaat voor Europese obligaties; erkent dat het financieren van het herstelplan door middel van een collectieve respons op een gemeenschappelijke schok de juiste aanpak is; beklemtoont dat het gebruik van verscheidene belastingen om de eigen middelen van de EU uit te breiden een stap in de goede richting is, en derhalve een stap is die de rol van de euro versterkt; is van mening dat het Parlement middels politieke controle een sterkere democratische rol moet krijgen bij de uitvoering van dat proces;

Donderdag 25 maart 2021

14. beklemtoont de noodzaak van een geloofwaardig begrotingskader dat de aantrekkelijkheid van de euro verstrekt door groei op de lange termijn te bevorderen, de stabiliteit te waarborgen teneinde de houdbaarheid van de openbare financiën van de lidstaten te verbeteren, en het redenomatierisico te minimaliseren; roept in dat verband op tot verder beraad over het huidige kader van het stabiliteits- en groeipact en de handhaving ervan in het licht van de uitdagende omstandigheden en de gevolgen van het aanpakken van de economische crisis na de COVID-19-pandemie, die zich nog decennialang zullen laten voelen; merkt op dat sommige steunmaatregelen automatisch zullen aflopen, en dat het cruciaal is een geschikt tijdsschema te kiezen voor de intrekking van de overblijvende steunmaatregelen teneinde te vermijden dat het herstel en de groei worden ondermijnd, aangezien het herstel en de groei essentieel zullen zijn om na de crisis met schuld om te gaan en de schuld tot duurzame niveaus terug te brengen;

15. benadrukt dat een toereikende voorraad veilige activa een eerste voorwaarde is voor internationale valutastatus en onderstreept de beperkte beschikbaarheid van in euro luidende veilige activa; is van mening dat de ontwikkeling van toereikende beleidsinstrumenten het aanleggen van een voorraad veilige activa zou kunnen vergemakkelijken; is voorts van mening dat de voorgestelde uitgifte van een gemeenschappelijke schuld om het economisch en sociaal herstel te financieren een benchmark op EU-niveau voor reserves zal opleveren en de voorraad in euro luidende veilige activa zal doen toenemen; verzoekt het Europees Comité voor systeemrisico's zijn verslag van 2018 getiteld "Report of the High-Level Task Force on Safe Assets" te actualiseren; spoort de EIB aan om een grote hoeveelheid in euro luidende obligaties uit te geven, waardoor de beschikbaarheid van risicovrije activa in euro zal verbeteren;

16. erkent dat de euro reeds de voornaamste valuta voor de uitgifte van groene obligaties is, aangezien volgens de ECB in 2019 meer dan de helft van de wereldwijd uitgegeven groene obligaties in euro werd uitgegeven; is van mening dat de EU eveneens wereldleider moet worden op het gebied van het vaststellen van normen voor de uitgifte van groene obligaties; verzoekt de Commissie derhalve om te komen met een ambitieus nieuw actieplan voor duurzame financiering, alsmede met een voorstel voor een robuuste EU-norm voor groene obligaties; is van mening dat de consolidatie van de rol van de EU als mondiale leider en normbepaler op het gebied van groene financiering de euro zou kunnen versterken als de geprefereerde valuta voor duurzame financiële producten, waardoor de internationale rol van de euro zou kunnen worden versterkt; prijst de beslissing van de Commissie om groene obligaties uit te geven als belangrijk onderdeel van de financiering van de faciliteit voor herstel- en veerkracht; herhaalt dat groene obligaties schuldinstrumenten zijn waarvan de opbrengsten moeten worden gebruikt om duurzame en milieuvriendelijke investeringen te financieren; dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan om beleggers met behulp van krachtige normen voor transparantie en traceerbaarheid van opbrengsten een hoge mate van rechtszekerheid te bieden in de zin dat hun belegging zal worden gebruikt voor de beoogde doeleinden; roept in dat verband op tot een snelle voltooiing en uitvoering van de taxonomie van duurzame economische activiteiten; wijst erop dat het risico van mogelijke negatieve liquiditeitseffecten als gevolg van de opsplitsing van de Europese veilige activa in groene obligaties, sociale obligaties en "standaard" obligaties moet worden vermeden;

17. neemt nota van de rol die de geopolitiek speelt in de wereldwijde rol van een valuta; wenst dat de geopolitieke rol van de EU wordt versterkt om de grotere rol van de euro te ondersteunen en daar optimaal van te profiteren; benadrukt dat de internationalisering van de euro de EU meer ruimte zou geven om mondiale geopolitieke besluiten te beïnvloeden, wat op zijn beurt de aantrekkelijkheid van de euro zou kunnen vergroten; merkt op dat bij het nadenken over de versterking van de internationale rol van de euro rekening moet worden gehouden met de rol van geopolitiek in de wereld van vandaag, met name wanneer die internationalisering positieve veiligheidseffecten met zich mee zou kunnen brengen, en dat de Europese Unie rekening moet houden met haar vermogens op het gebied van buitenlands en defensiebeleid en een internationaal systeem moet bevorderen waarbij rekening wordt gehouden met multilaterale samenwerking en goed mondiaal bestuur;

18. merkt op dat een unilaterale toepassing van sancties door derde landen een risico op exterritoriale gevolgen met zich mee kan brengen en uitdagingen kan inhouden voor de autonome besluitvorming van de EU en haar lidstaten, alsmede voor hun recht om regelgeving vast te stellen; wijst er met klem op dat de bevordering van een sterkere internationale rol van de euro een manier vormt om sancties van derde landen te verzwakken; is in dat verband ingenomen met de maatregelen die de EU reeds heeft genomen, zoals de activering van de "blokkeringsverordening" van de EU⁽³⁴⁾ en de instelling van het instrument ter ondersteuning van het handelsverkeer (Instex); verzoekt de Commissie haar werkzaamheden op het gebied van zowel de doeltreffendheid van haar eigen sancties als de extraterritoriale gevolgen van sancties van derde landen voor EU-marktdeelnemers verder te zetten;

⁽³⁴⁾ Verordening (EG) nr. 2271/96 van de Raad van 22 november 1996 tot bescherming tegen de gevolgen van de extraterritoriale toepassing van rechtsregels uitgevaardigd door een derde land, daarop gebaseerde of daaruit voortvloeiende handelingen (PB L 309 van 29.11.1996, blz. 1).

Donderdag 25 maart 2021

19. is bezorgd dat de gefragmenteerde institutionele opzet van de EU en haar onvermogen om binnen internationale instellingen met één stem te spreken de geloofwaardigheid van haar monetair en begrotingsbeleid kan ondergraven en zo de verdere institutionele ontwikkeling van de eurozone alsmede de internationale rol van de euro kan beknotten; wijst opnieuw op de behoefte aan een meer gestroomlijnde en gecodificeerde vertegenwoordiging van de EU in multilaterale organisaties en organen, vooral de vertegenwoordiging van de eurozone in het IMF, teneinde het mondiale bereik van de euro te vergroten; is van mening dat, zolang het vraagstuk omtrent de vertegenwoordiging niet is opgelost, doeltreffendere coördinatie tussen de verschillende EU-vertegenwoordigers bevorderlijk zou kunnen zijn voor de internationale rol van de euro; vraagt de Commissie om gedetailleerde antwoorden te verstrekken over de concrete acties die zijn ondernomen om follow-up te geven aan de voorstellen van het Parlement in zijn resolutie van 12 april 2016 inzake de rol van de EU in het kader van de internationale financiële, monetaire en regelgevende instellingen en organen;

Beleidsmaatregelen ter versterking van de internationale rol van de euro

20. benadrukt dat een versterkte internationale rol van de euro zou kunnen bijdragen aan de open strategische autonomie van de Unie en die zou kunnen versterken; beveelt derhalve acties aan die bedoeld zijn om beleidsmaatregelen te ontwerpen en toe te passen ter bevordering van de internationale rol van de euro en ter ondersteuning van marktgestuurde verschuivingen in die richting, waarbij eveneens de werking en de interne samenhang van de eurozone moeten worden geconsolideerd en de verwezenlijking van belangrijke klimaat- en duurzaamheidsdoelstellingen moet worden bevorderd, rekening houdend met specifieke kenmerken van perifere gebieden;

21. is van mening dat, naast de uitdieping en voltooiing van de EMU, beleidsmaatregelen die cruciaal en bevorderlijk zijn voor de versterking van de internationale rol van de euro onder meer gericht zouden kunnen worden op financiële dienstverlening en de kapitaalmarkten, de arbeidsmarkt, betalingssystemen, de internationale handel, energie, de digitale transformatie, de bestrijding van de klimaatverandering en het buitenlands en veiligheidsbeleid; wijst erop dat die beleidsmaatregelen de algemene doelstellingen van de Unie moeten nastreven;

22. merkt op dat sterke en concurrerende financiële markten van groot belang zijn voor het versterken van de internationale rol van een valuta, en pleit derhalve met kracht voor doeltreffende, evenredige en voorspelbare regelgeving op dat gebied;

23. erkent dat de markt voor centrale clearing wordt gekenmerkt door een hoge mate van concentratie, met name voor de clearing van in euro luidende rentederivaten, die sterk afhankelijk is van centrale clearingtegenpartijen (CTP's) uit het VK; neemt in dat kader kennis van het tijdelijk gelijkwaardigheidsbesluit van de Commissie, en moedigt de sector aan om gehoor te geven aan de oproep van de Commissie om hun blootstellingen aan en afhankelijkheid van CTP's uit derde landen te verminderen, met name hun blootstellingen aan otc-derivaten die in euro of een andere Unievaluta luiden; steunt in dat verband de inspanningen van Europese CTP's om clearingcapaciteit op te bouwen, evenals de inspanningen van de Commissie, de Europese toezichthoudende autoriteit en de ECB om de sector te helpen en aan te moedigen om in de komende maanden de technische belemmeringen voor de verplaatsing van buitensporige blootstellingen naar de EU in kaart te brengen en aan te pakken; beklemtoont in dat verband het belang van samenwerking tussen de EU en het VK op het gebied van regelgeving, op basis van een vrijwillig, niet-bindend kader buiten de handels- en samenwerkingsovereenkomst, hetgeen een dialoog over alle relevante regelgevingsvraagstukken mogelijk zou maken, met volledige inachtneming van de autonomie van zowel de EU als het VK op het gebied van regelgeving en toezicht;

24. merkt op dat de prominente positie van een valuta op de wereldmarkt rechtstreeks gekoppeld is aan de rol die het land van uitgifte speelt in de wereldhandel; beklemtoont dat de EU, als een van de grootste handelsblokken ter wereld en pleitbezorger van open en vrije internationale markten, voordeel zou kunnen doen met een versterkte internationale rol van haar munteenheid; benadrukt dat het aanmoedigen van de keuze van de euro bij de handel het wisselkoersrisico zal verkleinen en andere valutagerelateerde kosten zal verlagen, met name voor Europese kmo's; merkt echter op dat Europese bedrijven, ondanks hun positie als grote inkopers en producenten, ervoor kiezen in belangrijke strategische markten handel te drijven in andere valuta's of bij het handel drijven in euro moeilijkheden ondervinden als gevolg van marktstructuren en padafhankelijkheden; neemt kennis van studies waarin wordt aangetoond dat het gebruik van de euro als factuurvaluta van bedrijven afhangt van een groot aantal factoren, waaronder de omvang van het bedrijf, het land waar het is gevestigd, de homogeniteit van de verhandelde goederen en de bestaande toeleveringsketens; verzoekt de Commissie dan ook het gebruik van de euro bij de prijszetting en facturering van handelstransacties te bevorderen en gebruik te maken van de grote mogelijkheden die worden geboden door financiële instrumenten die luiden in euro door actief samen te werken met particuliere belanghebbende partijen en handelspartners en door het gebruik van de euro in handelsovereenkomsten van de EU te bevorderen; wijst in dat kader voorts op het potentieel dat wordt geboden door toeleveringsketens die in overeenstemming zijn met de klimaat- en duurzaamheidsdoelstellingen van de Unie en met andere relevante normen;

25. meent dat de Commissie het gebruik van de euro in handelscontracten en facturen verder zou kunnen aanjagen en in euro luidende investeringen zou kunnen bevorderen door een open dialoog te voeren met particuliere en publieke actoren, nationale autoriteiten en institutionele beleggers en door uitgebreide informatie te verstrekken over en begrip te kweken

Donderdag 25 maart 2021

voor haar initiatieven en haar diverse inspanningen voor het versterken van de aantrekkelijkheid en de weerbaarheid van de eurozone en de euro; wijst op het nut van het vergroten van de impact van de Europese economische diplomatie door het houden van regelmatige uitwisselingen met G20-partners, nabuurschapslanden en kandidaat-lidstaten om concrete beleidsmaatregelen van gemeenschappelijk belang vast te stellen, teneinde de rol van de euro in derde landen te versterken;

26. wijst erop dat een hoger aandeel van energiecontracten die in euro luiden de internationale rol van de gemeenschappelijke munt kan versterken, en steunt daarom beleidsmaatregelen die dat doel dichterbij brengen; benadrukt in dat verband het belang van groene energie en grondstoffenmarkten, als voorlopers voor de wereldwijde verhandeling van goederen in euro, waarbij emissierechten binnen het kader van het EU-emissiehandelssysteem (EU-ETS) zouden kunnen helpen om de rol van de euro in de internationale handel te versterken en de klimaatdoelstellingen van de EU te verwezenlijken; vraagt voorts om maatregelen om het sluiten van nieuwe innovatieve contracten te vergemakkelijken, met name voor duurzame energiebronnen en ontluikende energiemarkten, hetgeen een kans zal bieden om het aantal energiecontracten in euro te doen toenemen, waardoor de internationale rol van de euro zal worden versterkt; moedigt de Commissie aan om raadplegingen te blijven houden en studies uit te voeren om na te gaan of het gebruik van de euro in andere sectoren, met name in de vervoerssector, alsmede in de sector van landbouw- en levensmiddelenproducten, kan worden uitgebreid met het oog op de verdere ondersteuning en bevordering van het gebruik van de euro voor dat soort contracten; pleit derhalve voor verdere maatregelen om de regels voor financiële markten te herzien, waaronder de richtlijn⁽³⁵⁾ en verordening⁽³⁶⁾ inzake markten voor financiële instrumenten (MiFID II/MIFIR), en om het transparantiekader voor effectenmarkten te vereenvoudigen en verder te harmoniseren, met als doel de secundaire handel in in euro luidende schuldinstrumenten op te voeren, alsmede de benchmarkverordening te herzien teneinde de ontwikkeling van eurobenchmarks voor grondstoffenmarkten te ondersteunen en de rol van de euro als referentievaluta te versterken;

27. benadrukt de rol die de ECB vervult bij het handhaven van het vertrouwen in de euro en de waarborging van de monetaire autonomie op het wereldtoneel alsmede bij het handhaven van prijsstabiliteit; onderstreept dat een munt met een waarde die op de lange termijn stabiel blijft dit vertrouwen bevordert; benadrukt in dat verband het belang van het bereiken van prijsstabiliteitsdoelstellingen en van de geloofwaardigheid van het monetair beleid; merkt echter op dat het streefcijfer voor inflatie stelselmatig niet is behaald;

28. benadrukt dat de stabiliteit van de financiële markten in de eurozone belangrijk is als een voorafgaande voorwaarde voor de status van internationale valuta; benadrukt de effecten van het monetair beleid van de ECB op de stabiliteit van financiële markten; is ingenomen met de snelle en substantiële monetaire beleidsreactie van de ECB op de COVID-19-crisis in de noodsituatie; erkent de positieve impact van het gezwinde optreden van de ECB op de economische situatie en financiële stabiliteit van de eurozone en op de aantrekkelijkheid van de euro door financiële markten te stabiliseren, de liquiditeit van de euro te waarborgen, de financieringsvoorwaarden in de economie van de eurozone en wereldwijd te ondersteunen en het marktvertrouwen te stutten;

29. benadrukt dat swap-afspraken en repo-overeenkomsten belangrijk zijn voor het aanpakken van verstoringen in financieringsmarkten in euro wereldwijd, voor het waarborgen van de beschikbaarheid van liquiditeit van de euro, en indirect voor de versterking van de internationale rol van de euro; ziet dat het Eurosysteem zich heeft gecommitteerd aan het ondersteunen van de liquiditeit en de stabiliteit van de financiële markten in tijden van crisis, evenals tot de soepele transmissie van haar monetair beleid; roept de ECB in dat verband op om haar swap-lijnen verder uit te breiden naar buurlanden die geen lid zijn van de eurozone en verder; verzoekt de ECB na te denken over aanvullende manieren om de internationale rol van de euro te versterken teneinde haar onafhankelijk beleidsstandpunt op het wereldtoneel te versterken en de autonome economische en financiële besluitvorming van Europa te bevorderen;

30. wijst erop dat de verplichting om te voldoen aan margin calls van Europese centrale tegenpartijen na de sluitingstijd van Target2 (het realtime-brutovereeningssysteem van de eurozone) met andere valuta's dan de euro Europese banken op aanzienlijke achterstand plaatst, met name in tijden van marktstress zoals de eerste weken van de COVID-19-crisis; benadrukt dat de verlenging van de openingstijden van Target2 om die gelijk te maken aan de openingstijden van wisselkoersmarkten de rol van de euro en de autonomie van Europese kapitaalmarkten zou versterken, waardoor Europese banken zouden kunnen vermijden dat zij gebruik moeten maken van liquiditeit in andere valuta's dan de euro om te voldoen aan de margevereisten van CTP's; is ingenomen met de consolidatie van Target2-T2S met behulp van verlengde openingstijden, hetgeen gepland staat voor november 2022; dringt er bij de ECB en andere belanghebbenden op aan dat zij de verlenging van de openingstijden van Target2 versnellen;

⁽³⁵⁾ Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van Richtlijn 2002/92/EG en Richtlijn 2011/61/EU (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 349).

⁽³⁶⁾ Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten in financiële instrumenten en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 84).

Donderdag 25 maart 2021

31. benadrukt dat de ECB, naast haar eerste opdracht om de prijsstabiliteit te handhaven en haar tweede taak om het algemene economische beleid in de Unie te ondersteunen teneinde bij te dragen aan de verwezenlijking van de in artikel 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie omschreven doelstellingen van de Unie, ook tot taak heeft de vlotte werking van betalings- en afwikkelingssystemen te faciliteren; benadrukt het belang van autonome Europese betalingsoplossingen; verzoekt de ECB te zorgen voor een passend evenwicht tussen financiële innovatie, stabiliteit en consumentenbescherming; is ingenomen met het initiatief van 16 Europese banken om het European Payment Initiative op te starten, dat is gericht op de totstandbrenging van een eengemaakte betalingsoplossing voor consumenten en handelaars in heel Europa;

32. is ingenomen met het verslag van de ECB over de digitale euro, waarin wordt beklemtoond welke waarde een digitale munteenheid kan toevoegen aan de versterking van de internationale rol van de euro, met inbegrip van het vertrouwen van de bevolking in de gemeenschappelijke munt; neemt kennis van de verklaring van Fabio Panetta, directielid van de ECB en leider van de taskforce op hoog niveau van het Eurosysteem inzake de digitale centralebankmunt (CBDC), die bevestigde dat de digitale euro contant geld niet zal vervangen, maar daarop een aanvulling zal vormen; spoort de ECB aan om haar werkzaamheden ten aanzien van de digitale euro voort te zetten en ziet uit naar de volgende stap van de ECB in dat proces, op basis van de beslissing die haar Raad van bestuur medio 2021 zal nemen; onderstreept het belang van een hoog niveau van cyberveerkracht en cyberbeveiliging en steunt de inspanningen van de ECB om dat te bevorderen; vraagt voorts dat de voor- en nadelen van het gebruik van een digitale munteenheid verder worden beoordeeld teneinde een evenwicht te vinden tussen algemeen concurrentievermogen, innovatie, veiligheid en privacy;

33. beklemtoont dat een sterkere rol van de euro in het digitale tijdperk moet worden geschraagd door innovatieve digitale financiële oplossingen en doeltreffende digitale betalingen in euro; vraagt dat dit wordt bevorderd via de uitvoering van alomvattende strategieën voor digitale financiering en retailbetalingen; is van mening dat de EU met het oog op de digitale transformatie een kader moet vaststellen voor het waarborgen van de financiële stabiliteit, waarbij de hoogste normen op het gebied van cyberbeveiliging en consumentenbescherming moeten worden nageleefd, waaronder de bescherming van de privacy en gegevensbescherming, alsmede een kader voor de bescherming van de meest kwetsbare groepen, zoals oudere personen en personen met een handicap, die problemen zouden kunnen ondervinden bij het gebruik van nieuwe technologieën; onderstreept de noodzaak om witwassen te blijven bestrijden door een Europese toezichthouder en een eenheid financiële inlichtingen op te richten, om op die manier het economisch nationalisme dat ten grondslag ligt aan het huidige gedecentraliseerde toezichtsstelsel op dat gebied achter ons te laten; erkent de inspanningen van de EBA op dat gebied, zoals de oprichting van antiwitwascolleges zodat toezichthouders het eens kunnen worden over een gemeenschappelijke aanpak, met inbegrip van gecoördineerde acties, het uitwisselen van informatie en risicobeoordelingen;

34. neemt kennis van de opkomst van cryptoactiva en wijst erop dat de ontwikkeling hiervan en de risico's van stablecoins voor de monetaire soevereiniteit moeten worden gemonitord; erkent het werk dat centrale banken, andere autoriteiten en organisaties verrichten op het gebied van het monitoren van cryptoactiva; wijst op de noodzaak van duidelijke en consistente richtsnoeren op EU-niveau over bestaande toezichts- en prudentiële processen, die de innovatie zullen bevorderen, financiële stabiliteit zullen waarborgen en de consumentenbescherming in stand zullen houden; is in dat verband ingenomen met het voorstel van de Commissie voor een verordening die tot doel heeft de rechtszekerheid omtrent cryptoactiva in de regelgeving te verbeteren;

35. is ingenomen met de op 19 januari 2021 door de Commissie goedgekeurde mededeling met als titel "Het Europese economisch-financieel bestel: openheid, kracht en veerkracht stimuleren", waarin een alomvattende strategie wordt uiteengezet om de open strategische autonomie van Europa op macro-economisch en financieel gebied te versterken; steunt met name de kernactiviteiten die de Commissie voorstelt teneinde het mondiaal gebruik van de euro te bevorderen;

o

o o

36. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0111

Evaluatieverslag van de Commissie over de toepassing van de algemene verordening gegevensbescherming, twee jaar na de inwerkingtreding**Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het evaluatieverslag van de Commissie over de toepassing van de algemene verordening gegevensbescherming, twee jaar na de inwerkingtreding (2020/2717(RSP))**

(2021/C 494/11)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
 - gezien artikel 16 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (AVG) ⁽¹⁾,
 - gezien de verklaring van de Commissie van 24 juni 2020 over de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over gegevensbescherming als pijler van zeggenschap van de burger en de EU-aanpak van de digitale transformatie — twee jaar toepassing van de algemene verordening gegevensbescherming,
 - gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad van 24 juni 2020 over gegevensbescherming als pijler van zeggenschap van de burger en de EU-aanpak van de digitale transformatie — twee jaar toepassing van de algemene verordening gegevensbescherming (COM(2020)0264),
 - gezien de mededeling van de Commissie van 24 juli 2019, getiteld “Gegevensbeschermingsregels als basis voor vertrouwen in de EU en daarbuiten — een inventarisatie” (COM(2019)0374),
 - gezien de bijdrage van het Europees Comité voor gegevensbescherming (EDPB) aan de evaluatie van de AVG uit hoofde van artikel 97, vastgesteld op 18 februari 2020 ⁽²⁾,
 - gezien het eerste overzicht van het EDPB van de uitvoering van de AVG en de rol en middelen van de nationale toezichthoudende autoriteiten van 26 februari 2019 ⁽³⁾,
 - gezien de richtsnoeren die het EDPB heeft vastgesteld uit hoofde van artikel 70, lid 1, onder e), van de AVG,
 - gezien artikel 132, lid 2, van zijn Reglement,
 - gezien de ontwerpresolutie van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken,
- A. overwegende dat de algemene verordening gegevensbescherming sinds 25 mei 2018 van toepassing is; overwegende dat alle lidstaten, met uitzondering van Slovenië, nieuwe wetgeving hebben vastgesteld of hun nationale wetgeving inzake gegevensbescherming hebben aangepast;
- B. overwegende dat volgens de enquête over de grondrechten die werd verricht door het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten, personen steeds beter bewust worden van hun rechten uit hoofde van de AVG; overwegende dat personen met problemen blijven kampen wanneer ze hun rechten proberen uit te oefenen, met name het recht op toegang, portabiliteit en betere transparantie, ondanks het feit dat organisaties maatregelen hebben getroffen om de uitoefening van de rechten van betrokkenen te vergemakkelijken;
- C. overwegende dat toezichthoudende autoriteiten sinds het begin van de toepassing van de AVG een enorm toegenomen aantal klachten hebben ontvangen; overwegende dat hieruit blijkt dat betrokkenen zich meer bewust zijn van hun rechten en hun persoonsgegevens willen beschermen in overeenstemming met de algemene verordening gegevensbescherming; overwegende dat dit ook aantoont dat er nog steeds heel veel onrechtmatige gegevensverwerkingsactiviteiten plaatsvinden;

⁽¹⁾ PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1.

⁽²⁾ https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/edpb_contributiondprevaluation_20200218.pdf

⁽³⁾ https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/19_2019_edpb_written_report_to_libe_en.pdf

Donderdag 25 maart 2021

- D. overwegende dat veel bedrijven de overgangperiode tussen de inwerkingtreding van de AVG en het ogenblik waarop de AVG van toepassing werd, hebben gebruikt voor een “grote schoonmaak” van hun gegevens om na te gaan welke gegevensverwerking daadwerkelijk plaatsvindt en welke gegevensverwerking niet langer nodig of gerechtvaardigd zou zijn;
- E. overwegende dat veel gegevensbeschermingsautoriteiten het huidige aantal klachten niet aankunnen; overwegende dat veel gegevensbeschermingsautoriteiten kampen met een gebrek aan personeel en middelen en over onvoldoende IT-deskundigen beschikken;
- F. overwegende dat in de AVG wordt onderkend dat de regels betreffende de vrijheid van meningsuiting en van informatie, met inbegrip van journalistieke, academische, artistieke en/of literaire uitdrukkingsvormen, in de wetgeving van de lidstaten in overeenstemming moeten worden gebracht met het recht op bescherming van persoonsgegevens; overwegende dat volgens artikel 85 de wetgeving van de lidstaten moet voorzien in uitzonderingen bij het verwerken van gegevens voor journalistieke doeleinden of ten behoeve van academische, artistieke of literaire uitdrukkingsvormen indien deze noodzakelijk zijn om het recht op bescherming van persoonsgegevens in overeenstemming te brengen met de vrijheid van meningsuiting en van informatie;
- G. overwegende dat de bescherming van journalistieke bronnen de hoeksteen vormt van de persvrijheid, zoals ook beklemtoond door het Europees Comité voor gegevensbescherming; overwegende dat de AVG niet mag dienen om tegen journalisten te worden gebruikt of de toegang tot informatie te beperken; overwegende dat zij in geen geval door nationale autoriteiten mag worden gebruikt om de mediavrijheid te onderdrukken;

Algemene opmerkingen

1. is verheugd over het feit dat de AVG een mondiale standaard voor de bescherming van persoonsgegevens is geworden en een factor van convergentie bij de ontwikkeling van normen is; is ingenomen met het feit dat de AVG de EU een voortrekkersrol heeft bezorgd in de internationale besprekingen over gegevensbescherming en dat een aantal derde landen hun wetgeving inzake gegevensbescherming heeft afgestemd op de AVG; wijst erop dat Verdrag 108 tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens van de Raad van Europa is afgestemd op de AVG (“Verdrag 108+”) en reeds door 42 landen is ondertekend; verzoekt de Commissie en de lidstaten met klem dit momentum te benutten om op het niveau van de VN, de OESO, G8 en G20 aan te dringen op de vaststelling van internationale normen die zijn vormgegeven aan de hand van Europese waarden en beginselen, zonder afbreuk te doen aan de AVG; onderstreept dat een dominante Europese positie op dit gebied ons continent zou helpen de rechten van onze burgers beter te verdedigen, onze waarden en beginselen te waarborgen, betrouwbare digitale innovatie te bevorderen en de economische groei te versnellen door versnippering te vermijden;
2. concludeert twee jaar na de inwerkingtreding ervan dat de AVG een algemeen succes is gebleken, en is het met de Commissie eens dat het in dit stadium niet nodig is de wetgeving te actualiseren of te herzien;
3. onderkent dat de nadruk tot de volgende evaluatie van de Commissie moet blijven liggen op de verbetering van de tenuitvoerlegging en op maatregelen ter versterking van de handhaving van de AVG;
4. beseft dat een krachtige en doeltreffende handhaving van de AVG noodzakelijk is bij grote digitale platforms, geïntegreerde ondernemingen en andere digitale diensten, met name op het gebied van onlinereclame, microtargeting, profilering aan de hand van algoritmen, en de rangschikking, verspreiding en verveelvoudiging van inhoud;

Rechtsgrond voor verwerking

5. onderstreept dat alle zes de rechtsgronden voorzien in artikel 6 AVG geldige gronden zijn voor de verwerking van persoonsgegevens en dat eenzelfde verwerking onder meer dan één grondslag kan vallen; dringt er bij de toezichthoudende autoriteiten op aan te specificeren dat verwerkingsverantwoordelijken voor elke verwerking niet meer dan één rechtsgrond mogen gebruiken en dat zij moeten aangeven hoe elke rechtsgrond bij hun verwerkingsactiviteiten wordt toegepast; maakt zich zorgen over het feit dat verwerkingsverantwoordelijken vaak alle rechtsgronden van de AVG in hun privacybeleid vermelden zonder verdere toelichting en zonder te verwijzen naar de specifieke betrokken verwerking; begrijpt dat deze praktijk de mogelijkheden van betrokkenen en toezichthoudende autoriteiten belemmert om na te gaan of deze rechtsgronden passend zijn; herinnert eraan dat bijzondere categorieën van persoonsgegevens slechts mogen worden verwerkt op voorwaarde dat er uit hoofde van artikel 6 een rechtsgrond en uit hoofde van artikel 9 een afzonderlijke voorwaarde is vastgesteld; herinnert verwerkingsverantwoordelijken aan hun wettelijke verplichting om een gegevensbeschermingseffectbeoordeling te verrichten wanneer de gegevensverwerking waarschijnlijk een hoog risico inhoudt voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen;

Donderdag 25 maart 2021

6. herinnert eraan dat vanaf het begin van de toepassing van de AVG onder “toestemming” elke vrije, specifieke, geïnformeerde en ondubbelzinnige wilsuiting van de betrokkene wordt verstaan; onderstreept dat dit ook geldt voor de e-privacyrichtlijn; merkt op dat van geldige toestemming in de praktijk nog steeds niet altijd sprake is door het gebruik van misleidende interfaceontwerpen, alomtegenwoordige tracking en andere onethische praktijken; is bezorgd over het feit dat personen vaak onder financiële druk worden gezet om toestemming te geven in ruil voor kortingen of andere commerciële aanbiedingen, of dat zij gedwongen zijn toestemming te verlenen doordat het recht op toegang tot een dienst onderdeel is van koppelverkoop, hetgeen in strijd is met artikel 7 van de AVG; wijst op de geharmoniseerde regels van het EDPB over hetgeen geldige toestemming vormt, die een vervanging vormen van de verschillende interpretaties door de vele nationale gegevensbeschermingsautoriteiten en beogen versnippering van de digitale eengemaakte markt te voorkomen; wijst ook op de richtsnoeren van het EDPB en de Commissie, waarin wordt bepaald dat in gevallen waarin de betrokkene aanvankelijk toestemming heeft gegeven maar de persoonsgegevens verder worden verwerkt voor een ander doel dan dat waarvoor de gegevens aanvankelijk zijn verzameld, de aanvankelijke toestemming geen rechtvaardiging kan vormen voor verdere verwerking, aangezien voor geldige toestemming vereist is dat deze geïnformeerd en specifiek is; neemt kennis van de aanstaande richtsnoeren van het EDPB over de verwerking van persoonsgegevens voor wetenschappelijk onderzoek, die duidelijkheid zullen verschaffen over de betekenis van overweging 50 van de AVG;

7. is bezorgd dat “gerechtvaardigd belang” heel vaak oneigenlijk vermeld wordt als rechtsgrond voor de verwerking; wijst erop dat de verwerkingsverantwoordelijken zich blijven beroepen op het gerechtvaardigde belang zonder de vereiste belangenafweging te maken, die een beoordeling van de grondrechten omvat; maakt zich met name zorgen over het feit dat sommige lidstaten nationale wetgeving goedkeuren waarin op basis van het gerechtvaardigde belang voorwaarden voor verwerking worden vastgesteld waarbij de belangen van de verwerkingsverantwoordelijke respectievelijk die van de betrokkenen worden afgewogen, hoewel de AVG elke verwerkingsverantwoordelijke ertoe verplicht deze belangenafweging slechts in individuele gevallen toe te passen en slechts in individuele gevallen van deze rechtsgrond gebruik te maken; maakt zich zorgen over het feit dat de interpretatie van “gerechtvaardigd belang” in sommige lidstaten overweging 47 niet eerbiedigt en de verwerking van gegevens op basis van gerechtvaardigde belangen feitelijk onmogelijk maakt; is ingenomen met het feit dat het EDPB reeds is begonnen met de werkzaamheden voor het actualiseren van het advies van de Groep gegevensbescherming artikel 29 over de toepassing van een gerechtvaardigd belang als rechtsgrond voor verwerking met het oog op het aanpakken van de problemen waarop in het verslag van de Commissie wordt gewezen;

Rechten van betrokkenen

8. benadrukt dat de uitoefening van de individuele rechten waarin de AVG voorziet, zoals gegevensportabiliteit of rechten in het kader van geautomatiseerde verwerking, met inbegrip van profilering, moet worden vergemakkelijkt; is ingenomen met de richtsnoeren van het EDPB met betrekking tot geautomatiseerde besluitvorming en gegevensportabiliteit; merkt op dat het recht op gegevensportabiliteit in verschillende sectoren niet volledig ten uitvoer wordt gelegd; verzoekt het EDPB onlineplatforms ertoe aan te sporen één loket op te zetten voor al hun onderliggende digitale platforms, van waaruit vragen van gebruikers kunnen worden doorgestuurd naar de correcte ontvanger; wijst erop dat de toepassing van het recht op anonimiteit overeenkomstig het beginsel van gegevensminimalisering doeltreffend de ongeoorloofde bekendmaking van gegevens, identiteitsdiefstal en andere vormen van misbruik van persoonsgegevens voorkomt;

9. wijst erop dat naleving van het recht van inzage vereist dat bedrijven gegevens verstrekken op een beknopte, transparante, begrijpelijke en vlot toegankelijke manier en dat zij een legalistische aanpak moeten vermijden wanneer zij kennisgevingen over gegevensbescherming opstellen; is bezorgd dat sommige bedrijven hun verplichtingen uit hoofde van artikel 12, lid 1, AVG nog steeds niet nakomen en de relevante informatie zoals aanbevolen door het EDPB, waaronder de lijst met namen van entiteiten waarmee zij gegevens uitwisselen, niet verstrekken; herinnert eraan dat de verplichting om eenvoudige en toegankelijke informatie te verstrekken bijzonder streng is wanneer er kinderen bij betrokken zijn; maakt zich zorgen over het wijdverspreide gebrek aan behoorlijk functionerende toegangsmechanismen voor betrokkenen; wijst erop dat personen vaak niet in staat zijn internetplatforms ertoe te dwingen inzage te bieden in hun eigen gedragsprofielen; is bezorgd dat bedrijven maar al te vaak het feit negeren dat afgeleide gegevens ook persoonsgegevens zijn, die onderworpen zijn aan alle waarborgen uit hoofde van de AVG;

Kleine ondernemingen en organisaties

10. constateert dat sommige belanghebbenden verklaard hebben dat de toepassing van de AVG een grote uitdaging is gebleken, met name voor kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's), startende ondernemingen, organisaties en verenigingen, waaronder scholen, clubs en genootschappen; merkt echter op dat veel rechten en plichten in de AVG niet

Donderdag 25 maart 2021

nieuw zijn maar reeds van kracht waren uit hoofde van Richtlijn 95/46/EG⁽⁴⁾, maar nauwelijks werden gehandhaafd; is van mening dat de AVG en de handhaving ervan niet tot onbedoelde effecten voor de naleving door kleinere ondernemingen moet leiden waarmee grote ondernemingen niet te maken krijgen; is van mening dat er meer steun, informatie en opleiding beschikbaar moet worden gesteld door de nationale autoriteiten en meer informatiecampagnes door de Commissie moeten worden gehouden om de kennis en het bewustzijn van de vereisten en het doeleinde van de AVG te vergroten en de kwaliteit van de uitvoering te verbeteren;

11. wijst erop dat er geen afwijkingen gelden voor kmo's, startende ondernemingen, organisaties en verenigingen, waaronder scholen, clubs en genootschappen, en dat zij binnen het toepassingsgebied van de AVG vallen; verzoekt het EDPB daarom duidelijke informatie te verstrekken om verwarring over de interpretatie van de AVG te voorkomen, en een praktisch AVG-hulpmiddel te creëren om de toepassing van de AVG door kmo's, startende ondernemingen, organisaties en verenigingen, waaronder scholen, clubs en genootschappen, met weinig risicovolle verwerkingsactiviteiten te vergemakkelijken; verzoekt de lidstaten voldoende middelen ter beschikking te stellen voor de gegevensbeschermingsautoriteiten zodat zij informatie over deze praktische hulpmiddelen kunnen verspreiden; spoort het EDPB aan modellen voor het privacybeleid te ontwikkelen die organisaties kunnen gebruiken om te laten zien dat zij de AVG in de praktijk daadwerkelijk naleven, zonder hun toevlucht te hoeven nemen tot dure diensten van derden;

Handhaving

12. spreekt zijn bezorgdheid uit over de ongelijke en soms ontbrekende handhaving van de AVG door de nationale gegevensbeschermingsautoriteiten meer dan twee jaar na het begin van de toepassing ervan, en betreurt derhalve dat de handhavingssituatie niet aanzienlijk is verbeterd vergeleken met de situatie onder Richtlijn 95/46/EG;

13. neemt er nota van dat in de eerste 18 maanden van toepassing van de AVG circa 275 000 klachten werden ingediend en 785 administratieve boetes werden opgelegd naar aanleiding van verschillende soorten overtredingen, maar wijst erop dat tot dusver slechts een zeer klein deel van de ingediende klachten is opgevolgd; is zich bewust van de problemen die door inbreuken in verband met persoonsgegevens worden veroorzaakt, en herinnert aan de huidige EDPB-richtsnoeren die duidelijkheid verschaffen over onder meer het tijdschema voor kennisgeving, communicatie met de betrokkenen en rechtsmiddelen; wijst erop dat een Europees standaardformulier voor de kennisgeving van inbreuken in verband met persoonsgegevens bevorderlijk kan zijn voor de harmonisatie van uiteenlopende nationale benaderingen; betreurt echter dat de hoogte van de boetes per lidstaat aanzienlijk verschilt en dat sommige boetes aan grote ondernemingen te laag zijn om het bedoelde afschrikkende effect in verband met inbreuken op de gegevensbescherming te sorteren; verzoekt de gegevensbeschermingsautoriteiten om de handhaving, vervolging en sanctionering van inbreuken op de gegevensbescherming te verbeteren en om de mogelijkheden die in de AVG worden geboden om boetes op te leggen en andere corrigerende maatregelen toe te passen, ten volle te benutten; beklemtoont dat een verbod op verwerking of de verplichting om persoonsgegevens te verwijderen die zijn verworven op een manier die niet overeenkomt met de AVG eenzelfde, zo niet sterker afschrikkend effect kan hebben dan boetes; verzoekt de Commissie en het EDPB de boetes te harmoniseren door middel van richtsnoeren en duidelijke criteria, zoals de conferentie van Duitse toezichthoudende autoriteiten heeft gedaan, teneinde de rechtszekerheid te vergroten en te voorkomen dat bedrijven zich vestigen op plaatsen waar de laagste boetes worden opgelegd;

14. is bezorgd over de duur van de onderzoeken van zaken door sommige gegevensbeschermingsautoriteiten en over de negatieve gevolgen daarvan voor de doeltreffende handhaving en het vertrouwen van de burgers; verzoekt de gegevensbeschermingsautoriteiten met klem zaken sneller af te handelen en alle mogelijkheden te benutten die door de AVG geboden worden, in het bijzonder wanneer er sprake is van systematische en aanhoudende inbreuken, met inbegrip van inbreuken met winstoogmerk en een groot aantal getroffen betrokkenen;

15. is bezorgd over het feit dat de toezichthoudende autoriteiten van 21 lidstaten van de in totaal 31 staten die de AVG toepassen, namelijk de lidstaten van de Europese Unie, de lidstaten van de Europese Economische Ruimte en het Verenigd Koninkrijk, expliciet hebben verklaard dat zij niet over voldoende personele, technische en financiële middelen, gebouwen en infrastructuur beschikken om doeltreffend hun taken uit te voeren en hun bevoegdheden uit te oefenen; maakt zich zorgen over het gebrek aan speciaal daarvoor bedoeld technisch personeel bij de meeste toezichthoudende autoriteiten in de EU, waardoor onderzoeken en handhaving worden bemoeilijkt; merkt met bezorgdheid op dat de toezichthoudende autoriteiten onder druk staan wegens de toenemende wanverhouding tussen hun verantwoordelijkheden om persoonsgegevens te beschermen en hun middelen om dat te doen; merkt op dat digitale diensten steeds complexer zullen worden gezien het toenemende gebruik van innovaties zoals artificiële intelligentie (waardoor problemen met de transparantie van de gegevensverwerking, vooral met betrekking tot leeralgoritmen, zullen worden verergerd); wijst er

⁽⁴⁾ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31).

Donderdag 25 maart 2021

derhalve op dat het van belang is dat de toezichthoudende autoriteiten van de EU en het EDPB over voldoende financiële, technische en personele middelen beschikken om een toenemend aantal middelenintensieve en complexe zaken snel maar grondig te kunnen behandelen, en de samenwerking tussen de nationale gegevensbeschermingsautoriteiten te coördineren en te vergemakkelijken, om naar behoren toezicht te houden op de toepassing van de AVG, en om de grondrechten en fundamentele vrijheden te beschermen; uit zijn bezorgdheid over het feit dat ontoereikende middelen voor gegevensbeschermingsautoriteiten, met name wanneer hun middelen worden vergeleken met de inkomsten van grote IT-bedrijven, kunnen leiden tot afspraken over schikkingen, aangezien dit de kostprijs van langdurige en omslachtige procedures zou beperken;

16. verzoekt de Commissie de mogelijkheid na te gaan om grote multinationale technologiebedrijven voor hun eigen toezicht te laten betalen door middel van de invoering van een EU-digibelasting;

17. wijst met bezorgdheid op het feit dat het gebrek aan handhaving door de gegevensbeschermingsautoriteiten en het feit dat de Commissie niet ingrijpt om iets te doen aan het gebrek aan middelen van de gegevensbeschermingsautoriteiten, de burgers er individueel toe dwingt om voor handhaving te zorgen en kwesties in verband met gegevensbescherming voor de rechter te brengen; vindt het zorgwekkend dat rechtbanken soms opdracht geven om individuele eisers schadeloos te stellen zonder de betrokken organisatie of onderneming te gelasten een oplossing te bieden voor structurele problemen; is van mening dat particuliere handhaving wel kan leiden tot belangrijke jurisprudentie, maar dat dit geen vervangmiddel is voor handhaving door de gegevensbeschermingsautoriteiten of voor een ingrijpen van de Commissie om het gebrek aan middelen te verhelpen; betreurt het feit dat deze lidstaten inbreuk plegen op artikel 52, lid 4, AVG; verzoekt de lidstaten derhalve te voldoen aan hun wettelijke verplichting uit hoofde van artikel 52, lid 4, om voldoende financiële middelen toe te wijzen aan hun gegevensbeschermingsautoriteiten zodat zij hun werkzaamheden optimaal kunnen uitvoeren en kunnen zorgen voor een Europees gelijk speelveld bij de handhaving van de AVG; betreurt dat de Commissie nog geen inbreukprocedures heeft ingeleid tegen lidstaten die hun verplichtingen uit hoofde van de AVG niet zijn nagekomen, en dringt er bij de Commissie op aan dit onverwijld te doen; verzoekt de Commissie en het EDPB een follow-up te organiseren van de mededeling van de Commissie van 24 juni 2020 over de beoordeling van de werking en de handhaving van de AVG;

18. betreurt het dat de meerderheid van de lidstaten heeft besloten artikel 80, lid 2, van de AVG niet toe te passen; verzoekt alle lidstaten gebruik te maken van artikel 80, lid 2, en uitvoering te geven aan het recht om een klacht in te dienen en naar de rechter te stappen zonder daartoe door een betrokkene gemachtigd te zijn; verzoekt de lidstaten om verduidelijking van de positie van eisers tijdens rechtszaken in het nationale administratieve procesrecht dat van toepassing is op toezichthoudende autoriteiten; wijst erop dat dit moet verduidelijken dat de eisers tijdens de procedure niet beperkt zijn tot een passieve rol, maar dat zij in verschillende stadia moeten kunnen interveniëren;

Samenwerking en samenhang

19. wijst erop dat de zwakke handhaving met name blijkt in geval van grensoverschrijdende klachten, en betreurt dat de gegevensbeschermingsautoriteiten in 14 lidstaten niet over de juiste middelen beschikken om bij te dragen aan samenwerkings- en coherentiemechanismen; verzoekt het EDPB zijn inspanningen op te voeren om de correcte toepassing van de artikelen 60 en 63 van de AVG te waarborgen, en herinnert de toezichthoudende autoriteiten eraan dat zij in uitzonderlijke omstandigheden gebruik kunnen maken van de spoedprocedure van artikel 66 AVG, met name van de voorlopige maatregelen;

20. onderstreept dat het één-loketmechanisme belangrijk is omdat het rechtszekerheid biedt en de administratieve lasten van zowel bedrijven als burgers vermindert; maakt zich echter ernstig zorgen over de werking van dit mechanisme, met name in verband met de rol van de Ierse en Luxemburgse gegevensbeschermingsautoriteiten; merkt op dat deze gegevensbeschermingsautoriteiten verantwoordelijk zijn voor de behandeling van een groot aantal zaken, omdat tal van technologiebedrijven hun EU-hoofdzetel in Ierland en Luxemburg hebben gevestigd; maakt zich met name zorgen over het feit dat de Ierse gegevensbeschermingsautoriteit de meeste zaken doorgaans besluit met een schikking in plaats van een sanctie en dat zaken die in 2018 aan Ierland werden voorgelegd, nog niet eens het stadium van een ontwerpbesluit overeenkomstig artikel 60, lid 3, van de AVG hebben bereikt; verzoekt deze gegevensbeschermingsautoriteiten spoed te zetten achter hun lopende onderzoeken naar belangrijke zaken om de EU-burgers te laten zien dat gegevensbescherming een afdwingbaar recht is in de EU; wijst erop dat het welslagen van het "één-loketmechanisme" afhangt van de tijd en inspanningen die de gegevensbeschermingsautoriteiten kunnen besteden aan de behandeling van en samenwerking in verband met individuele grensoverschrijdende gevallen in het EDPB, en dat het gebrek aan politieke wil en middelen onmiddellijk gevolgen heeft voor de correcte werking van dit mechanisme;

21. merkt tegenstrijdigheden op tussen de richtsnoeren van de lidstaten en de richtsnoeren van het EDPB; wijst erop dat de nationale gegevensbeschermingsautoriteiten tot verschillende interpretaties van de AVG kunnen komen, met uiteenlopende toepassingen in de lidstaten tot gevolg; merkt op dat deze situatie zowel geografische voordelen als nadelen voor ondernemingen creëert; verzoekt de Commissie met klem te beoordelen of de nationale administratieve procedures een belemmering vormen voor de optimale werking van de samenwerking in het kader van artikel 60 AVG,

Donderdag 25 maart 2021

alsook voor de doeltreffende toepassing ervan; verzoekt de gegevensbeschermingsautoriteiten te streven naar coherente interpretaties en richtsnoeren die via het EDPB worden gefaciliteerd; verzoekt het EDPB in het bijzonder de basiselementen vast te stellen van een gemeenschappelijke administratieve procedure om klachten in grensoverschrijdende zaken te behandelen in het kader van de samenwerking voorzien in artikel 60; dringt erop aan dat dit moet gebeuren onder inachtneming van gemeenschappelijke termijnen voor het verrichten van onderzoeken en het vaststellen van besluiten; verzoekt het EDPB het coherentiemechanisme te versterken en het verplicht te stellen voor elke aangelegenheid die algemeen van toepassing is of die grensoverschrijdende gevolgen heeft, teneinde een inconsistente aanpak en onsamenhangende besluiten van afzonderlijke gegevensbeschermingsautoriteiten te voorkomen, aangezien deze de eenduidige interpretatie en eenvormige toepassing van de AVG in gevaar kunnen brengen; is van mening dat deze gemeenschappelijke interpretatie, toepassing en richtsnoeren zullen bijdragen aan de totstandkoming en het welslagen van de digitale eengemaakte markt;

22. verzoekt het EDPB zijn vergaderingsagenda voorafgaand aan zijn vergaderingen bekend te maken en uitvoerigere samenvattingen van zijn vergaderingen te bezorgen aan het publiek en aan het Parlement;

Versnippering van de uitvoering van de AVG

23. betreurt dat het gebruik door de lidstaten van facultatieve specificatieclausules (bijv. verwerking in het algemeen belang of door overheidsinstanties op basis van de wetgeving van de lidstaat en de leeftijd waarop kinderen toestemming kunnen geven) schadelijk is geweest voor de verwezenlijking van volledige harmonisatie van de gegevensbescherming en voor het wegwerken van uiteenlopende marktvoorwaarden voor bedrijven in de gehele EU, en spreekt zijn bezorgdheid uit over het feit dat dit de kosten van de naleving van de AVG kan opdrijven; verzoekt het EDPB te komen met richtsnoeren over de manier waarop moet worden omgegaan met de uiteenlopende toepassing van facultatieve specificatieclausules in de lidstaten; verzoekt de Commissie haar bevoegdheden aan te wenden om in te grijpen in lidstaten waar nationale maatregelen, acties en besluiten ingaan tegen de geest, de doelstellingen en de tekst van de AVG, teneinde ongelijke bescherming voor burgers en marktverstoring te voorkomen; wijst er in dit verband op dat de lidstaten verschillende leeftijdsgrenzen hanteren voor ouderlijke toestemming; verzoekt de Commissie en de lidstaten derhalve te beoordelen wat de effecten van de versnippering zijn op de onlineactiviteiten van kinderen en hun onlinebescherming; benadrukt dat in het geval van strijdigheid tussen de nationale wetgeving van een lidstaat en de AVG de bepalingen van de AVG voorrang moeten hebben;

24. spreekt zijn ernstige bezorgdheid uit over het feit dat de overheidsinstanties van sommige lidstaten de AVG misbruiken om journalisten en niet-gouvernementele organisaties in hun werk te beknotten; is het volkomen eens met de Commissie dat gegevensbeschermingsvoorschriften geen nadelige gevolgen hebben voor de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van informatie door een afschrikkend effect te sorteren of door te worden beschouwd als een manier om druk uit te oefenen op journalisten of hun bronnen te onthullen; is echter teleurgesteld dat de Commissie haar beoordeling betreffende de afweging van het recht op bescherming van persoonsgegevens enerzijds en de vrijheid van meningsuiting en van informatie anderzijds, zoals voorzien in artikel 85 AVG, nog steeds niet heeft voltooid; verzoekt de Commissie haar beoordeling van de nationale wetgeving in dit verband zo spoedig mogelijk te voltooien en alle beschikbare instrumenten, waaronder inbreukprocedures, te gebruiken om te waarborgen dat de lidstaten de AVG naleven en om versnippering van het gegevensbeschermingskader te beperken;

Gegevensbescherming door ontwerp

25. verzoekt de toezichthoudende autoriteiten de tenuitvoerlegging van artikel 25 inzake gegevensbescherming door ontwerp en door standaardinstellingen te evalueren, met name om te zorgen voor de technische en operationele maatregelen die nodig zijn om de beginselen van gegevensminimalisering en doelbinding toe te passen, en vraagt hen het effect vast te stellen dat deze bepaling heeft gehad op fabrikanten van verwerkingstechnologieën; is ingenomen met het feit dat het EDPB in oktober 2020 Richtsnoeren 4/2019 over gegevensbescherming door ontwerp en door standaardinstellingen ingevolge artikel 25 heeft vastgesteld, teneinde bij te dragen tot de juridische duidelijkheid van de begrippen; verzoekt de toezichthoudende autoriteiten tevens het passende gebruik van standaardinstellingen te beoordelen, zoals bepaald in artikel 25, lid 2, met inbegrip van het gebruik daarvan door grote aanbieders van onlinediensten; geeft de aanbeveling dat het EDPB richtsnoeren vaststelt om te bepalen onder welke specifieke voorwaarden en in welke (categorieën van) gevallen ICT-fabrikanten moeten worden beschouwd als verwerkingsverantwoordelijken volgens artikel 4, punt 7, in die zin dat zij de middelen voor de verwerking vaststellen; wijst erop dat praktijken in verband met gegevensbescherming nog steeds grotendeels afhankelijk zijn van handmatige taken en willekeurige formats, en dat ze wemelen van incompatibele systemen; verzoekt het EDPB richtsnoeren te ontwikkelen die bijdragen aan de praktische toepassing van gegevensbeschermingsvereisten, waaronder richtsnoeren voor gegevensbeschermingseffectbeoordelingen (artikel 35), gegevensbescherming door ontwerp en door standaardinstellingen (artikel 25), informatie aan betrokkenen (artikelen 12-14), de uitoefening van de rechten van betrokkenen (artikelen 15-18 en 20-21) en registers van verwerkingsactiviteiten (artikel 30); vraagt het EDPB om te waarborgen dat die richtsnoeren gemakkelijk toepasbaar zijn en ook kunnen worden gebruikt voor de communicatie van machine naar machine tussen betrokkenen, verwerkingsverantwoordelijken en gegevensbeschermingsautoriteiten

Donderdag 25 maart 2021

(automatisering van de gegevensbescherming); verzoekt de Commissie de machineleesbare iconen overeenkomstig artikel 12, lid 8, ten behoeve van de informatieverstrekking aan betrokkenen te ontwikkelen in nauw overleg met het EDPB; spoort het EDPB en de toezichthoudende autoriteiten ertoe aan het volledige potentieel te benutten van artikel 21, lid 5, inzake geautomatiseerde procedés om bezwaar te maken tegen de verwerking van persoonsgegevens;

Richtsnoeren

26. verzoekt het EDPB de praktische toepassing van gegevensbeschermingsvereisten te harmoniseren door richtsnoeren te ontwikkelen, onder meer betreffende de noodzaak om de risico's te beoordelen die verband houden met de informatie over gegevensverwerking voor de betrokkenen (artikelen 12-14), de uitoefening van de rechten van de betrokkenen (artikelen 15-18 en 20-21) en uitvoering van het verantwoordingsbeginsel; verzoekt het EDPB richtsnoeren uit te geven die verschillende praktijkvoorbeelden met rechtmatig gebruik van profilering indelen volgens hun risico voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen, samen met aanbevelingen voor passende technische en organisatorische maatregelen, en met een duidelijke afbakening van illegale praktijkvoorbeelden; verzoekt het EDPB om Advies 5/2014 van 10 april 2014 over anonimiseringstechnieken van de Groep gegevensbescherming artikel 29 te herzien en een lijst op te stellen met ondubbelzinnige criteria om te komen tot anonimisering; spoort het EDPB aan de gegevensverwerking voor personeelszaken te verduidelijken; neemt nota van de conclusie van het EDPB dat de noodzaak om de aan gegevensverwerking gerelateerde risico's te beoordelen, zoals voorzien in de AVG, moet worden gehandhaafd, aangezien de risico's voor betrokkenen geen verband houden met de grootte van verwerkingsverantwoordelijken; dringt aan op een beter gebruik van het mechanisme op grond waarvan de Commissie het EDPB om advies kan vragen over aangelegenheden die onder de AVG vallen;

27. merkt op dat door de COVID-19-pandemie duidelijk gebleken is dat er behoefte is aan duidelijke richtsnoeren van gegevensbeschermingsautoriteiten en het EDPB over de passende uitvoering en handhaving van de AVG in het volksgezondheidsbeleid; herinnert in dit verband aan de Richtsnoeren 03/2020 inzake de verwerking van gezondheidsgegevens voor wetenschappelijk onderzoek in het kader van de COVID-19-uitbraak en aan de Richtsnoeren 04/2020 voor het gebruik van locatiegegevens en instrumenten voor contacttracering in het kader van de uitbraak van COVID-19; verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat de AVG volledig wordt nageleefd bij de totstandbrenging van de gemeenschappelijke Europese ruimte voor gezondheidsgegevens;

Internationaal persoonsgegevensverkeer en internationale samenwerking

28. benadrukt dat het belangrijk is om vrij verkeer van persoonsgegevens op internationaal niveau mogelijk te maken zonder het door de AVG gewaarborgde beschermingsniveau te verlagen; steunt de praktijk van de Commissie om gegevensbescherming en persoonsgegevensstromen los van handelsovereenkomsten te behandelen; is van mening dat internationale samenwerking op het gebied van gegevensbescherming en de convergentie van de desbetreffende regels naar de AVG het wederzijdse vertrouwen zal bevorderen, het inzicht in technologische en juridische uitdagingen zal verbeteren, en uiteindelijk grensoverschrijdende gegevensstromen die van groot belang zijn voor de internationale handel, zal vergemakkelijken; onderkent de realiteit van tegenstrijdige wettelijke voorschriften voor ondernemingen die gegevensverwerkingsactiviteiten verrichten in de EU en in rechtsgebieden van derde landen, met name de VS;

29. benadrukt dat adequaatheidsbesluiten geen politieke maar juridische besluiten behoren te zijn; pleit voor verdere inspanningen ter bevordering van mondiale rechtskaders die de doorgifte van gegevens mogelijk maken op basis van de AVG en Verdrag 108+ van de Raad van Europa; merkt tevens op dat belanghebbenden adequaatheidsbesluiten als een essentieel instrument voor dergelijke gegevensstromen beschouwen, aangezien zij deze niet koppelen aan aanvullende voorwaarden of machtigingen; wijst er echter op dat tot dusver slechts voor negen landen adequaatheidsbesluiten zijn vastgesteld, ook al hebben tal van andere derde landen onlangs nieuwe gegevensbeschermingswetten aangenomen met vergelijkbare regels en beginselen als die van de AVG; merkt op dat tot dusver geen enkel mechanisme dat de legale doorgifte van commerciële persoonsgegevens tussen de EU en de VS waarborgt, de juridische toets van het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ-EU) heeft doorstaan;

30. is ingenomen met de vaststelling van het eerste wederzijdse adequaatheidsbesluit tussen de EU en Japan, waarmee het grootste gebied van vrije en veilige gegevensstromen ter wereld tot stand is gekomen; verzoekt de Commissie evenwel alle door het Parlement aangekaarte kwesties in aanmerking te nemen bij de eerste toetsing van dit instrument en de resultaten zo spoedig mogelijk openbaar te maken, aangezien de toetsing al in januari 2021 had moeten worden afgerond;

31. verzoekt de Commissie de reeks criteria bekend te maken die wordt gebruikt om te bepalen of een derde land geacht wordt een "in wezen gelijkwaardig" beschermingsniveau te bieden aan dat in de EU, met name wat betreft de toegang tot rechtsmiddelen en de toegang van de overheid tot gegevens; dringt erop aan dat de doeltreffende toepassing en naleving van

Donderdag 25 maart 2021

de bepalingen in verband met doorgiften of bekendmakingen die niet bij Unierecht zijn toegestaan als bedoeld in artikel 48 van de AVG, met name wanneer autoriteiten in derde landen verzoeken om toegang tot persoonsgegevens in de Unie, worden gegarandeerd, en verzoekt het EDBP en de gegevensbeschermingsautoriteiten richtsnoeren te verstrekken en deze bepalingen te handhaven, met inbegrip van de beoordeling en ontwikkeling van mechanismen voor de doorgifte van persoonsgegevens;

32. verzoekt de Commissie gedelegeerde handelingen vast te stellen met het oog op de specificatie van de vereisten die in acht moeten worden genomen bij de toepassing van het certificeringsmechanisme voor gegevensbescherming ingevolge artikel 42, lid 1, om het gebruik daarvan bij internationale doorgiften te stimuleren, samen met bindende en afdwingbare toezeggingen van de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker in het derde land om de passende waarborgen, onder meer voor de rechten van de betrokkenen, toe te passen, zoals voorzien in artikel 46, lid 2, onder f);

33. herhaalt dat grootschalige surveillanceprogramma's die het verzamelen van bulkgegevens omvatten, het vaststellen van adequaatheid onmogelijk maken; dringt er bij de Commissie op aan de conclusies van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de zaken Schrems I ⁽⁵⁾, II ⁽⁶⁾ en Privacy International et al (2020) ⁽⁷⁾ toe te passen op alle herzieningen van adequaatheidsbesluiten evenals op lopende en toekomstige onderhandelingen; herinnert eraan dat doorgiften op grond van afwijkingen voor specifieke situaties, zoals voorzien in artikel 49 AVG, een uitzondering moeten blijven; is ingenomen met de richtsnoeren die het EDPB en de gegevensbeschermingsautoriteiten in dit verband hebben vastgesteld, en verzoekt hen zorg te dragen voor een consistente interpretatie bij de toepassing en controle van dergelijke afwijkingen overeenkomstig Richtsnoeren 2/2018 van het EDPB;

34. verzoekt de gegevensbeschermingsautoriteiten en de Commissie systematisch te beoordelen of in derde landen de gegevensbeschermingsregels in de praktijk worden toegepast, in overeenstemming met de rechtspraak van het Hof van Justitie;

35. dringt er bij de Commissie op aan onverwijld haar evaluatie van de op grond van de richtlijn van 1995 vastgestelde adequaatheidsbesluiten te publiceren; beklemtoont dat bij gebrek aan een adequaatheidsbesluit modelcontractbepalingen het breedst gebruikte instrument zijn voor internationale gegevensdoorgiften; merkt op dat het HvJ-EU Besluit 2010/87/EU over modelcontractbepalingen heeft bekrachtigd ⁽⁸⁾, maar daarbij eiste dat er een beoordeling wordt uitgevoerd van de mate van bescherming die van toepassing is op gegevens die aan derde landen worden doorgegeven, alsook van de relevante aspecten van het rechtssysteem van het desbetreffende derde land voor wat betreft de toegang van overheidsinstanties tot de doorgegeven persoonsgegevens; dringt er bij de Commissie op aan haar werkzaamheden in verband met de gemoderniseerde modelcontractbepalingen voor internationale gegevensoverdracht te versnellen om op internationaal niveau een gelijk speelveld te waarborgen voor kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's); is ingenomen met de publicatie door de Commissie van ontwerp-modelcontractbepalingen en de doelstelling om modelcontractbepalingen gebruikersvriendelijker te maken en aangewezen tekortkomingen van de huidige normen te verhelpen;

36. herinnert aan Richtsnoeren 1/2019 voor gedragscodes en toezichthoudende organen in de zin van Verordening (EU) 2016/679; erkent dat dit instrument momenteel onderbenut wordt, hoewel hiermee de naleving van de AVG wordt gewaarborgd wanneer het wordt gebruikt in combinatie met bindende en afdwingbare toezeggingen van de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker in het derde land om de passende waarborgen toe te passen; wijst erop dat dit instrument meer mogelijkheden biedt voor kmo's en meer rechtszekerheid biedt in het kader van de internationale doorgifte van gegevens tussen verschillende sectoren;

Toekomstige Uniewetgeving

37. is van mening dat de AVG een solide wetgevingskader biedt voor opkomende technologieën, omdat die verordening technologieneutraal is; meent echter ook dat er aanvullende inspanningen nodig zijn om bredere aspecten van de digitalisering aan te pakken, zoals situaties waarin een monopolie of machtsonevenwicht bestaat ten gevolge van specifieke regelgeving, en om de AVG zorgvuldig af te stemmen op nieuwe wetgevingsinitiatieven om de samenhang te waarborgen en

⁽⁵⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 6 oktober 2015, *Maximillian Schrems tegen Data Protection Commissioner*, C-362/14, ECLI:EU:C:2015:650.

⁽⁶⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 16 juli 2020, *Data Protection Commissioner tegen Facebook Ireland Limited en Maximillian Schrems*, C-311/18, ECLI:EU:C:2020:559.

⁽⁷⁾ Arresten in zaak C-623/17, *Privacy International*, en in de gevoegde zaken C-511/18, *La Quadrature du Net e.a. tegen Premier ministre e.a.*, C-512/18, *French Data Network e.a.*, en C-520/18, *Ordre des barreaux francophones et germanophone e.a.*

⁽⁸⁾ Besluit 2010/87/EU van de Commissie van 5 februari 2010 betreffende modelcontractbepalingen voor de doorgifte van persoonsgegevens aan in derde landen gevestigde verwerkers krachtens Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad, als gewijzigd bij Uitvoeringsbesluit (EU) 2016/2297 van de Commissie van 16 december 2016 (PB L 39 van 12.2.2010, blz. 5).

Donderdag 25 maart 2021

eventuele juridische lacunes te verhelpen; herinnert de Commissie aan haar verplichting ervoor te zorgen dat wetgevingsvoorstellen, bijvoorbeeld betreffende de wet inzake gegevensbeheer, de gegevenswet, de wet inzake digitale diensten en de wet inzake artificiële intelligentie, altijd volledig in overeenstemming zijn met de AVG en de richtlijn rechtshandhaving⁽⁹⁾; is van mening dat de definitieve teksten die door de medewetgevers door middel van interinstitutionele onderhandelingen worden vastgesteld, volledig in overeenstemming moeten zijn met het acquis op het gebied van gegevensbescherming; betreurt echter dat de Commissie zelf in haar wetgevingsvoorstellen niet altijd een consistente benadering ten aanzien van gegevensbescherming hanteert; beklemtoont dat een verwijzing naar de toepassing van de AVG of de vermelding “behoudens de AVG” het voorstel niet automatisch in overeenstemming met de AVG brengt; verzoekt de Commissie om de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming (EDPS) en het EDPB te raadplegen indien de vaststelling van een wetgevingsvoorstel gevolgen heeft voor de bescherming van de rechten en vrijheden van burgers in verband met de verwerking van persoonsgegevens; verzoekt de Commissie bovendien om, wanneer zij voorstellen of aanbevelingen voorbereidt, de EDPS zo veel mogelijk te raadplegen om de samenhang van de regels inzake gegevensbescherming in heel de Unie te waarborgen, alsook om altijd een effectbeoordeling uit te voeren;

38. merkt op dat profilering, hoewel het volgens artikel 22 AVG uitsluitend is toegestaan onder strikte en nauw omschreven voorwaarden, in toenemende mate wordt gebruikt doordat de onlineactiviteiten van personen een vergaand inzicht bieden in hun persoonlijkheid en privéleven; merkt op dat nu profilering het mogelijk maakt het gedrag van gebruikers te manipuleren, het verzamelen en verwerken van persoonsgegevens betreffende het gebruik van digitale diensten en andere netwerkdiensten moet worden beperkt tot wat strikt noodzakelijk is om de dienst te leveren en de gebruikers te factureren; verzoekt de Commissie strenge sectorspecifieke gegevensbeschermingswetgeving voor gevoelige categorieën van persoonsgegevens voor te stellen waarvoor zij dat nog niet gedaan heeft; eist dat de AVG bij de verwerking van persoonsgegevens strikt gehandhaafd wordt;

39. dringt erop aan consumenten meer zeggenschap te geven, zodat zij weloverwogen beslissingen kunnen nemen over de privacy-effecten die het gebruik van nieuwe technologieën met zich meebrengt, alsook om een eerlijke en transparante verwerking te waarborgen door gebruiksvriendelijke mogelijkheden te bieden om de toestemming voor de verwerking van hun persoonsgegevens, zoals voorzien in de AVG, te verlenen en weer in te trekken;

Richtlijn rechtshandhaving

40. maakt zich zorgen dat de gegevensbeschermingsregels ten behoeve van de rechtshandhaving bijzonder inadequaat zijn om gelijke tred te houden met nieuwe bevoegdheden voor de rechtshandhaving; verzoekt de Commissie dan ook de richtlijn rechtshandhaving eerder te herzien dan in de richtlijn is vastgesteld en de herziening openbaar te maken;

De e-privacy-verordening

41. spreekt zijn ernstige bezorgdheid uit over de tekortkomende tenuitvoerlegging van de e-privacyrichtlijn⁽¹⁰⁾ door de lidstaten in het licht van de door de AVG geïntroduceerde wijzigingen; verzoekt de Commissie haar beoordeling te bespoedigen en inbreukprocedures in te leiden tegen de lidstaten die de e-privacyrichtlijn niet naar behoren ten uitvoer hebben gelegd; maakt zich ernstig zorgen dat indien de herziening van de e-privacywetgeving jarenlange vertraging oploopt, dit zal leiden tot een versnipperd rechtslandschap in de Unie, met negatieve gevolgen voor zowel bedrijven als burgers; herinnert eraan dat de e-privacy-verordening⁽¹¹⁾ bedoeld was om de AVG aan te vullen en uit te werken, en dat de toepassing ervan moest samenvallen met de inwerkingtreding van de AVG; onderstreept dat de herziening van de regels inzake e-privacy niet mag leiden tot een verlaging van de huidige bescherming die geboden wordt door de AVG en de e-privacyrichtlijn; betreurt het feit dat de Raad er vier jaar over heeft gedaan om zijn onderhandelingspositie over het voorstel voor de e-privacy-verordening te bepalen, terwijl het Parlement zijn onderhandelingspositie al in oktober 2017 had bepaald; wijst erop dat de e-privacyregels van 2002 en 2009 moeten worden verscherpt om de bescherming van de grondrechten van de burgers te verbeteren en de rechtszekerheid voor bedrijven te versterken, in aanvulling op de AVG;

⁽⁹⁾ Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 89).

⁽¹⁰⁾ Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (PB L 201 van 31.7.2002, blz. 37).

⁽¹¹⁾ Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de eerbiediging van het privéleven en de bescherming van persoonsgegevens in elektronische communicatie, en tot intrekking van Richtlijn 2002/58/EG (COM(2017)0010).

Donderdag 25 maart 2021

o

o o

42. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Europese Raad, de regeringen en de nationale parlementen van de lidstaten, het Europees Comité voor gegevensbescherming en de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0112

Verslagen 2019-2020 over Albanië**Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de Commissieverslagen 2019-2020 over Albanië (2019/2170(INI))**

(2021/C 494/12)

Het Europees Parlement,

- gezien de Stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Albanië, anderzijds ⁽¹⁾,
- gezien de conclusies van de Europese Raad van 28 juni 2018, de conclusies van de Raad van 18 juni 2019 en de conclusies van de Europese Raad van 17-18 oktober 2019 tot uitstel van de besluiten over de opening van toetredingsonderhandelingen met Albanië en Noord-Macedonië,
- gezien de gezamenlijke verklaring van de leden van de Europese Raad van 26 maart 2020 over het openen van toetredingsonderhandelingen met Albanië en Noord-Macedonië, waarmee de conclusies van de Raad van 25 maart 2020 over uitbreiding en het stabilisatie- en associatieproces werden bekrachtigd,
- gezien de mededeling van de Commissie van 5 februari 2020 getiteld “Versterking van het toetredingsproces — Een geloofwaardig EU-perspectief voor de Westelijke Balkan” (COM(2020)0057),
- gezien de conclusies van de Europese Raad van 19 en 20 juni 2003 en de agenda van Thessaloniki voor de Westelijke Balkan,
- gezien de mededeling van de Commissie van 29 mei 2019 getiteld “Mededeling over het EU-uitbreidingsbeleid 2019” (COM(2019)0260) en het bijbehorende werkdocument van de diensten van de Commissie houdende het verslag 2019 over Albanië (SWD(2019)0215),
- gezien de mededeling van de Commissie van 6 oktober 2020 getiteld “Mededeling over het EU-uitbreidingsbeleid 2020” (COM(2020)0660) en het bijbehorende werkdocument van de diensten van de Commissie houdende het verslag 2020 over Albanië (SWD(2020)0354),
- gezien de mededeling van de Commissie van 24 juli 2020 getiteld “EU-actieplan 2020-2025 inzake illegale vuurwapenhandel” (COM(2020)0608),
- gezien de mededeling van de Commissie van 29 april 2020 getiteld “Steun aan de Westelijke Balkan voor de bestrijding van COVID-19 en het herstel na de pandemie” (COM(2020)0315),
- gezien de top EU-Westelijke Balkan in Sofia van 10 november 2020, georganiseerd in het kader van het proces van Berlijn,
- gezien de conclusies van de Europese Raad van 26-27 juni 2014 met een besluit om de status van kandidaat-lidstaat toe te kennen aan Albanië,
- gezien zijn resolutie van 25 november 2020 getiteld “Versterking van de mediavrijheid: bescherming van journalisten in Europa, haatzaaiende taal, desinformatie en de rol van platforms” ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 24 oktober 2019 over de opening van toetredingsonderhandelingen met Noord-Macedonië en Albanië ⁽³⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 6 oktober 2020 getiteld “Een economisch en investeringsplan voor de Westelijke Balkan” (COM(2020)0641),

⁽¹⁾ PB L 107 van 28.4.2009, blz. 166.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0320.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2019)0050.

Donderdag 25 maart 2021

- gezien de verklaring van Sofia van de top EU-Westelijke Balkan van 17 mei 2018 en de hieraan gehechte prioriteitenagenda van Sofia,
 - gezien de tijdens de top EU-Westelijke Balkan van 6 mei 2020 per videoconferentie aangenomen verklaring van Zagreb,
 - gezien het eindverslag van de verkiezingswaarnemingsmissie van het ODIHR (het Bureau voor Democratische instellingen en Mensenrechten) van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) van 5 september 2019 over de lokale verkiezingen in de Republiek Albanië van 30 juni 2019, en het gezamenlijk advies van de Commissie van Venetië en het OVSE/ODIHR van 11 december 2020 over de wijzigingen van de Albanese grondwet van 30 juli 2020 en de kieswet,
 - gezien het werkprogramma 2021 van zijn coördinatiegroep democratieondersteuning en verkiezingen,
 - gezien zijn aanbeveling van 19 juni 2020 aan de Raad, de Commissie en de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid betreffende de Westelijke Balkan, naar aanleiding van de top in 2020 ⁽⁴⁾,
 - gezien de gezamenlijke verklaring van 8 december 2020 van meer dan 20 leden van het Europees Parlement over de toetredingsonderhandelingen met Noord-Macedonië en Albanië,
 - gezien zijn eerdere resoluties over Albanië,
 - gezien artikel 54 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken (A9-0041/2021),
- A. overwegende dat uitbreiding een van de meest doeltreffende instrumenten van buitenlands beleid van de EU is, gezien het feit dat uitbreiding bijdraagt tot een groter bereik van de fundamentele waarden van de Unie van eerbiediging van de menselijke waardigheid, vrijheid, democratie, de rechtsstaat, bevordering van de vrede en eerbiediging van de mensenrechten;
- B. overwegende dat Albanië voortdurende inspanningen is blijven leveren op zijn pad naar toetreding tot de EU en heeft voldaan aan de meeste door de EU gestelde voorwaarden voor het houden van de eerste intergouvernementele conferentie;
- C. overwegende dat de rechtsstaat een belangrijke maatstaf is voor het beoordelen van de vooruitgang van een kandidaat-lidstaat op weg naar toetreding tot de EU;
- D. overwegende dat Albanië vooruitgang moet blijven boeken bij het consolideren van democratische instellingen en procedures, het waarborgen van de goede werking van zijn rechterlijke organen, de bestrijding van corruptie en het waarborgen van mediavrijheid en de rechten van minderheden;
- E. overwegende dat aanhoudende inspanningen om belangrijke hervormingen door te voeren in Albanië de betrokkenheid van alle belanghebbende partijen vereist;
- F. overwegende dat het op verdiensten gebaseerde vooruitzicht van Albanië op het lidmaatschap van de EU de politieke, economische en veiligheidsbelangen van de Unie dient; overwegende dat de kwaliteit van en de toewijding aan de noodzakelijke hervormingen van het land bepalend zijn voor het tijdschema voor toetreding;
- G. overwegende dat de uitbreiding van de EU en de bevordering van de democratie, de rechtsstaat en de welvaart in de Westelijke Balkan bijdragen tot de versterking van de veiligheid en stabiliteit van de Westelijke Balkan, waarvan Albanië deel uitmaakt;
- H. overwegende dat in Albanië algemene verkiezingen zullen plaatsvinden op 25 april 2021 en dat de aanbevelingen van de OVSE/ODIHR niet volledig zijn uitgevoerd;
- I. overwegende dat de Commissie op 1 juli 2020 een ontwerponderhandelingskader voor Albanië heeft ingediend;
- J. overwegende dat de huidige pandemie duidelijk heeft laten zien dat de EU en de Westelijke Balkan gemeenschappelijke uitdagingen samen moeten blijven aanpakken;

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0168.

Donderdag 25 maart 2021

- K. overwegende dat Albanië nog steeds moet herstellen van de wijdverspreide schade die is veroorzaakt door de aardbeving van 26 november 2019 en de COVID-19-pandemie, de civiele bescherming en de respons bij rampen moet verbeteren en moet doorgaan met de voorbereidingen voor toetreding tot het Uniemechanisme voor civiele bescherming;
- L. overwegende dat de EU van de toegezegde 400 miljoen EUR aan steun 115 miljoen EUR aan subsidies voor herstel en wederopbouw na de aardbeving heeft vrijgemaakt;
- M. overwegende dat de economie van Albanië zwaar te lijden heeft onder de COVID-19-pandemie en dat de maatregelen om de verspreiding van het virus te voorkomen een negatieve impact hebben op de nationale begroting;
- N. overwegende dat de EU 3,3 miljard EUR heeft vrijgemaakt om de COVID-19-pandemie in de Westelijke Balkan aan te pakken, waarvan 38 miljoen EUR voor onmiddellijke steun aan de gezondheidssector, 467 miljoen EUR voor de opbouw van de veerkracht van gezondheidssystemen en de opvang van de sociaaleconomische impact van de pandemie, 750 miljoen EUR voor macrofinanciële bijstand, 385 miljoen EUR voor steun aan en herstel van de particuliere sector en 1,7 miljard EUR aan preferentiële leningen van de Europese Investeringsbank;
- O. overwegende dat de EU 51 miljoen EUR heeft vrijgemaakt om Albanië te helpen bij de aanpak van COVID-19, en tot 180 miljoen EUR beschikbaar heeft gesteld als macrofinanciële bijstand;
- P. overwegende dat de EU de belangrijkste handelspartner en grootste donor van Albanië is en dat het land sinds 2007 1,25 miljard EUR aan pretoetredingssteun van de EU heeft ontvangen;
- Q. overwegende dat het economisch en investeringsplan (EIP) voor de Westelijke Balkan het langetermijnherstel na de COVID-19-pandemie zal vergemakkelijken en daarmee de economische ontwikkeling en hervormingen in de regio bevorderen;
- R. overwegende dat Albanese burgers sinds december 2010 zonder visum naar het Schengengebied kunnen reizen;
- S. overwegende dat Albanese burgers sinds 2015 kunnen deelnemen aan uitwisselingen voor studenten, academici en jongeren in het kader van het Erasmus+-programma;
- T. overwegende dat de EU de strategische keuze van Albanië voor EU-integratie op basis van de rechtsstaat en goede nabuurschapsbetrekkingen ten volle blijft steunen;
- U. overwegende dat Albanië een betrouwbare partner op het gebied van buitenlands beleid blijft, dankzij zijn inspanningen om de regionale samenwerking en goede nabuurschapsbetrekkingen te bevorderen;
1. is ingenomen met de duidelijke strategische inzet en de verbintenis van Albanië tot integratie in Europa, hetgeen blijkt uit de goede betrekkingen die het land met zijn buurlanden onderhoudt en de voortdurende uitvoering van hervormingen die nodig zijn in het toetredingsproces; prijst in dit verband verheugd het besluit van de Europese Raad van 26 maart 2020 over de opening van toetredingsonderhandelingen met Noord-Macedonië en Albanië; benadrukt het belang van het integratieproces als katalysator voor hervormingen en is ingenomen met de steun die dit proces geniet onder de Albanese bevolking;
 2. is van mening dat het passend zou zijn vertegenwoordigers van Albanië en andere landen van de Westelijke Balkan uit te nodigen om actief deel te nemen aan de conferentie over de toekomst van Europa, zowel op regeringsniveau als op het niveau van het maatschappelijk middenveld, met inbegrip van jongeren;
 3. steunt het zonder verder uitstel bijeenroepen van de eerste intergouvernementele conferentie na de volledige vervulling van de door de Europese Raad vastgestelde voorwaarden en de vaststelling van het onderhandelingskader door de Raad; herinnert eraan dat Albanië sinds 2014 kandidaat-lidstaat is en dat de Commissie sinds 2018 aanbeveelt om van start gaan met de toetredingsonderhandelingen;
 4. herinnert aan het transformerende karakter van de toetredingsonderhandelingen en merkt op dat, om de geloofwaardigheid van het toetredingsproces te waarborgen, het bereiken van mijlpalen moet worden weerspiegeld in de vooruitgang op weg naar het EU-lidmaatschap; wijst erop dat rivaliserende actoren proberen de verdere integratie en politieke stabiliteit van de landen van de Westelijke Balkan te ondermijnen;
 5. beschouwt de benoeming van de hoofdonderhandelaar en het onderhandelingssteam, in combinatie met de vaststelling van een actieplan om uitvoering te geven aan de in de conclusies van de Raad van maart 2020 vastgestelde prioriteiten, als een teken van duidelijk politieke engagement om vooruitgang te boeken in het proces van Europese integratie;

Donderdag 25 maart 2021

6. herinnert eraan dat de voortgang naar toetreding volgens de herziene uitbreidingsmethode afhankelijk is van blijvende, diepgaande en onherroepelijke hervormingen op gebieden van fundamenteel belang, te beginnen met de rechtsstaat, de effectieve werking van democratische instellingen en het openbaar bestuur en de economie; herinnert in dit verband aan het belang van justitiële hervorming en intensivering van de strijd tegen corruptie en georganiseerde misdaad, samen met goede nabuurschapsbetrekkingen en regionale samenwerking;

7. roept de Albanese autoriteiten met klem op om zich meer in te spannen om de politieke dialoog en de werking van de democratische instellingen van het land te versterken en het klimaat voor mediapluralisme en het maatschappelijk middenveld te verbeteren;

Werking van de democratische instellingen

8. moedigt politieke leiders in Albanië aan om een klimaat van vertrouwen te scheppen door de transparantie te vergroten en het gebrek aan dialoog te verhelpen, en geeft uitdrukking aan zijn ernstige zorgen over het gepolariseerde politieke klimaat en het gebrek aan duurzame samenwerking tussen partijen, hetgeen het democratisch proces in de weg blijft staan; herinnert aan het belang van een constructieve politieke dialoog om het hervormingsproces vooruit te helpen en verdere vooruitgang te boeken bij het waarborgen van de normale democratische werking van de Albanese instellingen;

9. herinnert aan de gezamenlijke verantwoordelijkheid van politieke krachten om zich te onthouden van het wederzijds uiten van beschuldigingen, het nemen van eenzijdige besluiten en het boycotten van elkaar, en in plaats daarvan voort te bouwen op positieve voorbeelden van consensusvorming, zoals die welke hebben geleid tot de overeenkomst van 5 juni 2020 over hervorming van het kiesstelsel;

10. roept de overheidsinstellingen van Albanië op om transparant te handelen en praktijken op het gebied van goed bestuur toe te passen; benadrukt het belang van proactieve stappen om informatie tijdig en ordelijk beschikbaar te stellen aan het maatschappelijk middenveld, de media en het grote publiek, met name wanneer die informatie betrekking heeft op zaken van groot openbaar belang, zoals de huidige gezondheidscrisis;

11. benadrukt dat de algemene verkiezingen van 25 april 2021 van cruciaal belang zullen zijn voor de consolidatie en vernieuwing van de democratische procedures en structuren van het land, en de totstandkoming van meer politieke stabiliteit; onderstreept dat vrije en eerlijke verkiezingen fundamenteel zijn voor integratie in de EU;

12. uit zijn bezorgdheid over de beschuldigingen van het kopen van stemmen en herinnert eraan dat de vervolging ervan een van de voorwaarden is die de Raad op 25 maart 2020 heeft vastgesteld; benadrukt het belang dat de voorbereidingen voor de parlementsverkiezingen in 2021 op basis van transparantie en inclusiviteit plaatsvinden; merkt op dat alle politieke krachten, overheidsorganen, het maatschappelijk middenveld en de media een gemeenschappelijke plicht hebben om te zorgen voor een transparante, geloofwaardige en objectieve verkiezingscampagne die vrij is desinformatie, intimidatie en valse aantijgingen;

13. beklemtoont het belang van de tenuitvoerlegging van de in juli 2020 gecodificeerde maatregelen voor de hervorming van het kiesstelsel, die in overeenstemming zijn met de aanbevelingen van het OVSE/ODIHR en de Raad van Europa; benadrukt dat het belangrijk is het gezamenlijk advies van de Commissie van Venetië en het OVSE/ODIHR van december 2020 volledig en tijdig uit te voeren; is verheugd over het positieve resultaat van de overeenkomst van 5 juni 2020, waarin enkele aanbevelingen van OVSE/ODIHR zijn overgenomen; wijst erop dat hierop niet is voortgebouwd en dat ondanks herhaalde internationale oproepen om het advies van de Commissie van Venetië af te wachten, verdere stappen zijn genomen zonder brede partijoverschrijdende consensus, hetgeen heeft geleid tot de goedkeuring van de betwiste wijzigingen van de kieswet door het Albanese parlement in oktober 2020;

14. benadrukt de noodzaak om het Albanese parlement sterker te betrekken bij het EU-integratieproces en om zijn wetgevings-, toezichts- en begrotingscontrolecapaciteiten verder te bevorderen teneinde deze in wettelijke overeenstemming te brengen met het EU-acquis;

15. dringt er bij Albanië op aan de intragouvernementele coördinatie te verbeteren, decentralisatie te versnellen in het kader van de territoriale administratieve hervormingen, openbare raadplegingen op lokaal niveau te bevorderen en door te gaan met het hervormen van het openbaar bestuur;

Rechtsstaat

16. onderstreept het cruciale belang van waarborging van de rechtsstaat door middel van een hervorming van de rechterlijke macht en een gestage en consistente vervolging van corruptie op hoog niveau; prijst de vooruitgang die is geboekt op het gebied van de alomvattende hervorming van de rechterlijke macht, ondersteund door het ongekende doorlichtingsproces en het opzetten van de benodigde instellingen en gespecialiseerde organen, en vraagt om versnelling van deze procedures om een duidelijke stap op weg naar een onafhankelijke, verantwoordingsplichtige en functionele rechterlijke macht te kunnen zetten, wat een noodzakelijke voorwaarde is voor de eerste intergouvernementele conferentie;

Donderdag 25 maart 2021

17. benadrukt de noodzaak voor Albanië van een meer strategische benadering van de hervorming van de justitiële sector om de toenemende achterstand in de behandeling van zaken aan te pakken; dringt erop aan strikte transparantienormen te stellen in de justitiële sector en instrumenten zoals onlinedatabanken, die in het verleden al operationeel waren, te reactiveren; is ingenomen met de benoeming van de nieuwe leden van het Constitutioneel Hof, waardoor de werkzaamheden van het Hof zijn hervat, en dringt er bij de Albanese instellingen op aan het benoemingsproces snel af te ronden zodat het Constitutioneel Hof weer volledig en efficiënt kan functioneren; benadrukt dat ook de continuïteit van de werkzaamheden en een toereikende personeelsbezetting van de hoven van beroep moeten worden gewaarborgd;
18. is verheugd dat het Hooggerechtshof weer gedeeltelijk functioneert en de ontvankelijkheid van meer dan duizend zaken heeft getoetst, en moedigt het Hooggerechtshof aan om verdere vooruitgang te boeken bij de benoeming van extra rechters om de werking ervan weer volledig te herstellen en de onhoudbare achterstand in de behandeling van zaken drastisch te verminderen;
19. stelt met tevredenheid vast dat de nationale recherche is opgericht, dat de directeur haar taken uitvoert en dat er momenteel rechercheurs worden aangeworven;
20. beklemtoont dat Albanië de corruptie in alle lagen van de maatschappij, de regering en de administratie met harde hand moet aanpakken; maakt zich zorgen over de huidige praktijk dat de staatspolitie donaties en sponsorgelden van particulieren kan ontvangen; stelt met bezorgdheid vast dat beschuldigingen van corruptie het vertrouwen van het publiek in de regering en de democratische instellingen in het algemeen blijven ondermijnen;
21. benadrukt dat de doeltreffende werking, samenwerking en financiële en operationele onafhankelijkheid van justitiële, rechtshandavings- en anticorruptie-instellingen moeten worden gewaarborgd door te voorzien in voldoende financiële, technische en personele middelen; onderstreept dat het belangrijk is dat er tastbare resultaten worden geleverd in de vorm van onafhankelijke en onpartijdige onderzoeken die leiden tot de succesvolle vervolging van criminaliteit op hoog niveau, waaronder corruptie;
22. is ingenomen met de oprichting van corruptiebestrijdingsinstanties en neemt kennis van de vooruitgang die is geboekt op het gebied van anticorruptiewetgeving; erkent dat er door de nieuw opgezette speciale structuur voor de bestrijding van corruptie en georganiseerde criminaliteit (SPAK) grondige onderzoeken worden uitgevoerd en dat de rechtbanken voor de bestrijding van corruptie en georganiseerde criminaliteit de eerste tenlasteleggingen formuleren; benadrukt de noodzaak de onafhankelijkheid van die rechtbanken in stand te houden om straffeloosheid en corruptie op hoog niveau doeltreffend en proactief te bestrijden;
23. roept op tot de snelle vaststelling en uitvoering van concrete integriteitsplannen in alle ministeries, zoals voorzien in de intersectorale strategie voor de bestrijding van corruptie en het actieplan voor de tenuitvoerlegging van die strategie; herinnert aan de noodzaak om in het kader van de gewijzigde wet inzake de financiering van politieke partijen de transparantie van en het toezicht op de financiering van politieke partijen te verbeteren; wijst op het belang van een doeltreffende tenuitvoerlegging van de aanbevelingen van de hoogste nationale controle instantie van Albanië;
24. wijst op de toename van het aantal proactieve onderzoeken, vervolgingen en definitieve veroordelingen in verband met illegale vermogens en het witwassen van geld, waarbij criminele vermogens systematisch in beslag worden genomen of bevroren, en roept op tot meer vervolging en definitieve rechterlijke veroordelingen in deze zaken, in overeenstemming met de beginselen van rechterlijke onafhankelijkheid en het recht op een behoorlijke rechtsgang en een eerlijk proces; wijst op de grote problemen in verband met het witwassen van geld, met name in de bouw- en de vastgoedsector;
25. is ingenomen met de stappen die zijn ondernomen om de wetgeving en de mechanismen voor het aanpakken van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme te verbeteren, en vraagt om verdere maatregelen die een snelle uitvoering van het actieplan van de Financiële-actiegroep (FATF) mogelijk maken, met name om de omvang van de informele economie te verkleinen;
26. onderstreept het belang van de voortdurende inspanningen en systematische verbeteringen van Albanië in de bestrijding van mensenhandel, illegale handel in vuurwapens, handel in namaakgoederen, cybercriminaliteit en terreurdreigingen;
27. vraagt Albanië om zijn minutieuze en keiharde aanpak van de ontmanteling van lokale en internationale criminele netwerken verder op te voeren, en de drugsproductie en -handel uit te roeien, voortbouwend op de belangrijke inspanningen van de afgelopen jaren; is verheugd over de intensievere samenwerking van het land met Europol en de rechtshandavingsinstanties van de EU-lidstaten, die heeft geleid tot een aantal succesvolle grootschalige rechtshandavingsoperaties, onder meer door een voorbeeldige samenwerking tussen de Albanese en de Italiaanse autoriteiten onder auspiciën van het gemeenschappelijk onderzoeksteam; moedigt de Albanese autoriteiten aan om de detachering van een Albanese verbindingsmagistraat bij het Agentschap van de Europese Unie voor justitiële samenwerking in strafzaken (Eurojust) met spoed af te ronden; beveelt Albanië aan een nieuwe strategie en een nieuw actieplan voor de bestrijding van drugshandel vast te stellen, mede om de lacunes inzake drugsprecursoren in de wetgeving op te vullen;

Donderdag 25 maart 2021

Grondrechten

28. uit zijn steun voor inclusief beleid en roept op tot voortgang bij de uitvoering van maatregelen om de fundamentele vrijheden en grondrechten van alle burgers doeltreffend te beschermen, met bijzondere nadruk op vrouwen, kinderen, personen met een handicap, etnische minderheden en LHBTQI+-personen;
29. is verheugd over de benoeming van de Albanese waarnemer bij het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA), en moedigt de autoriteiten aan om ten volle gebruik te maken van de deskundigheid van het FRA om de wetgeving en rechtspraktijken van Albanië in overeenstemming met het EU-acquis en de EU-normen te brengen;
30. is ingenomen met de update over de antidiscriminatiewetgeving en roept de autoriteiten op zich meer in te spannen voor de ontwikkeling van deugdelijke jurisprudentie op het gebied van discriminatiebestrijding; dringt bij de autoriteiten aan op een doeltreffende preventie en vervolging van haatzaaiende uitingen en haatmisdrijven, met inbegrip van antisemitisme;
31. merkt op dat het nationaal actieplan 2016-2020 inzake LHBTI-aangelegenheden van Albanië is verlopen en roept de regering op een nieuw actieplan te ontwikkelen door middel van een transparant en inclusief overleg met het maatschappelijk middenveld, en ervoor te zorgen dat er voldoende middelen worden uitgetrokken voor de uitvoering ervan; roept de Albanese autoriteiten op de sociale aanvaarding van LHBTQI+-personen te bevorderen, omdat zij nog steeds op regelmatige basis worden gediscrimineerd en het doelwit van haatzaaiende uitlatingen zijn; is ingenomen met het besluit om de onaanvaardbare “bekerings therapie” uit te bannen, waardoor het recht op genderidentiteit en genderexpressie wordt versterkt;
32. dringt er bij de autoriteiten op aan om voldoende menselijke, technische en financiële middelen uit te trekken voor relevante organen, zoals de bureaus van de Ombudsman, de antidiscriminatiecommissaris en de commissaris voor het recht op informatie en gegevensbescherming, en om hun respectieve aanbevelingen systematisch toe te passen; benadrukt dat alleen personen wier onafhankelijkheid en beroepsbekwaamheid buiten kijf staan in deze functies mogen worden benoemd;
33. vraagt om de oprichting van een doeltreffend mechanisme voor de preventie van gendergerelateerd geweld, met inbegrip van intimidatie, huiselijk geweld en geweld ten aanzien van kinderen, die zijn verergerd door de COVID-19-pandemie, en om de slachtoffers te beschermen en te ondersteunen, in combinatie met een doeltreffende en efficiënte vervolging van de daders;
34. herinnert Albanië aan zijn verzoeken om te zorgen voor niet-discriminerende toegang tot openbare diensten en voor verdere verbeteringen op het gebied van onderwijs, arbeidsparticipatie en de leef- en gezondheidsomstandigheden van personen met een handicap, Roma, Egyptenaren en andere etnische minderheden; is ingenomen met de verklaring van Poznan van 2019 inzake de integratie van de Roma in het kader van het uitbreidingsproces van de EU; dringt er bij de autoriteiten op aan het beleid voor de integratie van de Roma te bevorderen in overeenstemming met het strategisch EU-kader voor de Roma;
35. dringt bij de Albanese autoriteiten aan op een snelle goedkeuring van de resterende vijf verordeningen die nodig zijn om de kaderwet van 2017 inzake de bescherming van nationale minderheden en de daarmee samenhangende rechten op vrije zelfidentificatie, het gebruik van minderheidstalen — waar dat nodig is op lokaal administratief niveau — en het recht op onderwijs in minderheidstalen volledig ten uitvoer te leggen; verzoekt Albanië het cultureel erfgoed, de talen en de tradities van zijn nationale minderheden te beschermen en te bevorderen, en te voorzien in speciale mediaruimte in staats- en lokale media in minderheidstalen;
36. is in dit verband ingenomen met de aanneming van de wet inzake de volkstelling die in het najaar van 2021 zal plaatsvinden en verzoekt Albanië alle nodige stappen te ondernemen om deze wet daadwerkelijk ten uitvoer te leggen, onder meer door de vragenlijst en het handboek met alle minderheidsgroepen op te stellen;
37. roept Albanië op ervoor te zorgen dat minderheidsgroepen gelijke kansen hebben en naar behoren worden vertegenwoordigd in het politieke leven, het openbaar bestuur en de rechterlijke macht;
38. roept Albanië op om verdere vooruitgang te boeken op het gebied van maatregelen om rechten inzake de registratie, restitutie en compensatie van eigendom te consolideren, door de wet inzake overgangsprocedures voor eigendom ten uitvoer te leggen en met name door op een transparante manier vooruitgang te boeken met het proces van de registratie van eigendommen en door de grootschalige landhervorming te voltooien, ook in door minderheden bewoonde gebieden;
39. is ingenomen met de inspanningen van Albanië om tolerantie en interreligieuze harmonie te bevorderen en vooroordelen en discriminatie, met inbegrip van antisemitisme, te bestrijden, zoals is bevestigd door de parlementaire goedkeuring van de definitie van antisemitisme van de Internationale Alliantie ter Herinnering van de Holocaust, waardoor het het eerste land met een islamitische meerderheid is dat de formulering aanvaardt; roept op tot voortdurende inspanningen om ervoor te zorgen dat de vrijheid van uitdrukking en de vrijheid van geloof of religie worden geëerbiedigd;

Donderdag 25 maart 2021

40. roept de autoriteiten op de vrijheid van vergadering als grondrecht te waarborgen, met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel, ook tijdens nood- of natuurrampen; onderstreept de aanbevelingen van de Ombudsman ter zake;
41. wijst op het belang van het aanpakken van beschuldigingen van wangedrag van de politie en het onderzoeken en vervolgen van onevenredig gebruik van geweld, ook in de context van de COVID-19-pandemie; herinnert eraan dat mishandeling van verdachten en gevangenen moet worden uitgebannen;
42. herinnert de autoriteiten aan hun verplichting om te zorgen voor fatsoenlijke procedures voor asielzoekers, in overeenstemming met de internationale verplichtingen van Albanië, en om naar behoren te voorzien in de behoeften van vluchtelingen, asielzoekers en migranten, en zich tegelijkertijd voor te bereiden op een mogelijke toename van de migratiestromen en nauwer samen te werken met de autoriteiten van de lidstaten; vraagt om meer capaciteit om asielaanvragen te behandelen en om onderzoeken te voeren naar gemelde inbreuken op terugkeerprocedures, met inbegrip van mensenrechtenschendingen;
43. benadrukt dat de grensbescherming en het voorkomen van grensoverschrijdende criminaliteit een prioriteit moeten vormen, waarbij de grondrechten die vervat zijn in de toepasselijke internationale en regionale wetgeving en beginselen ten volle moeten worden geëerbiedigd; is ingenomen met de start van de eerste volwaardige gezamenlijke operatie met het Europees Grens- en kustwachtagentschap (Frontex) buiten de Europese Unie;
44. onderstreept dat de bijdrage van Albanië aan de bescherming van de buitengrens van de Europese Unie van cruciaal belang is, en vraagt de EU om haar ondersteuning van de grensbescherming in de regio op te voeren en de behoeften van de Albanese autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor vluchtelingen, asielzoekers en migranten te ondersteunen;
45. is ingenomen met de lopende inspanningen door de Albanese autoriteiten en dringt er bij hen op aan om een robuuste aanpak te hanteren bij het voorkomen, onderzoeken, vervolgen en bestraffen van mensenhandel en uitbuiting van de slachtoffers daarvan, waaronder kinderen en andere kwetsbare groepen, en om het aantal re-integratiediensten te verhogen en de bescherming van getuigen te waarborgen;
46. is ingenomen met de lopende maatregelen en vraagt om verdere vooruitgang bij het aanzienlijk verminderen van de illegale migratie van en het aantal ongegronde asielaanvragen door Albanese burgers, waaronder niet-begeleide minderjarigen, in de EU-lidstaten; merkt op dat Albanië nog steeds voldoet aan de benchmarks voor visumliberalisering;

Het maatschappelijk middenveld en de media

47. benadrukt de noodzaak om het werkklimaat voor het maatschappelijk middenveld in Albanië te verbeteren en dringt er bij de autoriteiten op aan om betekenisvolle, tijdige en representatieve raadplegingen te houden gedurende het hele besluitvormingsproces op verschillende overheidsniveaus en om het wettelijke en fiscale kader, en zodoende de financiële duurzaamheid van de niet-gouvernementele sector, te verbeteren;
48. benadrukt het belang van de deelname van maatschappelijke organisaties aan regelmatig overleg over de werking van de samenleving, waardoor burgers kunnen deelnemen aan de aangelegenheden van het land;
49. benadrukt de noodzaak om de omstandigheden te verbeteren en een bevorderlijk klimaat te scheppen voor het afleggen van verantwoording door en het toezicht op overheidsinstellingen, met name de samenwerking met het maatschappelijk middenveld en journalisten, door hun toegang tot de rechter en de rechtszekerheid te waarborgen; maakt zich grote zorgen over de verontrustende aantijgingen inzake het wijdverbreide gebruik van desinformatie tegen onderzoeksjournalisten, activisten uit het maatschappelijk middenveld en anderen die machtige actoren ter verantwoording willen roepen;
50. wijst met bezorgdheid op het gebrek aan vrijheid van meningsuiting en de belemmeringen voor een goede werking van de onafhankelijke media;
51. herinnert aan het belang van het waarborgen van kwaliteitsjournalistiek en het verhogen van de mediageletterdheid om de werking van de democratie in Albanië te waarborgen en desinformatie, haatzaaiende uitlatingen en nepnieuws te bestrijden; verzoekt de Europese Dienst voor extern optreden (EDEO) en de Commissie de coördinatie te verbeteren en desinformatie en hybride bedreigingen aan te pakken die erop gericht zijn het EU-perspectief te ondermijnen door de relevantie van de EU voor de burgers in de Westelijke Balkan strategischer te onderbouwen, en dringt er bij hen op aan de oprichting van een op de Balkanlanden gericht kenniscentrum ter bestrijding van desinformatie te bevorderen;
52. vraagt om initiatieven voor de totstandbrenging van een mediaklimaat dat vrij is van externe invloeden en dat bevorderlijk is voor professioneel mediagedrag, met inbegrip van onderzoeksjournalistiek;

Donderdag 25 maart 2021

53. onderstreept de noodzaak om de zelfregulering, ethische normen, onafhankelijkheid, onpartijdigheid, financiële duurzaamheid en de kwaliteit van de berichtgeving van publieke en particuliere media te verbeteren en om de transparantie van de eigendom, financiering en reclame-inkomsten van de media te vergroten; vraagt om maatregelen om de transparantie van media-eigendom van omroepbedrijven te waarborgen; merkt op dat de sociale en arbeidsvoorwaarden van mediaprofessionals moeten worden verbeterd om kwalitatief hoogwaardige journalistiek te waarborgen;

54. veroordeelt het geweld, de intimidatie, de lastercampagnes en de indirecte politieke en financiële druk gericht tegen journalisten, die de mediavrijheid ernstig belemmeren, zelfcensuur in de hand werken en de inspanningen om misdaad en corruptie aan het licht te brengen ernstig ondermijnen; verzoekt de autoriteiten een onderzoek in te stellen naar de recente gevallen van geweld tegen en onrechtmatige aanhoudingen van journalisten, en onmiddellijk te reageren op de beschuldigingen dat journalisten door de politie zijn mishandeld, onder meer wanneer ze zich in hechtenis bevonden;

55. is ingenomen met de toezegging van de autoriteiten om de voorgestelde ontwerpwijzigingen van de mediawet in te trekken en de aanbevelingen van de Commissie van Venetië van 19 juni 2020 over alle toekomstige voorstellen volledig uit te voeren; herhaalt zijn bezorgdheid over de aanvankelijk voorgestelde maatregelen in het kader van het zogenaamde "antismaad"-pakket en merkt op dat elke herziening van de media- en communicatiewetgeving op een transparante en inclusieve wijze moet plaatsvinden, waarbij ervoor moet worden gezorgd dat de stem en opvattingen van het maatschappelijk middenveld worden gehoord om de vrijheid van de media en de werkomgeving van onafhankelijke journalisten te verbeteren;

Sociaal-economische hervormingen

56. moedigt de Albanese regering aan om prioriteit te geven aan maatregelen die de sociaal-economische en gezondheidsgevolgen van de COVID-19-pandemie beperken, met bijzondere aandacht voor gemarginaliseerde en kwetsbare groepen zoals Roma, Egyptenaren, de LHBTQI+-gemeenschap, personen met een handicap en alleenstaande ouders en om verdere stappen te ondernemen om de diversificatie, het concurrentievermogen en de digitalisering te verbeteren, de representativiteit van de sociale dialoog te vergroten en de wijdverspreide informele economie aan te pakken;

57. herinnert eraan dat duurzame groei afhankelijk is van de uitbanning van endemische corruptie, grotere transparantie, rechtszekerheid en efficiëntie, eerlijke concurrentie en vereenvoudiging van administratieve procedures;

58. moedigt de Albanese autoriteiten aan de dekking van de sociale zorg en de toegang tot sociale en gezondheidsdiensten te verbeteren, in het bijzonder voor kwetsbare groepen, teneinde het risico op armoede en sociale uitsluiting te verlagen;

59. roept op tot de intensivering van de concrete maatregelen inzake de bevolkingskrimp en de braindrain door middel van een actief arbeidsmarktbeleid dat vaardighedenmismatches aanpakt en langdurige werkloosheid terugdringt, met name onder jongeren en de meest uitgesloten en gemarginaliseerde groepen; benadrukt het belang van het scheppen van duurzame banen voor de lange termijn voor jongeren door toegankelijk, hoogwaardig en inclusief onderwijs te bevorderen en huisvestingsproblemen aan te pakken; roept de Albanese regering op om de beschikbaarheid en betaalbaarheid van internet te verbeteren, ook voor onderwijs;

60. is ingenomen met de positieve trends op het gebied van de deelname van vrouwen aan de politiek en vraagt om verdere stappen om genderonevenwichtigheden, de genderloonkloof en discriminatie op het werk aan te pakken;

61. roept de autoriteiten op meer inspanningen te leveren om kinderarbeid uit te bannen in de volledige informele sector en om de vervolging van kindermishandeling te bevorderen;

62. benadrukt de noodzaak om de zichtbaarheid van de EU-steun en de Uniefinanciering in Albanië te vergroten en de communicatie erover te verbeteren; herinnert in dit verband aan de prestatiebeloning van het instrument voor pretoetredingssteun voor Noord-Macedonië en Albanië, en met name aan de aanzienlijke steun die de EU aan de Westelijke Balkan heeft verleend ter bestrijding van de COVID-19-pandemie;

63. is ingenomen met het streven van de Commissie om op meer strategische wijze te investeren in de Westelijke Balkan door middel van een speciaal economisch en investeringsplan (EIP); benadrukt dat alle investeringen in overeenstemming moeten zijn met de Overeenkomst van Parijs en de EU-doelstelling voor het koolstofvrij maken van de economie; erkent het belang van het EIP voor de ondersteuning van duurzame connectiviteit, het menselijk kapitaal, het concurrentievermogen

Donderdag 25 maart 2021

en inclusieve groei, alsook voor de versterking van de regionale en grensoverschrijdende samenwerking; vraagt om adequate medefinanciering en verdere verbetering van de transparantie en zichtbaarheid van EU-financiering; benadrukt dat de financiering in het kader van Albanië moet worden toegespitst op de lopende democratische transitie en de strijd tegen de bevolkingskrimp en de braindrain:

Milieu, energie en vervoer

64. herinnert eraan dat er nog steeds aanzienlijke inspanningen nodig zijn om de doelstellingen op het gebied van energie-efficiëntie, voorzieningszekerheid, emissieverminderingen, hernieuwbare energie en diversificatie van de energiebronnen te verwezenlijken in het kader van de transitie naar duurzame energie, duurzame verwarming en duurzaam vervoer;

65. moedigt Albanië aan de energieproductie te diversifiëren, te zorgen voor economisch en ecologisch verantwoorde investeringen in waterkrachtcentrales en kostenefficiënte investeringen in wind- en zonne-energie op te voeren; dringt er bij de autoriteiten op aan om de gevolgen voor de biodiversiteit te minimaliseren door de ontwikkeling van waterkracht in beschermde gebieden stop te zetten, met name in de rivieren Valbona en Vjosa, en over de hele lengte van de Vjosa het nationaal park Vjosa te vestigen, in overeenstemming met de aankondiging van de regering; benadrukt dat de milieu-effectbeoordelingen, de strategische milieu-effectbeoordelingen en de transparantie van de procedures voor ecologisch kwetsbare gebieden moeten worden verbeterd en dat de vervolging van milieudelicten moet worden geïntensiveerd; benadrukt dat de strategie van Albanië inzake nucleaire veiligheid en bescherming tegen straling moet worden verbeterd; herinnert eraan dat de Albanese wetgeving nog niet volledig in overeenstemming is gebracht met Richtlijn 2013/59/Euratom van de Raad van 5 december 2013 tot vaststelling van de basisnormen voor de bescherming tegen de gevaren verbonden aan de blootstelling aan ioniserende straling;

66. dringt er bij de autoriteiten op aan ervoor te zorgen dat het Verdrag tot oprichting van de Energiegemeenschap volledig wordt nageleefd, onder meer door de elektriciteitsbeurs van Albanië operationeel te maken, de markt verder open te stellen, de functionele ontvlechting van distributienetbeheerders te waarborgen en te zorgen voor de marktkoppeling van elektriciteit; benadrukt de bijdrage van het nieuwe initiatief voor een trans-Adriatische pijpleiding en van de komende koppeling van de geconverteerde thermische centrale van Vlora aan de regionale energiezekerheid; herinnert aan de noodzaak om de hervorming van de elektriciteitsmarkt te voltooien en de elektriciteitsinterconnector die Bitola-Elbasan verbindt met Noord-Macedonië op te starten;

67. vraagt om strategische vervoersnetwerken verder te versterken overeenkomstig het regelgevingskader voor het trans-Europees vervoersnetwerk (TEN-T), de werkzaamheden aan de Albanese secties van de "blauwe snelweg" voort te zetten, de hervormingen van de spoorwegsector te voltooien en door te gaan met het werk aan de spoorverbinding Tirana-Podgorica-Durrës;

68. uit zijn diepe bezorgdheid over bepaalde economische projecten in Albanië die hebben geleid tot milieuschade in beschermde gebieden; onderstreept dat de planning en uitvoering van milieugevoelige toeristische en energie-infrastructuurprojecten vóór enige besluitvorming moeten worden onderworpen aan een brede, nationale raadpleging van het maatschappelijk middenveld en lokale gemeenschappen, en moeten voldoen aan de internationale en EU-normen voor effectbeoordelingen en milieubescherming;

69. dringt er bij de Albanese autoriteiten op aan een nationale energiestrategie te ontwikkelen die volledige afstemming op en uitvoering van de Overeenkomst van Parijs, relevante EU-klimaatbeleidsmaatregelen, decarbonisatie-doelstellingen en instrumenten voor koolstofbeprijzing garandeert, in overeenstemming met de Europese Green Deal en de politieke toezeggingen die zijn gedaan in de Verklaring van Sofia van 2020; verzoekt de Albanese autoriteiten om onverwijld de ontwerp-klimaatwet en de wet en het besluit inzake een mechanisme voor de monitoring en rapportage van broeikasgasemissies goed te keuren; vraagt om een versnelde afronding van het ontwerp van het geïntegreerd nationaal energie- en klimaatplan, dat door het secretariaat van de Energiegemeenschap moet worden herzien;

70. vraagt om verdere inspanningen op het gebied van landbouw en plattelandsontwikkeling; acht het belangrijk om een degelijk systeem voor raadplegingen tussen beleidsmakers en verschillende belangengroepen in plattelandsgebieden in te stellen; wijst op de noodzaak om moderne, ecologische en klimaatvriendelijke klein- en middelgrootschalige landbouw te ontwikkelen waardoor landbouwers in staat worden gesteld in hun levensonderhoud te voorzien en zowel de natuurlijke hulpbronnen als de biodiversiteit van Albanië wordt beschermd;

71. herinnert eraan dat Albanië prioriteit moet geven aan de uitvoering van de nieuwe nationale strategie voor afvalbeheer 2020-2035 en aan de invoering van een geïntegreerd regionaal afvalbeheersysteem, recycling moet bevorderen, locaties voor de verwijdering van gevaarlijk afval moet sluiten, zich moet aanpassen aan de EU-normen, met name wat betreft verbranding, en ontbossing en verontreiniging door kunststoffen op zee moet voorkomen; vestigt de aandacht op de

Donderdag 25 maart 2021

verontreiniging van de Adriatische Zee en het veelvuldig storten van afval, dat door zeestromingen wordt meegevoerd; onderstreept dat de capaciteit voor de monitoring van de waterkwaliteit en de behandeling van afvalwater moet worden opgevoerd en dat de capaciteiten van de agentschappen die verantwoordelijk zijn voor milieu en beschermde gebieden moeten worden versterkt;

Regionale samenwerking en buitenlands beleid

72. is ingenomen met de voortdurende inspanningen van Albanië om goede betrekkingen met buurlanden en regionale integratie te bevorderen; onderstreept dat het belangrijk is verdere stappen te ondernemen ter bevordering van de verzoening met de buurlanden en de regionale samenwerking, die gebaseerd moeten zijn op de eerbiediging van de fundamentele waarden van de EU en een gemeenschappelijke toekomst in de EU;

73. dringt erop aan nieuwe mogelijkheden te creëren voor politieke en beleidsdialoog op hoog niveau met de landen van de Westelijke Balkan via regelmatige topontmoetingen tussen de EU en de landen van de Westelijke Balkan en intensievere contacten tussen ministeries, om het politieke karakter van het uitbreidingsproces te versterken en te zorgen voor sterkere sturing en inzet op hoog niveau, zoals ook de herziene uitbreidingsmethode voorschrijft;

74. is ingenomen met de constructieve stappen die zijn genomen met het oog op het oplossen van hangende bilaterale kwesties, waaronder een gezamenlijke poging van Griekenland en Albanië om de afbakening van maritieme zones over te laten aan het Internationaal Gerechtshof.

75. is ingenomen met de inclusieve stappen die worden gezet bij het verdiepen van de regionale integratie, het faciliteren van connectiviteit en het vrije verkeer van personen, goederen, kapitaal en diensten, en het bijdragen aan de gemeenschappelijke regionale markt;

76. is ingenomen met de constructieve rol van Albanië in multilaterale initiatieven, met name onder zijn voorzitterschap van de Midden-Europese Vrijhandelsovereenkomst en van de OVSE;

77. is verheugd over de deelname van Albanië aan het mini-Schengen-initiatief als middel om de nabuurschapsbetrekkingen te verbeteren en mensen en bedrijven in Albanië nieuwe kansen te bieden;

78. verzoekt alle politieke leiders om dringend stappen te ondernemen om de Regionale Commissie voor de vaststelling van feiten over oorlogsmisdaden en andere schendingen van de mensenrechten die zijn begaan op het grondgebied van het voormalige Joegoslavië tussen 1 januari 1991 en 31 december 2001 (Recom) op te richten en daarmee voort te bouwen op het belangrijke werk dat de Coalitie van Recom heeft geleverd; dringt er bij de politieke leiders van de landen in de Westelijke Balkan op aan regionale verzoening te bevorderen en ervan af te zien deze onderwerpen tot instrument te maken in de interne politieke strijd;

79. is verheugd dat Albanië zich sinds 2012 volledig aansluit bij besluiten en verklaringen in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid en looft de actieve deelname van het land aan crisisbeheersingsmissies en operaties van de EU, evenals zijn actieve bijdrage aan NAVO-missies die van strategisch belang zijn voor de EU; spoort Albanië aan zich aan te sluiten bij het EU-standpunt over de jurisdictie van het Internationaal Strafhof;

80. benadrukt dat de EU en de Verenigde Staten hun partnerschap en coördinatie in de Westelijke Balkan moeten versterken om essentiële hervormingen te versnellen en governance en verzoening te verbeteren; verzoekt de EDEO en de Commissie Albanië meer steun te verlenen bij de bestrijding van kwaadwillige buitenlandse inmenging uit landen als Rusland, China en Iran; is van mening dat Tirana, gezien de bovengenoemde aansluiting en het EU-toetredingsproces van Albanië, een steeds nauwere samenwerking met de lidstaten van de EU en de NAVO moet ontwikkelen op het gebied van veiligheid en defensie;

o

o o

81. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de voorzitter van de Europese Raad, de Raad, de Commissie, de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de regeringen en parlementen van de lidstaten en de president, de regering en het parlement van de Republiek Albanië.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0113

Verslagen 2019-2020 over Kosovo**Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de verslagen van de Commissie 2019-2020 over Kosovo (2019/2172(INI))**

(2021/C 494/13)

Het Europees Parlement,

- gezien de stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en Kosovo, anderzijds, die op 1 april 2016 van kracht is geworden,
- gezien de Europese hervormingsagenda voor Kosovo, die op 11 november 2016 van start is gegaan in Pristina, alsook de start van de tweede Europese hervormingsagenda in oktober 2020,
- gezien de kaderovereenkomst met Kosovo inzake deelname aan programma's van de Unie, die van kracht is sinds 1 augustus 2017,
- gezien de conclusies van het voorzitterschap van de bijeenkomst van de Europese Raad in Thessaloniki op 19-20 juni 2003,
- gezien de verklaring van Sofia van de top EU-Westelijke Balkan van 17 mei 2018 en de op deze top vastgestelde prioriteitenagenda van Sofia,
- gezien Resolutie 1244 van de VN-Veiligheidsraad van 10 juni 1999, het advies van het Internationaal Gerechtshof van 22 juli 2010 over de vraag of de eenzijdige onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo in overeenstemming is met het internationaal recht, en Resolutie 64/298 van de Algemene Vergadering van de VN van 9 september 2010, waarin nota werd genomen van het advies van het Internationaal Gerechtshof en de bereidheid van de EU tot medewerking aan een dialoog tussen Servië en Kosovo werd verwelkomd,
- gezien het eerste akkoord over beginselen betreffende de normalisering van de betrekkingen tussen de regeringen van Servië en Kosovo van 19 april 2013, de akkoorden van 25 augustus 2015 en de lopende door de EU gefaciliteerde dialoog over de normalisering van de betrekkingen,
- gezien Besluit (GBVB) 2020/792 van de Raad van 11 juni 2020 tot wijziging van Gemeenschappelijk Optreden 2008/124/GBVB inzake de rechtsstaatmissie van de Europese Unie in Kosovo (EULEX Kosovo), waarin de duur van de missie is verlengd tot 14 juni 2021,
- gezien de verslagen van de secretaris-generaal van de VN over de lopende activiteiten van de VN-missie voor interim-bestuur in Kosovo (UNMIK), met inbegrip van het meest recente verslag van 31 maart 2020, en de verslagen over de activiteiten van de strijdkrachten in Kosovo (KFOR) van 7 februari 2018,
- gezien het proces van Berlijn dat is gestart op 28 augustus 2014,
- gezien de gezamenlijke verklaring van de medevoorzitters van het Parlementair Stabilisatie- en Associatiecomité EU-Kosovo naar aanleiding van de zesde vergadering van dat comité in Straatsburg op 14 februari 2019,
- gezien de mededeling van de Commissie van 5 februari 2020 getiteld “Versterking van het toetredingsproces — Een geloofwaardig EU-perspectief voor de Westelijke Balkan” (COM(2020)0057),
- gezien de conclusies van de Raad van 5 juni 2020 over intensievere samenwerking met de partners van de Westelijke Balkan op het gebied van migratie en veiligheid,
- gezien de mededeling van de Commissie van 29 mei 2019 over het EU-uitbreidingsbeleid 2019 (COM(2019)0260) en het bijbehorend werkdocument van de diensten van de Commissie getiteld “Kosovo 2019 Report” (SWD(2019)0216),
- gezien de mededeling van de Commissie van 6 oktober 2020 over het EU-uitbreidingsbeleid 2020 (COM(2020)0660) en het bijbehorend werkdocument van de diensten van de Commissie getiteld “Kosovo 2020 Report” (SWD(2020)0356),

Donderdag 25 maart 2021

- gezien de mededeling van de Commissie van 6 oktober 2020 getiteld “Een economisch en investeringsplan voor de Westelijke Balkan” (COM(2020)0641) en het werkdocument van de diensten van de Commissie getiteld “Guidelines for the Implementation of the Green Agenda for the Western Balkans” van 6 oktober 2020 (SWD(2020)0223),
 - gezien de gezamenlijke mededeling van de Commissie en de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid van 8 april 2020, getiteld “Mededeling over de wereldwijde EU-respons op COVID-19” (JOIN(2020)0011), en de mededeling van de Commissie van 29 april 2020, getiteld “Steun aan de Westelijke Balkan voor de bestrijding van COVID-19 en het herstel na de pandemie” (COM(2020)0315),
 - gezien de beoordeling van de Commissie van 21 april 2020 van het economische hervormingsprogramma van Kosovo voor de periode 2020-2022 (SWD(2020)0065) en de op 19 mei 2020 door de Raad aangenomen gezamenlijke conclusies van de economische en financiële dialoog tussen de EU en de landen van de Westelijke Balkan en Turkije,
 - gezien het eindverslag van de EU-verkiezingswaarnemingsmissie over de vervroegde parlementsverkiezingen van 6 oktober 2019 in Kosovo,
 - gezien het voorstel van de Commissie voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad van 4 mei 2016 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld (Kosovo) (COM(2016)0277) en de wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 28 maart 2019 met zijn in eerste lezing aangenomen standpunt ⁽¹⁾, waarin het voorstel van de Commissie wordt overgenomen,
 - gezien zijn eerdere resoluties over het land,
 - gezien zijn aanbeveling van 19 juni 2020 aan de Raad, de Commissie en de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid betreffende de Westelijke Balkan, naar aanleiding van de top in 2020 ⁽²⁾,
 - gezien de tijdens de top EU-Westelijke Balkan van 6 mei 2020 per videoconferentie aangenomen verklaring van Zagreb,
 - gezien de gezamenlijke verklaring van de top van het Europees Parlement en de voorzitters van de parlementen van de landen van de Westelijke Balkan, bijeengeroepen door de Voorzitter van het Europees Parlement onder leiding van de parlementen van de landen van de Westelijke Balkan op 28 januari 2020,
 - gezien de top EU-Westelijke Balkan die in het kader van het proces van Berlijn werd gehouden op 10 november 2020,
 - gezien artikel 54 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken (A9-0031/2021),
- A. overwegende dat Kosovo, zoals ieder land dat toe wenst te treden tot de EU, op zijn eigen verdiensten moet worden beoordeeld aan de hand van de naleving, toepassing en handhaving van een reeks criteria en gemeenschappelijke waarden die vereist zijn voor toetreding, en overwegende dat de kwaliteit van en de inzet voor de noodzakelijke hervormingen het tijdsplan voor en de vooruitgang in het toetredingsproces bepalen;
- B. overwegende dat Kosovo zich moet richten op fundamentele hervormingen om structurele tekortkomingen op het vlak van de rechtsstaat, de grondrechten, de werking van democratische instellingen, de hervorming van het openbaar bestuur, economische ontwikkeling en het concurrentievermogen aan te pakken;
- C. overwegende dat Kosovo blijft kampen met politieke instabiliteit, met name sinds de vervroegde parlementsverkiezingen van 6 oktober 2019; overwegende dat de val van het kabinet-Kurti diverse structurele problemen aan het licht heeft gebracht, waaronder de oneigenlijke inmenging van externe actoren in de werkzaamheden van de regering en het Kosovaarse parlement, de onafhankelijkheid van het Grondwettelijk Hof en het gebrek aan duidelijkheid over de wettigheid van de motie van vertrouwen tegen de regering;

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2019)0319.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0168.

Donderdag 25 maart 2021

- D. overwegende dat er recentelijk sprake is geweest van een gebrek aan coördinatie tussen trans-Atlantische actoren en dat de nieuwe Amerikaanse regering nieuwe kansen op een betere samenwerking biedt;
- E. overwegende dat Kosovo het enige land in de Westelijke Balkan is waarvan de burgers een visum nodig hebben om naar het Schengengebied te reizen, hoewel sinds 2018 aan alle voorwaarden voor visumliberalisering is voldaan;
- F. overwegende dat de schaduw economie in Kosovo de algemene ontwikkeling van een levensvatbare economie in het land in de weg staat;
- G. overwegende dat Kosovo zijn inspanningen in de strijd tegen corruptie en georganiseerde misdaad moet opvoeren en sterke, degelijke en onafhankelijke instellingen moet creëren om deze problemen aan te pakken;
- H. overwegende dat voormalig president Hashim Thaçi op 5 november 2020 is afgetreden om door de Speciale Kamers voor Kosovo in Den Haag te worden berecht wegens oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de menselijkheid; overwegende dat de aanklacht tegen Thaçi op 30 november 2020 werd bekrachtigd; overwegende dat Vjosa Osmani, de voorzitter van het Kosovaarse parlement, waarnemend president van Kosovo is;
- I. overwegende dat Kosovo vooruitgang heeft geboekt bij de aanpassing van zijn rechtskader aan het EU-acquis, maar meer inspanningen moet leveren en meer middelen moet inzetten om nieuwe wet- en regelgeving op verschillende beleidsterreinen doeltreffend en met meer toewijding en ernst uit te voeren;
- J. overwegende dat volgens de regering van Kosovo 117 landen de onafhankelijkheid van Kosovo hebben erkend, waaronder 22 van de 27 EU-lidstaten;
- K. overwegende dat de COVID-19-pandemie een ongekeerde belasting vormt voor het gezondheidsstelsel, de economie en de sociale zekerheid in Kosovo en duidelijk heeft laten zien dat de EU en de Westelijke Balkan gemeenschappelijke problemen gezamenlijk moeten blijven aanpakken;
- L. overwegende dat de EU meer dan 3,3 miljard EUR aan financiële steun beschikbaar heeft gesteld voor de landen van de Westelijke Balkan om de dringende gezondheids crisis aan te pakken en de sociaal-economische gevolgen van de COVID-19-pandemie in de regio te temperen;
- M. overwegende dat de EU de grootste verstrekker van steun en bijstand is voor de bestrijding van de economische en sociale gevolgen van de COVID-19-pandemie in Kosovo; overwegende dat Kosovo 5 miljoen EUR aan onmiddellijke steun voor de gezondheidssector, 63 miljoen EUR aan steun voor sociaal en economisch herstel, 60 miljoen EUR aan financiële bijstand en 100 miljoen EUR aan macrofinanciële bijstand heeft ontvangen;
- N. overwegende dat het economische en investeringsplan voor de Westelijke Balkan het langetermijnherstel na de COVID-19-pandemie en daarmee de economische ontwikkeling en hervormingen in de regio zal bevorderen;
- O. overwegende dat Kosovo heeft geprofiteerd van het instrument voor pretoetredingssteun (IPA II), met een totale indicatieve toewijzing van 602,1 miljoen EUR in 2014-2020, en dat Kosovo zijn absorptiecapaciteit in dit verband verder moet verbeteren;
- P. overwegende dat de betrokkenheid van de EU bij de Westelijke Balkan verder gaat dan die van alle andere partners en blijkt geeft van een wederzijdse strategische samenwerking;

Inspanningen met het oog op uitbreiding

1. is ingenomen met de aanhoudende en grote toewijding van Kosovo om vorderingen te boeken op het pad naar Europese toetreding en hervormingen sneller door te voeren, en met het brede draagvlak bij de Kosovaarse bevolking voor Europese integratie en de Europese identiteit van Kosovo;
2. betreurt de beperkte vooruitgang bij de uitvoering van de eerste Europese hervormingsagenda, maar erkent de inzet van de regering voor een breed hervormingsproces zoals voorzien in de tweede hervormingsagenda; verzoekt de Kosovaarse autoriteiten verantwoordelijkheid te nemen voor het proces, meer politieke wil te tonen en de administratieve capaciteit te verbeteren om de EU-gerelateerde hervormingen uit te voeren;
3. is bezorgd over de opheffing van het ministerie van EU-integratie, en verzoekt de regering van Kosovo de voormalige structuur van het ministerie volledig en op correcte wijze te integreren, zoals voorzien in de onlangs goedgekeurde verordening inzake de organisatiestructuur van het kabinet van de minister-president, en ervoor te zorgen dat de nieuwe structuur een passend niveau van bevoegdheden en verantwoordelijkheden krijgt om het integratieproces naar behoren te coördineren en te sturen;

Donderdag 25 maart 2021

4. is ingenomen met het feit dat de vervroegde parlementsverkiezingen van 6 oktober 2019 en 14 februari 2021 vreedzaam en ordelijk zijn verlopen, maar toont zich bezorgd over het gebrek aan alternatieven en de beperkte keuzevrijheid en vrijheid van meningsuiting bij de Servische gemeenschap in Kosovo, evenals over problemen in verband met de stemmen van buiten Kosovo; benadrukt dat er werk moet worden gemaakt van alle door de EU-verkiezings-waarnemingsmissie vastgestelde tekortkomingen en gedane aanbevelingen; verwacht van alle politieke krachten dat zij de democratische cultuur en wil van de Kosovaarse burgers eerbiedigen bij de vorming van een nieuwe regering en de verkiezing van een nieuwe president;
5. betreurt het dat Kosovo sinds de verkiezingen nog steeds kampt met politieke instabiliteit, en roept in dit verband alle politieke krachten in Kosovo op het politieke bestel via constitutionele veranderingen te hervormen om de rechtszekerheid te vergroten en het proces voor de vorming van nieuwe regeringen te verbeteren;
6. is ingenomen met de bevestiging door de Commissie in haar verslag van 2020 over Kosovo van haar oordeel dat Kosovo in aanmerking komt voor visumliberalisering, en verzoekt de Raad dringend over te gaan tot de vaststelling van een visumvrije regeling voor de burgers van Kosovo; wijst er in dit verband op dat Kosovo nog altijd voldoet aan alle voorwaarden van het stappenplan voor visumliberalisering, zoals de Commissie sinds juli 2018 voortdurend heeft bevestigd;
7. betreurt het dat de Raad in 2020 nog altijd niet in staat is gebleken de visumliberalisering voor de burgers van Kosovo in te stellen; is van mening dat visumliberalisering bevorderlijk is voor de stabiliteit en Kosovo nader tot de EU zal brengen doordat reizen en zakendoen gemakkelijker wordt; merkt op dat het isolement van de burgers van Kosovo gevolgen heeft voor de uitvoering van EU-programma's, en dat het uitblijven van een beslissing van de Raad de burgers van Kosovo mogelijkheden onthoudt waaraan zij dringend behoefte hebben, afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de EU en gevolgen kan hebben voor de dialoog tussen Belgrado en Pristina;
8. verzoekt de EU-lidstaten zich te blijven inzetten voor uitbreiding en de EU-burgers doeltreffender voor te lichten over die uitbreiding; verzoekt de Commissie en het EU-kantoor in Kosovo zich meer in te spannen om de rol, de vereisten en de voordelen van de nauwere samenwerking tussen de EU en Kosovo onder de aandacht te brengen;
9. is ingenomen met het besluit van de regering van Kosovo om de tarieven op invoer uit Servië en Bosnië en Herzegovina te schrappen, waardoor de door de EU gefaciliteerde dialoog kon worden hervat;
10. neemt nota van de ondertekening van de overeenkomsten voor economische normalisering door Kosovo en Servië op 4 september 2020 in Washington; betreurt het echter dat er in de tekst bepalingen zijn opgenomen waarin Kosovo wordt opgeroepen niet langer te streven naar lidmaatschap van internationale organisaties; is ingenomen met de hernieuwde betrokkenheid van de Verenigde Staten, en onderstreept dat de EU en de Verenigde Staten hun partnerschap en coördinatie in de Westelijke Balkan moeten versterken; onderstreept dat trans-Atlantische samenwerking een belangrijke factor is voor de stabiliteit in de regio, en wijst op de leidende rol van de EU als bemiddelaar in het proces van normalisering van de betrekkingen tussen Kosovo en Servië;
11. betreurt het openen van een Kosovaarse ambassade in Jeruzalem (Israël), wat ingaat tegen het standpunt van de Europese Unie over de tweestatenoplossing voor het conflict tussen Israël en Palestina;
12. onderkent de belangrijke bijdrage van de strijdkrachten in Kosovo (KFOR) en de deelnemende staten aan de handhaving van een veilige en stabiele situatie, de vrijheid van verkeer voor alle burgers in Kosovo en de bevordering van de Euro-Atlantische integratie van de Westelijke Balkan;
13. roept op tot het creëren van nieuwe kansen voor een politieke en beleidsdialoog op hoog niveau met de landen van de Westelijke Balkan door middel van regelmatige topbijeenkomsten tussen de EU en de Westelijke Balkan en intensievere contacten tussen ministers; roept op tot een actieve deelname en een gepaste betrokkenheid van de landen op de Westelijke Balkan bij de conferentie over de toekomst van Europa;

Democratie en rechtsstaat

14. is ingenomen met de vooruitgang die is geboekt bij de aanpassing van het rechtskader met betrekking tot de rechtsstaat, met inbegrip van de wet inzake de tuchtrechtelijke aansprakelijkheid van rechters en aanklagers en de wet inzake bemiddeling, evenals de uitrol van een systeem voor elektronisch-dossierbeheer en een centraal strafregister; betreurt evenwel de schamele tenuitvoerlegging;
15. verzoekt de Kosovaarse autoriteiten meer inspanningen te leveren om de wetgeving te handhaven ten behoeve van hun burgers, en om de door verschillende donoren gesteunde programma's met betrekking tot de rechtsstaat beter te coördineren, onder meer door het ontwikkelen van een algemeen toetsingssysteem en een strategie voor de gehele rechtsstaat;

Donderdag 25 maart 2021

16. benadrukt dat de corruptiebestrijding moet worden geïntensiveerd, en is zeer verontrust over de afschaffing van de speciale taskforce voor corruptiebestrijding bij de Kosovaarse politie; onderstreept dat de doeltreffende bestrijding van corruptie een grote politieke bereidheid vergt, en roept de Kosovaarse autoriteiten op vastberaden op te treden bij de bestrijding van corruptie op alle niveaus;
17. verzoekt de regering met klem om sterke en gespecialiseerde organen te creëren en te handhaven om georganiseerde misdaad en corruptie aan te pakken, en wenst dat er een einde komt aan koerswijzigingen in rechtshandavings- en anticorruptie-instellingen op basis van partijpolitieke belangen;
18. verzoekt Kosovo de uitvoering van zijn regelgevingsmaatregelen te verbeteren die betrekking hebben op bevrozing, confiscatie en ontneming van vermogensbestanddelen en op onherroepelijke veroordelingen wegens corruptie op hoog niveau, georganiseerde misdaad, financiële misdrijven, witwassen en terrorismefinanciering, met inbegrip van de schorsing van overheidsfunctionarissen die wegens dergelijke misdrijven zijn aangeklaagd, en erop toe te zien dat er geen inmenging plaatsvindt in de operationele activiteiten van rechtshandavingsorganen en het Openbaar Ministerie;
19. vindt het verontrustend dat het gerechtelijk apparaat van Kosovo ondanks adequate wet- en regelgeving nog steeds wordt ondermijnd door een tekortschietende verantwoordingsplicht, transparantieproblemen en politieke inmenging; betreurt het gebrek aan tastbare resultaten bij de bestrijding van de georganiseerde misdaad en verwacht dat er meer vooruitgang wordt geboekt bij de verbetering van de prestaties op het gebied van het onderzoek naar en de vervolging van corruptie op hoog niveau en in zaken in verband met georganiseerde misdaad, waaronder drugs- en mensenhandel, en cybermisdad;
20. vindt het verheugend dat de Kosovaarse Raad van Justitie maatregelen heeft genomen om de externe bemoeienis en ongepaste beïnvloeding in gerechtelijke procedures te beperken; is ook verheugd over de toename van het aantal gepubliceerde definitieve rechterlijke vonnissen; meent dat er verdere maatregelen nodig zijn om de rechterlijke macht onafhankelijker en minder politiek te maken en de onrechtmatige inmenging in prominente zaken te stoppen;
21. verzoekt Kosovo erop toe te zien dat de financiële en auditverslagen over de financiering van politieke partijen te allen tijde beschikbaar zijn en dat er waar nodig sancties worden opgelegd; wijst verder op de noodzaak van verbetering van het financieel toezicht op en de verantwoordingsplicht van staatsbedrijven; is in dit verband ingenomen met het voorstel voor de nieuwe wet inzake de financiering van politieke partijen, en spoort het Kosovaarse parlement aan een rechtskader vast te stellen waarmee de financiering van politieke partijen wordt gereguleerd in overeenstemming met de aanbevelingen van de Commissie van Venetië;
22. herhaalt dat de selectie en de benoeming van personen in hoge besluitvormingsposities bij overheidsdiensten en staatsbedrijven een groot punt van zorg blijven, en merkt op dat benoemingen voor dergelijke functies moeten plaatsvinden op basis van een op verdienste gebaseerde, eerlijke en vergelijkende procedure; waardeert de inspanningen die de Kosovaarse regering heeft geleverd door memoranda van overeenstemming te tekenen met het Verenigd Koninkrijk om toezicht te houden op dit proces; pleit wederom voor vorderingen en een duidelijke politieke bereidheid tot hervorming van het openbaar bestuur die kan worden bewerkstelligd door werk te maken van de tenuitvoerlegging van relevante wetgeving;
23. is ingenomen met de verbeterde organisatie van de werkzaamheden van het Kosovaarse parlement en met het feit dat de plenaire vergaderingen worden geleid op grond van het reglement van orde; betreurt het echter dat het quorum vaak nog steeds niet wordt gehaald en dat het werk van het parlement aanhoudend vertraging oploopt, wat bijzonder schadelijk is gebleken in het proces om het COVID-gerelateerde steunpakket aan te nemen;
24. betreurt het dat het Kosovaarse parlement in eerste instantie niet in staat was een tweede pakket voor economisch herstel aan te nemen, onderstreept het belang van politieke stabiliteit en verzoekt het parlement en de regering constructief met elkaar samen te werken en optimale parlementaire werkmethoden te hanteren;
25. prijst de inspanningen van Kosovo om radicalisering, terrorisme en gewelddadig extremisme aan te pakken, waaronder door de uitstroom van buitenlandse strijders te stelpen; onderstreept dat er meer moet worden gedaan om de financiering van terrorisme aan te pakken, alsook voor de rehabilitatie en re-integratie van buitenlandse strijders;
26. dringt aan op een actieve regionale samenwerking en betere coördinatie en uitwisseling van informatie tussen de veiligheidsdiensten van de Republiek Kosovo en de EU en haar lidstaten bij het bestrijden van potentiële terroristische activiteiten; spoort Kosovo aan om online radicalisering en externe extremistische invloeden tegen te gaan, en verzoekt de Commissie en de lidstaten Kosovo bij deze belangrijke opgave te helpen;
27. maakt zich zorgen over de pogingen van derde landen om de radicalisering van met name jongeren te steunen, vaak door bijvoorbeeld onderwijsinstellingen in Kosovo te financieren of andere belangrijke middelen te verstrekken, hetgeen een voedingsbodem kan zijn voor radicalisering, en dat de huidige, door COVID-19 teweeggebrachte situatie schadelijke effecten kan hebben op de bestrijding van radicalisering, gezien de verslechterde economische omstandigheden;

Donderdag 25 maart 2021

28. is ingenomen met de totstandkoming van een samenwerkingsovereenkomst tussen de Kosovaarse politie en Europol, die de basis zal vormen voor een nauwere samenwerking bij de bestrijding van terrorisme, extremisme en grensoverschrijdende georganiseerde misdaad, en roept ertoe op deze overeenkomst zo snel mogelijk ten uitvoer te leggen;
29. wijst erop dat volgens recente schattingen ongeveer 250 000 illegale wapens in het bezit zijn van Kosovaarse burgers; toont zich ernstig bezorgd over deze alarmerende situatie, die schadelijke gevolgen heeft voor de openbare veiligheid; verzoekt de Kosovaarse autoriteiten alles in het werk te stellen om dit probleem aan te pakken en een doeltreffend programma voor het confisqueren en vrijwillig inleveren van deze wapens bij de politie op te zetten;
30. prijst Kosovo voor de voortdurende en constructieve samenwerking op het gebied van migratie en de aanhoudende vermindering van het aantal asiolverzoeken en overnames van Kosovaarse burgers, en voor de goede medewerking van de Kosovaarse autoriteiten aan overnames;
31. heeft met instemming kennisgenomen van de verordening inzake de integratie van vreemdelingen, en dringt aan op de volledige uitvoering daarvan; onderstreept dat er meer moet worden ondernomen om voldoende bestuurlijke en handhavingscapaciteit te creëren en zo migratieproblemen aan te pakken, met inbegrip van migrantensmokkel;
32. herhaalt zijn niet-aflatende steun voor het werk van de Speciale Kamers voor Kosovo en de Speciale Aanklager, dat getuigt van het grote belang dat Kosovo hecht aan de rechtsstaat en bovendien in het belang van Kosovo zelf is; benadrukt hoe belangrijk het is dat de Speciale Kamers hun werk onafhankelijk en zonder inmenging van buitenaf kunnen voortzetten; is ingenomen met de verlenging van het mandaat van de Speciale Kamers voor Kosovo in Den Haag;
33. is ingenomen met de verlenging van het mandaat van de EULEX-missie en verzoekt Kosovo in goed vertrouwen zijn volledige medewerking te verlenen aan EULEX, de Speciale Kamers en de Speciale Aanklager; betreurt de pogingen om het mandaat van EULEX te ondermijnen; herhaalt zijn oproep aan EULEX om zijn doeltreffendheid te vergroten, zich te houden aan de strengste normen inzake transparantie en een multolerantiebeleid te blijven voeren ten aanzien van corruptie;
34. is verheugd dat de wet op de toegang tot overheidsdocumenten is aangenomen; pleit voor een verdere vergroting van de transparantie en een beter toezicht op de overheidsuitgaven, onder meer door de verbetering van het systeem voor openbare aanbestedingen;
35. is ingenomen met de stappen die zijn ondernomen om de capaciteit op het gebied van cyberbeveiliging op te bouwen, in het bijzonder door vaststelling van de eerste nationale strategie inzake cyberbeveiliging; acht het essentieel om dit momentum vast te houden met het oog op de volledige uitvoering van de wetgevingsinitiatieven op dit gebied en de aanpak van het tekort aan gekwalificeerde vakmensen op het gebied van ICT en cyberbeveiliging;

Eerbiediging van de fundamentele vrijheden en de mensenrechten

36. merkt op dat het institutionele en rechtskader van Kosovo de bescherming van de mensenrechten, de rechten van minderheden en de grondrechten over de hele linie garandeert; onderstreept dat er nog uitdagingen blijven bestaan bij de uitvoering ervan, met name wat betreft taalrechten, waaronder het aanbod van meertalige omroepen, aangezien het gebrek daaraan negatieve gevolgen heeft voor de toegang van minderheden tot informatie, iets wat met name schadelijk is gebleken tijdens de COVID-19-pandemie;
37. roept Kosovo op om gelijkwaardig en niet-discriminerend openbaar onderwijs aan te bieden in minderheidstalen, officiële documenten in heel Kosovo in alle officiële talen toegankelijk te maken, en om te zorgen voor gelijke kansen, adequate vertegenwoordiging in de politieke sfeer en toegang tot het openbaar bestuur en de rechterlijke macht;
38. roept op tot betere bescherming en inclusie van personen die tot een minderheid behoren, onder wie Roma, Ashkali, Egyptenaren, Serviërs, Bosniërs, Turken en Gorani, en van personen met een handicap en ontheemden, door hun passende gezondheidszorg en sociale bescherming te bieden, in het bijzonder tijdens de COVID-19-pandemie, mede gelet op de sociaal-economische gevolgen daarvan;
39. dringt aan op meer inspanningen in de strijd tegen discriminatie en zigeunerhaat; maakt zich met name zorgen over de maatschappelijke discriminatie van de Roma-, Ashkali- en Egyptische gemeenschap, hun uitsluiting van de politieke en maatschappelijke besluitvorming en hun aanhoudende gebrek aan middelen en toegang tot de arbeidsmarkt, rechtspraak, publieke voorzieningen, huisvesting, gezondheidszorg, riolering en stromend water;
40. stelt tot zijn spijt vast dat de in mei 2018 bij het Kosovaarse parlement ingediende petitie van bijna 500 personen die zich historisch gezien als Bulgaren beschouwen, nog steeds niet in behandeling is genomen; onderstreept dat de categorie "Bulgaars" moet worden toegevoegd bij de tweede landelijke volkstelling, die voor 2021 gepland staat;

Donderdag 25 maart 2021

41. constateert dat de financiële en redactionele vrijheid van de publieke omroep niet is gewaarborgd; herhaalt dat er volledige mediatransparantie moet worden betracht, ook ten aanzien van media-eigendom en de onafhankelijkheid van de media, en te waarborgen dat de media vrij van politieke beïnvloeding zijn; roept op tot de spoedige benoeming van het hoofd van het informatie- en privacyagentschap;
42. benadrukt dat de bedreigingen en aanvallen gericht tegen journalisten harder moeten worden aangepakt en dat de straffeloosheid van deze misdrijven een halt moet worden toegeroepen; onderkent dat ondanks deze uitdagingen de vrijheid van meningsuiting is verankerd in de Kosovaarse grondwet en dat er sprake is van een pluralistisch en levendig mediaklimaat;
43. pleit voor de oprichting van een multinationale en meertalige publieke zender die mensen kan binden en kan bijdragen aan vrede en verzoening in de landen in Zuidoost-Europa, naar het voorbeeld van ARTE;
44. betreurt het toenemende aantal "SLAPP"-rechtszaken, waarmee journalisten en andere personen worden bedreigd en voor het gerecht worden gedaagd om hen tot zwijgen te brengen en een openbaar debat onmogelijk te maken;
45. is ingenomen met de vaststelling van de wet inzake de bescherming van klokkenluiders, en hoopt dat alle noodzakelijke aanvullende wetgeving ook wordt aangenomen zodat deze wet op doeltreffende en efficiënte wijze kan worden uitgevoerd; roept in dit verband op tot de spoedige benoeming van de commissaris voor het informatie- en privacyagentschap;
46. is verontrust over de desinformatiecampagnes waarmee wordt beoogd de legitimiteit van de onafhankelijkheid van Kosovo in twijfel te trekken; roept op tot een versterking van de Europese samenwerking met Kosovo om desinformatie en hybride dreigingen aan te pakken die erop gericht zijn het Europese perspectief van de regio te ondermijnen, en tot de bestrijding van regionale desinformatiecampagnes, onder meer door op meer strategische wijze de aandacht te vestigen op het belang van de EU voor de burgers in de regio;
47. herinnert aan het nauwe verband tussen een gebrek aan mediavrijheid en de mogelijkheden voor lokale en buitenlandse spelers om feiten te manipuleren en onjuiste informatie te verspreiden; verzoekt de Commissie en de EDEO nauw samen te werken om deze verbanden en aanverwante problemen aan te pakken, alsook om mee te helpen aan de oprichting van een op de Balkan gericht expertisecentrum voor desinformatie;
48. prijst het unanieme besluit van het parlement van de Republiek Kosovo van 25 september 2020 om rechtstreeks uitvoering te geven aan het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (Verdrag van Istanbul); verwacht van de Kosovaarse regering dat zij snel stappen onderneemt om de bepalingen van het verdrag uit te voeren en hiertoe de nodige middelen en voorzieningen ter beschikking stelt;
49. is ingenomen met de vaststelling van het Kosovaarse programma voor gendergelijkheid, alsook met het werk van de vrouwenraad in het Kosovaarse parlement; verzoekt de Kosovaarse autoriteiten meer inspanningen te leveren om gendergelijkheid te bevorderen en de economische positie van vrouwen te versterken, onder meer door voorrang te verlenen aan gendermainstreaming en nauwere samenwerking met het maatschappelijk middenveld, met inbegrip van vrouwenorganisaties, ook door een klimaat te creëren dat bevorderlijk is voor een betere vertegenwoordiging van vrouwen in besluitvormingsposities en door ervoor te zorgen dat schoolboeken niet bijdragen aan de instandhouding van stereotypen en discriminatie; dringt in dit verband aan op de deelname van vrouwen aan het onderhandelingsteam dat verantwoordelijk is voor de dialoog tussen Belgrado en Pristina; verlangt daarnaast dat de EU deze initiatieven en inspanningen steunt door bovengenoemde aanbevelingen zelf ook te onderschrijven;
50. is bezorgd over het percentage niet-actieve vrouwen, dat onder meer het gevolg is van genderdiscriminatie op de arbeidsmarkt, en roept de Kosovaarse autoriteiten op de participatie van vrouwen op de arbeidsmarkt te bevorderen; verzoekt Kosovo met klem de nieuwe arbeidswet aan te passen om ook verlof te regelen, zodat genderdiscriminatie kan worden vermeden bij de uitoefening van rechten die verband houden met zwangerschapsverlof, vaderschapsverlof en ouderschapsverlof;
51. toont zich andermaal bezorgd over de schaal waarop huiselijk en gendergerelateerd geweld voorkomen; is ingenomen met de herzieningen van het Wetboek van Strafrecht in dit verband, alsook met de verbeteringen die in het EULEX-verslag worden geconstateerd met betrekking tot bepaalde aspecten van de wijze waarop de politie in Kosovo omgaat met gevallen van seksueel geweld; merkt evenwel op dat het gebrek aan vervolging en serieuze bestraffing, de straffeloosheid van daders, ontoereikende volgsystemen en databases voor dossierbeheer, het gebrek aan toereikende middelen en voorzieningen voor slachtoffers (opvangplekken, centra voor medisch onderzoek, trauma-ondersteuning, begeleiding), ontbrekende opleidingen en institutionele behandelingsprotocollen voor het gehele justitieel systeem nog steeds zorgen baren;

Donderdag 25 maart 2021

52. wijst erop dat de COVID-19-pandemie schadelijke gevolgen heeft gehad voor vrouwen en minderheden, doordat hierdoor de ongelijkheid is vergroot en bestaande problemen zijn verergerd, waaronder een toename van het huiselijk geweld, en roept de Kosovaarse regering en autoriteiten op rekening te houden met deze problemen bij hun aanpak van de pandemie;

53. is ingenomen met de nieuwe wet op de kindbescherming, die een mijlpaal is voor de bescherming van de kinderrechten in Kosovo; wijst op het belang van de bestrijding van kindermishandeling; benadrukt dat toereikende financiële en personele middelen noodzakelijk zijn voor een doeltreffende uitvoering daarvan; wijst in het bijzonder op de noodzaak om het hardnekkige probleem van kinderhuwelijken en gedwongen huwelijken aan te pakken, met name in de Roma-, Ashkali- en Egyptische gemeenschap, door een wettelijke huwbare leeftijd in te voeren en gepaste handhaving door en melding aan rechtshandavings- en justitiële instanties te waarborgen;

54. is ingenomen met de vorderingen die zijn geboekt met de bescherming van LHBTI-rechten in wetgeving en beleid; merkt evenwel op dat het huidige antidiscriminatiekader volledig moet worden uitgevoerd en roept op tot een deugdelijk onderzoek naar haatmisdrijven tegen LHBTI-personeel; verzoekt de regering om partnerschappen tussen personen van hetzelfde geslacht op te nemen in het ontwerp van het Burgerlijk Wetboek, zoals door de Kosovaarse grondwet wordt gewaarborgd;

55. prijst de aanhoudende inspanningen van de Kosovaarse autoriteiten om het maatschappelijk middenveld beter in staat te stellen op zinvolle wijze bij te dragen aan de ontwikkeling van beleid; roept op tot verdere verbetering van de samenwerking tussen de regering en het maatschappelijk middenveld en tot een grotere betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld bij de beleidsvorming; herhaalt dat de verantwoordingsplicht en transparantie met betrekking tot de overheidsfinanciering voor maatschappelijke organisaties vergroot moeten worden;

56. vindt de gebrekkige coördinatie tussen internationale donoren zorgwekkend, waarop wordt gewezen door verschillende organisaties die in Kosovo actief zijn; verzoekt de Kosovaarse regering met klem actie te ondernemen om dubbel werk en onnodige overlappingen te voorkomen en om haar betrekkingen met internationale donoren doeltreffender te onderhouden;

57. prijst de vertrekkende Ombudsman voor zijn werk ter bevordering van een mensenrechtencultuur, en is ingenomen met het grotere aantal van zijn aanbevelingen dat door de Kosovaarse autoriteiten wordt opgevolgd, die op doeltreffende wijze bijdragen aan, onder andere, het voorkomen van foltering en andere wrede, onmenselijke en vernederende behandelingen;

Verzoening en goede nabuurschapsbetrekkingen

58. is ingenomen met de inspanningen van Kosovo om constructieve betrekkingen te onderhouden met de buurlanden in de hele regio en om zijn beleid proactief af te stemmen op het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) van de EU; is verheugd dat Kosovo zich inzet voor regionale initiatieven, en pleit voor de uitvoering van verplichtingen binnen verschillende regionale kaders ter bevordering van de gemeenschappelijke regionale markt;

59. benadrukt dat de normalisering van de betrekkingen tussen Servië en Kosovo een prioriteit is en een voorwaarde voor toetreding van beide landen tot de EU, en ook van essentieel belang is voor het waarborgen van stabiliteit en welvaart in de bredere omtrek; waardeert de toegenomen inzet van beide partijen voor de door de EU gefaciliteerde dialoog, en pleit voor een actieve en constructieve deelname aan de door de EU gefaciliteerde dialoog onder leiding van de speciale vertegenwoordiger van de EU, om te komen tot een alomvattende, duurzame en wettelijk bindende overeenkomst die in overeenstemming is met het internationale recht;

60. herhaalt zijn oproep om alle reeds gesloten overeenkomsten volledig, te goeder trouw en tijdig uit te voeren, waaronder de totstandbrenging van de gemeenschap van Servische meerderheidsgemeenten zonder verder oponthoud; verzoekt de EDEO een mechanisme op te zetten om de uitvoering van alle tot op heden gesloten overeenkomsten te monitoren en te verifiëren, en periodiek verslag uit te brengen aan het Europees Parlement over de stand van zaken; spreekt in dit verband nogmaals zijn volledige steun uit voor de speciale vertegenwoordiger van de EU voor de dialoog tussen Belgrado en Pristina, Miroslav Lajčák;

61. dringt er bij de regeringen van Servië en Kosovo op aan af te zien van maatregelen die het vertrouwen tussen de partijen kunnen ondermijnen en de constructieve voortzetting van de dialoog in gevaar kunnen brengen; wijst op het belang van de multi-etnische aard van zowel Kosovo als Servië en het feit dat etnisch homogene staten niet het doel mogen zijn in de regio;

Donderdag 25 maart 2021

62. roept Kosovo op de aanhoudende interne problemen in verband met zijn benadering van de dialoog aan te pakken, een speciaal onderhandelingsteam op te richten, een gezamenlijk onderhandelingsplatform op te zetten en een dialoog op gang te brengen tussen de regeringscoalitie en de oppositiepartijen; benadrukt dat de dialoog tussen Belgrado en Pristina op open en transparante wijze moet worden gevoerd en dat de verantwoordelijke functionarissen regelmatig overleg moeten plegen met het Kosovaarse parlement over de vorderingen die worden geboekt met die dialoog; verzoekt de regering de burgers in Kosovo beter te informeren over de resultaten van de dialoog;
63. merkt op dat vijf EU-lidstaten Kosovo nog niet hebben erkend, en roept die lidstaten op dat alsnog te doen, en de geloofwaardigheid van de Europese inzet voor het uitbreidingsproces te bekrachtigen; onderstreept dat de onafhankelijkheid van Kosovo onomkeerbaar is en dat erkenning de normalisering van de betrekkingen tussen Kosovo en Servië ten goede zou komen, de stabiliteit in de regio zou bevorderen en bestendigen, en de integratie van beide staten in de EU zou vergemakkelijken;
64. is ingenomen met de recente erkenning van de onafhankelijkheid van Kosovo door Israël in het kader van de in Washington getekende overeenkomsten, maar veroordeelt de campagne van Servië tegen de erkenning van Kosovo, die ertoe geleid heeft dat diverse landen hun erkenning hebben ingetrokken;
65. prijst de goede regionale samenwerking tussen Kosovo en Servië in de strijd tegen de verspreiding van de COVID-19-pandemie, waaronder de samenwerking tussen de burgemeesters van Mitrovica-Noord en Mitrovica-Zuid en de communicatie tussen de ministers van Volksgezondheid;
66. betreurt het dat de brug van Mitrovica nog niet is opengesteld voor alle verkeer, ondanks de voltooiing van de renovatiewerkzaamheden; verzoekt de autoriteiten van Servië en Kosovo om interpersoonlijke contacten tussen lokale gemeenschappen te bevorderen, teneinde de dialoog te versterken, ook op niet-gouvernementeel niveau; verzoekt de Commissie, de EDEO en de Raad om de minister-president en zijn team te steunen bij de interne verzoeningsdialoog met de Servische Kosovaren, die concrete veiligheidsgaranties en kansen voor sociaal-economische integratie zal opleveren;
67. merkt op dat visumvrij reizen tussen Bosnië-Herzegovina en Kosovo een noodzakelijke voorwaarde voor de uitbreiding van de regionale samenwerking is;
68. is ingenomen met het streven van de Commissie om op meer strategische wijze in de Westelijke Balkan te investeren door middel van een speciaal economisch en investeringsplan (EIP); wijst op het belang van het EIP voor de ondersteuning van duurzame connectiviteit, menselijk kapitaal, concurrentievermogen en inclusieve groei, alsook voor de versterking van de regionale en grensoverschrijdende samenwerking; benadrukt dat alle investeringen in overeenstemming moeten zijn met de Overeenkomst van Parijs en de EU-doelstellingen voor het koolstofvrij maken van de economie;
69. spreekt nogmaals zijn steun uit voor het initiatief tot oprichting van de regionale commissie voor de vaststelling van feiten over oorlogsmisdaden en andere ernstige schendingen van de mensenrechten die zijn begaan op het grondgebied van het voormalige Joegoslavië (RECOM); wijst op het belang van het werk dat al is verricht door het regionaal kantoor voor samenwerking in jongerenzaken (RYCO), en is ingenomen met de actieve deelname van Kosovo; herhaalt dat jongeren in de noordelijke gemeenten moeten worden bereikt en moeten worden geïntegreerd in de sociaal-economische structuren van het land;
70. roept ertoe op meer inspanningen te leveren bij het behandelen van de verzoeken van familieleden van vermiste personen, het openen van alle oorlogsarchieven en het vrijgeven van informatie over mensen die nog altijd zijn geregistreerd als vermist sinds de Kosovo-oorlog van 1998-1999; dringt aan op de uitvoering van de strategie inzake oorlogsmisdaden van de Kosovaarse Raad voor rechtsvervolging, die nog steeds ernstig wordt gehinderd door politieke problemen, een gebrek aan middelen en een gebrek aan internationale en regionale samenwerking;
71. onderstreept het belang van informatie over de locatie van graven, alsook van het onderzoek naar en de berechting van alle oorlogsmisdrijven om recht te doen aan de slachtoffers; roept Servië op onderzoek te doen naar de stoffelijk overschotten van drie personen die tot dusver zijn opgegraven in een massagraf in het dorp Kizevak (gemeente Raska) dicht bij de grens met Kosovo, dat in november 2020 werd ontdekt, en die vermoedelijk toebehoren aan Albanese Kosovaren;
72. prijst Kosovo voor het feit dat religieuze gemeenschappen vreedzaam naast elkaar leven, en wijst op het belang van de voortdurende bescherming van het cultureel erfgoed en de eigendomsrechten van alle religieuze gemeenschappen; spoort de Kosovaarse autoriteiten aan om cultureel erfgoed te gebruiken als een middel om verschillende gemeenschappen bij elkaar te brengen en het multi-etnische culturele en religieuze erfgoed van het land beter voor het voetlicht te brengen;
73. is bezorgd over de groeiende hang naar eentaligheid en het gebrek aan kennis van de talen van de verschillende gemeenschappen in Kosovo, met name onder jongeren; vindt het daarom essentieel dat zij elkaars taal leren, platformen creëren voor onderlinge uitwisselingen, het onderwijssysteem aanpassen en de ondervertegenwoordiging van minderheidsgroeperingen in het openbaar bestuur aanpakken;

Donderdag 25 maart 2021

74. onderstreept dat de stabiliteit en welvaart van Kosovo op de lange termijn afhankelijk blijft van de ontwikkeling van de betrekkingen tussen de Albanese en Servische Kosovaren, en dat alle politieke krachten verantwoordelijk zijn voor de instandhouding en ondersteuning van een politieke cultuur die gebaseerd is op verdraagzaamheid, inclusie en wederzijds begrip en respect;

Economie

75. merkt op dat er sterke politieke steun, doeltreffende uitvoering en nauwlettende monitoring nodig zijn om de omvangrijke informele economie van Kosovo op te doeken, aangezien die een ernstige belemmering vormt voor de ontwikkeling van de particuliere sector en afbreuk doet aan het vermogen van de staat om hoogwaardige publieke diensten te verlenen;

76. verzoekt de autoriteiten van Kosovo en de Commissie om kmo's verder te ondersteunen met het oog op de ontwikkeling van een levensvatbare economie voor Kosovo;

77. wijst op de dringende noodzaak om een actief arbeidsmarktbeleid uit te voeren, waaronder bijscholing, beroepsonderwijs en training op de werkplek, om de werkgelegenheid onder kwetsbare groepen te vergroten; onderstreept dat het onderwijs- en opleidingssysteem moet worden hervormd om tegemoet te kunnen komen aan de behoeften op de arbeidsmarkt, en verzoekt personen die behoren tot minderheidsgroeperingen te betrekken bij het ontwerp en de uitvoering van werkgelegenheidsmaatregelen; herhaalt hoe belangrijk het is meer kansen te scheppen voor jongeren en vrouwen;

78. toont zich ernstig bezorgd over de massale emigratie van hoogopgeleide werknemers uit Kosovo, en pleit ervoor om verstrekkende sociaal-economische maatregelen te nemen om de bevolkingsafname te gaan; verzoekt de Commissie en de landen van de Westelijke Balkan een regionale strategie te ontwikkelen om de aanhoudende jeugdwerkloosheid te bestrijden door de discrepantie aan te pakken tussen het onderwijssysteem en de arbeidsmarkt, de kwaliteit van het onderwijs te verbeteren en te zorgen voor toereikende financiering van actieve arbeidsmarktmaatregelen en beroepsopleidingsprogramma's, samen met adequate voorzieningen voor kinderopvang en voorschools onderwijs;

79. dringt aan op aanzienlijke verbeteringen van de kwaliteit van het onderwijs; verzoekt Kosovo met klem zich in te spannen voor verder gaande onderwijshervormingen, de verstrekking van het noodzakelijke lesmateriaal en het bieden van een gepaste fysieke leeromgeving voor alle leerlingen, met name de aanpak van de problemen met toegang tot onderwijs tijdens de huidige pandemie;

80. is ingenomen met het besluit van Kosovo om deel te nemen aan het initiatief voor een "mini-Schengen" als manier om de betrekkingen met de buurlanden te verbeteren en nieuwe kansen te bieden aan de burgers en bedrijven in Kosovo;

81. is ingenomen met het feit dat Kosovo ook zal profiteren van de digitale eengemaakte markt van de EU, en benadrukt dat investeringen in digitalisering nodig zijn om de voorzieningen voor burgers te verbeteren, de digitale kloof te verkleinen en gelijke toegang tot internet te waarborgen, ook voor de meest kwetsbare groepen en in plattelandsgebieden; wijst op de enorme mogelijkheden die digitalisering biedt voor de ontwikkeling van de Kosovaarse economie;

82. is ingenomen met de inwerkingtreding van de nieuwe regionale overeenkomst over roaming, die in april 2019 werd getekend en een duidelijk voorbeeld is van de concrete voordelen die regionale samenwerking oplevert voor de burgers en bedrijven in de regio;

83. merkt op dat het gezondheidsstelsel door de pandemie onder druk staat; dringt er bij Kosovo op aan de gezondheidssector te versterken om passende en toegankelijke primaire gezondheidsdiensten aan te bieden voor alle burgers, met name door op de behoeften afgestemde sociale uitkeringen te verstrekken aan de groepen die het zwaarst zijn getroffen door de COVID-19-crisis; stelt vast dat een groot aantal gezondheidswerkers Kosovo heeft verlaten, wat het tekort aan zorgpersoneel verder heeft vergroot en schadelijke gevolgen heeft voor het zorgstelsel;

84. merkt op dat structurele zwakheden door de COVID-19-pandemie zijn verergerd, met name door de vertraagde vaststelling van de wet inzake economisch herstel, en verzoekt de Kosovaarse autoriteiten met klem doeltreffende structurele hervormingen door te voeren om de gevolgen van de pandemie te verzachten en het economisch herstel na de crisis te versnellen, onder andere door het gebrek aan een openbare zorgverzekering aan te pakken, evenals de problematische verdeling van de bevoegdheden van de president en de minister-president bij de aanpak van de pandemie, die aan het licht kwam bij het uitroepen van de noodtoestand om een landelijke lockdown te kunnen instellen;

Donderdag 25 maart 2021

85. wijst er opnieuw op dat de EU onmiddellijke steun voor de Westelijke Balkan heeft uitgetrokken om de gezondheids crisis ten gevolge van de COVID-19-pandemie aan te pakken en bij te dragen aan het sociaal-economisch herstel van de regio; stelt vast dat er besloten is tot de verstrekking van 138 miljoen EUR aan steun voor Kosovo in het kader van de IPA-programma's voor 2019 en 2020, waarvan 50 miljoen EUR werd herbestemd voor het aanpakken van de economische gevolgen van de COVID-19-crisis op de korte en middellange termijn;

86. onderstreept het belang van Europese solidariteit, en verzoekt de Commissie verdere steun te verlenen aan Kosovo en de andere staten van de Westelijke Balkan bij hun inspanningen om de pandemie in te dammen; verzoekt de Commissie en de Raad Kosovo op te nemen in de gezamenlijke vaccinaanbestedingen van de EU, en een toereikende hoeveelheid COVID-19-vaccins toe te wijzen aan de burgers van alle landen van de Westelijke Balkan;

87. dringt aan op een betere belastinginning en een beter toezicht op staatsbedrijven; prijst de eerste vorderingen bij het verminderen van de belastingschuld; benadrukt dat er verdere maatregelen nodig zijn om de belastinginkomsten te verhogen, door de informele economie in te perken en de belastinginning te verbeteren, waarmee meer middelen voor prioritaire gebieden zoals onderwijs en gezondheidszorg kunnen worden zeker gesteld;

Milieu, energie en vervoer

88. verzoekt de autoriteiten te zorgen voor afstemming op de normen en beleidsdoelstellingen van de EU inzake klimaatbescherming en milieu, in overeenstemming met de toezeggingen die zijn gedaan in het kader van de Overeenkomst van Parijs en de strategische doelstelling van de Europese Green Deal om uiterlijk in 2050 koolstofneutraal te zijn, en verzoekt Kosovo zich in te zetten voor uitvoering van de groene agenda voor de Westelijke Balkan, die een afspiegeling vormt van de prioriteiten van de Europese Green Deal;

89. is ingenomen met de resultaten van de topbijeenkomst voor de Westelijke Balkan die op 10 november 2020 in Sofia werd gehouden in het kader van het proces van Berlijn, en blijft alle gemeenschappelijke initiatieven ondersteunen die bijdragen aan integratie en goede betrekkingen met buurlanden in de regio; is ingenomen met de goedkeuring van de Verklaring over de groene agenda, waarmee aansluiting wordt gezocht bij de Green Deal van de EU, en met de bereidheid die de leiders hebben getoond om maatregelen te nemen en hun beleid af te stemmen op het EU-beleid teneinde uiterlijk in 2050 klimaatneutraliteit te bewerkstelligen;

90. vindt het uiterst zorgwekkend dat het leeuwendeel van de energie in Kosovo wordt gegenereerd door kolen, en dat er plannen liggen om een nieuwe kolencentrale te bouwen; dringt er bij Kosovo op aan zijn energiesector duurzamer te maken door de energiebronnen te diversifiëren, onverwijld alle niet-conforme koolsubsidies af te schaffen, de energieproductie te decentraliseren en over te stappen op hernieuwbare energiebronnen;

91. merkt op dat het Kosovaarse rechtskader moet worden afgestemd op de EU-richtlijnen inzake grote stookinstallaties en industriële emissies; verzoekt Kosovo op internationale normen gebaseerde milieueffectbeoordelingen uit te voeren en de noodzakelijke maatregelen te treffen om ecologisch kwetsbare gebieden in stand te houden en te beschermen;

92. verzoekt de Kosovaarse autoriteiten hun toezegging gestand te doen om de energiecentrale Kosovo A stil te leggen en te ontmantelen; is ingenomen met de bereidheid van de Europese Commissie om de Kosovaarse regering bij dit proces zowel financieel als technisch te ondersteunen;

93. wijst erop dat prioritering en verbetering van de maatregelen op het vlak van energie-efficiëntie, waaronder de omvorming van de huidige, op kolen en aardolie gebaseerde stadsverwarming tot een systeem op basis van hoogrenderende warmtekrachtkoppeling en hernieuwbare energie, een bepalende factor is voor het behalen van de klimaatdoelstellingen; benadrukt dat energiearmoede moet worden tegengegaan;

94. is ernstig bezorgd over het aanhoudend hoge aantal voortijdige sterfgevallen door verontreinigde lucht, doordat de emissies de wettelijk vastgestelde limieten voor grote stookinstallaties overschrijden; dringt er bij de Kosovaarse autoriteiten op aan de luchtverontreiniging onmiddellijk aan te pakken en een geloofwaardig plan op te stellen om geleidelijk op kosteneffectieve wijze af te stappen van kolen; onderkent de recente herziening van de strategie voor de energiesector om deze kwestie aan te pakken, en roept Kosovo op zijn nationaal plan voor emissiereductie uit te voeren;

95. spoort de Kosovaarse autoriteiten aan hogere prioriteit te geven aan de handhaving van de milieuwetgeving en de biodiversiteitsnormen in overeenstemming met het EU-acquis, alsook aan de bevordering van het milieubewustzijn onder en de milieuvorlichting aan de burgers in Kosovo; spoort Kosovo aan de wet inzake klimaatverandering zo spoedig mogelijk aan te nemen, en pleit ervoor om onverwijld een integraal nationaal energie- en klimaatplan te ontwikkelen en vast te stellen;

Donderdag 25 maart 2021

96. roept Kosovo op de afvalinzameling verder uit te breiden, vooral door verbetering van de afvalscheiding en -recycling, de invoering van maatregelen ter bevordering van de circulaire economie om de afvalstromen te beperken en het probleem van illegale afvalstort aan te pakken, en dringend op zoek te gaan naar manieren om gevaarlijke afvalstoffen te verwijderen;

97. maakt zich zorgen over de beperkte hoeveelheid beschikbare waterbronnen; roept de Kosovaarse autoriteiten op de speciale natuurgebieden en beschermingszones te eerbiedigen bij het plannen van waterkrachtcentrales en de duurzaamheid van de watervoorziening niet in gevaar te brengen;

98. dringt aan op de volledige toepassing van het Verdrag tot oprichting van de Energiegemeenschap, met inbegrip van het acquis op het gebied van staatssteun en de volledige openstelling van de nationale elektriciteitsmarkt, als stappen richting regionale marktintegratie; wenst dat er werk wordt gemaakt van regionale connectiviteit en de voltooiing van de regionale energiemarkt;

99. verzoekt Kosovo geloofwaardig en duurzaam openbaarvervoers- en mobiliteitsbeleid uit te voeren om aloude infrastructurele tekortkomingen aan te pakken, met inbegrip van reguliere vervoersverbindingen met Noord-Mitrovica en alle belangrijke steden in het hele land;

100. is ingenomen met de vaststelling van het jaarlijkse IPA-actieprogramma voor 2020 met een totale waarde van 90 miljoen EUR, en benadrukt dat IPA-middelen onder andere moeten worden gebruikt ter bevordering van de groene agenda door de milieubescherming te verbeteren, bij te dragen aan de beperking van de klimaatverandering en de vergroting van de bestendigheid daartegen, en de overschakeling naar een koolstofarme economie te versnellen; dringt aan op meer transparantie en een striktere parlementaire controle op de middelen die worden toegewezen aan Kosovo, en verzoekt de Commissie om het gebruik van EU-middelen beter te monitoren en eventueel misbruik te rapporteren;

101. dringt er bij de Commissie op aan om via IPA III steun toe te kennen aan de democratische transitie van Kosovo, naast infrastructuurprojecten, met name gezien de aanhoudende problemen met het investeringsklimaat, het absorptievermogen en de milieunormen in Kosovo;

102. stelt voor om in het toekomstige IPA III zowel stimulansen als voorwaarden op te nemen; acht het van essentieel belang dat IPA III steun biedt aan de verdere versterking van de fundamentele waarden en beginselen van behoorlijk bestuur, en derhalve wordt gestaakt indien er sprake is van systematische bedreigingen voor de belangen en waarden van de Unie; is van mening dat het beginsel van omkeerbaarheid van het toetredingsproces, zoals voorzien in de nieuwe methodologie, ook duidelijk tot uitdrukking moet komen in de pretoetredingsfinanciering; herhaalt dat de omvang van de financiële bijstand afgestemd moet zijn op het doel van het Europese perspectief van Kosovo;

o

o o

103. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de voorzitter van de Europese Raad, de Commissie, de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de regeringen en parlementen van de lidstaten, en de president, de regering en het parlement van Kosovo.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0114

Verslagen 2019-2020 over Noord-Macedonië**Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de Commissieverslagen 2019-2020 over Noord-Macedonië (2019/2174(INI))**

(2021/C 494/14)

Het Europees Parlement,

- gezien de conclusies van de Europese Raad van 28 juni 2018, de conclusies van de Raad van 18 juni 2019 en de conclusies van de Europese Raad van 17 en 18 oktober 2019 tot uitstel van de besluiten over de opening van toetredingsonderhandelingen met de Republiek Noord-Macedonië en de Republiek Albanië,
- gezien de conclusies van de Europese Raad van 26 maart 2020 over de opening van toetredingsonderhandelingen met Noord-Macedonië en Albanië, waarmee de conclusies van de Raad van 25 maart 2020 over uitbreiding en het stabilisatie- en associatieproces werden bekrachtigd,
- gezien het Verdrag inzake vriendschap, goed nabuurschap en samenwerking tussen de Republiek Bulgarije en de Republiek Noord-Macedonië, dat op 1 augustus 2017 werd ondertekend en in januari 2018 werd geratificeerd,
- gezien de Definitieve Overeenkomst voor de regeling van de geschillen als beschreven in de Resoluties nrs. 817 (1993) en 845 (1993) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, de beëindiging van het interimakkoord van 1995 en de instelling van een strategisch partnerschap tussen Griekenland en Noord-Macedonië op 17 juni 2018 (de zogenoemde Overeenkomst van Prespa),
- gezien de verklaring van Sofia van de top EU-Westelijke Balkan van 17 mei 2018 en de hieraan gehechte prioriteitenagenda van Sofia,
- gezien de top EU-Westelijke Balkan in het kader van het proces van Berlijn van 10 november 2020,
- gezien de toetreding van Noord-Macedonië tot de NAVO op 27 maart 2020,
- gezien de mededeling van de Commissie van 5 februari 2020 getiteld “Bevordering van het toetredingsproces — Een geloofwaardig EU-perspectief voor de Westelijke Balkan” (COM(2020)0057),
- gezien de mededeling van de Commissie van 6 oktober 2020 getiteld “Een economisch en investeringsplan voor de Westelijke Balkan” (COM(2020)0641), de bijlage daarbij, en het werkdokument van de diensten van de Commissie getiteld “Guidelines for the Implementation of the Green Agenda for the Western Balkans”,
- gezien de mededeling van de Commissie van 29 mei 2019 getiteld “Mededeling inzake het uitbreidingsbeleid van de EU voor 2019” (COM(2019)0260) en het bijbehorende werkdokument van de diensten van de Commissie getiteld “North Macedonia 2019 Report” (SWD(2019)0218),
- gezien de tijdens de top EU-Westelijke Balkan van 6 mei 2020 per videoconferentie aangenomen verklaring van Zagreb,
- gezien de conclusies van de Raad van 5 juni 2020 over intensievere samenwerking met de partners van de Westelijke Balkan op het gebied van migratie en veiligheid,
- gezien de gezamenlijke mededeling van de Commissie en de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid van 8 april 2020 getiteld “Mededeling over de wereldwijde EU-respons op COVID-19” (JOIN(2020)0011), en de mededeling van de Commissie van 29 april 2020 getiteld “Steun aan de Westelijke Balkan voor de bestrijding van COVID-19 en het herstel na de pandemie” (COM(2020)0315),
- gezien de mededeling van de Commissie van 6 oktober 2020 getiteld “Mededeling inzake het uitbreidingsbeleid van de EU voor 2019” (COM(2020)0660) en het bijbehorende werkdokument van de diensten van de Commissie getiteld “North Macedonia 2020 Report” (SWD(2020)0351),

Donderdag 25 maart 2021

- gezien de conclusies van het voorzitterschap van de bijeenkomst van de Europese Raad in Thessaloniki op 19-20 juni 2003,
 - gezien de top die in 2020 in Sofia werd gehouden in het kader van het proces van Berlijn en gezamenlijk werd voorgezeten door Bulgarije en Noord-Macedonië,
 - gezien het besluit van de Europese Raad van 16 december 2005 om Noord-Macedonië de status van kandidaat-lidstaat te verlenen,
 - gezien de “Pržino-overeenkomst”, die op 2 juni en 15 juli 2015 in Skopje werd gesloten tussen de vier belangrijkste politieke partijen, evenals de vierpartijenovereenkomst van 20 juli en 31 augustus 2016 over de uitvoering daarvan,
 - gezien zijn resolutie van 25 november 2020 over het versterken van de mediavrijheid: bescherming van journalisten in Europa, haatzaaiende taal, desinformatie en de rol van platforms ⁽¹⁾,
 - gezien de gezamenlijke verklaring van de leden van het Europees Parlement van 8 december 2020 over de toetredingsonderhandelingen met Noord-Macedonië en Albanië,
 - gezien zijn resolutie van 24 oktober 2019 over de opening van toetredingsonderhandelingen met Noord-Macedonië en Albanië ⁽²⁾,
 - gezien zijn eerdere resoluties over het land,
 - gezien artikel 54 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken (A9-0040/2021),
- A. overwegende dat Noord-Macedonië consequent vooruitgang heeft geboekt en zich met grote toewijding inzet om dichter bij de EU te komen, waarbij het klimaat van wederzijds vertrouwen wordt versterkt, hetgeen heeft geleid tot het besluit van de Europese Raad van 26 maart 2020 om de toetredingsonderhandelingen te openen;
- B. overwegende dat Noord-Macedonië afzonderlijk dient te worden beoordeeld op zijn eigen verdiensten wat betreft de vooruitgang die het heeft geboekt ten aanzien van de door de Europese Raad vastgestelde criteria, en dat de snelheid en kwaliteit van de hervormingen het tijdschema voor toetreding tot de EU bepalen; overwegende dat het vooruitzicht van het EU-lidmaatschap een belangrijke stimulans voor hervormingen is geweest en dat het uitbreidingsproces een beslissende rol heeft gespeeld bij de stabilisering van de Westelijke Balkan;
- C. overwegende dat de rechtsstaat een belangrijke maatstaf vormt bij het toetsen van de stand van de democratische transformatie en de vooruitgang op weg naar toetreding tot de EU;
- D. overwegende dat het besluit van de Europese Raad van 17-18 oktober 2019 om de opening van de toetredingsonderhandelingen met Noord-Macedonië uit te stellen heeft geleid tot politieke instabiliteit in het land en vervroegde verkiezingen in 2020;
- E. overwegende dat de Europese Commissie op 1 juli 2020 een ontwerponderhandelingskader heeft voorgelegd;
- F. overwegende dat misbruik van het toetredingsproces voor het beslechten van cultuurhistorische geschillen door EU-lidstaten een gevaarlijk precedent zou scheppen voor toekomstige toetredingsprocessen van de overige landen op de Westelijke Balkan, met name gezien de historische context in de regio;
- G. overwegende dat het land een gestaag tempo aanhoudt bij het doorvoeren van EU-hervormingen, in het bijzonder op belangrijke terreinen als de rechtsstaat, de bestrijding van corruptie en de georganiseerde misdaad, de inlichtingendiensten, het openbaar bestuur en de werking van democratische instellingen en procedures;
- H. overwegende dat er meer consequente inspanningen nodig zijn op het gebied van strategische hervormingen in verband met de EU, waarvoor de gezamenlijke inzet van alle leiders en belanghebbenden vereist is;
- I. overwegende dat de EU volledig achter Noord-Macedonië blijft staan in zijn strategische keuze voor Europese integratie en uiteindelijk het EU-lidmaatschap op basis van de rechtsstaat, multi-etnische harmonie en goed nabuurschap, in overeenstemming met de agenda van Thessaloniki voor de Westelijke Balkan van 2003;

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0320.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2019)0050.

Donderdag 25 maart 2021

- J. overwegende dat de betrokkenheid van de EU bij de Westelijke Balkan verder gaat dan die van alle andere regio's en bewijs is van een wederzijdse strategische samenwerking;
- K. overwegende dat de EU moet doorgaan met het bevorderen van investeringen en het ontwikkelen van handelsbetrekkingen met Noord-Macedonië aangezien de economische ontwikkeling van het land van het allergrootste belang is;
- L. overwegende dat de EU veruit de grootste handelspartner van Noord-Macedonië is, met 75 % van de uitvoer en 62 % van de invoer van het land, en de meeste financiële bijstand verleent, waarbij het land sinds 2007 meer dan 1,25 miljard EUR aan pretoetredingssteun heeft ontvangen;
- M. overwegende dat de economie van Noord-Macedonië zwaar te lijden heeft onder de COVID-19-pandemie en dat de maatregelen om de verspreiding van het virus te voorkomen een nadelige uitwerking hebben op de nationale begroting;
- N. overwegende dat de EU Noord-Macedonië de meeste steun heeft geboden om de gevolgen van de COVID-19-pandemie te beperken, waarbij zij 66 miljoen EUR heeft vrijgemaakt voor dringende gezondheidsbehoeften en het economisch en sociaal herstel na de pandemie; overwegende dat de EU tot 160 miljoen EUR aan macrofinanciële bijstand ter beschikking heeft gesteld aan Noord-Macedonië;
- O. overwegende dat de EU 3,3 miljard EUR heeft vrijgemaakt om de coronapandemie in de Westelijke Balkan aan te pakken, waarvan 38 miljoen EUR voor onmiddellijke steun aan de gezondheidssector, 467 miljoen EUR om de gezondheidszorgstelsels veerkrachtiger te maken en de sociaal-economische gevolgen te verzachten, 750 miljoen EUR aan macrofinanciële bijstand, 385 miljoen EUR om de particuliere sector te steunen en weer op gang te brengen en 1,7 miljard EUR aan preferentiële leningen van de Europese Investeringsbank;
- P. overwegende dat Noord-Macedonië nog steeds een van de belangrijkste doorreisroutes voor irreguliere migratie is;
- Q. overwegende dat regionale samenwerking tussen de landen op de Westelijke Balkan essentieel is teneinde hun stabiliteit te handhaven en te versterken alsook de welvaart van de regio te verbeteren; overwegende dat goed nabuurschap onontbeerlijk is voor de vooruitgang van Noord-Macedonië op weg naar toetreding tot de EU;
- R. overwegende dat de Overeenkomst van Prespa en het Verdrag inzake vriendschap, goed nabuurschap en samenwerking tussen Noord-Macedonië en Bulgarije mijlpalen zijn die een voorbeeld van stabiliteit en verzoening vormen in de hele regio van de Westelijke Balkan en hebben geleid tot een verbetering van de geest van goed nabuurschap en regionale samenwerking;
- S. overwegende dat de Europese Raad het onderhandelingskader voor Noord-Macedonië tot dusver niet heeft goedgekeurd, waardoor de geloofwaardigheid van de Unie op de Westelijke Balkan in gevaar komt en afbreuk wordt gedaan aan de transformerende kracht van de EU in de regio;
- T. overwegende dat het land na de inwerkingtreding van de historische Overeenkomst van Prespa en het Verdrag inzake vriendschap, goed nabuurschap en samenwerking tussen Noord-Macedonië en Bulgarije in maart 2020 het dertigste lid van de NAVO werd, en dat de EU toen heeft besloten de toetredingsonderhandelingen te openen;
- U. overwegende dat de aansluiting bij de NAVO in 2020 een duidelijke stap voorwaarts is richting meer stabiliteit, interoperabiliteit en integratie op defensiegebied als lid van de Euro-Atlantische gemeenschap, wat het potentieel van landen vergroot om uiteindelijk tot de EU toe te treden;
- V. overwegende dat de Conferentie over de toekomst van Europa kan bijdragen tot de ambities van de landen op de Westelijke Balkan om toe te treden tot de EU;
- W. overwegende dat volwaardig lidmaatschap van de EU voor Noord-Macedonië het politieke, economische en veiligheidsbelang van de Unie dient;
1. is ingenomen met de duidelijke strategische oriëntatie en inzet van Noord-Macedonië op het gebied van integratie in de EU, zoals blijkt uit de voortdurende doorvoering van hervormingen in verband met het toetredingsproces en de inspanningen om bilaterale kwesties met buurlanden op te lossen;
 2. betuigt opnieuw zijn volledige steun voor de belofte van de Europese Raad van Thessaloniki van 2003 dat de toekomst van de landen op de Westelijke Balkan in de EU ligt;
 3. verzoekt de EU-lidstaten hun toezeggingen gestand te doen en duidelijk politiek stelling te nemen, zodat de Raad het onderhandelingskader kan goedkeuren en zo spoedig mogelijk de eerste intergouvernementele conferentie met Noord-Macedonië kan houden om verdere vertragingen te voorkomen, teneinde de geloofwaardigheid, objectiviteit en betrouwbaarheid van het toetredingsproces te versterken;

Donderdag 25 maart 2021

4. herinnert de lidstaten eraan dat het uitbreidingsbeleid gestoeld moet zijn op objectieve criteria en niet door eenzijdige belangen mag worden belemmerd; herhaalt dat het uitbreidingsbeleid van de EU nog steeds het meest doeltreffende instrument van het buitenlands beleid van de Unie is en dat de verdere ontmanteling ervan kan leiden tot een onstabiele situatie in de onmiddellijke nabijheid van de EU;
5. betuigt zijn solidariteit met de bevolking van Noord-Macedonië en acht het van belang de continuïteit van de toegezegde en actieve steun voor de Noord-Macedonische inspanningen op weg naar de Europese Unie te waarborgen;
6. is ingenomen met het feit dat Noord-Macedonië in 2023 het voorzitterschap van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) zal uitoefenen;
7. is van mening dat vertegenwoordigers van Noord-Macedonië en andere landen op de Westelijke Balkan naar behoren betrokken moeten worden bij de Conferentie over de toekomst van Europa en daar actief aan moeten kunnen deelnemen, zowel op regeringsniveau als op het niveau van het maatschappelijk middenveld, met inbegrip van jongeren;
8. verzoekt de autoriteiten en politieke partijen van Noord-Macedonië met klem wederzijds goedgekeurde inspanningen te blijven leveren om de democratie en het transformatieproces te versterken, corruptie te blijven bestrijden, de rechtsstaat, goed nabuurschap en regionale samenwerking te versterken en tegelijkertijd een beter klimaat voor de mediavrijheid en het maatschappelijk middenveld tot stand te brengen;
9. wijst erop dat de voortgang van de toetredingsonderhandelingen volgens de herziene uitbreidingsmethode nog steeds afhankelijk is van voortdurende, diepgaande en onomkeerbare hervormingen op tal van fundamentele terreinen;

Rechtsstaat

10. beklemtoont dat de handhaving van de rechtsstaat door middel van justitiële hervormingen en de consequente vervolging van corruptie op hoog niveau en criminele netwerken van het allergrootste belang zijn;
11. prijst de vorderingen die zijn gemaakt bij de aanpak van de “dringende hervormingsprioriteiten” en de follow-up van de aanbevelingen van de Commissie van Venetië en de deskundigengroep op hoog niveau inzake structurele rechtsstatelijke problemen;
12. neemt kennis van de aanneming van wetgeving inzake de voorkoming van corruptie en belangenconflicten, lobbypraktijken, toegang tot informatie, de bescherming van klokkenluiders en het openbaar ministerie, en pleit voor de doeltreffende en gestage uitvoering daarvan;
13. neemt kennis van het feit dat de regering twee hervormingsplannen heeft goedgekeurd, namelijk de “Europe at home”-agenda en het actieplan voor corruptiebestrijding, die erop gericht zijn de hervormingsagenda te stroomlijnen op bepaalde prioritaire gebieden binnen de cluster fundamentele kwesties van de herziene toetredingsmethode;
14. wijst op de behoefte aan toereikende financiële en personele middelen om doeltreffende en consistente mechanismen voor afschrikking, preventie, opsporing, proactief onderzoek en sancties te waarborgen voor personen in overheidsfuncties door middel van maatregelen op het gebied van belangenconflicten, lobbypraktijken, ethische codes en de bescherming van klokkenluiders;
15. is ingenomen met de totstandbrenging van de functie van adjunct-premier voor corruptiebestrijding en misdaad, duurzame ontwikkeling en personele middelen als een duidelijk teken van politieke inzet om deze kwesties met voorrang aan te pakken;
16. dringt aan op de doeltreffende uitvoering van maatregelen ter waarborging van professionalisme, onafhankelijkheid, integriteit en verantwoordingsplicht op justitieel en vervolgingsgebied, onder meer door middel van de efficiënte tenuitvoerlegging van ethische codes en van de baanbrekende wet inzake het openbaar ministerie, met het oog op duurzame oplossingen voor zaken die door het openbaar ministerie worden behandeld en op verantwoordingsplicht voor misdrijven die verband houden met de zaak betreffende grootschalige illegale af luisterpraktijken; roept op tot extra inspanningen in alle gerechtelijke instellingen om een steentje bij te dragen aan het herstel van het vertrouwen in de rechterlijke macht;
17. is ingenomen met de stappen ter versterking van de onpartijdigheid, transparantie en verantwoordingsplicht van de rechterlijke macht door het proactieve optreden van de Raad voor de rechterlijke macht en pleit voor de doeltreffende uitvoering van de herziene wet inzake de Raad van de openbaar aanklagers; dringt erop aan ten volle gebruik te maken van mechanismen ter versterking van het professionalisme en de integriteit van de rechterlijke macht door middel van verificaties, financiële onderzoeken en confiscaties van vermogensbestanddelen; maakt zich zorgen over de beperkte toegang tot de rechter tijdens de COVID-19-pandemie en moedigt de autoriteiten aan vaart te maken met de digitalisering van de rechterlijke macht en de daarmee samenhangende administratie;

Donderdag 25 maart 2021

18. spoort aan tot de voltooiing van institutionele hervormingen en de uitvoering van de lopende hervormingen in de veiligheidssector en de inlichtingendiensten, teneinde te zorgen voor de financiële, operationele en functionele zelfstandigheid van het nieuwe nationale veiligheidsagentschap en het operationeel technisch agentschap en een zinvol parlementair toezicht op de geheime diensten;
19. pleit voor de voortzetting van de proactieve inspanningen om georganiseerde misdaad en corruptie op methodische wijze te bestrijden door middel van systematische preventiemaatregelen, financieel onderzoek, de vervolging van financiële misdrijven, waaronder witwaspraktijken en terrorismefinanciering, en de vaststelling van passende sancties; roept op tot verdere inspanningen om operaties op te zetten die gericht zijn op het ontmantelen van criminele netwerken die betrokken zijn bij diverse vormen van illegale handel, zoals de handel in vuurwapens, mensen en drugs; dringt bij het land aan op verdere aanpassing aan het acquis en het verrichten van systematisch financieel onderzoek, waarbij de identificatie, tracering, bevroering, confiscatie en administratie van illegale vermogensbestanddelen worden opgevoerd;
20. pleit voor maatregelen ter versterking van het onlangs opgerichte Bureau voor de ontneming van vermogensbestanddelen en ter verbetering van de bestrijding van witwassen en economische criminaliteit; dringt aan op de intensivering van de gezamenlijke inspanningen om georganiseerde, economische en cybercriminaliteit aan te pakken, onder meer door betere coördinatie en een beter partnerschap met Europol;
21. erkent de vooruitgang die is geboekt bij de aanpak van de wijdverbreide corruptie, onder meer door de verbeterde staat van dienst op het gebied van het onderzoeken, vervolgen en berechten van gevallen van corruptie op hoog niveau, ambtsmisbruik en onrechtmatige verrijking; wijst op het belang van de grotere voorttrekkersrol van de commissie voor corruptiebestrijding en van samenwerking ermee op dit gebied;
22. verzoekt het openbaar ministerie de ernstige zaken in behandeling te nemen en proactief maatregelen te nemen naar aanleiding van grote zaken die zijn ingediend door corruptiebestrijdings- en controle instanties alsook door klokkenluiders;
23. Dringt er bij de autoriteiten van Noord-Macedonië op aan hun inspanningen om radicalisering en terrorisme te bestrijden, voort te zetten en te intensiveren en het probleem van buitenlandse terroristische strijders aan te pakken door middel van de voortdurende grensoverschrijdende uitwisseling van informatie en betere samenwerking tussen veiligheidsinstanties en maatschappelijke organisaties, religieuze leiders, lokale gemeenschappen en instellingen voor onderwijs, gezondheidszorg of met een sociaal doel, en door middel van passende re-integratie-inspanningen;

Werking van democratische instellingen

24. wijst erop dat een oppositie met een constructieve rol onontbeerlijk is voor de goede werking van de Sobranie, het parlement van Noord-Macedonië, en voor de vaststelling van belangrijke wetgeving, zoals het aan de EU en de NAVO gerelateerde hervormingsproces;
25. prijst de betrokkenheid van de regerings- en oppositiepartijen in de Sobranie bij belangrijke besluiten in het gemeenschappelijk nationaal belang; merkt op dat een sterkere beleidsdialoog tussen alle politieke partijen een voorwaarde is voor goed bestuur en een goede wetgevingsfunctie; roept alle partijen in het parlement ertoe op constructief te blijven, geen nationalistische of opruiende taal te gebruiken en op basis van goede wil een politieke dialoog aan te gaan, in het bijzonder over belangrijke inspanningen op gezondheids-, economisch, sociaal en politiek gebied teneinde de COVID-19-crisis het hoofd te bieden;
26. wijst erop dat de Jean Monnet-dialoog een belangrijke rol speelt bij het winnen van vertrouwen, het versterken van de democratische cultuur en het bevorderen van de parlementaire capaciteit door een politieke dialoog met de Sobranie mogelijk te maken; is ingenomen met de constructieve, partijoverschrijdende betrokkenheid bij de Jean Monnet-dialoog en de inzet die wordt getoond om uitvoering te geven aan de conclusies van de dialoog en een vierde dialoog te organiseren;
27. verzoekt de Sobranie met klem het wetgevingsproces te verbeteren door het gebruik van versnelde procedures tot een minimum te beperken, de transparantie te vergroten, de tijdige en inclusieve toegang tot informatie over wetgeving te waarborgen en degelijke raadplegingen en effectbeoordelingen door te voeren; herinnert eraan dat het reglement van orde van het parlement bij consensus moet worden bijgewerkt om de Sobranie meer zeggenschap te geven en de mechanismen voor wetgeving, toezicht en begrotingscontrole te versterken; wijst nogmaals op het belang van samenwerking met en duurzame financiering van het maatschappelijk middenveld ten behoeve van een verantwoord toezicht op de openbare instellingen;

Donderdag 25 maart 2021

28. Neemt nota van het goede verloop van de parlementsverkiezingen van 15 juli 2020, maar herinnert eraan dat de juridische stabiliteit ervan werd ondermijnd door frequente herzieningen van het rechts- en regelgevingskader; onderstreept dat de openstaande aanbevelingen in het definitieve verslag van het Bureau voor Democratische Instellingen en Mensenrechten van de OVSE (ODIHR) grondig moeten worden uitgevoerd, onder meer door een tijdige, inclusieve en alomvattende herziening van de kieswet in de aanloop naar toekomstige verkiezingen, waarbij verdere inspanningen nodig zijn om ervoor te zorgen dat de kiezerslijsten actueel en nauwkeurig zijn;
29. pleit voor aanvullende maatregelen om de transparantie van de financiering van politieke partijen te vergroten en te zorgen voor democratische, competitieve en representatieve functioneringsmechanismen binnen partijen, onder meer door behoorlijk onafhankelijk toezicht; wijst erop dat op doeltreffende wijze uitvoering moet worden gegeven aan de aanbevelingen van de nationale rekenkamer;
30. dringt er bij de nieuwe regering op aan prioriteit te geven aan de hervorming van het openbaar bestuur door op verdienste gebaseerde normen vast te leggen en systematisch toe te passen bij openbare benoemingen en bevorderingen, teneinde de cultuur van transparantie, professionele onafhankelijkheid, verantwoordingsplicht, integriteit en billijke etnische en gendervertegenwoordiging in het ambtenarenapparaat en overheidsbedrijven te bevorderen en tegelijkertijd te zorgen voor voldoende bescherming van klokkenluiders; verzoekt om een grondige follow-up van de aanbevelingen van de staatscommissie voor corruptiebestrijding;
31. dringt er bij de autoriteiten op aan te zorgen voor volledige transparantie door de toegang tot informatie verder te verbeteren, inclusief over COVID-19, door ervoor te zorgen dat de verschillende instanties regelmatig actuele informatie uitwisselen via het opendataportaal van de overheid en dat het agentschap voor de bescherming van de vrije toegang tot overheidsinformatie volledig operationeel is;
32. spoort de autoriteiten aan om de relevante archieven van de Joegoslavische geheime dienst terug te halen en bloot te leggen; is van mening dat een transparante behandeling van het totalitaire verleden, met inbegrip van de openstelling van de archieven van de geheime diensten, een stap is naar verdere democratisering, verantwoording en institutionele versterking in zowel het land zelf als de gehele Westelijke Balkan;
33. dringt aan op de behoefte aan verdere verbeteringen op het gebied van de transparantie en zichtbaarheid van EU-financiering ter waarborging van efficiënte controles, audits en follow-ups;

Grondrechten

34. spreekt zijn steun uit voor de inspanningen om inclusief beleid te waarborgen ter bescherming van de fundamentele vrijheden en rechten van alle burgers, met bijzondere aandacht voor vrouwen, jongeren, mensen met een handicap, etnische gemeenschappen en minderheden, LGBTIQI+-personen en laaggeschoolde werklozen; roept de autoriteiten op de onevenredig nadelige gevolgen van de COVID-19-pandemie voor minderheden te verzachten en de strijd tegen ongelijkheid op te voeren;
35. is ingenomen met het feit dat de vrijheid van godsdienst, geweten en gedachte gewaarborgd blijft en dat discriminatie op grond van godsdienst in het algemeen verboden is;
36. roept het nationaal coördinatieorgaan voor de uitvoering van het nationaal actieplan over het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap op om systematisch samen te werken met organisaties die personen met een handicap ondersteunen; benadrukt de noodzaak van verdere de-institutionalisering en beklemtoont dat bepalingen die onvrijwillige opsluiting mogelijk maken, moeten worden ingetrokken; beklemtoont het belang van toereikende middelen en infrastructuur om de noodzakelijke sociale bescherming en fatsoenlijke leefomstandigheden voor mensen met een handicap te waarborgen; is ingenomen met het nationaal actieplan over het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap, en is verheugd dat het nationaal coördinatieorgaan voor de uitvoering van het verdrag geregeld bijeenkomt;
37. is ingenomen met het feit dat er meer aandacht wordt besteed aan en meer financiering wordt uitgetrokken voor beleid inzake de inclusie van Roma, en spoort de autoriteiten aan om het tempo van en de capaciteit voor de uitvoering, coördinatie, monitoring en het gebruik van middelen op te voeren, onder meer op het gebied van huisvestingsbeleid en actief arbeidsmarktbeleid, in overeenstemming met de verklaring van Poznan van 2019 inzake de integratie van de Roma in het kader van het uitbreidingsproces van de EU; moedigt de autoriteiten aan om te zorgen voor een onbelemmerde uitvoering van de wet inzake personen zonder gereguleerde burgerlijke staat en om de problemen in verband met het ontbreken van persoonlijke documenten voor Roma op te lossen;
38. merkt met bezorgdheid op dat haatzaaiende uitlatingen, waaronder op sociale media, wijdverbreid zijn, in het bijzonder ten aanzien van Roma, LGBTI+-personen en andere kwetsbare groepen, landen en volkeren; roept op om het relevante regelgevingskader doeltreffend ten uitvoer te leggen, waarbij een duidelijk onderscheid moet worden gewaarborgd tussen vrij openbaar debat enerzijds en haatzaaiende uitlatingen, laster en het aanzetten tot geweld anderzijds, en waarbij de vervolgingscapaciteiten moeten worden versterkt om personen te beschermen tegen haatmisdrijven, haatzaaiende uitlatingen en gendergerelateerd geweld; is bezorgd over de gevallen van politiegeweld tegen kwetsbare gemeenschappen;

Donderdag 25 maart 2021

39. is ingenomen met de positieve stappen in de richting van institutionele steun voor de bevordering van de mensenrechten van LGBTI+-personen, maar merkt op dat discriminatie van de LGBTI+-gemeenschap een wijdverbreid probleem blijft en dat overheidsinstellingen voorrang moeten geven aan de uitvoering van het regelgevingskader; dringt erop aan meer te doen om haatzaaiende uitlatingen en haatmisdrijven tegen LGBTI+-personen te bestrijden, aangifte van deze misdrijven aan te moedigen en een einde te maken aan straffeloosheid;

40. is verheugd dat er opnieuw antidiscriminatiewetgeving is aangenomen door alle politieke partijen en is ingenomen met het transparante proces voor de benoeming van de commissie voor bescherming tegen discriminatie, die de bescherming en inclusie van alle gemarginaliseerde groepen waarborgt; spoort de *Sobranie* aan wetgeving vast te stellen om een vereenvoudigde, transparante en toegankelijke procedure voor wettelijke gendererkenning op basis van zelfbeschikking mogelijk te maken en discriminatie op grond van seksuele gerichtheid of genderidentiteit te voorkomen; merkt op dat in juni 2019 de allereerste Skopje Pride werd georganiseerd;

41. roept op om constructieve inspanningen te blijven leveren om de doorgaans rustige interetnische betrekkingen te versterken en om alle gemeenschappen en hun cultureel erfgoed te erkennen, te beschermen en op passende wijze te ondersteunen; roept op om de rechten van minderheidsgroepen te waarborgen en om deze groepen op passende wijze te integreren en te vertegenwoordigen in het openbare leven en de media, door te zorgen voor voldoende personeel en financiering voor de instellingen die verantwoordelijk zijn voor beleid inzake minderheden en door ten volle gebruik te maken van het versterkte mandaat van het agentschap voor de verwezenlijking van de rechten van gemeenschappen om overheidsinstellingen te controleren en bij te staan bij het nakomen van hun wettelijke verplichtingen ten aanzien van minderheden;

42. roept Noord-Macedonië op om de kaderovereenkomst van Ohrid te blijven uitvoeren; steunt de herziening van de wet inzake het gebruik van talen in overeenstemming met de aanbevelingen die de Commissie van Venetië in overleg met alle belanghebbenden heeft gedaan; is ingenomen met de oprichting van een agentschap en inspectiedienst die toezicht houden op de algemene tenuitvoerlegging van de wet inzake het gebruik van talen, en herinnert aan de noodzaak om te zorgen voor gelijkwaardig en niet-discriminerend onderwijs in minderheidstalen;

43. verzoekt het ministerie dat verantwoordelijk is voor het politiek systeem en de betrekkingen tussen gemeenschappen om de sociale cohesie te bevorderen door een "één samenleving voor iedereen"-strategie toe te passen en dringt er bij de autoriteiten op aan de resterende uitdagingen op het gebied van discriminatie, uitsluiting en ondervertegenwoordiging aan te pakken; beklemtoont dat erop moet worden toegezien dat alle minderheden in Noord-Macedonië adequate ondersteuning krijgen en hun leven kunnen leiden zonder te worden geïntimideerd of op welke wijze dan ook te worden gediscrimineerd;

44. is ingenomen met de gestage verbeteringen op het gebied van openbare raadplegingen, en dringt aan op verdere vooruitgang met betrekking tot het tijdig en op zinvolle wijze betrekken van het maatschappelijk middenveld bij de besluitvormingsprocessen op verschillende beleidsterreinen en met betrekking tot het waarborgen van de financiële houdbaarheid van de niet-gouvernementele sector; merkt op dat herstructurering van de begroting aan passende raadplegingsprocedures moet worden onderworpen en de houdbaarheid van de sector van het maatschappelijk middenveld niet mag ondermijnen;

45. roept Noord-Macedonië op om te waarborgen dat grondrechtenorganen functioneel onafhankelijk zijn, dat ze over voldoende financiering beschikken en dat hun leden op inclusieve wijze en op basis van verdiensten worden benoemd, om zo bij te dragen aan de verbetering van de mensenrechtensituatie in het land; is ingenomen met de benoeming van de nieuwe ombudsman en dringt aan op nauwere samenwerking met het maatschappelijk middenveld; prijst de versterking van het bureau van de ombudsman en spoort de autoriteiten aan vaart te zetten achter de uitvoering van zijn aanbevelingen; is ingenomen met de instelling van het externe mechanisme voor politietoezicht in het bureau van de ombudsman, en dringt aan op verdere inspanningen om de straffeloosheid van de politie aan te pakken door middel van de systematische tenuitvoerlegging van waarborgen tegen mishandeling door de politie, de inzet van werkelijk onafhankelijke onderzoekers en verbeterde mechanismen voor toezicht op de politie;

46. is ingenomen met de recente actualisering van de wet inzake preventie van en bescherming tegen geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld; dringt er bij de autoriteiten op aan om deze wetten doeltreffend ten uitvoer te leggen en gendergerelateerd geweld en geweld tegen kinderen te voorkomen en om bescherming te bieden door een doeltreffend mechanisme voor het verzamelen van bewijsmateriaal en het vervolgen van daders in te stellen; beklemtoont het belang van preventieve maatregelen alsmede van de bescherming en ondersteuning van slachtoffers van gendergerelateerd en huiselijk geweld, dat door de COVID-19-pandemie is verergerd;

47. verzoekt Noord-Macedonië met klem zich meer in te zetten voor gendergelijkheid en vrouwenrechten, onder meer door voorrang te geven aan gendermainstreaming en nauwer samen te werken met het maatschappelijk middenveld, in het bijzonder met vrouwenorganisaties;

Donderdag 25 maart 2021

48. roept de wetgevers en alle politieke partijen in Noord-Macedonië op om maatregelen te nemen om de vertegenwoordiging van vrouwen in alle verkozen en benoemde besluitvormingsfuncties te verbeteren, in navolging van de positieve ontwikkelingen op het gebied van parlementaire vertegenwoordiging die mogelijk zijn gemaakt door verplichte genderquota; moedigt de autoriteiten aan de gebrekkige uitvoering van de rechten van vrouwelijke werknemers, de genderongelijkheid en de loonkloof tussen mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt verder aan te pakken, actie te ondernemen tegen genderstereotypering, discriminatie in wettelijke bepalingen in verband met zwangerschapsverlof en intimidatie op het werk, en te zorgen voor adequate kinderopvangcapaciteit;

49. is ingenomen met de inspanningen van het land om de samenwerking op het gebied van het beheer van irreguliere migratie en grensbescherming te verbeteren en tegemoet te komen aan de basisbehoeften van vluchtelingen, asielzoekers en migranten; dringt aan op verdere versterking van de internationale bescherming van mensen in nood en op het voorkomen van schendingen van het internationaal recht, zoals vermeende pushbacks; roept de autoriteiten op een mechanisme voor actief toezicht in te voeren en de stappen te ondernemen die nodig zijn om dergelijke schendingen van het internationaal recht te voorkomen; benadrukt dat de bijdrage van Noord-Macedonië aan de bescherming van de buitengrenzen van de Europese Unie van cruciaal belang is en roept de EU op haar steun aan grensbescherming in de regio te intensiveren; wijst op de vooruitgang die is geboekt bij de bestrijding van mensenhandel en -smokkel, en herinnert aan de noodzaak om een werkbaar mechanisme voor het beheer van irreguliere migratiestromen in te stellen en om netwerken van mensensmokkelaars te bestrijden, aangezien het land op een van de belangrijkste doorreisroutes van migranten ligt; wijst op de lopende samenwerking met het Europees Grens- en kustwachtagentschap (Frontex) en steunt de voltooiing van de statusovereenkomst met Frontex, die een betere bescherming van de grenzen en bestrijding van grensoverschrijdende misdaad mogelijk moet maken met volledige eerbiediging van de grondrechten; moedigt het land aan te zorgen voor de vaststelling van een strategie voor de integratie van migranten, waaronder de re-integratie van terugkeerders;

Media

50. erkent dat het over het algemeen gunstige klimaat voor de vrijheid van meningsuiting en de onafhankelijkheid van de media verder moet worden verbeterd door middel van een beter rechtskader, zelfregulering en transparantie van eigendom en van de reclamemarkt, dat de financiële houdbaarheid en de onpartijdigheid van publieke en private media moeten worden versterkt, dat er moet worden gezorgd voor op regels gebaseerde financiering van de media, transparantie en minder politieke reclame, en dat op die manier eerlijke mededinging en onafhankelijk redactioneel beleid moeten worden gewaarborgd;

51. spoort de autoriteiten aan spoedig systematische hervormingen van de media door te voeren om de mededinging nieuw leven in te blazen, de onafhankelijkheid en de capaciteit van de openbare omroep en de regelgevende instantie voor de media te vergroten en onderzoeksjournalistiek te ondersteunen;

52. neemt kennis van de stappen die genomen zijn om de zelfregulering in de media te bevorderen door middel van het register van professionele onlinemediamedia en om de professionele normen te verbeteren door middel van het handvest inzake de arbeidsvoorwaarden van journalisten en het ontwerp van een eerlijke arbeidsovereenkomst voor de digitale media;

53. dringt aan op de vaststelling van maatregelen ter waarborging van de financiële en operationele onafhankelijkheid van de publieke omroep en het agentschap voor audio- en audiovisuele mediadiensten; prijst de inspanningen van het agentschap om toezicht te houden op de transparantie van media-eigendom en om gevallen van haatzaaiende uitlatingen, discriminatie en bedreigingen ten aanzien van verslaggevers aan te pakken;

54. moedigt alle actoren in het politieke en medialandschap aan om inclusief te blijven en zo te zorgen voor een eerlijke vertegenwoordiging van alle relevante politieke standpunten, met als doel de burgers te helpen bij het maken van een weloverwogen democratische keuze;

55. spoort aan om het rechtskader verder te verbeteren en doeltreffende maatregelen te treffen om de veiligheid van journalisten te vergroten en de straffeloosheid bij misdrijven tegen verslaggevers tegen te gaan; pleit voor doeltreffend onderzoek naar fysieke bedreigingen tegen en verbale aanvallen op mediaprofessionals;

56. is bezorgd over desinformatiecampagnes en buitenlandse inmenging die tot doel hebben etnische spanningen te verergeren, de internationale betrekkingen en reputatie van het land te schaden en de publieke opinie en het verkiezingsproces te beïnvloeden, en die ernstige risico's voor de mediavrijheid, democratische samenlevingen en instellingen, fundamentele rechten en vrijheden en de rechtsstaat met zich meebrengen;

Donderdag 25 maart 2021

57. wijst erop dat het belangrijk is de mediavrijheid te waarborgen en kwaliteitsjournalistiek en mediageletterdheid te bevorderen om wijdverspreide desinformatie, nepnieuws, nationalistische retoriek en haatzaaiende uitlatingen te bestrijden; benadrukt dat moet worden onderzocht waar desinformatiecampagnes en buitenlandse inmenging in de media vandaan komen; roept de Europese Dienst voor extern optreden (EDEO) en de Commissie op om de coördinatie te verbeteren en om desinformatie en hybride dreigingen die bedoeld zijn om het Europese perspectief in de regio te ondermijnen op strategische wijze aan te pakken; dringt aan op de oprichting van een op de Balkanlanden gericht kenniscentrum om desinformatie te bestrijden;

Sociaal-economische hervormingen

58. wijst op de schadelijke economische en sociale gevolgen van COVID-19 en drukt zijn steun uit voor de verscheidene maatregelen die zijn genomen om deze gevolgen te beperken; dringt er bij de autoriteiten op aan ten volle gebruik te maken van de voortdurende steun van de EU in het kader van COVID-19 en de daarmee verband houdende mechanismen, en daarbij gebruik te maken van de mogelijkheden die worden geboden door het economisch en investeringsplan voor de Westelijke Balkan, dat tot doel heeft de regio dichterbij de interne markt van de EU te brengen; is ingenomen met de onmiddellijke steun voor de gezondheidszorgsector ten belope van 4 miljoen EUR en met de 62 miljoen EUR ter ondersteuning van het sociaal en economisch herstel die de EU aan Noord-Macedonië heeft geboden aan het begin van de pandemie, aangevuld met een macrofinancieel steunpakket van 160 miljoen EUR aan leningen;

59. is ingenomen met het pakket subsidies ter waarde van 70 miljoen EUR uit het instrument voor pretoetredingssteun (IPA II) om de toegang van partners van de Westelijke Balkan tot COVID-19-vaccins te financieren; verzoekt de Commissie en de lidstaten om voldoende COVID-19-vaccins toe te wijzen voor de burgers in alle landen in de Westelijke Balkan; moedigt regionale samenwerking op gezondheidsgebied aan, in het bijzonder met betrekking tot grensoverschrijdende ziekten, teneinde de regio te ontlasten;

60. spoort de regering aan prioriteit toe te kennen aan maatregelen die gericht zijn op het beperken van de economische krimp en het aanpakken van structurele behoeften, zoals tekortkomingen op het gebied van onderwijs en opleiding, de uitstroom van geschoolde werknemers en leemten in infrastructuurinvesteringen, en die gericht zijn op het stimuleren van diversificatie, mededinging en digitalisering en het aanpakken van de informele economie; herinnert eraan dat het belangrijk is het concurrentievermogen van kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) te versterken;

61. neemt nota van de inspanningen van de regering om de wet inzake het minimumloon vast te stellen en de dekking van de sociale bijstand te verbreden; spoort de autoriteiten aan het belastingwetboek te moderniseren en de capaciteit, personeelsbezetting en arbeidsomstandigheden in en de toegang tot de openbare gezondheidszorg en het zorgverzekeringsstelsel te verbeteren; dringt aan op de vaststelling van gerichte maatregelen om armoede onder kinderen en energiearmoede, die door de pandemie zijn toegenomen, aan te pakken;

62. pleit voor de intensivering van de sociaal-economische maatregelen om de bevolkingsafname en braindrain aan te pakken door middel van actief arbeidsmarktbeleid ter beperking van langdurige werkloosheid;

63. onderstreept dat er meer inspanningen moeten worden geleverd om de niet-discriminerende toegang tot de arbeidsmarkt voor EU-burgers, de vrijheid van dienstverrichting, de wederzijdse erkenning van beroepskwalificaties en de opheffing van niet-tarifaire handelsbelemmeringen te waarborgen;

64. wijst op het belang van tijdige, alomvattende en hoogwaardige sectoroverschrijdende statistische gegevens en verzoekt het land met klem een volkstelling uit te voeren, die al veel eerder had moeten plaatsvinden;

Energie, vervoer en milieu

65. herinnert eraan dat er nog altijd aanzienlijke inspanningen moeten worden geleverd om de doelstellingen op het gebied van energie-efficiëntie, hernieuwbare energie, voorzieningszekerheid en emissiereductie te halen;

66. beveelt aan om overheidsinvesteringen te richten op duurzame groei en het scheppen van banen, en spoort het land aan om de zekerheid en duurzaamheid van zijn energievoorziening te verbeteren door efficiëntie en diversificatie te stimuleren door middel van duurzaam gebruik van hernieuwbare energiebronnen;

67. is ingenomen met de goedkeuring van de wet inzake energie-efficiëntie en spoort Noord-Macedonië aan deze wet ten uitvoer te leggen; is ingenomen met de vooruitgang die is geboekt bij het verder nakomen van de verplichtingen uit hoofde van het derde energiepakket en bij de totstandbrenging van een geïntegreerde regionale energiemarkt door middel van toekomstige elektriciteits- en gasinterconnectoren met de buurlanden; dringt aan op maatregelen om de mededinging op de spoorwegmarkt te waarborgen, de aanleg van relevante spoorwegcorridors te bevorderen en de goede werking van de betrokken grensovergangen te waarborgen;

Donderdag 25 maart 2021

68. verzoekt de Commissie het “meer voor meer”-beginsel rigoureuus toe te passen, vooral wat betreft IPA III voor Noord-Macedonië of het economisch en investeringsplan voor de Westelijke Balkan, gezien de grote vooruitgang die het land heeft geboekt gedurende de verslagperiode en als teken van solidariteit van onze Unie;

69. is ingenomen met de goedkeuring van het economisch en investeringsplan en de groene agenda voor de Westelijke Balkan om de groene en digitale transitie in de regio te ondersteunen en ruimere regionale en grensoverschrijdende samenwerking en energiezekerheid te bevorderen; herinnert aan het potentieel daarvan om de openbare infrastructuur en regionale connectiviteit te verbeteren, met name via de spoorweg- en snelwegcorridor VIII naar Bulgarije, gasinterconnectoren met Kosovo, Servië en Griekenland en het project inzake een terminal voor vloeibaar aardgas (Ing) in Alexandroupolis; wijst nogmaals op het belang van de ontwikkeling van luchtverbindingen in de landen in de Westelijke Balkan en met de EU-lidstaten; benadrukt dat investeringen in het kader van het economisch en investeringsplan moeten bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van Parijs en de decarbonisatie-doelstellingen van de EU, en aan voorafgaande milieueffectbeoordelingen moeten worden onderworpen; wijst op de strategische waarde van het verbeteren van de connectiviteit en economische integratie tussen Noord-Macedonië en zijn buurlanden;

70. waardeert dat Noord-Macedonië als eerste land in de Westelijke Balkan een ontwerp van een geïntegreerd nationaal energie- en klimaatplan heeft opgesteld, dat een solide basis vormt voor een ambitieus definitief plan dat moet worden uitgewerkt in overeenstemming met de verplichtingen van de Energiegemeenschap;

71. pleit voor politieke wil om de Overeenkomst van Parijs en ambitieuze plannen op het gebied van milieubescherming en duurzame ontwikkeling ten uitvoer te leggen, onder meer door de ontwikkeling van waterkracht in beschermde gebieden te beperken, teneinde de biodiversiteit te beschermen en milieuaansprakelijkheid te waarborgen;

72. herhaalt zijn oproep om de alarmerende niveaus van luchtverontreiniging aan te pakken, met name in stedelijke gebieden, door middel van een transitie naar duurzame energie, verwarming en vervoer en via investeringen in hernieuwbare energiebronnen, evenals door de coördinatie tussen sectoren te verbeteren, de lokale en nationale financiering te verhogen, ervoor te zorgen dat de emissieplafonds voor grote stookinstallaties in acht worden genomen en een nationale strategie voor de uitfasering van steenkool te ontwikkelen;

73. is ingenomen met de vooruitgang op het gebied van de verbetering van de waterkwaliteit en herinnert eraan dat de capaciteit voor afvalwaterzuivering moet worden verhoogd, de grote hoeveelheid kunststof die in zee terechtkomt moet worden teruggedrongen, prioriteit moet worden verleend aan het opzetten van een geïntegreerd regionaal afvalbeheersysteem en recycling moet worden bevorderd;

74. roept de autoriteiten op de nodige maatregelen te treffen om het natuurlijke en culturele erfgoed van Ohrid in stand te houden door te waarborgen dat de aanbevelingen van Unesco inzake de regio Ohrid volledig ten uitvoer worden gelegd;

Regionale samenwerking en buitenlands beleid

75. herinnert aan de coöperatieve en constructieve houding die Noord-Macedonië heeft aangenomen tijdens de onderhandelingen over de Overeenkomst van Prespa met Griekenland en over het Verdrag inzake goed nabuurschap met Bulgarije, waaruit de strategische inzet van het land voor Europese integratie blijkt; merkt op dat de EU-lidstaten het houden van de intergouvernementele conferentie met Noord-Macedonië zo snel mogelijk moeten faciliteren om de inspanningen van het land in het kader van het EU-toetredingsproces te erkennen en om te voorkomen dat verdere vertragingen de vooruitgang op het gebied van verzoening in de regio ondermijnen;

76. betreurt het aanhoudende gebrek aan vooruitgang bij de uitvoering van de vorige aanbevelingen van het Europees Parlement met betrekking tot discriminatie van burgers die openlijk uiting geven aan hun Bulgaarse identiteit en/of etnische achtergrond;

77. dringt er krachtig bij de autoriteiten en het maatschappelijk middenveld op aan om passende maatregelen te treffen om tot een historische verzoening te komen, teneinde een einde te maken aan de scheidslijn tussen en binnen verschillende etnische en nationale groepen, met inbegrip van burgers met een Bulgaarse identiteit;

78. spreekt nogmaals zijn volledige steun uit voor versterkte regionale samenwerking en dringt er bij alle partijen op aan om de volledige, consequente en bonafide tenuitvoerlegging van de Overeenkomst van Prespa tussen Noord-Macedonië en Griekenland en van het Verdrag inzake goed nabuurschap tussen Noord-Macedonië en Bulgarije te waarborgen, aangezien beide van groot belang zijn voor de bilaterale betrekkingen; moedigt de partners aan om te blijven samenwerken en om alle onopgeloste bilaterale kwesties die geen invloed hebben op het toetredingsproces bilateraal op te lossen, om constructief te handelen en om geen acties te ondernemen die de Europese integratie en de ruimere belangen van de EU kunnen ondermijnen;

Donderdag 25 maart 2021

79. merkt op dat regionale samenwerking gebaseerd moet zijn op een gemeenschappelijke toekomst in de EU, op een open dialoog die regionale geschillen en een moeilijk verleden overstijgt en op de eerbiediging van de Europese fundamentele waarden; roept op om nieuwe kansen te creëren voor een politieke en beleidsdialoog op hoog niveau met de landen in de Westelijke Balkan, door middel van regelmatige topbijeenkomsten tussen de EU en de Westelijke Balkan en intensievere ministeriële contacten, teneinde de politieke verantwoordelijkheid voor het uitbreidingsproces te versterken en te zorgen voor meer sturing en betrokkenheid op hoog niveau, hetgeen ook wordt beoogd met de herziene uitbreidingsmethode;

80. betreurt dat de Raad het onderhandelingskader niet heeft goedgekeurd; kijkt uit naar de spoedige goedkeuring van het onderhandelingskader, teneinde verdere vertragingen te vermijden en de eerste intergouvernementele conferentie te organiseren zodat de toetredingsonderhandelingen zo snel mogelijk van start kunnen gaan; steunt alle inspanningen om de dialoog te vergemakkelijken en op die manier de weg vrij te maken voor een werkbare overeenkomst; wijst erop dat het idee van de Europese Unie is om regionale geschillen en een moeilijk verleden te overwinnen, teneinde samen aan een betere, vreedzame toekomst te werken en wel te varen;

81. betreurt dat Bulgarije en Noord-Macedonië nog geen overeenstemming hebben bereikt over onopgeloste bilaterale kwesties; herinnert aan het belang van een voortgezette dialoog om duurzame resultaten te boeken bij de uitvoering te goeder trouw van bilaterale overeenkomsten, waarbij ten volle gebruik moet worden gemaakt van het kader en de doelstellingen van het Verdrag inzake vriendschap, goed nabuurschap en samenwerking tussen beide landen; is ingenomen met de benoeming van de speciale vertegenwoordiger van Noord-Macedonië voor Bulgarije en benadrukt het belang van een voortgezette dialoog om tot een duurzaam akkoord te komen over actuele bilaterale kwesties; moedigt Bulgarije en Noord-Macedonië aan om een compromis te bereiken over een actieplan met concrete maatregelen, waarvan de uitvoering regelmatig zal worden beoordeeld in overeenstemming met het Verdrag inzake vriendschap, goed nabuurschap en samenwerking;

82. prijst Noord-Macedonië en Bulgarije voor hun succesvolle gezamenlijke voorzitterschap van het proces van Berlijn voor de Westelijke Balkan en de belangrijke verwezenlijkingen daarvan;

83. roept op om een geïnstitutionaliseerde jongerendialoog op te zetten tussen Noord-Macedonië en Griekenland en tussen Noord-Macedonië en Bulgarije, gebaseerd op het model van het Duits-Franse jongerenbureau (FGYO), en deze van passende overheidsfinanciering te voorzien;

84. verzoekt alle regionale politieke leiders nogmaals om dringend stappen te zetten om de Regionale Commissie (Recom) op te richten voor de vaststelling van feiten over alle slachtoffers van oorlogsmisdaden en andere ernstige schendingen van de mensenrechten die zijn begaan op het grondgebied van het voormalige Joegoslavië en daarmee voort te bouwen op het belangrijke werk dat door de Coalitie van Recom is verzet;

85. is ingenomen met de toetreding van Noord-Macedonië tot de NAVO op 27 maart 2020 en de niet-aflatende inzet van het land voor het Euro-Atlantisch veiligheidskader; is ingenomen met de bijdrage van het land aan door de NAVO geleide missies en aan de Internationale vredesmacht Kosovo (KFOR) via het coördinatiecentrum van het gastland, en de formele samenwerking van het land met het Europees Defensieagentschap; roept Noord-Macedonië op om de afstemming op militaire en operationele normen verder te zetten om de interoperabiliteit en samenhang met de EU- en de NAVO-lidstaten te bevorderen; is ingenomen met de inzet van Noord-Macedonië voor het "Clean Network"-initiatief;

86. benadrukt dat de EU en de Verenigde Staten hun partnerschap met en coördinatie in de Westelijke Balkan moeten versterken om belangrijke hervormingen te versnellen en het bestuur en de verzoening te verbeteren;

87. erkent dat Noord-Macedonië zijn beleid steeds meer afstemt op het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid, en moedigt het land aan dit te blijven doen, met name wat de beperkende maatregelen tegen Rusland betreft; prijst Noord-Macedonië voor zijn niet-aflatende bijdragen aan de lopende missies en operaties van de EU op het gebied van crisisbeheersing en het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid (GVDB) en benadrukt dat het land zich in de toekomst moet blijven inzetten; uit zijn bezorgdheid over zijn toenemende economische en energieafhankelijkheid van derde landen;

88. is verheugd dat Noord-Macedonië zich blijft inzetten voor regionale initiatieven en pleit voor de gestage tenuitvoerlegging van verplichtingen binnen verschillende regionale kaders ter bevordering van de gemeenschappelijke regionale markt;

o

o o

89. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de voorzitter van de Europese Raad, de Raad, de Commissie en de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en aan de president, de regering en de Vergadering van de Republiek Noord-Macedonië.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0115

Verslagen 2019-2020 over Servië

Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de verslagen van de Commissie 2019-2020 over Servië (2019/2175(INI))

(2021/C 494/15)

Het Europees Parlement,

- gezien de stabilisatie- en associatieovereenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds en de Republiek Servië, anderzijds, die op 1 september 2013 van kracht is geworden,
- gezien het verzoek van Servië om toetreding tot de Europese Unie van 19 december 2009,
- gezien het advies van de Commissie van 12 oktober 2011 over het verzoek van Servië om toetreding tot de Europese Unie (COM(2011)0668), het besluit van de Europese Raad van 1 maart 2012 om Servië de status van kandidaat-lidstaat te verlenen en het besluit van de Europese Raad van 27-28 juni 2013 om EU-toetredingsonderhandelingen met Servië te openen,
- gezien de conclusies van het voorzitterschap van de bijeenkomst van de Europese Raad in Thessaloniki van 19-20 juni 2003,
- gezien de verklaring van Sofia van de top EU-Westelijke Balkan van 17 mei 2018 en de daaraan gehechte prioriteitenagenda van Sofia,
- gezien Resolutie 1244 van de VN-Veilighedsraad van 10 juni 1999, het advies van het Internationaal Gerechtshof van 22 juli 2010 over de vraag of de eenzijdige onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo in overeenstemming is met het internationaal recht, en Resolutie 64/298 van de Algemene Vergadering van de VN van 9 september 2010, waarin nota werd genomen van het advies van het Internationaal Gerechtshof en de bereidheid van de EU tot medewerking aan een dialoog tussen Servië en Kosovo werd verwelkomd,
- gezien het eerste akkoord over beginselen betreffende de normalisering van de betrekkingen tussen de regeringen van Servië en Kosovo van 19 april 2013, de akkoorden van 25 augustus 2015 en de lopende, door de EU gefaciliteerde dialoog over de normalisering van de betrekkingen,
- gezien het proces van Berlijn, dat is gestart op 28 augustus 2014,
- gezien zijn resolutie van 29 november 2018 over het verslag van de Commissie 2018 over Servië⁽¹⁾,
- gezien de verklaring en de aanbevelingen van de elfde bijeenkomst van het Parlementair Stabilisatie- en Associatiecomité (SAPC) EU-Servië van 30 en 31 oktober 2019,
- gezien de mededeling van de Commissie van 5 februari 2020 getiteld “Bevordering van het toetredingsproces — Een geloofwaardig EU-perspectief voor de Westelijke Balkan” (COM(2020)0057),
- gezien de conclusies van de Raad van 5 juni 2020 over intensievere samenwerking met de partners van de Westelijke Balkan op het gebied van migratie en veiligheid,
- gezien de mededeling van de Commissie van 29 mei 2019 getiteld “Mededeling inzake het uitbreidingsbeleid van de EU voor 2019” (COM(2019)0260) en het bijbehorend werkdocument van de diensten van de Commissie getiteld “Serbia 2019 Report” (SWD(2019)0219),
- gezien de mededeling van de Commissie van 6 oktober 2020 getiteld “Mededeling 2020 inzake het uitbreidingsbeleid van de EU” (COM(2020)0660) en het bijbehorend werkdocument van de diensten van de Commissie getiteld “Serbia 2020 Report” (SWD(2020)0352),

⁽¹⁾ PB C 363 van 28.10.2020, blz. 119.

Donderdag 25 maart 2021

- gezien de mededeling van de Commissie van 6 oktober 2020 getiteld “Een economisch en investeringsplan voor de Westelijke Balkan” (COM(2020)0641) en het bijbehorend werkdocument van de diensten van de Commissie getiteld “Guidelines for the Implementation of the Green Agenda for the Western Balkans” (SWD(2020)0223),
 - gezien de gezamenlijke mededeling van de Commissie en de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid van 8 april 2020 getiteld “Mededeling over de wereldwijde EU-respons op COVID-19” (JOIN(2020)0011),
 - gezien de beoordeling van de Commissie van 21 april 2020 van het economische hervormingsprogramma van Servië voor de periode 2020-2022 (SWD(2020)0064) en de op 19 mei 2020 door de Raad aangenomen gezamenlijke conclusies van de economische en financiële dialoog tussen de EU en de landen van de Westelijke Balkan en Turkije,
 - gezien de mededeling van de Commissie van 29 april 2020 getiteld “Steun aan de Westelijke Balkan voor de bestrijding van COVID-19 en het herstel na de pandemie” (COM(2020)0315),
 - gezien de elfde bijeenkomst van de toetredingsconferentie met Servië op ministerieel niveau van 10 december 2019, waar de onderhandelingen over hoofdstuk 4 (Vrij verkeer van kapitaal) werden geopend,
 - gezien de conclusies van de eerste fase van de dialoog tussen de partijen over de verbetering van de voorwaarden voor het houden van parlementsverkiezingen, die door het Europees Parlement werd gefaciliteerd,
 - gezien het eindverslag van de bijzondere verkiezingsevaluatiemissie van het OVSE/ODIHR over de parlementsverkiezingen van 21 juni 2020 in Servië, dat op 7 oktober 2020 werd gepubliceerd,
 - gezien de op 11 november 2020 uitgebrachte persverklaring van deskundigen van het Bureau van de Hoge Commissaris van de VN voor de mensenrechten over zorgen over misbruik van de wet ter voorkoming van witwassen en ter bestrijding van terrorismefinanciering om het werk van ngo's te beteugelen,
 - gezien het tweede nalevingsverslag over Servië dat op 26 november 2020 in het kader van de vierde evaluatieronde door de Groep van Staten tegen Corruptie (Greco) werd gepubliceerd over de voorkoming van corruptie onder parlementsleden, rechters en aanklagers,
 - gezien het basisevaluatieverslag over Servië van de Groep van deskundigen inzake actie tegen geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (Grevio) van 22 januari 2020,
 - gezien zijn eerdere resoluties over het land,
 - gezien zijn aanbeveling van 19 juni 2020 aan de Raad, de Commissie en de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid betreffende de Westelijke Balkan, naar aanleiding van de top in 2020 ⁽²⁾,
 - gezien de gezamenlijke verklaring van de top van het Europees Parlement en de voorzitters van de parlementen van de landen van de Westelijke Balkan van 28 januari 2020, die werd bijeengeroepen door de Voorzitter van het Europees Parlement,
 - gezien de tijdens de top EU-Westelijke Balkan van 6 mei 2020 per videoconferentie overeengekomen verklaring van Zagreb,
 - gezien de top EU-Westelijke Balkan die op 10 november 2020 in het kader van het proces van Berlijn plaatsvond,
 - gezien artikel 54 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken (A9-0032/2021),
- A. overwegende dat Servië, zoals ieder land dat toe wenst te treden tot de EU, op zijn eigen verdiensten moet worden beoordeeld aan de hand van de naleving, toepassing en handhaving van een reeks criteria en gemeenschappelijke waarden die vereist zijn voor toetreding, en overwegende dat de kwaliteit van en de inzet voor de noodzakelijke hervormingen het tijdspad voor en de vooruitgang in het toetredingsproces bepalen;

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0168.

Donderdag 25 maart 2021

- B. overwegende dat de democratie, de mensenrechten en de rechtsstaat fundamentele waarden zijn waarop de EU is gegrondvest en de kern vormen van zowel het uitbreidings- als het stabilisatie- en associatieproces; overwegende dat de aanzienlijke, resterende uitdagingen op deze gebieden door middel van duurzame hervormingen moeten worden aangepakt;
- C. overwegende dat Servië zowel intern als in zijn internationale betrekkingen onomkeerbare prestaties moet leveren op het gebied van de naleving, handhaving en verdediging van de waarden van eerbied voor de menselijke waardigheid, vrijheid, democratie, gelijkheid, de rechtsstaat en eerbiediging van de mensenrechten, waaronder de rechten van personen die tot nationale en andere minderheden behoren;
- D. overwegende dat sinds de start van de onderhandelingen met Servië achttien hoofdstukken zijn geopend, waarvan er twee voorlopig zijn afgesloten; overwegende dat Servië heeft besloten de nieuwe uitbreidingsmethode van de EU te aanvaarden;
- E. overwegende dat op het gebied van de rechterlijke macht en de grondrechten (hoofdstuk 23) en recht, vrijheid en veiligheid (hoofdstuk 24) nog altijd duurzame resultaten moeten worden geboekt; overwegende dat de Raad heeft besloten nog geen nieuwe hoofdstukken te openen met betrekking tot Servië;
- F. overwegende dat de situatie in Servië volgens Greco “over het algemeen onbevredigend” is en dat is vastgesteld dat Servië zich niet aan de aanbevelingen van Greco betreffende de voorkoming van corruptie onder parlementsleden, rechters en aanklagers houdt;
- G. overwegende dat de toezegging van de EU om de rechtsstaat te bevorderen ook betrekking heeft op Servië, waar de EU moet blijven samenwerken met de Raad van Europa om Servië te ondersteunen bij het doorvoeren van essentiële hervormingen en opleidingen over het recht, de bestrijding van corruptie, de bevordering van de mensenrechten en de rol van vrije en onafhankelijke media en maatschappelijke organisaties, alsook bij het monitoren van de voortgang op deze gebieden, in overeenstemming met de herziene uitbreidingsmethode;
- H. overwegende dat Servië belang heeft bij de normalisering van de betrekkingen met Kosovo;
- I. overwegende dat Servië zich blijft inzetten voor regionale samenwerking en goede nabuurschapsbetrekkingen;
- J. overwegende dat Servië zich blijft inzetten voor de totstandbrenging van een functionerende markteconomie en de tenuitvoerlegging van de verplichtingen van de stabilisatie- en associatieovereenkomst, hoewel de naleving op enkele punten problematisch blijft; overwegende dat de economische ontwikkeling nog altijd door corruptie wordt belemmerd;
- K. overwegende dat Servië alle fundamentele verdragen van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) heeft geratificeerd;
- L. overwegende dat de vrijheid van meningsuiting en de onafhankelijkheid van de media nog altijd belangrijke zorgpunten zijn die met prioriteit moeten worden aangepakt;
- M. overwegende dat de dialoog tussen de partijen over de verbetering van de voorwaarden voor het houden van parlementsverkiezingen, die door het Europees Parlement wordt gefaciliteerd, nog altijd een uniek platform biedt voor het bereiken van overeenstemming over toezeggingen met betrekking tot de verbetering van de verkiezingsvoorwaarden;
- N. overwegende dat de EU heeft ingestemd met de hertoewijzing van 374 miljoen EUR uit het instrument voor pretoetredingssteun (IPA) om de sociaaleconomische gevolgen van de COVID-19-pandemie in de regio te verzachten;
- O. overwegende dat de EU heeft laten zien dat zij zich inzet voor het Europees perspectief van de landen van de Westelijke Balkan en 3,3 miljard EUR heeft uitgetrokken om de acute gezondheids crisis aan te pakken en de economische en sociale gevolgen van de COVID-19-pandemie op te vangen;
- P. overwegende dat de EU de grootste verstrekker van steun en bijstand is voor de bestrijding van de economische en sociale gevolgen van de COVID-19-pandemie in Servië; overwegende dat Servië 15 miljoen EUR aan onmiddellijke steun voor de gezondheidssector, 78,4 miljoen EUR aan steun voor sociaal en economisch herstel en 93,4 miljoen EUR aan financiële bijstand heeft ontvangen;
- Q. overwegende dat Servië EU-steun ontvangt in het kader van het instrument voor pretoetredingssteun (IPA), met een totale indicatieve steuntoewijzing van 1 539,1 miljard EUR voor de periode 2014-2020;

Donderdag 25 maart 2021

- R. overwegende dat de EU de grootste verstrekker van financiële bijstand aan Servië is; overwegende dat de EU in de afgelopen achttien jaar meer dan 3,6 miljard EUR aan subsidies heeft verleend aan Servië op alle gebieden, waaronder de rechtsstaat, overheidshervormingen, sociale ontwikkeling, milieu en landbouw; overwegende dat Servië sinds 2007 in totaal 2,79 miljard EUR aan EU-steun in het kader van het IPA heeft ontvangen;
- S. overwegende dat Servië aanzienlijk heeft geprofiteerd van de handel en de economische integratie met de EU; overwegende dat 67 % van de totale uitvoer van Servië in 2018 voor de EU bestemd was en 60 % van de totale invoer van goederen uit de EU afkomstig was, en dat de EU daarmee de grootste handelspartner van Servië is; overwegende dat de investeringen van de EU in Servië tussen 2010 en 2018 in totaal meer dan 13 miljard EUR bedroegen;
1. is verheugd dat het EU-lidmaatschap nog altijd het strategische doel van Servië is en een prioriteit van de nieuwe regering; neemt nota van het feit dat alle parlementaire partijen achter het proces van de integratie van Servië in de EU staan; spoort de Servische autoriteiten aan in het publieke debat actiever en ondubbelzinniger kenbaar te maken dat zij aan de Europese waarden hechten; verwacht een duidelijke en ondubbelzinnige toezegging van Servië, zowel in woorden als in daden, om de verplichtingen in het kader van zijn toetreding tot de EU op zichtbare en controleerbare wijze na te komen;
 2. benadrukt hoe belangrijk het is om de toetredingsonderhandelingen met Servië dynamischer te maken en de herziene uitbreidingsmethode snel ten uitvoer te leggen op basis van clusters van thematische onderhandelingshoofdstukken en de geleidelijke integratie van afzonderlijke EU-beleidsmaatregelen en -programma's, en daarbij duidelijke en tastbare stimulansen onder de aandacht te brengen die rechtstreeks van belang zijn voor Servische burgers;
 3. onderstreept dat het momentum dat in Servië na de verkiezingen van 21 juni 2020 met het nieuwe mandaat is ontstaan, een uitgelezen kans biedt voor het zetten van belangrijke stappen richting de toetreding van Servië tot de EU; pleit ervoor dat er alleen nieuwe onderhandelingshoofdstukken worden geopend als Servië de nodige toezeggingen doet en hervormingen doorvoert met betrekking tot de vereiste ijkpunten; merkt op dat het openen van hoofdstukken een essentieel instrument is voor het bewerkstelligen van duurzame hervormingen en pro-Europese veranderingen in Servië;
 4. verzoekt de Commissie en de Raad, in voorkomend geval samen met de Servische partners, de nodige stappen te ondernemen om de bepalingen van de herziene uitbreidingsmethode, en met name de bepalingen betreffende de thematische onderhandelingsclusters, ten uitvoer te leggen en deze nieuwe methode aan te grijpen om het uitbreidingsproces in de Westelijke Balkan te bespoedigen en samen met Servië de volgende stappen in het onderhandelingsproces van Servië vorm te geven;
 5. is ingenomen met de samenwerking tussen de Servische regering en de Nationale Vergadering in het kader van het Nationale Conventie voor de Europese Unie; verzoekt de Servische regering zo spoedig mogelijk een nieuw hoofd van het onderhandelingssteam voor de toetreding van Servië tot de EU te benoemen; verzoekt Servië bovendien de administratieve capaciteit van het ministerie van Europese Integratie te verbeteren ter bevordering van de voering van de toetredingsonderhandelingen, en alles in het werk te stellen om het EU-integratieproces zo inclusief en open mogelijk te maken;
 6. merkt op dat Servië zich nog altijd inspant om zijn wetgeving in overeenstemming te brengen met het acquis en ten uitvoer te leggen volgens het acquis, en deze inspanningen moet voortzetten; betreurt het dat de afstemming aanzienlijk langzamer verloopt dan de regering aanvankelijk had voorzien; vestigt de aandacht op de beperkte vooruitgang die met betrekking tot hoofdstuk 23 (inzake de rechterlijke macht en de grondrechten) en hoofdstuk 24 (inzake recht, vrijheid en veiligheid) is geboekt; wijst erop dat de normalisering van de betrekkingen met Kosovo en de daadwerkelijke eerbiediging van de grondrechten nog altijd van essentieel belang zijn en bepalend zijn voor het tempo van de toetredingsonderhandelingen;
 7. betreurt het gebrek aan vooruitgang op veel gebieden van de hervormingsagenda van Servië, evenals het feit dat er zelfs sprake is van achteruitgang met betrekking tot kwesties die van cruciaal belang zijn voor de toetreding van het land tot de EU; verzoekt de Commissie haar verslagleggingsmethode te veranderen om aanzienlijke achteruitgang tot uiting te kunnen laten komen en een duidelijk signaal af te geven aan kandidaat-lidstaten, waaronder Servië;
 8. wijst op het belang van strategische communicatie over de voordelen van toetreding tot de EU door Servische belanghebbenden; beklemtoont dat het openbaar debat over de toetreding tot de EU gestoeld moet zijn op feiten en de volledige eerbiediging van de grondrechten en de democratische waarden moet bevorderen;
 9. spoort de Servische autoriteiten aan om in het openbaar debat actiever uit te dragen dat zij zich aan de Europese waarden hebben verbonden en op transparantere wijze te communiceren, onder meer door ervoor te zorgen dat het algemeen publiek toegang heeft tot informatie en door de samenwerking tussen overheidsinstanties en maatschappelijke organisaties te verruimen; noemt het zorgelijk dat door de overheid gefinancierde mediakanalen, die vaak ambtenaren citeren, bijdragen aan de verspreiding van de anti-EU-retoriek in Servië;

Donderdag 25 maart 2021

10. verzoekt Servië en de lidstaten van de EU Servische en EU-burgers, met inbegrip van burgers die tot nationale minderheden behoren, op actievere en doeltreffendere wijze voor te lichten over het Europees perspectief; vestigt de aandacht op de historische vriendschaps- en broederschapsbanden tussen de volkeren van de Europese Unie en de bevolking van Servië;

11. wijst op de onevenredige zichtbaarheid die Servië aan derde landen geeft; verzoekt Servië, de Commissie en de EU-delegatie in Servië meer inspanningen te leveren om de rol en de voordelen van het nauwe partnerschap tussen de EU en Servië beter onder de aandacht te brengen, onder meer door met EU-steun verwezenlijkte projecten en hervormingen te belichten; merkt op dat het dringend noodzakelijk is om Servische burgers die niet in de grote steden wonen bij het proces te betrekken en verzoekt de EU haar steun aan maatschappelijke basisorganisaties op te voeren;

12. pleit voor de totstandbrenging van nieuwe mogelijkheden voor politieke en beleidsdialogoos op hoog niveau met de landen van de Westelijke Balkan om te zorgen voor sterkere sturing en inzet op hoog niveau, zoals ook de herziene uitbreidingsmethode voorschrijft; is van oordeel dat de conferentie over de toekomst van Europa Servische vertegenwoordigers, evenals vertegenwoordigers van andere landen van de Westelijke Balkan, actief en op passende wijze bij het proces moet betrekken, zowel op regeringsniveau als op het niveau van maatschappelijke en jongerenorganisaties;

13. neemt nota van de conclusies van het eindverslag van de bijzondere verkiezingsevaluatiemissie van het OVSE/ODIHR dat de parlementsverkiezingen van 21 juni 2020 efficiënt werden beheerd, maar dat de dominantie van de regerende partij, onder meer in de media, niettemin een zorgpunt was; betreurt de langetermijntendensen van druk op kiezers, vooringenomenheid van de media en de vervaging van de grenzen tussen de werkzaamheden van alle overheidsfunctionarissen en partijcampagnes; wijst in dit verband op de rol van door de staat gesponsorde desinformatiecampagnes die erop gericht zijn de opinie met het oog op de verkiezingen te beïnvloeden;

14. is ingenomen met de oprichting van de werkgroep voor de uitvoering van de aanbevelingen van het ODIHR; verzoekt de Servische autoriteiten alle aanbevelingen van het ODIHR ruimschoots voor de volgende verkiezingen volledig uit te voeren; benadrukt dat maatschappelijke organisaties met kennis van verkiezingsvoorwaarden ook in de toekomst bij dit proces moeten worden betrokken;

15. stelt met bezorgdheid vast dat belangrijke elementen van het kiesstelsel zijn gewijzigd, waarbij onder meer de kiesdrempel is verlaagd, en dat deze wijzigingen slechts enkele weken voor de geplande verkiezingen door het parlement zijn doorgevoerd zonder dat daar een degelijk openbaar debat aan is voorafgegaan; merkt op dat fundamentele elementen van de kieswetgeving volgens de Commissie van Venetië niet minder dan een jaar voor de verkiezingen ingrijpend mogen worden gewijzigd;

16. betreurt het dat delen van de oppositie hebben besloten de verkiezingen te boycotten en beklemtoont dat alle politieke krachten, en met name de regeringsautoriteiten, in het licht van de bevindingen van de bijzondere verkiezingswaarnemingsmissie van het OVSE/ODIHR, waarin het gebrek aan echte pluriformiteit evenals de fragmentatie van de politiek in Servië worden benadrukt, verantwoordelijk zijn voor het verbeteren van de verkiezingsvoorwaarden; benadrukt dat zij hun kiezers alleen in de politiek kunnen vertegenwoordigen en het besluitvormingsproces alleen kunnen beïnvloeden door deel te nemen aan politieke en verkiezingsprocessen; verzoekt de oppositie naar de onderhandelingstafel terug te keren en haar deelname aan de politieke en parlementaire activiteiten te hervatten; merkt op dat het onlangs gevormde Servische parlement als gevolg van de boycot door bepaalde oppositiepartijen van de verkiezingen wordt gekenmerkt door de overweldigende meerderheid van de regerende coalitie en het ontbreken van een levensvatbare oppositie, hetgeen niet bevorderlijk is voor de totstandbrenging van politieke pluriformiteit in het land;

17. wijst op de verkiezingsbeginselen zoals gedefinieerd door de Commissie van Venetië en stelt met bezorgdheid vast dat president Aleksandar Vučić de vervroegde verkiezingen zonder grondwettelijke basis of politieke noodzaak heeft aangekondigd en als president van Servië en voorzitter van de grootste politieke partij tevens heeft aangekondigd dat in het voorjaar van 2022 op dezelfde dag presidents-, parlements- en gemeenteraadsverkiezingen zullen worden gehouden;

18. is ingenomen met de totstandbrenging van de door het Europees Parlement gefaciliteerde dialoog tussen de partijen met de Nationale Vergadering van Servië, alsmede met de eerste maatregelen die de Servische autoriteiten en de meerderheid in het parlement hebben genomen om de verkiezingsvoorwaarden te verbeteren; pleit voor de verdere tenuitvoerlegging van de resterende toezeggingen die in het kader van de dialoog tussen de partijen zijn gedaan;

19. is verheugd over de start van de tweede fase van de door het Europees Parlement gefaciliteerde dialoog tussen de partijen met de Nationale Vergadering van Servië, waarbij alle belanghebbenden en pro-Europese politieke krachten in Servië moeten worden betrokken om het politieke klimaat en het vertrouwen in het hele politieke spectrum te verbeteren en naar een consensus toe te werken betreffende onopgeloste kwesties in verband met de verkiezingsprocessen, overeenkomstig de aanbevelingen van internationale verkiezingswaarnemingsmissies; dringt erop aan dat er zo spoedig mogelijk nieuwe rondes van een inclusievere dialoog tussen de partijen plaatsvinden en verzoekt alle partijen duidelijke doelen, criteria, ijkpunten en gesprekspartners te definiëren; beklemtoont dat de dialoog tussen de partijen ruim voor de

Donderdag 25 maart 2021

komende verkiezingen moet worden afgerond, zodat er voldoende tijd overblijft om de nodige juridische en andere wijzigingen met betrekking tot de verkiezingsvoorwaarden door te voeren en in de praktijk te brengen, en zo voor de verkiezingen een gelijk speelveld tot stand te brengen; herinnert eraan dat de regering en onafhankelijke organen moeten zorgen voor de volledige en correcte tenuitvoerlegging van de rechtskaders die verband houden met de in het kader van de dialoog tussen de partijen gedane toezeggingen;

20. veroordeelt de onaanvaardbare verbale aanvallen en haatzaaiende uitlatingen ten aanzien van leden van het Europees Parlement, en met name ten aanzien van de leden die het Parlement vertegenwoordigen in de betrekkingen met Servië, waaronder de voorzitter en de leden van de SAPC-delegatie en de facilitators van de dialoog tussen de partijen, aangezien deze niet stroken met de geest van de verplichtingen van Servië uit hoofde van de stabilisatie- en associatieovereenkomst; verzoekt de voorzitter van de Nationale Vergadering en de voorzitters van de daarin vertegenwoordigde fracties normen voor een democratisch debat te handhaven;

21. verzoekt de nieuwe regering zich te richten op doeltreffende en controleerbare fundamentele hervormingen en structurele hervormingen en tekortkomingen met betrekking tot de rechtsstaat, de grondrechten, mediavrijheid, de bestrijding van corruptie, en de werking van democratische instellingen en de overheid aan te pakken;

22. stelt met bezorgdheid vast dat corruptie over het algemeen nog altijd een punt is waarop weinig vooruitgang is geboekt; is ingenomen met de stappen die zijn genomen om de onafhankelijkheid van het agentschap voor corruptiebestrijding te waarborgen, alsook met de tot dusver behaalde resultaten bij de afhandeling van corruptiezaken; spoort de autoriteiten aan verdere vooruitgang te boeken en met name betere resultaten te behalen op het gebied van onderzoeken, aanklachten en definitieve veroordelingen in zaken betreffende corruptie op hoog niveau, alsook op het gebied van de tenuitvoerlegging van de wetten inzake voorkoming van corruptie in overeenstemming met het EU-acquis en de aanbevelingen van Greco; is ingenomen met het onlangs gepubliceerde verslag van Greco en spoort het ministerie van Justitie aan werk te maken van de uitvoering van de daarin opgenomen aanbevelingen;

23. wijst erop dat Servië volgens het meest recente verslag van Greco de aanbevelingen van 2015 slechts ten dele heeft uitgevoerd, en dat de situatie in het land volgens Greco "over het algemeen onbevredigend" is; onderstreept het belang van een doeltreffende bestrijding van corruptie en verzoekt de Servische autoriteiten zo spoedig mogelijk aan deze aanbevelingen te voldoen; maakt zich zorgen over de recente wijziging van de definitie van "overheidsfunctionarissen" in de wet inzake voorkoming van corruptie, die op niet-transparante en overhaaste wijze is doorgevoerd en waarbij het aantal personen waarop de wet van toepassing is aanzienlijk beperkt, als gevolg waarvan de corruptiebestrijdingsmechanismen verder zijn verzwakt en nieuwe mogelijkheden zijn gecreëerd voor misbruik van overheidsmiddelen die voorheen als illegaal werden beschouwd;

24. verzoekt Servië met klem overtuigende resultaten te behalen, onder meer door duurzame resultaten te behalen met betrekking tot doeltreffend onderzoek op gebieden die aanleiding geven tot zorg, zoals de rechterlijke macht, de vrijheid van meningsuiting en de bestrijding van corruptie en georganiseerde misdaad, met name in zaken die van groot openbaar belang zijn, zoals de zaken Krušik, Jovanjica en Telekom Srbija, en betere resultaten te behalen met betrekking tot onderzoek, aanklachten en veroordelingen in zaken betreffende corruptie op hoog niveau, waaronder met betrekking tot de inbeslagname en confiscatie van criminele vermogensbestanddelen; herhaalt zijn oproep van 2018 tot gerechtigheid met betrekking tot de onrechtmatige sloop van privé-eigendom in de wijk Savamala in Belgrado; merkt op dat de nieuwe wet inzake voorkoming van corruptie sinds 1 september 2020 van kracht is;

25. roept Servië eens te meer op zich meer in te spannen om corruptie op doeltreffende wijze te bestrijden door zich te richten op de voorkoming en vervolging van corruptie, onder meer door een nieuwe strategie voor corruptiebestrijding vast te stellen met een geloofwaardig en realistisch actieplan, evenals een doeltreffend coördinatiemechanisme;

26. verzoekt Servië de bestrijding van georganiseerde misdaad naar een hoger niveau te tillen en van een aanpak op basis van individuele gevallen over te stappen naar een strategie tegen organisaties, om grote en internationaal verspreide organisaties te kunnen ontmantelen; merkt op dat deze strategie onder meer doeltreffend onderzoek en doeltreffende vervolging en definitieve veroordeling in zaken betreffende zware, georganiseerde misdaad moet omvatten, waaronder financieel onderzoek, systematische volging van geldstromen, robuuste toezichtsmechanismen ter voorkoming van misbruik, en een grotere financiële en personele capaciteit voor het openbaar ministerie voor georganiseerde misdaad, dat vrij moet zijn van onrechtmatige politieke invloeden;

27. toont zich bezorgd over de toename van geweldplegingen door extremistische groeperingen en georganiseerde criminele groepen en verzoekt de autoriteiten ervoor te zorgen dat kwesties die door onderzoeksjournalisten of klokkenluiders worden ontdekt, naar behoren worden onderzocht en dat betrokken ambtenaren ter verantwoording worden geroepen;

Donderdag 25 maart 2021

28. is bezorgd over de aanhoudende politieke invloed op de rechterlijke macht en merkt op dat de waarborgen voor de verantwoordingsplicht, de professionaliteit, de onafhankelijkheid en de algemene efficiëntie van de rechterlijke macht moeten worden versterkt, onder meer door in voorkomend geval het bestaande systeem voor personeelswerving -beheer te herzien; merkt op dat de regering een voorstel voor de hervorming van de grondwet heeft opgesteld, dat positief is beoordeeld door de Commissie van Venetië, en dit naar de bevoegde commissie van de Nationale Vergadering heeft gestuurd;

29. ondersteunt het belang van een breed raadplegingsproces bij de hervorming van de grondwet; betreurt het dat het vorige Servische parlement er niet in is geslaagd de grondwet te hervormen om de rechterlijke macht onafhankelijker te maken; beveelt aan de hervormingen zo spoedig mogelijk door te voeren in overleg met verenigingen van rechters en aanklagers en andere relevante politieke actoren, waaronder de niet-parlementaire oppositie;

30. wijst eens te meer op het belang van de spoedige aanneming van de wet inzake financiering van de autonome provincie Vojvodina;

31. spreekt zijn bezorgdheid uit over de doeltreffende werking van het nieuwe parlement, waarin geen parlementaire oppositie is vertegenwoordigd, waarvan de legitimiteit door de oppositiepartijen wordt aangevochten, waarvan de zittingsperiode, zoals reeds door de Servische president is aangekondigd, zal worden verkort, en dat ingrijpende wijzigingen van de grondwet goedkeurt, met name op het gebied van de rechterlijke macht, zonder dat daar een open, inclusief en democratisch openbaar debat aan voorafgaat;

32. is ingenomen met de veranderde werking van de Nationale Vergadering met het oog op het herstel van de praktijken en procedures en de naleving van het reglement van orde; betreurt het dat het algemeen parlementair toezicht op de uitvoerende macht nogal formalistisch is gebleven; beklemtoont dat er nadere, aanzienlijke hervormingen van de praktijken en procedures nodig zijn om de kwaliteit van het wetgevingsproces te verbeteren, te zorgen voor doeltreffend parlementair toezicht en een einde te maken aan de systemische tekortkomingen van de Nationale Vergadering door onder meer dwarsliggen en het aantal spoedprocedures te beperken, evenals de samenvoeging onder hetzelfde agendapunt van punten die geen onderlinge samenhang vertonen;

33. ondersteunt dat de kwaliteit van het wetgevingsproces nog altijd moet worden verbeterd door de transparantie en de sociale en politieke dialoog te versterken en ervoor te zorgen dat onafhankelijke regelgevende organen de bevoegdheid hebben om hun toezichthoudende rol op doeltreffende wijze te kunnen vervullen; stelt vast dat de jaarverslagen van onafhankelijke organen tijdens de plenaire vergadering van de Nationale Vergadering zijn besproken en dat er conclusies zijn aangenomen;

34. vraagt dat het nieuwe parlement zich beter inspant om de transparantie, inclusiviteit en kwaliteit van het wetgevingsproces evenals doeltreffend parlementair toezicht te waarborgen; pleit voorts voor aanvullende maatregelen ter waarborging van de dialoog tussen de partijen en een sterkere rol voor maatschappelijke organisaties, die nog altijd een wezenlijke schakel vormen van een goed functionerende democratie; neemt met bezorgdheid nota van het gebrek aan transparantie met betrekking tot de herbenoeming van de commissaris voor de bescherming van gelijke kansen;

35. pleit voor doeltreffende samenwerking met onafhankelijke en regelgevende organen en een sterkere inzet van de Nationale Vergadering op het gebied van het toezicht op en de controle van de regering en de overheid; vraagt dat de Nationale Vergadering in aanzienlijke mate wordt betrokken bij het proces van de toetreding van Servië tot de EU, in overeenstemming met de op 16 december 2013 aangenomen resolutie over de rol van de Nationale Vergadering en beginselen bij de onderhandelingen over de toetreding van Servië tot de EU;

36. ondersteunt dat de rol van onafhankelijke regelgevende organen, waaronder de nationale ombudsman, het agentschap voor corruptiebestrijding, de nationale auditautoriteit en de commissaris voor informatie van openbaar belang en bescherming van persoonsgegevens, volledig moet worden erkend en ondersteund; verzoekt de Nationale Vergadering van Servië werk te maken van de uitvoering van de bevindingen en aanbevelingen van onafhankelijke regelgevende organen, en met name de bevindingen en aanbevelingen van de ombudsman;

37. herinnert eraan dat sociale dialoog een van de pijlers van het Europees sociaal model is en dat regelmatig overleg tussen de regering en de sociale partners in belangrijke mate bijdraagt aan de voorkoming van maatschappelijke spanningen en conflicten; benadrukt dat het van essentieel belang is dat sociale dialoog meer omvat dan louter de uitwisseling van informatie en dat de belanghebbenden moeten worden geraadpleegd over belangrijke wetten voordat deze aan de parlementaire procedure worden onderworpen;

38. stelt met bezorgdheid vast dat de Nationale Vergadering van Servië pas 44 dagen na de afkondiging van de noodtoestand in maart 2020 is bijeengekomen, hetgeen haar rol als kerninstelling binnen de parlementaire democratie, zoals verankerd in de Servische grondwet, heeft ondermijnd; stelt met bezorgdheid vast dat de Nationale Vergadering, ongeacht de duidelijke parlementaire meerderheid, pas lange tijd na de bekendmaking van de definitieve verkiezingsuitslag op 5 juli 2020 haar werkzaamheden heeft opgepakt; verzoekt de Nationale Vergadering beledigend, opruiend taalgebruik te vermijden en haatzaiende uitlatingen tijdens het parlementair debat tegen te gaan; vestigt de aandacht op het belang van het werk van de oppositie in een democratie;

Donderdag 25 maart 2021

39. beklemtoont dat het gebruik door parlementsleden van beledigende taal, intimidatie en lastercampagnes tegen politieke tegenstanders en mediavertegenwoordigers tijdens de plenaire vergadering van de Nationale Vergadering in strijd is met de democratische praktijk en fundamentele democratische waarden en daarom krachtig moet worden veroordeeld en bestraft overeenkomstig het reglement van orde; is ontzet over de recente aanvallen van verschillende parlementsleden en regeringsgezinde roddelbladen op onderzoeksjournalisten en leden van maatschappelijke organisaties, waaronder van het onafhankelijke medianetwerk KRIK en ngo's zoals CRTA en "Open Parlement", waarbij de betreffende personen werden afgetekend als medeplichtigen van georganiseerde criminele groepen en als beramers van een staatsgreep, wat haaks staat op hun eigen, onlangs aangenomen gedragscode voor parlementsleden;

40. is verheugd over de goedkeuring van het nieuwe actieplan voor een mediastrategie en de totstandbrenging van een werkgroep voor de monitoring van de tenuitvoerlegging van de strategie en het actieplan;

41. maakt zich zorgen over de beschuldigingen van onderzoeksjournalisten van manipulatie door de regering van COVID-19-statistieken voor politieke en verkiezingsdoeleinden; noemt de door regeringsfunctionarissen gevoerde desinformatiecampagne over EU-steun tijdens de pandemie betreurenswaardig; beklemtoont dat vertrouwen en transparantie van bijzonder belang zijn bij de pogingen van de regering om COVID-19 te bestrijden en verzoekt de Servische regering dan ook met klem burgers te voorzien van alle relevante informatie over de pandemie, waaronder over de vaccins;

42. is van oordeel dat de verwerving van twee televisiezenders met nationale dekking in december 2018 door iemand die banden heeft met de regeringspartij een stap richting de monopolisering van het medialandschap door de regeringspartij vormt; verzoekt de autoriteiten met klem bij alle toekomstige eigendomstransacties in de media de noodzakelijke voorwaarden voor eerlijke mededinging en transparantie te waarborgen en in stand te houden; vraagt de redacties van alle televisiezenders met nationale dekking in Servië de hoogste professionele normen te handhaven en regelmatig afwijkende meningen te laten horen;

43. betreurt de achteruitgang op het gebied van mediavrijheid en het toenemend gebruik van beledigend taalgebruik, intimidatie en zelfs haatzaaiende uitlatingen ten aanzien van leden van de parlementaire oppositie, onafhankelijke intellectuelen, ngo's, journalisten en prominente persoonlijkheden, waaraan ook leden van de regeringspartijen zich schuldig maken, ondanks het feit dat zij de uiterst belangrijke verantwoordelijkheid hebben om alle mediavertegenwoordigers met eerbied te behandelen; verzoekt de Servische autoriteiten onmiddellijke maatregelen te nemen om de vrijheid van meningsuiting en de onafhankelijkheid van de media te waarborgen en ervoor te zorgen dat deze zaken naar behoren worden onderzocht;

44. betreurt het dat de tijdens de dialoog tussen de partijen gedane toezeggingen met betrekking tot de Regelgevingsraad voor elektronische media en tot de publieke omroep (RTS) slechts gedeeltelijk of helemaal niet door de Servische autoriteiten zijn verwezenlijkt; herinnert eraan dat vrije en onafhankelijke media een zeer belangrijke rol spelen binnen een democratie; betreurt het dat de Regelgevingsraad voor elektronische media en de RTS er, sinds de afronding van de eerste fase van de dialoog tussen de partijen, niet in zijn geslaagd met hun werkzaamheden hun geloofwaardigheid onder het publiek en de oppositiepartijen te herstellen; stelt vast dat de regering een werkgroep voor de veiligheid van journalisten heeft opgericht, maar dat alle verenigingen van onafhankelijke journalisten en media in Servië zich daar al uit hebben teruggetrokken, omdat de werkgroep niet heeft gereageerd op de aanvallen van regeringsgezinde roddelbladen op de journalisten van het netwerk voor onderzoek naar misdaad en corruptie (KRIK);

45. stelt met bezorgdheid vast dat maatschappelijke organisaties hun werk moeten doen in een omgeving waarin geen ruimte is voor kritiek; verzoekt het Servische Bureau voor de voorkoming van witwaspraktijken van het ministerie van Financiën met klem duidelijkheid te verschaffen over de situatie met betrekking tot de onderzoeken die naar ngo's en journalisten zijn ingesteld op grond van beschuldigingen van witwaspraktijken, en deze organisaties en personen niet langer willekeurig tot doelwit te maken; verzoekt de Servische autoriteiten maatregelen te nemen om het krimpen van de ruimte voor maatschappelijke organisaties en onafhankelijke media tegen te gaan en ervoor te zorgen dat zij in alle vrijheid en zonder beperkingen hun werkzaamheden kunnen uitvoeren, zonder dat zij worden geïntimideerd of gecriminaliseerd; verzoekt de autoriteiten met klem zo spoedig mogelijk een omgeving tot stand te brengen die bevorderlijk is voor het werk van alle maatschappelijke organisaties;

46. verzoekt de Commissie en de EDEO hun samenwerking met en ondersteuning van maatschappelijke organisaties, ngo's en onafhankelijke media ter plaatse te intensiveren; spreekt nogmaals zijn steun uit voor het werk dat democratische Europese politieke stichtingen verzetten om de democratische processen in Servië te versterken en de opkomst van een nieuwe generatie politieke leiders te bevorderen;

47. veroordeelt alle gewelddaden in de krachtigste bewoordingen, maar merkt evenwel op dat de autoriteiten bijzondere aandacht moeten besteden aan het buitensporige politiegeweld dat tijdens de protesten van juli 2020 is gepleegd, alsook aan het daaropvolgende gebrek aan medewerking van politieagenten met het rechtsstelsel en de openbare aanklager; verzoekt de Servische autoriteiten met klem alle gevallen waarbij de politie zijn boekje te buiten is gegaan grondig te onderzoeken om straffeloosheid te voorkomen en het vertrouwen van de bevolking in de politie te versterken, alsook om het voor mensen

Donderdag 25 maart 2021

die menen het slachtoffer te zijn geworden van wangedrag door de politie makkelijker te maken om aangifte te doen en schadeloos te worden gesteld; vraagt de Servische autoriteiten bovendien een multolerantiebeleid te voeren ten aanzien van rechtshandhavers die de beroepsethiek of het strafrecht schenden;

48. merkt op dat het rechts- en institutionele kader voor de eerbiediging van de mensenrechten formeel grotendeels is vastgesteld, maar geen doeltreffende mechanismen omvat ter waarborging van de daadwerkelijke eerbiediging van deze grondrechten; vraagt dat alle toekomstige wijzigingen van bestaande wetten inzake de eerbiediging van de mensenrechten, waaronder de wet inzake vrije toegang tot informatie van openbaar belang, op transparante wijze en met de betrokkenheid van alle belanghebbenden worden doorgevoerd; pleit voor de doeltreffendere tenuitvoerlegging ervan, waarbij bijzondere aandacht moet worden besteed aan de kwetsbaarste groepen in de samenleving, waaronder nationale minderheden, op het gebied van onderwijs; verzoekt Servië niet-discriminerend gebruik van minderheidstalen te verzorgen en te beschermen in het onderwijs en in speciale omgevingen binnen staats- en lokale mediakanalen, en gelijke kansen met betrekking tot degelijke vertegenwoordiging in de politiek, de overheid en de rechterlijke macht te waarborgen;

49. is ingenomen met de intensievere inspanningen die Servië samen met de EU levert om de Roma-gemeenschap in de samenleving te integreren, met name door de huisvesting van Roma te verbeteren; verzoekt de Servische autoriteiten op te treden tegen structurele discriminatie tegen de Roma met betrekking tot hun status als burgers en op het gebied van gezondheidszorg, onderwijs en werkgelegenheid; verzoekt Servië met klem de institutionele structuur voor de integratie van de Roma te verbeteren en te vereenvoudigen, onder meer door te zorgen voor een duidelijke taakverdeling en coördinatie tussen nationale en lokale autoriteiten, en door bij de vaststelling van begrotingen rekening te houden met de behoeften van Roma-gemeenschappen;

50. is verheugd dat de lang uitgestelde vertaling van de schoolboeken voor het basisonderwijs naar het Bulgaars eindelijk is afgerond, wat leden van de Bulgaarse nationale minderheid in staat zal stellen onderwijs te volgen in hun moedertaal; stelt met bezorgdheid vast dat de schoolboeken voor het voortgezet onderwijs nog altijd niet volledig zijn vertaald; spoort de Servische autoriteiten aan de duurzaamheid van het proces te bewaken door te zorgen voor voldoende leerkrachten, schoolboeken en aanvullend materiaal (schoolagenda's, cijferlijsten etc.) om aan de behoeften van leerlingen die tot de minderheid behoren, te kunnen voldoen;

51. maakt zich zorgen over het verzuim van de Servische autoriteiten om het feitelijke gebruik van regionale of minderheidstalen te bevorderen;

52. verzoekt Servië mensenrechteninstellingen te versterken, hun onafhankelijkheid te waarborgen en ervoor te zorgen dat zij over de nodige financiële en personele middelen beschikken en dat hun aanbevelingen tijdig worden opgevolgd, alsook een nieuwe antidiscriminatiestrategie uit te werken en ten uitvoer te leggen;

53. verzoekt Servië zijn vermogen te bevorderen om met statistieken te komen en tijdig de volkstelling uit te voeren, en daarbij de hoogste internationale normen te handhaven en onafhankelijke waarnemers te betrekken; pleit eens te meer voor een betere coördinatie en inclusie van belanghebbenden en voor de tenuitvoerlegging van de periodieke herziening van het actieplan voor de verwezenlijking van de rechten van nationale minderheden;

54. maakt zich ernstige zorgen over de aantijgingen dat de Servische autoriteiten misbruik maken van de wet inzake het verblijf van burgers, alsook over de systematische en discriminerende "passivering" van de woonadressen van burgers van Albanese afkomst in het zuiden van Servië; pleit ervoor dat grondig, onafhankelijk onderzoek wordt ingesteld naar deze aantijgingen en naar de Servische autoriteiten om korte metten te maken met alle discriminerende en gerichte praktijken;

55. neemt met bezorgdheid nota van het grote aantal vrouwen en kinderen dat het slachtoffer wordt van huiselijk of ander geweld; neemt nota van de inspanningen die Servië levert om geweld tegen vrouwen en kinderen en huiselijk geweld tegen te gaan; dringt niettemin aan op een verdere en doeltreffendere tenuitvoerlegging en concrete verbeteringen, met name tijdens de huidige pandemie, om de toegang tot hoogwaardige diensten op dit gebied te bevorderen;

56. is ingenomen met het verslag van Grevio over Servië, waarin wordt benadrukt dat er geen samenhangend beleid bestaat voor de tenuitvoerlegging van het Verdrag van Istanbul, dat preventieve maatregelen nodig zijn, dat er sprake is van hiaten in de dienstverlening aan slachtoffers, dat het bewustzijn en de bewustmaking met betrekking tot deze kwestie, evenals de capaciteitsopbouw op dit gebied, beperkt zijn, en dat veel vrouwen kampen met specifieke hindernissen als gevolg van een combinatie van factoren zoals etniciteit, armoede, sociale afkomst en lichamelijke of geestelijke beperkingen;

57. maakt zich zorgen over het feit dat een nieuwe wet inzake gendergelijkheid ernstige vertraging heeft opgelopen, dat het in dit opzicht nog steeds ontbreekt aan coördinatie en een efficiënte institutionele opzet met toereikende middelen, dat de sociaaleconomische status van vrouwen nog altijd aanzienlijk slechter is dan die van mannen, dat patriarchaal gedrag en stereotypen veel voorkomen in de samenleving en het openbaar debat, en dat rechters, aanklagers en advocaten op dit gebied niet goed onderlegd zijn;

Donderdag 25 maart 2021

58. verzoekt Servië zich sterker in te zetten voor gendergelijkheid en vrouwenrechten door bijzondere aandacht te besteden aan gendermainstreaming en nauwere samenwerking met het maatschappelijk middenveld, en met name met vrouwenrechtenorganisaties; beklemtoont dat economische programma's een genderperspectief moeten omvatten;
59. prijst de sterke vertegenwoordiging van vrouwen in het nieuwe parlement en hoopt dat deze zal leiden tot de aanzienlijke bevordering van de mensenrechten en politieke vrijheden voor vrouwen en kwetsbare groepen; is ingenomen met de aanzienlijke vertegenwoordiging van nationale minderheden in het parlement;
60. beklemtoont dat de rechten van de LGBTI-gemeenschap nog altijd moeten worden beschermd; verzoekt de autoriteiten beter en doeltreffender op te treden tegen haatzaaiende uitingen en door haat ingegeven misdaden; is verheugd over het vreedzame verloop van twee pride-optochten in 2019; benadrukt dat het belangrijk is dat alle instellingen de voorbereiding van EuroPride 2022 ondersteunen en de veiligheid van alle deelnemers waarborgen;
61. is ingenomen met het initiatief van de regering om de volgende stap te zetten met betrekking tot de wet inzake partnerschappen tussen mensen van hetzelfde geslacht en naams- en genderwijzigingen voor transgenders overeenkomstig de desbetreffende jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, en verzoekt de regering om een veilige omgeving voor LGBTI-personen tot stand te brengen en een cultuur van verdraagzaamheid ten aanzien van deze personen te bevorderen;
62. verzoekt Servië met klem de toegang tot de gezondheidsdiensten te verbeteren voor personen met een beperking, mensen met hiv, kinderen en volwassenen die drugs gebruiken, gevangenen, sekswerkers, LGBTI-personen, intern ontheemden en Roma, met name in het licht van de huidige pandemie en de problemen in de zorg;
63. is verheugd over de betrokkenheid van Servië bij regionale samenwerkingsinitiatieven; spoort Servië aan zich op alle niveaus te blijven inspannen voor verzoening en de versterking van de goede nabuurschapsbetrekkingen; vraagt Servië bilaterale overeenkomsten volledig ten uitvoer te leggen en constructieve, tijdige oplossingen te vinden voor alle resterende grensconflicten met zijn buurlanden, waaronder voor verzoeningskwesaties in verband met voormalig Joegoslavië; merkt op dat er meer aandacht moet worden gestoken in de sociaaleconomische ontwikkeling van de grensregio's; is verheugd over het initiatief voor regionale integratie door middel van economische ontwikkeling;
64. is ingenomen met de constructieve rol van de Raad voor regionale samenwerking (RCC) en de actieve deelname van Servië daarin; onderstreept het belang van regionale samenwerking in verband met de COVID-19-crisis en benadrukt dat regionale samenwerking en goede nabuurschapsbetrekkingen gekoppeld zijn aan de doelstelling van Servië om met succes een Europees perspectief te verwezenlijken;
65. benadrukt dat de normalisering van de betrekkingen tussen Servië en Kosovo een prioriteit is en een voorwaarde voor toetreding van beide landen tot de EU, en ook van essentieel belang zou zijn voor het waarborgen van stabiliteit en welvaart in de ruimere regio; waardeert de toegenomen inzet van beide partijen voor de door de EU gefaciliteerde dialoog, en pleit voor een actieve en constructieve deelname aan de door de EU gefaciliteerde dialoog onder leiding van de speciale vertegenwoordiger van de EU, om te komen tot een alomvattende, duurzame en wettelijk bindende overeenkomst die in overeenstemming is met het internationale recht;
66. herhaalt zijn oproep om alle reeds gesloten overeenkomsten volledig, te goeder trouw en tijdig uit te voeren, waaronder de totstandbrenging van de vereniging/gemeenschap van gemeenten met een Servische meerderheid zonder verder oponthoud; verzoekt de EDEO een mechanisme op te zetten om de uitvoering van alle tot op heden gesloten overeenkomsten te monitoren en te verifiëren, en periodiek verslag uit te brengen aan het Europees Parlement over de stand van zaken; spreekt in dit verband nogmaals zijn volledige steun uit voor de speciale vertegenwoordiger van de EU voor de dialoog tussen Belgrado en Pristina, Miroslav Lajčák;
67. dringt er bij de regeringen van Servië en Kosovo op aan af te zien van maatregelen die het vertrouwen tussen de partijen kunnen ondermijnen en de constructieve voortzetting van de dialoog in gevaar kunnen brengen; wijst op het belang van de multi-etnische aard van zowel Servië als Kosovo en het feit dat etnisch homogene staten niet het doel mogen zijn in de regio;
68. verzoekt de autoriteiten van Servië en Kosovo om interpersoonlijke contacten tussen lokale gemeenschappen te bevorderen, teneinde de dialoog te versterken, ook op niet-gouvernementeel niveau; verzoekt de autoriteiten nogmaals geen opruiende taal te gebruiken ten aanzien van andere etnische groepen; betreurt het dat de brug van Mitrovica ondanks de voltooiing van de renovatiewerkzaamheden nog altijd niet is opengesteld voor alle verkeer;
69. is ingenomen met de actieve en constructieve deelname van Belgrado aan de dialoog met Pristina en de tenuitvoerlegging van de in het kader van de overeenkomst van Brussel overeengekomen verplichtingen;
70. prijst de goede regionale samenwerking tussen Servië en Kosovo in de strijd tegen de verspreiding van de COVID-19-pandemie, waaronder de samenwerking tussen de burgemeesters van Mitrovica en de communicatie tussen de ministers van Volksgezondheid;

Donderdag 25 maart 2021

71. wijst op het belang van regionale samenwerking op het gebied van oorlogsmisdaden en onderzoek naar vermiste personen, en beklemtoont dat onder meer intensievere inspanningen moeten worden geleverd voor de erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke vonnissen inzake oorlogsmisdaden, de uitvoering van onderzoek naar graven, de afkeuring van haatzaaiende taal en verheerlijking van oorlogsmisdadigers, en de ondersteuning van nationale aanklagers bij de berechting van daders; verzoekt de Servische autoriteiten zich te blijven inspannen om deze problemen tegen te gaan en alle vormen van haatzaaiende taal, intimidatiecampagnes, de openlijke goedkeuring en ontkenning van genocide, misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden te veroordelen; betreurt het dat de genocide van Srebrenica nog altijd door bepaalde Servische autoriteiten en politici wordt ontkend; is ingenomen met het werk van maatschappelijke organisaties op het gebied van verzoening, overgangsjustitie en schadeloosstelling;

72. is ingenomen met de voortdurende medewerking van Servië aan het proces in het kader van de verklaring van Sarajevo en wijst op de verplichting van Servië uit hoofde van de stabilisatie- en associatieovereenkomst om ten volle mee te werken met het Internationaal Straftribunaal voor het voormalige Joegoslavië (ICTY), dat zijn werkzaamheden heeft voltooid, en het Internationaal Restmechanisme van de Verenigde Naties voor Straftribunalen; verzoekt Servië op te treden tegen alle pogingen om de tot dusver behaalde resultaten te ondermijnen of de door het ICTY vastgestelde feiten te verdraaien;

73. spreekt nogmaals zijn steun uit voor het initiatief tot oprichting van de Regionale Commissie voor de vaststelling van feiten over alle slachtoffers van oorlogsmisdaden en andere schendingen van de mensenrechten die zijn begaan op het grondgebied van voormalig Joegoslavië (Recom); onderstreept het belang van het Regionaal Bureau voor samenwerking in jongerenzaken (RYCO) en zijn werkzaamheden; neemt nota van het voorstel van de Commissie om het jaar waarin Novi Sad de culturele hoofdstad van Europa is in verband met de COVID-19-pandemie uit te stellen van 2021 naar 2022;

74. is verheugd over het feit dat in 2019 aan Servië de status van programmaland is toegekend in het kader van het Erasmus+-programma;

75. is ingenomen met de vooruitgang die Servië heeft geboekt bij de ontwikkeling van een werkende markteconomie; vraagt Servië door te gaan met het stimuleren van het concurrentievermogen en duurzame, inclusieve langetermijngroei door middel van structurele hervormingen, met name in de energiesector en op de arbeidsmarkt, en door de transparantie en voorspelbaarheid op het gebied van regelgeving te verbeteren; onderstreept het belang van de ontwikkeling van ondernemersvaardigheden onder jongeren en verzoekt de Servische regering het corruptieprobleem direct aan te pakken, aangezien dit de ontwikkeling van een werkende markteconomie in de weg staat, en gevolg te geven aan de zorgen die in 2020 door Greco zijn geuit;

76. merkt op dat in de Servische gezondheidszorg nog altijd sprake is van een tekort aan hulpmiddelen en een uitstroom van professionele arbeidskrachten, waardoor tijdens de COVID-19-pandemie een gebrek is ontstaan aan medische apparatuur, medische deskundigheid en laboratoriumtestcapaciteit; spoort Servië aan hervormingen door te voeren om de volksgezondheid te versterken, de sociale bescherming te verbeteren en de private sector te steunen om de economische gevolgen van de pandemie te verzachten;

77. is ingenomen met de aanzienlijke vooruitgang die Servië heeft geboekt op financiële gebieden zoals het ondernemingsrecht, het intellectuele-eigendomsrecht, mededinging en financiële diensten, alsook met betrekking tot verantwoordingsplicht van leidinggevend en audits; merkt evenwel op dat meer vooruitgang moet worden geboekt op het gebied van openbare aanbestedingen;

78. toont zich bezorgd over de toenemende invloed van China in Servië en in de rest van de Westelijke Balkan en over het gebrek aan transparantie en milieu- en sociale effectbeoordelingen met betrekking tot Chinese investeringen en leningen; verzoekt Servië de wettelijke nalevingsnormen voor de zakelijke activiteiten van Chinese bedrijven te versterken;

79. verzoekt Servië zijn energiesector te verduurzamen door de energiebronnen te diversifiëren, de overgang naar een koolstofarme economie in gang te zetten, over te stappen naar hernieuwbare energie en minder vervuilende brandstoffen en tevens alle steenkoolsubsidies die niet aan de normen voldoen, af te schaffen; spoort Servië aan de nodige maatregelen te nemen om vanuit milieuoogpunt kwetsbare gebieden in stand te houden en te beschermen en strenger toezicht te houden op de tenuitvoerlegging van het nationale emissiereductieplan;

80. is ingenomen met de totstandbrenging van het grootste windmolenpark, Čibuk 1, en de vooruitgang die is geboekt met betrekking tot de gasinterconnector tussen Servië en Bulgarije; neemt met bezorgdheid nota van de consequente, gebrekkige naleving en de daaruit voortvloeiende schending van het Verdrag tot oprichting van de Energiegemeenschap; pleit er nogmaals voor de landen van de Westelijke Balkan centraal te stellen in de connectiviteitsstrategie van de EU;

81. is ingenomen met de actieve deelname van Servië aan de Vervoersgemeenschap en aan projecten in het kader van het trans-Europees netwerk, waaronder de aanleg van de snelweg tussen Niš, Merdare en Pristina;

82. is ingenomen met de inwerkingtreding van de nieuwe, in april 2019 ondertekende regionale roamingovereenkomst;

Donderdag 25 maart 2021

83. verzoekt de autoriteiten zorg te dragen voor de aanpassing aan de EU-normen en -beleidsdoelstellingen inzake klimaatbescherming, milieu en energie-efficiëntie, met name in het licht van de verklaring van Sofia over de groene agenda voor de Westelijke Balkan, waaronder de invoering van CO₂-emissierechten, de actualisering van de wetgeving inzake energie-efficiëntie en de ontwikkeling en invoering van een geïntegreerd nationaal energie- en klimaatplan om de transitie naar een circulaire economie te bevorderen en de nodige maatregelen aan te nemen om vanuit milieuoogpunt kwetsbare gebieden in stand te houden en te beschermen;
84. spoort Servië aan de hervormingen van de nationale elektriciteits- en gassector te voltooiën door met name de systeemexploitanten te ontvlechten en te werken aan regionale connectiviteit en de voltooiing van de regionale energiemarkt overeenkomstig de Overeenkomst van Parijs en de internationale verplichtingen uit hoofde van het Verdrag tot oprichting van de Energiegemeenschap;
85. is verontrust over de sterke luchtvervuiling in Servië en verzoekt de autoriteiten met klem dringend maatregelen te nemen om de luchtkwaliteit te verbeteren, met name in grote steden en industriële gebieden zoals Smederevo, Bor en Kolubara; beklemtoont dat het belangrijk is om duurzame oplossingen te vinden en het gebruik van bruinkool en andere koolsoorten met een lage calorische waarde voor de opwekking van energie en warmte te beperken;
86. betreurt dat er niets wordt gedaan aan de verontreiniging van de rivier de Dragovishtitsa door mijnbouwondernemingen die in de regio actief zijn;
87. is ingenomen met de aanhoudende steun van Servië voor de integrale strategie voor het buitenlands en veiligheidsbeleid van de EU;
88. wijst nogmaals op het belang van de aanpassing aan het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) van de EU, dat geleidelijk een integraal onderdeel van het buitenlands beleid van Servië moet worden als voorwaarde voor de toetreding van het land; spreekt zijn bezorgdheid uit over het aanpassings tempo van Servië, dat het laagste in de regio is; constateert dat bepaalde regeringsfunctionarissen en politici met enige regelmaat verklaringen doen die twijfels oproepen over de oriëntatie van het buitenlands beleid van Servië; is bezorgd over het feit dat Servië in de Algemene Vergadering van de VN herhaaldelijk zijn steun heeft uitgesproken voor de annexatie van de Krim door Rusland;
89. is verheugd dat Servië hetzelfde standpunt als de EU heeft ingenomen ten aanzien van de presidentsverkiezingen in Belarus; is niettemin bezorgd over het feit dat Servië zich niet heeft aangesloten bij de bestrafning van Belarussische functionarissen en het standpunt van de EU ten aanzien van de nieuwe veiligheidswet in China; verzoekt Servië te zorgen voor een betere aansluiting bij de verklaringen van de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid namens de EU, evenals bij de besluiten van de Raad, onder meer betreffende sancties;
90. neemt nota van de ondertekening van de overeenkomsten voor economische normalisering door Servië en Kosovo op 4 september 2020 in Washington; betreurt het echter dat er in de tekst bepalingen zijn opgenomen waarin Kosovo wordt opgeroepen niet langer te streven naar lidmaatschap van internationale organisaties; is ingenomen met de hernieuwde betrokkenheid van de Verenigde Staten, en onderstreept dat de EU en de Verenigde Staten hun partnerschap en coördinatie in de Westelijke Balkan moeten versterken; onderstreept dat trans-Atlantische samenwerking een belangrijke factor is voor de stabiliteit in de regio, en wijst op de leidende rol van de EU als bemiddelaar in het proces van normalisering van de betrekkingen tussen Servië en Kosovo;
91. wijst erop dat het verplaatsen van de Servische ambassade in Israël van Tel Aviv naar Jeruzalem ingaat tegen het standpunt van de Europese Unie over de tweestatenoplossing voor het conflict tussen Israël en Palestina;
92. pleit voor de intensivering van de samenwerking tussen de EU en Servië om misleidende desinformatie, hybride bedreigingen en cyberdreigingen aan te pakken die tot doel hebben verdeeldheid te zaaien in de samenleving, de EU in diskrediet te brengen en het Europees perspectief van de regio te ondermijnen; spoort aan tot het nemen van concrete stappen om de veerkracht en cyberbeveiliging te versterken; verzoekt Servië, de Commissie en de EDEO maatregelen te ondersteunen die erop gericht zijn de pluriformiteit van de media en kwaliteitsjournalistiek te bevorderen; beklemtoont dat de Europese coördinatie moet worden verbeterd om regionale desinformatiecampagnes, die vaak uit Servië afkomstig zijn, tegen te gaan, bijvoorbeeld door een op de Balkanlanden gericht kenniscentrum ter bestrijding van desinformatie op te zetten;
93. is met name bezorgd over de desinformatieberichten die afkomstig zijn van het Kremlin en worden uitgezonden via Sputnik Srbiya en andere binnenlandse actoren; verzoekt de Servische autoriteiten de regelingen op grond waarvan deze werkzaamheden zijn toegestaan te herzien om desinformatie zowel in het binnen- als in het buitenland te beperken, en zich sterker in te spannen om desinformatiecampagnes, die sinds het begin van de COVID-19-pandemie zijn toegenomen, te bestrijden;
94. neemt nota van de sluiting van de samenwerkingsovereenkomst inzake grensbeheer tussen Servië en het Europees Grens- en kustwachtagentschap (Frontex), die Frontex in staat stelt Servië te helpen bij het beheer van zijn grenzen en de uitvoering van gezamenlijke operaties; merkt op dat Servië op actieve en constructieve wijze heeft meegewerkt aan het beheer van de buitengrenzen van de EU;

Donderdag 25 maart 2021

95. herinnert eraan dat de EU de grootste handelspartner van, investeerder in en steunverstrekker aan Servië is; neemt nota van het besluit van Servië van oktober 2019 om een vrijhandelsovereenkomst te sluiten met de Euraziatische Economische Unie; verwacht evenwel dat Servië zich aansluit bij het EU-handelsbeleid; wijst eens te meer op het streven van de EU om haar belangen te verdedigen door het negatieve effect te beperken van vrijhandelsovereenkomsten met de Euraziatische Economische Unie die zijn ondertekend door landen die het lidmaatschap van de Europese Unie hebben aangevraagd en een stabilisatie- en associatieovereenkomst hebben ondertekend, zoals Servië; betreurt het dat Servië nog altijd geen lid is van de Wereldhandelsorganisatie;

96. verzoekt Servië zich beter aan te passen aan het arbeidsrecht van de EU, een nieuwe wet inzake het stakingsrecht in te voeren, zwartwerk aan te pakken en de wet op inspectie te wijzigen om te voldoen aan de desbetreffende verdragen van de IAO, die door Servië zijn geratificeerd;

97. spoort Servië aan voldoende financiële en institutionele middelen beschikbaar te stellen voor sociaal en werkgelegenheidsbeleid;

98. is verheugd dat Servië nog altijd deelneemt aan crisisbeheersingsmissies en operaties in het kader van het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid (GVDB); spoort Servië aan zich te houden aan zijn huidige toezeggingen om personeel beschikbaar te stellen voor vier GVDB-missies en -operaties en te streven naar verdere deelname in de toekomst; is ingenomen met de regeling voor terrorismebestrijding die de EU met Servië heeft gesloten; is in dit verband verheugd over de verbetering van de regionale en internationale samenwerking op het gebied van de bestrijding van terrorisme en gewelddadig extremisme;

99. is bezorgd over het feit dat Servië op het gebied van defensiematerieel en -technologieën steeds afhankelijker wordt van China, waarvan het massabewakingssysteem in Belgrado en de massale verzameling van persoonsgegevens zonder passende waarborgen voorbeelden zijn; is tevens bezorgd over het gebrek aan transparantie met betrekking tot openbare aanbestedingen in de veiligheidssector; maakt zich nog altijd zorgen over de nauwe politieke en militaire samenwerking van Servië met Rusland, alsook over de permanente aanwezigheid van Russische luchtvaartvoorzieningen in Niš; vraagt dat Servië zich aanpast aan het GVDB en de bijbehorende instrumenten;

100. herhaalt zijn oproep aan de Servische autoriteiten om zich te blijven inspannen teneinde de erfenis van de voormalige communistische geheime diensten teniet te doen door hun dossiers open te stellen voor het publiek, als stap op weg naar de democratisering van Servië; verzoekt Servië zich sterker in te zetten voor de opvolging en tenuitvoerlegging van de verplichtingen met betrekking tot de opdeling van het gemeenschappelijk archief van voormalig Joegoslavië; wijst er nogmaals op dat het in dit verband van wezenlijk belang is om te zorgen voor volledige toegang tot alle gearchiveerde dossiers, en met name die van de Joegoslavische geheime dienst (UDBA) en de geheime dienst van het Joegoslavische volksleger (KOS); verzoekt de autoriteiten daarom nogmaals de toegang tot de archieven die betrekking hebben op de voormalige republieken van Joegoslavië te faciliteren en de desbetreffende archieven aan de respectieve regeringen terug te geven, indien zij daarom verzoeken;

101. herinnert eraan dat de EU de grootste verstrekker van financiële bijstand aan Servië is; is ingenomen met het streven van de Commissie om op meer strategische wijze in de Westelijke Balkan te investeren door middel van een speciaal economisch en investeringsplan (EIP) voor de Westelijke Balkan; wijst op het belang van het EIP voor de ondersteuning van duurzame connectiviteit, menselijk kapitaal, concurrentievermogen en inclusieve groei, alsook voor de versterking van de regionale en grensoverschrijdende samenwerking om lokale en regionale overheden beter in staat te stellen de vruchten van deze investering te plukken; benadrukt dat alle investeringen moeten aansluiten bij de Overeenkomst van Parijs en de Europese Green Deal;

102. benadrukt dat het EIP de nodige structurele hervormingen op het gebied van infrastructuur, energie, milieu en onderwijs moet bevorderen en zo snel en doeltreffend mogelijk ten uitvoer moet worden gelegd om de zichtbaarheid van door de EU gefinancierde projecten te verhogen en het vertrouwen van de Servische burgers in de Europese Unie en haar instellingen te vergroten;

103. verzoekt de medewetgevers de stimulansen en voorwaarden beter af te stemmen in het nieuwe instrument voor pretoetredingssteun (IPA III) en gebruik te maken van opschortingsmechanismen in geval van ernstige achteruitgang; acht het van essentieel belang dat IPA III de verdere versterking van de fundamentele waarden en goed bestuur ondersteunt; is van oordeel dat het in de nieuwe methodologie opgenomen beginsel "voor wat hoort wat", dat betrekking heeft op de omkeerbaarheid van het toetredingsproces, ook duidelijk tot uitdrukking moet komen in de pretoetredingsfinanciering; herhaalt dat de hoogte van de financiële bijstand moet worden afgestemd op het feitelijke tempo van de doorvoering van hervormingen;

104. verzoekt de Servische autoriteiten zo goed mogelijk gebruik te maken van de hertoewijzing door de EU van de financiering in het kader van IPA om de sociaaleconomische gevolgen van de COVID-19-pandemie te helpen verzachten; onderstreept dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan kwetsbare groepen;

Donderdag 25 maart 2021

105. herinnert eraan dat de EU snel onmiddellijke steun heeft verstrekt aan de Westelijke Balkan om de acute gezondheids crisis als gevolg van de COVID-19-pandemie aan te pakken en het sociaaleconomisch herstel van de regio te faciliteren;

106. verzoekt de Commissie en de lidstaten voldoende COVID-19-vaccins toe te wijzen aan de burgers van de landen van de Westelijke Balkan;

107. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan voorzitter van de Europese Raad, de Commissie, de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de regeringen en parlementen van de lidstaten, en de president, de regering en het parlement van Servië.

Donderdag 25 maart 2021

II

(Mededelingen)

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

EUROPEES PARLEMENT

P9_TA(2021)0091

Verzoek om opheffing van de immuniteit van Livia Járóka

Besluit van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het verzoek om opheffing van de immuniteit van Livia Járóka (2020/2198(IMM))

(2021/C 494/16)

Het Europees Parlement,

- gezien het verzoek om opheffing van de immuniteit van Livia Járóka van de procureur-generaal van het hof van beroep te Brussel van 9 juli 2020 dat op 14 september 2020 in de plenaire vergadering is meegedeeld,
 - gezien het feit dat Livia Járóka afstand heeft gedaan van haar recht om te worden gehoord, overeenkomstig artikel 9, lid 6, van het Reglement,
 - gezien de artikelen 8 en 9 van Protocol nr. 7 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie, en artikel 6, lid 2, van de Akte van 20 september 1976 betreffende de verkiezing van de leden van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen,
 - gezien de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 21 oktober 2008, 19 maart 2010, 6 september 2011, 17 januari 2013 en 19 december 2019 ⁽¹⁾,
 - gezien artikel 5, lid 2, artikel 6, lid 1, en artikel 9 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A9-0050/2021),
- A. overwegende dat de procureur-generaal van het parket van het hof van beroep te Brussel een verzoek heeft ingediend om opheffing van de immuniteit van Livia Járóka, verkozen lid van het Europees Parlement voor de Hongaarse Republiek, wegens schending van artikel 11, lid 1, eerste alinea, van het Belgische koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en het artikel 29, lid 3 van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer; dat het met name gaat om een snelheidsovertreding;

⁽¹⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 21 oktober 2008, *Marra/De Gregorio en Clemente*, C-200/07 en C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; arrest van het Gerecht van 19 maart 2010, *Gollnisch/Parlement*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; arrest van het Hof van Justitie van 6 september 2011, *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; arrest van het Gerecht van 17 januari 2013, *Gollnisch/Parlement*, T-346/11 en T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; arrest van het Hof van Justitie van 19 december 2019, *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Donderdag 25 maart 2021

- B. overwegende dat op 17 november 2018 om 10.30 uur, een vaste automatische inrichting in Ukkel, die in afwezigheid van een gekwalificeerd agent werkt, een overtreding heeft geconstateerd op de maximaal toegestane snelheid van een op naam van Livia Járóka geregistreerd voertuig; overwegende dat er een proces-verbaal is opgesteld en een kopie daarvan met een antwoordformulier aan Livia Járóka is toegezonden op 29 november 2018; dat om vast te stellen of Járóka bestuurder van het betrokken voertuig was, het openbaar ministerie meermaals tevergeefs getracht heeft haar te horen; dat volgens de dienst Protocol van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken Livia Járóka haar woonplaats in België niet had geregulariseerd; dat vijftien dagen na de verzending van de kopie van het proces-verbaal het dossier is doorgestuurd naar het openbaar ministerie te Brussel;
- C. overwegende dat in artikel 9, eerste alinea van Protocol nr. 7 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie is bepaald dat de leden van het Europees Parlement op hun eigen grondgebied de immuniteiten genieten welke aan de leden van de volksvertegenwoordiging in hun land zijn verleend en op het grondgebied van hun land en op het grondgebied van elke andere lidstaat, vrijstelling van aanhouding en gerechtelijke vervolging in welke vorm ook;
- D. overwegende dat het Parlement niet als een rechtbank kan worden beschouwd en dat het lid in het kader van een procedure tot opheffing van de immuniteit niet als een “verdachte” kan worden beschouwd⁽²⁾;
- E. overwegende dat het uitsluitend aan het Parlement toekomt in een bepaald geval over de opheffing van de immuniteit te beslissen; overwegende dat het Parlement redelijkerwijs rekening kan houden met het standpunt van het lid wanneer het besluit zijn immuniteit al dan niet op te heffen⁽³⁾;
- F. overwegende dat het vermeende strafbare feit geen rechtstreeks of vanzelfsprekend verband houdt met de uitoefening door Livia Járóka van haar functies als lid van het Europees Parlement en geen uiting zijn van meningen of stemmen die zijn uitgebracht in het kader van haar functies als lid van het Europees Parlement in de zin van artikel 8 van Protocol nr. 7 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie;
- G. overwegende dat het Parlement in deze zaak geen bewijs heeft gevonden dat duidt op *fumus persecutionis*, dat wil zeggen een voldoende ernstig en nauwkeurig vermoeden dat de gerechtelijke procedure is ingeleid om de politieke activiteiten van het lid van het Europees Parlement te schaden;
1. besluit de immuniteit van Livia Járóka op te heffen;
 2. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit en het verslag van zijn bevoegde commissie onmiddellijk te doen toekomen aan de Belgische autoriteiten en aan Livia Járók.

⁽²⁾ Arrest van het Gerecht van 30 april 2019, Briois/Parlement, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

⁽³⁾ Arrest van het Gerecht van 15 oktober 2008, Mote/Parlement, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, punt 28.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0092

Verzoek om opheffing van de immuniteit van Jean-François Jalkh

Besluit van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het verzoek om opheffing van de immuniteit van Jean-François Jalkh (2020/2110(IMM))

(2021/C 494/17)

Het Europees Parlement,

- gezien het aan het Parlement voorgelegde verzoek om opheffing van de immuniteit van Jean-François Jalkh d.d. 16 juni 2020, ingediend door de procureur-generaal bij de Cour d'appel de Paris in verband met een gerechtelijk onderzoek in het kader van een bij de onderzoeksrechters aanhangige zaak ter zake van de vermeende strafbare feiten misbruik van vertrouwen, georganiseerde fraude, valsheid in geschrifte en het gebruik van valse documenten, zwartwerk door het verhullen van arbeid in loondienst, verduistering van overheidsmiddelen en het willens en wetens verborgen houden van verduisterde overheidsmiddelen, en van de ontvangst waarvan op 8 juli 2020 ter plenaire vergadering kennis werd gegeven,
 - na Thierry Mariani, die Jean-François Jalkh verving, te hebben gehoord, overeenkomstig artikel 9, lid 6, van zijn Reglement,
 - gezien de artikelen 8 en 9 van protocol nr. 7 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie, en artikel 6, lid 2, van de Akte van 20 september 1976 betreffende de verkiezing van de leden van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen,
 - gezien de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 21 oktober 2008, 19 maart 2010, 6 september 2011, 17 januari 2013 en 19 december 2019 ⁽¹⁾,
 - gezien artikel 26 van de Grondwet van de Franse Republiek,
 - gezien artikel 5, lid 2, artikel 6, lid 1, en artikel 9 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A9-0051/2021),
- A. overwegende dat de onderzoeksrechters hebben verzocht om opheffing van de parlementaire immuniteit van Jean-François Jalkh om hem te kunnen horen in verband met vermeende strafbare feiten;
- B. overwegende dat het verzoek om opheffing van de parlementaire immuniteit van Jean-François Jalkh verband hield met de strafbare feiten misbruik van vertrouwen, valsheid in geschrifte en het gebruik van vervalste documenten, georganiseerde fraude, zwartwerk door het verhullen van arbeid in loondienst, verduistering van overheidsmiddelen en het willens en wetens verborgen houden van verduisterde overheidsmiddelen, als omschreven en strafbaar gesteld in de artikelen 314-1, 314-10, 321-2, 321-3, 321-4, 321-9, 321-10, 441-1, 441-10, 441-11, 313-1, 313-2, 313-3, 313-7, 313-8, 313-9, 432-15 en 432-17 van het Franse wetboek van strafrecht en de artikelen L8221-1, L8221-5, L8224-1, L8224-3, L8224-4 en L8224-5 van het Franse arbeidswetboek;
- C. overwegende dat er op 5 december 2016 een gerechtelijk onderzoek werd geopend na een vooronderzoek dat werd ingesteld naar aanleiding van een verklaring van de toenmalige voorzitter van het Europees Parlement van 9 maart 2015 over een aantal parlementaire medewerkers van leden van het Europees Parlement die lid waren van Front National;
- D. overwegende dat het in februari 2015 gepubliceerde organigram van Front National slechts 15 EP-leden (van in totaal 23), 21 plaatselijke parlementaire medewerkers en 5 geaccrediteerde parlementaire medewerkers (van in totaal 54 medewerkers) vermeldde; overwegende dat een aantal parlementaire medewerkers had verklaard dat hun standplaats het hoofdkantoor van Front National in Nanterre was, waarbij sommigen hadden aangegeven dat zij daar voltijds in dienst waren, terwijl zij tussen de 120 en 945 km van de als standplaats opgegeven plaats woonden; overwegende dat in dit stadium van het onderzoek bleek dat acht parlementaire medewerkers vrijwel geen parlementaire assistentie hadden verleend of dat het verlenen van parlementaire assistentie slechts een zeer klein onderdeel vormde van hun totale takenpakket;

⁽¹⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 21 oktober 2008, *Marra/De Gregorio en Clemente*, C-200/07 en C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; arrest van het Gerecht van 19 maart 2010, *Gollnisch/Parlement*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; arrest van het Hof van Justitie van 6 september 2011, *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; arrest van het Gerecht van 17 januari 2013, *Gollnisch/Parlement*, T-346/11 en T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; arrest van het Hof van Justitie van 19 december 2019, *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Donderdag 25 maart 2021

- E. overwegende dat uit de onderzoeken ook andere omstandigheden bleken die erop wezen dat het zeer onwaarschijnlijk was dat de betreffende parlementaire medewerkers daadwerkelijk taken verrichtten voor het Europees Parlement, met name de volgende omstandigheden:
- personen hadden een contract gekregen als parlementair medewerker van het Europees Parlement tussen twee contracten met Front National in,
 - er waren personen die een contract hadden als parlementair medewerker van het Europees Parlement en in dezelfde periode een contract hadden met Front National,
 - er waren arbeidscontracten met Front National afgesloten voor tijdvakken die direct aansloten op tijdvakken waarvoor contracten als parlementair medewerker van het EP waren afgesloten;
- F. overwegende dat uit het onderzoek bleek dat Jean-François Jalkh in de periode juli 2009 tot en met april 2014 voltijds aangesteld was als plaatselijk parlementair medewerker van EP-lid Jean-Marie Le Pen en in die periode een brutomaandsalaris ontving van 3 011,14 EUR; overwegende dat hij in dezelfde periode — na elkaar dan wel tegelijkertijd — diverse leidinggevende functies bekleedde binnen Front National, en van twee verschillende ondernemingen loon ontving voor de financiële controle van campagne-uitgaven; overwegende dat de secretaris-generaal van het Europees Parlement op 29 januari 2016 besloot om van Jean-Marie Le Pen 320 026,23 EUR terug te vorderen, het bedrag dat hij van het Parlement had ontvangen als vergoeding voor het contract met Jean-François Jalkh; overwegende dat de diverse beroepen die tegen dit besluit werden ingesteld, werden verworpen, meer bepaald bij het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 7 maart 2018 ⁽²⁾ en bij beschikking van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 28 november 2018 ⁽³⁾;
- G. overwegende dat uit het onderzoek tevens is gebleken dat Jean-François Jalkh in zijn hoedanigheid van lid van het Europees Parlement in de periode 1 juli 2014 t/m 4 januari 2016, met uitzondering van de periode van 24 augustus 2015 t/m 14 december 2015, een plaatselijke parlementair medewerker in dienst had, die een voltijds aanstelling had en een brutomaandsalaris ontving van 2 950 EUR; overwegende dat er geen e-mails of andere bewijzen zijn gevonden waaruit blijkt dat zij als parlementair medewerker werkzaamheden heeft verricht; overwegende dat de betreffende parlementair medewerker in het organigram van Front National van februari 2015 vermeld stond als medewerker van Jean-François Jalkh, ondervoorzitter belast met juridische zaken; overwegende dat er e-mails van deze medewerker zijn gevonden, verzonden in de periode waarin campagne werd gevoerd voor de regionale verkiezingen (2015) en de gemeentelijke verkiezingen (2014) in Frankrijk, die door haar waren ondertekend met “medewerker van Jean-François Jalkh — ondersteuning verkiezingen”; overwegende dat er bovendien e-mails zijn gevonden uit de periode juni 2015 t/m 21 december 2015 waaruit bleek dat zij in die periode werkte voor de verkiezingscampagne van Wallerand de Saint-Just, lijsttrekker van Front National bij de regionale verkiezingen in Île-de-France, terwijl haar contract als parlementair medewerker in verband daarmee slechts was opgeschort van 24 augustus t/m 14 december 2015; overwegende dat zij op 11 december 2019 werd aangeklaagd op verdenking van het willens en wetens verborgen houden van verduisterde overheidsmiddelen;
- H. overwegende dat de onderzoeksrechters het nodig achten Jean-François Jalkh te horen;
- I. overwegende dat Jean-François Jalkh, nadat hij door de onderzoeksrechters was gedagvaard om op 18 december 2018 te verschijnen en had doorgegeven daarvoor beschikbaar te zijn, niet is verschenen, dit nadat zijn raadsman vier dagen voor de overeengekomen datum van verschijning een verzoek om uitstel had ingediend en daarbij had aangegeven dat Jean-François Jalkh gebruik wenste te maken van zijn zwijgrecht; overwegende dat Jean-François Jalkh, ondanks het feit dat zijn raadsman op 19 februari 2019 een brief had verzonden met daarin de mededeling dat Jean-François Jalkh vrijwillig wenste te worden gehoord, na een dagvaarding van de onderzoeksrechters op 25 juni 2019 wederom niet is verschenen, zonder hiervoor de redenen te vermelden; overwegende dat hij op 15 november 2019 nogmaals heeft geweigerd om voor de onderzoeksrechters te verschijnen, ondanks dat hij daartoe was opgeroepen, en zich daarbij beriep op zijn parlementaire immuniteit;
- J. overwegende dat de bevoegde autoriteit een verzoek tot opheffing van de immuniteit van Jean-François Jalkh heeft ingediend om hem in verband met de aanklacht tegen hem te kunnen verhoren;
- K. overwegende dat het Parlement niet als een rechtbank kan worden beschouwd en dat het lid in het kader van een procedure tot opheffing van de immuniteit niet als een “verdachte” kan worden beschouwd ⁽⁴⁾;

⁽²⁾ Arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 7 maart 2018, *Jean-Marie Le Pen/Europees Parlement*, Zaak T-140/16, ECLI:EU:T:2018:122.

⁽³⁾ Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 28 november 2018, *Jean-Marie Le Pen/Europees Parlement*, Zaak C-303/18 P, ECLI:EU:C:2018:962.

⁽⁴⁾ Arrest van het Gerecht van 30 april 2019, *Briois/Parlement*, Zaak T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Donderdag 25 maart 2021

- L. overwegende dat ingevolge artikel 9 van Protocol nr. 7 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie de leden van het Europees Parlement op hun eigen grondgebied de immuniteiten genieten welke aan de leden van de volksvertegenwoordiging in hun land zijn verleend;
 - M. overwegende dat volgens de tweede alinea van artikel 26 van de grondwet van de Franse Republiek een lid van de volksvertegenwoordiging niet zonder toestemming van het bureau van de wetgevende kamer waarvan het deel uitmaakt, ter zake van een misdrijf of een overtreding kan worden aangehouden of aan andere vrijheid benemende of vrijheid beperkende maatregelen kan worden onderworpen; die toestemming is niet vereist in geval van betrapting op heterdaad of bij een veroordeling in kracht van gewijsde;
 - N. overwegende dat de parlementaire immuniteit tot doel heeft het Parlement en zijn leden te beschermen tegen gerechtelijke procedures in verband met activiteiten die in de uitoefening van parlementaire taken zijn verricht en die niet van die taken kunnen worden gescheiden;
 - O. overwegende dat niet is gebleken dat er sprake is van *fumus persecutionis*, dat wil zeggen feiten die erop wijzen dat de procedure is ingeleid om de politieke activiteiten van het lid in zijn hoedanigheid van lid van het Europees Parlement te schaden;
 - 1. besluit de immuniteit van Jean-François Jalkh op te heffen;
 - 2. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit en het verslag van zijn bevoegde commissie onmiddellijk te doen toekomen aan de Franse autoriteiten en aan Jean-François Jalkh.
-

Donderdag 25 maart 2021

III

(Vorbereidende handelingen)

EUROPEES PARLEMENT

P9_TA(2021)0093

Stelsel van eigen middelen van de Europese Unie *****Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het ontwerp van verordening van de Raad tot vaststelling van uitvoeringsmaatregelen voor het stelsel van eigen middelen van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 608/2014 (10045/2020– C9-0024/2021 — 2018/0132(APP))****(Bijzondere wetgevingsprocedure — goedkeuring)**

(2021/C 494/18)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp van verordening van de Raad (10045/2020),
- gezien het verzoek om goedkeuring dat de Raad heeft ingediend krachtens artikel 311, vierde alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 106 bis van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (C9-0024/2021),
- gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 16 december 2020 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie betreffende begrotingsdiscipline, samenwerking in begrotingszaken en goed financieel beheer, alsmede betreffende nieuwe eigen middelen, met inbegrip van een routekaart voor de invoering van nieuwe eigen middelen ⁽¹⁾,
- gezien Besluit (EU, Euratom) 2020/2053 van de Raad van 14 december 2020 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Unie en tot intrekking van Besluit 2014/335/EU, Euratom ⁽²⁾, en met name artikel 10,
- gezien zijn resoluties van 14 maart 2018 over het volgende MFK: voorbereiding van het standpunt van het Parlement ten aanzien van het MFK voor de periode na 2020 ⁽³⁾, en over de hervorming van het stelsel van eigen middelen van de Europese Unie ⁽⁴⁾,
- gezien zijn resolutie van 30 mei 2018 over het meerjarig financieel kader 2021-2027 en eigen middelen ⁽⁵⁾,
- gezien zijn resolutie van 14 november 2018 over het meerjarig financieel kader 2021-2027 — Standpunt van het Parlement met betrekking tot een akkoord ⁽⁶⁾,
- gezien zijn resolutie van 10 oktober 2019 over het meerjarig financieel kader 2021-2027 en eigen middelen: tijd om de verwachtingen van de burger in te lossen ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Interinstitutioneel Akkoord van 16 december 2020 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie betreffende begrotingsdiscipline, samenwerking in begrotingszaken en goed financieel beheer, alsmede betreffende nieuwe eigen middelen, met inbegrip van een routekaart voor de invoering van nieuwe eigen middelen (PB L 433 I van 22.12.2020, blz. 28).

⁽²⁾ PB L 424 van 15.12.2020, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 162 van 10.5.2019, blz. 51.

⁽⁴⁾ PB C 162 van 10.5.2019, blz. 71.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0226.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0449.

⁽⁷⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2019)0032.

Donderdag 25 maart 2021

- gezien de verklaringen van de Commissie en de Raad van 10 oktober 2019 over het meerjarig financieel kader 2021-2027 en eigen middelen: tijd om de verwachtingen van de burger in te lossen,
 - gezien zijn resolutie van 15 mei 2020 over het nieuwe meerjarig financieel kader, eigen middelen en het herstelplan ⁽⁸⁾,
 - gezien zijn wetgevingsresolutie van 16 september 2020 over het ontwerp van besluit van de Raad betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Unie ⁽⁹⁾,
 - gezien artikel 105, leden 1 en 4, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Begrotingscommissie (A9-0047/2021),
1. hecht zijn goedkeuring aan het ontwerp van verordening van de Raad;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.
-

⁽⁸⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0124.

⁽⁹⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0220.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0094

Geen bezwaar tegen een gedelegeerde handeling: identificatie- en registratieregeling voor runderen, schapen en geiten

Besluit van het Europees Parlement om geen bezwaar te maken tegen de gedelegeerde verordening van de Commissie van 19 februari 2021 tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 640/2014 wat betreft de regels voor niet-nalevingen met betrekking tot de identificatie- en registratieregeling voor runderen, schapen en geiten en de regels voor de berekening van de hoogte van de administratieve sancties voor dieren die zijn aangegeven in het kader van steunregelingen voor dieren of diergebonden bijstandsmaatregelen (C(2021)00993 — 2021/2566(DEA))

(2021/C 494/19)

Het Europees Parlement,

- gezien de gedelegeerde verordening van de Commissie (C(2021)00993),
 - gezien het schrijven van de Commissie van 26 februari 2021, waarin zij het Parlement verzoekt te verklaren dat het geen bezwaar zal maken tegen de gedelegeerde verordening,
 - gezien de brief van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling van 17 maart 2021 aan de voorzitter van de Conferentie van commissievoorzitters,
 - gezien artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 63, lid 4, artikel 64, lid 6, artikel 77, lid 7, en artikel 115, lid 5,
 - gezien artikel 111, lid 6, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling voor een besluit van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling,
 - gezien er geen bezwaar werd gemaakt binnen de in artikel 111, lid 6, derde en vierde streepjes, van zijn Reglement gestelde termijn, die op 25 maart 2021 verstreek,
- A. overwegende dat in Verordening (EG) nr. 21/2004 van de Raad ⁽²⁾ is bepaald dat de lidstaten een identificatie- en registratieregeling voor schapen en geiten moeten vaststellen en dat Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ voorschrijft dat die vergelijkbaar zijn met die van de identificatie- en registratieregeling voor runderen, en dat het passend is de regels voor het in aanmerking nemen van niet-nalevingen met betrekking tot de identificatie- en registratieregeling voor die drie categorieën dieren op elkaar af te stemmen;
- B. overwegende dat het, rekening houdend met de ontwikkeling van het geïntegreerd beheers- en controlesysteem en met het oog op vereenvoudiging, passend is de in Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 640/2014 van de Commissie ⁽⁴⁾ vastgestelde administratieve sancties met betrekking tot de steunregelingen voor dieren en de diergebonden bijstandsmaatregelen aan te passen door maximaal drie als niet-geconstateerd aangemerkte dieren vrij te stellen van de toepassing van administratieve sancties, en door het niveau van de toe te passen sancties aan te passen indien meer dan drie dieren als niet-geconstateerd worden aangemerkt;

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 549).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 21/2004 van de Raad van 17 december 2003 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor schapen en geiten en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1782/2003 en Richtlijnen 92/102/EEG en 64/432/EEG (PB L 5 van 9.1.2004, blz. 8).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 820/97 van de Raad (PB L 204 van 11.8.2000, blz. 1).

⁽⁴⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 640/2014 van de Commissie van 11 maart 2014 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft het geïntegreerd beheers- en controlesysteem en de voorwaarden voor weigering of intrekking van betalingen en voor administratieve sancties in het kader van rechtstreekse betalingen, plattelandsontwikkelingsbijstand en de randvoorwaarden (PB L 181 van 20.6.2014, blz. 48).

Donderdag 25 maart 2021

1. verklaart geen bezwaar te maken tegen de gedelegeerde verordening;
 2. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.
-

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0099

**Algemeen kader voor securitisatie en specifiek kader voor eenvoudige, transparante en gestandaardiseerde securitisatie om bij te dragen aan het herstel van de COVID-19-pandemie
***I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2402 tot vaststelling van een algemeen kader voor securitisatie en tot instelling van een specifiek kader voor eenvoudige, transparante en gestandaardiseerde securitisatie om bij te dragen aan het herstel van de COVID-19-pandemie (COM(2020)0282 — C9-0207/2020 — 2020/0151(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2021/C 494/20)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2020)0282),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C9-0207/2020),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van de Europese Centrale Bank van 23 september 2020 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 29 oktober 2020 ⁽²⁾,
 - gezien het overeenkomstig artikel 74, lid 4, van zijn Reglement door de bevoegde commissie goedgekeurde voorlopig akkoord en gezien de door de vertegenwoordiger van de Raad bij brief van 16 december 2020 en van 17 maart 2021 gedane toezeggingen om het standpunt van het Europees Parlement overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie goed te keuren,
 - gezien artikel 59 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken (A9-0215/2020),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt de Commissie om hernieuwde voorlegging aan het Parlement indien zij haar voorstel vervangt, ingrijpend wijzigt of voornemens is het ingrijpend te wijzigen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P9_TC1-COD(2020)0151

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 maart 2021 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2402 tot vaststelling van een algemeen kader voor securitisatie en tot instelling van een specifiek kader voor eenvoudige, transparante en gestandaardiseerde securitisatie om bij te dragen aan het herstel van de COVID-19-crisis

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) 2021/557.)

⁽¹⁾ PB C 377 van 9.11.2020, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 10 van 11.1.2021, blz. 30.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0100

Wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft aanpassingen aan het securitisatiekader ter ondersteuning van het economisch herstel in respons op de COVID-19-pandemie *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft aanpassingen aan het securitisatiekader ter ondersteuning van het economisch herstel in respons op de COVID-19-pandemie (COM(2020)0283 — C9-0208/2020 — 2020/0156(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2021/C 494/21)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Parlement en de Raad (COM(2020)0283),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C9-0208/2020),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van de Europese Centrale Bank van 23 september 2020 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 29 oktober 2020 ⁽²⁾,
 - gezien het overeenkomstig artikel 74, lid 4, van zijn Reglement door de bevoegde commissie goedgekeurde voorlopig akkoord en gezien de door de vertegenwoordiger van de Raad bij brief van 16 december 2020 gedane toezegging om het standpunt van het Europees Parlement overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie goed te keuren,
 - gezien artikel 59 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken (A9-0213/2020),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt de Commissie om hernieuwde voorlegging aan het Parlement indien zij haar voorstel vervangt, ingrijpend wijzigt of voornemens is het ingrijpend te wijzigen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

P9_TC1-COD(2020)0156

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 maart 2021 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft aanpassingen aan het securitisatiekader ter ondersteuning van het economisch herstel in respons op de COVID-19-crisis

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) 2021/558.)

⁽¹⁾ PB C 377 van 9.11.2020, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 10 van 11.1.2021, blz. 30.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0101

Controle op de uitvoer, de tussenhandel, de technische bijstand, de doorvoer en de overbrenging van producten voor tweërlei gebruik *I****Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot instelling van een EU-regeling voor controle op de uitvoer, de overbrenging, de tussenhandel, de technische bijstand en de doorvoer van producten voor tweërlei gebruik (herschikking) (COM(2016)0616 — C8-0393/2016 — 2016/0295(COD))****(Gewone wetgevingsprocedure — herschikking)**

(2021/C 494/22)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2016)0616),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 207, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C8-0393/2016),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 28 november 2001 over een systematischer gebruik van de herschikking van besluiten ⁽¹⁾,
 - gezien de brief van 27 maart 2017 van de Commissie juridische zaken aan de Commissie internationale handel overeenkomstig artikel 110, lid 3, van zijn Reglement,
 - gezien het overeenkomstig artikel 74, lid 4, van zijn Reglement door de bevoegde commissie goedgekeurde voorlopig akkoord en gezien de door de vertegenwoordiger van de Raad bij brief van 18 november 2020 gedane toezegging om het standpunt van het Europees Parlement overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie goed te keuren,
 - gezien de artikelen 110 en 59 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie internationale handel en het advies van de Commissie buitenlandse zaken (A8-0390/2017),
- A. overwegende dat het voorstel van de Commissie volgens de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie geen andere inhoudelijke wijzigingen bevat dan die welke als zodanig in het voorstel worden vermeld en dat met betrekking tot de codificatie van de ongewijzigde bepalingen van de eerdere besluiten met die wijzigingen kan worden geconstateerd dat het voorstel louter een codificatie van de bestaande besluiten behelst, zonder inhoudelijke wijzigingen;
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast, rekening houdend met de aanbevelingen van de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie;
 2. neemt kennis van de bij deze resolutie gevoegde verklaring van de Commissie;
 3. verzoekt de Commissie om hernieuwde voorlegging aan het Parlement indien zij haar voorstel vervangt, ingrijpend wijzigt of voornemens is het ingrijpend te wijzigen;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 77 van 28.3.2002, blz. 1.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TC1-COD(2016)0295

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 25 maart 2021 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) 2021/... van het Europees Parlement en de Raad tot instelling van een Unieregeling voor controle op de uitvoer, de tussenhandel, de technische bijstand, de doorvoer en de overbrenging van producten voor tweeeërlei gebruik (herschikking)

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) 2021/821.)

Donderdag 25 maart 2021

BIJLAGE BIJ DE WETGEVINGSRESOLUTIE

Verklaring van de Commissie over een capaciteitsopbouwprogramma voor de controle op de uitvoer van producten voor tweeverlei gebruik

De Commissie erkent het belang van een gemeenschappelijk programma voor capaciteitsopbouw en opleiding op het gebied van de verlening van vergunningen en de handhaving daarvan voor een doeltreffend EU-uitvoercontrolesysteem. De Commissie beijvert zich, in overleg met de coördinatiegroep tweeverlei gebruik, om te onderzoeken welke gevolgen een dergelijk programma kan hebben voor de personele en financiële middelen, teneinde de opties voor de opzet, de modaliteiten en de uitrol van een programma voor capaciteitsopbouw en opleiding in kaart te brengen.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0104

Eigen middelen op basis van niet-gerecycleerd kunststof verpakkingsafval en bepaalde aspecten van de eigen middelen uit het bni *

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over het ontwerp van verordening van de Raad betreffende de berekening van de eigen middelen op basis van niet-gerecycled kunststof verpakkingsafval, de methoden en procedures voor de terbeschikkingstelling van die eigen middelen, de maatregelen om in de behoefte aan kasmiddelen te voorzien, en bepaalde aspecten van de eigen middelen op basis van het bruto nationaal inkomen (13142/2020 — C9-0018/2021 — 2018/0131(NLE))

(Raadpleging)

(2021/C 494/23)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp van de Raad (13142/2020),
- gezien artikel 322, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 106 bis van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C9-0018/2021),
- gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 16 december 2020 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie betreffende begrotingsdiscipline, samenwerking in begrotingszaken en goed financieel beheer, alsmede betreffende nieuwe eigen middelen, met inbegrip van een routekaart voor de invoering van nieuwe eigen middelen ⁽¹⁾,
- gezien Besluit (EU, Euratom) 2020/2053 van de Raad van 14 december 2020 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Unie en tot intrekking van Besluit 2014/335/EU, Euratom ⁽²⁾, en met name artikel 10,
- gezien zijn resoluties van 14 maart 2018 over het volgende MFK: voorbereiding van het standpunt van het Parlement ten aanzien van het MFK voor de periode na 2020 ⁽³⁾, en over de hervorming van het stelsel van eigen middelen van de Europese Unie ⁽⁴⁾,
- gezien zijn resolutie van 30 mei 2018 over het meerjarig financieel kader 2021-2027 en eigen middelen ⁽⁵⁾,
- gezien zijn resolutie van 14 november 2018 over het meerjarig financieel kader 2021-2027 — Standpunt van het Parlement met betrekking tot een akkoord ⁽⁶⁾,
- gezien zijn resolutie van 10 oktober 2019 over het meerjarig financieel kader 2021-2027 en eigen middelen: tijd om de verwachtingen van de burger in te lossen ⁽⁷⁾,
- gezien de verklaringen van de Commissie en de Raad van 10 oktober 2019 over het meerjarig financieel kader 2021-2027 en eigen middelen: tijd om de verwachtingen van de burger in te lossen,
- gezien zijn resolutie van 15 mei 2020 over het nieuwe meerjarig financieel kader, eigen middelen en het herstelplan ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Interinstitutioneel Akkoord van 16 december 2020 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie betreffende begrotingsdiscipline, samenwerking in begrotingszaken en goed financieel beheer, alsmede betreffende nieuwe eigen middelen, met inbegrip van een routekaart voor de invoering van nieuwe eigen middelen (PB L 433 I van 22.12.2020, blz. 28).

⁽²⁾ PB L 424 van 15.12.2020, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 162 van 10.5.2019, blz. 51.

⁽⁴⁾ PB C 162 van 10.5.2019, blz. 71.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0226.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0449.

⁽⁷⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2019)0032.

⁽⁸⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0124.

Donderdag 25 maart 2021

- gezien zijn wetgevingsresolutie van 16 september 2020 over het ontwerp van besluit van de Raad betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Unie ⁽⁹⁾,
 - gezien artikel 82 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Begrotingscommissie (A9-0048/2021),
1. hecht zijn goedkeuring aan het ontwerp van de Raad, als geamendeerd door het Parlement;
 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in zijn ontwerp;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Amendement 1

Ontwerp van verordening

Overweging 13

Ontwerp van de Raad

- (13) *Er moet een betrouwbare en snelle herzieningsprocedure worden ingesteld om mogelijke geschillen op te lossen die tussen een lidstaat en de Commissie kunnen ontstaan over het bedrag van een aanpassing van de overzichten met betrekking tot de eigen middelen op basis van niet-gerecycled kunststof verpakkingsafval of betreffende de vraag of een beweerdelijk verzuim om gegevens te verstrekken een lidstaat kan worden aangerekend, zodat tijdrovende en kostbare inbreukprocedures voor het Hof van Justitie van de Europese Unie worden voorkomen.*

Amendement

Schrappen

Amendement 2

Ontwerp van verordening

Overweging 15

Ontwerp van de Raad

- (15) Om uniforme voorwaarden voor de uitvoering van deze verordening te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend met betrekking tot de vaststelling van formulieren voor de overzichten betreffende de eigen middelen op basis van niet-gerecycled kunststof verpakkingsafval **en betreffende de nadere invulling van de herzieningsprocedure voor het oplossen van mogelijke geschillen tussen een lidstaat en de Commissie**. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad.

Amendement

- (15) Om uniforme voorwaarden voor de uitvoering van deze verordening te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend met betrekking tot de vaststelling van formulieren voor de overzichten betreffende de eigen middelen op basis van niet-gerecycled kunststof verpakkingsafval. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad.

⁽⁹⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0220.

Donderdag 25 maart 2021

Amendement 3
Ontwerp van verordening

Artikel 9 — lid 4

Ontwerp van de Raad

4. De betrokken lidstaat kan de Commissie verzoeken de aanpassing waarvan het met de in lid 3 bedoelde brief in kennis is gesteld binnen twee maanden na de dag van ontvangst van die brief te herzien. De herziening wordt gesloten met een besluit dat uiterlijk drie maanden vanaf de dag van ontvangst van het verzoek van de lidstaat door de Commissie moet worden vastgesteld. Indien de bedragen die overeenkomen met de aanpassing waarvan het met de in lid 3 bedoelde brief in kennis is gesteld door het besluit van de Commissie geheel of gedeeltelijk worden herzien, stelt de lidstaat het overeenkomstige bedrag ter beschikking. Noch het verzoek van de lidstaat tot herziening van de aanpassing noch een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie doet afbreuk aan de verplichting van de lidstaat om het met de aanpassing overeenkomende bedrag ter beschikking te stellen.

Amendement

Schrappen

Amendement 4
Ontwerp van verordening
Artikel 9 — lid 5

Ontwerp van de Raad

5. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen tot nadere invulling van de in lid 4 van dit artikel bedoelde herzieningsprocedure. Die uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 14, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure.

Amendement

Schrappen

Amendement 5
Ontwerp van verordening
Artikel 11 — lid 1 — alinea 4

Ontwerp van de Raad

Geschillen tussen een lidstaat en de Commissie over de vraag of het in punt d) van de eerste alinea van dit lid bedoelde beweerdelijke verzuim aan de lidstaat kan worden toegerekend worden opgelost door de in artikel 9, lid 4, bedoelde herziening.

Amendement

Schrappen

Donderdag 25 maart 2021

Amendement 6
Ontwerp van verordening
Artikel 11 — lid 2

Ontwerp van de Raad

2. Indien een lidstaat de in artikel 9, lid 4, bedoelde herziening inleidt, wordt rente berekend vanaf de door de Commissie overeenkomstig artikel 9, lid 3, vastgestelde datum.

Amendement

Schrappen

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0105

Inning van de eigen middelen uit de belasting over de toegevoegde waarde *

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de ontwerpverordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG, Euratom) nr. 1553/89 betreffende de definitieve uniforme regeling voor de inning van de eigen middelen uit de belasting over de toegevoegde waarde (12771/2020 — C9-0364/2020 — 2018/0133(NLE))

(Raadpleging)

(2021/C 494/24)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp van de Raad (12771/2020),
- gezien artikel 322, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 106 bis van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C9-0364/2020),
- gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 16 december 2020 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie betreffende begrotingsdiscipline, samenwerking in begrotingszaken en goed financieel beheer, alsmede betreffende nieuwe eigen middelen, met inbegrip van een routekaart voor de invoering van nieuwe eigen middelen ⁽¹⁾,
- gezien Besluit (EU, Euratom) 2020/2053 van de Raad van 14 december 2020 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Unie en tot intrekking van Besluit 2014/335/EU, Euratom ⁽²⁾, en met name artikel 10,
- gezien zijn resoluties van 14 maart 2018 over het volgende MFK: voorbereiding van het standpunt van het Parlement ten aanzien van het MFK voor de periode na 2020 ⁽³⁾, en over de hervorming van het stelsel van eigen middelen van de Europese Unie ⁽⁴⁾,
- gezien zijn resolutie van 30 mei 2018 over het meerjarig financieel kader 2021-2027 en eigen middelen ⁽⁵⁾,
- gezien zijn resolutie van 14 november 2018 over het meerjarig financieel kader 2021-2027 — Standpunt van het Parlement met betrekking tot een akkoord ⁽⁶⁾,
- gezien zijn resolutie van 10 oktober 2019 over het meerjarig financieel kader 2021-2027 en eigen middelen: tijd om de verwachtingen van de burger in te lossen ⁽⁷⁾,
- gezien de verklaringen van de Commissie en de Raad van 10 oktober 2019 over het meerjarig financieel kader 2021-2027 en eigen middelen: tijd om de verwachtingen van de burger in te lossen,
- gezien zijn resolutie van 15 mei 2020 over het nieuwe meerjarig financieel kader, eigen middelen en het herstelplan ⁽⁸⁾,
- gezien zijn wetgevingsresolutie van 16 september 2020 over het ontwerp van besluit van de Raad betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Unie ⁽⁹⁾,
- gezien artikel 82 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Begrotingscommissie (A9-0049/2021),

⁽¹⁾ Interinstitutioneel Akkoord van 16 december 2020 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie betreffende begrotingsdiscipline, samenwerking in begrotingszaken en goed financieel beheer, alsmede betreffende nieuwe eigen middelen, met inbegrip van een routekaart voor de invoering van nieuwe eigen middelen (PB L 433 I van 22.12.2020, blz. 28).

⁽²⁾ PB L 424 van 15.12.2020, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 162 van 10.5.2019, blz. 51.

⁽⁴⁾ PB C 162 van 10.5.2019, blz. 71.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0226.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0449.

⁽⁷⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2019)0032.

⁽⁸⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0124.

⁽⁹⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0220.

Donderdag 25 maart 2021

1. hecht zijn goedkeuring aan het ontwerp van de Raad, als geamendeerd door het Parlement;
2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in zijn ontwerp;
4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Amendement 1

Ontwerp van verordening

Artikel 1 — lid 1 — punt 8

Verordening (EEG, Euratom) nr. 1553/89

Artikel 9

Ontwerp van de Raad

Artikel 9

1. Correcties in de in artikel 7, lid 1, bedoelde overzichten betreffende voorgaande begrotingsjaren worden, ongeacht de reden ervoor, in overleg tussen de Commissie en de betrokken lidstaat aangebracht.

Indien de lidstaat en de Commissie het niet eens zijn over een correctie, stelt de Commissie de betrokken lidstaat per brief in kennis van de noodzakelijke correctie. Deze brief omvat "maatregelen" in de zin van artikel 12, lid 2, punt c), van Verordening (EU, Euratom) nr. 609/2014 van de Raad.

2. De betrokken lidstaat kan de Commissie verzoeken de overeenkomstig lid 1, tweede alinea, meegedeelde correctie binnen twee maanden na ontvangst van de in lid 1, tweede alinea, bedoelde brief te herzien. Deze herzieningsprocedure wordt afgesloten met een besluit van de Commissie dat uiterlijk drie maanden na ontvangst van het verzoek van de lidstaat door de Commissie moet worden vastgesteld.

Indien de met de correctie overeenkomende bedragen door het besluit van de Commissie geheel of gedeeltelijk worden herzien, stelt de lidstaat het overeenkomstige bedrag ter beschikking. Noch het verzoek van de lidstaat tot herziening van de correctie, noch een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie doet afbreuk aan de verplichting van de lidstaat om het met de correctie overeenkomende bedrag ter beschikking te stellen.

De correcties worden samengevoegd in een verzamelstaat die de oorspronkelijke overzichten voor de betrokken begrotingsjaren wijzigt.

Amendement

Artikel 9

1. Correcties in de in artikel 7, lid 1, bedoelde overzichten betreffende voorgaande begrotingsjaren worden, ongeacht de reden ervoor, in overleg tussen de Commissie en de betrokken lidstaat aangebracht.

Indien de lidstaat en de Commissie het niet eens zijn over een correctie, stelt de Commissie de betrokken lidstaat per brief in kennis van de noodzakelijke correctie. Deze brief omvat "maatregelen" in de zin van artikel 12, lid 2, punt c), van Verordening (EU, Euratom) nr. 609/2014 van de Raad.

Donderdag 25 maart 2021

Ontwerp van de Raad

3. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast tot nadere bepaling van de procedurele regeling voor de in lid 2 bedoelde herzieningsprocedure. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 13, lid 3, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld. De vaststelling van deze uitvoeringshandelingen laat de toepassing van de in lid 2 bedoelde herzieningsprocedure onverlet.

4. Na 31 juli van het vierde jaar volgende op een bepaald begrotingsjaar worden de in artikel 7, lid 1, bedoelde overzichten niet meer gecorrigeerd, tenzij die correcties betrekking hebben op punten waarvan door de Commissie of de betrokken lidstaat vóór die datum kennis is gegeven.

Amendement

2. Na 31 juli van het vierde jaar volgende op een bepaald begrotingsjaar worden de in artikel 7, lid 1, bedoelde overzichten niet meer gecorrigeerd, tenzij die correcties betrekking hebben op punten waarvan door de Commissie of de betrokken lidstaat vóór die datum kennis is gegeven.

Donderdag 25 maart 2021

P9_TA(2021)0106

Richtsnoeren voor de begroting 2022 — Afdeling III**Resolutie van het Europees Parlement van 25 maart 2021 over de algemene richtsnoeren voor de voorbereiding van de begroting 2022, afdeling III — Commissie (2020/2265(BUI))**

(2021/C 494/25)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 314 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
- gezien artikel 106 bis van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie,
- gezien Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽¹⁾, (het “Financieel Reglement”)
- gezien Verordening (EU, Euratom) 2020/2093 van de Raad van 17 december 2020 tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2021-2027⁽²⁾ (de “MFK-verordening”), en de gezamenlijke verklaringen van het Parlement, de Raad en de Commissie in dit verband⁽³⁾, alsmede gezien de unilaterale verklaringen daaromtrent⁽⁴⁾,
- gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 16 december 2020 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende begrotingsdiscipline, samenwerking in begrotingszaken en goed financieel beheer, alsmede betreffende nieuwe eigen middelen, met inbegrip van een routekaart voor de invoering van nieuwe eigen middelen⁽⁵⁾,
- gezien Besluit (EU, Euratom) 2020/2053 van de Raad van 14 december 2020 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Unie en tot intrekking van Besluit 2014/335/EU, Euratom⁽⁶⁾,
- gezien Verordening (EU) 2020/2094 van de Raad van 14 december 2020 tot vaststelling van een herstelinstrument van de Europese Unie ter ondersteuning van het herstel na de COVID-19-crisis⁽⁷⁾,
- gezien Verordening (EU, Euratom) 2020/2092 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2020 betreffende een algemeen conditionaliteitsregime ter bescherming van de Uniebegroting⁽⁸⁾,
- gezien de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2021⁽⁹⁾ en de daaraan gehechte gemeenschappelijke verklaringen van het Parlement, de Raad en de Commissie,
- gezien het speciaal verslag van de Intergouvernementele Werkgroep inzake klimaatverandering (IPCC) van 8 oktober 2018 over de opwarming van de aarde met 1,5 °C,
- gezien het mondiaal evaluatieverslag over biodiversiteit en ecosysteemdiensten van het intergouvernementeel platform voor wetenschap en beleid inzake biodiversiteit en ecosysteemdiensten van de Verenigde Naties,

⁽¹⁾ PB L 193 van 30.7.2018, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 433 I van 22.12.2020, blz. 11.

⁽³⁾ PB C 444 I van 22.12.2020.

⁽⁴⁾ Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 16 december 2020 over het ontwerp van verordening van de Raad tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2021-2027, bijlage 2: verklaringen (Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0357).

⁽⁵⁾ PB L 433 I van 22.12.2020, blz. 28.

⁽⁶⁾ PB L 424 van 15.12.2020, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 433 I van 22.12.2020, blz. 23.

⁽⁸⁾ PB L 433 I van 22.12.2020, blz. 1.

⁽⁹⁾ PB L 93 van 17.3.2021, blz. 1.

Donderdag 25 maart 2021

- gezien de conclusies van de Raad van 8 juni 2020 over demografische uitdagingen — te volgen koers,
- gezien resolutie 70/1 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties van 25 september 2015 getiteld “Onze wereld transformeren: Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling”, die op 1 januari 2016 in werking trad,
- gezien de Europese pijler van sociale rechten en zijn resolutie van 19 januari 2017 over dat onderwerp ⁽¹⁰⁾,
- gezien zijn resolutie van 15 januari 2020 over de Europese Green Deal ⁽¹¹⁾,
- gezien de conclusies van de Raad van 16 februari 2021 betreffende de begrotingsrichtsnoeren voor 2022,
- gezien zijn resolutie van 11 december 2018 over de volledige toepassing van de bepalingen van het Schengenacquis in Bulgarije en Roemenië: afschaffing van de controles aan de binnengrenzen te land, ter zee en in de lucht ⁽¹²⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 19 maart 2020 getiteld “Tijdelijke kaderregeling inzake staatssteun ter ondersteuning van de economie vanwege de huidige COVID-19-uitbraak” (C(2020)1863),
- gezien artikel 93 van zijn Reglement,
- gezien de adviezen van de Commissie industrie, onderzoek en energie, de Commissie vervoer en toerisme, de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling en de Commissie cultuur en onderwijs,
- gezien het standpunt in de vorm van amendementen van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken,
- gezien de brieven van de Commissie buitenlandse zaken, de Commissie ontwikkelingssamenwerking, de Commissie begrotingscontrole, de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, de Commissie interne markt en consumentenbescherming, de Commissie regionale ontwikkeling, de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, de Commissie constitutionele zaken en de Commissie vrouwenrechten en gendergelijkheid,
- gezien het verslag van de Begrotingscommissie (A9-0046/2021),

Terug op de rails: begroting 2022 voor herstel van de COVID-19-crisis

1. is van mening dat de Uniebegroting 2022, gezien de bijzondere onzekerheid over de vooruitzichten van de economie, die in 2022 naar verwachting niet zal herstellen tot het niveau van vóór de pandemie, en gezien de absolute noodzaak van een snel, eerlijk en inclusief herstel van de economische, sociale en arbeidsmarktgerelateerde schade als gevolg van de COVID-19-pandemie, een nog centralere rol moet spelen bij het waarborgen van een positieve en tastbare impact op het leven van burgers en het helpen stimuleren van de Europese economie, het aantrekken van duurzame investeringen en het helpen behouden van arbeidsplaatsen en het creëren van hoogwaardige banen in de hele Unie, alsook het aangaan van de uitdagingen van de klimaatverandering en de digitale transitie, en de grotere klimaatambitie van de Unie voor 2030 met het oog op het bereiken van klimaatneutraliteit in 2050, en het helpen verkleinen van economische, sociale, territoriale, generationele, onderwijs- en genderverschillen;

2. is daarom van plan een toekomstgerichte begroting op te stellen die bijdraagt tot het herstelproces en de Unie in staat stelt investeringen aan te zwengelen en de werkloosheid aan te pakken, de digitale en de groene transitie te ondersteunen, zich te richten op een sterke Europese gezondheidsunie, een inclusief herstel te bevorderen, waarbij de nadruk ligt op de jonge generatie, en een veilige en welvarende toekomst voor EU-burgers te waarborgen; beschouwt deze prioriteiten van essentieel belang voor het ondersteunen van het herstel en het leggen van het fundament voor een veerkrachtiger Unie in overeenstemming met de Overeenkomst van Parijs;

⁽¹⁰⁾ PB C 242 van 10.7.2018, blz. 24.

⁽¹¹⁾ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0005.

⁽¹²⁾ PB C 388 van 13.11.2020, blz. 18.

Donderdag 25 maart 2021

Een bloeiende economie voor het bevorderen van investeringen en het aanpakken van de werkloosheid

3. herinnert eraan dat kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) de ruggengraat van de Europese economie vormen, bijna 99 % van alle bedrijven in de lidstaten vertegenwoordigen en ongeveer driekwart van alle banen bieden; onderstreept de aanzienlijke bijdrage van kmo's aan het scheppen van banen, economische groei en stabiliteit; is bezorgd over de ernstige en langdurige gevolgen van de crisis voor kmo's en is voornemens om via diverse EU-programma's voldoende financiering voor hen zeker te stellen;

4. benadrukt in dit verband het belang van een adequaat gefinancierd programma voor de interne markt voor het aanzwengelen van het concurrentievermogen, het bevorderen van het ondernemerschap, het verbeteren van de toegang tot markten en het doeltreffend ondersteunen van kleine ondernemingen, ook door het ontwikkelen van digitale en ondernemerschapsvaardigheden; onderstreept verder het potentieel van het programma InvestEU voor het aantrekken van duurzame, innovatieve en sociale investeringen, maar ook voor het verstrekken van kapitaalsteun voor kmo's die onder de crisis lijden; erkent de dringende noodzaak om een kmo-vriendelijk ondernemingsklimaat tot stand te brengen, kmo-clusters en -netwerken te ondersteunen en de administratieve lasten voor bedrijven te verminderen; onderstreept met name de noodzaak om initiatieven op EU-niveau te ondersteunen die tot doel hebben het opzetten van nieuwe startups te vergemakkelijken en hun toegang tot financiering te verbeteren als middel om innovatie, banencreatie en ondernemerschap onder jongeren te bevorderen;

5. benadrukt dat massaal geïnvesteerd moet blijven worden in onderzoek, ontwikkeling en innovatie, om de EU een stuwende kracht te laten zijn achter de uitvoering van de Europese Green Deal en de digitale transitie; onderstreept in dit verband de bijzondere verdiensten van Horizon Europa, met inbegrip van de activiteiten van de Europese Onderzoeksraad; is van mening dat het van essentieel belang is kmo's, startups en universiteiten passende, op maat gemaakte steun op het gebied van onderzoek en innovatie te bieden, zodat zij actief kunnen deelnemen aan deze enorme uitdagingen; wijst op het belang van het bevorderen van samenwerking tussen de academische wereld en het bedrijfsleven; benadrukt dat de COVID-19-pandemie duidelijk heeft aangetoond hoe belangrijk Europees onderzoek naar farmaceutische producten en vaccins is als middel om de weerbaarheid van de EU in het geval van een gezondheids crisis te versterken;

6. beklemtoont dat de Unie moet kunnen reageren op de uitdagingen van de COVID-19-pandemie door snelle en gerichte begrotingsbesluiten; verzoekt in dit kader dat het onverwacht hoge bedrag van vrijgemaakte onderzoeksgelden in zijn geheel beschikbaar wordt gesteld binnen Horizon Europa, in volledige overeenstemming met artikel 15, lid 3, van het Financieel Reglement, als een van de cruciale instrumenten om nieuwe varianten van het virus te neutraliseren en tegelijkertijd te anticiperen op toekomstige bedreigingen in het belang van de volksgezondheid en het redden van levens; benadrukt dat dit niveau van vrijmakingen niet was voorzien en bijgevolg niet is opgenomen in het akkoord over het meerjarig financieel kader (MFK);

7. onderstreept de centrale rol van het cohesiebeleid van de EU als het belangrijkste investeringsbeleid van de Unie en een van de hoekstenen van een duurzaam en inclusief herstel, en wijst op de unieke Europese meerwaarde en de bijdrage ervan aan de algehele harmonieuze ontwikkeling van de EU en haar lidstaten en regio's; benadrukt met name het potentieel ervan om de economische groei te stimuleren en meer hoogwaardige banen te creëren, die cruciaal zijn voor het herstelproces; benadrukt de cruciale rol ervan bij de verwezenlijking van de strategische doelstellingen van de EU, zoals economische, sociale en territoriale cohesie en convergentie tussen en binnen de lidstaten, alsook een rechtvaardige transitie, hoogwaardige werkgelegenheid, een concurrerende, sociale, groene en circulaire economie, en innovatie, en als drijvende kracht achter een eerlijke, inclusieve en duurzame Unie;

8. wijst op de langetermijneffecten van de verlenging van de afwijking van de staatssteunregels tijdens de lopende crisis op de eengemaakte markt voor lidstaten met beperkte overheidsmiddelen en een beperkte begrotingscapaciteit; onderstreept dat de EU-begroting een belangrijke rol speelt bij het garanderen dat de lidstaten en de EU nauw zullen samenwerken om de sociaaleconomische effecten van de pandemie te beperken, en dat zij concrete oplossingen vinden om het gelijke speelveld op de eengemaakte markt te handhaven en de economische en sociale cohesie tussen EU-regio's te versterken;

9. wijst erop dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) en het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) hoekstenen zijn van de Europese integratie, die tot doel hebben een veilige, betaalbare en hoogwaardige voedselvoorziening en voedselsoevereiniteit voor Europeanen te waarborgen, evenals de goede werking van de landbouwmarkten, de duurzame ontwikkeling van plattelandsgebieden en de generatievernieuwing onder landbouwers te garanderen; herinnert aan de sleutelrol die dit beleid speelt bij het leveren van een bijdrage aan een stabiel en aanvaardbaar inkomen voor boeren en vissers, met name in de huidige moeilijke context; vraagt dat bijzondere aandacht wordt besteed aan kleinschalige landbouw, jonge landbouwers en kleine visserijbedrijven en het behoud van een stabiele en veilige voedselketen voor Europese burgers; wijst erop dat een aantal landbouwsectoren hard zijn getroffen door de COVID-19-uitbraak en andere

Donderdag 25 maart 2021

crises, en ondersteunt, waar dit gepast is, gerichte verhogingen van de relevante begrotingsonderdelen voor marktondersteunende maatregelen; herinnert eraan dat deze uitdagingen moeten worden aangepakt tijdens de voorbereiding van een hervorming van het GLB, die naar verwachting een belangrijker rol zal spelen bij de verwezenlijking van de ambities van de Europese Green Deal;

10. benadrukt de noodzaak om een bijzondere impuls te geven aan de toeristische sector, met name de horecasector, die als gevolg van de COVID-19-pandemie met een bijzonder ernstige krimp is geconfronteerd, met verwoestende gevolgen, in het bijzonder voor regio's die sterk afhankelijk zijn van toerisme; beklemtoont dat de toeristische sector een belangrijke pijler van de economie van de Unie is en dat een aanzienlijk deel van haar beroepsbevolking erin werkzaam is, grotendeels bij kmo's en familiebedrijven; verwacht dat de relevante EU-programma's, met inbegrip van de faciliteit voor herstel en veerkracht, het regionaal beleid, Digitaal Europa en InvestEU, een doorslaggevende bijdrage zullen leveren aan het concurrentievermogen op de lange termijn en de duurzaamheid van de sector en dat in 2022 de nodige middelen zullen worden uitgetrokken in de EU-begroting; herhaalt zijn teleurstelling over het feit dat geen gehoor is gegeven aan het verzoek van het Parlement om een specifiek EU-programma voor toerisme op te zetten;

11. benadrukt de noodzaak van een alomvattende Europese ruimtevaartstrategie en erkent de toegevoegde waarde van het ruimtevaartprogramma van de EU; beklemtoont dat de Unie de ontwikkeling moet bevorderen van innovatieve en concurrerende Europese upstreamsectoren (zware ruimtevaartindustrie) en downstreamsectoren (toepassingen op basis van gegevens uit de ruimte); wijst op de belangrijke rol van het EU-agentschap voor het ruimtevaartprogramma (EUSPA) en op de noodzaak om te zorgen voor de nodige financiële en personele middelen;

De uitdaging van de groene en de digitale transitie aangaan

12. benadrukt de dringende noodzaak, die nog groter is geworden door de COVID-19-crisis, om de digitale kloof te dichten, met name door de Europese onderwijsruimte te voltooiën en het actieplan voor digitaal onderwijs uit te voeren teneinde de doelstellingen inzake digitale vaardigheden te verwezenlijken, inclusief leren te bevorderen en de digitale transformatie van Europa te versnellen; wijst erop dat het belangrijk is te zorgen voor voldoende financiering en synergieën tussen EU-programma's om de voorwaarden te scheppen die bevorderlijk zijn voor een snellere marktintroductie van baanbrekende technologieën en innovaties, en om de Europese economie en overheidssector in staat te stellen een voortrekkersrol te vervullen bij de digitale transitie; beschouwt het programma Digitaal Europa als essentieel voor het verbeteren van het concurrentievermogen van Europa in de mondiale digitale economie en het verwezenlijken van technologische soevereiniteit; verwacht dat dit programma tot meer investeringen in high-performance computing, ethische artificiële intelligentie, 5G-technologie en cyberbeveiliging in Europa zal leiden, alsook tot de bevordering van geavanceerde digitale vaardigheden in de economie en de samenleving; verzoekt de lidstaten en de Commissie zich te houden aan de criteria op basis waarvan minimaal 20 % van de financiering in het kader van de faciliteit voor herstel en veerkracht moet worden toegewezen aan de digitale transitie;

13. onderstreept dat de EU-begroting uitermate belangrijk is voor het welslagen van de Europese Green Deal, met inbegrip van de biodiversiteitsstrategie en de toepassing van het niet-schadenbeginsel, omdat zij het economische en sociale herstel van de lidstaten na de coronacrisis een impuls kan geven door groene uitdagingen om te zetten in investeringen en mogelijkheden voor structurele hervorming, en de billijke transitie naar een duurzamere, inclusievere en veerkrachtigere economie kan vergemakkelijken; wijst er nogmaals op dat deze transitie aanzienlijke structurele veranderingen vereist en dat niet alle lidstaten, regio's en steden dezelfde uitgangspunten en responscapaciteit hebben om die aan te pakken; benadrukt in het bijzonder dat er voor de nieuwe groei-strategie voldoende middelen ter beschikking moeten worden gesteld, waaronder herstellende fondsen en het mechanisme voor een rechtvaardige transitie, teneinde de Unie in staat te stellen haar toezeggingen te honoreren en er tegelijkertijd voor te zorgen dat niemand buiten de boot valt, en is voornemens de uitvoering van de strategie in de begroting 2022 nauwlettend in de gaten te houden; onderstreept in dit verband dat investeringen in energie-efficiëntie, de circulaire economie, duurzame en betaalbare slimme mobiliteit en moderne en veerkrachtige EU-infrastructuur essentiële factoren zijn om het concurrentievermogen te herstellen, bij te dragen aan de verwezenlijking van de klimaatdoelstellingen van de EU, de strategische autonomie van de EU te vergroten en duurzame industrieën te bevorderen; erkent voorts de cruciale rol van de Connecting Europe Facility (CEF) doordat zij de Unie en al haar regio's, met inbegrip van ultraperifere, insulaire en dunbevolkte regio's, in de vervoers-, de digitale en de energiesector met elkaar verbindt;

14. onderstreept het belang van de ondersteuning van klimaat- en milieubescherming door in de EU-begroting extra middelen ter beschikking te stellen voor de desbetreffende programma's en instrumenten, met name het LIFE-programma; benadrukt bovendien dat, in de geest van klimaatmainstreaming, de inspanningen op alle beleidsterreinen moeten worden opgevoerd om het algemene streefcijfer voor klimaatuitgaven voor het gehele MFK 2021-2027 van ten minste 30 % van het totaalbedrag van de Uniebegroting en van de uitgaven in het kader van het herstellende instrument van de Europese Unie te halen; benadrukt voorts dat er onophoudelijk moet worden toegewerkt naar het beschikbaar stellen van 7,5 % van de jaarlijkse uitgaven in het kader van het MFK voor biodiversiteitsdoelstellingen in 2024, en 10 % vanaf 2026; dringt erop aan dat het

Donderdag 25 maart 2021

Parlement volledig wordt betrokken bij de ontwikkeling van robuustere, transparantere en uitgebreidere methoden voor het verrichten en volgen van dergelijke uitgaven, en ziet uit naar de jaarlijkse raadplegingen met de Commissie en de Raad, zoals vastgelegd in het Interinstitutioneel Akkoord;

15. verzoekt de Commissie en de lidstaten voldoende financiering te waarborgen voor de uitvoering van de EU-strategie voor duurzaam gebruik van chemische stoffen, onder meer door onderzoek en innovatie voor de transitie naar veilige en inherent duurzame chemische stoffen, materialen en producten te bevorderen en door toereikende en duurzame middelen te garanderen voor het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA), en voor de uitvoering van het actieplan voor de circulaire economie op basis van niet-toxische materiaalcycli en het aanstaande actieplan om de vervuiling van lucht, water en bodem tot nul terug te brengen;

Een sterke Europese gezondheidsunie

16. bekrachtigt het belang en het potentieel van het programma EU4Health, dat in het nieuwe MFK het grootste met middelen van de EU gefinancierde gezondheidsprogramma ooit is geworden; verwacht dat de synergieën zullen worden versterkt tussen alle EU-programma's die gericht zijn op de verbetering van de capaciteit van de gezondheidsstelsels van de EU en hun paraatheid en preventiecapaciteit in geval van crises, en programma's die voorzien in aanvullende investeringen in de gezondheidssector, zoals het Europees Sociaal Fonds Plus (ESF+), het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO), Horizon Europa en Digitaal Europa; is van mening dat het aanleggen van reserves een prioriteit moet blijven in de EU-begroting door middel van de programma's RescEU en EU4Health; benadrukt het belang van het EU-mechanisme voor civiele bescherming om ervoor te zorgen dat de EU beter voorbereid is en beter kan reageren op natuurrampen, pandemieën en noodsituaties;

17. herinnert eraan dat de COVID-19-crisis de gezondheidsstelsels van de lidstaten onder ongekende druk heeft gezet en tekortkomingen in de productiecapaciteit van vaccins en andere essentiële medische producten in de Unie aan het licht heeft gebracht; benadrukt daarom dat de Unie behoefte heeft aan solidariteit en collectieve verantwoordelijkheid, die zich vertalen in meer EU-bevoegdheden op het gebied van gezondheid en concretere stappen in de richting van een sterkere Europese gezondheidsunie; onderstreept dat uit de huidige crisis is gebleken dat er meer moet worden geïnvesteerd in gezondheidsinfrastructuur en -vaardigheden en dat het gebrek aan investeringen in het verleden gecorrigeerd moet worden; is in dit verband ingenomen met de mededeling van de Commissie over de HERA Incubator (COM(2021)0078) als instrument om de inspanningen op te voeren om COVID-19-varianten op te sporen, vaccins aan te passen, de efficiëntie van klinische proeven te verbeteren, de wettelijke goedkeuring te versnellen en de vaccinproductie op te schalen; wijst erop dat de productiecapaciteit zich grotendeels buiten de Unie bevindt, wat de levering van geneesmiddelen bemoeilijkt op momenten dat er behoefte aan is en een belemmering is die bij de opbouw van de Europese gezondheidsunie moet worden weggelaten; benadrukt hoe belangrijk het is te zorgen voor voldoende middelen om de productiecapaciteit voor vaccins, tegengiften en andere essentiële geneesmiddelen in de lidstaten te helpen vergroten en ervoor te zorgen dat middelen uit de EU-begroting 2022 in noodgevallen snel kunnen worden ingezet;

18. betreurt dat bij 2,7 miljoen personen in de EU in 2020 kanker werd vastgesteld en dat ongeveer 1,3 miljoen mensen aan deze ziekte zijn overleden; is ingenomen met het Europese plan voor kankerbestrijding, een belangrijke pijler voor een sterkere Europese gezondheidsunie; erkent, in overeenstemming met dit plan, dat er behoefte is aan een daadkrachtiger aanpak van de Unie van kankerpreventie, -behandeling en -zorg; vraagt dat er in de begroting van 2022 voldoende middelen worden uitgetrokken voor de relevante EU-programma's, namelijk EU4Health en het cluster Gezondheid binnen pijler II van Horizon Europa en Digitaal Europa, teneinde nieuwe technologieën, onderzoek en innovatie te financieren in het kader van de strijd van de EU tegen kanker;

19. wijst met name op de cruciale rol van het Europees Geneesmiddelenbureau (EMA) en het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding (ECDC) in de huidige COVID-19-pandemie; dringt aan op voldoende financiering in de begroting 2022 om deze belangrijke agentschappen in staat te stellen hun werkzaamheden voort te zetten; kijkt uit naar het voorstel tot oprichting van een EU-autoriteit voor paraatheid en respons inzake noodsituaties op gezondheidsgebied (Health Emergency Preparedness and Response Authority — HERA) om te zorgen voor doeltreffende, gecoördineerde paraatheid en responscapaciteit van de Unie in geval van toekomstige gezondheids crises; herinnert eraan dat HERA nieuwe middelen moet krijgen om ervoor te zorgen dat zij geen negatieve gevolgen heeft voor bestaande programma's, beleidsmaatregelen en agentschappen en om te zorgen voor doeltreffende synergieën met het EMA en het ECDC;

Inclusief herstel met de nadruk op de jonge generatie

20. onderstreept dat, net als tijdens de nasleep van de financiële crisis van 2008, ook nu weer met name jonge mensen bijzonder zwaar worden getroffen door de gevolgen van de COVID-19-crisis, die onder meer heeft geresulteerd in een hogere jeugdwerkloosheid en negatieve effecten op onderwijs en geestelijke gezondheid, met name voor degenen die de arbeidsmarkt betreden; benadrukt daarom dat alle financieringsmogelijkheden volledig moeten worden onderzocht om de integratie op de arbeidsmarkt met succes te verbeteren, met name via beroepsopleiding, maatregelen ter verbetering van de

Donderdag 25 maart 2021

sociale inclusie, arbeidsomstandigheden en sociale bescherming, ook voor personen met een handicap, alsmede de vooruitzichten voor jongeren op het gebied van gezin en leven, rekening houdend met de richtlijn betreffende het evenwicht tussen werk en privéleven;

21. is ervan overtuigd dat duurzaam herstel in de Unie niet mogelijk is zonder een gestructureerde strategie voor Europa's jonge generatie; wijst er in dit verband op dat het bijzonder belangrijk is meer financiële middelen ter beschikking te stellen voor programma's van de Unie zoals Erasmus+, waarvan het succes bij het verbreden van de mogelijkheden op het gebied van onderwijs, opleiding en werkgelegenheid in de hele Unie onbetwistbaar is; benadrukt dat Erasmus+ een vlaggenschipprogramma van de Unie is dat algemeen bekend is bij de burgers en tastbare resultaten heeft opgeleverd; wijst op het potentieel van dit programma voor het bevorderen van excellentie en het waarborgen van de toegang van jongeren tot innovatie en ondernemerschap door op inclusieve wijze begeleiding en onderwijs aan te bieden, alsook op de behoefte aan opleidings- en mobiliteitsacties in het volwassenenonderwijs; betreurt de negatieve impact van de COVID-19-crisis op het Erasmus+-programma, die ertoe heeft geleid dat aanzienlijk minder deelnemers deze ervaring hebben kunnen opdoen; onderstreept in dit verband het belang van de begroting 2022 om gemiste kansen te compenseren; verzoekt de Commissie de voorlichting over het Europees burgerschap en de betrokkenheid van burgers verder te bevorderen; herhaalt zijn oproep aan de lidstaten om ten minste 10 % van de middelen in het kader van hun herstel- en weerbaarheidsplannen te besteden aan hoogwaardig en inclusief onderwijs;

22. beklemtoont dat er behoefte is aan duurzame langetermijnoplossingen voor het met succes aanpakken van structurele demografische uitdagingen, alsook voor het beperken van de kennisvlucht in plattelands-, insulaire, perifere en minder ontwikkelde gebieden en regio's van de EU; benadrukt dat er financiële middelen nodig zijn om regio's die met een bevolkingsdaling kampen, nieuw leven in te blazen door middel van investeringen in sociaal en demografisch beleid ter ondersteuning van gezinnen en om de vergrijzende bevolking in Europa voldoende ondersteuning te bieden wat toegang tot gezondheidszorg, mobiliteit en openbare diensten betreft; benadrukt dat er passende structuren moeten worden opgezet om trends te bestuderen en maatregelen voor te stellen om demografische veranderingen adequaat aan te pakken, bijvoorbeeld door in de toekomst specifieke criteria op te nemen in de toewijzingsmethode voor structuurfondsen;

23. benadrukt dat vrouwen onevenredig hard door de gevolgen van de COVID-19-crisis zijn getroffen; onderstreept dat het belangrijk is genderbewuste budgettering in te voeren om ervoor te zorgen dat overheidsuitgaven vrouwen en mannen in gelijke mate ten goede komen; verzoekt de Commissie in dit verband vaart te zetten achter de invoering van een doeltreffende, transparante en alomvattende methodologie, in nauwe samenwerking met het Parlement, om relevante genderuitgaven te meten, zoals bepaald in het Interinstitutioneel Akkoord, zodat er voor de begroting 2022 concrete resultaten kunnen worden getoond en de methodologie tot alle MFK-programma's kan worden uitgebreid; verzoekt verder om een snelle uitvoering van de EU-strategie voor gendergelijkheid; wijst op het verontrustende en toenemende verzet tegen gendergelijkheid en vrouwenrechten en het belang van het mobiliseren van alle EU-instrumenten om deze situatie tegen te gaan; verzoekt om aanvullende middelen om de bescherming en bevordering van en universele toegang tot seksuele en reproductieve gezondheid en rechten te stimuleren en om vrouwelijke mensenrechtenverdedigers te steunen;

24. onderstreept dat in het herstelproces niemand aan zijn lot mag worden overgelaten en dat de Unie en de lidstaten daarom het risico op armoede en sociale uitsluiting moeten aanpakken; benadrukt dat de begroting van de Unie voor 2022 en het herstelinstrument van de Europese Unie (EURI) moeten bijdragen tot de verwezenlijking van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen van de VN en de totstandkoming van de Europese pijler van sociale rechten door het ondersteunen van een leven lang leren, het versterken van de sociale dialoog en het waarborgen van toegang voor iedereen tot essentiële diensten zoals gezondheidszorg, mobiliteit, toereikende voeding en fatsoenlijke huisvesting; onderstreept in dit verband de toegevoegde waarde van het ESF+ en is van mening dat er onder gedeeld beheer adequate financiering moet worden toegewezen aan de uitvoering van de jongerengarantie en de aankomende kindergarantie; is ingenomen met de nadruk op de sociale dimensie van Europa tijdens de volgende sociale top in Porto;

25. onderstreept dat de culturele en creatieve sectoren, evenals het cultureel toerisme tot de sectoren behoren die het zwaarst getroffen zijn door de crisis die de EU doormaakt, en dat dit zo zal blijven; roept op tot aanvullende maatregelen voor die sectoren en tot aanvullende financiering voor verwante EU-programma's, met name het programma Creatief Europa; is ingenomen met het creatieve en interdisciplinaire initiatief "nieuw Europees Bauhaus" en pleit voor adequate en transparante aanvullende financiering voor dit initiatief;

Een veilige en welvarende toekomst bieden aan de burgers van Europa

26. is van oordeel dat economische groei en de welvaart, de interne veiligheid, de bescherming van de buitengrenzen van de EU, de grondrechten, de goede werking van de Schengenzone en het vrij verkeer binnen de EU onlosmakelijk met elkaar verbonden en wederzijds voordelig zijn; beklemtoont dat een verdere integratie van de Schengenzone, gebaseerd op deskundigenbeoordelingen, de lidstaten aan de buitengrenzen van de Unie meer financiële mogelijkheden zal geven voor

Donderdag 25 maart 2021

grensbeheer; herinnert eraan dat het Schengengebied economische voordelen oplevert voor de deelnemende landen; benadrukt dat de EU-economie kan worden gestimuleerd door de toetreding tot het Schengengebied van de kandidaat-lidstaten die al aan alle technische vereisten voldoen; benadrukt dat de toetreding van deze lidstaten tot het Schengengebied de effecten van de EU-begroting en de herstellfondsen zou vergroten en een directe impact zou hebben op het versnellen van het economisch herstel; herhaalt zijn oproep om Roemenië, Bulgarije en Kroatië snel in het Schengengebied te integreren; beklemtoont het belang van robuuste EU-investeringen op het gebied van interne veiligheid, teneinde de handhaving van het EU-recht en de justitiële reactie op grensoverschrijdende criminele dreigingen te verbeteren en de informatie-uitwisseling te bevorderen;

27. neemt nota van het feit dat in het meerjarig financieel kader 2021-2027 hogere bedragen voor de uitvoering van het migratie-, asiel- en integratiebeleid zijn uitgetrokken dan in de voorgaande jaren; verwacht dat asiel en migratie hoog op de agenda van de EU zullen blijven staan; benadrukt dat solidariteitsmaatregelen, zoals herplaatsingsprogramma's, hervestiging en toelating op humanitaire gronden, van cruciaal belang blijven in afwachting van een zinvolle hervorming van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel; benadrukt in dit verband dat de lidstaten financiële steun nodig zullen blijven hebben voor de opvang, registratie en behandeling van asielaanvragen, alsook voor terugkeer en herplaatsing; dringt erop aan dat er meer middelen worden uitgetrokken voor de coördinatie met de landen van doorreis en herkomst van irreguliere migranten, met als doel mensenhandel en mensensmokkel aan banden te leggen en een halt toe te roepen; is ernstig bezorgd over het aanhoudende verlies van mensenlevens in het Middellandse Zeegebied en is van mening dat opsporing en redding een verantwoordelijkheid zijn die niet uitsluitend aan niet-statelijke actoren kan worden overgelaten; voegt hieraan toe dat niet-EU-landen aan de buitengrenzen van de Unie die worden geconfronteerd met migratiestromen naar de EU, ook financiële ondersteuning nodig zullen blijven hebben; benadrukt de belangrijke rol van de Europese grens- en kustwacht (Frontex) in dit verband en zijn onlangs uitgebreide mandaat, en dringt aan op toereikende financiering voor Frontex om het agentschap in staat te stellen zijn taken uit te voeren op alle gebieden die onder zijn verantwoordelijkheid en nieuwe mandaat vallen; benadrukt dat het doeltreffende beheer van de buitengrenzen moet voldoen aan het internationale en Unierecht, waarbij in het bijzonder het recht op asiel en het beginsel van non-refoulement moeten worden geëerbiedigd, met name in de context van de recente beschuldigingen over mogelijke betrokkenheid bij uitzettingen; wijst daarom nogmaals op de noodzaak van de aanwerving van grondrechtenfunctionarissen, overeenkomstig artikel 110 van Verordening (EU) 2019/1896 ⁽¹³⁾, om bij te dragen aan de bevordering van de grondrechten in het kader van het Europees geïntegreerd grensbeheer; benadrukt dat verhogingen van de begrotingstoe wijzingen voor Frontex gepaard moeten gaan met een overeenkomstige toename van de verantwoordingsplicht en de transparantie, en dat er de voorwaarde aan moet worden gekoppeld dat het agentschap zich ertoe verbindt het recht van de Unie na te leven;

28. geeft aan dat alle agentschappen die op het gebied van veiligheid, justitie, rechtshandhaving, grondrechten, asiel en migratie, en grensbeheer actief zijn, over voldoende financiering, personeelsleden en opleidingsmogelijkheden moeten beschikken, om hun steeds groter wordende takenpakket uit te kunnen voeren, en wijst op het belang van onderlinge samenwerking, de noodzaak van technologische innovatie en aanpassing, en de essentiële rol die zij spelen bij het verbeteren van de samenwerking en de coördinatie tussen de lidstaten; wijst op het belang van een deugdelijke implementatie en een goed operationeel beheer van grootschalige IT-systemen van de EU op het gebied van vrijheid, veiligheid en justitie;

29. is groot voorstander van grotere inspanningen van de EU om toenemende gevaren voor de veiligheid zoals terrorisme, radicalisering en gewelddadig extremisme, criminele smokkel, mensenhandel, drugssmokkel, cybercriminaliteit en hybride dreigingen in Europa en de buurlanden, evenals desinformatiecampagnes tegen Europese democratieën vanuit derde landen aan te pakken, en dergelijke programma's op EU-niveau beter te coördineren; wijst erop dat recente terroristische aanslagen hebben aangetoond dat de interoperabiliteit van informatiesystemen op het gebied van justitie en binnenlandse zaken dringend moet worden verbeterd om de interne veiligheid in de Unie te kunnen versterken; wijst erop dat de pandemie heeft geleid tot nieuwe uitdagingen op het gebied van criminaliteit; is daarom ingenomen met de strategie voor een veiligheidsunie die de Commissie op 24 juli 2020 heeft gepresenteerd, en dringt aan op adequate financiering van de actieplannen in dat verband;

30. herinnert eraan dat eerbiediging van de rechtsstaat een essentiële voorwaarde is voor de naleving van de beginselen van goed financieel beheer die zijn verankerd in artikel 317 VWEU; is ingenomen met de inwerkingtreding op 1 januari 2021 van de verordening betreffende de rechtsstaat, waarin een algemene conditionaliteitsregeling wordt vastgesteld voor de bescherming van de Uniebegroting, en maakt zich sterk voor het waarborgen van de volledige, onmiddellijke en juiste uitvoering ervan; dringt aan op een aanzienlijke verhoging van de financiële middelen die worden aangewend om de bescherming van deze fundamentele beginselen te waarborgen; onderstreept daarom het belang van een goed uitgerust en van toereikende financiële en personele middelen voorzien Europees Openbaar Ministerie (EOM) voor de bestrijding van misdrijven die de Uniebegroting ondermijnen, en staat erop dat het follow-up moet kunnen geven aan achterstallige openstaande zaken en de capaciteit moet hebben om alle nieuwe zaken te evalueren en te onderzoeken;

⁽¹³⁾ Verordening (EU) 2019/1896 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2019 betreffende de Europese grens- en kustwacht en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 1052/2013 en Verordening (EU) 2016/1624 (PB L 295 van 14.11.2019, blz. 1).

Donderdag 25 maart 2021

31. benadrukt dat de bevordering van Europese waarden en culturen een actieve rol speelt bij de ondersteuning van de democratie, non-discriminatie en gendergelijkheid, alsmede bij de aanpak van desinformatie en nepnieuws; uit zijn bezorgdheid over de verslechtering van de rechtsstaat, de democratie en de grondrechten in sommige lidstaten en onderstreept de noodzaak van financiële middelen ter ondersteuning van de pers-, media- en artistieke vrijheid in de Unie; benadrukt dat het nieuwe programma Burgers, gelijkheid, rechten en waarden van strategisch belang is voor het versterken van het Europees burgerschap en de democratie, gelijkheid en de rechtsstaat in de EU, evenals voor het ondersteunen van slachtoffers van gendergebaseerd geweld; wijst er tevens op dat het justitieprogramma een specifieke doelstelling bevat, namelijk de ondersteuning en bevordering van de justitiële opleiding, met het oog op de bevordering van een gemeenschappelijke juridische, justitiële en rechtsstatelijke cultuur; vraagt dat de financiering voor deze programma's tijdens de MFK-periode gelijkmatig wordt uitgegeven en dringt aan op volledige besteding van de jaarlijkse middelen voor de specifieke genoemde doelstellingen; is voorts ingenomen met het vele werk dat het Bureau voor de grondrechten continu verzet met betrekking tot het recht en de praktijk van de lidstaten op deze gebieden; is van mening dat de conferentie over de toekomst van Europa een van de instrumenten is om een aantal uitdagingen op het gebied van democratie en grondrechten aan te pakken en acht het van het grootste belang dat elke EU-instelling die betrokken is bij de opzet en het beheer van de komende conferentie beschikt over een toereikende administratieve begroting;

32. wijst op de belangrijke bijdrage die het instrument voor nabuurschapsbeleid, ontwikkeling en internationale samenwerking (NDICI) levert door de onderliggende oorzaken van migratie en gedwongen verplaatsing aan te pakken, door duurzame ontwikkeling, democratie, politieke en economische hervormingen, de rechtstaat en mensenrechten te bevorderen en door verkiezingsprocessen te ondersteunen; onderstreept voorts het strategisch belang van het uitbreidingsbeleid in de landen van de Westelijke Balkan; dringt in dit verband aan op aanvullende financiering voor de Westelijke Balkan en de oostelijke en zuidelijke buurlanden, alsook voor de Organisatie van de Verenigde Naties voor hulpverlening aan Palestijnse vluchtelingen in het Nabije Oosten (UNRWA) en voor humanitaire hulp; onderstreept de verantwoordelijkheid van de EU om te waarborgen dat zij over voldoende middelen beschikt om de geopolitieke gevolgen van de COVID-19-crisis aan te pakken, te zorgen voor een veilig en stabiel mondiaal klimaat en solidariteit te tonen met zwaar getroffen derde landen door de externe financieringsinstrumenten van de EU te mobiliseren om deze landen te helpen de capaciteit van hun gezondheidszorgstelsels te versterken, onder meer door hun toegang tot vaccins te verbeteren en de sociaaleconomische gevolgen van de crisis te verzachten; benadrukt hoe belangrijk het is om het distributiesysteem voor COVID-19-vaccins, COVAX, te eerbiedigen teneinde billijke toegang tot vaccins voor de kwetsbaarste landen te garanderen; is verder ingenomen met het feit dat rechtstreekse steun zal worden verleend aan de buurlanden van de EU, en met name aan haar directe buurlanden;

33. wijst er opnieuw op dat het belangrijk is de begroting van de EU van een voldoende gedetailleerde nomenclatuur te voorzien zodat de begrotingsautoriteit haar rol op het gebied van besluitvorming doeltreffend kan vervullen en met name het Parlement zijn taken met betrekking tot democratisch toezicht en democratische controle binnen alle rubrieken kan uitoefenen; dringt er daarom op aan dat de begrotingsnomenclatuur de overeenkomst over de NDICI-verordening volledig en zo spoedig mogelijk weerspiegelt; verzoekt de Commissie in dit verband een ontwerp van gewijzigde begroting bij de EU-begroting 2021 in te dienen tot uitvoering van de in het kader van de onderhandelingen over de NDICI-verordening bereikte overeenkomst over vijf afzonderlijke toewijzingen voor geografische programma's in Azië, met name het Midden-Oosten, Zuid-Azië, Centraal-Azië, Noord- en Zuidoost-Azië en de Stille Oceaan, door de invoering van overeenkomstige afzonderlijke begrotingslijnen; is van mening dat een dergelijke harmonisering vóór de begrotingsprocedure van 2022 kan en moet plaatsvinden;

34. benadrukt hoe belangrijk het is te zorgen voor toereikende financiering, zowel vanuit de lidstaten als via het Europees Defensiefonds teneinde het gemeenschappelijk defensiebeleid van de EU geleidelijk te kunnen bepalen, alsook de veiligheid en strategische autonomie van de EU te kunnen vergroten; onderstreept voorts dat het concurrentievermogen en de innovatie in de Europese defensie-industrie moeten worden verbeterd, hetgeen kan bijdragen tot het bevorderen van groei en werkgelegenheid, en dat de inzetbaarheid en operationele doeltreffendheid moeten worden verbeterd door meer inspanningen te leveren voor de gezamenlijke ontwikkeling van militaire en civiele vermogens;

Specifieke en horizontale aspecten van de begroting 2022

35. verwacht, in de aanloop naar de goedkeuring van de begroting 2022, dat het volledige potentieel van het MFK-pakket zal worden gerealiseerd en is voornemens de tenuitvoerlegging van alle elementen van de bereikte overeenkomst nauw te volgen; herinnert eraan dat 2022 het eerste jaar van toepassing van de programmaspecifieke aanpassingen krachtens artikel 5 van de MFK-verordening is, onder andere betreffende de middelen voor de EU-vlaggenschipprogramma's die met het nieuwe, op boetes stoelende mechanisme zullen worden gefinancierd;

36. wijst op de ernstige vertragingen bij de uitvoering van EU-programma's en -fondsen, met name programma's onder gedeeld beheer, in de periode 2014-2020; verzoekt de lidstaten de uitvoering van die programma's te versnellen zodat de tijdige start van de nieuwe EU-programma's uit het MFK 2021-2027 en de programma's die in het kader van het EURI

Donderdag 25 maart 2021

worden gefinancierd niet in gevaar komt; uit zijn bezorgdheid over mogelijke verdere vertragingen in de uitvoering van de nieuwe MFK-programma's, aangezien de lidstaten eerst moeten voldoen aan de zeer strakke tijdsplanning voor de uitvoering van de faciliteit voor herstel en veerkracht;

37. betreurt bovendien de late goedkeuring van het MFK 2021-2027 en is van mening dat de gevolgen van deze vertraging gedurende de hele huidige MFK-periode voelbaar zullen zijn; onderstreept dat de start van alle vlaggenschipprogramma's van de EU, alsook de financiering van de Europese Green Deal en de digitaliseringsstrategie bijgevolg aanzienlijke vertraging hebben opgelopen; verwacht daarom dat alles in het werk zal worden gesteld om ervoor te zorgen dat alle nieuwe EU-programma's in 2022 volledig operationeel zijn; herinnert in dit verband aan de gemeenschappelijke verklaring van het Parlement, de Raad en de Commissie over het aanpakken van de COVID-19-crisis zoals vervat in de gezamenlijke conclusies betreffende de begroting 2021, waarin met name wordt verklaard dat er bijzondere aandacht moet worden besteed aan sectoren van de economie die het zwaarst door de crisis worden getroffen, zoals toerisme en kmo's, alsook aan mensen die het meest onder de crisis lijden;

38. verwacht verder dat in de begroting 2022 voldoende betalingskredieten worden opgenomen, ter dekking van zowel de nieuwe programma's als de afronding van bestaande programma's, met name gezien de naar verwachting grotere behoefte aan betalingen op het gebied van cohesie en plattelandsontwikkeling, en ook om ervoor te zorgen dat de begroting van de Unie in de nodige economische stimulansen voorziet; is vastbesloten een toekomstige betalingscrisis, zoals de crisis waarvan sprake was aan het begin van de vorige MFK-periode, te voorkomen en beoogt daarom nauw toezicht te houden op de hoogte van de nog te betalen vastleggingen (RAL); verzoekt de Commissie onverwijld een ontwerp van gewijzigde begroting in te dienen dat noodzakelijk wordt geacht voor een verhoging van de betalingen in verband met een verdere versnelling van EU-programma's;

39. beklemtoont dat de EU-begroting in 2022 dankzij het EURI aanzienlijk zal worden versterkt, en dat ten minste 60 % van alle hiervoor beschikbare middelen vóór het eind van dat jaar in het kader van de verschillende programma's moet worden vastgelegd; benadrukt dat het Parlement nauwlettend toezicht zal houden op de algehele uitvoering van het EURI, waarbij bijzondere aandacht zal worden besteed aan de controle van de faciliteit voor herstel en veerkracht; maakt zich evenwel zorgen over de vertraging bij de opgenomen en verstrekte leningen in het kader van dit instrument, hetgeen toe te schrijven is aan het feit dat het nieuwe eigenmiddelenbesluit, dat daarvoor de grondslag vormt, nog niet van kracht is; benadrukt daarom dat het nieuwe eigenmiddelenbesluit dringend door de lidstaten moet worden geratificeerd om het tijdige herstel niet in gevaar te brengen, ten nadele van toekomstige generaties;

40. wijst op de juridisch bindende aard van de routekaart voor de invoering van nieuwe eigen middelen in de loop van het huidige MFK, die is verankerd in het IA, en geeft nogmaals aan een fervent voorstander te zijn van dit proces; onderstreept dat de Uniebegroting 2022 een brug zal vormen tussen de eerste en de tweede stap van deze routekaart; verzoekt met name de Raad, zodra de Commissie de wetgevingsvoorstellen presenteert over nieuwe eigen middelen op basis van een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens, een heffing op digitale diensten en een EU-emissie-handelssysteem (EU-ETS), onverwijld met beraadslagingen te beginnen zodat uiterlijk op 1 juli 2022 een besluit kan worden genomen; verwacht bovendien dat de besprekingen over de belasting op financiële transacties eind 2022 in het kader van intensievere samenwerking tot een goed einde zullen worden gebracht, zodat de Commissie met een voorstel voor eigen nieuwe middelen kan komen; wijst in dit verband op het belang van een soepele uitvoering, om ervoor te zorgen dat de nieuwe eigen middelen in ieder geval de uitgaven dekken in verband met de aflossing van kapitaal en rente in het kader van het EURI;

41. onderstreept verder dat belastingfraude, belastingontduiking en belastingontwijking negatieve gevolgen hebben voor de EU-begroting en voor nationale begrotingen; verzoekt om betere coördinatie op het gebied van belasting om de inkomstenbronnen van de EU en de lidstaten te beschermen;

42. onderstreept de centrale rol die de gedecentraliseerde agentschappen van de Unie spelen bij het verlenen van operationele ondersteuning en expertise om de doeltreffende uitvoering van de beleidsdoelstellingen van de EU te waarborgen; herinnert eraan dat agentschappen over voldoende personeel en middelen moeten beschikken, zodat zij hun taken volledig kunnen uitvoeren en optimale resultaten kunnen boeken; onderstreept dat de taken van de agentschappen evolueren in overeenstemming met beleidsprioriteiten, en benadrukt dat nieuwe verantwoordelijkheden gepaard moeten gaan met nieuwe middelen;

43. onderstreept de waarde van proefprojecten en voorbereidende acties (PP-VA's) bij het uitproberen van nieuwe beleidsinitiatieven en het leggen van de basis voor toekomstige acties van de Unie; is daarom van plan een pakket PP-VA's voor te stellen dat aansluit bij zijn politieke prioriteiten; verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat de in de begroting vastgestelde PP-VA's volledig, tijdig en in samenwerking met het Parlement worden uitgevoerd en meer zichtbaarheid krijgen om de impact ervan te maximaliseren;

Donderdag 25 maart 2021

44. verzoekt de Commissie bij de opstelling van de ontwerpbegroting voor 2022 naar behoren rekening te houden met de politieke en budgettaire prioriteiten van het Parlement, zoals uiteengezet in deze resolutie; is echter bereid optimaal gebruik te maken van de bestaande flexibiliteit en andere bepalingen van de MFK-verordening en het Financieel Reglement, teneinde essentiële EU-programma's in de begroting 2022 te versterken en adequaat te reageren op dringende behoeften in verband met onder meer de COVID-19-gezondheids crisis en het herstelproces; dringt in dit verband aan op de tijdige activering van het instrument voor noodhulp en op de mobilisering van speciale MFK-instrumenten, zoals het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering, om zo nodig financiële steun te verlenen;

o

o o

45. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de Rekenkamer.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties
van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL